

اللهم صل على محمد و آل محمد و عجل فرجهم و العن عدوهم

اللهم صل على محمد و آل محمد و عجل فرجهم و العن عدوهم

مهج الدعوات - سید بن طاووس

ابتدا می‌کنم به نام خدای بخشنده مهربان حمد و ثنا می‌کنم خدای را آن چنان خدائی که ابتدا نموده است به احسان کردن به موجودات و خوانده است بندگانش را به سوی شناخت خود به زبان آن دلیل و ظاهر شده از برای بندگان در جوانب چیزهائی که مخصوص به خداست از مخلوقات او، و نموده است بندگان را در آینه علامتهای خود که در خلق مملکتها و آسمانها است آن چیزی را که هست کافی و شفا دهنده در راهنمایی و دلالت نمودن بر ذات منزّه خدای تعالی و در دلالت کردن بر صفت‌های بزرگ او و شهادت می‌دهم بر آن که نیست پرستیده‌شده‌ای به حق سوای خدای تعالی چنین شهادتی را که پیشی گرفته‌اند مرا در این شهادت دادن عقل و دل من به سوی اقرار کردن به تحقیق آن شهادت و پیش از آن که هدایت یابم به سوی راه به آن شهادت. و گفته است زبان حال عقل و قلب پیش از بیان کردن گفتگوی ایشان آن که به درستی که علمهای قرار داده‌شده در ذات ما و شعورهایی که پنهانند در صفت‌های ما، فرستاده و برانگیخته شدند به سوی ما و گواه و مطلعند بر ما به وجود ایجادکننده و خلق‌کننده و قادری که غلبه بر همه اشیا دارد و اگر چه بیوشاند فرزند آدم صورتهای ما را به خاک خلقت خودش، و حایل و مانع گردد میان ما و شعور ما به دست غفلتش، و کجاست از برای صاحب ما ماندی در هستی؟ و کیست شخصی که شبیه باشد با مالک ما در قدرت داشتن و رحیم بودن و بخشش کردن؟ تا ما برگردیم از او به سوی آن شخص یا آن که مشتبه شود بر ما امر در توکل نمودن با وجود آن شخص بر

خدای تعالی. و شهادت می‌دهم به آن که جدّ من محمد که رسول خداست و شفقت خدا بر او و آل او باد پیشتر اهل هستی‌ها و زمانها است به سوی شناختن خالق جای و طبیعت امکان، و راستگوتر است در بیان کردن حقیقت چیزها و رهاکننده‌تر است مر عنان اسبان پیش‌گیرنده را در میدان اسب دوانی مخلوقات از هر بی‌زبان و با زبانی و شهادت می‌دهم به آن که راه‌های شریعت آن حضرت و پله‌های بالا رفتن معراج آن حضرت، قدم نمی‌تواند گذارد بر درهای آنها و داخل نمی‌شود بر شعبه‌های آنها مگر جماعتی که بهم رسیده باشد ماه‌های هستی ایشان از آفتابهای نورهای سعادت‌های آن حضرت و مگر کسانی که بیرون آمده باشد درختهای وجود ایشان از نسیمهای اصلهای آن حضرت، و شخصی که باشد سوارپه‌های توفیق او از بخششهای بیان آن حضرت. شفقت خدای تعالی باد بر آن حضرت و بر آن جماعت شفقتی که برساند ما را به سوی پیروی راه شریعت آن حضرت و بخواند ما را به سوی کمال تصدیق نمودن به آن حضرت و بعد، پس به درستی که من در اوقاتی که به مداومت و مواظبت دعوات، انواع ریاضات بر خود قرار داده بودم از جمله ادعیه حرزها و قنوتها و حجبها و دعاهای دیگر که از حضرت پیغمبر و ائمه اثنی عشر به اسانید معتبره روایت شده بود و همچنین از جمله مناجاتها و دعاهای متفرقه در کتابها قدری را که نخبه و خلاصه آنها بود و کمال اعتماد بر آن داشت، نقل نموده بودم و چون این قدر منتخب، همگی در رساله‌های متفرقه و بیاض‌های متعدده نقل شده بود و از یک دیگر متفرق و با هم در کمال وحشت بودند و طالبان آنها را چندان انتفاعی و بهره‌ای به سهولت حاصل و میسر نبود، لهذا خواست به عون الله تعالی که وحشت آنها را به مؤانست و تفرقه‌گی آنها را به جمعیت مبدل ساخته همه آنها را در رساله‌ای جمع نمایم، زیرا که هر گاه همگی در کتابی مجتمع و محفوظ باشند، از برای راغبانش انفع و بهتر خواهد بود و از جهت طالبان ادعیه اسهل و نیکوتر می‌باشد. و چون ادعیه منتخبه و مجتمعه در این رساله به منزله حیات و جانند نسبت به سایر دعاها و به منزله راه راستند جهت طالبان دعا، لهذا این رساله را به کتاب «مهج الدعوات و منهج العنايات» نامیدم و حرزها و قنوتها و حجب و سایر دعاها را به ابواب و فصول از یک دیگر جدا و ممتاز نساختم، بلکه همگی آنها را ایراد نمودم به منزله یک بوستان که مشتمل باشد بر شکوفه‌های رنگارنگ و میوه‌های گوناگون و به منزله یک باب باشد جهت رسیدن به محصول و ظفر یافتن به مقصود. پس شروع نمودم اولاً در ذکر نمودن حرزهای حضرت رسالت پناهی و ائمه هدی صلوات الله علیه و علیهم اجمعین.

حرز های معصومین

پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم)

روایت نموده است ابو الحسن علی بن محمد بن علی بن عبد الصمد تمیمی از ثقفی که حکایت نمود به ما محمد بن مظفر بن موسی بغدادی که گفت: خبر داد ما را جعفر بن محمد موصلی که حدیث نموده ما را ابو عمرو دوری، از محمد بن عبد الرحمن قرشی، از ابی سعید عمر بن سعید مؤدب، از فضل بن عباس، از ابی کرز موصلی، از عقیل بن ابی عقیل، از آمنه مادر پیغمبر صلی الله علیه و آله که: چون حامله شدم به پیغمبر صلی الله علیه و آله در خواب دیدم که شخصی آمد و گفت: ای آمنه حامله شده‌ای به شخصی که بهترین مخلوقات است، پس باید که نام‌گذاری او را محمد چه نام او در توریه احمد است و بعد از تولد او ببند بر او این دعا را. پس چون بیدار شدم در نزد بالینم قصبه‌ای از فولاد را یافتم که در آن پوستی بود که این دعا و تعویذ بر او نوشته شده بود:

بِسْمِ اللَّهِ أَسْتَرْعِيكَ رَبِّكَ وَأَعُوذُكَ بِالْوَاحِدِ مِنْ شَرِّ كُلِّ حَاسِدٍ قَائِمٍ أَوْ قَاعِدٍ وَكُلِّ خَلْقٍ رَائِدٍ فِي طُرُقِ الْمَوَارِدِ لَا تَضُرُّهُ فِي يَقْظَةٍ وَ لَا مَنَامٍ وَ لَا فِي ظَعْنٍ وَ لَا فِي مَقَامٍ سَجِيسَ اللَّيَالِي وَ أَوَاخِرِ الْأَيَّامِ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ وَ حِجَابُ اللَّهِ فَوْقَ عَادِيَتِهِمْ

حرز دیگری از پیغمبر صلی الله علیه و آله

روایت شده از شیخ علی بن عبد الصمد که گفت: خبر داده است به من جدّم امام شیخ ابو بکر عثمان بن اسماعیل بن احمد الحاجی و خبر داده است امام احمد بن علی بن ابی صالح المقری که خواندم بر ایشان از ابی بکر عبد الغفار بن محمد گفت: خبر داده است مرا حسن بن محمد دربندی، از عبد الرحمن بن عثمان دمشقی گفت: حکایت کرد از برای ما ابو بکر محمد بن صالح بن خلف حورانی، از پدر خود، از موسی بن ابراهیم، گفت: حکایت نموده به ما حضرت امام موسی بن جعفر بن محمد صادق، از پدر خود، از جدّ آن حضرت علیهم السلام که حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم به امیر المؤمنین علیه السلام فرمودند: یا علی هر گاه امری ترا به هول بیندازد که از آن ترسی، یا شدتی و سختی بر تو فرود و نازل شود، پس بگو:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُنَجِّنِي مِنْ هَذَا الْغَمِّ

حرز دیگری از پیغمبر صلی الله علیه و آله:

مروری است که یافت شد در گهواره آن حضرت در زیر سر مبارک ایشان پارچه‌ای از حریر سفید که در آن نوشته بود:

أَعِيذُ مُحَمَّدَ بْنَ آمِنَةَ بِالْوَاحِدِ مِنْ شَرِّ كُلِّ حَاسِدٍ قَائِمٍ أَوْ قَاعِدٍ أَوْ نَافِثٍ عَلَيَّ الْفَسَادِ جَاهِدٍ (مُجَاهِدٍ) وَ كُلِّ خَلْقٍ مَارِدٍ يَأْخُذُ بِالْمَرَاوِدِ فِي طَرِيقِ (طُرُقِ) الْمَوَارِدِ أَدْبُهُمْ

عَنْهُ بِاللَّهِ الْأَعْلَى وَ أحوطُهُ مِنْهُمْ بِالْكَنْفِ الَّذِي لَا يُؤْذِي أَنْ لَا يُضِرُّوهُ وَ لَا يَطَّيِّرُوهُ
فِي مَشْهَدٍ وَ لَا مَنَامٍ وَ لَا مَسِيرٍ وَ لَا مَقَامٍ سَجِيسَ اللَّيَالِي وَ آخِرَ الْأَيَّامِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
تَبَدَّدَ أَعْدَاءُ اللَّهِ وَ بَقِيَ وَجْهُ اللَّهِ لَا يُعْجِزُ اللَّهُ شَيْءٌ اللَّهُ أَعَزُّ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ حَسْبُهُ
اللَّهُ وَ كَفَى سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ دَعَا وَ أَعِيدُهُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَ نُورِ اللَّهِ وَ بِعِزَّةِ مَا يَحْمِلُ الْعَرْشَ
مِنْ جَلَالِ اللَّهِ وَ بِالْإِسْمِ الَّذِي يُفَرِّقُ بَيْنَ النُّورِ وَ الظُّلْمَةِ وَ احْتَجَبَ بِهِ دُونَ خَلْقِهِ
شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَ الْمَلَائِكَةُ وَ أَوْلُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ الْمُحِيطِ بِكُلِّ شَيْءٍ وَ لَا يُحِيطُ بِهِ شَيْءٌ وَ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

حرز دیگری از پیغمبر صلی الله علیه و آله:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِاسْمِكَ وَ كَلِمَتِكَ التَّامَّةِ مِنْ شَرِّ السَّامَةِ
وَ الْهَامَةِ وَ أَعُوذُ بِاسْمِكَ وَ كَلِمَتِكَ التَّامَّةِ مِنْ شَرِّ عِدَاتِكَ (أَعْدَائِكَ) وَ شَرِّ عِبَادِكَ
وَ أَعُوذُ بِاسْمِكَ وَ كَلِمَتِكَ التَّامَّةِ مِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِاسْمِكَ وَ كَلِمَتِكَ التَّامَّةِ مِنْ خَيْرٍ مَا تُعْطِي وَ مَا تُسْأَلُ وَ خَيْرٍ مَا تُخْفِي وَ مَا تُبْدِي
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِاسْمِكَ وَ كَلِمَتِكَ التَّامَّةِ مِنْ شَرِّ مَا يَجْرِي بِهِ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ إِنَّ
رَبِّي اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ
أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَ أَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا
بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ وَ مَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا وَ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا اللَّهُمَّ إِنِّي
أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ

بنشین و متوجه باش سخنی را که به تو می‌گویم. بعد از آن فرمودند: دیروز در همین موضع نشسته و در خانه را بسته بودم و با خود در فکر بودم که بعد از رسول خدا وحی الهی از ما قطع گشته و فرشتگان از منزل ما منصرف شدند و در این خیال بودم که دیدم در خانه گشوده شد بدون آن که شخصی او را بگشاید و سه نفر دختر داخل خانه شدند که در حسن و جمال و نازکی بدن و تازگی صورت و خوش بوئی ایشان هیچ بیننده‌ای مثل ایشان را ندیده، چون ایشان را دیدم متوجه گردیده مهربانی نمودم و گفتم قسم می‌دهم شما را به پدرم که بگوئید از اهل مدینه‌اید یا از اهل مکه؟ گفتند: ای دختر محمد رسول خدا ما نه از اهل مدینه و نه از اهل مکه و نه از اهل روی زمینیم بلکه کنیزانیم از اهل حور عین از دار السلام بهشت و پروردگار عالمیان ما را به سوی تو ای دختر محمد رسول خدا صلی الله علیه و آله فرستاده است و ما بسیار مشتاق دیدار تو بودیم. پس پرسیدم از یکی از ایشان که به گمانم بزرگتر بود، نام تو چیست؟ گفت: مقدوده گفتم از چه جهت نام تو را مقدوده گذاردند؟ گفت: از برای آن که من از جهت مقداد بن اسود کندی مصاحب رسول خدا صلی الله علیه و آله مخلوق شده‌ام. پس از دیگری پرسیدم که نام تو چیست؟ گفت: ذره. گفتم چرا نام تو را ذره گذاشته‌اند و حال آن که تو در نظر من بزرگی؟ گفت: از برای آن که من جهت ابو ذر غفاری مصاحب رسول خدا صلی الله علیه و آله مخلوق گردیده‌ام. پس از سیوم پرسیدم که نام تو چیست؟ گفت: سلمی. گفتم: چرا تو را سلمی نام گذاردند؟

گفت: من از جهت سلمان فارسی خادم پدر تو رسول خدا صلی الله علیه و آله خلق شده‌ام. بعد از آن حضرت فاطمه علیها السلام فرمودند که: بیرون آوردند از برای من قدری از رطب مانند خشکناج بزرگ که سفیدتر بود از برف و خوش بوتر بود از مشک آذفر. پس حضرت فاطمه علیها السلام از آن رطب یک دانه به من دادند و فرمودند که: امشب با این افطار نمای و فردا استخوان این رطب را بیاورد. پس آن رطب را گرفته از خانه آن حضرت بیرون آمدم و به هر شخص از اصحاب آن حضرت که گذشتم، گفتم: ای سلمان مشک با خود داری؟ می‌گفتم: بلی. پس در وقت افطار به آن رطب افطار نمودم و استخوانی در آن نیافتم پس روز دیگر به خدمت حضرت رسیده عرض نمودم که: دیشب به آن رطب افطار نمودم و آن رطب استخوان نداشت؟ فرمودند: او را چگونه استخوان باشد و حال آن که آن رطب از درختی است که خدای تعالی آن را در دار السلام بهشت غرس نموده به سبب دعائی که مرا پدر بزرگوام تعلیم نموده و من هر صبح و شام مداومت به آن کلمات می‌نمایم.

سلمان گفت که: ای سیده من به من این کلمات را تعلیم نمای. حضرت فاطمه علیها السلام فرمودند که: اگر مداومت نمائی به این کلمات خدای تعالی ترا از علت تب نگاه می‌دارد مادام که در دار دنیا باشی. پس این حرز را تعلیم نمودند و آن این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ النَّورِ بِسْمِ اللَّهِ النَّورِ بِسْمِ اللَّهِ النَّورِ بِسْمِ اللَّهِ النَّورِ بِسْمِ اللَّهِ النَّورِ
الَّذِي هُوَ مُدَبِّرُ الْأُمُورِ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي خَلَقَ النَّورَ مِنَ النَّورِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ النَّورَ مِنَ
النَّورِ وَ أَنْزَلَ النَّورَ عَلَى الطُّورِ فِي كِتَابٍ مَسْطُورٍ. فِي رَقٍّ مَنَشُورٍ بِقَدَرٍ مَقْدُورٍ عَلَى نَبِيِّ
مَحْبُورٍ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هُوَ بِالْعَزِّ مَذْكُورٌ وَ بِالْفَخْرِ مَشْهُورٌ وَ عَلَى السَّرَّاءِ وَ الضَّرَّاءِ مَشْكُورٌ وَ
صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ

پس سلمان گفت که: من یاد گرفتم و قسم به خدا که این حرز را به بیشتر از هزار کس از اهل مدینه و مکه آموختم که همگی آزار تب داشتند و به برکت خواندن این دعا جملگی شفا یافتند به اذن الله تعالی.

حرز دیگری از امیر المؤمنین و امام المتقین علی بن ابی طالب علیه السلام

حرز مبارک جهت همه آزارها که از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است. روایت شده از عبد الله بن عبد الصمد که گفت: حدیث نمودند مرا جماعتی از اهل مدینه از ثقفی که گفت: حدیث نمود ما را یوسف، از حسن بن ولید و او از عمرو بن محمد شیبانی، از ابراهیم بن عبد الرحمن کوفی، از محمد بن فضیل بن عرفان بن عمران که گفت:

حکایت کرده ما را اسماعیل بن جویر از ضحاک، از ابن عباس رضی الله عنه که در خدمت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام نشسته بودم. پس بر آن حضرت مردی داخل شد که رنگ او متغیر بود و گفت: یا امیر المؤمنین بدرستی که من مردی علیل و اکثر اوقات صاحب دردم، پس به من دعائی را تعلیم نمایند که به برکت او شفا یابم. پس حضرت فرمودند که: ترا دعائی تعلیم نمایم که آن را جبرئیل علیه السلام به پیغمبر صلی الله علیه و آله در بیماری حضرت امام حسن و امام حسین علیهما السلام تعلیم نموده است و آن این است:

إِلَهِي كَلَّمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ بِنِعْمَةٍ قَلَّ لَكَ عِنْدَهَا شُكْرِي وَ كَلَّمَا ابْتَلَيْتَنِي بِبَلِيَّةٍ قَلَّ لَكَ عِنْدَهَا صَبْرِي فَيَا مَنْ قَلَّ شُكْرِي عِنْدَ نِعْمِهِ فَلَمْ يَحْرَمْنِي وَ يَا مَنْ قَلَّ صَبْرِي عِنْدَ بَلَائِهِ فَلَمْ يَخْذُلْنِي وَ يَا مَنْ رَأَى عَلَى الْمَعَاصِي فَلَمْ يَفْضَحْنِي وَ يَا مَنْ رَأَى عَلَى الْخَطَايَا فَلَمْ يُعَاقِبْنِي عَلَيْهَا صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي وَ اشْفِنِي مِنْ مَرَضِي إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

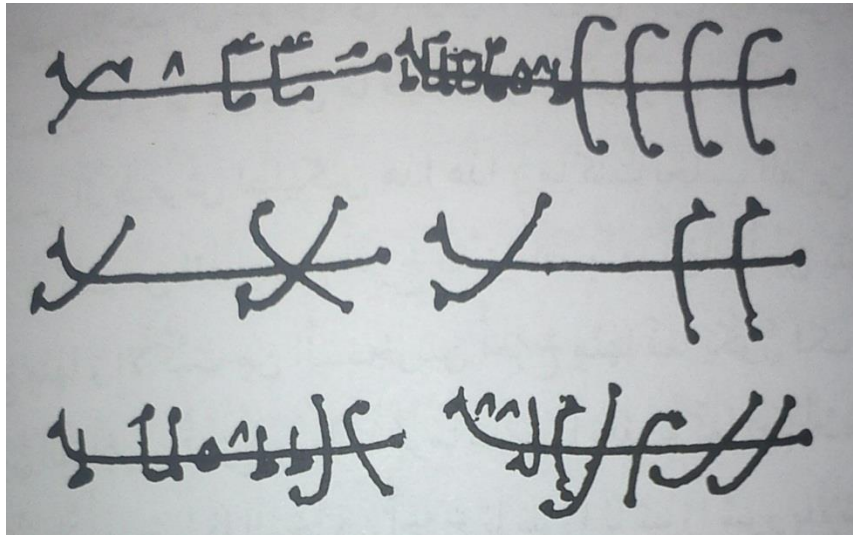
ابن عباس گفت: بعد از یک سال آن شخص بیمار را دیدم که خوب شده بود و رنگی داشت در نهایت خوبی و سرخروئی و مرا گفت که: نخواندم خدای خود را در حالت بیماری به این دعا مگر که شفا یافتم و در هیچ دردی نخواندم مگر آن که از آن درد نجات یافتم و داخل نشدم بر هیچ پادشاهی که می‌ترسیدم از جور او، مگر آن که خدای تعالی جور او را از من دفع کرد.

حرز دیگر از برای امیر المؤمنین علیه السلام

آن حضرت می نوشت این حرز را و بر بازوی راست مبارک خود می بست و آن این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اى کنوش (کنویش) اى کنوش اره شش عطیطسفیخ یا
مظظرون قرتالیون ما و ماسوماس ما طیطسالوس خیطوس مسفلس مساصعوس
الطیعوس لطیفوس اقرطیعوش لطیفکس هذا هذا و ما کنت بجانب الغربی إذ قضینا إلى
موسی الأمر و ما کنت من الشاهدين اخرج بقدره الله منها أیها اللعین بقوة (بعزة) رب
العالمین اخرج منها و إلا کنت من المسجونین اخرج منها فما یكون لک أن تتکبر فیها
فاخرج إناک من الصاغرين اخرج منها مذوماً مدحوراً ملعوناً كما لعنا أصحاب السبت و کان
أمر الله مفعولاً اخرج یا ذا المخزون اخرج یا سورا یا سوراسور بالاسم المخزون یا طظرون
طرعون مراعون تبارک الله أحسن الخالقین باهیا شراهیا حیاً قیوماً بالاسم المكتوب علی
جبهه إسرائیل اطرؤوا عن صاحب هذا الكتاب کل جنی و جنیة و شیطان و شیطانة و
تابع و تابعه و ساحر و ساحره و غول و غوله و کل متعبث و عابث یعبت بائن آدم و لا
حول و لا قوة إلا بالله العلی العظيم و صلی الله علی محمد و آله أجمعین الطیبین
الطاهرین

حرزی دیگر از مولای ما امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام

اللَّهُمَّ بِتَأَلُّقِ نُورِ بَهَاءِ عَرْشِكَ مِنْ أَعْدَائِي اسْتَتَرْتُ وَ بِسَطْوَةِ الْجَبْرُوتِ مِنْ كَمَالِ عِزِّكَ مِمَّنْ يَكِيدُنِي احْتَجَبْتُ وَ بِسُلْطَانِكَ الْعَظِيمِ مِنْ شَرِّ كُلِّ سُلْطَانٍ وَ شَيْطَانٍ اسْتَعَدْتُ وَ مِنْ فَرَائِضِ نِعْمَتِكَ وَ جَزِيلِ عَطِيَّتِكَ يَا مَوْلَايَ طَلَبْتُ كَيْفَ أَخَافُ وَ أَنْتَ أَمَلِي وَ كَيْفَ أَضَامُ وَ عَلَيْكَ مُتَّكِلِي أَسْلَمْتُ إِلَيْكَ نَفْسِي وَ فَوَّضْتُ إِلَيْكَ أَمْرِي وَ تَوَكَّلْتُ فِي كُلِّ أَحْوَالِي عَلَيْكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اشْفِنِي وَ اكْفِنِي وَ اغْلِبْ لِي مَنْ غَلَبَنِي يَا غَالِباً غَيْرَ مَغْلُوبٍ زَجَرْتُ كُلَّ رَاصِدٍ رَصَدٍ وَ مَارِدٍ مَرَدٍ وَ حَاسِدٍ حَسَدٍ وَ عَانِدٍ عِنْدَ بِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ. لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ كَذَلِكَ اللَّهُ رَبُّنَا حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ إِنَّهُ قَوِيٌّ مُعِينٌ

حرز دو امام بزرگوار حضرت امام حسن و حضرت امام حسین علیهما السلام

روایت نموده شیخ علی بن عبد الصمد، از شیخ فقیه جد خود علی بن حسن بن عبد الصمد تمیمی که خبر داده به من وادم ابو الحسن فقیه که حدیث نموده به ما ابو القاسم علی بن محمد بن معادی که محله‌ای است در نیشابور که منسوب بوده است به معاد بن مسلم و او نقل نموده از ابو جعفر محمد بن علی که حکایت نمود به ما محمد بن حسن بن احمد بن ولید، از محمد بن حسن، از احمد بن عبد الله برقی، از قاسم بن یحیی بن

حسن بن راشد، از جدّ خود ابی بصیر و محمد بن مسلم و این هر دو گفتند که: حدیث فرمودند به ما حضرت امام جعفر بن محمد الصادق از پدر خود و همچنین از پدران خود، از حضرت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیهم السلام که فرمودند: حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم تعویذ نمودند حضرت امام حسن و امام حسین علیهما السلام را به این عوذ و امر فرمودند به همه اصحاب که ایشان نیز مداومت بخواندن این دعا نمایند و دعا این است:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اُعِیْذُ نَفْسِیْ وَ دِیْنِیْ وَ اَهْلِیْ وَ مَالِیْ وَ وُلْدِیْ وَ خَوَاتِیْمَ عَمَلِیْ وَ مَا رَزَقْنِیْ رَبِّیْ وَ خَوْلَیْنِیْ بِعِزَّةِ اللّٰهِ وَ عَظَمَةِ اللّٰهِ وَ جَبْرُوتِ اللّٰهِ وَ سُلْطٰنِ اللّٰهِ وَ رَحْمَةِ اللّٰهِ وَ رَافَةِ اللّٰهِ وَ غُفْرٰنِ اللّٰهِ وَ قُوَّةِ اللّٰهِ وَ قُدْرَةِ اللّٰهِ وَ بِاَلَاءِ اللّٰهِ وَ بِصُنْعِ اللّٰهِ وَ بِاَرْكَانِ اللّٰهِ وَ بِجَمْعِ اللّٰهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ بِرَسُوْلِ اللّٰهِ ص وَ قُدْرَةِ اللّٰهِ عَلٰی مَا یَشَآءُ مِنْ شَرِّ السَّامَةِ وَ الْهَامَةِ وَ مِنْ شَرِّ الْجِنِّ وَ الْاِنْسِ وَ مِنْ شَرِّ مَا دَبَّ فِی الْاَرْضِ وَ مِنْ شَرِّ مَا یَخْرُجُ مِنْهَا وَ مِنْ شَرِّ مَا یَنْزِلُ مِنْ السَّمَآءِ وَ مَا یَعْرُجُ فِیْهَا وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ رَبِّیْ اَخِذْ بِنَاصِیْتِهَا اِنَّ رَبِّیْ عَلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ وَ هُوَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ وَ صَلَّى اللّٰهُ عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهِ اَجْمَعِیْنَ

حرز حضرت امام حسن علیه السلام

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِمَكَانِكَ وَ بِمَعٰقِدِ عِزِّكَ وَ سَكٰنِ سَمٰوٰتِكَ وَ اَنْبِیَائِكَ وَ رُسُلِكَ اَنْ تَسْتَجِیْبَ لِیْ فَقَدْ رَهَقَنِیْ مِنْ اَمْرِیْ عُسْرُ اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَجْعَلَ لِیْ مِنْ عُسْرِیْ یُسْرًا

حرز حضرت امام حسین علیه السلام

بِسْمِ اللّٰهِ یَا دَائِمٌ یَا دَیْمُوْمٌ یَا حَیُّ یَا قَیُّوْمُ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیْمُ یَا كَاشِفَ الْغَمِّ یَا فَارِجَ الْهَمِّ یَا بَاعِثَ الرُّسُلِ یَا صَادِقَ الْوَعْدِ اللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ لِیْ عِنْدَكَ رِضْوَانٌ وَ وُدٌّ فَاغْفِرْ لِیْ وَ مَنْ اَتَّبَعَنِیْ

قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلَى
أَذْبَانِهِمْ نُفُورًا قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُوا
بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا. وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَ لَمْ
يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِّ وَ كَبَّرَهُ تَكْبِيرًا سُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَ
أَصِيلًا حَسْبِيَ اللَّهُ مِنْ خَلْقِهِ حَسْبِيَ اللَّهُ الَّذِي يَكْفِي وَ لَا يُكْتَفَى مِنْهُ شَيْءٌ حَسْبِيَ اللَّهُ وَ
نِعْمَ الْوَكِيلُ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أُولَئِكَ الَّذِينَ
طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَ سَمِعِهِمْ وَ أَبْصَارِهِمْ وَ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ أَمْ فَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ
هَوَاهُ وَ أَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَ خَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَ قَلْبِهِ وَ جَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ
مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَمْ فَلَا تَذَكَّرُونَ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَ إِن
تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا اللَّهُمَّ احْرُسْنَا بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَ اكْنُفْنَا بِرُكْنِكَ
الَّذِي لَا يُرَامُ وَ أَعِزَّنَا بِسُلْطَانِكَ الَّذِي لَا يُضَامُ وَ ارْحَمْنَا بِقُدْرَتِكَ يَا رَحْمَانُ اللَّهُمَّ لَا تُهْلِكْنَا وَ
أَنْتَ حَسْبُنَا يَا بَرُّ يَا رَحْمَانُ وَ حِصْنُنَا حَسْبِيَ الرَّبُّ مِنَ الْمَرْبُوبِينَ حَسْبِيَ الْخَالِقُ مِنَ
الْمَخْلُوقِينَ حَسْبِيَ مَنْ لَمْ يَزَلْ حَسْبِيَ حَسْبِيَ الَّذِي لَا يَمُنُّ عَلَى الَّذِينَ يَمُنُّونَ حَسْبِيَ اللَّهُ
وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ كَثِيرًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ فِي حِمَاكَ
الَّذِي لَا يُسْتَبَاحُ وَ ذِمَّتِكَ الَّتِي لَا تُخْفَرُ وَ جِوَارِكَ الَّذِي لَا يُضَامُ وَ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِقُدْرَتِكَ وَ
عِزَّتِكَ أَنْ تَجْعَلَنِي فِي حِرْزِكَ وَ جِوَارِكَ وَ أَمْنِكَ وَ عِيَاذِكَ وَ عِدَّتِكَ وَ عَقْدِكَ وَ حِفْظِكَ وَ
أَمَانِكَ وَ مَنَعِكَ الَّذِي لَا يُرَامُ وَ عِزِّكَ الَّذِي لَا يُسْتَطَاعُ مِنْ غَضَبِكَ وَ سُوءِ عِقَابِكَ وَ سُوءِ
أَحْدَاثِ النَّهَارِ وَ طَوَارِقِ اللَّيْلِ إِلَّا طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَانُ اللَّهُمَّ يَدُكَ فَوْقَ كُلِّ يَدٍ وَ
عِزَّتِكَ أَعَزُّ مِنْ كُلِّ عِزَّةٍ وَ قُوَّتِكَ أَقْوَى مِنْ كُلِّ قُوَّةٍ وَ سُلْطَانِكَ أَجَلُّ وَ أَمْنَعُ مِنْ كُلِّ سُلْطَانٍ
أَدْرَأُ بِكَ فِي نُحُورِ أَعْدَائِي وَ أَسْتَعِينُ بِكَ عَلَيْهِمْ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ وَ أَلْجَأُ إِلَيْكَ فِيمَا
أَشْفَقْتُ عَلَيْهِ مِنْهُمْ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَجْرِنِي مِنْهُمْ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ قَالَ

الْمَلِكُ اَتُّونِي بِهِ اَسْتَخْلِصُهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ اِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ اَمِينٌ. قَالَ
اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْاَرْضِ اِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ. وَ كَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْاَرْضِ يَتَّبِعُونَ مِنْهَا
حَيْثُ يَشَاءُ نَصِيبٌ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَ لَا نُضِيعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِينَ. وَ لَأَجْرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ
آمَنُوا وَ كَانُوا يَتَّقُونَ وَ خَشَعَتِ الْاَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ اِلَّا هَمْسًا اُعِيدُ نَفْسِي وَ دِينِي وَ
أَهْلِي وَ مَالِي وَ وُلْدِي وَ جَمِيعَ مَا تَلَحُّقُهُ عِنَايَتِي وَ جَمِيعَ نِعَمِ اللَّهِ عِنْدِي بِ بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي خَضَعْتَ لَهُ الرَّقَابُ وَ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي خَافَتْهُ الصُّدُورُ وَ بِسْمِ
اللَّهِ الَّذِي نَفَسَ عَنْ دَاوُدَ كُرْبَتَهُ وَ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي وَجَلَتْ مِنْهُ النَّفُوسُ وَ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي قَالَ
بِهِ لِلنَّارِ كُونِي بَرْدًا وَ سَلَامًا عَلَى اِبْرَاهِيمَ. وَ اَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْاَخْسَرِينَ وَ بِسْمِ اللَّهِ
الَّذِي مَلَأَ الْاَرْكَانَ كُلَّهَا وَ بِعَزِيمَةِ اللَّهِ الَّتِي لَا تُحْصَى وَ بِقُدْرَةِ اللَّهِ الْمُسْتَطِيلَةِ عَلَى جَمِيعِ
خَلْقِهِ مِنْ شَرِّ مَنْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا وَ مِنْ شَرِّ سُلْطَانِهِمْ وَ سَطَوَاتِهِمْ وَ حَوْلِهِمْ وَ قُوَّتِهِمْ وَ
عَدْرِهِمْ وَ مَكْرِهِمْ وَ اُعِيدُ نَفْسِي وَ أَهْلِي وَ مَالِي وَ وُلْدِي وَ ذَوِي عِنَايَتِي وَ جَمِيعَ نِعَمِ اللَّهِ
عِنْدِي بِشِدَّةِ حَوْلِ اللَّهِ وَ شِدَّةِ قُوَّةِ اللَّهِ وَ شِدَّةِ بَطْشِ اللَّهِ وَ شِدَّةِ جَبْرُوتِ اللَّهِ وَ بِمَوَاقِفِ اللَّهِ
وَ طَاعَتِهِ عَلَى الْجِنِّ وَ الْاِنْسِ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي يُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَ الْاَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَ لَئِنْ
زَالَتَا اِنْ اُمْسَكَهُمَا مِنْ اَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ اِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا وَ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي فَتَقَ الْبَحْرَ لِبَنِي
اِسْرَائِيلَ وَ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي اَلَانَ لِدَاوُدَ الْحَدِيدَ وَ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي الْاَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ وَ السَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ مِنْ شَرِّ جَمِيعِ مَنْ فِي
هَذِهِ الدُّنْيَا وَ مِنْ شَرِّ جَمِيعِ مَنْ خَلَقَهُ وَ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُهُ وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ وَ مِنْ شَرِّ
حَسَدِ كُلِّ حَاسِدٍ وَ سَعَايَةِ كُلِّ سَاعٍ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ شَأْنُهُ اللَّهُمَّ بِكَ
اَسْتَعِينُ وَ بِكَ اَسْتَعِيثُ وَ عَلَيْكَ اَتَوَكَّلُ وَ اَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَحْفَظْنِي وَ خَلِّصْنِي مِنْ كُلِّ مَعْصِيَةٍ وَ مُصِيبَةٍ نَزَلَتْ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَ فِي هَذِهِ
اللَّيْلَةِ وَ فِي جَمِيعِ اللَّيَالِي وَ الْاَيَّامِ مِنَ السَّمَاوَاتِ وَ الْاَرْضِ اِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِسْمِ

اللَّهِ عَلَى نَفْسِي وَ مَالِي وَ أَهْلِي وَ وُلْدِي بِسْمِ اللَّهِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ أَعْطَانِي رَبِّي بِسْمِ اللَّهِ خَيْرِ
الْأَسْمَاءِ بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْأَرْضِ وَ السَّمَاءِ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَ لَا
فِي السَّمَاءِ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ اللَّهُمَّ رَضِّنِي بِمَا قَضَيْتَ وَ عَافِنِي فِي مَا أَمْضَيْتَ حَتَّى لَا
أَحِبَّ تَعْجِيلَ مَا أَخْرَتَ وَ لَا تَأْخِيرَ مَا عَجَّلْتَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَضْغَاثِ الْأَحْلَامِ وَ أَنْ
يَلْعَبَ بِي الشَّيْطَانُ فِي الْيَقَظَةِ وَ الْمَنَامِ بِسْمِ اللَّهِ تَحَصَّنْتُ بِ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ مِنْ شَرِّ
مَا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ وَ رَمَيْتُ مَنْ يُرِيدُ بِي سُوءًا أَوْ مَكْرُوهًا مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ بِلَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا
بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّكُمْ شَرِّكُمْ تَحْتَ أَقْدَامِكُمْ وَ خَيْرِكُمْ بَيْنَ أَعْيُنِكُمْ وَ
أَعِيدُ نَفْسِي وَ مَا أَعْطَانِي رَبِّي وَ مَا مَلَكَتْهُ يَدِي وَ ذَوِي عِنَايَتِي بِرُكْنِ اللَّهِ الْأَشَدِّ وَ كُلِّ أَرْكَانِ
رَبِّي شِدَادًا اللَّهُمَّ تَوَسَّلْتُ بِكَ إِلَيْكَ وَ تَحَمَّلْتُ بِكَ عَلَيْكَ فَإِنَّهُ لَا يُنَالُ مَا عِنْدَكَ إِلَّا بِكَ
أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَنْ تَكْفِينِي شَرَّ مَا أَحْذَرُ وَ مَا لَا يَبْلُغُهُ حِذَارِي إِنَّكَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ هُوَ عَلَيْكَ يَسِيرٌ جَبْرَائِيلُ عَنْ يَمِينِي وَ ميكائيلُ عَنْ شِمَالِي وَ
إِسْرَافِيلُ أَمَامِي وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ مُخْرِجَ الْوَلَدِ مِنَ الرَّحِمِ وَ رَبَّ
الشَّفْعِ وَ الْوَتْرِ سَخَّرْ لِي مَا أُرِيدُ مِنْ دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي وَ اكْفِنِي مَا أَهْمَنِي إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ وَ ابْنُ عَبْدِكَ وَ ابْنُ أُمَّتِكَ نَاصِيَتِي بِيَدِكَ مَاضٍ فِي حُكْمِكَ عَدْلٌ
عَلَى قَضَاؤِكَ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ وَ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ
خَلْقِكَ أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ
تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رِبِيعَ قَلْبِي وَ نُورَ بَصَرِي وَ شِفَاءَ صَدْرِي وَ جِلَاءَ حُزْنِي وَ ذَهَابَ هَمِّي وَ قَضَاءَ
دِينِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ يَا حَيُّ حِينَ لَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا مُحْيِي
الْأَمْوَاتِ وَ الْقَائِمَ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسَّعَتْ كُلَّ
شَيْءٍ اسْتَعَنْتُ فَأَعِنِّي وَ اجْمَعْ لِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ اصْرِفْ عَنِّي شَرَّهُمَا بِمَنِّكَ وَ سَعَةِ
فَضْلِكَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ مَلِيكٌ مُقْتَدِرٌ وَ مَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرٍ يَكُنْ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ فَرِّجْ عَنِّي

وَ اكْفِنِي مَا اَهَمَّنِي إِنَّكَ عَلَى ذَلِكَ قَادِرٌ (قَدِيرٌ) يَا جَوَادُ يَا كَرِيمُ اللَّهُمَّ بِكَ اسْتَفْتِحُ وَ بِكَ
أَسْتَنْجِحُ وَ بِمُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ عِ الْيُكْ أَتُوجَّهُ اللَّهُمَّ سَهِّلْ لِي حُزُونَهُ أَمْرِي وَ ذَلِّلْ لِي
صُعُوبَتَهُ وَ أَعْطِنِي مِنَ الْخَيْرِ أَكْثَرَ مِمَّا أَرْجُو وَ اصْرِفْ عَنِّي مِنَ الشَّرِّ أَكْثَرَ مِمَّا أَخَافُ وَ أَخْذِرْ
وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ
الْوَكِيلُ نِعْمَ الْمَوْلَى وَ نِعْمَ النَّصِيرُ

حرزی دیگر از برای حضرت امام زین العابدین علیه السلام

باید که در هر صبح و شام خوانده شود:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ صَدَدْتُ أَفْوَاهَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ الشَّيَاطِينِ وَ
السَّحَرَةِ وَ الْأَبَالِسَةِ مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ السَّلَاطِينِ وَ مَنْ يَلُودُ بِهِمْ بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْأَعَزِّ وَ بِاللَّهِ
الْكَبِيرِ الْأَكْبَرِ بِسْمِ اللَّهِ الظَّاهِرِ الْبَاطِنِ الْمَكْنُونِ الْمَخْزُونِ الَّذِي أَقَامَ بِهِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ
ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَ وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا
يَنْطِقُونَ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ قَالَ اخْسَوْا فِيهَا وَ لَا تُكَلِّمُونَ وَ عَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَ قَدْ
خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا وَ خَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا وَ جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ
أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَ إِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلَى أَدْبَارِهِمْ
نُفُورًا وَ إِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَ بَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا وَ
جَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى
أَفْوَاهِهِمْ وَ تَكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَتْ بَيْنَ
قُلُوبِهِمْ وَ لَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ

حرز دیگری از برای مولای ما حضرت امام زین العابدین علیه السلام

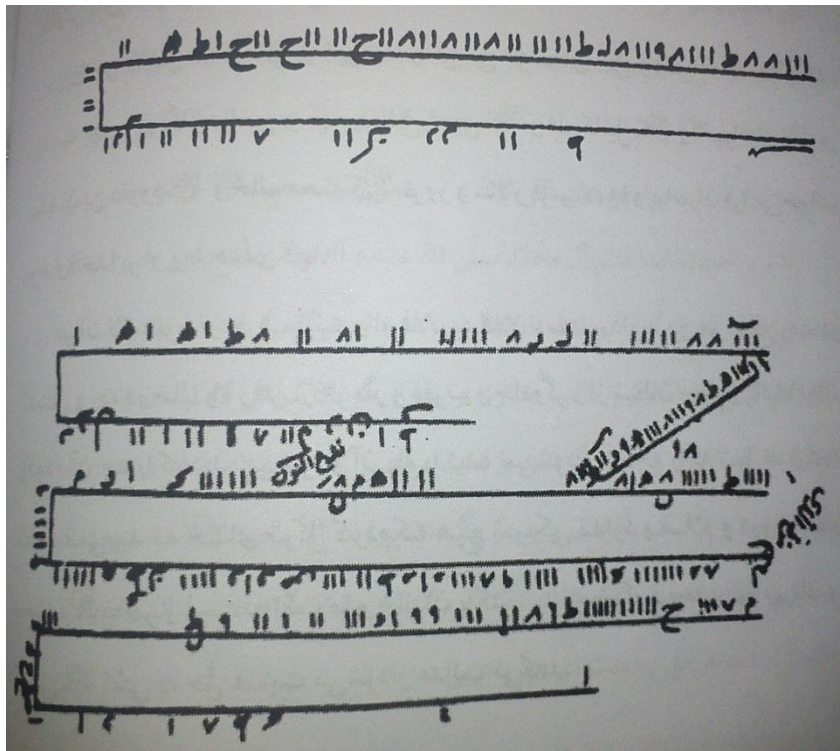
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا أَسْمَعَ السَّمْعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّظِيرِينَ يَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ يَا أَحْكَمَ
الْحَاكِمِينَ يَا خَالِقَ الْمَخْلُوقِينَ يَا رَازِقَ الْمَرْزُوقِينَ يَا نَاصِرَ الْمَنْصُورِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا
دَلِيلَ الْمُتَحَيِّرِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ أَغْنِنِي يَا مَالِكَ يَوْمِ الدِّينِ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَ إِيَّاكَ
نَسْتَعِينُ يَا صَرِيحَ الْمَكْرُوبِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ أَنْتَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ أَنْتَ اللَّهُ لَا
إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ الْكَبِيرُ يَا رِداؤُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى وَ عَلَى
عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى وَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ وَ خَدِيجَةَ الْكُبْرَى وَ الْحَسَنَ الْمُجْتَبَى وَ الْحُسَيْنَ الشَّهِيدِ
بِكَرْبَلَاءَ وَ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْبَاقِرِ وَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ
الصَّادِقِ وَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ الْكَاظِمِ وَ عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ التَّقِيِّ وَ عَلِيٍّ
بْنِ مُحَمَّدٍ النَّقِيِّ وَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْعَسْكَرِيِّ وَ الْحُجَّةِ الْقَائِمِ الْمَهْدِيِّ بْنِ الْحَسَنِ الْإِمَامِ
الْمُنْتَظَرِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُمْ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُمْ وَ انصُرْ مَنْ
نَصَرَهُمْ وَ اخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُمْ وَ الْعَنْ مَنْ ظَلَمَهُمْ وَ عَجِّلْ فَرَجَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ انصُرْ شِيعَةَ آلِ
مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِكَ أَعْدَاءَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ارزُقْنِي رُؤْيَةَ قَائِمِ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي مِنْ أَتْبَاعِهِ وَ
أَشْيَاعِهِ وَ الرَّاضِينَ بِفِعْلِهِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

حرزهای حضرت امام محمد باقر علیه السلام

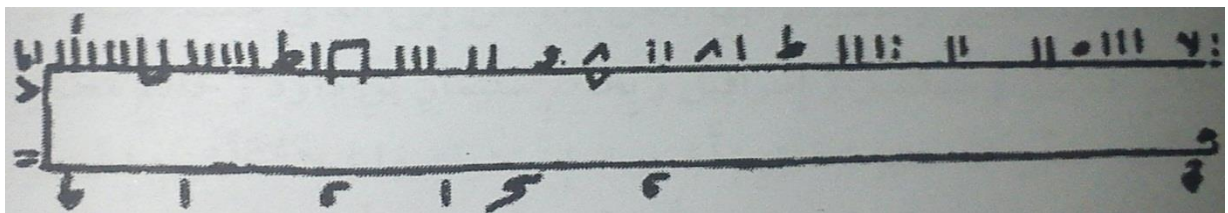
باید این دعا را نوشت و بر بازو بست :

أَعِيدُ نَفْسِي بِرَبِّي الْأَكْبَرِ مِمَّا يَخْفَى وَيُظْهِرُ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ أَتَشَى وَذَكَرٍ وَمِنْ شَرِّ مَا رَأَتْ الشَّمْسُ وَ
 الْقَمَرُ سُبُوحٌ قُدُّوسٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ أَدْعُوكُمْ أَيُّهَا الْجِنُّ وَالْإِنْسُ إِلَى اللَّطِيفِ الْخَبِيرِ وَ
 أَدْعُوكُمْ أَيُّهَا الْجِنُّ وَالْإِنْسُ إِلَى الَّذِي خَتَمْتُهُ بِخَاتَمِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَخَاتَمِ جِبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَ
 إِسْرَافِيلَ وَبِخَاتَمِ سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ وَخَاتَمِ مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَالنَّبِيِّينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ عَلَىٰ هَمِّهِمْ
 أَجْمَعِينَ اخْسَأُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ اخْسَأُوا عَنْ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ كَلَّمَا يَغْدُو وَ يَرُوحُ مِنْ ذِي حَيَّةٍ أَوْ
 عَقْرَبٍ أَوْ سَاحِرٍ أَوْ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ وَ سُلْطَانٍ عَنِيدٍ أَخَذَتْ عَنْهُ مَا يَرَى وَ مَا لَا يَرَى وَ مَا رَأَتْ عَيْنٌ نَائِمٍ
 أَوْ يَقْظَانَ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ الرَّسُولِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ
 آلِهِ الطَّاهِرِينَ وَ سَلَّمَ تَسْلِيمًا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَ بِهِ
 يَعْدِلُونَ

يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا دَيَّانُ يَا دَيَّانُ يَا أَيُّهَا شَرَاهِيَا آذُونَا اصْبَاوْثِ الْشَدَايَا

أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الطَّاهِرَةِ الْمُطَهَّرَةِ أَنْ تَدْفَعَ عَنِّي صَاحِبَ هَذَا الْكِتَابِ جَمِيعَ الْبَلَايَا
وَ تَقْضِيَ حَوَائِجَهُ إِنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَي مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ اللَّهُمَّ
كَهْكَهِيحٍ بَعِطٍ مَهْحَمًا مَسْلَعٍ وَ رُورِهِ مَهْفَتَامٍ وَ بَعُونِكَ إِلَّا مَا أَخَذْتَ لِلسَّانِ جَمِيعَ بَنِي آدَمَ
وَ بَنَاتِ حَوَاءَ عَلَى قُلَانِ بْنِ قُلَانٍ إِلَّا بِالْخَيْرِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ فَسَيَكْفِيكَهُمْ اللَّهُ وَ هُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَي مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ

حرز دیگر از برای حضرت امام محمد باقر علیه السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا دَانَ غَيْرَ مُتَوَانٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اجْعَلْ لِشِيعَتِي مِنَ النَّارِ
وِقَاءً لَهُمْ وَ لَهُمْ عِنْدَكَ رِضًا وَ اغْفِرْ ذُنُوبَهُمْ وَ يَسِّرْ أُمُورَهُمْ وَ اقْضِ دِيُونَهُمْ وَ اسْتُرْ عَوْرَاتِهِمْ وَ
هَبْ لَهُمُ الْكَبَائِرَ الَّتِي بَيْنَكَ وَ بَيْنَهُمْ يَا مَنْ لَا يَخَافُ الضَّيْمَ وَ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَ لَا نَوْمٌ اجْعَلْ
لِي مِنْ كُلِّ غَمٍّ فَرَجًا وَ مَخْرَجًا

حرزهای حضرت امام صادق علیه السلام

روایت نموده است شیخ علی بن عبد الصمد از عمّ والد خود ابو جعفر محمد بن علی بن عبد الصمد رحمه الله که حدیث کرده ما را شیخ ابو عبد
الله جعفر بن محمد بن احمد بن عباس دوریستی از پدر خود که نقل نموده به ما شیخ ابو جعفر محمد بن علی بن حسین بن بابویه فقیه قمی
رحمه الله.

و همچنین روایت نموده شیخ علی بن عبد الصمد که گفت به من شیخ جدّم، از والد خودش ابو الحسن علی بن عبد الصمد رحمه الله که حکایت
نمود به ما ابو جعفر محمد بن ابراهیم تیرتراش کاشی مجاور به مشهد مقدس رضوی که بر ساکن آن باد سلام که نقل نمود از برای ما شیخ ابو
جعفر، از پدر خود و او از مشایخ خود، از محمد بن عبید الله اسکندری که گفت: من از جمله مصاحبان و هم صحبتان و خواصّ ابی جعفر منصور
بودم و صاحب سرّ و راز نهانی او بودم. روزی از روزها به قصد صحبت وارد او گردیدم. او را دیدم که بسیار غمگین است. پس به او گفتم: یا امیر
المؤمنین سبب اندوه و فکر شما چیست؟

گفت: ای محمد هر آینه هلاک شدند صد نفر یا بیشتر از اولاد فاطمه و حال آن که بزرگ و مهتر و پیشوای ایشان باقی مانده است!! پس گفتم: یا
امیر المؤمنین کیست آن شخص؟

گفت: جعفر بن محمد که سرکرده و پیشوای رافضیان است و سید ایشان است.

پس به وی گفتم که: او مردی است که مشغول نموده او را عبادت کردن از طلب پادشاهی و خلافت و گوشه‌نشینی و عبادت را اختیار نموده و او را با پادشاهی چه کار است؟

پس گفت که: من می‌دانم که تو قائل به حقیقت و امامت او هستی و از جمله شیعیان و تابعان اوئی و لیکن ملک و پادشاهی عقیم است و بدرستی که قسم یاد نموده‌ام و با نفس خود شرط کرده‌ام که امروز را به شب نکم و این شب را به صبح نیاورم تا آن که دل خود را از او فارغ گردانم و خاطر خود را از او جمع نمایم!!

پس جلّاد را طلبید و به او گفت که: ابا عبد الله جعفر بن محمد را حاضر می‌کنم و او را به سخن گفتن مشغول می‌سازم و نشان میان من و تو آن است که هر گاه بینی که من کلاه خود را گذارم باید که گردن او را بزنی و او را به قتل رسانی.

پس آنگاه امر به احضار حضرت صادق علیه السلام نموده. بعد از لحظه‌ای آن حضرت حاضر شد. آن دو داخل آن خانه که منصور در آنجا بود، شدند. راوی گوید که: دیدم آن حضرت را که در وقت داخل شدن لبهای مبارکش متحرک و چیزی را می‌خواندند که آن را نفهمیدم و لیکن قصر منصور را دیدم که به حرکت درآمد و مانند کشتی بر روی آب موج می‌زد. پس منصور را دیدم که متوجه شد و از جای خود برجست و به استقبال آن حضرت رفت چنانچه بنده‌ای که به نزد مولای خود رود، سر و پا برهنه و رنگش متغیّر بود، گاهی سرخ بود و گاهی زرد می‌شد.

پس چون به خدمت آن حضرت رسید بازوی مبارک ایشان را گرفته آورد و به مسند پادشاهی خود نشانید و خود در برابر آن حضرت به دو زانو و در کمال ادب نشست چنانچه بنده‌ای در خدمت مولای خود نشیند.

پس منصور گفت: یا ابن رسول الله در این ساعت به چه جهت تشریف آورده‌اید و از جهت کدام مهمّ آمده‌اید؟! حضرت فرمودند که: من به اراده خود نیامدم بلکه چون تو مرا خواستی و طلب نمودی، اجابت نمودم.

منصور گفت که: من شما را نطلبیدم بلکه شخصی که به طلب شما آمده غلط کرده و اشتباه نموده است. الحال بفرمائید که چه حاجت دارید تا آن را برآورم.

حضرت صادق علیه السلام فرمودند که: این حاجت دارم که تا شغلی و کاری نباشد، مرا به نزد خود نطلبی.

منصور گفت: چنین باشد.

پس آن حضرت برخاستند و به خانه خود رفتند و منصور بی‌هوش شد و به هوش نیامد تا نصف شب. پس چون بهوش آمد مرا دید که بر بالین او نشسته‌ام.

گفت: ای محمد به جایی مرو و صبر کن تا من نماز را قضا کنم و با تو حکایتی نمایم. گفتم: سمعا و طاعة.

بعد از آن که نماز بجای آورد، گفت: ای محمد بدان که چون مولا و سید و پیشوای ترا ابا عبد الله (جعفر بن محمد علیه السلام) را حاضر گردانیدم و قصد نمودم که بجای آورم نسبت به او آن کار بد را که قصد نموده بودم - یعنی قتل آن حضرت را - دیدم ازدهانی را که دم خود را پیچیده بود و همه قصر و خانه مرا فرو گرفته بود و لب بالای خود را بر بالای خانه نهاده بود و لب پائین را بر زیر خانه و به زبان فصیح عربی ظاهر گفت: ای منصور بدرستی که خدای تعالی مرا به سوی تو برانگیخته است و امر نموده که اگر نسبت با بنده صالح من آنچه را بجای آوری که از بدی به خاطر داری و اراده نموده‌ای، هر آینه فرو برم ترا و قصر ترا به آنچه در اوست.

پس عظم زایل شد و لرزه بر اعضای من افتاده به مرتبه‌ای که دندانهایم بر یک دیگر می‌خورد.

راوی گوید که: من گفتم که این و امثال این از آن حضرت عجب نیست. زیرا که حضرت ابا عبد الله جعفر صادق علیه السلام وارث علم پیغمبر است و جدّ او امیر المؤمنین علی بن ابی طالب است و در نزد اوست اسماء حسنی و دعوات علیا که اگر بر شب تاریک خوانند روز روشن گردد و اگر بر روز روشن خوانند چون شب مظلم شود.

پس محمد بن عبید الله روایت نموده که: من از منصور اذن گرفتم و رخصت طلبیدم که اراده دارم که به زیارت حضرت امام جعفر صادق روم. پس اجابت نمود و ابا نکرد و چون به خدمت آن حضرت رسیدم و سلام بر او کرده سؤال نمودم و گفتم که به حق جدت رسول الله (صلی الله علیه و آله) که مرا تعلیم نمای آن دعایی را که می‌خواندی در آن وقت که داخل بر ابی جعفر منصور شدی و شرط نمودی که دیگر شما را بدون شغلی طلب نکند.

پس بر من این حرز را خواندند و فرمودند که بدرستی که این حرزی است جلیل القدر و دعائی است عظیم المرتبه هر که آن را در وقت صبح بخواند در حفظ و امان خدا باشد تا به شب و هر کس که این را در وقت شام بخواند در حفظ و پناه خدای تعالی باشد تا به صبح و به تحقیق این دعا را به من پدرم جامع علم اولین و آخرین امام محمد باقر تعلیم نموده است و او اخذ نموده از پدر خود سید العابدین و ایشان از پدر خود سید الشهداء، حضرت امام حسین از برادر خود سید الأصفیاء که او از پدر خود، سید اوصیاء نقل فرموده‌اند از محمد مصطفی و سید انبیاء صلوات الله و سلامه علیهم اجمعین الطیبین الطاهرین که این حرز را از کتاب خدای عزیز بیرون آوردند که او را باطل از پیش روی او و نه از عقب سر او وارد نمی‌شود و از جانب شخصی نازل شد که حکیم و حمد کرده شده است (یعنی خدای تعالی).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانِي لِلْإِسْلَامِ وَأَكْرَمَنِي بِالْإِيمَانِ وَعَرَّفَنِي الْحَقَّ
الَّذِي عَنْهُ يُؤْفَكُونَ وَالنَّبَأَ الْعَظِيمَ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاءَ
بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَأَنْشَأَ جَنَّاتِ الْمَأْوَىٰ بِلَا أَمَدٍ تَقْوَنَهَا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ السَّابِغُ النَّعْمَةَ الدَّافِعُ
النَّقِمَةَ الْوَاسِعُ الرَّحْمَةُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ ذُو السُّلْطَانِ الْمَنِيعِ وَالْإِنْشَاءِ الْبَدِيعِ وَالشَّانِ الرَّفِيعِ وَ
الْحِسَابِ السَّرِيعِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَأَمِينِكَ وَشَهِيدِكَ
التَّقِيِّ النَّقِيِّ الْبَشِيرِ النَّذِيرِ السَّرَاحِ الْمُنِيرِ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الْأَخْيَارِ مَا شَاءَ اللَّهُ تَقَرُّبًا إِلَى اللَّهِ مَا
شَاءَ اللَّهُ تَوَجُّهًا إِلَى اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ تَلَطُّفًا بِاللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ مَا يَكُنْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْ اللَّهِ مَا
شَاءَ اللَّهُ لَا يَصْرِفُ السُّوءَ إِلَّا اللَّهُ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا يَسُوقُ الْخَيْرَ إِلَّا اللَّهُ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
أَعِيدُ نَفْسِي وَشَعْرِي وَبَشْرِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَذُرِّيَّتِي وَدِينِي وَدُنْيَايَ وَمَا
رَزَقَنِي رَبِّي وَمَا أَغْلَقْتَ عَلَيْهِ أَبْوَابِي وَأَحَاطَتْ بِهِ جُدْرَانِي وَمَا أَتَقَلَّبُ فِيهِ مِنْ نِعْمَةٍ وَ
إِحْسَانِهِ وَجَمِيعِ إِخْوَانِهِ وَأَقْرَبَائِي وَقَرَابَاتِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَ

بِأَسْمَائِهِ التَّامَّةِ الْعَامَّةِ الْكَامِلَةِ الشَّافِيَةِ الْفَاضِلَةِ الْمُبَارَكَةِ الْمُنِيفَةِ الْمُتَعَالِيَةِ الزَّكِيَّةِ الشَّرِيفَةِ
الْكَرِيمَةِ الطَّاهِرَةِ الْعَظِيمَةِ الْمَخْزُونَةِ الْمَكْنُونَةِ الَّتِي لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ وَبِأَمِّ الْكِتَابِ وَ
فَاتِحَتِهِ وَخَاتِمَتِهِ وَ مَا بَيْنَهُمَا مِنْ سُورَةٍ شَرِيفَةٍ وَ آيَةٍ مُحْكَمَةٍ وَ شِفَاءٍ وَ رَحْمَةٍ وَ عُوذَةٍ وَ
بَرَكَهٍ وَ بِالتَّوْرَةِ وَ الْإِنْجِيلِ وَ الزَّبُورِ وَ الْفُرْقَانِ وَ بِصُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَ مُوسَى وَ بِكُلِّ كِتَابٍ أَنْزَلَهُ
اللَّهُ وَ بِكُلِّ رَسُولٍ أَرْسَلَهُ اللَّهُ وَ بِكُلِّ حُجَّةٍ أَقَامَهَا اللَّهُ وَ بِكُلِّ بُرْهَانٍ أَظْهَرَهُ اللَّهُ وَ بِكُلِّ آلَاءِ
اللَّهِ وَ عِزَّةِ اللَّهِ وَ عَظْمَةِ اللَّهِ وَ قُدْرَةِ اللَّهِ وَ سُلْطَانِ اللَّهِ وَ جَلَالِ اللَّهِ وَ مَنَعِ اللَّهِ وَ مَنْ اللَّهِ وَ
عَفْوِ اللَّهِ وَ حِلْمِ اللَّهِ وَ حِكْمَةِ اللَّهِ وَ غُفْرَانِ اللَّهِ وَ مَلَائِكَةِ اللَّهِ وَ كُتُبِ اللَّهِ وَ رُسُلِ اللَّهِ وَ أَنْبِيَاءِ
اللَّهِ وَ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ وَ أَهْلِ بَيْتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ مِنْ غَضَبِ
اللَّهِ وَ سَخَطِ اللَّهِ وَ نَكَالِ اللَّهِ وَ عِقَابِ اللَّهِ وَ أَخْذِ اللَّهِ وَ بَطْشِهِ وَ اجْتِيَا حِهِ وَ اجْتِنَاثِهِ وَ
اصْطِلَامِهِ وَ تَدْمِيرِهِ وَ سَطْوَاتِهِ وَ نَقْمَتِهِ وَ جَمِيعِ مَثَلَاتِهِ وَ مِنْ إِعْرَاضِهِ وَ صُدُودِهِ وَ تَنْكِيَلِهِ وَ
تَوَكُّيلِهِ وَ خِذْلَانِهِ وَ دَمْدَمَتِهِ وَ تَخْلِيَتِهِ وَ مِنْ الْكُفْرِ وَ النِّفَاقِ وَ الشُّكِّ وَ الشَّرْكِ وَ الْحَيْرَةِ فِي
دِينِ اللَّهِ وَ مِنْ شَرِّ يَوْمِ النُّشُورِ وَ الْحَشْرِ وَ الْمَوْقِفِ وَ الْحِسَابِ وَ مِنْ شَرِّ كِتَابٍ قَدْ سَبَقَ وَ
مِنْ زَوَالِ النِّعْمَةِ وَ تَحْوِيلِ الْعَافِيَةِ وَ حُلُولِ النِّقْمَةِ وَ مُوجِبَاتِ الْهَلَكَةِ وَ مِنْ مَوَاقِفِ الْخِزْيِ وَ
الْفُضِيحَةِ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ هَوَى مُرْدٍ وَ قَرِينٍ مُلْهِ وَ صَاحِبِ مُسْهِ
وَ جَارِ مُوْذٍ وَ غِنَى مُطْعٍ وَ فَقْرٍ مُنْسٍ وَ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَ صَلَاةٍ لَا تُرْفَعُ وَ دُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ وَ عَيْنٍ
لَا تَدْمَعُ وَ نَفْسٍ لَا تَقْنَعُ وَ بَطْنٍ لَا يَشْبَعُ وَ عَمَلٍ لَا يَنْفَعُ وَ اسْتِغَاثَةٍ لَا تُجَابُ وَ غَفْلَةٍ وَ تَفْرِيطٍ
يُوجِبَانِ الْحَسْرَةَ وَ النَّدَامَةَ وَ مِنَ الرِّيَاءِ وَ السُّمْعَةِ وَ الشُّكِّ وَ الْعَمَى فِي دِينِ اللَّهِ وَ مِنْ نَصَبٍ
وَ اجْتِهَادٍ يُوجِبَانِ الْعَذَابَ وَ مِنْ مُرْدٍ إِلَى النَّارِ وَ مِنْ ضَلَعِ الدِّينِ وَ غَلْبَةِ الرَّجَالِ وَ سُوءِ
الْمَنْظَرِ فِي الدِّينِ وَ النَّفْسِ وَ الْأَهْلِ وَ الْمَالِ وَ الْوَلَدِ وَ الْإِخْوَانِ وَ عِنْدَ مُعَايِنَةِ مَلِكِ الْمَوْتِ وَ
أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنَ الْغَرَقِ وَ الْحَرَقِ وَ الشَّرَقِ وَ السَّرَقِ وَ الْهَدْمِ وَ الْخَسْفِ وَ الْمَسْخِ وَ
الْحِجَارَةِ وَ الصَّيْحَةِ وَ الزَّلَازِلِ وَ الْفِتَنِ وَ الْعَيْنِ وَ الصَّوَاعِقِ وَ الْبَرْدِ وَ الْقَوْدِ وَ الْقَرْدِ وَ الْجُنُونِ وَ

الْجُذَامِ وَالْبَرَصِ وَ أَكْلِ السَّبْعِ وَ مِيتَةِ السَّوْءِ وَ جَمِيعِ أَنْوَاعِ الْبَلَايَا فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ شَرِّ السَّامَةِ وَ الْهَامَةِ وَ اللَّامَةِ وَ الْخَاصَّةِ وَ الْعَامَّةِ وَ الْحَامَةِ وَ مِنْ شَرِّ أَحْدَاثِ النَّهَارِ وَ مِنْ شَرِّ طَوَارِقِ اللَّيْلِ إِلَّا طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَانُ وَ مِنْ دَرَكِ الشَّقَاءِ وَ سُوءِ الْقَضَاءِ وَ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَ شِمَاتِهِ الْأَعْدَاءِ وَ تَتَابُعِ الْعَنَاءِ وَ الْفَقْرِ إِلَى الْأَكْفَاءِ وَ سُوءِ الْمَمَاتِ وَ الْمَحْيَا وَ سُوءِ الْمُنْقَلَبِ وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ شَرِّ إِبْلِيسَ وَ جُنُودِهِ وَ أَعْوَانِهِ وَ أَتْبَاعِهِ وَ أَشْيَاعِهِ وَ مِنْ شَرِّ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ مِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَ مِنْ شَرِّ السُّلْطَانِ وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ وَ مِنْ شَرِّ مَا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ وَ مِنْ شَرِّ فَسَقَةِ الْعَرَبِ وَ الْعَجَمِ وَ مِنْ شَرِّ فَسَقَةِ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ مِنْ شَرِّ مَا فِي النُّورِ وَ الظُّلْمِ وَ مِنْ شَرِّ مَا هَجَمَ أَوْ دَهَمَ أَوْ أَلَمَ وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ سَقَمٍ وَ هَمٍّ وَ غَمٍّ وَ آفَةٍ وَ نَدَمٍ وَ مِنْ شَرِّ مَا فِي اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَ الْبَرِّ وَ الْبِحَارِ وَ مِنْ شَرِّ الْفُسَاقِ وَ الدُّعَارِ وَ الْفُجَّارِ وَ الْكُفَّارِ وَ الْحُسَّادِ وَ السُّحَّارِ وَ الْجَبَابِرَةِ وَ الْأَشْرَارِ وَ مِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَ مَا يَعْرُجُ فِيهَا وَ مِنْ شَرِّ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ رَبِّي أَخِذْ بِنَاصِيَتِيهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذَ مِنْهُ الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَ الْأَنْبِيَاءُ الْمُرْسَلُونَ وَ الشُّهَدَاءُ وَ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ وَ مُحَمَّدٌ وَ عَلِيٌّ وَ فَاطِمَةُ وَ الْحَسَنُ وَ الْحُسَيْنُ وَ الْأَيْمَةُ الْمَهْدِيُّونَ وَ الْأَوْصِيَاءُ وَ الْحُجَّجُ الْمُطَهَّرُونَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ وَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُعْطِيَنِي مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلُوكَهُ وَ أَنْ تُعِيدَنِي مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذُوا بِكَ مِنْهُ وَ أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَ آجِلِهِ مَا عَلِمْتُ وَ مَا لَمْ أَعْلَمْ مِنْهُ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَ آجِلِهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَ مَا لَمْ أَعْلَمْ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ. وَ أَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَنِي فِي يَوْمِي هَذَا وَ فِيمَا بَعْدَهُ مِنْ الْأَيَّامِ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ كُلِّهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ قَرِيبٍ أَوْ بَعِيدٍ ضَعِيفٍ أَوْ شَدِيدٍ بَشَرٍ أَوْ مَكْرُوهٍ أَوْ مَسَاءَةٍ بِيَدٍ أَوْ بِلِسَانٍ أَوْ بِقَلْبٍ فَأَخْرِجْ صَدْرَهُ وَ أَلْجِمْ فَاهُ وَ أَفْخِمْ لِسَانَهُ وَ اسْدُدْ سَمْعَهُ وَ اقْمَحْ بَصَرَهُ وَ ارْعَبْ قَلْبَهُ وَ اشْغَلْهُ بِنَفْسِهِ وَ أَمِتْهُ بِغَيْظِهِ وَ اكْفِنَاهُ بِمَا شِئْتَ وَ كَيْفَ

شِئْتُ وَ أَنَّى شِئْتُ بِحَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ اكْفِنِي شَرَّ مَنْ نَصَبَ لِي
 حَدَّهُ وَ اكْفِنِي مَكْرَ الْمَكْرَةِ وَ اعْنِي عَلَيَّ ذَلِكَ بِالسَّكِينَةِ وَ الْوَقَارِ وَ الْبِسْنِيِّ دِرْعَكَ الْحَصِينَةَ
 وَ أَحْيِنِي مَا أَحْيَيْتَنِي فِي سِتْرِكَ الْوَاقِي وَ أَصْلِحْ حَالِي كُلَّهُ أَصْبَحْتُ فِي جِوَارِ اللَّهِ مُمْتَنِعاً وَ
 بِعِزَّةِ اللَّهِ الَّتِي لَا تُرَامُ مُحْتَجِباً وَ بِسُلْطَانِ اللَّهِ الْمَنِيعِ مُعْتَصِماً مُتَمَسِّكاً وَ بِأَسْمَاءِ اللَّهِ
 الْحُسْنَى كُلِّهَا عَائِداً أَصْبَحْتُ فِي حِمَى اللَّهِ الَّذِي لَا يُسْتَبَاحُ وَ فِي ذِمَّةِ اللَّهِ الَّتِي لَا تُخْفَرُ وَ
 فِي حَبْلِ اللَّهِ الَّذِي لَا يُجْذَمُ وَ فِي جِوَارِ اللَّهِ الَّذِي لَا يُسْتَضَامُ وَ فِي مَنَعِ اللَّهِ الَّذِي لَا يُدْرَكُ
 وَ فِي سِتْرِ اللَّهِ الَّذِي لَا يُهْتَكُ وَ فِي عَوْنِ اللَّهِ الَّذِي لَا يُخْذَلُ اللَّهُمَّ اعْطِفْ عَلَيْنَا قُلُوبَ
 عِبَادِكَ وَ إِمَائِكَ وَ أَوْلِيَائِكَ بِرَأْفَةٍ مِنْكَ وَ رَحْمَةٍ إِنَّكَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ حَسْبِيَ اللَّهُ وَ كَفَى
 سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ دَعَا لَيْسَ وَرَاءَ اللَّهِ مُنْتَهَى وَ لَا دُونَ اللَّهِ مَلْجَأٌ مَنْ اعْتَصَمَ بِاللَّهِ نَجَا كَتَبَ اللَّهُ
 لِأَعْلَبِنَ أَنَا وَ رَسُولِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظاً وَ هُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَ مَا تَوْفِيقِي
 إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ إِلَيْهِ أُنِيبُ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ هُوَ
 رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَ الْمَلَائِكَةُ وَ أَوْلُوا الْعِلْمِ قَائِماً بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا
 هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَ أَنَا عَلَى ذَلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ تَحَصَّنْتُ بِاللَّهِ
 الْعَظِيمِ وَ اسْتَعَصَمْتُ بِالْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَ رَمَيْتُ كُلَّ عَدُوِّ لَنَا بِلَا حَوْلٍ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
 الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

حرز دیگری از برای مولای ما امام صادق علیه السلام به روایتی دیگر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا خَالِقَ الْخَلْقِ وَ يَا بَاسِطَ الرِّزْقِ وَ يَا فَالِقَ الْحَبِّ وَ يَا بَارِيَّ النَّسَمِ
 وَ مُحْيِيَ الْمَوْتَى وَ مُمِيتَ الْأَحْيَاءِ وَ دَائِمَ الثَّبَاتِ وَ مُخْرِجَ النَّبَاتِ افْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَ لَا
 تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ وَ أَنْتَ أَهْلُ التَّقْوَى وَ أَهْلُ الْمَغْفِرَةِ

مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ بِكَ أَدْفَعُ وَ أَدْرَأُ فِي نَحْرِهِ وَ أَسْتَعِيدُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى دِينِي بِدُنْيَايَ وَ عَلَى آخِرَتِي بِتَقْوَايَ وَ احْفَظْنِي فِيمَا غَبْتُ عَنْهُ وَ لَا تَكْلِنِي إِلَى نَفْسِي فِي مَا حَضَرْتَهُ يَا مَنْ لَا تَضُرُّهُ الذُّنُوبُ وَ لَا تَنْفَعُهُ (تَنْقِصُهُ) الْمَغْفِرَةُ اغْفِرْ لِي مَا لَا يَضُرُّكَ وَ أَعْطِنِي مَا لَا يَنْفَعُكَ إِنَّكَ أَنْتَ وَهَّابٌ أَسْأَلُكَ فَرَجاً قَرِيباً وَ مَخْرَجاً رَحِيباً وَ رِزْقاً وَاسِعاً وَ صَبْرًا جَمِيلًا وَ عَافِيَةً مِنْ جَمِيعِ الْبَلَايَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَ الْعَافِيَةَ وَ الْأَمْنَ وَ الصِّحَّةَ وَ الصَّبْرَ وَ دَوَامَ الْعَافِيَةِ وَ الشُّكْرَ عَلَى الْعَافِيَةِ وَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُلْبَسَنِي عَافِيَتِكَ فِي دِينِي وَ نَفْسِي وَ أَهْلِي وَ مَالِي وَ إِخْوَانِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ جَمِيعِ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ وَ أَسْتَوْدِعُكَ ذَلِكَ كُلَّهُ يَا رَبِّ وَ أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَنِي فِي كَنَفِكَ وَ فِي جِوَارِكَ وَ فِي حِفْظِكَ وَ حِرْزِكَ وَ عِيَاذِكَ عَزَّ جَارُكَ وَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَ لَا إِلَهَ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ فَرِّغْ قَلْبِي لِمَحَبَّتِكَ وَ ذِكْرِكَ وَ أَنْعِشْهُ لِخَوْفِكَ أَيَّامَ حَيَاتِي كُلِّهَا وَ اجْعَلْ زَادِي مِنَ الدُّنْيَا تَقْوَاكَ وَ هَبْ لِي قُوَّةً أَحْتَمِلُ بِهَا جَمِيعَ طَاعَتِكَ وَ أَعْمَلُ بِهَا جَمِيعَ مَرْضَاتِكَ وَ اجْعَلْ فِرَارِي إِلَيْكَ وَ رَغْبَتِي فِي مَا عِنْدَكَ وَ الْبَسْ قَلْبِي الْوَحْشَةَ مِنْ شِرَارِ خَلْقِكَ وَ الْأَنْسَ بِأَوْلِيَائِكَ وَ أَهْلِ طَاعَتِكَ وَ لَا تَجْعَلْ لِفَاجِرٍ وَ لَا لِكَافِرٍ عَلَيَّ مِنْهُ وَ لَا لَهُ عِنْدِي يَدًا وَ لَا لِي إِلَيْهِ حَاجَةٌ إِلَهِي قَدْ تَرَى مَكَانِي وَ تَسْمَعُ كَلَامِي وَ تَعْلَمُ سِرِّي وَ عَلَانِيَتِي لَا يَخْفَى عَلَيْكَ شَيْءٌ مِنْ أَمْرِي يَا مَنْ لَا يَصِفُهُ نَعْتُ النَّاعِتِينَ وَ يَا مَنْ لَا يُجَاوِزُهُ رَجَاءُ الرَّاجِينَ يَا مَنْ لَا يَضِيعُ لَدَيْهِ أَجْرُ الْمُحْسِنِينَ يَا مَنْ قَرُبَتْ نُصْرَتُهُ مِنَ الْمَظْلُومِينَ يَا مَنْ بَعْدَ عَوْنِهِ عَنِ الظَّالِمِينَ قَدْ عَلِمْتَ مَا نَالَنِي مِنْ فُلَانٍ مِمَّا حَظَرْتَ وَ أَنْتَهَكَ مِنِّي مَا حَجَرْتَ بَطْرًا فِي نِعْمَتِكَ عِنْدَهُ وَ اغْتِرَارًا بِشُرْكَ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ فَخُذْهُ عَنْ ظُلْمِي بِعِزَّتِكَ وَ أَفْلُلْ حِدَّةً عَنِّي بِقُدْرَتِكَ وَ اجْعَلْ لَهُ شُغْلًا فِيمَا يَلِيهِ وَ عَجْزًا عَمَّا يَنْوِيهِ اللَّهُمَّ لَا تُسَوِّغْهُ ظُلْمِي وَ أَحْسِنْ عَلَيْهِ عَوْنِي وَ اعْصِمْنِي مِنْ مِثْلِ فِعَالِهِ وَ لَا تَجْعَلْنِي بِمِثْلِ حَالِهِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي اسْتَجَرْتُ بِكَ وَ تَوَكَّلْتُ عَلَيْكَ وَ فَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ وَ أَلْجَأْتُ ظَهْرِي

إِلَيْكَ وَ ضَعْفَ رُكْنِي إِلَى قُوَّتِكَ مُسْتَجِيرًا بِكَ مِنْ ذِي التَّعَزُّزِ عَلَيَّ وَ الْقُوَّةِ عَلَيَّ ضَيْمِي فَإِنِّي
 فِي جِوَارِكَ فَلَا ضَيْمَ عَلَيَّ جَارِكَ رَبِّ فَافْهَرْ عَنِّي قَاهِرِي وَ أُوهِنْ عَنِّي مُسْتَوْهِنِي بِعِزَّتِكَ وَ
 اقْبِضْ عَنِّي ضَائِمِي بِقِسْطِكَ وَ خُذْ لِي مِمَّنْ ظَلَمَنِي بِعَدْلِكَ رَبِّ فَأَعِدْنِي بِعِيَاذِكَ فَبِعِيَاذِكَ
 امْتَنَعَ عَائِذُكَ وَ أَدْخَلْنِي فِي جِوَارِكَ عَزَّ جَارُكَ وَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَ لَا إِلَهَ غَيْرُكَ وَ أَسْبَلُ عَلَيَّ
 سِتْرَكَ فَمَنْ تَسْتُرُهُ فَهُوَ الْأَمِينُ الْمُحَصَّنُ الَّذِي لَا يُرَاعُ رَبِّ وَ اضْمُمْنِي فِي ذَلِكَ إِلَى كَنَفِكَ
 فَمَنْ تَكْنُفُهُ فَهُوَ الْأَمِينُ الْمُحْفُوظُ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ وَ لَا حِيلَةَ إِلَّا بِاللَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً
 وَ لَا وَلَدًا وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَ لِيٍّ مِنَ الذُّلِّ وَ كَبَّرَهُ تَكْبِيرًا مَنْ
 يَكُنْ ذَا حِيلَةٍ فِي نَفْسِهِ أَوْ حَوْلٍ بِتَقَلُّبِهِ أَوْ قُوَّةٍ فِي أَمْرِهِ بِشَيْءٍ سِوَى اللَّهِ فَإِنَّ حَوْلِي وَ قُوَّتِي
 وَ كُلَّ حِيلَتِي بِاللَّهِ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ الصَّمَدِ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَ
 كُلُّ ذِي مُلْكِ فَمَمْلُوكٌ لِلَّهِ وَ كُلُّ قَوِيٍّ ضَعِيفٌ عِنْدَ قُوَّةِ اللَّهِ وَ كُلُّ ذِي عِزٍّ فَغَالِبُهُ اللَّهُ وَ كُلُّ
 شَيْءٍ فِي قَبْضَةِ اللَّهِ ذَلٌّ كُلُّ عَزِيزٍ لِبَطْشِ اللَّهِ صَغَرُ كُلُّ عَظِيمٍ عِنْدَ عَظَمَةِ اللَّهِ خَضَعَ كُلُّ
 جَبَّارٍ عِنْدَ سُلْطَانِ اللَّهِ وَ اسْتَظْهَرْتُ وَ اسْتَظَلْتُ عَلَى كُلِّ عَدُوٍّ لِي بِتَوَلَّى اللَّهِ دَرَأْتُ فِي نَحْرِ
 كُلِّ عَادٍ عَلَيَّ بِاللَّهِ ضَرَبْتُ بِإِذْنِ اللَّهِ بَيْنِي وَ بَيْنَ كُلِّ مُتْرَفٍ ذِي سُورَةٍ وَ جَبَّارٍ ذِي نَخْوَةٍ وَ
 مُتَسَلِّطٍ ذِي قُدْرَةٍ وَ وَالٍ ذِي إِمْرَةٍ وَ مُسْتَعْدٍ ذِي أُبْهَةِ وَ عَنِيدٍ ذِي ضَعِينَةٍ وَ عَدُوٍّ ذِي غِيلَةٍ وَ
 حَاسِدٍ ذِي قُوَّةٍ وَ مَآكِرٍ ذِي مَكِيدَةٍ وَ كُلُّ مُعِينٍ أَوْ مُعَانٍ عَلَيَّ بِمَقَالَةٍ مُغْوِيَةٍ أَوْ سَعَايَةٍ مُسْلِبَةٍ
 أَوْ حِيلَةٍ مُوْذِيَةٍ أَوْ غَائِلَةٍ مُرْدِيَةٍ أَوْ كُلِّ طَاغٍ ذِي كِبْرِيَاءٍ أَوْ مُعْجَبٍ ذِي خِيَلَاءٍ عَلَيَّ كُلِّ سَبَبٍ
 وَ بِكُلِّ مَذْهَبٍ فَأَخَذْتُ لِنَفْسِي وَ مَالِي حِجَابًا دُونَهُمْ بِمَا أَنْزَلْتَ مِنْ كِتَابِكَ وَ أَحْكَمْتَ مِنْ
 وَحْيِكَ الَّذِي لَا يُؤْتِي مِنْ سُورَةٍ بِمِثْلِهِ وَ هُوَ الْحَكَمُ الْعَدْلُ وَ الْكِتَابُ الَّذِي لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ
 مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ لَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ
 اجْعَلْ حَمْدِي لَكَ وَ ثَنَائِي عَلَيْكَ فِي الْعَافِيَةِ وَ الْبَلَاءِ وَ الشِّدَّةِ وَ الرَّخَاءِ دَائِمًا لَا يَنْقُضِي وَ لَا
 يَبِيدُ تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ اللَّهُمَّ بِكَ أَعُوذُ وَ بِكَ أَصُولُ وَ إِيَّاكَ أَعْبُدُ وَ إِيَّاكَ

أَسْتَعِينُ وَ عَلَيْكَ أَتَوَكَّلُ وَ أَدْرَأُ بِكَ فِي نَحْرِ أَعْدَائِي وَ أَسْتَعِينُ بِكَ عَلَيْهِمْ وَ أَسْتَكْفِيكَهُمْ فَكَفِّنِيهِمْ بِمَا شِئْتَ وَ كَيْفَ شِئْتَ وَ مِمَّا شِئْتَ بِحَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ فَسَيَكْفِيكَهُمْ اللَّهُ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَ نَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمَا وَ مَنْ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَ أَرَى قَالَ اخْسَوْا فِيهَا وَ لَا تَكَلَّمُونَ أَخَذْتُ بِسَمْعِ مَنْ يُطَالِبُنِي بِالسُّوءِ بِسَمْعِ اللَّهِ وَ بَصَرِهِ وَ قُوَّتِهِ بِقُوَّةِ اللَّهِ وَ حَبْلِهِ الْمَتِينِ وَ سُلْطَانِهِ الْمُبِينِ فَلَيْسَ لَهُمْ عَلَيْنَا سُلْطَانٌ وَ لَا سَبِيلٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ وَ جَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهْمًا لَا يُبْصِرُونَ اللَّهُمَّ يَدُكَ فَوْقَ كُلِّ ذِي يَدٍ وَ قُوَّتُكَ أَعَزُّ مِنْ كُلِّ قُوَّةٍ وَ سُلْطَانُكَ أَجَلُّ مِنْ كُلِّ سُلْطَانٍ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ كُنْ عِنْدَ ظَنِّي فِي مَا لَمْ أَجِدْ فِيهِ مَفْزَعًا غَيْرَكَ وَ لَا مَلْجَأَ سِوَاكَ فَإِنِّي أَعْلَمُ أَنَّ عَدْلَكَ أَوْسَعُ مِنْ جَوْرِ الْجَبَّارِينَ وَ أَنَّ إِنصَافَكَ مِنْ وَرَاءِ ظُلْمِ الظَّالِمِينَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أَجْمَعِينَ وَ أَجْرِنِي مِنْهُمْ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَعِيدْ نَفْسِي وَ دِينِي وَ أَهْلِي وَ مَالِي وَ وُلْدِي وَ مَنْ يَلْحَقُهُ عِنَايَتِي وَ جَمِيعَ نِعَمِ اللَّهِ عِنْدِي بِبِسْمِ اللَّهِ الَّذِي خَضَعْتَ لَهُ الرِّقَابُ وَ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي خَافَتْهُ الصُّدُورُ وَ وَجَلَتْ مِنْهُ النُّفُوسُ وَ بِالْإِسْمِ الَّذِي نَفَسَ عَنْ دَاوُدَ كُرْبَتَهُ وَ بِالْإِسْمِ الَّذِي قَالَ لِلنَّارِ كُونِي بَرْدًا وَ سَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ. وَ أَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمْ الْأَخْسَرِينَ وَ بِعَزِيمَةِ اللَّهِ الَّتِي لَا تُحْصَى وَ بِقُدْرَةِ اللَّهِ الْمُسْتَطِيلَةِ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ مِنْ شَرِّ فَلَانٍ وَ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَهُ الرَّحْمَنُ وَ مِنْ شَرِّ كَيْدِهِمْ (مَكْرِهِمْ) وَ حَوْلِهِمْ وَ قُوَّتِهِمْ وَ حِيلَتِهِمْ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ بِكَ أَسْتَعِينُ وَ بِكَ أَسْتَعِيثُ وَ عَلَيْكَ أَتَوَكَّلُ وَ أَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ خَلِّصْنِي مِنْ كُلِّ مُصِيبَةٍ نَزَلَتْ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَ فِي جَمِيعِ الْأَيَّامِ وَ اللَّيَالِي مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ اجْعَلْ لِي سَهْمًا فِي كُلِّ حَسَنَةٍ نَزَلَتْ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَ فِي جَمِيعِ اللَّيَالِي وَ الْأَيَّامِ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ بِكَ أَسْتَفْتِحُ وَ

بِكَ اسْتَنْجِحُ وَ بِمُحَمَّدٍ ص إِلَيْكَ أَتَوَجَّهُ وَ بِكِتَابِكَ أَتَوَسَّلُ أَنْ تَلْطَفَ لِي بِلُطْفِكَ الْخَفِيِّ
 إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ جَبْرَائِيلُ عَنْ يَمِينِي وَ ميكائيلُ عَنْ شِمَالِي (يسارى) وَ إِسْرَافِيلُ
 أَمَامِي وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ خَلْفِي وَ بَيْنَ يَدَيَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
 إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ وَ سَلَّمَ كَثِيرًا

حرز دیگر از حضرت امام موسی بن جعفر علیهما السلام

علی بن عبد الصمد گفته که خبر داده است مرا شیخ جد من به این نحو که بر او حدیث خوانده شد و می شنیدم من در ماه شوال سنه پانصد و بیست و نه سال هجری که جد من گفت: مرا شیخ والد ابو الحسن فقیه رحمه الله حدیث نموده که گفت خبر داده ما را سید ابو البرکات رحمه الله در سنه چهار صد و چهارده هجری و او گفت که حکایت نموده به ما شیخ ابو جعفر محمد پسر علی ولد حسین بن موسی بن بابویه و او گفته که حدیث نموده ما را محمد بن موسی بن المتوکل، از علی بن ابراهیم بن هاشم، از پدر خود که گفت خبر داده ما را حسن بن علی بن یقطين و او گفت حدیث نموده به من حسین بن علی، از پدر خود و او از علی بن یقطين که گفت ابن بابویه و حدیث نموده ما را احمد بن یحیی کاتب که نقل نموده به ما ابو الطیب احمد بن محمد وراق گفته که:

حدیث نمود ما را علی بن هارون بن سلیمان نوفلی و او گفت که حدیث نمود مرا پدرم از علی بن یقطين آن که گفت بالا برده شده و رسیده است خبر به حضرت ابو الحسن موسی بن جعفر علیهما السلام و جماعتی از اهل بیت آن حضرت در نزد آن حضرت حاضر شده بودند به سبب آن که به ایشان رسیده بود که موسی بن مهدی عباسی که نوبت خلافت به او رسیده بود، در خاطر دارد و اراده نموده که آن حضرت را آزار رساند و شهید نماید. پس آن حضرت به اهل بیت خود فرمودند که: چه مصلحت می بینید و رای شما چیست؟ ایشان گفتند که: رای ما آن است که باید شما از او دور شوید و خود را از او غایب گردانید. پس بدرستی که از شر او ایمن نیستیم. پس آن حضرت تبسم نموده شعری فرمودند که آن این است:

زعمت سخینه أن ستغلب ربها فليغلبن مغلب الغلاب

یعنی گمان نموده سخینه (یعنی موسی عباسی خلیفه)، آن که غالب می شود بر پروردگار خود یعنی بر کسی که خدا بقاء او را خواهد و از جانب او امام باشد. پس هر آینه البته که غالب می شود بر او کسی که بسیار غلبه کننده است بر هر صاحب غلبه ای. یعنی هر آینه خدای تعالی بر او غالب خواهد شد. پس دستهای مبارک را به سوی آسمان بلند فرمودند و این دعا را خواندند و دعا این است:

إِلَهِي كَمْ مِنْ عَدُوٍّ شَحَذَ لِي ظُبَةً مُدْيَتِهِ وَ أَرْهَفَ لِي شَبَا حَدِّهِ وَ دَافَ لِي قَوَاتِلَ سُمُومِهِ وَ
 لَمْ تَنْمُ عَنِّي عَيْنٌ حَرَّاسَتِهِ فَلَمَّا رَأَيْتَ ضَعْفِي عَنِ احْتِمَالِ الْفَوَاحِ وَ عَجْزِي عَنِ مُلِمَّاتِ
 الْجَوَائِحِ صَرَفْتَ ذَلِكَ عَنِّي بِحَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ لَا بِحَوْلٍ مِنِّي وَ لَا قُوَّةَ فَأَلْقَيْتَهُ فِي الْحَفِيرِ الَّذِي
 احْتَفَرَهُ لِي خَائِبًا مِمَّا أَمَلَهُ فِي الدُّنْيَا مُتَبَاعِدًا مِمَّا رَجَاهُ فِي الْآخِرَةِ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى ذَلِكَ

قَدَرَ اسْتِحْقَاقَكَ سَيِّدِي اللَّهُمَّ فَخُذْهُ بِعِزَّتِكَ وَ أَفْلُلْ حَدَّهُ عَنِّي بِقُدْرَتِكَ وَ اجْعَلْ لَهُ شُغْلًا
فِيمَا يَلِيهِ وَ عَجْزًا عَمَّا يُنَاوِيهِ اللَّهُمَّ وَ أَعِدْنِي عَلَيْهِ عَدْوَى حَاضِرَةً تَكُونُ مِنْ غَيْطِي شِفَاءً وَ
مِنْ حَنْقِي عَلَيْهِ وَفَاءً وَ صَلِّ اللَّهُمَّ دُعَائِي بِالْإِجَابَةِ وَ أَنْظِمْ شِكَايَتِي بِالتَّغْيِيرِ وَ عَرِّفْهُ عَمَّا قَلِيلٍ
مَا أُوْعَدْتَ الظَّالِمِينَ وَ عَرِّفْنِي مَا وَعَدْتَ فِي إِجَابَةِ الْمُضْطَرِّينَ إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَ
الْمَنَّ الْكَرِيمِ

راوی نقل نمود که پس قوم متفرق شدند (یعنی اهل بیت آن حضرت) و مجتمع نشدند هنوز بر امری مگر از برای خواندن نامه خبر مرگ موسی بن مهدی عباسی.

به همین سندها که سابقا ذکر شد از علی بن یقطین روایت شده که گفت: بالای سر هارون الرشید ایستاده بودم هنگامی که حضرت امام موسی بن جعفر علیه السلام را احضار کرد و حال آنکه هارون در نهایت خشم بود و آتش غضب او بر آن حضرت شعله‌ور بود. پس چون آن حضرت بر او وارد شدند لبهای مبارک خود را حرکت دادند و چیزی می‌خواندند. پس هارون به آن حضرت روی آورد و ملاطفت و مهربانی و احسان با آن حضرت نموده، اذن داد که آن حضرت بازگردند. پس

من گفتم: یا ابن رسول الله خدا مرا فدای شما بگرداند، بدرستی که شما هنگامی بر هارون وارد شدید که او بر شما خشمناک بود و تردید نداشتیم که فرمان قتل شما را می‌دهد، ولی خدای تعالی شما را از شر او به سلامت داشت، آن چیزی که بخواندن او لبهای خود را حرکت دادید، چیست؟ پس آن حضرت فرمودند: بدرستی که من دو دعا را خواندم که یکی خاص و دیگری عام است. پس خدای تعالی شر او را از من برگرداند. راوی گوید: پس من گفتم که: یا ابن رسول الله آن دو دعا کدامند؟

پس فرمودند که: اما خاص این است:

اللَّهُمَّ إِنَّكَ حَفِظْتَ الْعُلَمَاءَ لِصَلَاحِ أَبَائِهِمَا فَاحْفَظْنِي لِصَلَاحِ آبَائِي

و اما دعای عام این است:

اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَكْفِي مِنْ كُلِّ أَحَدٍ وَ لَا يَكْفِي مِنْكَ أَحَدٌ فَكُفِّنِي بِمَا شِئْتَ

پس آن حضرت فرمودند که خدای تعالی شر او را از من کفایت نمود.

به سندهائی که سابقا مذکور گردیده، از علی بن ابراهیم بن هاشم روایت شده است به روایت خود که گفت حضرت امام جعفر صادق علیه السلام بیرون آوردند و انتخاب نمودند آیاتی چند را از قرآن و آنها را حرزی برای فرزند خود حضرت امام موسی گردانیدند و آن حضرت (یعنی حضرت امام موسی علیه السلام) آن آیات را می‌خواندند و نفس خود را به آن حرز پناه می‌دادند. و آن این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَبَدًا حَقًّا حَقًّا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِيْمَانًا وَ صِدْقًا
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَعَبُّدًا وَ رِقًا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَلَطُّفًا وَ رِفْقًا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بِسْمِ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ
اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ وَ أَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَى اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَ مَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ وَ

أَفَوَضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ وَ مَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَ مَا صَبْرِي إِلَّا بِاللَّهِ وَ نِعْمَ الْقَادِرُ اللَّهُ وَ نِعْمَ الْمَوْلَى اللَّهُ وَ نِعْمَ النَّصِيرُ اللَّهُ وَ لَا يَأْتِي بِالْحَسَنَاتِ إِلَّا اللَّهُ وَ لَا يَصْرِفُ السَّيِّئَاتِ إِلَّا اللَّهُ وَ مَا بِنَا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ وَ أَسْتَكْفِي اللَّهُ وَ أَسْتَعِينُ اللَّهُ وَ أَسْتَقْبِلُ اللَّهُ وَ أَسْتَقْبِلُ اللَّهُ وَ أَسْتَغْفِرُ اللَّهُ وَ أَسْتَغِيثُ اللَّهُ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ وَ آلِهِ وَ عَلَى أَنْبِيَاءِ اللَّهِ وَ عَلَى مَلَائِكَتِهِ اللَّهُ وَ عَلَى الصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَ إِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. أَلَا تَعْلَمُوا عَلَىَّ وَ أَتَوْنِي مُسْلِمِينَ كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَ رُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئاً إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ وَ اجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَاناً نَصِيراً إِذْ هَمَّ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَ اتَّقُوا اللَّهَ وَ اللَّهُ يَعِصْمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَاراً لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَ يَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَاداً يَا نَارُ كُونِي بَرْداً وَ سَلَاماً عَلَى إِبْرَاهِيمَ. وَ أَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمْ الْأَخْسَرِينَ وَ زَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصِطَةً فَادْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَ أَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَ اجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَاناً نَصِيراً وَ قَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا وَ رَفَعْنَاهُ مَكَاناً عَلِيًّا سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا وَ أَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي وَ لِيُصْنَعَ عَلَى عَيْنِي إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى مَنْ يَكْفُلُهُ فَرَجَعْنَاكَ إِلَى أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَ لَا تَحْزَنَ وَ قَتَلْتَ نَفْسًا فَانجَيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَ فَتَنَّاكَ فُتُونًا لَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْأَمِينِينَ لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى لَا تَخَافُ دَرَكًا وَ لَا تَخْشَى لَا تَخَفْ نَجْوَتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ لَا تَخَفْ إِنَّا مُنْجُوكَ وَ أَهْلَكَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَ أَرَى وَ يَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا وَ مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا فَوَقَاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَ لَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَ سُرُورًا وَ يَنْقَلِبُ إِلَى أَهْلِهِ مَسْرُورًا وَ رَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَ الَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَ ثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَ انصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ

إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ. فَانْقَلَبُوا
بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمَسْسَنَّهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ أَوْ مَنْ كَانَ مِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَ
جَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ هُوَ الَّذِي أُيِّدَكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ وَ أَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ
لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَ لَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَ نَجْعَلُ لَكَمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمْ وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا
الْغَالِبُونَ عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَ بَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَ أَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ إِنِّي
تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَ رَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هِيَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَ أَفُوضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ
حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ رَبِّ إِنِّي مَسْنِيَ الضُّرَّ وَ أَنْتَ
أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ أَلَمْ ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ
فِيهِ هُدًى لِلْمُتَّقِينَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَ لَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي
السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ مَا
خَلْفَهُمْ وَ لَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ وَ لَا
يُؤْدُهُ حِفْظُهُمَا وَ هُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ وَ عَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَ قَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا
فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَ رَبِّ
الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ لَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَ إِذَا قَرَأْتَ
الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَ بَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا. وَ جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ
أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَ إِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلَى أَدْبَارِهِمْ
نُفُورًا أَوْ فَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَ أَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَ خَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَ قَلْبِهِ وَ جَعَلَ
عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً وَ جَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا
يُبْصِرُونَ وَ مَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ إِلَيْهِ أُنِيبُ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَ الَّذِينَ هُمْ

مُحْسِنُونَ وَ قَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْنِي بِهِ أَسْتَخْلِصُهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ
أَمِينٌ وَ خَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَ تِلْكَ الْأَمْثَالُ
نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ. هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ هُوَ
الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ. هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ
الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ. هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَ إِنْ لَمْ
تَغْفِرْ لَنَا وَ تَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا
رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ وَ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَ لَمْ
يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَّلِيٌّ مِنَ الذَّلِّ وَ كَبْرُهُ تَكْبِيرًا وَ مَا لَنَا إِلَّا نَتَوَكَّلَ
عَلَى اللَّهِ وَ قَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا وَ لَنَصْبِرَنَّ عَلَى مَا آذَيْتُمُونَا وَ عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ إِنَّمَا
أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ. فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَ إِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَنِي وَ بِأَهْلِي وَ أَوْلَادِي وَ أَهْلِ عِنَايَتِي شَرًّا أَوْ بَأْسًا أَوْ ضَرًّا فَاقْطَعْ رَأْسَهُ
وَ اعْقِدْ لِسَانَهُ وَ أَلْجِمِ فَاهُ وَ حُلِّ بَيْنِي وَ بَيْنَهُ كَيْفَ شِئْتَ وَ أَنَّى شِئْتَ وَ اجْعَلْنَا مِنْهُ وَ مِنْ
كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَّتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ فِي حِجَابِكَ الَّذِي لَا يُرَامُ وَ فِي
سُلْطَانِكَ الَّذِي لَا يُضَامُ فَإِنَّ حِجَابَكَ مَنِيْعٌ وَ جَارَكَ عَزِيزٌ وَ أَمْرَكَ غَالِبٌ وَ سُلْطَانَكَ قَاهِرٌ وَ
أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ
خَلْقِكَ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا هَدَيْتَنَا بِهِ مِنَ الضَّلَالَةِ وَ اغْفِرْ لَنَا وَ لِأَبَائِنَا وَ
لِأُمَّهَاتِنَا وَ لِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَ الْأَمْوَاتِ وَ تَابِعْ بَيْنَنَا وَ بَيْنَهُمْ
بِالْخَيْرَاتِ إِنَّكَ مُجِيبُ الدَّعَوَاتِ وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَوْدِعُكَ نَفْسِي وَ
دِينِي وَ أَمَانَتِي وَ أَهْلِي وَ مَالِي وَ عِيَالِي وَ أَهْلَ حُرَانَتِي وَ خَوَاتِيمَ عَمَلِي وَ جَمِيعَ مَا أَنْعَمْتَ

بِهِ عَلَيَّ مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي فَإِنَّهُ لَا يَضِيعُ مَحْفُوظُكَ وَ لَا تُرَدُّ وَدَائِعُكَ وَ لَنْ يُجِيرَنِي
مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَ لَنْ أُجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلتَحِداً اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ
حَسَنَةً وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِينَ

حرزی از حضرت موسی کاظم علیه السلام به روایتی دیگر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ أَعْطِنِي الْهُدَى وَ ثَبِّتْنِي عَلَيْهِ وَ احْشُرْنِي عَلَيْهِ آمِنًا أَمَّنْ مَنْ
لَا خَوْفَ عَلَيْهِ وَ لَا حُزْنَ وَ لَا جَزَعَ إِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَ أَهْلُ الْمَغْفِرَةِ

حرزهای حضرت امام رضا علیه السلام

حرز مولایمان حضرت امام علی بن موسی الرضا علیه السلام که به رقعۀ الجیب نامیده شده است.

علی بن عبد الصمد گفته است که مرا شیخ جدّم خبر داد در حالی که خوانده شده بود بر او و من شنیدم در سنه پانصد و بیست و نه هجری که
گفت جدّم خبر داده است به من والدّم فقیه ابو الحسن که گفت حدیث نمود مرا سید ابو البرکات علی بن الحسین الحسنی که خوانده شده بود بر
او در سنه چهار صد و بیست و چهار، گفت که حدیث نمود به ما شیخ ابو جعفر محمّد بن علی بن الحسین، از محمّد بن موسی بن متوکل گفت
که: روایت نموده به ما علی بن ابراهیم بن هاشم، از پدر خود و او از یاسر خادم که گفت: چون حضرت ابو الحسن علی بن موسی الرضا علیه السلام
به قصر حمید بن قحطبه فرود آمدند، جامه خود را بیرون آوردند و آن را به حمید دادند.

پس حمید آن را گرفته و به کنیزک خود داد تا آن را بشوید. پس اندک زمانی نگذشت که کنیزک آمد و در حالی که رقعۀ ای در دست داشت که
آن را به حمید داد و گفت این را در جیب حضرت ابی الحسن علیه السلام یافتم. حمید گوید: پس به آن حضرت عرض کردم شما مردم به
درستی که کنیزک در جیب جامه شما رقعۀ ای یافته است، آن چیست؟ حضرت فرمودند: ای حمید این رقعۀ عودۀ ای است که آن را از خود جدا
نمی‌سازم. حمید گوید: عرض کردم چنانچه مرا به تعلیم آن عودۀ مشرف سازید هر آینه کمال لطف و شفقت شما خواهد بود. پس آن حضرت
فرمودند: هر کس این عودۀ را همراه خود نگاهدارد هر آینه از او بلا دفع می‌شود و حرزی نگاهدارنده از شرّ شیطان رجم برای او خواهد بود. پس از
آن این عودۀ را بر حمید خواندند و او آن را حفظ نمود و حرز این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا أَوْ غَيْرَ تَقِيٍّ
أَخَذْتُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْبَصِيرِ عَلَيَّ سَمِعِكَ وَ بَصْرِكَ لَا سُلْطَانَ لَكَ عَلَيَّ وَ لَا عَلَيَّ سَمْعِي وَ لَا

عَلَى بَصْرِيٍّ وَ لَا عَلَى شَعْرِيٍّ وَ لَا عَلَى بَشْرِيٍّ وَ لَا عَلَى لَحْمِيٍّ وَ لَا عَلَى دَمِيٍّ وَ لَا عَلَى مُخِّيٍّ
وَ لَا عَلَى عَصَبِيٍّ وَ لَا عَلَى عِظَامِيٍّ وَ لَا عَلَى مَالِيٍّ وَ لَا عَلَى مَا رَزَقْنِي رَبِّي سَتَرْتُ بَيْنِي وَ
بَيْنَكَ بِسِتْرِ النَّبُوَّةِ الَّذِي اسْتَتَرَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ بِهِ مِنْ سَطَوَاتِ الْجَبَابِرَةِ وَ الْفِرَاعِنَةِ جَبْرَائِيلُ عَنْ
يَمِينِي وَ ميكائيلُ عَنْ يَسَارِيٍّ وَ إِسْرَافِيلُ عَنْ وَرَائِيٍّ وَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ أَمَامِيٍّ وَ
اللَّهُ مُطَّلَعٌ عَلَيَّ يَمْنَعُكَ مِنِّي وَ يَمْنَعُ الشَّيْطَانَ مِنِّي اللَّهُمَّ لَا يَغْلِبُ جَهْلُهُ أَنْتَ أَنْ
يَسْتَفِزَّنِي وَ يَسْتَخِفَّنِي اللَّهُمَّ إِلَيْكَ التَّجَاتُ اللَّهُمَّ إِلَيْكَ التَّجَاتُ اللَّهُمَّ إِلَيْكَ التَّجَاتُ

این حرز دارای قصه‌ای فرح آورنده و حکایتی تعجب آورنده است، همچنان که ابو الصلت هروی آن را روایت نموده که روزی حضرت امام بن موسی الرضا علیه السلام در منزل خود نشسته بودند و من در خدمت آن حضرت بودم. پس فرستاده مأمون بر آن حضرت داخل شد و گفت امیر المؤمنین را اجابت نمای. پس آن حضرت برخاستند و فرمودند ای ابو الصلت بدرستی که مأمون مرا در این وقت نمی‌خواند مگر برای آزار عظیمی که به من برساند. پس قسم بخدا که نمی‌تواند چیزی که ناخوش داشته باشم بجای آورد، از جهت چند کلمه‌ای که از جدم رسول خدا صلی الله علیه و آله به من رسیده است. ابو الصلت گوید که: همراه آن حضرت پس بیرون رفتم تا آن که بر مأمون داخل شدیم. پس چون آن حضرت مأمون را دیدند این حرز را تا به آخر خواندند. پس چون به نزدیک مأمون رسیدند، مأمون به سوی آن حضرت نگاه کرد و گفت یا ابا الحسن به تحقیق که از برای تو به صد هزار درهم امر نمودیم و حاجتهای اهل و عیال خود را بنویس. پس چون آن حضرت از نزد مأمون دور شدند، مأمون از عقب آن حضرت نظر کرد و گفت: من چیزی را اراده داشتم و خدای تعالی چیزی را و آن چه خدا اراده نموده آن بهتر است.

حرز رقعۃ الجیب به روایتی دیگر

ابن طاووس «ره» گوید که: مرا سید پیشوا ابو البرکات محمد بن اسماعیل حسینی مشهدی حدیث نمود و گفت که به ما مقید ابو الوفا عبد الجبار پسر عبد الله مقری حدیث نمود که گفت: ما را شیخ ابو جعفر محمد بن حسن بن علی طوسی حدیث نموده و به من شیخ ابو عبد الله حسن بن احمد بن محمد بن طحال مقدادی خبر داده که خدای تعالی روح او را پاکیزه کند، گفته است که: ما را ابو علی بن محمد بن حسن طوسی حدیث نمود و او نقل نموده که ما را پدرم رحمه الله روایت نموده و خبر داده مرا شیخ من جدم که گفته است که حدیث نمود ما را و الدم فقیه ابو الحسن رحمه الله و او گفته که: برای ما شیخ ابو جعفر محمد بن حسن طوسی حدیث نموده که گفت: برای ما جمعی از یاران ما از احمد بن محمد بن سعید حدیث نموده که او گفته که: ما را حسن بن علی بن فضال حدیث نموده که گفت: ما را محمد بن ارومۃ حدیث کرد که گفته:

ما را حدیث نمود احمد بن محمد بن ابی بصیر از حضرت امام رضا علیه السلام که آن حضرت فرمودند که: رقعۃ الجیب عوده و نگاهدارنده از برای هر چیز است و آن این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ اخْسَوْا فِيهَا وَ لَا تُكَلِّمُونِ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنَّ
كُنْتَ تَقِيًّا أَخَذْتُ بِسْمِ اللَّهِ وَ بَصَرِهِ عَلَى أَسْمَاعِكُمْ وَ أَبْصَارِكُمْ وَ بِقُوَّةِ اللَّهِ عَلَى قُوَّتِكُمْ لَا
سُلْطَانَ لَكُمْ عَلَى فُلَانِ بْنِ فُلَانَةَ وَ لَا عَلَى ذُرِّيَّتِهِ وَ لَا عَلَى أَهْلِهِ وَ لَا عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ سَتَرْتُ

بَيْنِي وَ بَيْنَكُمْ بَسِطِ النَّبُوءَةِ الَّذِي اسْتَتَرُوا بِهِ مِنْ سَطَوَاتِ الْجَبَابِرَةِ وَ الْفَرَاعِنَةِ جَبْرَائِيلُ عَنْ
أَيْمَانِكُمْ وَ مِيكَائِيلُ عَنْ يَسَارِكُمْ وَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ أَمَامَكُمْ وَ اللَّهُ يُطِلُّ عَلَيْكُمْ
بِمَنْعِهِ نَبِيَّ اللَّهِ وَ بِمَنْعِ ذُرِّيَّتِهِ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ مِنْكُمْ وَ مِنَ الشَّيَاطِينِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا حَوْلَ وَ لَا
قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَا يَبْلُغُ جَهْلُهُ أَنْتَكَ وَ لَا تَبْتَلِيهِ (يَبْتَلِيهِ) وَ لَا يَبْلُغُ
مَجْهُودَ نَفْسِهِ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَ أَنْتَ نِعْمَ الْمَوْلَى وَ نِعْمَ النَّصِيرُ حَرَسَكَ اللَّهُ يَا قُلَانَ ابْنَ قُلَانَةَ
وَ ذُرِّيَّتَكَ مِمَّا تَخَافُ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ

و آیت الکرسی را از روی قرآن بنویسد :

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَ لَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ
مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ مَا خَلْفَهُمْ وَ لَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ
عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ وَ لَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَ هُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

و بنویسد :

لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ وَ حَسْبِيَ اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ
وَ اسلم في رأس الشهباء فيها طأ لسلسبيلاً وَ يُكْتَبُ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّيِّبِينَ
الطَّاهِرِينَ

حرز دیگری از حضرت امام رضا علیه السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا مَنْ لَا شَبِيهَ لَهُ وَ لَا مِثَالَ لَهُ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ لَا خَالِقَ
إِلَّا أَنْتَ تُفْنِي الْمَخْلُوقِينَ وَ تَبْقَى أَنْتَ حَلُمْتَ عَمَّنْ عَصَاكَ وَ فِي الْمَغْفِرَةِ رِضَاكَ

حرزهای حضرت امام محمد تقی علیه السلام

شیخ علی بن عبد الصمد گفت که: ما را شیخ فقیه ابو جعفر محمد بن ابی الحسن رحمه الله عموی پدرم حدیث نموده که:

به ما نقل نمود ابو عبد الله جعفر بن محمد بن احمد بن عباس دوریستی گفته که: حدیث نمود ما را پدرم از فقیه ابی جعفر محمد بن علی بن الحسین بن بابویه قمی و همچنین خبر داده مرا جدّم و گفته است که: حدیث نمود ما را والد ابو الحسن فقیه رحمه الله گفت که: حدیث نمود ما را جماعتی از یاران ما رحمهم الله که از جمله ایشان سید عالم ابو البرکات و شیخ ابو القاسم علی بن محمد معاذی و ابو بکر محمد بن علی معمری و ابو جعفر محمد بن ابراهیم بن عبد الله مدائنی بودند و همه ایشان نقل نموده‌اند از شیخ ابو جعفر محمد بن علی بن الحسین بن موسی بن بابویه قمی قدس الله روحه که گفت: حدیث نموده به من پدرم از علی بن ابراهیم بن هاشم از جدّ خود که گفته است: روایت نمود به من ابو نصر همدانی و گفت: حدیث نمود مرا حکیمه دختر حضرت امام محمد تقی بن علی بن موسی بن جعفر علیهم السلام که عمه حضرت ابی محمد امام حسن عسکری علیهما السلام بوده باشد، که گفت:

چون که حضرت امام محمد تقی بن علی الرضا علیهما السلام شهید شدند، به دیدن زوجه آن حضرت، امّ عیسی دختر مأمون رفتم و او را تسلیت گفتم. پس او را در نهایت اندوه یافتم و جزع بسیار می نمود به گونه‌ای که نزدیک بود که خود را از گریه و فریاد و زاری هلاک نماید، آن چنان که ترسیدم که مبادا زهره ترک شود. پس همان گونه که با یک دیگر یاد آوری می کردیم کرم و حسن خلق و باقی اوصافی که خدای تعالی به آن حضرت عطا فرموده بود از شرافت و خلوص نیت و آنچه بخشش نموده بود به آن حضرت از عزّت و کرامت بسیار را. امّ عیسی گفت: می خواهید شما را از اوصاف و احوال آن حضرت به چیزی بسیار عجیب و امری بسیار عظیم خبر دهم که قابل از وصف و مقدار نباشد؟ حکیمه گوید که: من گفتم آن چه چیز است؟ امّ عیسی گفت که: من زنی صاحب غیرت بر آن حضرت بودم و پیوسته نگاهبان و سخن چین آن حضرت بودم و بسیار بود که از آن حضرت می شنیدم، پس شکوه می نمودم و آن را به نزد پدرم خبر می پردم. پس او می گفت: ای دختر من تحمل نمای و شکوه از آن حضرت مکن، پس بدرستی که آن حضرت پاره تن رسول خدا صلی الله علیه و آله است. پس یک روزی نشسته بودم که دختری بر من داخل شد و سلام نمود. پس گفتم: کیستی؟ در جواب گفت که: من دختری هستم از اولاد عمّار بن یاسر و زوجه حضرت ابی جعفر امام محمد تقی بن علی الرضا علیه السلام که شوهر تو است. پس چون این سخن را شنیدم احوالم متغیر شد و حسادت سراپایم را فرا گرفت، آن گونه که قادر نبودم که تحمل آن نمایم و اراده داشتم که از خانه و این شهر بیرون روم و شیطان وسوسه‌ام می نمود که این دختر را آزار نمایم. پس خشم خود را فرو بردم و به او نیکوئی نمودم و او را صلّه دادم و رخت دادم که بپوشد. پس چون آن زن از نزد من بیرون رفت. من برخاستم بر پدرم مأمون داخل شدم در حالی که او مست و لا یعقل بود و این خبر را به او دادم. پس به غلام خود گفت که: ای غلام شمشیر مرا بیاور. پس چون غلام شمشیر آورد. آن را برداشت و سوار شد و گفت قسم بخدای که او را می کشم. پس چون این را من دیدم این را گفتم «إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ» چه در باره خود و شوهرم شروع به زدن بر صورت خود کردم. پس پدرم بر آن حضرت داخل شد و چندین شمشیر بر آن حضرت زد که آن حضرت را پاره پاره نمود و بیرون رفت. من هم پشت سر او از خانه فرار کردم. پس آن شب را تا صبح نخوابیدم. چون روز شد و آفتاب بلند گردید، به نزد پدرم رفتم. پس گفتم آیا می دانی که دیشب چه کرده‌ای؟ پس پدرم گفت که: چه کردم؟ گفتم: پسر حضرت امام رضا علیه السلام را کشتی. پس چشمه‌هایش برقی زد و بیهوش شد. پس از ساعتی چون بیهوش آمد. گفت: وای بر تو ای دختر! چیست این که می گوئی؟ گفتم: بلی، قسم بخدا ای پدر که بر آن حضرت داخل شدی و او را شمشیر زدی تا آن که او را بقتل رسانیدی. پس از این حکایت اضطراب بسیار نمود و گفت: یاسر خادم را بطلبید. پس چون یاسر آمد و نگاه مأمون بر او افتاد، گفت: وای بر تو چه می گوید این دخترم؟ یاسر گفت که: راست می گوید یا امیر المؤمنین. پس مأمون دست خود را بر سینه و صورت خود زد و گفت «إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ» هلاک گردیدیم، قسم بخدا هلاک شدیم و تا ابد در میان خلائق رسوا گردیدیم. وای بر تو باد ای یاسر برو و ببین که چه خبر است و داستان آن حضرت چه گونه است؟ و بزودی برای من خبر بیاور. بدرستی که نزدیک

است که در همین ساعت نفسم بیرون رود. پس یاسر بیرون رفت و در حالی که من بر صورت خود می‌زدم، پس یاسر در اندک زمانی برگشت و گفت: بشارت باد شما را ای امیر المؤمنین. مأمون گفت: برای تو نیز بشارت باد چه خبر داری؟ یاسر گفت که: داخل شدم بر آن حضرت و دیدم که آن حضرت نشسته و پیراهنی بر اوست و لحافی بر دوش گرفته و مسواک می‌نماید.

پس بر آن حضرت سلام کردم و گفتم: یا ابن رسول الله دوست می‌دارم که به من این پیراهن خود را ببخشی تا آن که در آن نماز کنم و به آن تبرک جویم. و حال آن که از این سؤال اراده نداشتیم مگر آن که بدن آن حضرت را ملاحظه نمایم که آیا زخم شمشیر دارد یا نه. پس قسم بخدا که دیدم بدن آن حضرت را مثل عاجی که به او زردی رسیده باشد و زخم شمشیر اصلا در آن نبود. پس مأمون مدتی مدید گریست و گفت: بعد از این خبر بر من چیزی از دلگیری باقی نماند. به درستی که این عبرت است از برای مردمان اولین و آخرین و گفت: ای یاسر اما سوار شدن و شمشیر برداشتن و رفتن به سوی آن حضرت بدرستی که در خاطر است و همچنین بیرون آمدن از نزد آن حضرت نیز مرا در خاطر است و لیکن چیزی دیگر به یادم نمی‌آورم و نمی‌دانم برگشتن خود را به مجلسم و نه آن که چه کار کردم در حینی که به سوی آن حضرت رفتم. بر این دختر لعنت خدا باد لعنتی بسیار و دایم. ای یاسر به نزد آن دختر برو و بگو که پدرت می‌گوید: قسم بخدا که اگر بعد از این به نزد من بیایی و شکوه نمایی، یا آن که بدون اذن آن حضرت از خانه بیرون روی، هر آینه انتقام آن حضرت را از تو خواهیم گرفت و بعد از آن برو به نزد پسر امام رضا علیه السلام و سلام مرا به آن حضرت رسان و برای آن حضرت بیست هزار دینار ببر و پیشکش نمای آن اسب را که دیشب بر آن سوار بودم. پس همه بنی هاشم را امر نمای که بدیدن آن حضرت روند و بر او سلام نمایند. یاسر گوید که پس من هاشمیان را امر نمودم و خود نیز به اتفاق ایشان بر آن حضرت داخل شدیم و سلام کردیم و سلام مأمون را رساندم و آن مال را به خدمت آن حضرت گذاردم و آن اسب را به آنها عرضه کردم. پس ساعتی نگاه کرده و تبسم نموده، فرمودند که ای یاسر میان من و پدرم و میان مأمون چنین قرار و عهد شده بود تا آن که با شمشیر برهنه بر سر من فرود آید و هجوم نماید. آیا نمی‌داند که مرا یاری‌کننده و کسی هست که میان من و او مانع گردد؟ یاسر گوید که: گفتم ای سید من یا ابن رسول الله از سر این عتاب و اعتراض کردن بگذرید، بخدا قسم و به حق جدتان رسول خدا صلی الله علیه و آله که مأمون در آن هنگام در کار خود عاقل نبود و و نمی‌دانسته در کجای زمین خدا قرار دارد. به تحقیق که از برای خدا نذری صحیح نموده و قسم یاد کرده که دیگر بعد از این هرگز مست نگردد و این مرتبه از فریب شیطان بوده پس هر گاه بر او وارد شدید او را یا ابن رسول الله پس چیزی را یادآوری نفرمائید و او را عیب و سرزنش ننمائید بر آن چیزی که از او صادر شده. پس آن حضرت فرمودند: قسم بخدا که رای من همچنین است و چنین قصد دارم. پس آن گاه جامه خود را طلب نمودند و آن را پوشیدند و از جای برخاستند و همه مردم با آن حضرت ایستادند و براه افتادند تا آن که بر مأمون داخل شدند. پس چون آن حضرت را دید، برخاست و آن حضرت را به سینه خود چسبانید و خوش آمد گفت و احدی را اجازه نداد که بر او داخل شود و دایما با آن حضرت سخن می‌گفت و فرمان می‌گرفت. پس چون صحبت ایشان به پایان رسید حضرت ابو جعفر محمد بن الرضا علیه السلام گفت: یا امیر المؤمنین. مأمون گفت: لتبیک و سعدیک. آن حضرت فرمودند: که از برای تو نزد من نصیحتی است، پس متوجه باش و آن را قبول نمای. مأمون گفت: قبول نمودم و حمد و شکر را بجای می‌آورم. پس آن نصیحت چیست؟ حضرت فرمودند که:

بدرستی که من بر تو از شرّ این خلق منکوس ایمن نیستم، نزد من دعائی است که باید به آن، نفس خود را محافظت کنی و احتراز نمائی به سبب آن و از شرّها و بلاها و ناخوشیها و آفتها و آزارها جلوگیری کنی. همچنان که دیشب خدای تعالی از شرّ تو مرا نگاه داشت، و اگر با این دعا با سپاه روم و ترک روبرو شوی و برای چیرگی بر تو همه اهل روی زمین مجتمع شوند، هر آینه از تو چیزی برای ایشان به اذن خدای جبار میسر نمی‌شود و چنانچه آن دعا را خواهی پس آن را برایت بفرستم تا احتراز نمائی به سبب این از جمیع آنچه ذکر نمودم. پس مأمون گفت: بلی می‌خواهم، پس به خط خود آن را بنویسید و برایم بفرستید. حضرت فرمودند که: چنین باشد. یاسر گوید: پس چون صبح شد، حضرت ابو جعفر علیه السلام کسی را به نزد من فرستادند و مرا طلب نمودند، پس چون به خدمت آن حضرت رفتم و در پیش روی ایشان نشستم، پوست آهوئی از زمین تهامه را طلبیدند، پس این حرز را به خطّ خود نوشتند و فرمودند: ای یاسر این رقع را به سوی امیر المؤمنین ببر و بگوی که: زرگر از برای او لوله‌ای از نقره بسازد که بر آن منقوش باشد، آنچه ذکر می‌نمایم بعد از این، پس هر گاه که اراده نماید که این را بر بازوی خود ببندد، باید که بر بازوی راست خود ببندد و باید که وضو سازد وضوئی نیکو و کامل و باید که چهار رکعت نماز بجای آورد و در هر رکعتی بخواند «فاتحة الكتاب» یک مرتبه و «آیه الكرسي» هفت مرتبه و آیه «شهد الله» تا به آخر هفت مرتبه و سوره «و الشمس و ضحاها» هفت مرتبه و سوره «و اللیل إذا یغشی» هفت مرتبه و

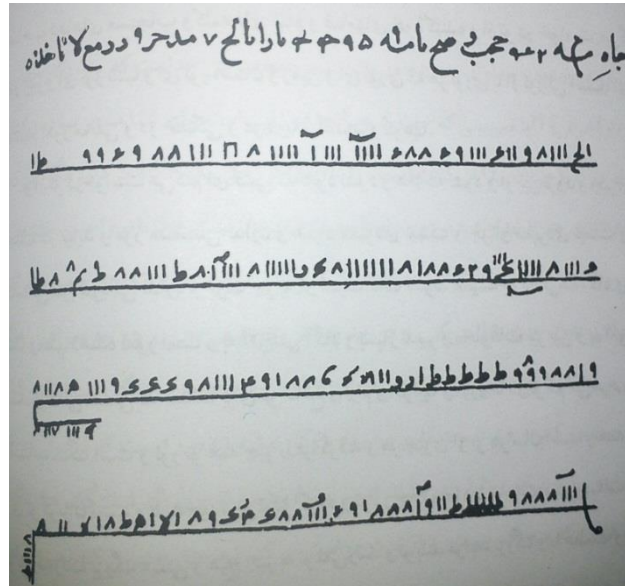
«قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ» هفت مرتبه، پس هر گاه از خواندن این‌ها فارغ شود، پس آن را بر بازوی راست خود ببندد در نزد رسیدن سختیها و حادثه‌ها که سالم خواهد ماند به حول خدای و قوت او از هر چیزی که می‌ترسد و از آن حذر می‌نماید و سزاوار است که در آن وقت ماه در برج عقرب نباشد و اگر چنانچه او با اهل روم و پادشاه ایشان حرب نماید هر آینه به اذن خدا و به برکت این حرز بر آن‌ها غالب می‌شود.

و روایت شده آن که چون مأمون از حضرت ابی جعفر علیه السلام در شأن این حرز همه این اوصاف را شنید، با اهل روم جنگ نمود. پس خدای تعالی او را بر ایشان نصرت داد و به او غنیمت بسیار عطا نمود آن اندازه که خواست خدای تعالی بود و این حرز را در هر غزوه‌ای و جنگی از خود جدا ننمود و پیوسته خدای تعالی او را به فضل خود یاری می‌نمود و فتح و نصرت را روزی می‌نمود و خود، بدرستی که خدا به حول و قوت خود سزاوار آن است و حرز این است:

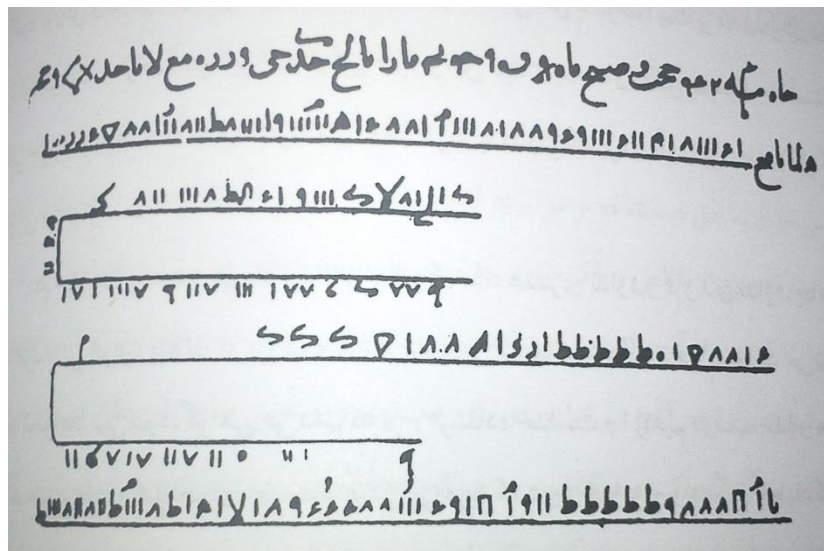
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ إِلَى آخِرِهَا أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَ يُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُؤُوفٌ رَحِيمٌ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْوَاحِدُ الْمَلِكُ (الدِّيَانُ) يَوْمَ الدِّينِ تَفَعَّلُ مَا تَشَاءُ بِلَا مُغَالَبَةٍ وَ تُعْطِي مَنْ تَشَاءُ بِلَا مَنٍّْ وَ تَفَعَّلُ مَا تَشَاءُ وَ تَحْكُمُ مَا تُرِيدُ وَ تُدَاوِلُ الْأَيَّامَ بَيْنَ النَّاسِ وَ تُرَكِّبُهُمْ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ عَلَى سُرَادِقِ الْمَجْدِ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ عَلَى سُرَادِقِ السَّرَائِرِ السَّابِقِ الْفَائِقِ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ النَّصِيرِ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ الثَّمَانِيَةِ وَ الْعَرْشِ الَّذِي لَا يَتَحَرَّكُ وَ أَسْأَلُكَ بِالْعَيْنِ الَّتِي لَا تَنَامُ وَ بِالْحَيَاةِ الَّتِي لَا تَمُوتُ وَ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي لَا يُطْفَأُ وَ بِالْأَسْمِ الْأَكْبَرِ الْأَكْبَرِ وَ بِالْأَسْمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الَّذِي هُوَ مُحِيطٌ بِمَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ بِالْأَسْمِ الَّذِي أَشْرَقَتْ بِهِ الشَّمْسُ وَ أَضَاءَ بِهِ الْقَمَرُ وَ سَجَّرَتْ بِهِ الْبُحُورُ وَ نُصِبَتْ بِهِ الْجِبَالُ وَ بِالْأَسْمِ الَّذِي قَامَ بِهِ الْعَرْشُ وَ الْكُرْسِيُّ وَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ عَلَى سُرَادِقِ الْعَرْشِ وَ بِالْأَسْمِ الْمَكْتُوبِ عَلَى سُرَادِقِ الْعِظْمَةِ وَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ عَلَى سُرَادِقِ الْعِظْمَةِ وَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ عَلَى سُرَادِقِ الْبِهَاءِ وَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ عَلَى سُرَادِقِ الْقُدْرَةِ وَ بِاسْمِكَ الْعَزِيزِ وَ بِأَسْمَائِكَ الْمُقَدَّسَاتِ الْمُكْرَمَاتِ الْمَخْزُونَاتِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ وَ أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِكَ خَيْرًا مِمَّا أَرْجُو وَ أَعُوذُ بِعِزَّتِكَ وَ قُدْرَتِكَ مِنْ شَرِّ مَا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ وَ مَا لَا أَحْذَرُ يَا صَاحِبَ مُحَمَّدٍ يَوْمَ حُنَيْنٍ وَ يَا صَاحِبَ عَلِيٍّ يَوْمَ صِفِّينَ أَنْتَ يَا رَبِّ مُبِيرُ الْجَبَّارِينَ وَ قَاصِمُ الْمُتَكَبِّرِينَ. أَسْأَلُكَ بِحَقِّ طه وَ يس وَ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَ الْفُرْقَانِ الْحَكِيمِ

أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَشُدَّ بِهِ عَضْدَ صَاحِبِ هَذَا الْعَقْدِ وَ أَدْرَأَ بِكَ فِي نَحْرِ
كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَ كُلِّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ وَ عَدُوٍّ شَدِيدٍ وَ عَدُوٍّ مُنْكَرِ الْأَخْلَاقِ وَ اجْعَلْهُ مِمَّنْ أَسْلَمَ
إِلَيْكَ نَفْسَهُ وَ فَوَّضَ إِلَيْكَ أَمْرَهُ وَ أَلْجَأَ إِلَيْكَ ظَهْرَهُ اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الَّتِي ذَكَرْتَهَا وَ
قَرَأْتَهَا وَ أَنْتَ أَعْرَفُ بِحَقِّهَا مِنِّي وَ أَسْأَلُكَ يَا ذَا الْمَنِّ الْعَظِيمِ وَ الْجُودِ الْكَرِيمِ وَ لِيَّ الدَّعَوَاتِ
الْمُسْتَجَابَاتِ وَ الْكَلِمَاتِ التَّامَّاتِ وَ الْأَسْمَاءِ النَّافِذَاتِ وَ أَسْأَلُكَ يَا نُورَ النَّهَارِ وَ يَا نُورَ اللَّيْلِ وَ يَا
نُورَ السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ وَ نُورَ النَّوْرِ وَ نُوراً يُضِيءُ بِهِ كُلُّ نُورٍ يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ كُلِّهَا فِي الْبَرِّ وَ
الْبَحْرِ وَ الْأَرْضِ وَ السَّمَاءِ وَ الْجِبَالِ وَ أَسْأَلُكَ يَا مَنْ لَا يَفْنَى وَ لَا يَبِيدُ وَ لَا يَزُولُ وَ لَا لَهُ شَيْءٌ
مَوْصُوفٌ وَ لَا إِلَيْهِ حَدٌّ مَنْسُوبٌ وَ لَا مَعَهُ إِلَهٌ وَ لَا إِلَهَ سِوَاهُ وَ لَا لَهُ فِي مُلْكِهِ شَرِيكَ وَ لَا تُضَافُ
الْعِزَّةُ إِلَّا إِلَيْهِ لَمْ يَزَلْ بِالْعُلُومِ عَالِماً وَ عَلَى الْعُلُومِ وَاقِفاً وَ لِلْأُمُورِ نَاطِماً وَ بِالْكَيُنُونِيَّةِ عَالِماً وَ
لِلتَّدْبِيرِ مُحْكِماً وَ بِالْخَلْقِ بَصِيراً وَ بِالْأُمُورِ خَبيراً أَنْتَ الَّذِي خَشَعَتْ لَكَ الْأَصْوَاتُ وَ ضَلَّتْ
فِيكَ الْأَحْلَامُ وَ ضَاقَتْ دُونَكَ الْأَسْبَابُ وَ مَلَأَ كُلُّ شَيْءٍ نُورَكَ وَ وَجَلَ كُلُّ شَيْءٍ مِنْكَ وَ
هَرَبَ كُلُّ شَيْءٍ إِلَيْكَ وَ تَوَكَّلَ كُلُّ شَيْءٍ عَلَيْكَ وَ أَنْتَ الرَّفِيعُ فِي جَلَالِكَ وَ أَنْتَ الْبَهِيُّ فِي
جَمَالِكَ وَ أَنْتَ الْعَظِيمُ فِي قُدْرَتِكَ وَ أَنْتَ الَّذِي لَا يُدْرِكُكَ شَيْءٌ وَ أَنْتَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ الْعَظِيمُ
مُجِيبُ الدَّعَوَاتِ قَاضِي الْحَاجَاتِ مُفَرِّجُ الْكُرْبَاتِ وَ لِيَّ النِّعَمَاتِ يَا مَنْ هُوَ فِي عُلُوِّهِ دَانَ وَ فِي
دُنُوِّهِ عَالَ وَ فِي إِشْرَاقِهِ مُنِيرٌ وَ فِي سُلْطَانِهِ قَوِيٌّ وَ فِي مُلْكِهِ عَزِيزٌ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ
مُحَمَّدٍ وَ احْرُسْ صَاحِبَ هَذَا الْعَقْدِ وَ هَذَا الْحِرْزِ وَ هَذَا الْكِتَابِ بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَ اكْنُفْهُ
بِرُكْنِكَ الَّذِي لَا يُرَامُ وَ ارْحَمْهُ بِقُدْرَتِكَ عَلَيْهِ فَإِنَّهُ مَرزُوقٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ
اللَّهِ وَ بِاللَّهِ لَا صَاحِبَةَ لَهُ وَ لَا وَلَدَ بِسْمِ اللَّهِ قَوِيَّ الشَّانِ عَظِيمِ الْبُرْهَانِ شَدِيدِ السُّلْطَانِ مَا
شَاءَ اللَّهُ كَانَ وَ مَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ أَشْهَدُ أَنَّ نُوحاً رَسُولُ اللَّهِ وَ أَنَّ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلُ اللَّهِ وَ أَنَّ
مُوسَى كَلِيمُ اللَّهِ وَ نَجِيُّهُ وَ أَنَّ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ كَلِمَتُهُ
وَ رُوحُهُ وَ أَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ خَاتَمُ النَّبِيِّينَ لَا نَبِيَّ بَعْدَهُ وَ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ السَّاعَةِ

الَّتِي يُؤْتِي فِيهَا بِإِبْلِيسَ اللَّعِينِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ يَقُولُ اللَّعِينُ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ وَاللَّهِ مَا أَنَا إِلَّا
 مُهَيَّجٌ مَرَدَةٌ لِلَّهِ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ هُوَ الْقَاهِرُ وَ هُوَ الْغَالِبُ لَهُ الْقُدْرَةُ السَّابِقَةُ وَ هُوَ
 الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ اللَّهُمَّ وَ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ كُلِّهَا وَ صِفَاتِهَا وَ صُورِهَا وَ هِيَ

و در نسخه های قدیمی تر چنین نوشته شده بود :

سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْعَرْشَ وَ الْكُرْسِيَّ وَ اسْتَوَى عَلَيْهِ أَسْأَلُكَ أَنْ تَصْرِفَ عَنِّي صَاحِبِ كِتَابِي
 هَذَا كُلَّ سُوءٍ وَ مَحْذُورٍ فَهُوَ عَبْدُكَ وَ ابْنُ عَبْدِكَ وَ ابْنُ أُمَّتِكَ وَ أَنْتَ مَوْلَاهُ فَقِهِ اللَّهُمَّ يَا رَبَّ
 الْأَسْوَاءِ كُلِّهَا وَ اقْمَعْ عَنْهُ أَبْصَارَ الظَّالِمِينَ وَ أَلْسِنَةَ الْمُعَانِدِينَ وَ الْمُرِيدِينَ لَهُ السُّوءَ وَ الضَّرَّ وَ

ادْفَعْ عَنْهُ كُلَّ مَحْذُورٍ وَ مَخُوفٍ وَ أَىُّ عَبْدٍ مِنْ عَبِيدِكَ أَوْ أَمَةٍ مِنْ إِمَائِكَ أَوْ سُلْطَانٍ مَارِدٍ أَوْ شَيْطَانٍ أَوْ شَيْطَانَةٍ أَوْ جِنِّيٍّ أَوْ جِنِّيَّةٍ أَوْ غُولٍ أَوْ غُولَةٍ أَرَادَ صَاحِبَ كِتَابِي هَذَا بِظُلْمٍ أَوْ ضُرٍّ أَوْ مَكْرٍ أَوْ مَكْرُوهٍ أَوْ كَيْدٍ أَوْ خَدِيعَةٍ أَوْ نِكَايَةٍ أَوْ سَعَايَةٍ أَوْ فَسَادٍ أَوْ غَرَقٍ أَوْ اصْطِلَامٍ أَوْ عَطَبٍ أَوْ مُغَالَبَةٍ أَوْ غَدْرٍ أَوْ قَهْرٍ أَوْ هَتَكِ سِتْرٍ أَوْ اقْتِدَارٍ أَوْ آفَةٍ أَوْ عَاهَةٍ أَوْ قَتْلِ أَوْ حَرْقٍ أَوْ انْتِقَامٍ أَوْ قَطْعٍ أَوْ سِحْرِ أَوْ مَسْخِ أَوْ مَرَضٍ أَوْ سُقْمٍ أَوْ بَرَصٍ أَوْ جُذَامٍ أَوْ بُؤْسٍ أَوْ آفَةٍ أَوْ فَاقَةٍ أَوْ سَغَبٍ أَوْ عَطَشٍ أَوْ وَسْوسَةٍ أَوْ نَقْصٍ فِي دِينٍ أَوْ مَعِيشَةٍ فَكَفِنِيهِ بِمَا شِئْتَ وَ كَيْفَ شِئْتَ وَ أَنَّى شِئْتَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِينَ وَ سَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و اما آن دعائی که باید نقش شود بر لوله نقره‌ای که باید از نقره خالص غیر مغشوش ساخته شده باشد، پس این است:

مَغْشُوشَةٌ يَا مَشْهُورًا فِي السَّمَوَاتِ يَا مَشْهُورًا فِي الْأَرْضِينَ يَا مَشْهُورًا فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ جَهَدَتِ الْجَبَابِرَةُ وَ الْمُلُوكُ عَلَى إِطْفَاءِ نُورِكَ وَ إِخْمَادِ ذِكْرِكَ فَأَبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَكَ وَ يَبُوحَ بِذِكْرِكَ وَ لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

و ابن طاووس علیه الرحمة گوید که در نسخه‌ای دیدم: و أبيت إلا أن يتم نورك يعني «امتناع نمودی تو مگر از آن که تمام نمائی نور خود را» ابن طاووس نیز گوید و اما قول او که: فأبى الله إلا أن يتم نورك يعني «نور تو ای اسم اعظم که نوشته شده است در حرز به صورت طلسم» و در جزء سوم کتاب «الواحدة» یافتیم آن که مراد به قول او «یا مشهورا فی السموات» تا به آخر، مولای ما امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام است.

حرز دیگری از حضرت امام جواد علیه السلام

يَا نُورُ يَا بُرْهَانَ يَا مُبِينُ يَا مُنِيرُ يَا رَبَّ اكْفِنِي الشُّرُورَ وَ آفَاتِ الدُّهُورِ وَ أَسْأَلُكَ النَّجَاةَ يَوْمَ
يُنْفَخُ فِي الصُّورِ

حرزهای حضرت امام علی النقی علیه السلام

شیخ علی بن عبد الصمد گفته است که: خبر دادند مرا جماعتی از اصحاب ما- که خدای تعالی ایشان را زیاده گرداند- که از جمله ایشان شیخ جدّ من بود، گفت که: حدیث نمود مرا پدرم ابو الحسن فقیه رحمه الله، از شیخ ابو جعفر محمّد بن حسن طوسی رحمه الله و خبر داده مرا شیخ ابو عبد الله حسین بن احمد بن طحّال مقدادی گفته که: حدیث نموده ما را ابو محمّد حسین بن حسین بن بابویه، از شیخ سعید ابو جعفر محمّد بن حسن بن علی طوسی رحمه الله که او گفت: خبر داده ما را جماعتی از اصحاب ما، از ابو المفضل محمّد بن عبد الله شیبانی و او از ابو احمد عبد الله بن حسین بن ابراهیم علوی نقل نموده که حدیث نمود پدر من و او از عبد العظیم بن عبد الله حسنی آن که حضرت ابا جعفر محمّد بن علی رضا علیه السلام این عوذ را از برای فرزند خود حضرت ابو الحسن علی بن محمّد علیه السلام نوشتند و حال آن که ایشان طفل در گهواره بودند و آن حضرت فرزندشان را که به این حرز پناه می دادند و اصحاب خود را به این دعا امر فرمودند و حرز این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ رَبَّ الْمَلَائِكَةِ وَ الرُّوحِ
وَ النَّبِيِّينَ وَ الْمُرْسَلِينَ وَ قَاهِرَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ وَ خَالِقَ كُلِّ شَيْءٍ وَ مَالِكَهُ كُفَّ
عَنَّا بِأَسْ أَعْدَائِنَا وَ مَنْ أَرَادَ بِنَا سُوءاً مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ أَعْمِ أَبْصَارَهُمْ وَ قُلُوبَهُمْ وَ اجْعَلْ
بَيْنَنَا وَ بَيْنَهُمْ حِجَاباً وَ حَرَساً وَ مَدْفِعاً إِنَّكَ رَبُّنَا لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ لَنَا إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا وَ
إِلَيْهِ أُنَبْنَا وَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَ اغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ رَبَّنَا عَافِنَا مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا وَ مِنْ شَرِّ مَا يَسْكُنُ
فِي اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ سُوءٍ وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرِّ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ إِلَهَ الْمُرْسَلِينَ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِينَ وَ أَوْلِيَائِكَ وَ خُصَّ مُحَمَّدًا وَ آلَهُ أَجْمَعِينَ بِأَتَمِّ ذَلِكَ وَ لَا
حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ أَوْمِنُ بِاللَّهِ وَ بِاللَّهِ أَعُوذُ وَ بِاللَّهِ أَعْتَصِمُ
وَ بِاللَّهِ أَسْتَجِيرُ وَ بَعِزَّةَ اللَّهِ وَ مَنْعَتَهُ أَمْتَنِعُ مِنْ شَيَاطِينِ الْإِنْسِ وَ الْجِنِّ وَ مِنْ رَجْلِهِمْ وَ

خَيْلِهِمْ وَ رَكْضِهِمْ وَ عَطْفِهِمْ وَ رَجَعْتِهِمْ وَ كَيْدِهِمْ وَ شَرِّهِمْ وَ شَرَّ مَا يَأْتُونَ بِهِ تَحْتَ اللَّيْلِ وَ
تَحْتَ النَّهَارِ مِنَ الْبُعْدِ وَ الْقُرْبِ وَ مِنْ شَرِّ الْغَائِبِ وَ الْحَاضِرِ وَ الشَّاهِدِ وَ الزَّائِرِ أَحْيَاءً وَ أَمْوَاتاً
أَعْمَى وَ بَصِيراً وَ مِنْ شَرِّ الْعَامَّةِ وَ الْخَاصَّةِ وَ مِنْ شَرِّ نَفْسٍ وَ وَسْوَستِهَا وَ مِنْ شَرِّ الدَّنَاهِشِ وَ
الْحِسِّ وَ اللَّمْسِ وَ اللَّبْسِ وَ مِنْ عَيْنِ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ بِالْأَسْمِ الَّذِي اهْتَزَّ بِهِ عَرْشُ بَلْقَيْسَ وَ
أَعِيدُ دِينِي وَ نَفْسِي وَ جَمِيعَ مَا تَحْوِطُهُ عِنَايَتِي مِنْ شَرِّ كُلِّ صُورَةٍ وَ خِيَالٍ أَوْ بَيَاضٍ أَوْ
سَوَادٍ أَوْ تِمْتَالٍ أَوْ مُعَاهِدٍ أَوْ غَيْرِ مُعَاهِدٍ مِمَّنْ يَسْكُنُ الْهَوَاءَ وَ السَّحَابَ وَ الظُّلُمَاتِ وَ النُّورَ وَ
الظَّلَّ وَ الْحَرُورَ وَ الْبَرَّ وَ الْبُحُورَ وَ السَّهْلَ وَ الْوَعُورَ وَ الْخَرَابَ وَ الْعُمْرَانَ وَ الْأَكَامَ وَ الْأَجَامَ وَ
الغِيَاضَ وَ الْكِنَائِسَ وَ النِّوَاوِيسَ وَ الْفَلَوَاتِ وَ الْجَبَّانَاتِ وَ مِنْ شَرِّ الصَّادِرِينَ وَ الْوَارِدِينَ مِمَّنْ
يَبْدُو بِاللَّيْلِ وَ يَنْتَشِرُ بِالنَّهَارِ وَ بِالْعَشِيِّ وَ الْإِبْكَارِ وَ الْغُدُوِّ وَ الْأَصَالِ وَ الْمُرِيبِينَ وَ الْأَسَامِرَةَ وَ
الْأَفَاتِرَةَ (الْأَفَاتِرَةَ) وَ الْفِرَاعِنَةَ وَ الْأَبَالِسَةَ وَ مِنْ جُنُودِهِمْ وَ أَزْوَاجِهِمْ وَ عَشَائِرِهِمْ وَ قَبَائِلِهِمْ وَ
مِنْ هَمْزِهِمْ وَ لَمْزِهِمْ وَ نَفْثِهِمْ وَ وَقَاعِهِمْ وَ أَحْذِهِمْ وَ سِحْرِهِمْ وَ ضَرْبِهِمْ وَ عَبَثِهِمْ وَ لَمْحِهِمْ
وَ احْتِيَالِهِمْ وَ اخْتِلَافِهِمْ وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ مِنْ السَّحَرَةِ وَ الْغِيلَانِ وَ أُمَّ الصَّبِيَانِ وَ مَا
وَلَدُوا وَ مَا وَرَدُوا وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ دَاخِلٍ وَ خَارِجٍ وَ عَارِضٍ وَ مُتَعَرِّضٍ وَ سَاكِنٍ وَ
مُتَحَرِّكٍ وَ ضَرْبَانِ عِرْقٍ وَ صُدَاعٍ وَ شَقِيقَةٍ وَ أُمَّ مِلْدَمٍ وَ الْحُمَّى وَ الْمُثَلَّثَةَ وَ الرَّبْعَ وَ الْعَبَّ وَ
النَّافِضَةَ وَ الصَّالِبَةَ وَ الدَّاخِلَةَ وَ الْخَارِجَةَ وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّكَ عَلَى
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى نَبِيِّهِ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ

حرزی دیگر از امام علی نقی فرزند امام محمد تقی علیهما السلام

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ یَا عَزِیْزَ الْعِزِّ فِی عِزِّهِ مَا أَعَزَّ عَزِیْزَ الْعِزِّ فِی عِزِّهِ یَا عَزِیْزُ أَعِزَّنِیْ بِعِزِّكَ وَ أَيْدِیْیَ بِنَصْرِكَ وَ اذْفَعْ عَنِّیْ هَمَزَاتِ الشَّیْطٰنِیْنَ وَ اذْفَعْ عَنِّیْ بِدَفْعِكَ وَ اَمْنَعْ عَنِّیْ بِصُنْعِكَ وَ اجْعَلْنِیْ مِنْ خِیَارِ خَلْقِكَ یَا وَاحِدُ یَا أَحَدُ یَا فَرْدُ یَا صَمَدُ

حرزهای حضرت امام حسن عسکری علیه السلام

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اِحْتَجَبْتُ بِحِجَابِ اللّٰهِ النُّوْرِ الَّذِیْ اِحْتَجَبَ بِهِ عَنِ الْعُیُونِ وَ اِحْتَطَّتْ عَلَیْ نَفْسِیْ وَ اَهْلِیْ وَ وُلْدِیْ وَ مَالِیْ وَ مَا اِسْتَمَلْتُ عَلَیْهِ عِنَايَتِیْ بِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَ اَحْرَزْتُ نَفْسِیْ وَ ذَلِكَ كَلَّمَهُ مِنْ كُلِّ مَا اَخَافُ وَ اَحْذَرُ بِاللّٰهِ الَّذِیْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ لَا تَاْخُذُهُ سِنَةٌ وَ لَا نَوْمٌ لَّهٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَ مَا فِی الْاَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِیْ يَشْفَعُ عِنْدَهُ اِلَّا بِاِذْنِهٖ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَ مَا خَلْفَهُمْ وَ لَا يُحِیْطُوْنَ بِشَیْءٍ مِنْ عِلْمِهٖ اِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضَ وَ لَا يَـُٔوْدُهٗ حِفْظُهُمَا وَ هُوَ الْعَلِیُّ الْعَظِیْمُ وَ مَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآیٰتِ رَبِّهِ فَاَعْرَضَ عَنْهَا وَ نَسِیَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ اِنَّا جَعَلْنَا عَلٰی قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَفْقَهُوْهُ وَ فِیْ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا وَ اِنْ تَدْعُهُمْ اِلٰی الْهُدٰی فَلَنْ يَهْتَدُوْا اِذَا اُبْدَا اُ فَرَايْتُمْ مَنْ اتَّخَذَ اِلٰهَهُ هَوَاهُ وَ اَضَلَّهُ اللّٰهُ عَلٰی عِلْمٍ وَ خَتَمَ عَلٰی سَمْعِهٖ وَ قَلْبِهٖ وَ جَعَلَ عَلٰی بَصَرِهٖ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيْهِ مِنْۢ بَعْدِ اللّٰهِ اُ فَلَا تَدْكُرُوْنَ اُولٰٓئِكَ الَّذِیْنَ طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰی قُلُوْبِهِمْ وَ سَمْعِهِمْ وَ اَبْصَارِهِمْ وَ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْغٰفِلُوْنَ وَ اِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَ بَيْنَ الَّذِیْنَ لَا یُؤْمِنُوْنَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا. وَ جَعَلْنَا عَلٰی قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ یَفْقَهُوْهُ وَ فِیْ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا وَ اِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِی الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلٰی اٰذْبَارِهِمْ نُفُوْرًا وَ صَلَّى اللّٰهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهِ الطَّاهِرِیْنَ

حرزی دیگر از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا عُدَّتِي عِنْدَ شِدَّتِي وَ يَا غَوْثِي عِنْدَ كُرْبَتِي وَ يَا مُوَسِي عِنْدَ
وَ خَدَّتِي اِحْرُسْنِي بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَ اَكْنُفْنِي بِرُكْنِكَ الَّذِي لَا يَرَامُ

حرز مولای ما حضرت قائم صلوات الله و سلامه عليه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا مَالِكَ الرَّقَابِ وَ يَا هَازِمَ الْأَحْزَابِ يَا مُفْتِحَ الْأَبْوَابِ يَا مُسَبِّبَ
الْأَسْبَابِ سَبَّبْ لَنَا سَبَبًا لَا نَسْتَطِيعُ لَهُ طَلَبًا بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَ عَلَى آلِهِ أَجْمَعِينَ

قنوت های ائمه اطهار عليهم السلام

در آن اصلی که از آن این قنوتها را نقل نمودم، این دعاها را یافتم که بدون سندی ذکر می‌نمایم. پس بعد از آن که این قنوتها را نوشتم، در کتاب عمل سه ماهه رجب و شعبان و رمضان تالیف احمد بن محمد بن عبد الله عباس رحمه الله سندهای این قنوتها را یافتم که: احمد بن محمد گفته است که: حدیث نمود به من ابو الطیب حسن بن احمد بن محمد بن محمد بن عمر بن عبد الله صباح قزوینی و ابو الصباح محمد بن احمد بن عبد الرحمن بغدادی که هر دو نویسنده بودند، گفتند که در حضور شیخ ما فقیه جماعت، احوال مولای ما حضرت ابی محمد امام حسن بن امیر المؤمنین علیهما السلام مذکور شد، پس مردی از اولاد طالب گفت که: مردمان بر آن حضرت عیب می‌نمایند و اعتراض می‌کنند و مطالبه مؤاخذه می‌نمایند از جهت تسلیم نمودن و بازگذاشتن آن حضرت امر خلافت را به معاویه بن ابی سفیان.

پس شیخ ما گفت که من می‌دانم که امر و شأن مولای ما ابا محمد علیه السلام بزرگ‌تر و مرتبه او بلندتر و عصمت و امامت و حجت او واضح‌تر است از آن که در کار آن حضرت سرزنش سرزنش‌کنندگان قح کند یا بر او شک شک‌کنندگان و توهم وهم نمایندگان اعتراض نماید.

پس شیخ شروع در حکایت فرمود که: چون درگذشت و رحلت نمود سید ما شیخ ابو جعفر محمد بن عثمان بن سعید العمری که خدای از او راضی شود و خدای تعالی او را راضی گرداند و بلندی مرتبه او را زیاده گرداند، و فارغ شد از چیزی که متولی آن بود. پس شیخ ابو القاسم بن روح بن ابی

بحر- که خدای تعالی توفیق او را زیاده گرداند- از جهت محاکمه بین مردم در بقیه همان روز در خانه شیخ مرحوم رضی الله عنه نشست. پس ذکاء خادم که پوست او سفید بود، بیرون آورد طوماری پیچیده و عصایی و حقه‌ای از چوب که رنگ و روغن زده بود و آنها را نزد شیخ گذارد.

پس شیخ عصا را برداشته بر دامان خود روی دوران خود گذارد و طومار را در طرف راست و حقه را در طرف چپ خود گذارد. پس ورثه گفتند که: در این طومار ودیعه‌ها یادداشت شده است.

پس شیخ آن طومار را گشود، در آن دعاها و قنوت‌های موالی ما ائمه آل محمد علیهم السلام بود. پس ورثه از آن روی گردانیدند و گفتند: پس در حقه بدون شک جواهری هست. شیخ به ایشان گفت که: این را می‌فروشید؟ ورثه گفتند چند می‌خری؟ شیخ روی به جانب ابو الحسن یعنی ابن شیبب (ابن شیبب) کوثاوی نموده، گفت: یا ابا الحسن به ایشان ده اشرفی تسلیم نمای. پس ورثه امتناع نموده، راضی نشدند. پس شیخ مرتب مبلغ را زیاد می‌نمود و ورثه قبول نمی‌نمودند، تا آن که قیمت به صد اشرفی رسید. پس آن گاه شیخ به ایشان گفت که اگر راضی می‌شوید و می‌فروشید که هیچ و آلا پشیمان خواهید شد. پس ورثه راضی شدند و آن را فروختند و صد اشرفی را قبض نمودند.

پس شیخ گفت: مشروط به آن که طومار و عصا را نیز به من بازگذارید. پس چون همگی را متصرف شد، امر مباحیه تمام شد، شیخ گفت که: این عصای مولای ما حضرت ابی محمد امام حسن بن امام علی نقی بن امام محمد تقی بن امام علی رضا علیهم السلام است که در دست آن حضرت بود در روزی که سید ما را شیخ عثمان بن سعید عمری را وکیل خود نمودند و وصیتی چند به او نموده غائب و مخفی گردیدند تا به امروز و این حقه‌ای است که در او انگشترهای ائمه علیهم السلام است و تعداد آنها را و جواهر آنها را و نقش آنها را ذکر نمود. پس سر حقه را گشوده انگشتری‌ها را بیرون آورد. و آنها همان گونه بودند که گفته بود و در طومار قنوت‌های مولیان ما ائمه علیهم السلام بود و از آن جمله قنوت حضرت ابو محمد امام حسن بن امیر المؤمنین علیهما السلام بود و آن قنوت‌ها را بر ما از حفظ خواند. پس ما آن را نوشتیم، موافق آنچه در آن طومار بود و شیخ گفت که اینها را محافظت نمائید هم چنان که مهمات دین و واجبات رب العالمین جل و علا را محافظت می‌نمائید و این قنوت‌ها دست به دست تا به این زمان رسیده‌اند و قنوت‌ها این است:

قنوت‌های مولا و سید ما امام حسن علیه السلام

يَا مَنْ بِسُلْطَانِهِ يَنْتَصِرُ الْمَظْلُومُ وَ بِعَوْنِهِ يَعْتَصِمُ الْمَكْلُومُ سَبَقَتْ مَشِيَّتَكَ وَ تَمَّتْ كَلِمَتَكَ وَ
أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ بِمَا تَمْضِيهِ خَبِيرٌ يَا حَاضِرَ كُلِّ غَيْبٍ وَ عَالِمَ كُلِّ سِرٍّ وَ مَلْجَأَ كُلِّ
مُضْطَرٍّ ضَلَّتْ فِيكَ الْفُهُومُ وَ تَقَطَّعَتْ دُونَكَ الْعُلُومُ أَنْتَ اللَّهُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الدَّائِمُ الدَّيْمُومُ قَدْ
تَرَى مَا أَنْتَ بِهِ عَلِيمٌ وَ فِيهِ حَكِيمٌ وَ عَنْهُ حَلِيمٌ وَ أَنْتَ بِالتَّنَاصُرِ عَلَى كَشْفِهِ وَ الْعَوْنِ عَلَى
كَفِّهِ غَيْرُ ضَائِقٍ وَ إِلَيْكَ مَرْجِعُ كُلِّ أَمْرٍ كَمَا عَنْ مَشِيَّتِكَ مَصْدَرُهُ وَ قَدْ أَبْنَتَ عَنْ عُقُودِ كُلِّ
قَوْمٍ وَ أَخْفَيْتَ سَرَائِرَ آخِرِينَ وَ أَمْضَيْتَ مَا قَضَيْتَ وَ أَخْرَتَ مَا لَأَ فَوْتَ عَلَيْكَ فِيهِ وَ حَمَلْتَ
الْعُقُولَ مَا تَحَمَّلْتَ فِي غَيْبِكَ لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيْنِهِ وَ يَحْيَى مَنْ حَيَّ عَنْ بَيْنِهِ وَ إِنَّكَ

أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ الْوَاحِدُ الْبَصِيرُ وَأَنْتَ اللَّهُ الْمُسْتَعَانُ وَعَلَيْكَ التَّوَكُّلُ وَأَنْتَ وَلِيُّ مَنْ
تَوَلَّيْتَ لَكَ الْأَمْرُ كُلُّهُ تَشْهَدُ الْإِنْفِعَالَ وَتَعْلَمُ الْإِخْتِلَالَ وَتَرَى تَخَاذُلَ أَهْلِ الْخَبَالِ (الْفَسَادِ) وَ
جُنُوحَهُمْ إِلَى مَا جَنَحُوا إِلَيْهِ مِنْ عَاجِلٍ فَإِنْ وَحُطَامِ عُقْبَاهُ حَمِيمٍ أَنْ وَقُودَ مَنْ قَعَدَ وَ
ارْتِدَادَ مَنْ ارْتَدَّ وَ خُلُوعَ مِنْ النُّصَارِ وَ انْفِرَادِي عَنِ الظُّهَارِ وَ بِكَ اعْتَصِمُ وَ بِحَبْلِكَ
أَسْتَمْسِكُ وَ عَلَيْكَ اتَّوَكَّلُ اللَّهُمَّ فَقَدْ تَعْلَمُ أَنِّي مَا ذَخَرْتُ جُهْدِي وَ لَا مَنَعْتُ وَجْدِي حَتَّى
انْفَلَّ حَدِّي وَ بَقِيْتُ وَحْدِي فَاتَّبَعْتُ طَرِيقَ مَنْ تَقَدَّمَ نِي فِي كَفِّ الْعَادِيَةِ وَ تَسْكِينِ الطَّاعِيَةِ
عَنْ دِمَاءِ أَهْلِ الْمُشَايَعَةِ وَ حَرَسْتُ مَا حَرَسَهُ أَوْلِيَائِي مِنْ أَمْرِ آخِرَتِي وَ دُنْيَايَ فَكُنْتُ
كَكْظَمِهِمْ أَكْظَمُ وَ بِنِظَامِهِمْ أَنْتَظِمُ وَ لِطَرِيقَتِهِمْ أَتَسَنَّمُ وَ بِمِيسَمِهِمْ أَتَسِيمُ حَتَّى يَأْتِيَ
نَصْرُكَ وَ أَنْتَ نَاصِرُ الْحَقِّ وَ عَوْنُهُ وَ إِنْ بَعُدَ الْمَدَى عَنِ الْمُرْتَادِ وَ نَأَى الْوَقْتُ عَنِ الْإِفْنَاءِ
الْأَضْدَادِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ امْزُجْهُمْ مَعَ النَّصَابِ فِي سَرْمَدِ الْعَذَابِ وَ أَعْمِ عَنِ
الرُّشْدِ أَبْصَارَهُمْ وَ سَكَّعْهُمْ فِي غَمَرَاتِ لَذَاتِهِمْ حَتَّى تَأْخُذَهُمْ بَغْتَةً وَ هُمْ غَافِلُونَ وَ سُحْرَةً وَ
هُمْ نَائِمُونَ بِالْحَقِّ الَّذِي تُظْهِرُهُ وَ الْيَدِ الَّتِي تَبْطِشُ بِهَا وَ الْعِلْمِ الَّذِي تُبْدِيهِ إِنَّكَ كَرِيمٌ عَلِيمٌ

و دعا امام حسن عليه السلام در قنوتش

اللَّهُمَّ إِنَّكَ الرَّبُّ الرَّؤُوفُ الْمَلِكُ الْعَطُوفُ الْمُتَحَنِّنُ الْمَأْلُوفُ وَأَنْتَ غِيَاثُ الْحَيْرَانَ الْمَلْهُوفِ وَ
مُرْشِدُ الضَّالِّ الْمَكْفُوفِ تَشْهَدُ خَوَاطِرَ أَسْرَارِ الْمُسْرِينَ كَمُشَاهَدَتِكَ أَقْوَالَ النَّاطِقِينَ أَسْأَلُكَ
بِمُغَيَّبَاتِ عِلْمِكَ فِي بَوَاطِنِ أَسْرَارِ سَرَائِرِ الْمُسْرِينَ إِلَيْكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ صَلَاةً
يَسْبِقُ بِهَا مَنْ اجْتَهَدَ مِنَ الْمُتَقَدِّمِينَ وَ يَتَجَاوَزُ فِيهَا مَنْ يَجْتَهِدُ مِنَ الْمُتَأَخِّرِينَ وَ أَنْ تُصَلِّ
الَّذِي بَيْنَنَا وَ بَيْنَكَ صَلَاةً مِنْ صَنَعَتِهِ لِنَفْسِكَ وَ اصْطَنَعْتَهُ لِنَفْسِكَ فَلَمْ تَخْطَفْهُ خَاطِفَاتُ
الظَّنِّ وَ لَا وَارِدَاتُ الْفِتَنِ حَتَّى نَكُونَ لَكَ فِي الدُّنْيَا مُطِيعِينَ وَ فِي الْآخِرَةِ فِي جِوَارِكَ
خَالِدِينَ

قنوت الإمام الحسين بن علي عليه السلام

اللَّهُمَّ مِنْكَ الْبَدْءُ وَ لَكَ الْمَشِيئَةُ (الْمَشِيئَةُ) وَ لَكَ الْحَوْلُ وَ لَكَ الْقُوَّةُ وَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ جَعَلْتَ قُلُوبَ أَوْلِيَائِكَ مَسْكِنًا لِمَشِيئَتِكَ وَ مَكْمَنًا لِإِرَادَتِكَ وَ جَعَلْتَ عُقُولَهُمْ مَنَاصِبَ أَوْامِرِكَ وَ نَوَاهِيكَ فَأَنْتَ إِذَا شِئْتَ مَا تَشَاءُ حَرَّكَتَ مِنْ أَسْرَارِهِمْ كَوَامِنَ مَا أَبْطَنْتَ فِيهِمْ وَ أَبْدَأْتَ مِنْ إِرَادَتِكَ عَلَى أَلْسِنَتِهِمْ مَا أَفْهَمْتَهُمْ بِهِ عَنْكَ فِي عُقُودِهِمْ بِعُقُولٍ تَدْعُوكَ وَ تَدْعُو إِلَيْكَ بِحَقَائِقِ مَا مَنَحْتَهُمْ بِهِ وَ إِنِّي لَأَعْلَمُ مِمَّا عَلَّمْتَنِي مِمَّا أَنْتَ الْمَشْكُورُ عَلَى مَا مِنْهُ أَرَيْتَنِي وَ إِلَيْهِ أَوَيْتَنِي اللَّهُمَّ وَ إِنِّي مَعَ ذَلِكَ كَلِّهِ عَائِذُ بِكَ لِأَيْدٍ بِحَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ رَاضٍ بِحُكْمِكَ الَّذِي سَقْتَهُ إِلَيَّ فِي عِلْمِكَ جَارٍ بِحَيْثُ أَجْرَيْتَنِي قَاصِدٌ مَا أَمَّمْتَنِي غَيْرَ ضَنِينٍ بِنَفْسِي فِي مَا يُرْضِيكَ عَنِّي إِذْ بِهِ قَدْ رَضَيْتَنِي وَ لَا قَاصِرٍ بِجُهْدِي عَمَّا إِلَيْهِ نَدَبْتَنِي مُسَارِعٌ لِمَا عَرَفْتَنِي شَارِعٌ فِيمَا أَشْرَعْتَنِي مُسْتَبْصِرٌ فِي مَا بَصَّرْتَنِي مُرَاعٍ مَا أَرَعَيْتَنِي فَلَا تُخْلِنِي مِنْ رِعَايَتِكَ وَ لَا تُخْرِجْنِي مِنْ عِنَايَتِكَ وَ لَا تُفْعِدْنِي عَنْ حَوْلِكَ وَ لَا تُخْرِجْنِي عَنْ مَقْصَدِ أَنْالٍ بِهِ إِرَادَتِكَ وَ اجْعَلْ عَلَى الْبَصِيرَةِ مَدْرَجَتِي وَ عَلَى الْهِدَايَةِ مَحَجَّتِي وَ عَلَى الرَّشَادِ مَسْلَكِي حَتَّى تُنِيلَنِي وَ تُنِيلَ بِي أُمْنِيَّتِي وَ تُحِلَّ بِي عَلَى مَا بِهِ أَرَدْتَنِي وَ لَهُ خَلَقْتَنِي وَ إِلَيْهِ أَوَيْتَنِي وَ أَعِذْ أَوْلِيَاءَكَ مِنَ الْإِفْتِنَانِ بِي وَ فَتْنَهُمْ بِرَحْمَتِكَ (لِرَحْمَتِكَ) فِي نِعْمَتِكَ تَفْتِينِ الْجَائِبَاءِ وَ الْإِخْلَاصِ بِسُلُوكِ طَرِيقَتِي وَ اتِّبَاعِ مَنْهَجِي وَ الْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ مِنْ آبَائِي وَ ذَوِي رَحِمِي (لِحُمَتِي)

و دعا عليه السلام في قنوته

اللَّهُمَّ مَنْ أَوَى إِلَى مَاوِي فَأَنْتَ مَاوَايَ وَ مَنْ لَجَأَ إِلَى مَلْجَأٍ فَأَنْتَ مَلْجَأِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اسْمَعْ نِدَائِي وَ أَجِبْ دُعَائِي وَ اجْعَلْ مَا بِي عِنْدَكَ وَ مَثْوَايَ وَ احْرُسْنِي

فِي بُلُوأَى مِنْ افْتِنَانِ الْإِمْتِحَانِ وَ لَمَّهِ الشَّيْطَانِ بِعَظَمَتِكَ الَّتِي لَا يَشُوبُهَا وَلَعُ نَفْسٍ بِتَفْتِينِ
وَ لَا وَارِدُ طَيْفٍ بِتَظْنِينِ وَ لَا يَلْمُ بِهَا فَرَحٌ حَتَّى تَقْلِبِنِي إِلَيْكَ بِإِرَادَتِكَ غَيْرَ ظَنِينٍ وَ لَا
مَظْنُونٍ وَ لَا مُرَابٍ وَ لَا مُرْتَابٍ إِنَّكَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

قنوت الإمام زين العابدين عليه السلام

اللَّهُمَّ إِنَّ جِبِلَّةَ الْبَشَرِيَّةِ وَ طِبَاعَ الْإِنْسَانِيَّةِ وَ مَا جَرَتْ عَلَيْهِ تَرْكِيبَاتُ النَّفْسِيَّةِ وَ انْعَقَدَتْ بِهِ
عُقُودُ النَّسِيَّةِ (النَّسِيَّةِ) تَعْجِزُ عَنْ حَمْلِ وَاِرِدَاتِ الْأَفْضِيَّةِ إِلَّا مَا وَقَفَتْ لَهُ أَهْلُ الْإِصْطِفَاءِ وَ
أَعْنَتْ عَلَيْهِ ذَوِي الْاجْتِبَاءِ اللَّهُمَّ وَ إِنَّ الْقُلُوبَ فِي قَبْضَتِكَ وَ الْمَشِيَّةَ لَكَ فِي مَلَكَتِكَ وَ قَدْ
تَعَلَّمَ أَيُّ رَبِّ مَا الرَّغْبَةُ إِلَيْكَ فِي كَشْفِهِ وَاقِعَهُ لِأَوْقَاتِهَا بِقُدْرَتِكَ وَاقِفَهُ بِحَدِّكَ مِنْ إِرَادَتِكَ وَ
إِنِّي لَأَعْلَمُ أَنَّ لَكَ دَارَ جَزَاءٍ مِنَ الْخَيْرِ وَ الشَّرِّ مَثُوبَةً وَ عُقُوبَةً وَ أَنَّ لَكَ يَوْمًا تَأْخُذُ فِيهِ بِالْحَقِّ
وَ أَنَّ أَنْتَ أَشْبَهُ الْأَشْيَاءِ بِكَرَمِكَ وَ أَلْيَقُهَا بِمَا وَصَفْتَ بِهِ نَفْسَكَ فِي عَطْفِكَ وَ تَرَوْفِكَ وَ
أَنْتَ بِالْمِرْصَادِ لِكُلِّ ظَالِمٍ فِي وَحِيمٍ عُقْبَاهُ وَ سُوءِ مَثْوَاهُ اللَّهُمَّ وَ إِنَّكَ قَدْ أَوْسَعْتَ خَلْقَكَ
رَحْمَةً وَ حِلْمًا وَ قَدْ بُدِّلْتَ أَحْكَامَكَ وَ غَيَّرْتَ سُنُنَ نَبِيِّكَ وَ تَمَرَّدَ الظَّالِمُونَ عَلَى خُلُصَائِكَ وَ
اسْتَبَاحُوا حَرِيمَكَ وَ رَكِبُوا مَرَائِبَ الْإِسْتِمْرَارِ عَلَى الْجُرْأَةِ عَلَيْكَ اللَّهُمَّ فَبَادِرْهُمْ بِقَوَاصِفِ
سَخَطِكَ وَ عَوَاصِفِ تَنْكِيَلَاتِكَ وَ اجْتِنَاثِ غَضَبِكَ وَ طَهِّرِ الْبِلَادَ مِنْهُمْ وَ اغْصِفْ عَنْهَا آثَارَهُمْ وَ
احْطُطْ مِنْ قَاعَاتِهَا وَ مَظَانِّهَا مَنَارَهُمْ وَ اصْطَلِمْهُمْ بِبِوَارِكَ حَتَّى لَا تُبْقِيَ مِنْهُمْ دِعَامَةً لِنَاجِمٍ وَ
لَا عِلْمًا لِيَوْمٍ وَ لَا مَنَاصًا لِقَاصِدٍ وَ لَا رَائِدًا لِمُرْتَادٍ اللَّهُمَّ امْحُ آثَارَهُمْ وَ اطمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَ
دِيَارِهِمْ وَ امْحَقْ أَعْقَابَهُمْ وَ افْكُكْ أَصْلَابَهُمْ وَ عَجِّلْ إِلَى عَذَابِكَ السَّرْمَدِ انْقِلَابَهُمْ وَ أَقِمْ لِلْحَقِّ

مَنَاصِبَهُ وَ أَقْدَحُ لِلرَّشَادِ زِنَادَهُ وَ أَثْرٍ لِلثَّارِ مَثِيرَهُ وَ أَيْدٍ بِالْعَوْنِ مُرْتَادَهُ وَ وَقَّرَهُ مِنَ النَّصْرِ زَادَهُ
حَتَّى يَعُودَ الْحَقُّ بِجِدَّتِهِ وَ يُنِيرَ مَعَالِمَ مَقَاصِدِهِ وَ يَسْلُكَهُ أَهْلُهُ بِالْأَمْنَةِ حَقَّ سُلُوكِهِ إِنَّكَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

و دعا عليه السلام فى قنوته

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمُبِينُ الْبَائِنُ وَ أَنْتَ الْمَكِينُ الْمَاكِنُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى آدَمَ بَدِيعِ فِطْرَتِكَ
وَ رُكْنِ (بِكْرِ) حُجَّتِكَ وَ لِسَانِ قُدْرَتِكَ وَ الْخَلِيفَةِ فِي بَسِيطَتِكَ وَ أَوَّلِ مُجْتَبَى لِلنَّبُوءَةِ
بِرَحْمَتِكَ وَ سَاحِفِ شَعْرِ رَأْسِهِ تَذَلُّلاً لَكَ فِي حَرَمِكَ لِعِزَّتِكَ وَ مُنْشِئاً مِنَ التُّرَابِ نَطَقَ إِغْرَاباً
بِوَحْدَانِيَّتِكَ وَ عَبْدَ لَكَ أَنْشَأْتَهُ لِأَمَّتِكَ وَ مُسْتَعِيدِ بِكَ مِنْ مَسِّ عُقُوبَتِكَ وَ صَلِّ عَلَى ابْنِهِ
الْخَالِصِ مِنْ صَفْوَتِكَ وَ الْفَاحِصِ عَنْ مَعْرِفَتِكَ وَ الْغَائِصِ (الْفَائِضِ) الْمَأْمُونِ عَنْ مَكْنُونِ
سَرِيرَتِكَ بِمَا أَوْلَيْتَهُ مِنْ نِعْمِكَ وَ مَعُونَتِكَ وَ عَلَى مَنْ بَيْنَهُمَا مِنَ النَّبِيِّينَ وَ الْمُرْسَلِينَ وَ
الصَّدِّيقِينَ وَ الشُّهَدَاءِ وَ الصَّالِحِينَ وَ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ حَاجَتِي الَّتِي بَيْنِي وَ بَيْنَكَ لَا يَعْلَمُهَا أَحَدٌ
غَيْرُكَ أَنْ تَأْتِيَ عَلَى قَضَائِهَا وَ إِمْضَائِهَا فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَ شِدَّةٍ أَزْرٍ وَ حَطِّ وَزْرِ يَا مَنْ لَهُ نُورٌ لَا
يُظْفَأُ وَ ظُهُورٌ لَا يَخْفَى وَ أُمُورٌ لَا تُكْفَى اللَّهُمَّ إِنِّي دَعَوْتُكَ دُعَاءَ مَنْ عَرَفَكَ وَ تَسَبَّلَ إِلَيْكَ وَ
آلَ بِجَمِيعِ بَدَنِهِ إِلَيْكَ سُبْحَانَكَ طَوْتُ الْأَبْصَارِ فِي صَنَعَتِكَ مَدِيدَتِهَا وَ ثَنَتِ الْأَلْبَابُ عَنْ
كُنْهِكَ أَعْنَتِهَا فَأَنْتَ الْمُدْرِكُ غَيْرُ الْمُدْرَكِ وَ الْمُحِيطُ غَيْرُ الْمُحَاطِ وَ عِزَّتِكَ لَتَفْعَلَنَّ وَ
عِزَّتِكَ لَتَفْعَلَنَّ

قنوت الإمام أبى جعفر محمد بن على الباقر عليه السلام

اللَّهُمَّ إِنَّ عُدْوَى قَدِ اسْتَسَنَّ فِي غُلُوبِهِ وَ اسْتَمَرَّ فِي عُدْوَانِهِ وَ أَمِنَ بِمَا شَمِلَهُ مِنَ الْحِلْمِ
عَاقِبَةُ جُرْأَتِهِ عَلَيْكَ وَ تَمَرَّدَ فِي مُبَايَنَتِكَ وَ لَكَ اللَّهُمَّ لِحَظَاتٍ سَخَطٍ بَيَاتاً وَ هُمْ نَائِمُونَ وَ

نَهَاراً وَ هُمْ غَافِلُونَ وَ جَهْرَةً وَ هُمْ يَلْعَبُونَ وَ بَعْتَهُ وَ هُمْ سَاهُونَ وَ أَنَّ الْخِنَاقَ قَدْ اشْتَدَّ وَ
الْوَتَاقَ قَدْ اِحتَدَّ وَ الْقُلُوبَ قَدْ مُحِيتْ وَ الْعُقُولَ قَدْ تَنَكَّرَتْ وَ الصَّبْرَ قَدْ أودَى وَ كَادَ يَنْقَطِعُ
حَبَائِلُهُ فَإِنَّكَ لِبِالْمِرْصَادِ مِنَ الظَّالِمِ وَ مُشَاهِدَةٍ مِنَ الْكَاطِمِ لَا يُعَجِّلُكَ فَوْتُ دَرْكِ وَ لَا
يُعْجِزُكَ احْتِجَازُ مُحْتَجِزٍ وَ إِنَّمَا مَهْلٌ اسْتِثْبَاتًا وَ حُجَّتْكَ عَلَى الْأَحْوَالِ الْبَالِغَةِ الدَّامِغَةِ وَ
بُعْبِيدِكَ ضَعْفُ الْبَشَرِيَّةِ وَ عَجْزُ الْإِنْسَانِيَّةِ وَ لَكَ سُلْطَانُ الْإِلَهِيَّةِ وَ مَلِكَةُ الْبَرِيَّةِ وَ بَطْشَةُ الْأَنَاةِ
وَ عُقُوبَةُ التَّابِيدِ اللَّهُمَّ فَإِنْ كَانَ فِي الْمُصَابِرَةِ لِحَرَارَةِ الْمُعَانِ مِنَ الظَّالِمِينَ وَ كَمَدِ (كَيْدِ) مَنْ
يُشَاهِدُ مِنَ الْمُبَدِّلِينَ رِضَى لَكَ وَ مَثُوبَةً مِنْكَ فَهَبْ لَنَا مَزِيداً مِنَ التَّايِيدِ وَ عَوْناً مِنَ
التَّسْديدِ إِلَى حِينِ نَفُودِ مَشِيَّتِكَ فِيمَنْ أَسْعَدْتَهُ وَ أَشْقَيْتَهُ مِنْ بَرِيَّتِكَ وَ اٰمِنُنْ عَلَيْنَا
بِالتَّسْلِيمِ لِمَحْتُومَاتِ أَقْضِيَّتِكَ وَ التَّجَرُّعِ لِوَارِدَاتِ أَقْدَارِكَ وَ هَبْ لَنَا مَحَبَّةً لِمَا أَحْبَبْتَ فِي
مُتَقَدِّمٍ وَ مُتَأَخِّرٍ وَ مُتَعَجِّلٍ وَ مُتَأَجِّلٍ وَ الْإِيثارِ لِمَا اخْتَرْتَ فِي مُسْتَقْرَبٍ وَ مُسْتَبْعَدٍ وَ لَا تُخْلِنَا
اللَّهُمَّ مَعَ ذَلِكَ مِنْ عَوَاطِفِ رَأْفَتِكَ وَ رَحْمَتِكَ وَ كِفَايَتِكَ وَ حُسْنِ كِلَاءَتِكَ بِمَنْكَ وَ كَرَمِكَ

و دعا عليه السلام في قنوته

يَا مَنْ يُعَلِّمُ هَوَاجِسَ السَّرَائِرِ وَ مَكَامِينَ الضَّمَائِرِ وَ حَقَائِقَ الْخَوَاطِرِ يَا مَنْ هُوَ لِكُلِّ غَيْبٍ حَاضِرٌ
وَ لِكُلِّ مَنْسِيٍّ ذَاكِرٌ وَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَادِرٌ وَ إِلَى الْكُلِّ نَاطِرٌ بَعْدَ الْمَهْلِ وَ قَرَبَ الْأَجَلُ وَ
ضَعْفَ الْعَمَلِ وَ أَرَابَ (أَرَابَ) الْأَمَلُ وَ أَنْ الْمُنْتَقِلُ وَ أَنْتَ يَا اللَّهُ الْآخِرُ كَمَا أَنْتَ الْأَوَّلُ مُبِيدُ مَا
أَنْشَأْتَ وَ مُصِيرُهُمْ إِلَى الْبَلَى وَ مُقَلِّدُهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَ مُحَمِّلُهَا ظُهُورَهُمْ إِلَى وَفْتِ نُشُورِهِمْ مِنْ
بِعْثِهِ قُبُورِهِمْ عِنْدَ نَفْخَةِ الصُّورِ وَ انْشِقَاقِ السَّمَاءِ بِالنُّورِ وَ الْخُرُوجِ بِالْمَنْشَرِ إِلَى سَاحَةِ
الْمَحْشَرِ لَا تَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ أَبْصَارُهُمْ وَ أَفِيدَتُهُمْ هَوَاءٌ مُتْرَاطِبِينَ فِي غُمَّةٍ مِمَّا أَسْلَفُوا وَ مُطَالِبِينَ
بِمَا اخْتَقَبُوا وَ مُحَاسِبِينَ هُنَاكَ عَلَى مَا ارْتَكَبُوا الصَّحَائِفُ فِي الْأَعْنَاقِ مَنْشُورَةً وَ الْأَوْزَارُ عَلَى
الظُّهُورِ مَازُورَةً لَا انْفِكَاكَ وَ لَا مَنَاصَ وَ لَا مَحِيصَ عَنِ الْقِصَاصِ قَدْ أَفْحَمْتَهُمُ الْحُجَّةَ وَ حَلُّوا

فِي حَيْرَةِ الْمَحَجَّةِ وَ هَمْسِ الضَّجَّةِ مَعْدُولٌ بِهِمْ عَنِ الْمَحَجَّةِ إِلَّا مَنْ سَبَقَتْ لَهُ مِنَ اللَّهِ
الْحُسْنَى فَنَجَا مِنْ هَوْلِ الْمَشْهَدِ وَ عَظِيمِ الْمَوْرِدِ وَ لَمْ يَكُنْ مِمَّنْ فِي الدُّنْيَا تَمَرَّدَ وَ لَا عَلَى
أَوْلِيَاءِ اللَّهِ تَعَنَّدَ وَ لَهُمْ اسْتَبَعَدَ وَ عَنْهُمْ بِحُقُوقِهِمْ تَفَرَّدَ اللَّهُمَّ فَإِنَّ الْقُلُوبَ قَدْ بَلَغَتْ الْحَنَاجِرَ وَ
النُّفُوسَ قَدْ عَلَتِ التَّرَاقِي وَ الْأَعْمَارَ قَدْ نَفِدَتْ بِالْإِنْتِظَارِ لَا عَنْ نَقْصِ اسْتِبْصَارٍ وَ لَا عَنْ اتِّهَامِ
مِقْدَارٍ وَ لَكِنْ لِمَا تَعَانَى مِنْ رُكُوبِ مَعَاصِيكَ وَ الْخِلَافِ عَلَيْكَ فِي أَوْامِرِكَ وَ نَوَاهِيكَ وَ
التَّلَعُّبِ بِأَوْلِيَائِكَ وَ مَظَاهِرَةِ أَعْدَائِكَ اللَّهُمَّ فَكَرِّبْ مَا قَدْ قَرَّبَ وَ أَوْرِدْ مَا قَدْ دَنَا وَ حَقِّقْ ظُنُونَ
الْمُوقِنِينَ وَ بَلِّغِ الْمُؤْمِنِينَ تَأْمِيلَهُمْ مِنْ إِقَامَةِ حَقِّكَ وَ نَصْرِ دِينِكَ وَ إِظْهَارِ حُجَّتِكَ وَ الْإِنْتِقَامِ
مِنْ أَعْدَائِكَ

قنوت الإمام جعفر الصادق عليه السلام

يَا مَنْ سَبَقَ عِلْمُهُ وَ نَفَذَ حُكْمُهُ وَ شَمِلَ حِلْمُهُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أزلْ حِلْمَكَ
عَنْ ظَالِمِي وَ بَادِرُهُ بِالنَّقِمَةِ وَ عَاجِلُهُ بِالْإِسْتِيصَالِ وَ كَبَّهُ لِمَنْخَرِهِ وَ اغْصَصُهُ بِرِيْقِهِ وَ ارْدُدْ
كَيْدَهُ فِي نَحْرِهِ وَ حُلْ بَيْنِي وَ بَيْنَهُ بِشُغْلِ شَاغِلٍ مُوَلِّمٍ وَ سَقْمٍ دَائِمٍ وَ اْمْنَعُهُ التَّوْبَةَ وَ حُلْ
بَيْنَهُ وَ بَيْنَ الْإِنَابَةِ وَ اسْلُبْهُ رُوحَ الرَّاحَةِ وَ اشدِّدْ عَلَيْهِ الْوِطْأَةَ وَ خذْ مِنْهُ بِالْمِخْنَقِ وَ حَشْرِجْهُ
فِي صَدْرِهِ وَ لَا تُثَبِّتْ لَهُ قَدَمًا وَ أَثْكُلْهُ وَ نَكْلُهُ وَ اجْتَثَّهُ وَ اجْتَثَّ رَاحَتَهُ وَ اسْتَأْصَلْهُ وَ جُثَّهُ وَ
جُثَّ نِعْمَتَكَ عَنْهُ وَ الْبِسْهُ الصَّغَارَ وَ اجْعَلْ عُقْبَاهُ النَّارَ بَعْدَ مَحْوِ آثَارِهِ وَ سَلْبِ قَرَارِهِ وَ إِجْهَارِ
قَبِيحِ آصَارِهِ وَ اَسْكِنْهُ دَارَ بَوَارِهِ وَ لَا تُبْقِ لَهُ ذِكْرًا وَ لَا تُعَقِّبْهُ مِنْ مُسْتَخْلَفٍ أَجْرًا اللَّهُمَّ بَادِرُهُ
اللَّهُمَّ عَاجِلُهُ وَ لَا تُوجِّلْهُ اللَّهُمَّ خُذْهُ اللَّهُمَّ اسْلُبْهُ التَّوْفِيقَ اللَّهُمَّ لَا تُنْهِضْهُ اللَّهُمَّ اللَّهُمَّ لَا تَرِثْهُ
اللَّهُمَّ لَا تُؤَخِّرْهُ اللَّهُمَّ عَلَيْكَ بِهِ اللَّهُمَّ اشدِّدْ قَبْضَتَكَ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ بِكَ اغْتَصَمْتُ عَلَيْهِ وَ بِكَ

اسْتَجَرْتُ مِنْهُ وَ بِكَ تَوَارَيْتُ عَنْهُ وَ بِكَ اسْتَكْفَفْتُ (اسْتَكْهَفْتُ) دُونَهُ وَ بِكَ اسْتَتَرْتُ مِنْ
ضَرَّائِهِ اللَّهُمَّ احْرُسْنِي بِحِرَاسَتِكَ مِنْهُ وَ مِنْ عَذَابِكَ وَ اكْفِنِي بِكِفَايَتِكَ كَيْدَهُ وَ كَيْدَ بُغَاةِكَ
اللَّهُمَّ احْفَظْنِي بِحِفْظِ الْإِيمَانِ وَ أَسْبِلْ عَلَيَّ سِتْرَكَ الَّذِي سَتَرْتَ بِهِ رَسُولَكَ عَنِ الطَّوَاغِيتِ وَ
حَصْنِي بِحِصْنِكَ الَّذِي وَقَيْتَهُمْ بِهِ مِنْ الْجَوَابِيتِ اللَّهُمَّ أَيِّدْنِي مِنْكَ بِنَصْرٍ لَا يَنْفَكُ وَ عَزِيمَةً
صِدْقٍ لَا تُخْتَلُ وَ جَلَلِي بِنُورِكَ وَ اجْعَلْنِي مُتَدَرِّعًا بِدِرْعِكَ الْحَصِينَةِ الْوَاقِيَةِ وَ اكْلَأْنِي
بِكِلَاءَتِكَ الْكَافِيَةِ إِنَّكَ وَاسِعٌ لِمَا تَشَاءُ وَ وَلِيٌّ لِمَنْ لَكَ تَوَالِي وَ نَاصِرٌ لِمَنْ إِلَيْكَ أَوَى وَ عَوْنٌ
مَنْ بِكَ اسْتَعْدَى وَ كَافِي مَنْ بِكَ اسْتَكْفَى وَ الْعَزِيزُ الَّذِي لَا يُمَانَعُ عَمَّا يَشَاءُ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا
بِاللَّهِ وَ هُوَ حَسْبِي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

و دعا عليه السلام في قنوته

يَا مَأْمَنَ الْخَائِفِ وَ كَهْفَ اللَّاهِفِ وَ جُنَّةَ الْعَائِدِ وَ غَوْثَ اللَّائِدِ خَابَ مَنْ اعْتَمَدَ سِوَاكَ وَ خَسِرَ
مَنْ لَجَأَ إِلَى دُونِكَ وَ ذَلَّ مَنْ اعْتَرَزَ بِغَيْرِكَ وَ افْتَقَرَ مَنْ اسْتَعْنَى عَنكَ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ الْمَهْرَبُ وَ
مِنْكَ اللَّهُمَّ الْمَطْلَبُ اللَّهُمَّ قَدْ تَعَلَّمُ عَقْدَ ضَمِيرِي عِنْدَ مُنَاجَاتِكَ وَ حَقِيقَةَ سَرِيرَتِي عِنْدَ
دُعَائِكَ وَ صِدْقَ خَالِصَتِي بِاللَّجَا إِلَيْكَ فَأَفْزِعْنِي إِذَا فَرِغْتُ إِلَيْكَ وَ لَا تَخْذَلْنِي إِذَا اعْتَمَدْتُ
عَلَيْكَ وَ بَادِرْنِي بِكِفَايَتِكَ وَ لَا تَسْلُبْنِي رِفْقَ عِنَايَتِكَ وَ خُذْ ظَالِمِي السَّاعَةَ السَّاعَةَ أَخْذَ عَزِيزٍ
مُقْتَدِرٍ عَلَيْهِ مُسْتَأْصِلٍ شَافِتِهِ مُجْتَثِّ قَائِمَتَهُ حَاطِّ دِعَامَتَهُ مُتَبَرِّ لَهْ مُدَمِّرٍ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ بَادِرْهُ
قَبْلَ أَدِيَّتِي وَ اسْبِقْهُ بِكِفَايَتِي كَيْدَهُ وَ شَرَّهُ وَ مَكْرُوهُهُ وَ غَمَزَهُ وَ سُوءَ عَقْدِهِ وَ قَصْدِهِ اللَّهُمَّ
إِنِّي إِلَيْكَ فَوَّضْتُ أَمْرِي وَ بِكَ تَحَصَّنْتُ مِنْهُ وَ مِنْ كُلِّ مَنْ يَتَعَمَّدُنِي بِمَكْرُوهُهِ وَ يَتَرَصَّدُنِي
بِأَدِيَّتِهِ وَ يُصَلِّتُ لِي بِطَانَتَهُ وَ يَسْعَى عَلَيَّ بِمَكَايِدِهِ اللَّهُمَّ كِدْ لِي وَ لَا تَكِدْ عَلَيَّ وَ امْكُرْ لِي وَ لَا
تَمْكُرْ بِي وَ أَرِنِي الشَّارَ مِنْ كُلِّ عَدُوٍّ أَوْ مَكَّارٍ وَ لَا يَضُرُّنِي ضَارٌّ وَ أَنْتَ وِلِيِّي وَ لَا يَغْلِبُنِي مُغَالِبٌ

وَ أَنْتَ عَضْدِي وَ لَا تَجْرِي عَلَيَّ مَسَاءَةٌ وَ أَنْتَ كَنَفِي اللَّهُمَّ بِكَ اسْتَدْرَعْتُ وَ اغْتَصَمْتُ وَ
عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ

قنوت الإمام موسى بن جعفر عليه السلام

يَا مَفْزَعَ الْفَارِعِ وَ مَأْمَنَ الْهَالِعِ وَ مَطْمَعِ الطَّامِعِ وَ مَلْجَأِ الضَّارِعِ يَا غَوْثَ اللِّهْفَانِ وَ مَاوِي
الْحَيْرَانَ وَ مَرْوِي الظَّمَانَ وَ مُشْبِعَ الْجَوْعَانَ وَ كَاسِيَ الْعُرْيَانَ وَ حَاضِرَ كُلِّ مَكَانٍ بِلَا دَرَكٍ وَ
لَا عِيَانٍ وَ لَا صِفَهٍ وَ لَا بَطَانٍ عَجَزَتِ الْأَفْهَامُ وَ ضَلَّتِ الْأَوْهَامُ عَنْ مُوَافَقَةِ صِفَهٍ دَابَّةٍ مِنَ الْهَوَامِّ
فَضَّلًا عَنِ الْأَجْرَامِ الْعِظَامِ مِمَّا أَنْشَأَتْ حِجَابًا لِعِظَمَتِكَ وَ أَنَّى يَتَغَلَّغُلُ إِلَى مَا وَرَاءِ ذَلِكَ بِمَا لَا
يُرَامُ تَقَدَّسَتْ يَا قُدُّوسُ عَنِ الظُّنُونِ وَ الْحُدُوسِ وَ أَنْتَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ بَارِي الْأَجْسَامِ وَ
النُّفُوسِ وَ مُنْخَرُ الْعِظَامِ وَ مُمِيتُ الْأَنَامِ وَ مُعِيدُهَا بَعْدَ الْفَنَاءِ وَ التَّطْمِيسِ أَسْأَلُكَ يَا ذَا الْقُدْرَةِ
وَ الْعُلَا وَ الْعِزِّ وَ الشَّنَاءِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَوْلِيَ النَّهْيِ وَ الْمَحَلِّ الْأَوْفَى وَ الْمَقَامِ
الْأَعْلَى وَ أَنْ تُعَجِّلَ مَا قَدْ تَأَجَّلَ وَ تُقَدِّمَ مَا قَدْ تَأَخَّرَ وَ تَأْتِيَ بِمَا قَدْ أُوجِبْتَ إِثْبَاتَهُ وَ تُقَرِّبَ مَا
قَدْ تَأَخَّرَ فِي النُّفُوسِ الْحَصِرَةِ أَوَانَهُ وَ تَكْشِفَ الْبَاسَ وَ سُوءَ اللَّبَاسِ وَ عَوَارِضَ الْوَسْوَاسِ
الْخَنَاسِ فِي صُدُورِ النَّاسِ وَ تَكْفِينَا مَا قَدْ رَهَقَنَا وَ تَصْرِفَ عَنَّا مَا قَدْ رَكِبْنَا وَ تُبَادِرَ اصْطِلَامَ
الظَّالِمِينَ وَ نَصْرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْإِدَالَةَ مِنَ الْمُعَانِدِينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

و دعا عليه السلام في قنوته

اللَّهُمَّ إِنِّي وَ فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ عَبْدَانِ مِنْ عِبِيدِكَ نَوَاصِينَا بِيَدِكَ تَعْلَمُ مُسْتَقْرَرْنَا وَ مُسْتَوْدِعْنَا وَ
مُنْقَلَبَنَا وَ مَثْوَانَا وَ سِرَّنَا وَ عَلَانِيَتَنَا تَطَّلِعُ عَلَيَّ نِيَّاتِنَا وَ تُحِيطُ بِضَمَائِرِنَا عِلْمُكَ بِمَا نُبْدِيهِ
كَعِلْمِكَ بِمَا نُخْفِيهِ وَ مَعْرِفَتِكَ بِمَا نُبْطِنُهُ كَمَعْرِفَتِكَ بِمَا نُنْظِرُهُ وَ لَا يَنْطَوِي عِنْدَكَ شَيْءٌ
مِنْ أُمُورِنَا وَ لَا يَسْتَتِرُ دُونَكَ حَالٌ مِنْ أَحْوَالِنَا وَ لَا مِنْكَ مَعْقِلٌ يُحْصِنُنَا وَ لَا حِرْزٌ يُحْرِزُنَا وَ لَا

مَهْرَبٌ لَنَا نَفُوتِكَ بِهِ وَ لَا يَمْنَعُ الظَّالِمَ مِنْكَ حُصُونُهُ وَ لَا يُجَاهِدُكَ عَنْهُ جُنُودُهُ وَ لَا يُغَالِبُكَ
مُغَالِبٌ بِمَنْعِهِ وَ لَا يُعَارِضُكَ مُعَارِضٌ بِكَثْرَةِ أَنْتَ مُدْرِكُهُ أَيْنَمَا سَلَكَ وَ قَادِرٌ عَلَيْهِ أَيْنَمَا لَجَأَ فَمَعَاذُ
المَظْلُومِ مِنَّا بِكَ وَ تَوَكَّلْ المَقْهُورِ مِنَّا عَلَيْكَ وَ رُجُوعُهُ إِلَيْكَ وَ يَسْتَعِيثُ بِكَ إِذَا خَذَلَهُ
المُغِيثُ وَ يَسْتَصْرِخُكَ إِذَا قَعَدَ عَنْهُ النَّصِيرُ وَ يَلُودُ بِكَ إِذَا نَفَتَهُ الأُفْنِيَّةُ وَ يَطْرُقُ بِكَ إِذَا
أَغْلَقَتْ عَنْهُ الأَبْوَابُ المُرْتَجَّةُ وَ يَصِلُ إِلَيْكَ إِذَا احْتَجَبَ عَنْهُ المُلُوكُ العَافِلَةُ تَعَلَّمْ مَا حَلَّ بِهِ
قَبْلَ أَنْ يَشْكُوهُ إِلَيْكَ وَ تَعَلَّمْ مَا يُصْلِحُهُ قَبْلَ أَنْ يَدْعُوكَ لَهُ فَلكَ الحَمْدُ سَمِيعاً بصِيراً
لَطِيفاً عَلِماً خَبِيراً قَدِيراً وَ إِنَّهُ قَدْ كَانَ فِي سَابِقِ عِلْمِكَ وَ مُحْكَمِ قَضَائِكَ وَ جَارِي قَدْرِكَ وَ
نَافِذِ أَمْرِكَ وَ قَاضِي حُكْمِكَ وَ مَاضِي مَشِيَّتِكَ فِي خَلْقِكَ أَجْمَعِينَ شَقِيهِمْ وَ سَعِيدِهِمْ وَ
بَرِّهِمْ وَ فَاجِرِهِمْ أَنْ جَعَلْتَ لِفُلَانِ بِنِ فُلَانٍ عَلَى قُدْرَةٍ فَظَلَمْتَنِي بِهَا وَ بَغَى عَلَيَّ بِمَكَانِهَا وَ
اسْتَطَالَ وَ تَعَزَّزَ بِسُلْطَانِهِ الَّذِي خَوَّلْتَهُ إِيَّاهُ وَ تَجَبَّرَ وَ افْتَخَرَ بِعُلُوِّ حَالِهِ الَّذِي نَوَّلْتَهُ وَ عَزَّهُ
إِمْلَأُوكَ لَهُ وَ أَطْعَاهُ حِلْمُكَ عَنْهُ فَقَصَدْتَنِي بِمَكْرُوهِ عَجَزْتُ عَنِ الصَّبْرِ عَلَيْهِ وَ تَعَمَّدْتَنِي بِشَرِّ
ضَعْفْتُ عَنِ احْتِمَالِهِ وَ لَمْ أَقْدِرْ عَلَى الإِسْتِنصَافِ مِنْهُ لِضَعْفِي وَ لَا عَلَى الإِنْتِصَارِ لِقَلْبِي وَ ذَلِّي
فَوَكَلْتُ أَمْرَهُ إِلَيْكَ وَ تَوَكَّلْتُ فِي شَأْنِهِ عَلَيْكَ وَ تَوَعَّدْتُهُ بِعُقُوبَتِكَ وَ حَذَّرْتُهُ بِبَطْشِكَ وَ
خَوَّفْتُهُ نَقِمَتِكَ فَظَنَّ أَنَّ حِلْمَكَ عَنْهُ مِنْ ضَعْفٍ وَ حَسِبَ أَنَّ إِمْلَاءَكَ لَهُ مِنْ عَجْزٍ وَ لَمْ تَنْهَهُ
وَاحِدَةً عَنْ أُخْرَى وَ لَا أَنْزَجَرَ عَنْ ثَانِيَةٍ بِأُولَى لَكِنَّهُ تَمَادَى فِي غِيِّهِ وَ تَتَابَعَ فِي ظَلْمِهِ وَ لَجَّ
فِي عُدْوَانِهِ وَ اسْتَشْرَى فِي طُغْيَانِهِ جُرْأَةً عَلَيْكَ يَا سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ وَ تَعَرَّضاً لِسَخَطِكَ الَّذِي
لَا تَرُدُّهُ عَنِ الظَّالِمِينَ وَ قَلَّهْ أَكْثَرَاتٍ بِبِأْسِكَ الَّذِي لَا تَحْبِسُهُ عَنِ البَاغِينَ فَهَا أَنَا ذَا يَا سَيِّدِي
مُسْتَضَعْفٌ فِي يَدِهِ مُسْتَضَامٌ تَحْتَ سُلْطَانِهِ مُسْتَذَلٌّ بِفِنَائِهِ مَغْضُوبٌ مَغْلُوبٌ مَبْغِيٌّ عَلَى
مَرْعُوبٌ وَ جَلٌّ خَائِفٌ مَرُوعٌ مَقْهُورٌ قَدْ قَلَّ صَبْرِي وَ ضَاقَتْ حِيلَتِي وَ انْغَلَقَتْ عَلَيَّ المَذَاهِبُ إِلاَّ
إِلَيْكَ وَ أُنْسَدَّتْ عَنِّي الجِهَاتُ إِلاَّ جِهَتَكَ وَ التَّبَسَّتْ عَلَيَّ أُمُورِي فِي دَفْعِ مَكْرُوهِهِ عَنِّي وَ
اشْتَبَهَتْ عَلَيَّ الأَرَاءُ فِي إِزَالَةِ ظَلْمِهِ وَ خَذَلْنِي مَنِ اسْتَنْصَرْتُهُ مِنْ خَلْقِكَ وَ أَسْلَمْتَنِي مَنْ

تَعَلَّقْتُ بِهِ مِنْ عِبَادِكَ فَاسْتَشَرْتُ نَصِيحِي فَأَشَارَ عَلَيَّ بِالرَّغْبَةِ إِلَيْكَ وَاسْتَرَشَدْتُ دَلِيلِي فَلَمْ
يَدُلَّنِي إِلَّا إِلَيْكَ فَرَجَعْتُ إِلَيْكَ يَا مَوْلَايَ صَاغِرًا رَاغِمًا مُسْتَكِينًا عَالِمًا أَنَّهُ لَا فَرَجَ لِي إِلَّا
عِنْدَكَ وَ لَا خَلَّاصَ لِي إِلَّا بِكَ أَنْتَجِرُ وَعُدَّكَ فِي نُصْرَتِي وَ إِجَابَةِ دُعَائِي لِأَنَّ قَوْلَكَ الْحَقُّ
الَّذِي لَا يَرُدُّ وَ لَا يُبَدِّلُ وَ قَدْ قُلْتَ تَبَارَكْتَ وَ تَعَالَيْتَ وَ مَنْ بُعِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ وَ قُلْتَ
جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ اذْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ فَهَذَا أَنَا ذَا فَاعِلٌ مَا أَمَرْتَنِي بِهِ لَا مَنًّا
عَلَيْكَ وَ كَيْفَ أَمُنُّ بِهِ وَ أَنْتَ عَلَيْهِ دَلَلْتَنِي فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اسْتَجِبْ لِي كَمَا
وَعَدْتَنِي يَا مَنْ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ وَ إِنِّي لَأَعْلَمُ يَا سَيِّدِي أَنَّ لَكَ يَوْمًا تَنْتَقِمُ فِيهِ مِنَ الظَّالِمِ
لِلْمَظْلُومِ وَ أَتَيِّقُنُ أَنَّ لَكَ وَفْتًا تَأْخُذُ فِيهِ مِنَ الغَاصِبِ لِلْمَغْضُوبِ لَأَنَّكَ لَا يَسْبِقُكَ مُعَانِدٌ وَ لَا
يَخْرُجُ مِنْ قَبْضَتِكَ مُنَابِذٌ وَ لَا تَخَافُ فَوْتَ فَائِتٍ وَ لَكِنَّ جَزَعِي وَ هَلَعِي لَا يَبْلُغَانِ الصَّبْرَ عَلَيَّ
أَنَاتِكَ وَ انْتِظَارِ حِلْمِكَ فَقُدِّرْتِكَ يَا سَيِّدِي فَوْقَ كُلِّ قُدْرَةٍ وَ سُلْطَانِكَ غَالِبُ كُلِّ سُلْطَانٍ وَ
مَعَادُ كُلِّ أَحَدٍ إِلَيْكَ وَ إِنِ امْهَلْتَهُ وَ رُجُوعُ كُلِّ ظَالِمٍ إِلَيْكَ وَ إِنِ أَنْظَرْتَهُ وَ قَدْ أَضْرَبْتَنِي يَا
سَيِّدِي حِلْمَكَ عَنْ فُلَانٍ وَ طُولُ أَنَاتِكَ لَهُ وَ إِمْهَالِكَ إِيَّاهُ فَكَادَ الْقُنُوطُ يَسْتَوِلِي عَلَيَّ لَوْ لَا
الثِّقَةُ بِكَ وَ الْيَقِينُ بِوَعْدِكَ وَ إِنِ كَانَ فِي قَضَائِكَ النَّافِذِ وَ قُدْرَتِكَ الْمَاضِيَةِ أَنَّهُ يُنِيبُ أَوْ
يَتُوبُ أَوْ يَرْجِعُ عَنْ ظُلْمِي وَ يَكْفُ عَنْ مَكْرُوهِِي وَ يَنْتَقِلُ عَنْ عَظِيمٍ مَا رَكِبَ مِنِّي فَصَلِّ
عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَوْعِ ذَلِكَ فِي قَلْبِهِ السَّاعَةَ السَّاعَةَ قَبْلَ إِزَالَةِ نِعْمَتِكَ الَّتِي
أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ وَ تَكْدِيرِ مَعْرُوفِكَ الَّذِي صَنَعْتَهُ عِنْدِي وَ إِنِ كَانَ عِلْمُكَ بِهِ غَيْرَ ذَلِكَ مِنْ
مَقَامِهِ عَلَيَّ ظُلْمِي فَإِنِّي أَسْأَلُكَ يَا نَاصِرَ الْمَظْلُومِينَ الْمَبْعِيَّ عَلَيْهِمْ إِجَابَةَ دَعْوَتِي فَصَلِّ عَلَيَّ
مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ خُذْهُ مِنْ مَأْمَنِهِ (مَنَامِهِ) أَخْذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ وَ افْجَأْهُ فِي غَفْلَتِهِ مَفْجَأَةً
مَلِيكَ مُنْتَصِرٍ وَ اسْلُبْهُ نِعْمَتَهُ وَ سُلْطَانَهُ وَ افْضُضْ عَنْهُ جُمُوعَهُ وَ أَعْوَانَهُ وَ مَزِّقْ مُلْكَهُ كُلَّ
مُمَزَّقٍ وَ فَرِّقْ أَنْصَارَهُ كُلَّ مَفْرَقٍ وَ أَعِرْهُ مِنْ نِعْمَتِكَ الَّتِي لَا يُقَابِلُهَا بِالشُّكْرِ وَ انْزِعْ عَنْهُ سِرْبَالَ
عِزِّكَ الَّذِي لَمْ يُجَازِهِ بِإِحْسَانٍ وَ اقْصِمْهُ يَا قَاصِمَ الْجَبَابِرَةِ وَ أَهْلِكْهُ يَا مُهْلِكَ الْقُرُونِ الْخَالِيَةِ

وَ اِبْرَهُ يَا مُبِيرَ الْأُمَمِ الظَّالِمَةِ وَ اخَذْلُهُ يَا خَاذِلَ الْفِرَقِ الْبَاغِيَةِ وَ ابْتُرْ عُمَرَهُ وَ ابْتُرْ مُلْكَهُ وَ عِفَّ
أَثْرَهُ وَ اقْطَعْ خَيْرَهُ وَ أَطْفِئْ نَارَهُ وَ أَظْلِمْ نَهَارَهُ وَ كَوِّرْ شَمْسَهُ وَ أَزْهِقْ نَفْسَهُ وَ اهْشِمِ سُوقَهُ وَ
جَبَّ سَنَامَهُ وَ أَرْغِمِ أَنْفَهُ وَ عَجِّلْ حَتْفَهُ وَ لَا تَدْعُ لَهُ جُنَّةً إِلَّا هَتَكَتْهَا وَ لَا دِعَامَةً إِلَّا قَصَمْتَهَا وَ
لَا كَلِمَةً مُجْتَمِعَةً إِلَّا فَرَقْتَهَا وَ لَا قَائِمَةً عَلُوًّا إِلَّا وَضَعْتَهَا وَ لَا رُكْنًا إِلَّا وَهَنْتَهُ وَ لَا سَبَبًا إِلَّا
قَطَعْتَهُ وَ أَرْنَا أَنْصَارَهُ عِبَادِيدَ بَعْدَ الْأَلْفَةِ وَ شَتَّى بَعْدَ اجْتِمَاعِ الْكَلِمَةِ وَ مُفْنِعِي الرَّءُوسِ بَعْدَ
الظُّهُورِ عَلَى الْأُمَّةِ وَ اشْفِ بِزَوَالِ أَمْرِهِ الْقُلُوبَ الْوَجِلَةَ وَ الْأَفِيدَةَ اللَّهْفَةَ وَ الْأُمَّةَ الْمُتَحَيِّرَةَ وَ
الْبَرِيَّةَ الضَّائِعَةَ وَ أَذِلْ بِبَوَارِهِ الْحُدُودَ الْمُعْطَلَّةَ وَ السُّنَنَ الدَّائِرَةَ وَ الْأَحْكَامَ الْمُهْمَلَةَ وَ الْمَعَالِمَ
الْمُغْبَرَّةَ وَ الْآيَاتِ الْمُحَرَّفَةَ وَ الْمَدَارِسَ الْمَهْجُورَةَ وَ الْمَحَارِبَ الْمَجْفُورَةَ وَ الْمَشَاهِدَ الْمَهْدُومَةَ
وَ أَشْبِعْ بِهِ الْخِمَاصَ السَّاعِبَةَ وَ أَرُوْ بِهِنَّ اللَّهَوَاتِ اللَّاعِبَةَ وَ الْأَكْبَادَ الطَّامِيَةَ وَ أَرِحْ بِهِنَّ الْأَقْدَامَ
الْمُتَعَبَةَ وَ اطْرُقْهُ بَلِيْلَهُ لَا أُخْتِ لَهَا وَ بِسَاعَةِ لَا مَثْوَى فِيهَا وَ بِنِكَبِهِ لَا انْتِعَاشَ مَعَهَا وَ بِعَثْرِهِ لَا
إِقَالَةَ مِنْهَا وَ أْبِحْ حَرِيْمَهُ وَ نَعِّصْ نَعِيْمَهُ وَ أَرِهْ بِطُشْتِكَ الْكُبْرَى وَ نَقِمْتِكَ الْمُثْلَى وَ قُدْرَتِكَ
الَّتِي فَوْقَ قُدْرَتِهِ وَ سُلْطَانِكَ الَّذِي هُوَ أَعَزُّ مِنْ سُلْطَانِهِ وَ اغْلِبْهُ لِي بِقُوَّتِكَ الْقَوِيَّةِ وَ مِحَالِكَ
الشَّدِيدِ وَ امْنَعْنِي مِنْهُ بِمَنْعِكَ الَّذِي كُلُّ خَلْقٍ فِيهَا ذَلِيلٌ وَ ابْتَلِهِ بِفَقْرٍ لَا تَجْبُرُهُ وَ بِسُوءٍ لَا
تَسْتُرُهُ وَ كِلَهُ إِلَى نَفْسِهِ فِيمَا يُرِيدُ إِنَّكَ فَعَّالٌ لِمَا تُرِيدُ وَ اِبْرَأْهُ مِنْ حَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ وَ كِلَهُ إِلَى
حَوْلِهِ وَ قُوَّتِهِ وَ أزلْ مَكْرَهُ بِمَكْرِكَ وَ اذْفَعْ مَشِيَّتَهُ بِمَشِيَّتِكَ وَ أَسْقِمْ جَسَدَهُ وَ أَيِّتِمْ وُلْدَهُ وَ
اقْضِ أَجَلَهُ وَ خَيِّبْ أَمَلَهُ وَ أَذِلْ (أزلْ) دَوْلَتَهُ وَ أَطِلْ عَوْلَتَهُ وَ اجْعَلْ شُغْلَهُ فِي بَدَنِهِ وَ لَا تَفْكُهُ
مِنْ حُزْنِهِ وَ صَيِّرْ كَيْدَهُ فِي ضَلَالٍ وَ أَمْرَهُ إِلَى زَوَالٍ وَ نِعْمَتَهُ إِلَى انْتِقَالٍ وَ جِدَّهُ فِي سَفَالٍ وَ
سُلْطَانَهُ فِي اضْمِحْلَالٍ وَ عَاقِبَتَهُ إِلَى شَرِّ مَالٍ وَ أُمَّتَهُ بِغَيْظِهِ إِنَّ أُمَّتَهُ وَ أَبْقَهُ بِحَسْرَتِهِ إِنَّ
أَبْقِيَّتَهُ وَ قِنِي شَرَّهُ وَ هَمْزَهُ وَ لَمْزَهُ وَ سَطْوَتَهُ وَ عِدَاوَتَهُ وَ الْمَحْهَ لِمَحْهَ تُدْمِرُ بِهَا عَلَيْهِ فَإِنَّكَ
أَشَدُّ بَأْسًا وَ أَشَدُّ تَنْكِيلاً

قنوت الإمام على بن موسى الرضا عليه السلام

الْفَزَعُ الْفَزَعُ إِلَيْكَ يَا ذَا الْمُحَاضِرَةِ وَ الرَّغْبَةُ الرَّغْبَةُ إِلَيْكَ يَا مَنْ بِهِ الْمَفَاخِرَةُ وَ أَنْتَ اللَّهُمَّ
مُشَاهِدُ هَوَاجِسِ النَّفُوسِ وَ مُرَاصِدُ حَرَكَاتِ الْقُلُوبِ وَ مُطَالِعُ مَسَرَّاتِ السَّرَائِرِ مِنْ غَيْرِ تَكَلُّفٍ
وَ لَا تَعَسُفٍ وَ قَدْ تَرَى اللَّهُمَّ مَا لَيْسَ عَنْكَ بِمُنْطَوَى وَ لَكِنْ حِلْمُكَ آمَنَ أَهْلُهُ عَلَيْهِ جُرْأَةً وَ
تَمَرُّدًا وَ عْتُوًّا وَ عِنَادًا وَ مَا يُعَانِيهِ أَوْلِيَاؤُكَ مِنْ تَعْفِيَةِ آثَارِ الْحَقِّ وَ دُرُوسِ مَعَالِمِهِ وَ تَزْيِيدِ
الْفَوَاحِشِ وَ اسْتِمْرَارِ أَهْلِهَا عَلَيْهَا وَ ظُهُورِ الْبَاطِلِ وَ عُمُومِ التَّعَاشُمِ وَ التَّرَاضِي بِذَلِكَ فِي
الْمُعَامَلَاتِ وَ الْمُتَصَرِّفَاتِ مُذْ (قَدْ) جَرَتْ بِهِ الْعَادَاتُ وَ صَارَ كَالْمَفْرُوضَاتِ وَ الْمَسْنُونَاتِ اللَّهُمَّ
فَبَادِرِ الَّذِي مَنْ أَعْنَتَهُ بِهِ فَازَ وَ مَنْ أَيْدَتَهُ لَمْ يَخَفْ لَمْزَ لَمَّازٍ وَ خُذِ الظَّالِمَ أَخْذًا عَنيفًا وَ لَا
تَكُنْ لَهُ رَاحِمًا وَ لَا بِهِ رَعُوفًا اللَّهُمَّ اللَّهُمَّ اللَّهُمَّ بَادِرْهُمْ اللَّهُمَّ عَاجِلْهُمْ اللَّهُمَّ لَا تُمَهِّلْهُمْ اللَّهُمَّ
غَادِرْهُمْ بُكْرَةً وَ هَجِيرَةً وَ سُحْرَةً وَ بِيَاتًا وَ هُمْ نَائِمُونَ وَ ضَحَى وَ هُمْ يَلْعَبُونَ وَ مَكْرًا وَ هُمْ
يَمْكُرُونَ وَ فُجَاءَةً وَ هُمْ آمِنُونَ اللَّهُمَّ بَدِّدْهُمْ وَ بَدِّدْ أَعْوَانَهُمْ وَ أَفْلُلْ أَعْضَادَهُمْ وَ اهْزِمْ جُنُودَهُمْ
وَ أَفْلُلْ حَدَّهُمْ وَ اجْتَثِّ سَنَامَهُمْ وَ أَضْعِفْ عَزَائِمَهُمْ اللَّهُمَّ امْنَحْنَا أَكْتَاْفَهُمْ وَ مَلَكْنَا أَكْتَاْفَهُمْ وَ
بَدِّلْهُمْ بِالنِّعَمِ النَّقْمَ وَ بَدِّلْنَا مِنْ مُحَاذِرَتِهِمْ وَ بَغِيهِمُ السَّلَامَةَ وَ أَغْنِمْنَاَهُمْ أَكْمَلَ الْمَغْنَمِ اللَّهُمَّ
لَا تَرُدَّ عَنْهُمْ بِأَسْكَ الَّذِي إِذَا حَلَّ بِقَوْمٍ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ

قنوت الإمام جواد عليه السلام

مَنَائِحُكَ مُتَتَابِعَةٌ وَ أَيَادِيكَ مُتَوَالِيَةٌ وَ نِعْمُكَ سَابِغَةٌ وَ شُكْرُنَا قَصِيرٌ وَ حَمْدُنَا يَسِيرٌ وَ أَنْتَ
بِالتَّعَطُّفِ عَلَيَّ مَنْ اعْتَرَفَ جَدِيرٌ اللَّهُمَّ وَ قَدْ غُصَّ أَهْلُ الْحَقِّ بِالرِّيقِ وَ ارْتَبَكَ أَهْلُ الصَّدْقِ
فِي الْمَضِيقِ وَ أَنْتَ اللَّهُمَّ بِعِبَادِكَ وَ ذَوِي الرَّغْبَةِ إِلَيْكَ شَفِيقٌ وَ بِإِجَابَةِ دُعَائِهِمْ وَ تَعْجِيلِ
الْفَرَجِ عَنْهُمْ حَقِيقٌ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ بَادِرْنَا مِنْكَ بِالْعَوْنِ الَّذِي لَا
خِذْلَانَ بَعْدَهُ وَ النَّصْرِ الَّذِي لَا بَاطِلَ يَتَكَادَهُ وَ أَتِحْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ مُتَاحًا فَيَّاحًا يَا مَنْ فِيهِ
وَلِيكَ وَ يَخِيبُ فِيهِ عَدُوُّكَ وَ يُقَامُ فِيهِ مَعَالِمُكَ وَ يَظْهَرُ فِيهِ أَوْامِرُكَ وَ تَنكفُ فِيهِ عَوَادِي
عِدَاتِكَ اللَّهُمَّ بَادِرْنَا مِنْكَ بِدَارِ الرَّحْمَةِ وَ بَادِرْ أَعْدَاءَكَ مِنْ بَاسِكَ بِدَارِ النِّقْمَةِ اللَّهُمَّ أَعِنَّا وَ
أَغْنِنَا وَ ارْفَعْ نَقِمَتَكَ عَنَّا وَ أَحِلِّهَا بِالْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

و دعا عليه السلام في قنوته

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ بِلَا أَوْلِيَّةٍ مَعْدُودَةٍ وَ الْآخِرُ بِلَا آخِرِيَّةٍ مَحْدُودَةٍ أَنْشَأْتَنَا لَا لِعِلَّةٍ افْتِسَارًا وَ
اخْتَرَعْتَنَا لَا لِحَاجَةٍ افْتِدَارًا وَ ابْتَدَعْتَنَا بِحِكْمَتِكَ اخْتِيَارًا وَ بَلَوْتَنَا بِأَمْرِكَ وَ نَهَيْتَ اخْتِبَارًا وَ
أَيَّدْتَنَا بِالْأَلَاتِ وَ مَنَحْتَنَا بِالْأَدْوَاتِ وَ كَلَّفْتَنَا الطَّاقَةَ وَ جَشَّمْتَنَا الطَّاعَةَ فَأَمَرْتَ تَخِيِيرًا وَ نَهَيْتَ
تَحْذِيرًا وَ خَوَّلْتَ كَثِيرًا وَ سَأَلْتَ يَسِيرًا فَعَصَى أَمْرُكَ فَحَلُمْتَ وَ جُهَلَ قَدْرُكَ فَتَكَرَّمْتَ فَأَنْتَ
رَبُّ الْعِزَّةِ وَ الْبِهَاءِ وَ الْعِظَمَةِ وَ الْكِبْرِيَاءِ وَ الْإِحْسَانِ وَ النِّعْمَاءِ وَ الْمَنِّ وَ الْآلَاءِ وَ الْمَنَحِ وَ الْعَطَاءِ
وَ الْإِنْجَازِ وَ الْوَفَاءِ وَ لَا تُحِيطُ الْقُلُوبُ لَكَ بِكُنْهِهِ وَ لَا تُدْرِكُ الْأَوْهَامُ لَكَ صِفَةً وَ لَا يُشْبِهُكَ
شَيْءٌ مِنْ خَلْقِكَ وَ لَا يُمَثَّلُ بِكَ شَيْءٌ مِنْ صَنَعَتِكَ تَبَارَكْتَ أَنْ تُحَسَّ أَوْ تُمَسَّ أَوْ تُدْرِكَ
الْحَوَاسُّ الْخَمْسُ وَ أَنِّي يُدْرِكُ مَخْلُوقٌ خَالِقُهُ وَ تَعَالَيْتَ يَا إِلَهِي عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ غُلُوبًا
كَبِيرًا اللَّهُمَّ أَدِلْ لِأَوْلِيَائِكَ مِنْ أَعْدَائِكَ الظَّالِمِينَ الْبَاغِينَ النَّاكِثِينَ الْقَاسِطِينَ الْمَارِقِينَ
الَّذِينَ أَضَلُّوا عِبَادَكَ وَ حَرَّفُوا كِتَابَكَ وَ بَدَّلُوا أَحْكَامَكَ وَ جَحَدُوا حَقَّكَ وَ جَلَسُوا مَجَالِسَ
أَوْلِيَائِكَ جُرْأَةً مِنْهُمْ عَلَيْكَ وَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ لِأَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِمْ سَلَامُكَ وَ صَلَوَاتُكَ وَ

رَحْمَتِكَ وَ بَرَكَاتِكَ فَضَّلُوا وَ أَضَلُّوا خَلَقَكَ وَ هَتَكُوا حِجَابَ سِتْرِكَ عَنْ عِبَادِكَ وَ اتَّخَذُوا
اللَّهْمَّ مَالِكَ دَوْلًا وَ عِبَادَكَ خَوْلًا وَ تَرَكُوا اللَّهْمَّ عَالِمَ أَرْضِكَ فِي بَكْمَاءَ عَمِيَاءَ ظَلَمَاءَ مُدْلِهِمَّةً
فَأَعْيُنُهُمْ مَفْتُوحَةٌ وَ قُلُوبُهُمْ عَمِيَّةٌ وَ لَمْ تَبْقَ لَهُمُ اللَّهُمَّ عَلَيْكَ مِنْ حُجَّةٍ لَقَدْ حَذَرْتَ اللَّهُمَّ
عَذَابَكَ وَ بَيَّنْتَ نَكَالَكَ وَ وَعَدْتَ الْمُطِيعِينَ إِحْسَانَكَ وَ قَدَّمْتَ إِلَيْهِمْ بِالنَّذْرِ فَأَمَنْتَ طَائِفَةً
فَأَيَّدِ اللَّهُمَّ الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى عَدُوِّكَ وَ عَدُوِّ أَوْلِيَائِكَ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ وَ إِلَى الْحَقِّ دَاعِينَ وَ
لِلْإِمَامِ الْمُنْتَظَرِ الْقَائِمِ بِالْقِسْطِ تَابِعِينَ وَ جَدِّدِ اللَّهُمَّ عَلَى أَعْدَائِكَ وَ أَعْدَائِهِمْ نَارَكَ وَ عَذَابَكَ
الَّذِي لَا تَدْفَعُهُ عَنِ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ قَوِّ ضَعْفَ
الْمُخْلِصِينَ لَكَ بِالْمَحَبَّةِ الْمُشَايِعِينَ لَنَا بِالْمُؤَالَاهِ الْمُتَّبِعِينَ لَنَا بِالتَّصَدِيقِ وَ الْعَمَلِ الْمُوَازِرِينَ
لَنَا بِالْمُؤَاسَاةِ فِيْنَا الْمُحِبِّينَ ذِكْرَنَا عِنْدَ اجْتِمَاعِهِمْ وَ شُدِّدِ اللَّهُمَّ رُكْنَهُمْ وَ سَدِّدِ لَهُمُ اللَّهُمَّ
دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ لَهُمْ وَ أَتَمِّمْ عَلَيْهِمْ نِعْمَتَكَ وَ خَلِّصْهُمْ وَ اسْتَخْلِصْهُمْ وَ سَدِّدِ اللَّهُمَّ
فَقْرَهُمْ وَ أَلْمِمْ اللَّهُمَّ شَعَثَ فَاقَتِهِمْ وَ اغْفِرِ اللَّهُمَّ ذُنُوبَهُمْ وَ خَطَايَاهُمْ وَ لَا تُزِغْ قُلُوبَهُمْ بَعْدَ إِذْ
هَدَيْتَهُمْ وَ لَا تُخْلِهِمْ أَى رَبِّ بِمَعْصِيَتِهِمْ وَ احْفَظْ لَهُمْ مَا مَنَحْتَهُمْ بِهِ مِنَ الطَّهَارَةِ بِوَلَايَةِ
أَوْلِيَائِكَ وَ الْبِرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكَ إِنَّكَ سَمِيعٌ مُجِيبٌ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّيِّبِينَ
الطَّاهِرِينَ

قنوت مولانا امام هادى عليه السلام

مَنَاهِلُ كَرَامَاتِكَ بِجَزِيلِ عَطِيَّاتِكَ مُتْرَعَةٌ وَ أَبْوَابُ مُنَاجَاتِكَ لِمَنْ أَمَكَ مُشْرَعَةٌ وَ عَطُوفُ
لِحَظَاتِكَ لِمَنْ ضَرَعَ إِلَيْكَ غَيْرُ مُنْقَطِعَةٍ وَ قَدْ أَلْجَمَ الْحِدَارُ وَ اشْتَدَّ الْإِضْطِرَارُ وَ عَجَزَ عَنِ
الِإِصْطِبَارِ أَهْلُ الْإِنْتِظَارِ (الِإِنْتِصَارِ، الْإِضْرَارِ) وَ أَنْتَ اللَّهُمَّ بِالْمَرْصَدِ مِنَ الْمَكَارِ اللَّهُمَّ وَ غَيْرُ
مُهْمِلٍ مَعَ الْإِمْهَالِ وَ اللَّائِذُ بِكَ آمِنٌ وَ الرَّاعِبُ إِلَيْكَ غَانِمٌ وَ الْقَاصِدُ إِلَيْهِمْ لِبَابِكَ سَالِمٌ اللَّهُمَّ

فَعَاجِلُ مَنْ قَدْ اَمْتَزَّ فِي طُغْيَانِهِ وَ اسْتَمَرَ عَلَى جَهَالَتِهِ لِعُقْبَاهُ فِي كُفْرَانِهِ وَ اَطْمَعَهُ حِلْمُكَ عَنْهُ فِي نَيْلِ اِرَادَتِهِ فَهُوَ يَتَسَرَّعُ اِلَى اَوْلِيَايْكَ بِمَكَارِهِهِ وَ يُوَاصِلُهُمْ بِقَبَائِحِ مَرَاصِدِهِ وَ يَقْصُدُهُمْ فِي مَظَانِهِمْ بِاَذِيَّتِهِ اللّٰهُمَّ اكْشِفِ الْعَذَابَ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ وَ ابْعَثْ جَهْرَةً عَلَى الظَّالِمِينَ اللّٰهُمَّ اكْفِ الْعَذَابَ عَنِ الْمُسْتَجِيرِينَ وَ اصْبُبْهُ عَلَى الْمُغْيِرِينَ (الْمُفْتَرِينَ، الْمُعْتَرِينَ) اللّٰهُمَّ بَادِرْ عَضْبَةَ الْحَقِّ بِالْعَوْنِ وَ بَادِرْ اَعْوَانَ الظُّلْمِ بِالْقَصْمِ اللّٰهُمَّ اُسْعِدْنَا بِالشُّكْرِ وَ اَمْنَحْنَا النَّصْرَ وَ اَعِدْنَا مِنْ سُوءِ الْبَدَاءِ وَ الْعَاقِبَةِ وَ الْخَيْرِ

و دعا عليه السلام فى قنوته

يَا مَنْ تَفَرَّدَ بِالرُّبُوبِيَّةِ وَ تَوَحَّدَ بِالْوَحْدَانِيَّةِ يَا مَنْ اَضَاءَ بِاسْمِهِ النَّهَارُ وَ اَشْرَقَتْ بِهِ الْاَنْوَارُ وَ اَظْلَمَ بِاَمْرِهِ حِنْدِسُ اللَّيْلِ وَ هَطَلَ بِغَيْثِهِ وَاِبْلُ السَّيْلِ يَا مَنْ دَعَاهُ الْمُضْطَرُّونَ فَاَجَابَهُمْ وَ لَجَأَ اِلَيْهِ الْخَائِفُونَ فَاَمَنَهُمْ وَ عَبَدَهُ الطَّائِعُونَ فَشَكَرَهُمْ وَ حَمِدَهُ الشَّاكِرُونَ فَاثَابَهُمْ مَا اَجَلَ شَأْنِكَ وَ اَعْلَى سُلْطَانِكَ وَ اَنْفَذَ اَحْكَامَكَ اَنْتَ الْخَالِقُ بِغَيْرِ تَكْلُفٍ وَ الْقَاضِي بِغَيْرِ تَحْيِيفٍ حُجَّتِكَ الْبَالِغَةُ وَ كَلِمَتِكَ الدَّامِغَةُ بِكَ اعْتَصَمْتُ وَ تَعَوَّذْتُ مِنْ نَفْثَاتِ الْعِنْدَةِ وَ رَصَدَاتِ الْمُلْحِدَةِ الَّذِينَ اَلْحَدُّوا فِي اَسْمَائِكَ وَ رَصَدُوا بِالْمَكَارِهِ لِأَوْلِيَايْكَ وَ اَعَانُوا عَلَى قَتْلِ اَنْبِيَايْكَ وَ اَصْفِيَايْكَ وَ قَصَدُوا لِإِطْفَاءِ نُورِكَ بِإِذَاعِهِ سِرِّكَ وَ كَذَّبُوا رُسُلَكَ وَ صَدَّوْا عَنْ آيَاتِكَ وَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِكَ وَ دُونَ رَسُولِكَ وَ دُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَ لِيَجَهَّ رَغْبَةً عَنْكَ وَ عَبَدُوا طَوَاغِيَّتَهُمْ وَ جَوَابِيَّتَهُمْ بَدَلًا مِنْكَ فَمَنْتَ عَلَى اَوْلِيَايْكَ بِعَظِيمِ نِعْمَائِكَ وَ جُدْتَ عَلَيْهِمْ بِكَرِيمِ آلَائِكَ وَ اَتَمَمْتَ لَهُمْ مَا اَوْلَيْتَهُمْ بِحُسْنِ جَزَائِكَ حِفْظًا لَهُمْ مِنْ مُعَانَدَةِ الرُّسُلِ وَ ضَلَالِ السُّبُلِ وَ صَدَقْتَ لَهُمْ بِالْعُهُودِ اَلْسِنَةُ الْاِجَابَةِ وَ خَشَعْتَ لَكَ بِالْعُقُودِ قُلُوبُ الْاِذَابَةِ اَسْأَلُكَ اللّٰهُمَّ بِاسْمِكَ الَّذِي خَشَعَتْ لَهُ السَّمَاوَاتُ وَ الْاَرْضُ وَ اُحْيِيَتْ بِهِ مَوَاتِ الْاَشْيَاءِ وَ اَمَتْ بِهِ جَمِيعَ الْاَحْيَاءِ وَ جَمَعْتَ بِهِ كُلَّ مُتَفَرِّقٍ وَ فَرَّقْتَ بِهِ كُلَّ مُجْتَمِعٍ وَ اَتَمَمْتَ بِهِ الْكَلِمَاتِ وَ اَرَيْتَ بِهِ كُبْرَى

الآيَاتِ وَ تَبَّتْ بِهِ عَلَى التَّوَابِينَ وَ أَخْسَرَتْ بِهِ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ فَجَعَلَتْ عَمَلَهُمْ هَبَاءً مَنْثُورًا وَ تَبَّرْتَهُمْ تَبِيرًا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَ شِيْعَتِي مِنَ الَّذِينَ حُمِّلُوا فَصَدَّقُوا وَ اسْتَنْطَقُوا فَنَطَقُوا آمِنِينَ مَأْمُونِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ لَهُمْ تَوْفِيقَ أَهْلِ الْهُدَى وَ أَعْمَالَ أَهْلِ الْيَقِينِ وَ مُنَاصَحَةَ أَهْلِ التَّوْبَةِ وَ عَزْمَ أَهْلِ الصَّبْرِ وَ تَقِيَّةَ أَهْلِ الْوَرَعِ وَ كِتْمَانَ الصِّدِّيقِينَ حَتَّى يَخَافُوكَ اللَّهُمَّ مَخَافَةً تَحْجِزُهُمْ عَنْ مَعَاصِيكَ وَ حَتَّى يَعْمَلُوا بِطَاعَتِكَ لِيَنَالُوا كَرَامَتَكَ وَ حَتَّى يُنَاصِحُوا لَكَ وَ فِيكَ خَوْفًا مِنْكَ وَ حَتَّى يُخْلِصُوا لَكَ النَّصِيحَةَ فِي التَّوْبَةِ حُبًّا لَكَ فَتُوجِبَ لَهُمْ مَحَبَّتَكَ الَّتِي أَوْجَبْتَهَا لِلتَّوَابِينَ وَ حَتَّى يَتَوَكَّلُوا عَلَيْكَ فِي أُمُورِهِمْ كُلِّهَا حُسْنُ ظَنٍّ بِكَ وَ حَتَّى يُفَوِّضُوا إِلَيْكَ أُمُورَهُمْ ثِقَةً بِكَ اللَّهُمَّ لَا تُنَالُ طَاعَتَكَ إِلَّا بِتَوْفِيقِكَ وَ لَا تُنَالُ دَرَجَةً مِنْ دَرَجَاتِ الْخَيْرِ إِلَّا بِكَ اللَّهُمَّ يَا مَالِكَ يَوْمِ الدِّينِ الْعَالِمِ بِخَفَايَا صُدُورِ الْعَالَمِينَ طَهَّرِ الْأَرْضَ مِنْ نَجَسِ أَهْلِ الشَّرْكِ وَ أَخْرِصِ الْخَرَاصِينَ عَنْ تَقْوَلِهِمْ عَلَى رَسُولِكَ الْإِفْكَ اللَّهُمَّ أَفْصِمِ الْجَبَّارِينَ وَ أْبِرِ الْمُفْتَرِينَ وَ أَبِدِ الْأَقَاكِينَ الَّذِينَ إِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ وَ أَنْجِزْ لِي وَعْدَكَ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ وَ عَجِّلْ فَرَجَ كُلِّ طَالِبٍ مُرْتَادٍ إِنَّكَ لِبِالْمِرْصَادِ لِلْعِبَادِ أَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ لَبْسٍ مَلْبُوسٍ وَ مِنْ كُلِّ قَلْبٍ عَنْ مَعْرِفَتِكَ مَحْبُوسٍ وَ مِنْ كُلِّ نَفْسٍ تَكْفُرُ إِذَا أَصَابَهَا بُؤْسٌ وَ مِنْ وَاصِفِ عَدْلِ عَمَلُهُ عَنْ الْعَدْلِ مَعْكُوسٍ وَ مِنْ طَالِبِ لِلْحَقِّ وَ هُوَ عَنْ صِفَاتِ الْحَقِّ مَنكُوسٍ وَ مِنْ مُكْتَسِبِ إِثْمٍ بِإِثْمِهِ مَرْكُوسٍ وَ مِنْ وَجْهِ عِنْدَ تَتَابُعِ النِّعَمِ عَلَيْهِ عِبُوسٍ أَعُوذُ بِكَ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ وَ مِنْ نَظِيرِهِ وَ أَشْكَالِهِ وَ أَشْبَاهِهِ وَ أَمْثَالِهِ إِنَّكَ عَلَىٰ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

قنوت مولانا الوفي الحسن بن علي العسكري عليه السلام

يَا مَنْ غَشِيَ نُورُهُ الظُّلُمَاتِ يَا مَنْ أَضَاءَتْ بِقُدْسِهِ الْفِجَاجُ الْمُتَوَعَّرَاتُ يَا مَنْ خَشَعَ لَهُ أَهْلُ
الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ يَا مَنْ بَخَعَ لَهُ بِالطَّاعَةِ كُلُّ مُتَجَبَّرٍ عَاتٍ يَا عَالِمَ الضَّمَائِرِ الْمُسْتَخْفِيَاتِ
وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ وَ
عَاجِلْهُمْ بِنَصْرِكَ الَّذِي وَعَدْتَهُمْ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ وَعَجِّلِ اللَّهُمَّ اجْتِيَا حَافِلِ الْكَيْدِ وَ
أَوْهِمْ إِلَى شَرِّ دَارٍ فِي أَعْظَمِ نَكَالٍ وَأَفْبِحْ مَتَابِ اللَّهُمَّ إِنَّكَ حَاضِرٌ أَسْرَارِ خَلْقِكَ وَعَالِمٌ
بِضَمَائِرِهِمْ وَ مُسْتَعْنٍ لَوْ لَا النَّدْبُ بِاللَّجَأِ إِلَى تَنْجِزِ مَا وَعَدْتَهُ اللَّاجِي عَنْ كَشْفِ مَكَامِنِهِمْ وَ
قَدْ تَعَلَّمَ يَا رَبِّ مَا أَسْرَهُ وَ أُبْدِيَهُ وَ أَنْشُرَهُ وَ أَطْوِيهِ وَ أَظْهِرَهُ وَ أَخْفِيهِ عَلَى مُتَصَرِّفَاتِ أَوْقَاتِي وَ
أَصْنَافِ حَرَكَاتِي مِنْ جَمِيعِ حَاجَاتِي وَ قَدْ تَرَى يَا رَبِّ مَا قَدْ تَرَأْتُمْ فِيهِ أَهْلٌ وَ لَأَيْتِكَ وَ
اسْتَمَرَّ عَلَيْهِمْ مِنْ أَعْدَائِكَ غَيْرَ ظَنِينٍ فِي كَرَمٍ وَ لَا ضَنِينٍ بِنِعْمٍ وَ لَكِنَّ الْجُهْدَ يَبْعَثُ عَلَى
الِاسْتِرَادَةِ وَ مَا أَمَرْتَ بِهِ مِنَ الدُّعَاءِ إِذَا أَخْلَصَ لَكَ اللَّجَأُ يَقْتَضِي إِحْسَانَكَ شَرْطَ الزِّيَادَةِ وَ
هَذِهِ النَّوَاصِي وَ الْأَعْنَاقُ خَاصِعَةٌ لَكَ بِذُلِّ الْعُبُودِيَّةِ وَ الْإِعْتِرَافِ بِمَلَكَهِ الرَّبُّوبِيَّةِ ذَاعِيَةٌ بِقُلُوبِهَا وَ
مُحَصَّنَاتٌ إِلَيْكَ فِي تَعْجِيلِ الْإِنَالَةِ وَ مَا شِئْتَ كَانَ وَ مَا تَشَاءُ كَائِنٌ أَنْتَ الْمَدْعُوُّ الْمَرْجُوُّ
الْمَأْمُولُ الْمَسْئُولُ لَا يَنْقُصُكَ نَائِلٌ وَ إِنِ اتَّسَعَ وَ لَا يُلْحِقُكَ سَائِلٌ وَ إِنِ أَلْحَ وَ ضَرَعَ مُلْكُكَ لَا
يُلْحِقُهُ التَّنْفِيدُ وَ عِزُّكَ الْبَاقِي عَلَى التَّابِيدِ وَ مَا فِي الْأَعْصَارِ مِنْ مَشِيَّتِكَ بِمِقْدَارٍ وَ أَنْتَ اللَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الرَّءُوفُ الْجَبَّارُ اللَّهُمَّ أَيَّدْنَا بِعَوْنِكَ وَ اكْنُفْنَا بِصَوْنِكَ وَ أَنْلْنَا مَنَالَ الْمُعْتَصِمِينَ
بِحَبْلِكَ الْمُسْتَظْلِينَ بِظِلِّكَ

و دعا عليه السلام في قنوته

وَ أَمَرَ أَهْلَ قَوْمٍ بِذَلِكَ لَمَّا شَكَّوْا مِنْ مُوسَى بْنِ بَغِي (بَغَا) الْحَمْدُ لِلَّهِ شُكْرًا لِنِعْمَائِهِ وَ
اسْتِدْعَاءً لِمَزِيدِهِ وَ اسْتِخْلَاصًا لَهُ (وَ اسْتِجْلَابًا لِرِزْقِهِ) وَ بِهِ دُونَ غَيْرِهِ وَ عِيَادًا بِهِ مِنْ كُفْرَانِهِ وَ
إِلْحَادًا فِي عَظَمَتِهِ وَ كِبَرِيَّائِهِ حَمْدًا مَنْ يَعْلَمُ أَنَّ مَا بِهِ مِنْ نِعْمَائِهِ فَمِنْ عِنْدِ رَبِّهِ وَ مَا مَسَّهُ

مِنْ عُقُوبَتِهِ فَبِسُوءِ جِنَايَةِ يَدِهِ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِهِ وَ رَسُولِهِ وَ خَيْرَتِهِ مِنْ خَلْقِهِ وَ ذَرِيَعَةِ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى رَحْمَتِهِ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ وَ لَاءَهُ أَمْرِهِ اللَّهُمَّ إِنَّكَ نَدَبْتَ إِلَى فَضْلِكَ وَ أَمَرْتَ بِدُعَائِكَ وَ ضَمَنْتَ الْإِجَابَةَ لِعِبَادِكَ وَ لَمْ تُخَيِّبْ مَنْ فَرَعَ إِلَيْكَ بِرَغْبَتِهِ وَ قَصَدَ إِلَيْكَ بِحَاجَتِهِ وَ لَمْ تَرْجِعْ يَدَ طَالِبَةٍ صِفْراً مِنْ عَطَائِكَ وَ لَا خَائِبَةً مِنْ نِحْلِ هِبَاتِكَ وَ أَيْ رَاحِلٍ رَحَلَ إِلَيْكَ فَلَمْ يَجِدْكَ قَرِيباً أَوْ وَافِدٍ وَ قَدْ عَلَيْكَ فَافْتَطَعْتُهُ عَوَائِقُ الرَّدِّ دُونَكَ بَلْ أَيْ مُحْتَفِرٍ مِنْ فَضْلِكَ لَمْ يُمْهِهِ فَيُضْ جُودِكَ وَ أَيْ مُسْتَنْبِطٍ لِمَزِيدِكَ أَكْدَى دُونَ اسْتِمَاحَةِ سِجَالِ عَطِيَّتِكَ اللَّهُمَّ وَ قَدْ قَصَدْتُ إِلَيْكَ بِرَغْبَتِي وَ قَرَعْتُ بَابَ فَضْلِكَ يَدُ مَسْأَلَتِي وَ نَاجَاكَ بِخُشُوعِ الْإِسْتِكَانَةِ قَلْبِي وَ وَجَدْتُكَ خَيْرَ شَفِيعٍ لِي إِلَيْكَ وَ قَدْ عَلِمْتُ مَا يَحْدُثُ مِنْ طَلِبَتِي قَبْلَ أَنْ يَخْطُرَ بِفِكْرِي أَوْ يَقَعَ فِي خَلْدِي فَصَلِّ اللَّهُمَّ دُعَائِي إِيَّاكَ بِإِجَابَتِي وَ اشْفَعْ مَسْأَلَتِي بِنُجْحِ طَلِبَتِي اللَّهُمَّ وَ قَدْ شَمَلْنَا زَيْغَ الْفِتَنِ وَ اسْتَوْلَتْ عَلَيْنَا غَشْوَةُ الْحَيْرَةِ وَ قَارَعَنَا الدُّلُّ وَ الصَّغَارُ وَ حَكَمَ عَلَيْنَا غَيْرُ الْمَأْمُونِينَ فِي دِينِكَ وَ ابْتَزَّ أُمُورَنَا مَعَادِنُ الْأَبْنِ مِمَّنْ عَطَّلَ حُكْمَكَ وَ سَعَى فِي إِتْلَافِ عِبَادِكَ وَ إِفْسَادِ بِلَادِكَ اللَّهُمَّ وَ قَدْ عَادَ فِيْنَا (فِيْنَا) دَوْلَةٌ بَعْدَ الْقِسْمَةِ وَ إِمَارَتْنَا غَلْبَةً بَعْدَ الْمَشُورَةِ وَ عُدْنَا مِيرَاثاً بَعْدَ الْإِخْتِيَارِ لِلْأُمَّةِ فَاشْتَرَيْتِ الْمَلَاهِي وَ الْمَعَارِفُ بِسَهْمِ الْيَتِيمِ وَ الْأَرْمَلَةِ وَ حَكَمَ فِي أَبْشَارِ الْمُؤْمِنِينَ أَهْلُ الدِّمَّةِ وَ وَلى الْقِيَامَ بِأُمُورِهِمْ فَاسِقُ كُلِّ قَبِيلَةٍ فَلَا ذَائِدُ يَذُودُهُمْ عَنْ هَلَكَةٍ وَ لَا رَاعٍ يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ بِعَيْنِ الرَّحْمَةِ وَ لَا ذُو شَفَقَةٍ يُشْبِعُ الْكَبِدَ الْحَرَى مِنْ مَسْغَبَةٍ فَهُمْ أَوْلُو ضَرَعٍ بَدَارٍ مَضِيْعَةٍ وَ أَسْرَاءُ مَسْكَنَةٍ وَ خُلَفَاءُ كَابَةٍ وَ ذَلَّةُ اللَّهُمَّ وَ قَدْ اسْتَحْصَدَ زَرْعُ الْبَاطِلِ وَ بَلَغَ نِهَآيَتَهُ وَ اسْتَحْكَمَ عَمُودَهُ وَ اسْتَجْمَعَ طَرِيدُهُ وَ خَذَرَفَ وَ لِيَدُهُ وَ بَسَقَ فَرْعُهُ وَ ضَرَبَ بَحْرَانَهُ (بِحِرَانِهِ) اللَّهُمَّ فَاتِحْ لَهُ مِنَ الْحَقِّ يَدًا حَاصِدَةً تَصْدَعُ (تَصْرَعُ) قَائِمَهُ وَ تَهْشُمُ سَوْقَهُ وَ تَجُبُّ سَنَامَهُ وَ تَجْدَعُ مَرَاغِمَهُ لِيَسْتَخْفِيَ الْبَاطِلُ بِقُبْحِ صُورَتِهِ وَ يَظْهَرَ الْحَقُّ بِحُسْنِ حَلِيَّتِهِ اللَّهُمَّ وَ لَا تَدْعُ لِلْجَوْرِ دِعَامَةً إِلَّا قَصَمْتَهَا وَ لَا جُنَّةً إِلَّا هَتَكْتَهَا وَ لَا كَلِمَةً مُجْتَمِعَةً إِلَّا فَرَّقْتَهَا وَ لَا سَرِيَّةً ثَقُلَ إِلَّا خَفَّفْتَهَا وَ لَا قَائِمَةً عَلُوًّا إِلَّا حَطَّطْتَهَا وَ لَا رَافِعَةً

عَلِمَ إِلَّا نَكَّسَتْهَا وَ لَا خَضْرَاءَ إِلَّا أَبْرَتْهَا اللَّهُمَّ فَكَوِّرْ شَمْسَهُ وَ حُطِّ نُورَهُ وَ اطْمِسْ ذِكْرَهُ وَ ارْمِ
بِالْحَقِّ رَأْسَهُ وَ قُضِّ جُيُوشُهُ وَ ارْعَبْ قُلُوبَ أَهْلِهِ اللَّهُمَّ وَ لَا تَدْعُ مِنْهُ بَقِيَّةً إِلَّا أَفْنَيْتَ وَ لَا بِنِيَّةً
إِلَّا سَوَّيْتَ وَ لَا حَلْقَةً إِلَّا قَصَمْتَ وَ لَا سِلَاحاً إِلَّا أَكَلَّتْ وَ لَا حَدّاً إِلَّا فَالَّتْ وَ لَا كِرَاعاً إِلَّا اجْتَحَتَ
وَ لَا حَامِلَةً عِلْمٍ إِلَّا نَكَّسْتَ اللَّهُمَّ وَ أَرِنَا أَنْصَارَهُ عِبَادِيَدَ بَعْدَ الْأَلْفَةِ وَ شَتَّى بَعْدَ اجْتِمَاعِ الْكَلِمَةِ
وَ مُقْنَعِي الرَّءُوسِ بَعْدَ الظُّهُورِ عَلَى الْأُمَّةِ وَ أَسْفِرْ لَنَا عَنْ نَهَارِ الْعَدْلِ وَ أَرِنَاهُ سَرْمَداً لَا ظُلْمَةَ
فِيهِ وَ نُوراً لَا شَوْبَ مَعَهُ وَ اهْطِلْ عَلَيْنَا نَاشِئَتَهُ وَ أَنْزِلْ عَلَيْنَا بَرَكَتَهُ وَ أَدِلْ لَهُ مِمَّنْ نَاوَاهُ وَ
انْصُرْهُ عَلَى مَنْ عَادَاهُ اللَّهُمَّ وَ أَظْهِرِ الْحَقَّ وَ أَصْبِحْ بِهِ فِي غَسَقِ الظُّلْمِ وَ بُهْمِ الْحَيْرَةِ اللَّهُمَّ وَ
أُحْيِ بِهِ الْقُلُوبَ الْمَيِّتَةَ وَ اجْمَعْ بِهِ الْأَهْوَاءَ الْمُتَفَرِّقَةَ وَ الْآرَاءَ الْمُخْتَلِفَةَ وَ أَقِمْ بِهِ الْحُدُودَ
الْمُعْطَلَةَ وَ الْأَحْكَامَ الْمُهْمَلَةَ وَ أَشْبِعْ بِهِ الْخِمَاصَ السَّاعِنَةَ (السَّاعِبَةَ) وَ أَرِحْ بِهِ الْأَبْدَانَ اللَّاغِيَةَ
الْمُتَعَبَةَ كَمَا أَلْهَجْتَنَا بِذِكْرِهِ وَ أَخْطَرْتَ بِبَالِنَا دُعَاءَكَ لَهُ وَ وَقَفْتَنَا لِلدُّعَاءِ إِلَيْهِ وَ حَيَّاشَهُ أَهْلِ
الْغَفْلَةِ عَنْهُ وَ أَسْكَتَ فِي قُلُوبِنَا مَحَبَّتَهُ وَ الطَّمَعِ فِيهِ وَ حُسْنَ الظَّنِّ بِكَ لِإِقَامَةِ مَرَّاسِمِهِ
اللَّهُمَّ فَاتِ لَنَا مِنْهُ عَلَى أَحْسَنِ يَقِينٍ يَا مُحَقِّقَ الظُّنُونِ الْحَسَنَةِ يَا مُصَدِّقَ الْأَمَالِ الْمُبْطِنَةَ
اللَّهُمَّ وَ أَكْذِبْ بِهِ الْمُتَالِّينَ عَلَيْكَ فِيهِ وَ اخْلُفْ بِهِ ظُنُونِ الْقَانِطِينَ مِنْ رَحْمَتِكَ وَ الْآيسِينَ
مِنْهُ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا سَبَباً مِنْ أَسْبَابِهِ وَ عِلْماً مِنْ أَعْلَامِهِ وَ مَعْقِلاً مِنْ مَعَاقِلِهِ وَ نَصْرَ وَجُوهِنَا
بِتَحْلِيَّتِهِ وَ أَكْرِمْنَا بِنُصْرَتِهِ وَ اجْعَلْ فِيْنَا خَيْراً تُظْهِرُنَا لَهُ بِهِ وَ لَا تُشْمِتُ بِنَا حَاسِدِي النِّعَمِ وَ
الْمُتْرَبِّصِينَ بِنَا حُلُولِ النَّدَمِ وَ نُزُولِ الْمُثَلِّ فَقَدْ تَرَى يَا رَبِّ بَرَاءَةَ سَاحَتِنَا وَ خُلُوءَ ذَرْعِنَا مِنْ
الْإِضْمَارِ لَهُمْ عَلَى إِحْنِهِ وَ التَّمْنَى لَهُمْ وَ قُوعِ جَائِحِهِ وَ مَا تَنَازَلَ مِنْ تَحْصِينِهِمُ بِالْعَافِيَةِ وَ مَا
أَضْبَتُوا لَنَا مِنْ انْتِهَازِ الْفُرْصَةِ وَ طَلَبِ الْوُثُوبِ بِنَا عِنْدَ الْغَفْلَةِ اللَّهُمَّ وَ قَدْ عَرَفْتَنَا مِنْ أَنْفُسِنَا وَ
بَصَّرْتَنَا مِنْ عُيُوبِنَا خِلَالاً نَخْشَى أَنْ تَقْعُدَ بِنَا عَنْ اِشْتِهَارِ إِجَابَتِكَ وَ أَنْتَ الْمُتَفَضَّلُ عَلَى غَيْرِ
الْمُسْتَحِقِّينَ وَ الْمُبْتَدِيءُ بِالْإِحْسَانِ غَيْرِ السَّائِلِينَ فَاتِ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا عَلَى حَسَبِ كَرَمِكَ وَ
جُودِكَ وَ فَضْلِكَ وَ امْتِنَانِكَ إِنَّكَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَ تَحْكُمُ مَا تُرِيدُ إِنَّا إِلَيْكَ رَاغِبُونَ وَ مِنْ

جَمِيعِ ذُنُوبِنَا تَائِبُونَ اللَّهُمَّ وَالدَّاعِي إِلَيْكَ وَالْقَائِمُ بِالْقِسْطِ مِنْ عِبَادِكَ الْفَقِيرُ إِلَى رَحْمَتِكَ الْمُحْتَاجُ إِلَى مَعُونَتِكَ عَلَى طَاعَتِكَ إِذْ ابْتَدَأَتْهُ بِنِعْمَتِكَ وَالْأَبْسْتَهُ أَثْوَابَ كَرَامَتِكَ وَالْأَقْيَتَ عَلَيْهِ مَحَبَّةَ طَاعَتِكَ وَثَبَّتَ وَطْأَتَهُ فِي الْقُلُوبِ مِنْ مَحَبَّتِكَ وَوَقَّقْتَهُ لِلْقِيَامِ بِمَا أَعْمَضَ فِيهِ أَهْلُ زَمَانِهِ مِنْ أَمْرِكَ وَجَعَلْتَهُ مَفْزَعًا لِمَظْلُومِ عِبَادِكَ وَنَاصِرًا لِمَنْ لَا يَجِدُ نَاصِرًا غَيْرَكَ وَ مُجَدِّدًا لِمَا عَطَّلَ مِنْ أَحْكَامِ كِتَابِكَ وَ مُشِيدًا لِمَا رُدَّ (دَثَرَ) مِنْ أَعْلَامِ دِينِكَ وَ سُنَنِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ سَلَامُكَ وَ صَلَوَاتُكَ وَ رَحْمَتُكَ وَ بَرَكَاتُكَ فَاجْعَلْهُ اللَّهُمَّ فِي حِصَانِهِ مِنْ بَأْسِ الْمُعْتَدِينَ وَ أَشْرَقْ بِهِ الْقُلُوبَ الْمُخْتَلِفَةَ مِنْ بُغَاةِ الدِّينِ وَ بَلِّغْ بِهِ أَفْضَلَ مَا بَلَّغْتَ بِهِ الْقَائِمِينَ بِقِسْطِكَ مِنْ أَتْبَاعِ النَّبِيِّينَ اللَّهُمَّ وَ أَذِلِّ بِهِ مَنْ لَمْ تُسَيِّمْ لَهُ فِي الرَّجُوعِ إِلَى مَحَبَّتِكَ وَ مَنْ نَصَبَ لَهُ الْعَدَاوَةَ وَ أَرَمَ بِحَجْرِكَ الدَّمَاعِ مَنْ أَرَادَ التَّالِيْبَ عَلَى دِينِكَ بِإِذْلَالِهِ وَ تَشْتِيتِ أَمْرِهِ (جَمْعِهِ) وَ اغْضَبْ لِمَنْ لَا تِرَةَ لَهُ وَ لَا طَائِلَةَ وَ عَادَى الْأَقْرَبِينَ وَ الْأَبْعَدِينَ فِيكَ مَنَّا مِنْكَ عَلَيْهِ لَا مَنَّا مِنْهُ عَلَيْكَ اللَّهُمَّ فَكَمَا نَصَبَ نَفْسَهُ غَرَضًا فِيكَ لِلْأَبْعَدِينَ وَ جَادَ بِبَدْلِ مُهْجَتِهِ لَكَ فِي الذَّبِّ عَنِ حَرِيمِ الْمُؤْمِنِينَ وَ رَدَّ شَرَّ بُغَاةِ الْمُرْتَدِّينَ الْمُرِيْبِينَ حَتَّى أَخْفَى مَا كَانَ جُهِرَ بِهِ مِنَ الْمَعَاصِي وَ أُبْدَى مَا كَانَ نَبْذَهُ الْعُلَمَاءُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ مِمَّا أَخَذَتْ مِيثَاقَهُمْ عَلَى أَنْ يُبَيِّنُوهُ لِلنَّاسِ وَ لَا يَكْتُمُوهُ وَ دَعَا إِلَى إِفْرَادِكَ بِالطَّاعَةِ وَ أَلَّا يَجْعَلَ لَكَ شَرِيكَاً مِنْ خَلْقِكَ يَعْلُو أَمْرُهُ عَلَى أَمْرِكَ مَعَ مَا يَتَجَرَّعُهُ فِيكَ مِنْ مَرَارَاتِ الْغَيْظِ الْجَارِحَةِ بِحَوَاسِي (بِحَوَاشِي) (بِمَوَاشِي) الْقُلُوبِ وَ مَا يَعْتَوِرُهُ مِنَ الْعُمُومِ وَ يَفْزَعُ عَلَيْهِ مِنْ أَحْدَاثِ الْخُطُوبِ وَ يَشْرَقُ بِهِ مِنْ الْغُصَصِ الَّتِي لَا تَبْتَلِعُهَا الْخُلُوقُ وَ لَا تَحْنُوا عَلَيْهَا الضُّلُوعُ مِنْ نَظَرَةٍ إِلَى أَمْرٍ مِنْ أَمْرِكَ وَ لَا تَنَالُهُ يَدُهُ بِتَغْيِيرِهِ وَ رَدَّهُ إِلَى مَحَبَّتِكَ فَاشْدُدِ اللَّهُمَّ أَرْزَهُ بِنَصْرِكَ وَ أَطْلُبْ بَاعَهُ فِيمَا قَصَرَ عَنْهُ مِنْ أَطْرَادِ الرَّاقِعِينَ فِي جِمَاكَ وَ زِدْهُ فِي قُوَّتِهِ بِسَطَّةٍ مِنْ تَأْيِيدِكَ وَ لَا تُوحِشْنَا مِنْ أَنْسِهِ وَ لَا تَخْتَرِمَهُ دُونَ أَمَلِهِ مِنَ الصَّلَاحِ الْفَاشِي فِي أَهْلِ مِلَّتِهِ وَ الْعَدْلِ الظَّاهِرِ فِي أُمَّتِهِ اللَّهُمَّ وَ شَرِّفْ بِمَا اسْتَقْبَلَ بِهِ مِنْ الْقِيَامِ بِأَمْرِكَ لَدَى مَوْقِفِ الْحِسَابِ مُقَامَهُ وَ سِرِّ نَبِيِّكَ مُحَمَّدًا

صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ بِرُؤْيَيْتِهِ وَ مَنْ تَبِعَهُ عَلَى دَعْوَتِهِ وَ أَجْزَلُ لَهُ عَلَى مَا رَأَيْتَهُ قَائِمًا بِهِ مِنْ
أَمْرِكَ ثَوَابَهُ وَ ابْنِ قُرْبٍ دُنُوهُ (مَنْزِلَتِهِ) مِنْكَ فِي حَيَاتِهِ وَ اِرْحَمِ اسْتِكَانَتَنَا مِنْ بَعْدِهِ وَ
اسْتِخْدَاءَنَا لِمَنْ كُنَّا نَقْمَعُهُ بِهِ إِذَا فَقَدْتَنَا وَجْهَهُ وَ بَسَطْتَ أَيْدِي مَنْ كُنَّا نَبْسُطُ أَيْدِينَا عَلَيْهِ
لِنَرْدَهُ عَنْ مَعْصِيَتِهِ وَ افْتَرَقْنَا بَعْدَ الْإِلْفَةِ وَ الْاجْتِمَاعِ تَحْتَ ظِلِّ كَنْفِهِ وَ تَلَهَّفْنَا عِنْدَ الْفَوْتِ
عَلَى مَا أَفْعَدْتَنَا عَنْهُ مِنْ نُصْرَتِهِ وَ طَلَبْنَا مِنَ الْقِيَامِ بِحَقِّ مَا لَنَا سَبِيلَ لَنَا إِلَى رَجْعَتِهِ وَ اجْعَلْهُ
اللَّهُمَّ فِي أَمْنٍ مِمَّا يُشْفَقُ عَلَيْهِ مِنْهُ وَ رُدَّ عَنْهُ مِنْ سِيْهَامِ الْمَكَائِدِ مَا يُوجِّهُهُ أَهْلُ الشَّنَائِنِ
إِلَيْهِ وَ إِلَى شُرَكَائِهِ فِي أَمْرِهِ وَ مُعَاوِنِيهِ عَلَى طَاعَةِ رَبِّهِ الَّذِينَ جَعَلْتَهُمْ سِلَاحَهُ وَ حِصْنَهُ وَ
مَفْزَعَهُ وَ أَنْسَهُ الَّذِينَ سَلَوْا عَنِ الْأَهْلِ وَ الْأَوْلَادِ وَ جَفَوْا الْوَطْنَ وَ عَطَّلُوا الْوَثِيرَ مِنَ الْمِهَادِ وَ
رَفَضُوا تِجَارَاتِهِمْ وَ أَضْرَبُوا بِمَعَايِشِهِمْ وَ فَقِدُوا فِي أَنْدِيَتِهِمْ بَغَيْرِ غَيْبِهِ عَنْ مِصْرِهِمْ وَ خَالَلُوا
الْبَعِيدَ مِمَّنْ عَاضَدَهُمْ عَلَى أَمْرِهِمْ وَ قَلَّوْا الْقَرِيبَ مِمَّنْ صَدَّ عَنْ وَجْهَتِهِمْ فَاتْتَلَفُوا بَعْدَ التَّدَابُرِ
وَ التَّقَاطُعِ فِي دَهْرِهِمْ وَ قَطَعُوا الْأَسْبَابَ الْمُتَّصِلَةَ بِعَاجِلِ حُطَامِ الدُّنْيَا فَاجْعَلْهُمْ اللَّهُمَّ فِي
أَمْنٍ حِرْزِكَ وَ ظِلِّ كَنْفِكَ وَ رُدَّ عَنْهُمْ بِأَسْ مَنْ قَصَدَ إِلَيْهِمْ بِالْعِدَاوَةِ مِنْ عِبَادِكَ وَ أَجْزَلُ
لَهُمْ عَلَى دَعْوَتِهِمْ مِنْ كِفَايَتِكَ وَ مَعُونَتِكَ وَ أَمِدَّهُمْ بِتَأْيِيدِكَ وَ نَصْرِكَ وَ أَزْهِقْ بِحَقِّهِمْ
بَاطِلَ مَنْ أَرَادَ إِطْفَاءَ نُورِكَ اللَّهُمَّ وَ اَمْلَأْ بِهِمْ كُلَّ أَفْقٍ مِنَ الْآفَاقِ وَ قُطْرٍ مِنَ الْأَفْطَارِ قِسْطًا وَ
عَدْلًا وَ مَرَحْمَةً وَ فَضْلًا وَ اشْكُرْهُمْ عَلَى حَسَبِ كَرَمِكَ وَ جُودِكَ وَ مَا مَنَنْتَ بِهِ عَلَى الْقَائِمِينَ
بِالْقِسْطِ مِنْ عِبَادِكَ وَ ادَّخَرْتَ لَهُمْ مِنْ ثَوَابِكَ مَا تَرْفَعُ لَهُمْ بِهِ الدَّرَجَاتِ إِنَّكَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ
وَ تَحْكُمُ مَا تُرِيدُ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَكْرَمِ أَوْلِيَاءِكَ بِإِنجَازِ وَعْدِكَ وَ بَلِّغْهُمْ دَرَكَ مَا يَأْمُلُونَهُ
مِنْ نَصْرِكَ وَ اكْفُفْ عَنْهُمْ بِأَسِّ مَنْ نَصَبَ الْخِلَافَ عَلَيْكَ وَ تَمَرَّدَ بِمَنْعِكَ عَلَى رُكُوبِ
مُخَالَفَتِكَ وَ اسْتَعَانَ بِرِفْدِكَ عَلَى فُلِّ حَدِّكَ وَ قَصَدَ لِكَيْدِكَ بِأَيْدِكَ وَ وَسِعَتْهُ حِلْمًا لِتَأْخُذَهُ
عَلَى جَهْرَةٍ وَ تَسْتَأْصِلُهُ عَلَى عِزَّةٍ فَإِنَّكَ اللَّهُمَّ قُلْتَ وَ قَوْلُكَ الْحَقُّ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ
زُخْرُفَهَا وَ ازْيَيْتَ وَ ظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا أَتَاهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا
كَأَنَّ لَمْ تَعْنِ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نَفَصَلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ وَ قُلْتَ فَلَمَّا آسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ
وَ إِنَّ الْغَايَةَ عِنْدَنَا قَدْ تَنَاهَتْ وَ إِنَّا لِعَظِيمِ غَاضِبُونَ وَ إِنَّا عَلَى نَصْرِ الْحَقِّ مُتَعَصِبُونَ وَ إِلَى
وُرُودِ أَمْرِكَ مُشْتَاقُونَ وَ لِإِنجَازِ وَعْدِكَ مُرْتَقِبُونَ وَ لِحُلُولِ وَعِيدِكَ بِأَعْدَائِكَ مُتَوَقِّعُونَ اللَّهُمَّ
فَأَذِّنْ بِذَلِكَ وَ افْتَحْ طُرُقَاتِهِ وَ سَهِّلْ خُرُوجَهُ وَ وَطِّئْ مَسَالِكَهُ وَ اشْرَعْ شَرَائِعَهُ وَ أَيْدِ جُنُودَهُ وَ
أَعْوَانَهُ وَ بَادِرْ بِأَسْكَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَ ابْسُطْ سَيْفَ نَقِمَتِكَ عَلَى أَعْدَائِكَ الْمُعَانِدِينَ وَ خُذْ
بِالنَّارِ إِنَّكَ جَوَادٌ مَكَارٌ

و دعا عليه السلام فى قنوته

اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَ تَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَ تُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَ تُذِلُّ
مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا مَاجِدُ يَا جَوَادُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ يَا
بَطَّاشُ يَا ذَا الْبَطْشِ الشَّدِيدِ يَا فَعَالًا لِمَا يُرِيدُ يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِينِ يَا رَعُوفُ يَا رَحِيمُ يَا لَطِيفُ
يَا حَيُّ حِينَ لَا حَيَّ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ الْمَكْنُونِ الْحَيِّ الْقَيُّومِ الَّذِي اسْتَأْثَرَتْ بِهِ فِي
عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ لَمْ يَطَّلِعْ عَلَيْهِ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي تُصَوِّرُ بِهِ خَلْقَكَ

فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ تَشَاءُ وَ بِهِ تَسُوقُ إِلَيْهِمْ أَرْزَاقَهُمْ فِي أَطْبَاقِ الظُّلُمَاتِ مِنْ بَيْنِ الْعُرُوقِ وَ الْعِظَامِ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي أَلْفَتْ بِهِ بَيْنَ قُلُوبِ أَوْلِيَائِكَ وَ أَلْفَتْ بَيْنَ الثَّلْجِ وَ النَّارِ لَا هَذَا يُذِيبُ هَذَا وَ لَا هَذَا يُطْفِئُ هَذَا وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي كَوَّنتَ بِهِ طَعْمَ الْمِيَاهِ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي أَجْرَيْتَ بِهِ الْمَاءَ فِي عُرُوقِ النَّبَاتِ بَيْنَ أَطْبَاقِ الثَّرَى وَ سَقَّتَ الْمَاءَ إِلَى عُرُوقِ الْأَشْجَارِ بَيْنَ الصَّخْرَةِ الصَّمَاءِ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي كَوَّنتَ بِهِ طَعْمَ الثَّمَارِ وَ أَلْوَانَهَا وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي بِهِ تُبَدِّئُ وَ تُعِيدُ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْفَرْدِ الْوَاحِدِ الْمُتَفَرِّدِ بِالْوَحْدَانِيَّةِ الْمُتَوَحِّدِ بِالصَّمَدَانِيَّةِ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي فَجَّرْتَ بِهِ الْمَاءَ مِنَ الصَّخْرَةِ الصَّمَاءِ وَ سَقَّتَهُ مِنْ حَيْثُ شِئْتَ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي خَلَقْتَ بِهِ خَلْقَكَ وَ رَزَقْتَهُمْ كَيْفَ شِئْتَ وَ كَيْفَ شَاءُوا يَا مَنْ لَا يُغَيِّرُهُ الْأَيَّامُ وَ اللَّيَالِي أَدْعُوكَ بِمَا دَعَاكَ بِهِ نُوحٌ حِينَ نَادَاكَ فَأَنْجَيْتَهُ وَ مَنْ مَعَهُ وَ أَهْلَكَتَ قَوْمَهُ وَ أَدْعُوكَ بِمَا دَعَاكَ إِبْرَاهِيمُ خَلِيلَكَ حِينَ نَادَاكَ فَأَنْجَيْتَهُ وَ جَعَلْتَ النَّارَ عَلَيْهِ بَرْدًا وَ سَلَامًا وَ أَدْعُوكَ بِمَا دَعَاكَ بِهِ مُوسَى كَلِيمَكَ حِينَ نَادَاكَ فَفَلَقْتَ لَهُ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْتَهُ وَ بَنَى إِسْرَائِيلَ وَ أَغْرَقْتَ فِرْعَوْنَ وَ قَوْمَهُ فِي الْيَمِّ وَ أَدْعُوكَ بِمَا دَعَاكَ بِهِ عِيسَى رُوحَكَ حِينَ نَادَاكَ فَأَنْجَيْتَهُ مِنْ أَعْدَائِهِ وَ إِلَيْكَ رَفَعْتَهُ وَ أَدْعُوكَ بِمَا دَعَاكَ حَبِيبُكَ وَ صَفِيِّكَ وَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَ مِنْ الْأَحْزَابِ نَجَيْتَهُ وَ عَلَى أَعْدَائِكَ نَصْرْتَهُ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي إِذَا دُعِيتَ بِهِ أَجَبْتَ يَا مَنْ لَهُ الْخَلْقُ وَ الْأَمْرُ يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا يَا مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا يَا مَنْ لَا تُغَيِّرُهُ الْأَيَّامُ وَ اللَّيَالِي وَ لَا تَتَشَابَهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ وَ لَا تَخْفَى عَلَيْهِ اللَّغَاتُ وَ لَا يُبْرِمُهُ الْإِحْاحُ الْمُلْحِحِينَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ خَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَ صَلِّ عَلَيَّ جَمِيعِ النَّبِيِّينَ وَ الْمُرْسَلِينَ الَّذِينَ بَلَّغُوا عَنْكَ الْهُدَى وَ أَعْقَدُوا لَكَ الْمَوَاطِيقَ بِالطَّاعَةِ وَ صَلِّ عَلَيَّ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ يَا مَنْ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ أَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي وَ اجْمَعْ لِي أَصْحَابِي وَ صَبِّرْهُمْ وَ انصُرْنِي عَلَيَّ أَعْدَائِكَ وَ أَعْدَاءِ رَسُولِكَ وَ لَا تُخَيِّبْ دَعْوَتِي فَإِنِّي عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ

وَ ابْنُ أُمَّتِكَ أَسِيرٌ بَيْنَ يَدَيْكَ سَيِّدِي أَنْتَ الَّذِي مَنَنْتَ عَلَيَّ بِهَذَا الْمَقَامِ وَ تَفَضَّلْتَ بِهِ عَلَيَّ
دُونَ كَثِيرٍ مِنْ خَلْقِكَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُنْجِزَ لِي مَا وَعَدْتَنِي
إِنَّكَ أَنْتَ الصَّادِقُ وَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ وَ أَنْتَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

حرزها و تعویذهای ارزشمند

حرزها و تعویذها و دعاها و تضرع‌هایی که برای اوقات وارد شدن امرهای هولناک و ترساننده از حضرت رسالت پناهی صلی الله علیه و آله و اولاد و ذریه او علیهم السلام نقل شده است.

دعاهای رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم

دعائی که پیغمبر صلی الله علیه و آله در روز جنگ بدر خوانده‌اند:

اللَّهُمَّ أَنْتَ ثِقَتِي فِي كُلِّ كَرْبٍ وَأَنْتَ رَجَائِي فِي كُلِّ شِدَّةٍ وَأَنْتَ لِي فِي كُلِّ أَمْرٍ نَزَلَ بِي ثِقَةٌ وَعُدَّةٌ وَكَمْ مِنْ كَرْبٍ يَضْعَفُ عَنْهُ الْفُؤَادُ وَتَقِلُّ فِيهِ الْحِيلَةُ وَيَخْذُلُ فِيهِ الْقَرِيبُ وَ يَشْمَتُ بِهِ الْعَدُوُّ وَ تَعْنِينِي فِيهِ الْأُمُورُ أَنْزَلْتَهُ بِكَ وَ شَكَوْتُهُ إِلَيْكَ رَاغِبًا فِيهِ إِلَيْكَ عَمَّنْ سِوَاكَ فَفَرَّجْتَهُ وَ كَشَفْتَهُ عَنِّي وَ كَفَيْتَهُ فَأَنْتَ وَلِيُّ كُلِّ نِعْمَةٍ وَ صَاحِبُ كُلِّ حَاجَةٍ وَ مُنْتَهَى كُلِّ رَغْبَةٍ فَلَكَ الْحَمْدُ كَثِيرًا وَ لَكَ الْمَنُّ فَاضِلًا

دعای پیغمبر صلی الله علیه و آله در روز جنگ احد

ابن طاووس گوید که روایت کرده شدیم ما به سندهای خود تا محمد بن حسن صفار که او نقل نمود به اساتید خود از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام و از غیر ایشان در جنگ احد که چون مردم از پیغمبر صلی الله علیه و آله متفرق و پراکنده شدند یعنی همگی گریختند و آن حضرت را تنها گذاردند پس این دعا را خواندند: اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَ إِلَيْكَ الْمُشْتَكَى وَ أَنْتَ الْمُسْتَعَانُ پس جبرئیل علیه السلام نازل شده و عرضی کرد: ای محمد! بخدا قسم به تحقیق دعائی را که ابراهیم علیه السلام هنگامی که در آتش انداخته شد و نیز یونس علیه

السلام وقتی در شکم ماهی بود، خواندی. سپس حضرت امام صادق علیه السلام فرمودند که پیغمبر صلی الله علیه و آله همچنین در هر دعایی می‌خواندند: اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي صَبُوراً وَ اجْعَلْنِي شَكُوراً وَ اجْعَلْنِي فِي أَمَانِكَ

دعای حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله در شب احزاب

ابن طاوس گوید این دعا را از کتاب دعا و ذکر تالیف ابو الحسین بن سعید نقل نمودم به سندهای ما تا به او که او روایت نموده از صفوان و او از علا ابن رزین، از محمد بن مسلم، از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که فرمودند: پیغمبر صلی الله علیه و آله در شب احزاب این دعا را می‌خواندند: يَا صَرِيخَ الْمَكْرُوبِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ اكْشِفْ عَنِّي هَمِّي وَ غَمِّي وَ كُرْبَتِي فَإِنَّكَ تَعْلَمُ حَالِي وَ حَالَ أَصْحَابِي وَ اكْفِنِي هَوْلَ عَدُوِّي رَاوِي گوید که سپس در حدیث خود این دعا را فرمود: فَإِنَّهُ لَا يَكْشِفُ ذَلِكَ غَيْرُكَ

دعای دیگری از پیغمبر صلی الله علیه و آله در روز احزاب که در آن زیادتی است:

يَا صَرِيخَ الْمَكْرُوبِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَ مُفْرَجاً عَنِ الْمَغْمُومِينَ اكْشِفْ عَنِّي هَمِّي وَ غَمِّي وَ كُرْبَتِي فَقَدْ تَرَى حَالِي وَ حَالَ أَصْحَابِي اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي الصَّلَاةَ وَ الصَّوْمَ وَ الْحَجَّ وَ الْعُمْرَةَ وَ صَلَاةَ الرَّحِمِ وَ عَظْمَ رِزْقِي وَ رِزْقَ أَهْلِ بَيْتِي فِي عَافِيَةِ اللَّهِ أَنْتَ اللَّهُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَ أَنْتَ اللَّهُ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ وَ أَنْتَ اللَّهُ تَبَقَى وَ يَفْنَى كُلُّ شَيْءٍ إِلَهِي أَنْتَ الْحَلِيمُ الَّذِي لَا يَجْهَلُ وَ أَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِي لَا يَبْخُلُ وَ أَنْتَ الْعَدْلُ الَّذِي لَا يَظْلِمُ وَ أَنْتَ الْحَكِيمُ الَّذِي لَا يَجُورُ وَ أَنْتَ الْمَنِيْعُ الَّذِي لَا يُرَامُ وَ أَنْتَ الْعَزِيْزُ الَّذِي لَا يَسْتَنْدِلُ وَ أَنْتَ الرَّفِيْعُ الَّذِي لَا يُرَى وَ أَنْتَ الدَّائِمُ الَّذِي لَا يَفْنَى وَ أَنْتَ الَّذِي أَحْطَتْ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا وَ أَحْصَيْتَ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا أَنْتَ الْبَدِيْعُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَ الْبَاقِي بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ خَالِقُ مَا يُرَى وَ خَالِقُ مَا لَا يُرَى عَالِمُ كُلِّ شَيْءٍ بِغَيْرِ تَعْلِيمٍ وَ أَنْتَ الَّذِي تُعْطِي الْعَلْبَةَ مَنْ شِئْتَ تَهْلِكُ مُلُوكًا وَ تُمَلِّكُ آخِرِينَ بِيَدِكَ الْخَيْرُ وَ أَنْتَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَيَّ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ وَ ادْخِلْنَا بِرَحْمَتِكَ

فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَ اخْتِمَ لِي بِالسَّعَادَةِ وَ اجْعَلْنِي مِنْ عُمَّتِكَ وَ طَلْقَائِكَ مِنَ النَّارِ
آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

دعای دیگری پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله در روز احزاب

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِنُورِ قُدْسِكَ وَ عَظْمَةِ طَهَارَتِكَ وَ بَرَكَهٖ جَلَالِكَ مِنْ كُلِّ آفَةٍ وَ عَاهَةٍ وَ مِنْ
طَوَارِقِ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ إِلَّا طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ اللَّهُمَّ أَنْتَ غِيَاثِي فَبِكَ أَسْتَعِيثُ وَ أَنْتَ مَلَاذِي
فَبِكَ أَلُوذُ وَ أَنْتَ مُعَاذِي فَبِكَ أَعُوذُ يَا مَنْ ذَلَّتْ لَهُ رِقَابُ الْجَبَابِرَةِ وَ خَضَعَتْ لَهُ مَقَالِيدُ
الْفِرَاعِينِ أَعُوذُ بِكَ مِنْ خَزِيكَ وَ مِنْ كَشْفِ سِتْرِكَ وَ مِنْ نِسْيَانِ ذِكْرِكَ وَ الْإِنْصِرَافِ عَنِ
شُكْرِكَ أَنَا فِي حِرْزِكَ فِي لَيْلِي وَ نَهَارِي وَ ظَعْنِي وَ أَسْفَارِي وَ نَوْمِي وَ قَرَارِي ذِكْرِكَ
شِعَارِي وَ ثَنَاؤِكَ دِتَارِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ تَعْظِيمًا لَوْجْهِكَ وَ تَكْرِيمًا لِسُبْحَاتِ نُورِكَ وَ أَجْرِي
مِنْ خَزِيكَ وَ مِنْ كَشْفِ سِتْرِكَ وَ سُوءِ عِقَابِكَ وَ اضْرِبْ عَلَيَّ سُرَادِقَاتِ حِفْظِكَ وَ أَدْخِلْنِي
فِي حِفْظِ عِنَايَتِكَ وَ عَذْنِي (عِدْنِي) بِخَيْرٍ مِنْكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

دعای دیگری که پیغمبر صلی الله علیه و آله در روز احزاب خواندند

ابن طاووس گوید که نقل نمودم این دعا را از جزو پنجم کتاب عبد الله بن حماد انصاری که او روایت نموده از ابن سنان، از حضرت امام جعفر
صادق علیه السلام که فرمودند که: پیغمبر صلی الله علیه و آله خدای تعالی را در روز احزاب به این دعا خواندند:

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَدْعُوهُ فَيُجِيبُنِي وَ إِن كُنْتُ بَطِيئًا حِينَ
يَدْعُونِي الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَسْأَلُهُ فَيُعْطِينِي وَ إِن كُنْتُ بَخِيلًا حِينَ يَسْتَقْرِضُنِي وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي أَسْتَعْفِيهِ فَيُعَافِينِي وَ إِن كُنْتُ مُتَعَرِّضًا لِلَّذِي نَهَانِي عَنْهُ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَخْلُو بِهِ
كَلَّمَا شِئْتُ فِي سِرِّي وَ أَضَعُ عِنْدَهُ مَا شِئْتُ مِنْ أَمْرِي مِنْ غَيْرِ شَفِيعٍ فَيَقْضِي لِي رَبِّي

حَاجَتِي وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَكَلَنِي إِلَيْهِ النَّاسُ فَأَكْرَمَنِي وَ لَمْ يَكِلْنِي إِلَيْهِمْ فَيَهِينُونِي وَ
كَفَانِي رَبِّي بِرُفْقٍ وَ لُطْفٍ بِي رَبِّي لَمَّا جَفَوْنِي فَلَكَ الْحَمْدُ رَضِيْتُ بِلُطْفِكَ رَبِّي لَطِيفاً وَ
رَضِيْتُ بِكَنْفِكَ رَبِّي خَلِيفاً

دعای پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم در روز جنگ حنین

رَبِّ كُنْتَ وَ تَكُونُ حَيًّا لَا تَمُوتُ تَنَامُ الْعُيُونُ وَ تَنَكِّدِرُ النُّجُومُ وَ أَنْتَ حَيٌّ قَيُّومٌ لَا تَأْخُذُكَ
سِنَةٌ وَ لَا نَوْمٌ

دعای پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم برای امان از شر جن و انس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ مَا شَاءَ اللَّهُ
كَانَ وَ مَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عِلْمًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

دعای پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم به هنگام دیدن عفریتی از سرکشان جن همراه با شعله‌ای

از آتش

از عبد الله بن مسعود روایت شده که گفت: در خدمت رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم بودم و جبرئیل علیه السلام با ایشان بود. پس حضرت شروع
به خواندن دعائی نمودند، ناگاه دیدم عفریتی از سرکشان جن به طرف آن حضرت می‌آمد و در دست او شعله‌ای از آتش بود و چون نزدیک آن
حضرت رسید جبرئیل علیه السلام عرض کرد: یا محمد آیا می‌خواهی که ترا کلماتی تعلیم نمایم که هر گاه آنها بگوئی پس این عفریت به روی

درافتد و شعله آتش او خاموش گردد؟ پس آن حضرت فرمودند: بلی ای دوست من. جبرئیل عرض کرد: این دعا را بخوان. پس چون آن حضرت این کلمات را خواندند. پس عفریت به روی افتاد و شعله آتش او خاموش گردید و دعا این است:

قُلْ أَعُوذُ بِنُورِ وَجْهِ اللَّهِ وَ كَلِمَاتِهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَمِنْ شَرِّ فِتَنِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمِنْ شَرِّ طَوَارِقِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِلَّا طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَانُ فَقَالَهَا النَّبِيُّ ص فَانكَبَ الْعَفْرِيْتُ لِرُؤُوسِهِ وَ طَفَيْتْ شُعَلَتُهُ

دعای پیغمبر صلی الله علیه و آله به هنگام دیدن عفریت جن را به روایتی دیگر

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مَفَاتِيحَ الْخَيْرِ وَ خَوَاتِيمَهُ وَ أَسْأَلُكَ دَرَجَاتِ الْعُلَى مِنَ الْجَنَّةِ بِاللَّهِ أَعُوذُ وَ بِاللَّهِ أَعْتَصِمُ وَ بِاللَّهِ أُمْتَنِعُ وَ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَ سُلْطَانِهِ وَ مَلَكُوتِهِ وَ اسْمِهِ الْعَظِيمِ أَسْتَجِيرُ مِنْ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَ مِنْ عَمَلِهِ وَ رَجَلِهِ وَ خَيْلِهِ وَ شَرِكِهِ وَ بِاللَّهِ أَعُوذُ وَ بِكَلِمَاتِهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَ مَا يَعْرُجُ فِيهَا وَ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ وَ مِنْ شَرِّ الْعَامَّةِ وَ الْخَاصَّةِ إِنَّ رَبِّي سَمِيعُ الدُّعَاءِ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّ كُلِّ عَيْنٍ نَاطِرَةٍ وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي أذنٍ سَامِعَةٍ وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي أَلْسِنٍ نَاطِقَةٍ وَ مِنْ شَرِّ أَيْدٍ بَاطِشَةٍ وَ مِنْ شَرِّ أَرْجُلٍ مَاشِيَةٍ وَ مِنْ شَرِّ مَا أَخْفَيْتُ فِي نَفْسِي وَ أَعْلَنْتُ بِاللَّيْلِ وَ النَّهَارِ اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَنِي مِنْ خَلِيقَتِكَ بَغِيًّا أَوْ عَطْبًا أَوْ عَيْبًا أَوْ سُوءًا أَوْ مَسَاءَةً مِنْ إِنْسِيٍّ أَوْ جِنِّيٍّ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا فَاسْأَلْكَ أَنْ تَخْرُجَ (تُخْرَجَ) صَدْرَهُ وَ أَنْ تُفْحِمَ لِسَانَهُ وَ أَنْ تُقْصِرَ يَدَهُ وَ أَنْ تَدْفَعَ فِي صَدْرِهِ وَ أَنْ تَكْفِيَ يَمِينَهُ وَ أَنْ تَجْعَلَ كَيْدَهُ فِي نَحْرِهِ وَ أَنْ تُنْذِرَ بَصَرَهُ وَ أَنْ تَقْمَعَ رَأْسَهُ وَ أَنْ تُمِيتَهُ بِغَيْظِهِ وَ أَنْ تَجْعَلَ لَهُ شُغْلًا فِي نَفْسِهِ وَ أَنْ تَكْفِنِيهِ بِحَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ إِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ صَاحِبِ سَوْءٍ فِي الْمَغِيبِ وَ الْمَحْضَرِ قَلْبُهُ يَرَانِي وَ عَيْنَاهُ تَبْصُرَانِي وَ أُذُنَاهُ تَسْمَعَانِي إِنْ رَأَى حَسَنَةً أَخْفَاهَا وَ

إِنْ رَأَى فَاَحِشَّهُ أَبْدَاهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ طَمَعٍ يُرَدُّ إِلَى طَبَعٍ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَوَى يُرَدِّينِي وَ غِنَى يُطْغِينِي وَ فَقْرٍ يُنْسِينِي وَ مِنْ خَطِيئَةٍ لَا تَوْبَةَ لَهَا وَ مِنْ مَنْظَرٍ سَوْءٍ فِي أَهْلِ أَوْ مَالٍ

دعائی که در روز جنگ خیبر آن را جبرئیل علیه السلام برای پیغمبر صلی الله علیه و آله آورده است

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ تَعْجِيلَ عَافِيَتِكَ وَ صَبْرًا عَلَى بَلِيَّتِكَ وَ خُرُوجًا مِنَ الدُّنْيَا إِلَى رَحْمَتِكَ

تعویذی که در روز جنگ وادی القری پیغمبر صلی الله علیه و آله با خود داشت

هر کسی آن را نوشته و به خود بیاویزد در امان خدای متعال، در حفظ خدا، در حجاب او، در غلبه او و حمایت او خواهد بود و فرشتگان او را محافظت می کنند:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ. إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَ إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ. اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ. صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَ لَا الضَّالِّينَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَ لَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ مَا خَلْفَهُمْ وَ لَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ وَ لَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَ هُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَ الْمَلَائِكَةُ وَ أُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ. هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ. هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكِ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَ تَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَ تَعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَ تُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ

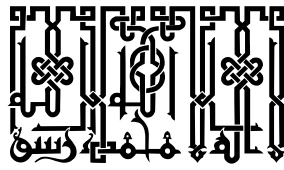

أَحْفَظُنِي بِحِرْزِكَ وَ أَحْرُزْنِي فِي أَمْنِكَ وَ اغْصِمْنِي بِحِيَاظَتِكَ وَ حُطِّنِي بِعِزِّكَ وَ اْمْنَعْ مِنِّي بِقُوَّتِكَ وَ قَوِّنِي بِسُلْطَانِكَ وَ لَا تُسَلِّطْ عَلَيَّ عَدُوًّا بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

دعایی برای محفوظ ماندن از پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله)

دعایی مجرب که به روایت انس، پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) فرموده‌اند: کسی که هر صبح و شام آن را بخواند، خدای متعال چهار فرشته می‌گمارد تا او را از پیش روی او و پشت سر او و طرف راست او و طرف چپ او محافظت نمایند و در امان خدای عز و جل خواهد بود و اگر همه خلایق از جن و انس برای آسیب رساندن به او کوشش کنند، موفق نخواهند شد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ خَيْرِ الْأَسْمَاءِ بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ بِسْمِ اللَّهِ
الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ سَمٌّ وَ لَا دَاءٌ بِسْمِ اللَّهِ أَصْبَحْتُ وَ عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ بِسْمِ اللَّهِ عَلَى
قَلْبِي وَ نَفْسِي بِسْمِ اللَّهِ عَلَى دِينِي وَ عَقْلِي بِسْمِ اللَّهِ عَلَى أَهْلِي وَ مَالِي بِسْمِ اللَّهِ عَلَى مَا
أَعْطَانِي رَبِّي بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَ لَا فِي السَّمَاءِ وَ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ أَعَزُّ وَ أَجَلُّ مِمَّا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ عَزَّ
جَارُكَ وَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَ لَا إِلَهَ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ
سُلْطَانٍ شَدِيدٍ وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَ مِنْ شَرِّ قَضَاءِ السَّوِّءِ
وَ مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ
إِنَّ وَلِيَّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَ هُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

دعای حضرت رسول صلی الله علیه و آله برای حفظ خویشتن

دعائی که روایت شده حضرت رسول صلی الله علیه و آله که این دعا را به یکی از صحابه آموختند پس وقتی که حجاج کشتن او را اراده نمود پس آن شخص این دعا را خواند، پس جلاد بر کشتن او قدرت نیافت و دعا این است:

يَا سَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ يَا مُحْيِيَ النَّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ يَا مَنْ لَا يَعْجَلُ لِأَنَّهُ لَا يَخَافُ الْفَوْتَ يَا دَائِمَ الثَّبَاتِ يَا مُخْرِجَ النَّبَاتِ يَا مُحْيِيَ الْعِظَامِ الرَّمِيمِ الدَّارِسَاتِ بِسْمِ اللَّهِ اغْتَصَمْتُ بِاللَّهِ وَتَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَرَمَيْتُ كُلَّ مَنْ يُؤْذِينِي بِلَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

دعای احتجاب

حدیث نمود برای ما عبد الله از ابو جعفر حمید بصری از مردی نیشابوری به نام عبد الله از ابراهیم بن ادهم از موسی فرآد از محمد بن علی بن ابی طالب از پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم که رسول اکرم فرمودند: هر کس این نامها را بخواند خدای تعالی دعای او را مستجاب می فرماید. پیغمبر صلی الله علیه و آله: فرمودند اگر این نامها بر صفحه های آهن خوانده شود، به اذن خدا آن آهن گداخته می شود و نیز فرمودند: سوگند به کسی که مرا به حق به پیغمبری فرستاده است اگر کسی دچار تشنگی و گرسنگی شدید باشد و این دعا را بخواند گرسنگی و تشنگی او برطرف می شود و سوگند به کسی که مرا به حق پیغمبری فرستاده است، اگر کسی آن را بر کوهی که میان او و مقصدش قرار گرفته، بخواند در کوه منفذی پیدا شده و از آن بگذرد و سوگند به کسی که مرا به حق به پیغمبری فرستاده است، اگر این دعا نزد دیوانه ای خوانده شود، از دیوانگی رهای یابد و اگر نزد زنی که زایمانش سخت شده خوانده شود، خداوند زایمان او را آسان گرداند. همچنین پیغمبر فرمودند: اگر مردی این دعا را بخواند در حالی که خانه اش در میان شهری باشد که در حال سوختن است، منزل او نجات یافته و نخواهد سوخت و اگر مردی چهل شب جمعه این دعا را بخواند، خداوند متعال تمام گناهان او را بيمرزد اگر چه مرتکب زناي با مادر خود شده باشد. و قسم به کسی که مرا به حق به پیغمبری برانگیخت، هیچ اندوهگینی آن را نمی خواند مگر اینکه خداوند به رحمتش غم او را در دنیا و آخرت برطرف فرماید. و سوگند به کسی که به حق مرا به پیغمبری برانگیخت کسی که می خواهد بر پادشاهی ستمگر وارد شود، اگر قبل از ملاقات و دیدن چهره اش این دعا را بخواند، خداوند متعال پادشاه را فرمانبر او کرده و شرش را کفایت می فرماید ان شاء الله تعالی. و آن نامها این است:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مَنْ احْتَجَبَ بِشُعَاعِ نُورِهِ عَنِ نَوَاطِرِ خَلْقِهِ يَا مَنْ تَسَرَّبَلَ بِالْجَلَالِ وَالْعَظَمَةِ وَاشْتَهَرَ بِالتَّجَبُّرِ فِي قُدْسِهِ يَا مَنْ تَعَالَى بِالْجَلَالِ وَالْكَبْرِيَاءِ فِي تَفَرُّدِ مَجْدِهِ يَا مَنْ انْقَادَتِ الْأُمُورُ بِأَزْمَتِهَا طَوْعاً لِأَمْرِهِ يَا مَنْ قَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُونَ مُجِيبَاتٍ لِدَعْوَتِهِ يَا مَنْ زَيَّنَ السَّمَاءَ بِالنُّجُومِ الطَّالِعَةِ وَجَعَلَهَا هَادِيَةً لِخَلْقِهِ يَا مَنْ أَنْارَ الْقَمَرَ الْمُنِيرَ فِي سَوَادِ اللَّيْلِ وَالْمُظْلِمِ بِلُطْفِهِ يَا مَنْ أَنْارَ الشَّمْسَ الْمُنِيرَةَ وَجَعَلَهَا مَعَاشاً لِخَلْقِهِ وَجَعَلَهَا مُفَرِّقَةً بَيْنَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بِعَظَمَتِهِ يَا مَنْ اسْتَوْجَبَ الشُّكْرَ بِنَشْرِ سَحَابٍ نَعِمِهِ أَسْأَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَ مُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمِيَتْ بِهِ نَفْسِكَ أَوْ اسْتَأْثَرَتْ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ وَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ أَوْ أَثْبَتَهُ فِي قُلُوبِ الصَّافِينَ الْحَاقِّينَ حَوْلَ عَرْشِكَ فَتَرَاجَعَتِ الْقُلُوبُ إِلَى الصُّدُورِ عَنِ الْبَيَانِ بِإِخْلَاصِ الْوَحْدَانِيَّةِ وَ تَحْقِيقِ الْفِرْدَانِيَّةِ مُقِرَّةً لَكَ بِالْمَعْبُودِيَّةِ وَ إِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ أَسْأَلُكَ بِالْأَسْمَاءِ الَّتِي تَجَلَّيْتَ بِهَا لِلْكَلِيمِ عَلَى الْجَبَلِ الْعَظِيمِ فَلَمَّا بَدَأَ شُعَاعُ نُورِ الْحُجُبِ مِنْ بَهَاءِ الْعَظَمَةِ خَرَّتِ الْجِبَالُ مُتَدَكِّدَةً لِعَظَمَتِكَ وَ جَلَالِكَ وَ هَيْبَتِكَ وَ خَوْفًا مِنْ سَطْوَتِكَ رَاهِبَةً مِنْكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ أَسْأَلُكَ بِالْاسْمِ الَّذِي فَتَقْتَ بِهِ رَتَقَ عَظِيمِ جُفُونِ عِيُونِ النَّاطِرِينَ الَّذِي بِهِ تَدْبِيرُ حِكْمَتِكَ وَ شَوَاهِدُ حُجَجِ أَنْبِيَائِكَ يَعْرِفُونَكَ بِفِطْنِ الْقُلُوبِ وَ أَنْتَ فِي غَوَامِضِ مُسَرَّاتِ سَرِيرَاتِ الْغُيُوبِ أَسْأَلُكَ بِعِزَّةِ ذَلِكَ الْاسْمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُصْرِفَ عَنِّي وَ عَنِ أَهْلِ حِزَانَتِي وَ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ

الْمُؤْمِنَاتِ جَمِيعِ الْآفَاتِ وَالْعَاهَاتِ وَالْأَعْرَاضِ وَالْأَمْرَاضِ وَالْخَطَايَا وَالذُّنُوبِ وَالشَّكِّ وَالشَّرْكِ وَالْكُفْرِ وَالشَّقَاقِ وَالنَّفَاقِ وَالضَّلَالَةَ وَالْجَهْلَ وَالْمَقْتِ وَالْغَضَبِ وَالْعُسْرَ وَالضِّيْقَ وَالْفَسَادِ الضَّمِيرِ وَحُلُولِ النَّقْمَةِ وَشِمَاتِهِ الْأَعْدَاءِ وَغَلْبَةِ الرَّجَالِ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ لَطِيفٌ لِمَا تَشَاءُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

مروری است که سلمان فارسی رحمه الله علیه عرض کرد: یا رسول الله پدر و مادرم فدای تو باد آیا این دعا را به مردمان تعلیم کنیم؟ حضرت فرمودند که: نه ای سلمان ایشان را تعلیم مکن، از جهت آن که نماز را ترک خواهند نمود و به معصیتها و گناهان مشغول می‌شوند به قصد آنکه هر گاه این دعا را بخوانند خدای تعالی می‌آموزد گناهان ایشان را و اهل بیت ایشان را و همسایگان ایشان را و کسی را که در مسجد ایشان و در شهر ایشان باشد. ابن طاووس علیه الرحمه گوید که: من ملهم شدم بخواندن این دعا در روز سه شنبه وقتی که به من بلائی بسیار شدید وارد شده بود، پس حاجت من برآورده شد و به مقصود خود رسیدم و از شر حسد برندگان به سبب رسیدن به مطلب خود به برکت این دعا نگاهداشته شدم.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

تعویذی تجربه شده از پیغمبر صلی الله علیه و آله

روایت نمود سعد بن محمد بن فراء، که حدیث نموده است به من حسین بن محمد بن جواد در روز جمعه بیست و دوم جمادی الآخر که نقل نمود از برای من سعید پسر ابو الفتح بن حسن قمی ساکن در شهر «واسط»: مرا بیماری بسیار سختی عارض شد که مرا و پزشکان را عاجز کرد. پدرم مرا به بیمارخانه (یعنی دار الشفاء) برد. همه پزشکان و سرپرست آنها گفتند که این مرضی است که جز خدای متعال آن را برطرف نمی‌کند. با دلی شکسته و سینه‌ای تنگ به خانه برگشتم. کتابی از کتابهای پدرم را برداشتم و دیدم در پشت آن نوشته شده است: حضرت امام صادق علیه السلام از پدران خود و ایشان از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله روایت کرده‌اند که: هر کسی دچار مرضی شود و پس از نماز صبح چهل مرتبه بگوید:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ إِلَى آخِرِهِ حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ
تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

سپس دستش را بر جای مرض بکشد، خدای تعالی او را شفا بخشد. (راوی گوید) پس من صبر کردم تا صبح شد، پس نماز واجب خود را نشسته در جای خود بجا آوردم و دعا را چهل بار خواندم و هر بار بر جای مرض دست می‌کشیدم. پس خداوند متعال مرض را شفا داد و آن علت را زایل نمود، ولی من در جای خود نشسته بودم که مبادا مرض عود نماید. پس سه روز آن دعا را مداومت نمودم و پدرم را به این موضوع مطلع کردم و او شکر خدا کرد. پدرم این جریان را به یک طبیب نصرانی تعریف کرد و او نزد من آمد و از نزدیک بر طرف شدن بیماری را دید و چون داستان را برایش حکایت نمودم گفت: أشهد أن لا اله الا الله و أن محمدا رسول الله و با اعتقاد صحیح مسلمان شد.

دعای الصحیفه

ابن عباس رضی الله عنه روایت می‌کند که بر رسول خدا صلی الله علیه و آله داخل شدم دیدم که حضرت خندان و بسیار خوشحال هستند. عرض کردم: چه خبر است فدای شما باد پدر و مادرم ای رسول خدا؟ پس فرمودند: یا ابن عباس جبرئیل نزد من آمد در حالی که به دست او صحیفه‌ای بود که در آن دعائی از جهت کرامت من و از برای امت من نوشته شده بود. پس جبرئیل گفت که: یا محمد این را بگیر و بخوان آنچه را که در اوست و آن را تعظیم نمای. پس بدرستی که این گنجی از گنجهای آخرت است و این دعائی است که خدای تعالی به تو و به امت تو اکرام نموده است. پس گفتم: یا جبرئیل آن کدام است؟ پس جبرئیل که رحمت خدا بر او و بر همه فرشتگان مقرب باد گفت که آن «سبحان الله العظيم و بحمده» است. ابن طاووس گوید که: مقدم می‌دارم اولاً ذکر ثواب این دعا را تا «سبحان الله العظيم» پس می‌گویم که: حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمودند: (ای جبرئیل) و چه چیز است ثواب کسی که این دعا را بخواند؟ پس جبرئیل گفت: یا محمد مرا از ثوابی سؤال نموده‌ای که آن را نمی‌داند مگر خدای تعالی، اگر همه دریاها مرکب و درختها قلم و فرشتگان آسمانها نویسنده بگردند و ثواب این را به قدر هزار برابر مدت بقاء دنیا بنویسند، هر آینه مرکب برطرف می‌شود و قلمها شکسته می‌شود و به یکدهم از ثواب آن نمی‌رسند. ای محمد قسم به حق کسی که ترا به راستی به پیغمبری فرستاده است که نیست مردی و نه زنی که این دعا را بخواند مگر آن که خدای تعالی از برای او ثواب چهار تن از فرشتگان و چهار پیغمبر را بنویسد.

اما پیغمبران پس اولاً ثواب تو را ای محمد و ثواب عیسی و ثواب موسی و ثواب ابراهیم علیهم السلام را و اما فرشتگان پس اولاً ثواب مرا و ثواب اسرافیل و ثواب میکائیل و ثواب عزرائیل را. ای محمد هر مردی یا زنی که این دعا را در مدت عمر خود بیست مرتبه بخواند پس به درستی که خدای تعالی او را به آتش جهنم عذاب نمی‌کند و هر چند از گناهان او باشد مثل کف دریاها و قطره‌های باران و عدد ستاره‌ها و وزن عرش و کرسی و لوح و قلم و ریگ و موی و کرک و آفریده‌های بهشت و دوزخ که خدای تعالی آن گناهان را می‌آمرزد و از برای او به عوض هر گناهی هزار حسنه می‌نویسد. ای محمد و اگر آن شخص را همی یا غمی یا آزاری یا بیماری یا علتی یا تشنگی یا ترسی باشد و این دعا را سه مرتبه بخواند، خدای تعالی حاجت او را بر می‌آورد و شخصی که از شیر یا از گرگ بترسد یا داخل شدن بر پادشاه ظالمی را اراده داشته باشد و این دعا را بخواند، پس خدای تبارک و تعالی از او هر بدی و مکروهی و آفتی را به حول و قوت خود منع می‌کند، کسی که این دعا را یک مرتبه در جنگ بخواند خدای تعالی او را قوت هفتاد کس از جماعت حرب‌کنندگان را قوت می‌دهد و کسی که این دعا را بر درد سر یا درد شقیقه یا درد شکم یا بر آزار چشم یا بر گزیدن ماری یا عقربی بخواند خدای تعالی همه آنها را برطرف می‌کند. ای محمد کسی که به این دعا اعتقاد نیاورد پس او از من بری است و کسی که آن را انکار نماید، پس به درستی که از او برکت و خیر برطرف می‌شود. حسن بصری گفته که: پیغمبر صلی الله علیه و آله از برای امت خود بعد از قرآن دعائی را

نگذارند که بهتر از این دعا باشد. و سفیان ثوری گفته که: هر کس حرمت این دعا را نشناسد پس به درستی که مشرف بر هلاک می‌شود.

پس پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمودند که: ای جبرئیل از چه این دعا بر همه دعاها تفضیل داده شده است؟ جبرئیل عرض کرد: از جهت آن که اسم اعظم خدای تعالی در آن است و کسی که این دعا را بخواند قوت حافظه و شعور و علم و عمر و صحت بدن او چندین برابر زیاده می‌گردد و خدای تعالی از او هفتاد آفت از آفات دنیا و هفتصد آفت از آفتهای آخرت را دفع می‌نماید.

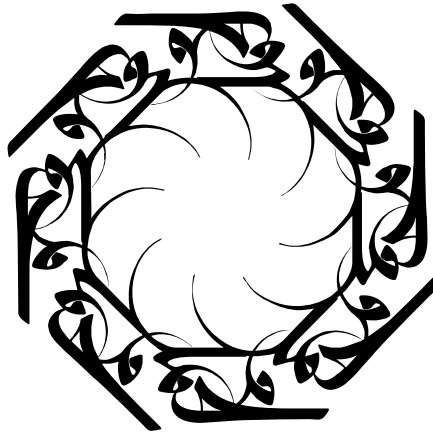
ذکر ثواب و شرح دعاء سابق تمام شد اکنون در ذکر ثواب و شرح دعای ثانی شروع می‌نمایم: بخش دوم اجر دعا از حضرت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله و سلامه علیه از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم روایت شده است آن که فرمودند که: جبرئیل علیه السلام نازل شد در حالی که و در عقب مقام ابراهیم نماز می‌کردم. پس چون از نماز فارغ شدم از خدای تعالی برای امت خود طلب آمرزش نمودم. پس جبرئیل علیه السلام گفت: ای محمد ترا حریص بر امت خود می‌بینم و حال آن که خدای تعالی به بندگان خود رحیم است. پس آن حضرت صلی الله علیه و آله به حضرت جبرئیل علیه السلام فرمودند که: ای برادر من تو دوست بر من و بر امت من هستی، مرا دعائی تعلیم نما که بعد از من به سبب آن دعا امتم مرا یاد کنند. پس جبرئیل علیه السلام گفت: ای محمد وصیت می‌کنم ترا آن که امت خود را امر نمائی که سه روز ایام البیض را روزه گیرند که سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم هر ماهی است، و وصیت می‌کنم ترا آن که امت خود را امر نمائی که در این سه روز این دعای شریف را بخوانند. پس به درستی که عرش را حمله آن به برکت این دعا برداشتند و من به زمین نازل می‌شوم و به آسمان بالا می‌روم به برکت این دعا و این دعا بر درهای بهشت و بر حجره‌ها و کنگره‌ها و بر منزلهای آن نوشته شده است و به برکت این دعا درهای بهشت گشوده می‌شود و به سبب این خلاق در روز قیامت به امر خدا محشور می‌شوند و کسی که از امت تو این دعا را بخواند، خدای تعالی عذاب قبر را از او برطرف می‌کند و او را از فزع اکبر و از آفتهای دنیا و آخرت نگاه می‌دارد، و کسی که آن را بخواند خدای تعالی او را از عذاب آتش نجات می‌دهد، پس بعد از آن پیغمبر صلی الله علیه و آله جبرئیل را از ثواب این دعا سؤال نمودند. پس جبرئیل علیه السلام عرض کرد: یا محمد هر آینه به تحقیق که مرا از چیزی سؤال نموده‌ای که بر وصف آن قادر نیستم و اندازه او را به غیر از خدا نمی‌دانم؛ ای محمد اگر درخته‌های دنیا قلم و دریاها مرگب و همه خلاق نویسنده بگردند بر نوشتن ثواب قاری این دعا قدرت ندارند و بنده‌ای این دعا را نمی‌خواند و حال آن که اراده نموده باشد آزادی را مگر آن که خدای تعالی او را آزاد می‌گرداند و او را از قید بندگی خلاص می‌کند و این را مغمومی نمی‌خواند مگر آن که خدای تعالی غم و اندوه او را برطرف نماید و نمی‌خواند به این دعا خدای را طلب‌کننده حاجتی مگر آن که خدای عز و جل حاجت او را در دنیا و آخرت ان شاء الله برآورد و او را از مرگ ناگهانی و هول قبر و فقر در دنیا نگاه می‌دارد و خدای تبارک و تعالی به او اذن در شفاعت را در قیامت عطا می‌نماید در حالی که روی او خندان باشد و خدای تعالی او را به برکت این دعا در دار السلام داخل می‌کند و او را در غرفه‌های بهشت ساکن می‌گرداند و او را از حله‌های جنت می‌پوشاند که کهنه نمی‌شوند و کسی که روزه گیرد و این دعا را بخواند خدای عز و جل می‌نویسد از برای او مثل ثواب جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و عزرائیل و ابراهیم خلیل و موسی کلیم و عیسی و محمد صلوات الله علیهم اجمعین. پس پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمودند که: هر آینه به تحقیق که تعجب نمودم از بسیاری آنچه جبرئیل از ثواب از برای خواننده این دعا ذکر نمود. بعد از آن جبرئیل عرض کرد: ای محمد احدی از امت تو نیست که این دعا را در مدت عمر خود یک مرتبه بخواند مگر آن که خدای تعالی او را روز قیامت محشور می‌کند و حال آن که روی او چون ماه شب بدر می‌درخشد. پس مردمان پرسند که این کیست؟ آیا این شخص پیغمبر است؟ پس ملائکه گویند که: پیغمبر و نه فرشته نیست بلکه او

بندهای از بندگان خدا است از فرزندان آدم که در مدت عمر خود یک مرتبه این دعا را خوانده است و خدای عزّ و جلّ به او این کرامت را بخشیده است.

پس جبرئیل به پیغمبر صلی الله علیه و آله عرض کرد: ای محمد کسی که پنج مرتبه این دعا را بخواند در روز قیامت محشور خواهد شد و حال آن که من بر قبر او ایستاده باشم و براقی از بهشت با من خواهد بود و ایستاده خواهم بود تا وقتی که آن شخص بر براق سوار شود و از آن پائین نمی آید مگر در دار النعیم دائمی و از برای او حسابی نخواهد بود و در بهشت همسایه ابراهیم علیه السلام و در جوار محمد صلی الله علیه و آله خواهد بود و من از برای خواننده این دعا از مرد و زن ضامنم آن که خدای تعالی او را عذاب ننماید و هر چند گناهان او بیشتر از کف دریاها و قطره‌های باران و برگ درختان و عدد مردمان از اهل بهشت و دوزخ باشد و آن که خدای عزّ و جلّ امر نماید از برای آن شخص ثواب یک حجّ و یک عمره مقبول بنویسند.

ای محمد کسی که را در وقت خواب پنج مرتبه این دعا را با وضو قرائت نماید پس به درستی که ترا در خواب می بیند و تو او را به بهشت بشارت خواهی داد و کسی که گرسنه یا تشنه باشد و چیزی را نیابد که بخورد و نه آنچه را که بیاشامد یا آن که بیمار باشد و این دعا را بخواند پس به درستی که خدای به برکت این دعا از او برطرف می نماید آنچه را که در اوست و او را چیزی می دهد که بخورد و بیاشامد و از برای او مطالب دنیا و آخرت او را برمی آورد و کسی که از او چیزی دزدیده شود یا از او غلامی بگریزد پس برخیزد و وضو سازد و دو رکعت یا چهار رکعت نماز گذارد و در هر رکعت سوره حمد یک بار و سوره اخلاص دو مرتبه بخواند، پس بعد از سلام این دعا را بخواند و آن صحیفه را که این دعا در آن نوشته شده باشد پیش روی خود یا در زیر سر خود بگذارد، پس بدرستی که خدای تعالی مشرق و مغرب را جمع می کند و آن غلام گریخته را به برکت این دعا بر می گرداند ان شاء الله تعالی و اگر از دشمنی بترسد پس این دعا را بر خود بخواند خدای تعالی او را در پناهی محکم می گرداند و دشمن بر او قدرت نمی یابد و بندهای نیست که این را بخواند و بر او قرضی باشد مگر آن که خدای تعالی قرض او را ادا نماید و از برای او شخصی را میسر گرداند که قرض او را ادا نماید ان شاء الله و کسی که این دعا را بر بیماری بخواند خدای تعالی آن بیمار را به برکت این دعا شفا می دهد. پس اگر بنده مؤمنی که به خدای عزّ و جلّ اخلاص داشته باشد، این را بر کوهی بخواند هر آینه آن کوه به اذن خدا حرکت می کند و کسی که به نیّتی خالص این را بر آب بخواند هر آینه آن آب یخ می زند و تعجب مکن از این فضیلت‌هایی که در شأن این دعا ذکر شد، پس به درستی که در این دعا اسم اعظم خدای تعالی است و بدرستی که هر گاه این دعا را قاری بخواند و آن را ملائکه و جنّ و انس بشنوند پس از برای خواننده آن دعا می کنند و خدای تعالی دعای ایشان را مستجاب می گرداند و همه اینها که مذکور شد به برکت خدای تعالی و به برکت این دعاست و به درستی شخصی که به خدا و رسول او و به این دعا ایمان آورده باشد، باید که چیزی را به خاطر نگذارد و در دل خود به سبب آنچه در شأن این دعا ذکر نموده شد، شکی نیندازد، به درستی که خدای تعالی کسی را که می خواهد بدون اندازه‌ای روزی می گرداند و کسی که این دعا را بخواند و یاد گیرد و بنویسد پس باید که به این بر احدی از مسلمانان بخل نرزد. و حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمودند که: من این دعا را در جنگی نخواندم مگر آن که من در آن جنگ به برکت این دعا بر دشمنان خود ظفر یافتم و آن حضرت صلی الله علیه و آله فرمودند که: شخصی که این دعا را بخواند به او نور اولیاء در روی او عطا کرده می شود و از برای او هر امر دشواری آسان می گردند و برای او هر امر آسانی میسر می شود. و حسن بصری گفته که: هر آینه به تحقیق که در فضل این دعا چیزهایی را شنیده‌ام که قادر نیستم آن‌ها را وصف نمایم و اگر کسی آن را بخواند و پای خود را به زمین بزند هر آینه زمین حرکت می کند.

پس این دعا را یاد بگیرید و یاد بدهید پس بدرستی که در این دعا خیر بسیار است. ابن طاووس گوید: و این دعا دعای ثانی در این کتاب است و آن دعا این است :

سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَ بِحَمْدِهِ (سه بار بگوید) سُبْحَانَهِ مِنْ إِلَهِ مَا أَمْلَكَهُ وَ سُبْحَانَهِ مِنْ
مَلِكٍ مَا أَقْدَرَهُ وَ سُبْحَانَهِ مِنْ قَدِيرٍ مَا أَعْظَمَهُ وَ سُبْحَانَهِ مِنْ عَظِيمٍ مَا أَجَلَّهُ وَ سُبْحَانَهِ مِنْ
جَلِيلٍ مَا أَمْجَدَهُ وَ سُبْحَانَهِ مِنْ مَاجِدٍ مَا أَرَأَفَهُ وَ سُبْحَانَهِ مِنْ رَعُوفٍ مَا أَعَزَّهُ وَ سُبْحَانَهِ مِنْ
عَزِيزٍ مَا أَكْبَرَهُ وَ سُبْحَانَهِ مِنْ كَبِيرٍ مَا أَدَمَّهُ وَ سُبْحَانَهِ مِنْ قَدِيمٍ مَا أَعْلَاهُ وَ سُبْحَانَهِ مِنْ عَالٍ
مَا أَسْنَاهُ وَ سُبْحَانَهِ مِنْ سَنِيٍّ مَا أَبْهَاهُ وَ سُبْحَانَهِ مِنْ بَهِيٍّ مَا أَنْوَرَهُ وَ سُبْحَانَهِ مِنْ مُنِيرٍ مَا
أَظْهَرَهُ وَ سُبْحَانَهِ مِنْ ظَاهِرٍ مَا أَخْفَاهُ وَ سُبْحَانَهِ مِنْ خَفِيٍّ مَا أَعْلَمَهُ وَ سُبْحَانَهِ مِنْ عَلِيمٍ مَا
أَخْبَرَهُ وَ سُبْحَانَهِ مِنْ خَبِيرٍ مَا أَكْرَمَهُ وَ سُبْحَانَهِ مِنْ كَرِيمٍ مَا أَلْطَفَهُ وَ سُبْحَانَهِ مِنْ لَطِيفٍ مَا
أَبْصَرَهُ وَ سُبْحَانَهِ مِنْ بَصِيرٍ مَا أَسْمَعَهُ وَ سُبْحَانَهِ مِنْ سَمِيعٍ مَا أَحْفَظَهُ وَ سُبْحَانَهِ مِنْ حَفِيزٍ
مَا أَمْلَأَهُ وَ سُبْحَانَهِ مِنْ مَلِيٍّ مَا أَوْفَاهُ وَ سُبْحَانَهِ مِنْ وَفِيٍّ مَا أَعْنَاهُ وَ سُبْحَانَهِ مِنْ غَنِيٍّ مَا
أَعْطَاهُ وَ سُبْحَانَهِ مِنْ مُعْطٍ مَا أَوْسَعَهُ وَ سُبْحَانَهِ مِنْ وَاسِعٍ مَا أَجْوَدَهُ وَ سُبْحَانَهِ مِنْ جَوَادٍ مَا
أَفْضَلَهُ وَ سُبْحَانَهِ مِنْ مُفْضِلٍ مَا أَنْعَمَهُ وَ سُبْحَانَهِ مِنْ مُنْعِمٍ مَا أَسِيدَهُ وَ سُبْحَانَهِ مِنْ سَيِّدٍ مَا
أَرْحَمَهُ وَ سُبْحَانَهِ مِنْ رَحِيمٍ مَا أَشَدَّهُ وَ سُبْحَانَهِ مِنْ شَدِيدٍ مَا أَقْوَاهُ وَ سُبْحَانَهِ مِنْ قَوِيٍّ مَا
أَحْكَمَهُ وَ سُبْحَانَهِ مِنْ حَكِيمٍ مَا أَبْطَشَهُ وَ سُبْحَانَهِ مِنْ بَاطِشٍ مَا أَقْوَمَهُ وَ سُبْحَانَهِ مِنْ قَيُّومٍ

مَا أَحْمَدَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ حَمِيدٍ مَا أَدْوَمَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ دَائِمٍ مَا أَبْقَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ بَاقٍ مَا
أَفْرَدَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ فَرْدٍ مَا أَوْحَدَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ وَاحِدٍ مَا أَصَمَدَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ صَمَدٍ مَا
أَمْلَكَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مَالِكٍ مَا أَوْلَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ وَلِيٍّ مَا أَعْظَمَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ عَظِيمٍ مَا
أَكْمَلَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ كَامِلٍ مَا أَتَمَّهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ تَامٍ مَا أَعْجَبَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ عَجِيبٍ مَا
أَفْخَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ فَاخِرٍ مَا أَبْعَدَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ بَعِيدٍ مَا أَقْرَبَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قَرِيبٍ مَا
أَمْنَعَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مَانِعٍ مَا أَغْلَبَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ غَالِبٍ مَا أَعْفَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ عَفُوٍّ مَا
أَحْسَنَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مُحْسِنٍ مَا أَجْمَلَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ جَمِيلٍ مَا أَقْبَلَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قَابِلٍ
مَا أَشْكَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ شَكُورٍ مَا أَغْفَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ غَفُورٍ مَا أَكْبَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ كَبِيرٍ
مَا أَجْبَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ جَبَّارٍ مَا أَدِينَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ دَيَّانٍ مَا أَقْضَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قَاضٍ مَا
أَمْضَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مَاضٍ مَا أَنْفَذَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ نَافِذٍ مَا أَرْحَمَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ رَحِيمٍ مَا
أَخْلَقَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ خَالِقٍ مَا أَفْهَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قَاهِرٍ مَا أَمْلَكَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مَلِيكٍ مَا
أَقْدَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قَادِرٍ مَا أَرْفَعَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ رَفِيعٍ مَا أَشْرَفَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ شَرِيفٍ مَا
أَرْزَقَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ رَازِقٍ مَا أَقْبَضَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قَابِضٍ مَا أَبْسَطَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ بَاسِطٍ مَا
أَهْدَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ هَادٍ مَا أَصْدَقَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ صَادِقٍ مَا أَبْدَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ بَادِيٍّ مَا
أَقْدَسَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قُدُّوسٍ مَا أَظْهَرَهُ (مَا أَطْهَرَهُ) وَ سُبْحَانَهُ مِنْ ظَاهِرٍ (مِنْ طَاهِرٍ) مَا
أَرْكَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ زَكِيٍّ مَا أَبْقَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ بَاقٍ مَا أَعُودَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ عَوَادٍ (مُعِيدٍ)
مَا أَفْطَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ فَاطِرٍ مَا أَرْعَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ رَاعٍ مَا أَعُونَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مُعِينٍ مَا
أَوْهَبَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ وَهَّابٍ مَا أَتُوبَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ تَوَّابٍ مَا أَسْخَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ سَخِيٍّ مَا
أَبْصَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ بَصِيرٍ مَا أَسْلَمَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ سَلِيمٍ مَا أَشْفَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ شَافٍ مَا
أَنْجَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مُنْجٍ مَا أَبْرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ بَارٍّ مَا أَطْلَبَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ طَالِبٍ مَا أَدْرَكَهُ
وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مُدْرِكٍ مَا أَشَدَّهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ شَدِيدٍ مَا أَعْطَفَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مُتَعَطِّفٍ مَا

أَعْدَلُهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ عَادِلٍ مَا أَتَقَنَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مُتَقِنٍ مَا أَحْكَمَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ حَكِيمٍ مَا أَكْفَلَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ كَفِيلٍ مَا أَشْهَدَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ شَهِيدٍ مَا أَحْمَدَهُ وَ سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْعَظِيمُ وَ بِحَمْدِهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ وَ لِلَّهِ الْحَمْدُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ دَافِعِ كُلِّ بَلِيَّةٍ وَ هُوَ حَسْبِي وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ

دعائی است که آن را جبرئیل علیه السلام به پیغمبر صلی الله علیه و آله تعلیم نموده

ابن طاووس گوید: این دعا را در کتاب کهنه‌ای یافتیم که تاریخ نوشتن آن زیاده از دویست سال بود تا به تاریخ سنه ششصد و پنجاه، که زمان ابن طاووس بود که در آن نوشته بود: آن که جبرئیل علیه السلام به خدمت پیغمبر صلی الله علیه و آله آمد و با او بود میکائیل و اسرافیل علیهما السلام و گفتند: یا رسول الله به درستی که خدای تعالی ترا و امت ترا در دنیا و آخرت به این نامها کرامت نموده است. پس خوشا به حال تو و امت تو. کسی که خدای عز و جل او را توفیق دهد آن که این دعا را بخواند، پس به درستی که این دعای بزرگ جلیل القدری است و این گنجی از گنجهای عرش است و در این دعا همه نامهای پروردگار جل جلاله داخل است که خدای تعالی به برکت آنها خلق نموده است همه خلائق و اهل آسمانها و زمینها و بهشت و دوزخ و آفتاب و ماه و ستارهها و کوهها را و آنچه را که در بیابان و در دریا از چهارپایان و حشرات و جانوران وحشی و درختان باشد و آنچه در دریاها باشد از مخلوقات و عجائبی که نمی‌داند آنها را به غیر از آن که ایشان را خلق نموده است. و ملائکه گفتند که این دعا را به احدی یاد مگر به خوبان از امت خود از جهت آن که در حکم خدا و علم او آن جاری شده است که او حاجت کسی را مستجاب گرداند که این دعا را یک مرتبه بخواند و این دعا به دعای مبارک مشهور است و دعا این است:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي إِذَا ذُكِرْتَ بِهِ تَزَعَزَعَتْ مِنْهُ السَّمَاوَاتُ وَ انْشَقَّتْ مِنْهُ الْأَرْضُونَ وَ تَقَطَّعَتْ مِنْهُ السَّحَابُ وَ تَصَدَّعَتْ مِنْهُ الْجِبَالُ وَ جَرَتْ مِنْهُ الرِّيَّاحُ وَ انْتَقَصَتْ مِنْهُ الْبِحَارُ وَ اضْطَرَبَتْ مِنْهُ الْأَمْوَاجُ وَ غَارَتْ مِنْهُ النُّفُوسُ وَ وَجِلَتْ مِنْهُ الْقُلُوبُ وَ زَلَّتْ مِنْهُ الْأَقْدَامُ وَ صَمَّتْ مِنْهُ الْأَذَانُ وَ شَخَصَتْ مِنْهُ الْأَبْصَارُ وَ خَشَعَتْ مِنْهُ الْأَصْوَاتُ وَ خَضَعَتْ لَهُ الرِّقَابُ وَ قَامَتْ لَهُ الْأَرْوَاحُ وَ سَجَدَتْ لَهُ الْمَلَائِكَةُ وَ سَجَّتْ لَهُ وَ ارْتَعَدَتْ لَهُ الْفَرَائِصُ وَ اهْتَزَّتْ لَهُ الْعَرْشُ وَ دَانَتْ لَهُ الْخَلَائِقُ وَ بِالْإِسْمِ الَّذِي وَضِعَ عَلَى الْجَنَّةِ فَأُزْلِفَتْ وَ عَلَى الْجَحِيمِ فَسُعِّرَتْ وَ عَلَى النَّارِ فَتَوَقَّدَتْ وَ عَلَى السَّمَاءِ فَاسْتَقَلَّتْ وَ قَامَتْ بِهَا عَمَدٌ وَ لَا سَنَدٌ وَ عَلَى النُّجُومِ فَتَرَيْنَتْ وَ عَلَى الشَّمْسِ فَأَشْرَقَتْ وَ عَلَى الْقَمَرِ فَأَنَارَ وَ أَضَاءَ وَ عَلَى الْأَرْضِ فَاسْتَقَرَّتْ وَ عَلَى الْجِبَالِ فَأَرُسَتْ وَ عَلَى الرِّيَّاحِ فَذَرَّتْ وَ عَلَى السَّحَابِ فَأَمْطَرَتْ وَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَسَبَّحَتْ وَ عَلَى الْإِنْسِ وَ الْجِنِّ فَأَجَابَتْ وَ عَلَى الطَّيْرِ وَ النَّمْلِ فَتَكَلَّمَتْ وَ عَلَى اللَّيْلِ فَأَظْلَمَ وَ عَلَى النَّهَارِ

فَاسْتَنَارَ وَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ فَسَبَّحَ وَ بِالِاسْمِ الَّذِي اسْتَقَرَّتْ بِهِ الْأَرْضُونَ عَلَى قَرَارِهَا وَ الْجِبَالُ
عَلَى أَمَاكِنِهَا وَ الْبِحَارُ عَلَى حُدُودِهَا وَ الْأَشْجَارُ عَلَى عُرُوقِهَا وَ النُّجُومُ عَلَى مَجَارِيهَا وَ
السَّمَاوَاتُ عَلَى بِنَائِهَا وَ حَمَلَتِ الْمَلَائِكَةُ عَرْشَ الرَّحْمَنِ بِقُدْرَةِ رَبِّهَا وَ بِالِاسْمِ الْقُدُّوسِ الْقَدِيمِ
الْمُتَقَدِّمِ الْمُخْتَارِ الْجَبَّارِ الْمُتَكَبِّرِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَظِّمِ الْعَزِيزِ الْمُهَيِّمِ الْمَلِكِ الْمُقْتَدِرِ الْقَدِيرِ
الْقَادِرِ الْحَمِيدِ الْمَجِيدِ الصَّمَدِ الْمُتَوَحِّدِ الْمُتَفَرِّدِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَظِّمِ الْمُتَعَالِ وَ بِالِاسْمِ الْمَخْزُونِ
الْمَكْنُونِ فِي عِلْمِهِ الْمُحِيطِ بِعَرْشِهِ الطَّاهِرِ الْمُطَهَّرِ الْمُبَارَكِ الْقُدُّوسِ السَّلَامِ الْمُؤْمِنِ
الْمُهَيِّمِ الْعَزِيزِ الْجَبَّارِ الْمُتَكَبِّرِ الْخَالِقِ الْبَارِي الْمُصَوِّرِ الْأَوَّلِ الْآخِرِ الظَّاهِرِ الْبَاطِنِ الْكَائِنِ
قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَ الْمَكُونِ لِكُلِّ شَيْءٍ وَ الْكَائِنِ بَعْدَ فَنَاءِ كُلِّ شَيْءٍ لَمْ يَزَلْ وَ لَا يَزَالُ وَ لَا يَفْنَى
وَ لَا يَتَغَيَّرُ نُورٌ فِي نُورٍ وَ نُورٌ عَلَى نُورٍ وَ نُورٌ فَوْقَ كُلِّ نُورٍ وَ نُورٌ يُضِيءُ بِهِ كُلُّ نُورٍ وَ بِالِاسْمِ
الَّذِي سَمَّى بِهِ نَفْسَهُ وَ اسْتَوَى بِهِ عَلَى الْعَرْشِ فَاسْتَقَرَّ بِهِ عَلَى كُرْسِيِّهِ وَ خَلَقَ بِهِ مَلَائِكَتَهُ وَ
سَمَاوَاتِهِ وَ أَرْضَهُ وَ جَنَّتَهُ وَ نَارَهُ وَ ابْتَدَعَ بِهِ خَلْقَهُ وَاحِدًا أَحَدًا فَرْدًا صَمَدًا كَبِيرًا مُتَكَبِّرًا
عَظِيمًا مُتَعَظِّمًا عَزِيزًا مَلِيكًا مُقْتَدِرًا قُدُّوسًا مُتَقَدِّسًا لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا
أَحَدٌ وَ بِالِاسْمِ الَّذِي لَمْ يَكْتُبْهُ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ صَدَقَ الصَّادِقُونَ وَ كَذَبَ الْكَاذِبُونَ وَ بِالِاسْمِ
الَّذِي هُوَ مَكْتُوبٌ فِي رَاحَةِ مَلِكِ الْمَوْتِ الَّذِي إِذَا نَظَرَتْ إِلَيْهِ الْأَرْوَاحُ تَطَايَرَتْ وَ بِالِاسْمِ الَّذِي
هُوَ مَكْتُوبٌ عَلَى سُرَادِقِ عَرْشِهِ مِنْ نُورٍ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَ بِالِاسْمِ الْمَكْتُوبِ
فِي سُرَادِقِ الْمَجْدِ وَ بِالِاسْمِ الْمَكْتُوبِ فِي سُرَادِقِ الْبَهَاءِ وَ بِالِاسْمِ الْمَكْتُوبِ فِي سُرَادِقِ
الْعَظَمَةِ وَ بِالِاسْمِ الْمَكْتُوبِ فِي سُرَادِقِ الْجَلَالِ وَ بِالِاسْمِ الْمَكْتُوبِ فِي سُرَادِقِ الْعِزِّ وَ بِالِاسْمِ
الْمَكْتُوبِ فِي سُرَادِقِ الْجَمَالِ الْخَالِقِ الْبَاعِثِ النَّصِيرِ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ الثَّمَانِيَةِ وَ رَبِّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ وَ بِالِاسْمِ الْأَكْبَرِ الْأَكْبَرِ وَ بِالِاسْمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْمُحِيطِ بِمَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ
وَ بِالِاسْمِ الَّذِي أَشْرَقَتْ بِهِ الشَّمْسُ وَ أَضَاءَ بِهِ الْقَمَرُ وَ سَجَّرَتْ بِهِ الْبِحَارُ وَ نُصِبَتْ بِهِ الْجِبَالُ
وَ بِالِاسْمِ الَّذِي قَامَ بِهِ الْعَرْشُ وَ الْكُرْسِيُّ وَ بِالْأَسْمَاءِ الْمُقَدَّسَاتِ الْمَخْزُونَاتِ الْمَكْنُونَاتِ فِي

عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَهُ وَ بِالِاسْمِ الَّذِي كُتِبَ عَلَى وَرَقِ الزَّيْتُونِ فَأَلْقَى بِهِ فِي النَّارِ فَلَمْ يَحْتَرِقْ وَ بِالِاسْمِ الَّذِي مَشَى بِهِ الْخَضِرُ عَلَى الْمَاءِ فَلَمْ يَبْتَلْ قَدَمَاهُ وَ بِالِاسْمِ الَّذِي تَفْتَحُ بِهِ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَ بِهِ يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ وَ بِالِاسْمِ الَّذِي ضَرَبَ بِهِ مُوسَى بِعَصَاهُ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ وَ بِالِاسْمِ الَّذِي كَانَ عَيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ يُحْيِي بِهِ الْمَوْتَى وَ يُبْرِئُ بِهِ الْأَكْمَةَ وَ الْأَبْرَصَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَ بِالْأَسْمَاءِ الَّتِي يَدْعُو بِهَا جِبْرَائِيلُ وَ إِسْرَافِيلُ وَ مِيكَائِيلُ وَ عِزْرَائِيلُ وَ حَمَلَةُ الْعَرْشِ وَ الْكُرُوبِيُّونَ وَ مَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْمَلَائِكَةِ وَ الرُّوحَانِيُّونَ الصَّافُّونَ الْمُسَبِّحُونَ وَ بِأَسْمَائِهِ الَّتِي لَا تَنْسَى وَ بِوَجْهِهِ الَّذِي لَا يَبْلَى وَ بِنُورِهِ الَّذِي لَا يُطْفَأُ وَ بِعِزَّتِهِ الَّتِي لَا تُرَامُ وَ بِقُدْرَتِهِ الَّتِي لَا تُضَامُ وَ بِمُلْكِهِ الَّذِي لَا يَزُولُ وَ بِسُلْطَانِهِ الَّذِي لَا يَتَغَيَّرُ وَ بِالْعَرْشِ الَّذِي لَا يَتَحَرَّكُ وَ بِالْكَرْسِيِّ الَّذِي لَا يَزُولُ وَ بِالْعَيْنِ الَّتِي لَا تَنَامُ وَ بِالْيَقْظَانِ الَّذِي لَا يَسْهُوُ وَ بِالْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَ بِالْقَيُّومِ الَّذِي لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَ لَا نَوْمٌ وَ بِالِاسْمِ الَّذِي تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ وَ الْأَرْضُونَ بِأَطْرَافِهَا وَ الْبِحَارُ بِأَمْوَاجِهَا وَ الْحَيَاتَانُ فِي بَحَارِهَا وَ الْأَشْجَارُ بِأَغْصَانِهَا وَ النُّجُومُ بِزِينَتِهَا وَ الْوُحُوشُ فِي قِفَارِهَا وَ الطُّيُورُ فِي أَوْكَارِهَا وَ النَّحْلُ فِي أَحْجَارِهَا وَ النَّمْلُ فِي مَسَاكِينِهَا وَ الشَّمْسُ وَ الْقَمَرُ فِي أَفْلَاكِهِمَا وَ كُلُّ شَيْءٍ يُسَبِّحُ بِحَمْدِ رَبِّهِ فَسُبْحَانَهُ يُمِيتُ الْخَلَائِقَ وَ لَا يَمُوتُ مَا أَبِينَ نُورَهُ وَ أَكْرَمَ وَجْهَهُ وَ أَجَلَ ذِكْرَهُ وَ أَقْدَسَ قُدْسَهُ وَ أَحْمَدَ حَمْدَهُ وَ أَنْفَذَ أَمْرَهُ وَ أَقْدَرَ قُدْرَتَهُ عَلَى مَا يَشَاءُ وَ أَنْجَزَ وَعْدَهُ تَعَالَى عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا لَيْسَ لَهُ شَبِيهٌ وَ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ لَهُ الْخَلْقُ وَ الْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ (أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ) وَ بِالِاسْمِ الَّذِي قَرَّبَ بِهِ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ حَتَّى جَاوَزَ سِدْرَةَ الْمُنْتَهَى فَكَانَ مِنْهُ كَقَابِ قَوْسَيْنِ أَوْ أذْنِي وَ بِالِاسْمِ الَّذِي جَعَلَ النَّارَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ بَرْدًا وَ سَلَامًا وَ وَهَبَ لَهُ مِنْ رَحْمَتِهِ إِسْحَاقَ وَ بِرَحْمَتِهِ الَّذِي أُوتِيَ بِهَا يَعْقُوبُ الْقَمِيصَ فَ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا وَ بِالِاسْمِ الَّذِي يُنْشِئُ السَّحَابَ الثَّقَالَ وَ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَ الْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَ بِالِاسْمِ الَّذِي كُشِفَ بِهِ ضُرُّ أَيُّوبَ وَ اسْتَجَابَ بِهِ لِيُونُسَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي ظُلُمَاتِ

ثَلَاثٍ وَ بِالْأَسْمِ الَّذِي وَهَبَ لِيكَرِيًّا يَحْيَى نَبِيًّا عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ أَنْعَمَ عَلَيَّ عَبْدِهِ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذْ عَلَّمَهُ الْكِتَابَ وَ الْحِكْمَةَ وَ جَعَلَهُ نَبِيًّا مُبَارَكًا مِنَ الصَّالِحِينَ وَ بِالْأَسْمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ جِبْرَائِيلُ فِي الْمُقَرَّبِينَ وَ دَعَاكَ بِهِ مِيكَائِيلُ وَ إِسْرَافِيلُ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ فَاسْتَجَبْتَ لَهُمْ وَ كُنْتَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ قَرِيبًا مُجِيبًا وَ بِأَسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِي اللُّوحِ الْمَحْفُوظِ وَ بِأَسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِي الْبَيْتِ الْمَعْمُورِ وَ بِأَسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِي لُؤَاءِ الْحَمْدِ الَّذِي أُعْطِيَتْهُ نَبِيِّكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ وَ وَعَدْتَهُ الْحَوْضَ وَ الشَّفَاعَةَ وَ الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ وَ بِأَسْمِكَ الَّذِي فِي الْحِجَابِ عِنْدَكَ لَا يُضَامُ الْحِجَابُ عَرَشَكَ وَ بِأَسْمِكَ الَّذِي تَطْوِي بِهِ السَّمَاوَاتِ كَطَيِّ السَّجْلِ لِلْكَتُبِ وَ بِأَسْمِكَ الَّذِي تَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِكَ وَ تَعْفُو عَنْ السَّيِّئَاتِ وَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَكْرَمِ الْوُجُوهِ وَ بِمَا تَوَارَتْ بِهِ الْحُجُبُ مِنْ نُورِكَ وَ بِمَا اسْتَقَلَّ بِهِ الْعَرْشُ مِنْ بَهَائِكَ يَا إِلَهَ مُحَمَّدٍ وَ إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْمَاعِيلَ وَ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ وَ يُوسُفَ وَ الْأَسْبَاطِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ يَا رَبَّ جِبْرَائِيلَ وَ مِيكَائِيلَ وَ إِسْرَافِيلَ وَ عِزْرَائِيلَ وَ رَبَّ النَّبِيِّينَ وَ الْمُرْسَلِينَ وَ مُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَ الْإِنْجِيلِ وَ الزَّبُورِ وَ الْفُرْقَانِ الْعَظِيمِ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمِيَتْ بِهِ نَفْسَكَ (نَفْسِكَ بِهِ) أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابٍ مِنْ كُتُبِكَ أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ يَا وَهَّابَ الْعَطَايَا يَا فَكَكَ الرَّقَابِ مِنَ النَّارِ وَ طَارِدَ الْعُسْرِ مِنَ الْعَسِيرِ كُنْ شَفِيعِي إِلَيْكَ إِذْ كُنْتَ دَلِيلِي عَلَيْكَ وَ بِالْأَسْمِ الَّذِي يُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَ يُبْطِلُ الْبَاطِلَ وَ لَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ وَ بِالْأَسْمِ الَّذِي يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَ الْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَ بِأَسْمِكَ الْمَكْتُوبِ عَلَى أَجْنِحَةِ الْكُرُوبِيِّينَ وَ بِأَسْمَائِكَ الَّتِي تُحْيِي بِهَا الْعِظَامَ وَ هِيَ رَمِيمٌ وَ بِأَسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَ بِأَسْمَائِكَ الْمَكْتُوبَاتِ عَلَى عَصَا مُوسَى وَ بِأَسْمِكَ الَّذِي تَكَلَّمَ بِهِ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى سَحْرَةِ مِصْرَ فَأَوْحَيْتَ إِلَيْهِ لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى وَ بِأَسْمَائِكَ الْمَنْقُوشَاتِ عَلَى خَاتَمِ سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ الَّتِي مَلَكَ بِهَا الْجِنَّ وَ الْإِنْسَ وَ الشَّيَاطِينَ وَ أَذَلَّ بِهَا إِبْلِيسَ وَ جُنُودَهُ وَ بِالْأَسْمَاءِ الَّتِي نَجَّا بِهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ

السَّلَامُ مِنْ نَارِ نُمُرُودَ وَ بِالْأَسْمَاءِ الَّتِي رَفَعَ بِهَا إِدْرِيسُ مَكَانًا عَلِيًّا وَ بِالْأَسْمَاءِ الْمَكْتُوبَاتِ عَلَى جَبْهَةِ إِسْرَافِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ بِالْأَسْمَاءِ الْمَكْتُوبَاتِ عَلَى دَارِ قُدْسِهِ وَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لِلَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ دَعَا اللَّهَ بِهِ نَبِيٌّ مُرْسَلٌ أَوْ مَلَكٌ مُقَرَّبٌ أَوْ عَبْدٌ مُؤْمِنٌ وَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لِلَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ فِي شَيْءٍ مِنْ كُتُبِهِ وَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ مَخْزُونٌ فِي عِلْمِهِ وَ بِأَسْمَائِهِ الْمَكْتُوبَاتِ فِي اللُّوحِ الْمَحْفُوظِ وَ بِالْأَسْمِ الَّذِي خَلَقَ بِهِ جِبَلَاتِ الْخَلْقِ كُلِّهِمْ وَ بِاسْمِ اللَّهِ الْأَكْبَرِ الْكَبِيرِ الْأَجَلِّ الْجَلِيلِ الْأَعَزِّ الْعَزِيزِ الْأَعْظَمِ الْعَظِيمِ وَ بِأَسْمَائِهِ كُلِّهَا الَّتِي إِذَا ذُكِرَ بِهَا ذَلَّتْ فَرَائِصُ مَلَائِكَتِهِ وَ سَمَائِهِ وَ أَرْضِهِ وَ جَنَّتِهِ وَ نَارِهِ وَ بِاسْمِهِ الْأَعْظَمِ الَّذِي عَلَّمَهُ آدَمَ فِي جَنَاتِ عَدْنٍ وَ صَلَّى اللَّهُ وَ مَلَائِكَتُهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ عَلَى جَمِيعِ أَنْبِيَاءِ اللَّهِ وَ رُسُلِهِ اللَّهُمَّ فَبِحُرْمَةِ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ وَ بِحُرْمَةِ تَفْسِيرِهَا فَإِنَّهُ لَا يَعْلَمُ تَفْسِيرَهَا غَيْرُكَ أَنْ تَسْتَجِيبَ دُعَائِي وَ ارْحَمْ تَضَرُّعِي وَ أَدْخِلْنِي فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ مَا بَيْنَهُمَا مَغْفِرَةً وَ رَحْمَةً وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ وَ تَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ وَ لَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ وَ تَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَ قِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

ابن طاووس علیه الرحمه گوید که این دعا (یعنی دعای گذشته) از جمله دعاهائی است که من در یک مهمتی و مطلبی ضرور بخاطرم رسید که بخوانم و تجربه نمایم او را پس چون تلاوت نمودم و آن را خواندم قسم به خدا که تعجیل اجابت آن را دیدم و مطلبهای من بزودی بر آورده شد و در خواب دیدم سلامتی خود را در باقی مانده آن روز از بلاها و آن که برآورده می شود حاجت من. پس چنان شد که در خواب دیده بودم.

دعائی است که آن را جبرئیل علیه السلام به پیغمبر صلی الله علیه و آله تعلیم نموده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا نُورَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ يَا جَمَالَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ يَا عِمَادَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ يَا صَرِيحَ

الْمُسْتَضْرِحِينَ يَا غَوْثَ الْمُسْتَعِيثِينَ يَا مُنْتَهَى رَغْبَةِ الرَّاعِبِينَ وَ الْمُفْرَجَ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ وَ
الْمُرَوِّحَ عَنِ الْمَهْمُومِينَ وَ مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَ كَاشِفَ السُّوءِ وَ أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ إِلَهَ
الْعَالَمِينَ وَ مُنْزِلًا بِهِ كُلُّ حَاجَةٍ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ افْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَ
لَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ

و سپس هر دعا و نیازی که دوست داری بر زبان جاری کنی.

دعای قدح

از آن جمله دعائی است که او را انس بن مالک از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله از جبرئیل علیه السلام روایت نموده است.

ابن طاووس علیه الرحمه گوید که: بسیاری از فضیلت‌های این دعا روایت شده است که برای اختصار از نقل آنها خودداری کردم از آن جهت که مقصود ذکر اصل دعا است و آن این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ بِاسْمِهِ الْمُبْتَدَأِ رَبِّ الْآخِرَةِ وَ الْأُولَى لَا غَايَةَ لَهُ
وَ لَا مُنْتَهَى رَبِّ الْأَرْضِ وَ السَّمَاوَاتِ الْعُلَى الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى. لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
وَ مَا فِي الْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا وَ مَا تَحْتَ الثَّرَى. وَ إِنْ تَجَهَّرَ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَ أَخْفَى
اللَّهُ عَظِيمُ الْأَلَاءِ دَائِمُ النِّعْمَاءِ قَاهِرُ الْأَعْدَاءِ (رَحِيمٌ بِخَلْقِهِ) عَاطِفٌ بِرِزْقِهِ مَعْرُوفٌ بِلُطْفِهِ عَادِلٌ
فِي حُكْمِهِ عَالِمٌ فِي مُلْكِهِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الرَّحْمَاءِ عَالِمُ الْعُلَمَاءِ صَاحِبُ الْأَنْبِيَاءِ غَفُورٌ
الْغُفْرَاءِ قَادِرٌ عَلَى مَا يَشَاءُ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَلِكِ الْوَاحِدِ الْحَمِيدِ ذِي الْعَرْشِ الْمَجِيدِ الْفَعَّالِ لِمَا
يُرِيدُ رَبُّ الْأَرْبَابِ وَ مُسَبِّبِ الْأَسْبَابِ وَ سَابِقِ الْأَسْبَاقِ وَ رَازِقِ الْأَرْزَاقِ وَ خَالِقِ الْأَخْلَاقِ قَادِرِ

عَلَى مَا يَشَاءُ مُقَدَّرِ الْمُقَدَّرِ وَ قَاهِرِ الْقَاهِرِينَ وَ عَادِلِ فِي يَوْمِ النُّشُورِ إِلَهِ الْإِلَهَةِ يَوْمَ الْوَأَقِعَةِ
رَحِيمِ غَفُورِ حَلِيمِ شُكُورِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّبِّ الْعَظِيمِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمَلِكِ الرَّحِيمِ الْأَوَّلِ الْقَدِيمِ
خَالِقِ الْعَرْشِ وَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ قَابِلُ التَّوْبَةِ شُكُورُ حَلِيمِ الْعَزِيزُ
الرَّحِيمُ الْأَوَّلُ الْآخِرُ الظَّاهِرُ الْبَاطِنُ الدَّائِمُ الْقَائِمُ رَازِقُ الْوُحُوشِ وَ الْبِهَائِمِ صَاحِبُ الْعَطَايَا وَ
مَانِعُ الْبَلَايَا يَشْفِي السَّقِيمَ وَ يَغْفِرُ لِلخَاطِئِينَ وَ يَغْفُو عَنِ النَّادِمِينَ وَ يُحِبُّ الصَّالِحِينَ وَ
يُؤْوِي الْهَارِبِينَ وَ يَسْتُرُّ عَلَى الْمُذْنِبِينَ وَ يُؤْمِنُ الْخَائِفِينَ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْكَرِيمُ
الْمَعْبُودُ فِي كُلِّ مَكَانٍ تَغْفِرُ الْخَطَايَا وَ تَسْتُرُّ الْعُيُوبَ شُكُورُ حَلِيمِ عَالِمِ بِالْحُدُودِ مُنْبِتُ
الزُّرُوعِ وَ الْأَشْجَارِ فَالِقُ الْحُبُوبِ صَاحِبُ الْجَبْرُوتِ غَنِيٌّ عَنِ الْخَلْقِ قَاسِمُ الْأَرْزَاقِ عَلَّامُ الْغُيُوبِ
أَنْتَ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِكَ شَيْءٌ وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ أَنْتَ الَّذِي تَغْفُو عَنِ الْمَعَاصِي
بَعْدَ أَنْ يَغْرُقَ فِي الذُّنُوبِ أَنْتَ الَّذِي كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْتَهُ يَنْصَرِفُ إِلَيْكَ بِالْمَنْسُوبِ اغْفِرْ لِي
خَطِيئَتِي كَمَا قُلْتَ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ وَ أَنْتَ بِوَعْدِكَ صَدُوقٌ نَجِّنِي مِنَ الْهَمُومِ وَ الْغُمُومِ
وَ الْكُرُوبِ أَنْتَ غِيَاثُ كُلِّ مَكْرُوبٍ وَ أَنْتَ الَّذِي قُلْتَ لَا تَقْنَطُوا مِن رَحْمَتِي وَ أَنْتَ بِقَوْلِكَ
لَيْسَ بِكَذُوبٍ احْفَظْنِي مِنْ آفَاتِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ هَوْلِ يَوْمِ اللُّحُودِ وَ لَا تَفْضَحْنِي سَيِّدِي
عَلَى رُءُوسِ الْخَلَائِقِ فِي الْيَوْمِ الْمَوْعُودِ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا ضِدَّ لَهُ وَ لَا نِدَّ لَهُ وَ لَا
صَاحِبَةَ لَهُ وَ لَا وَالِدَ لَهُ وَ لَا وَلَدَ لَهُ وَ لَا حَدَّ لَهُ وَ لَا حُدُودَ لَهُ وَ لَا مِثَالَ لَهُ وَ لَا كُفُوَ لَهُ وَ لَا
وَزِيرَ لَهُ وَ لَا شَرِيكَ لَهُ فِي مُلْكِهِ أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا عَزِيزُ يَا عَزِيزُ يَا عَزِيزُ أَنْ
تُرِينِي فِي مَنَامِي مَا رَجَوْتُ مِنْكَ وَ أَنْ تُكْرِمَنِي بِمَغْفِرَةِ خَطِيئَتِي إِنَّكَ عَلَى مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا سُبْحَانَ يَا
غُفْرَانُ يَا بُرْهَانَ يَا سُلْطَانَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ أَشْهَدُ أَنَّ كُلَّ مَعْبُودٍ مِنْ دُونِ عَرْشِكَ إِلَى
قَرَارِ أَرْضِكَ بَاطِلٌ غَيْرَ وَجْهِكَ (الْقَدِيمِ) الْكَرِيمِ الْمَعْبُودِ (الدَّائِمِ) آمَنْتُ بِكَ وَ اسْتَعَنْتُ بِكَ
بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَغْنِنِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

دعای حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله است مشهور به دعاء فرج

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا مَنْ عَلَا فَقَهَرَ وَ يَا مَنْ
بَطَنَ فَخَبَرَ وَ يَا مَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ وَ يَا مَنْ عَبْدَ فَشَكَرَ وَ يَا مَنْ عُصِيَ فَغَفَرَ يَا مَنْ لَا يُحِيطُ بِهِ
الْفِكْرُ يَا مَنْ لَا يُدْرِكُهُ بَصَرٌ وَ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ أَثَرٌ يَا عَالِي الْمَكَانِ يَا شَدِيدَ الْأَرْكَانِ يَا
مُنْزِلَ الْفُرْقَانِ يَا مُبَدِّلَ الزَّمَانِ يَا قَابِلَ الْقُرْبَانِ يَا نَيْرَ الْبُرْهَانِ يَا عَظِيمَ الشَّانِ يَا ذَا الْمَنْ وَ
الْإِحْسَانَ وَ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَ السُّلْطَانَ يَا رَحِيمٌ يَا رَحْمَانٌ يَا رَبَّ الْأَرْبَابِ يَا تَوَّابٌ يَا وَهَّابٌ يَا
مُعْتِقَ الرِّقَابِ يَا مُنْشِئَ السَّحَابِ يَا مَنْ حَيْثُ مَا دُعِيَ أَجَابَ يَا مُرْخِصَ الْأَسْعَارِ يَا مُنْزِلَ
الْأَمْطَارِ يَا مُنْبِتَ الْأَشْجَارِ فِي الْأَرْضِ الْقِفَارِ يَا مُخْرِجَ النَّبَاتِ يَا مُحْيِيَ الْأَمْوَاتِ يَا مُقِيلَ
الْعَثَرَاتِ يَا كَاشِفَ الْكُرْبَاتِ يَا مَنْ لَا تُضْجِرُهُ الْأَصْوَاتُ وَ لَا تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ اللُّغَاتُ وَ لَا تَغْشَاهُ
الظُّلُمَاتُ يَا مُعْطِيَ السُّؤَالَاتِ يَا وَلِيَّ الْحَسَنَاتِ يَا دَافِعَ الْبَلِيَّاتِ يَا قَابِلَ الصَّدَقَاتِ يَا قَابِلَ
التَّوْبَاتِ يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ يَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ يَا رَاحِمَ
الْعَبْرَاتِ يَا مُنْجِحَ الطَّلِبَاتِ يَا مُنْزِلَ الْبَرَكَاتِ يَا جَامِعَ الشَّتَاتِ يَا رَادًا مَا كَانَ فَاتًا يَا جَمَالَ
الْأَرْضِينَ وَ السَّمَاوَاتِ يَا سَابِعَ النِّعَمِ يَا كَاشِفَ الْأَلَمِ يَا شَافِيَ السَّقَمِ يَا مَعْدِنَ الْجُودِ وَ الْكَرَمِ
يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ يَا أَسْمَعَ السَّمْعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّظِيرِينَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ يَا أَقْرَبَ الْأَقْرَبِينَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ يَا
مُتَجَاوِزًا عَنِ الْمُسِيئِينَ يَا مَنْ لَا يُعْجَلُ عَلَى الْخَاطِئِينَ يَا فَكََاكَ الْمَآسُورِينَ يَا مُفْرَجَ غَمِّ
الْمَغْمُومِينَ يَا جَامِعَ الْمُتَفَرِّقِينَ يَا مُدْرِكَ الْهَارِبِينَ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ يَا صَاحِبَ كُلِّ غَرِيبٍ يَا
مُونِسَ كُلِّ وَحِيدٍ يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَسِيرِ يَا
عِضْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا مَنْ لَهُ التَّدْبِيرُ وَ إِلَيْهِ التَّقْدِيرُ يَا مَنْ الْعَسِيرُ عَلَيْهِ سَهْلٌ يَسِيرٌ يَا
مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ خَبِيرٌ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا خَالِقَ السَّمَاءِ وَ الْقَمَرِ الْمُنِيرِ يَا

فَالِقَ الْإِصْبَاحِ يَا مُرْسِلَ الرِّيحِ يَا بَاعِثَ الأَرْوَاحِ يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّمَّاحِ يَا مَنْ بِيَدِهِ كُلُّ مِفْتَاحٍ
 يَا عِمَادَ مَنْ لَّا عِمَادَ لَهُ يَا سَنَدَ مَنْ لَّا سَنَدَ لَهُ يَا ذُخْرَ مَنْ لَّا ذُخْرَ لَهُ يَا عِزَّ مَنْ لَّا عِزَّ لَهُ يَا
 كَنْزَ مَنْ لَّا كَنْزَ لَهُ يَا حِرْزَ مَنْ لَّا حِرْزَ لَهُ يَا عَوْنَ مَنْ لَّا عَوْنَ لَهُ يَا رُكْنَ مَنْ لَّا رُكْنَ لَهُ يَا
 غِيَاثَ مَنْ لَّا غِيَاثَ لَهُ يَا عَظِيمَ الْمَنِّ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا
 بَاسِطَ الأَيْدِيَنِ بِالرَّحْمَةِ يَا مُبْتَدِئًا بِالنِّعَمِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا يَا ذَا الْحُجَّةِ الْبَالِغَةِ يَا ذَا الْمُلْكِ وَ
 الْمَلَكُوتِ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَالْجَبْرُوتِ يَا مَنْ هُوَ حَيٌّ لَّا يَمُوتُ أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ الْغُيُوبِ وَ بِمَعْرِفَتِكَ
 مَا فِي ضَمَائِرِ الْقُلُوبِ وَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ اصْطَفَيْتَهُ لِنَفْسِكَ أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابٍ مِنْ كُتُبِكَ
 أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ وَ بِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى كُلِّهَا حَتَّى انْتَهَى إِلَى اسْمِكَ
 الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الَّذِي فَضَّلْتَهُ عَلَى جَمِيعِ أَسْمَائِكَ أَسْأَلُكَ بِهِ أَسْأَلُكَ بِهِ أَنْ تُصَلِّيَ
 عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَنْ تُبَسِّرَ لِي مِنْ أَمْرِي مَا أَخَافُ عُسْرَهُ وَ تُفَرِّجَ عَنِّي الْهَمَّ وَ الْغَمَّ وَ
 الْكَرْبَ وَ مَا ضَاقَ بِهِ صَدْرِي وَ عِيلَ بِهِ صَبْرِي فَإِنَّهُ لَّا يَقْدِرُ عَلَيَّ فَرَجِي سِوَاكَ وَ أَفْعَلُ بِي مَا
 أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَهْلَ التَّقْوَى وَ أَهْلَ الْمَغْفِرَةِ يَا مَنْ لَّا يَكْشِفُ الْكَرْبَ غَيْرُهُ وَ لَّا يُجَلِّي الْحَزْنَ
 سِوَاهُ وَ لَّا يُفَرِّجُ عَنِّي إِلَّا هُوَ أَكْفِينِي شَرَّ نَفْسِي خَاصَّةً وَ شَرَّ النَّاسِ عَامَّةً وَ أَصْلِحْ لِي شَأْنِي
 كُلَّهُ وَ أَصْلِحْ أُمُورِي وَ أَفْضِ لِي حَوَائِجِي وَ اجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرَجًا وَ مَخْرَجًا فَإِنَّكَ تَعْلَمُ وَ
 لَّا أَعْلَمُ وَ تَقْدِرُ وَ لَّا أَقْدِرُ وَ أَنْتَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ

دعای عظیم القدر دعائی که روایت شده حضرت رسول صلی الله علیه و آله

و از آن جمله دعائی بسیار بزرگ مرتبه و شریف است که از پیغمبر روایت شده که: حدیث نموده سلیمان بن ابراهیم، از موسی بن یزید، از انس بن
 اویس، از علی بن ابی طالب علیه السلام که فرمودند که حضرت رسالت پناهی صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که خدای تعالی را به این نامها
 بخواند خدای تعالی دعای او را مستجاب می کند و قسم به حق کسی که مرا برآستی به پیغمبری فرستاده است که اگر این نامها بر صفحه های آهن
 خوانده شود هر آینه گداخته می شود و اگر بر آب روان خوانده شود هر آینه بسته می شود تا آن که تواند رفتن بر روی آن و اگر بر دیوانه خوانده

شود عاقل گردد و اگر بر زنی خوانند که دشوار زاید هر آینه خدای تعالی بر آن زائیدن را آسان گرداند و اگر این نامه را شخصی چهل شب جمعه بخواند خدای تعالی می‌آمزد گناهی را که میان او و میان خلائق باشد و گناهی را که میان او و میان پروردگار خود باشد. پس سلمان فارسی رحمه الله علیه گفت: پدر و مادرم فدای تو باد یا رسول الله آیا به کسی که این نامه را بخواند همه این ثوابها بخشیده می‌شود؟ پس حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمودند: ای سلمان تحریر مکن و چندان مطلع مگردان مردم را برای این نامه و بر ثواب آنها پس بدرستی که می‌ترسم از آن که مردمان همه عبادات را ترک نمایند و بخواند این نامه اعتماد نمایند. پس حضرت رسالت پناهی صلی الله علیه و آله فرمودند: ای سلمان خدای تعالی می‌آمزد خواننده این دعا را و اهل بیت او و حکام و علماء شهر او را و سایر اهل بلد او را همه ایشان را ان شاء الله تعالی و آن نامه و دعا این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ وَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ وَ أَنْتَ الرَّحِيمُ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ
السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ الْأَوَّلُ الْآخِرُ الظَّاهِرُ الْبَاطِنُ الْحَمِيدُ الْمَجِيدُ
الْمُبْدِيُّ الْمَعِيدُ الْوَدُودُ الشَّهِيدُ الْقَدِيمُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ الْعَلِيمُ الصَّادِقُ الرَّعُوفُ الرَّحِيمُ الشَّكُورُ
الْغَفُورُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ الرَّقِيبُ الْحَفِيزُ ذُو الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ الْعَظِيمِ الْعَلِيمِ
الْغَنِيِّ الْوَلِيِّ الْفَتْاحِ الْمُرْتَحِ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ الْعَدْلُ الْوَفِيُّ الْوَلِيُّ الْحَقُّ الْمُبِينُ الْخَلَّاقُ الرَّزَّاقُ
الْوَهَّابُ التَّوَّابُ الرَّبُّ الْوَكِيلُ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الدِّيَّانُ الْمُتَعَالَى الْقَرِيبُ
الْمُجِيبُ الْبَاعِثُ الْوَارِثُ الْوَاسِعُ الْبَاقِي الْحَيُّ الدَّائِمُ الَّذِي لَا يَمُوتُ الْقَيُّومُ النُّورُ الْغَقَّارُ الْوَاحِدُ
الْقَهَّارُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ. لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ذُو الطَّوْلِ الْمُقْتَدِرُ عَلَّامُ
الْغُيُوبِ الْبَدِيءُ الْبَدِيعُ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ الدَّاعِي الظَّاهِرُ الْمُقِيتُ الْمُغِيثُ الدَّافِعُ الضَّارُّ النَّافِعُ
الْمُعِزُّ الْمُدِلُّ الْمُطْعِمُ الْمُنْعِمُ الْمُهَيَّمِنُ الْمُكْرَمُ الْمُحْسِنُ الْمُجْمِلُ الْحَنَّانُ الْمُفْضِلُ الْمُحْيِي
الْمُمِيتُ الْفَعَّالُ لِمَا يُرِيدُ مَالِكُ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَ تَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَ
تُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَ تُدِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ
وَ تُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَ تُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ تُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَ تَرْزُقُ مَنْ
تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَ فَالِقُ الْحَبِّ وَ النَّوِي يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ
هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ اللَّهُمَّ مَا قُلْتُ مِنْ قَوْلٍ أَوْ حَلَفْتُ مِنْ حَلْفٍ أَوْ نَذَرْتُ مِنْ نَذْرٍ فِي يَوْمِي
هَذَا وَ لَيْلَتِي هَذِهِ فَمَشَيْتَكَ بَيْنَ يَدَيِ ذَلِكَ كُلِّهِ مَا شِئْتَ مِنْهُ كَانَ وَ مَا لَمْ تَشَأْ مِنْهُ لَمْ

يَكُنْ فَادْفَعْ عَنِّي بِحَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ بِحَقِّ
هَذِهِ الْأَسْمَاءِ عِنْدَكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِي وَ ارْحَمْنِي وَ تُبْ عَلَيَّ وَ تَقَبَّلْ
مَنِّي وَ اصْلِحْ لِي شَأْنِي وَ يَسِّرْ أُمُورِي وَ وَسِّعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِي وَ اغْنِنِي بِكَرَمِ وَجْهِكَ عَنِ
جَمِيعِ خَلْقِكَ وَ صُنْ وَجْهِي وَ يَدَيَّ وَ لِسَانِي عَنِ مَسْأَلَةِ غَيْرِكَ وَ اجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرْجاً
وَ مَخْرَجاً فَإِنَّكَ تَعْلَمُ وَ لَا أَعْلَمُ وَ تَقْدِرُ وَ لَا أَقْدِرُ وَ أَنْتَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ مُحَمَّدِ النَّبِيِّ وَ آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

دعاهای مولایمان حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام

ذکر آنچه را که اختیار نموده‌ایم آن را از حرزها و دعاهائی که منسوب است به مولای ما امیر المؤمنین و یعسوب الدین و امام

المتقین علی بن ابی طالب علیه افضل الصلوة و السلام

پس، از آن جمله دعائی است که آن را حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله به امیر المؤمنین علی علیه السلام تعلیم نموده در وقت متوجه شدن ایشان به بلاد یمن و دعا این است :

اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِمَا ثَقَّهَ مِنِّي بِغَيْرِكَ وَ لَا رَجَاءَ يَا وَيْ بِي إِلَّا إِلَيْكَ وَ لَا قُوَّةَ أَتَكِلُ عَلَيْهَا وَ لَا حِيلَةَ أَلْجَأُ إِلَيْهَا إِلَّا طَلَبَ فَضْلِكَ وَ التَّعَرُّضَ لِرَحْمَتِكَ وَ السُّكُونَ إِلَى أَحْسَنِ عَادَتِكَ وَ أَنْتَ أَعْلَمُ بِمَا سَبَقَ لِي فِي وَجْهِ هَذَا مِمَّا أَحَبُّ وَ أَكْرَهُ فَأَيُّمَا أَوْفَعْتَ عَلَيَّ فِيهِ قُدْرَتِكَ فَمَحْمُودٌ فِيهِ بَلَاؤُكَ مُتَّضِحٌ فِيهِ قِضَاؤُكَ وَ أَنْتَ تَمْحُو مَا تَشَاءُ وَ تُثَبِّتُ وَ عِنْدَكَ أُمُّ الْكِتَابِ اللَّهُمَّ فَاصْرِفْ عَنِّي مَقَادِيرَ كُلِّ بَلَاءٍ وَ مَقَاصِرَ كُلِّ لَأْوَاءٍ وَ ابْسُطْ عَلَيَّ كِنْفًا مِنْ رَحْمَتِكَ وَ سَعَةً مِنْ فَضْلِكَ وَ لُطْفًا مِنْ عَفْوِكَ حَتَّى لَا أَحِبَّ تَعْجِيلَ مَا أَخَّرْتَ وَ لَا تَأْخِيرَ مَا عَجَّلْتَ وَ ذَلِكَ مَعَ مَا أَسْأَلُكَ أَنْ تُخَلِّفَنِي فِي أَهْلِي وَ وُلْدِي وَ صُرُوفِ حُزَانَتِي بِأَحْسَنِ مَا خَلَّفْتَ بِهِ غَائِبًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَحْصِينِ كُلِّ عَوْرَةٍ وَ سِتْرِ كُلِّ سَيِّئَةٍ وَ حَطِّ كُلِّ مَعْصِيَةٍ وَ كِفَايَةِ كُلِّ مَكْرُوهٍ وَ ارْزُقْنِي عَلَى ذَلِكَ شُكْرَكَ وَ ذِكْرَكَ وَ حُسْنَ عِبَادَتِكَ وَ الرِّضَا بِقَضَائِكَ يَا وَليَّ الْمُؤْمِنِينَ وَ اجْعَلْنِي وَ وُلْدِي وَ مَا خَوَّلْتَنِي وَ رَزَقْتَنِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ فِي حِمَاكَ الَّذِي لَا يُسْتَبَاحُ وَ ذِمَّتِكَ الَّتِي لَا تُخْفَرُ وَ جِوَارِكَ الَّذِي لَا يُرَامُ وَ أَمَانِكَ الَّذِي لَا يُنْقَضُ وَ سِتْرِكَ الَّذِي لَا يَهْتَكُ فَإِنَّهُ مَنْ كَانَ فِي حِمَاكَ وَ ذِمَّتِكَ وَ جِوَارِكَ وَ أَمَانِكَ وَ سِتْرِكَ كَانَ أَمِنًا مَحْفُوظًا وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

و از آن جمله دعائی است از برای حضرت امیر المؤمنین صلوات الله و سلامه علیه که روایت شده آن که این دعا را در روز جنگ جمل پیش از جنگ خواندند و دعا این است:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَحْمَدُكَ وَ أَنْتَ لِلْحَمْدِ أَهْلٌ عَلَى حُسْنِ صُنْعِكَ إِلَيَّ وَ تَعَطُّفِكَ عَلَيَّ وَ عَلَى مَا وَصَلْتَنِي بِهِ مِنْ نُورِكَ وَ تَدَارُكْتَنِي بِهِ مِنْ رَحْمَتِكَ وَ أَسْبَغْتَ عَلَيَّ مِنْ نِعْمَتِكَ فَقَدْ اصْطَنَعْتَ عِنْدِي يَا مَوْلَايَ مَا يَحِقُّ لَكَ بِهِ جُهْدِي وَ شُكْرِي لِحُسْنِ عَفْوِكَ وَ بِلَائِكَ الْقَدِيمِ عِنْدِي وَ تَظَاهِرِ نِعْمَائِكَ عَلَيَّ وَ تَتَابِعِ أَيَادِيكَ لَدَيَّ لَمْ أَبْلُغْ إِحْرَارَ حَظِّي وَ لَا صَلَاحَ نَفْسِي وَ

لَكَ يَا مَوْلَايَ بَدَأْتَنِي أَوْلًا بِإِحْسَانِكَ فَهَدَيْتَنِي لِدِينِكَ وَ عَرَّفْتَنِي نَفْسَكَ وَ تَبَتَّنِي فِي
أُمُورِي كُلِّهَا بِالْكَفَايَةِ وَ الصَّنْعِ لِي فَصَرَفْتَ عَنِّي جَهْدَ الْبَلَاءِ (الْقَضَاءِ) وَ مَنَعْتَ مِنِّي مَحْذُورَ
الْأَشْيَاءِ فَلَسْتُ أَذْكَرُ مِنْكَ إِلَّا جَمِيلًا وَ لَمْ أَرِ مِنْكَ إِلَّا تَفْضِيلًا يَا إِلَهِي كَمْ مِنْ بَلَاءٍ وَ جَهْدٍ
صَرَفْتَهُ عَنِّي وَ أَرَيْتَنِيهِ فِي غَيْرِي فَكَمْ مِنْ نِعْمَةٍ أَقْرَرْتَ بِهَا عَيْنِي وَ كَمْ مِنْ صَنِيعَةٍ شَرِيفَةٍ
لَكَ عِنْدِي إِلَهِي أَنْتَ الَّذِي تُجِيبُ عِنْدَ الْإِضْطِرَارِ دَعْوَتِي وَ أَنْتَ الَّذِي تُنَفِّسُ عِنْدَ الْغُومِ
كُرْبَتِي وَ أَنْتَ الَّذِي تَأْخُذُ لِي مِنَ الْأَعْدَاءِ بِظُلَامَتِي فَمَا وَجَدْتُكَ وَ لَا أَجِدُكَ بَعِيدًا مِنِّي حِينَ
أُرِيدُكَ وَ لَا مُنْقَبِضًا عَنِّي حِينَ أَسْأَلُكَ وَ لَا مُعْرِضًا عَنِّي حِينَ أَدْعُوكَ فَأَنْتَ إِلَهِي أَجِدُ
صَنِيعَكَ عِنْدِي مَحْمُودًا وَ حُسْنَ بَلَائِكَ عِنْدِي مَوْجُودًا وَ جَمِيعَ أفعالِكَ عِنْدِي جَمِيلًا
يَحْمَدُكَ لِسَانِي وَ عَقْلِي وَ جَوَارِحِي وَ جَمِيعُ مَا أَقَلَّتِ الْأَرْضُ مِنِّي يَا مَوْلَايَ أَسْأَلُكَ بِنُورِكَ
الَّذِي اسْتَقْفْتَهُ مِنْ عَظَمَتِكَ وَ عَظَمَتِكَ الَّتِي اسْتَقْفْتَهَا مِنْ مَشِيَّتِكَ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
الَّذِي عَلَا أَنْ تَمَنَّ عَلَى بَوَاجِبِ شُكْرِي نِعْمَتَكَ رَبِّ مَا أَحْرَصَنِي عَلَى مَا زَهَدْتَنِي فِيهِ وَ
حَثَّتَنِي عَلَيْهِ إِنْ لَمْ تُعِنِّي عَلَى دُنْيَايَ بِزُهْدٍ وَ عَلَى آخِرَتِي بِتَقْوَايَ هَلَكْتُ رَبِّي دَعَتْنِي
دَوَاعِي الدُّنْيَا مِنْ حَرِّ النَّسَاءِ وَ الْبَنِينِ فَأَجَبْتُهَا سَرِيعًا وَ رَكَتُ إِلَيْهَا طَائِعًا وَ دَعَتْنِي
دَوَاعِي الْآخِرَةِ مِنَ الزُّهْدِ وَ الْاجْتِهَادِ فَكَبَّوتُ لَهَا وَ لَمْ أُسَارِعْ إِلَيْهَا مُسَارِعَتِي إِلَى الْحُطَامِ
الْهَامِدِ وَ الْهَشِيمِ الْبَائِدِ وَ السَّرَابِ الدَّاهِبِ عَنْ قَلِيلٍ رَبِّ خَوَّفْتَنِي وَ شَوَّقْتَنِي وَ اِحْتَجَبْتَ
عَنِّي فَمَا خِفْتُكَ حَقَّ خَوْفِكَ وَ أَخَافُ أَنْ أَكُونَ قَدْ تَشَبَّطْتُ عَنِ السَّعْيِ لَكَ وَ تَهَاوَنْتُ بِشَيْءٍ
مِنْ اِحْتِجَابِكَ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا سَعْيِي لَكَ وَ فِي طَاعَتِكَ وَ اَمَلًا قَلْبِي خَوْفَكَ وَ
حَوْلَ تَشْبِيطِي وَ تَهَاوُنِي وَ تَفْرِيطِي وَ كَلَّمَا أَخَافُهُ مِنْ نَفْسِي فَرَقًا مِنْكَ وَ صَبْرًا عَلَيَّ طَاعَتِكَ
وَ عَمَلًا بِهِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ وَ اجْعَلْ جُنَّتِي مِنَ الْخَطَايَا حَصِينَةً وَ حَسَنَاتِي مُضَاعَفَةً
فَإِنَّكَ تُضَاعِفُ لِمَنْ تَشَاءُ اللَّهُمَّ اجْعَلْ دَرَجَاتِي فِي الْجَنَانِ رَفِيعَةً وَ أَعُوذُ بِكَ رَبِّي مِنْ رَفِيعِ
الْمَطْعَمِ وَ الْمَشْرَبِ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا أَعْلَمُ وَ مِنْ شَرِّ مَا لَا أَعْلَمُ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ

الْفَوَاحِشِ كُلِّهَا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَ مَا بَطَّنَ وَ أَعُوذُ بِكَ رَبِّي أَنْ أَشْتَرِيَ الْجَهْلَ بِالْعِلْمِ كَمَا
اشْتَرَى غَيْرِي أَوْ السَّفَهَ بِالْحِلْمِ أَوْ الْجَزَعَ بِالصَّبْرِ أَوْ الضَّلَالَةَ بِالْهُدَى أَوْ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ يَا رَبِّ
مَنْ عَلَيَّ بِذَلِكَ فَاتِّك تَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ وَ لَا تُضِيعْ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ

دعای مولای ما حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در وقت جنگ صفین

نقل شده از کتاب عبد العزیز جلو ذی رحمۃ اللہ علیہ کہ یکی از اصحاب ما است در بیان کیفیت جنگ صفین گفته کہ: پس چون علم جنگ بیای
شد، آن حضرت علیہ السلام این دعا را خواندند:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ نِعْمَةً وَ إِتْيَاكَ
نَسْتَعِينُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا إِلَهَ مُحَمَّدٍ إِلَيْكَ نَقَلْتِ الْأَقْدَامُ وَ
أَفْضَتِ الْقُلُوبُ وَ شَخَصَتِ الْأَبْصَارُ وَ مَدَّتِ الْأَعْنَاقُ وَ طَلَبَتِ الْحَوَائِجُ وَ رُفِعَتِ الْأَيْدِي اللَّهُمَّ
افْتَحْ بَيْنَنَا وَ بَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَ أَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ سِيسِ سَهَ مَرْتَبَهُ بِكُوَيْدِ : لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ
اللَّهُ أَكْبَرُ

دعای حضرت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیہ السلام برای سوار شدن بر مرکب

از آن جمله دعائی است کہ واقع شده در روایتی از کتاب عبد العزیز جلودی کہ: حضرت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیہ السلام هر گاه به
جنگ بیرون می رفتند، اسم خدای تعالی را ذکر می نمودند تا آن کہ سوار می شدند، پس این دعا را می خواندند:

سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَ مَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى
نِعْمِهِ عَلَيْنَا وَ فَضْلِهِ الْعَظِيمِ عِنْدَنَا

پس آن گاه روی استری را کہ بر آن سوار بود، جانب قبله کردند و آن استر پیغمبر صلی اللہ علیہ و آلہ بود و دستهای مبارک به سوی آسمان
بلند کردند و دعای اول را خواندند به اندک تفاوتی در تقدیم و تأخیر بعضی از فقرات بر بعضی

ابن طاووس علیه الرحمه گوید که یافتیم در آخر کتابی که قطع آن به قدر نصف هشت یک ورقی (۱/۱۶ برگ) بود به خط ابن باقلانی که در علم کلام و نحو ماهر بود، حکایت خوابی را که نوشته شده بود به غیر خط آن کتاب و آن حکایت این است که گفته: حدیث نمود به من سید جلیل القدر عالم متفرد مؤید الدین شرف القضاة عبد الملک که دائم گرداند خدای تعالی بلندی مرتبه او را آن که یک وقتی بیمار بودم و در عالم خواب و یا بیهوشی دیدم که مرا حضرت امیر المؤمنین علیه السلام آمد و گویا چنان یافتیم که از هوا فرود آمدند، پس خواستم که از آن حضرت دعائی را سؤال نمایم که به برکت آن صحت یابم، پس هنوز سؤال نکرده بودم که آن حضرت خود فرمودند: از برای تو است شفا و دست مبارک خود را بر بازوی راست من مالیدند، پس آنگاه فرمودند که این آیه‌ها را سه مرتبه بخوان تا آن که ترا خدای تعالی به برکت این کلمات از همه بلاها نگاه دارد و کلمات این است:

قُلْ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَ أَفْوُضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَ مَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

پس حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمودند: که هر گاه تو آیه الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ ... (را تا به آخر) بخوانی، جناب رب العزة در جواب تو می‌فرماید که: فَأَنْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَ فَضْلٍ لَمْ يَمَسُّهُمْ سُوءٌ (یعنی پس بازگشتند مؤمنان با نعمتی و عافیتی تمام و ثوابی بسیار از جانب خدای و زیادتی تقرب به نزد خدا و رسول و نرسید ایشان را رنجی و آزاری و مکره‌ای). و هر گاه بگوئی تو: أَفْوُضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ ... (تا به آخر)، خدای تعالی می‌فرماید که: فَوْقِيهِ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكْرُوا وَ حَاقَ بِالْفِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ (یعنی پس نگاه داشت مؤمن آل فرعون را (یعنی خربیل را) خدای تعالی از بدی‌های آنچه کردند به او فرعون و تبعه او و فرو گرفت به تبعه فرعون که اراده داشتند قتل خربیل را بدی عذاب) و هر گاه بخوانی تو آیه: مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ ... را تا به آخر پس ایمان تو کامل و تمام خواهد بود.

ابن طاووس علیه الرحمه گوید: این بود تفسیر امیر المؤمنین علیه السلام و به تحقیق که از روایت در تفسیر آیه اخیره ساقط شده است.

دعای امیر المؤمنین علیه السلام در روز جنگ هریر در صفین

روایت کرده شده‌ایم ما به سندهای خود تا سعد بن عبد الله در کتاب دعا، گفته که: حدیث نمود به من محمد بن عبد الله مسمعی، از عبد الله بن عبد الرحمن أصم و روایت نمود به من موسی بن جعفر بن وهب بغدادی از محمد بن حسن بن سمون و او از عبد الله بن عبد الرحمن، از ابی جعفر محمد بن نعمان أحوال از حضرت امام جعفر صادق (حضرت سید الشهداء) علیه السلام که فرمودند: از جمله دعا‌های حضرت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام در روز هریر در وقتی که کار دشوار شده بود بر دوستان آن حضرت و دعای مشهور به دعای کرب است و هر کس که بخواند این دعا را در وقتی که روی داده باشد او را غمی و اندوهی، نجات یابد از آن غم و اندوه ان شاء الله تعالی به برکت آن و دعا این است:

اللَّهُمَّ لَا تُحِبِّبْ إِلَيَّ مَا أَبْغَضْتَ وَ لَا تُبْغِضْ إِلَيَّ مَا أَحْبَبْتَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَرْضَى سَخَطَكَ أَوْ أَسْخَطَ رِضَاكَ أَوْ أُرِدَّ قَضَاءَكَ أَوْ أَعْدُو قَوْلَكَ أَوْ أَنْصِحَ أَعْدَاءَكَ أَوْ أَعْدُو أَمْرَكَ فِيهِمُ اللَّهُمَّ مَا كَانَ مِنْ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ يُقَرِّبُنِي مِنْ رِضْوَانِكَ وَ يَبَاعِدُنِي مِنْ سَخَطِكَ فَصَبِّرْنِي

لَهُ وَ أَحْمِلْنِي عَلَيْهِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ لِسَانًا ذَاكِرًا وَ قَلْبًا شَاكِرًا وَ يَقِينًا صَادِقًا وَ إِيمَانًا خَالِصًا وَ جَسَدًا مُتَوَاضِعًا وَ ارْزُقْنِي مِنْكَ حُبًّا وَ أَدْخِلْ قَلْبِي مِنْكَ رُغْبًا اللَّهُمَّ فَإِنْ تَرَحَّمْنِي فَقَدْ حَسُنَ ظَنِّي بِكَ وَ إِنْ تُعَذِّبْنِي فَبِظُلْمِي وَ جَوْرِي وَ جُرْمِي وَ إِسْرَافِي عَلَى نَفْسِي فَلَا عُدْرَةَ لِي إِنْ اعْتَذَرْتُ وَ لَا مُكَافَأَةَ أَحْتَسِبُ بِهَا اللَّهُمَّ إِذَا حَضَرَتِ الْآجَالُ وَ نَفَدَتِ الْأَيَّامُ وَ كَانَ لَا بُدَّ مِنْ لِقَائِكَ فَأَوْجِبْ لِي مِنَ الْجَنَّةِ مَنْزِلًا يَغِيبُنِي بِهِ الْأَوَّلُونَ وَ الْآخِرُونَ لَا حَسْرَةَ بَعْدَهَا وَ لَا رَفِيقَ بَعْدَ رَفِيقِهَا فِي أَكْرَمِهَا مَنْزِلًا اللَّهُمَّ الْبِسْنِي خُشُوعَ الْإِيمَانِ بِالْعِزِّ قَبْلَ خُشُوعِ الدُّلِّ فِي النَّارِ أَثْنِي عَلَيْكَ رَبِّ أَحْسَنَ الثَّنَاءِ لِأَنَّ بَلَاءَكَ عِنْدِي أَحْسَنُ الْبَلَاءِ اللَّهُمَّ فَأَذِقْنِي مِنْ عَوْنِكَ وَ تَأْيِيدِكَ وَ تَوْفِيقِكَ وَ رِفْدِكَ وَ ارْزُقْنِي شَوْقًا إِلَى لِقَائِكَ وَ نَصْرًا فِي نَصْرِكَ حَتَّى أَجِدَ حَلَاوَةَ ذَلِكَ فِي قَلْبِي وَ اعْزِمْ لِي عَلَى ارْتِشَادِ أُمُورِي فَقَدْ تَرَى مَوْقِفِي وَ مَوْقِفَ أَصْحَابِي وَ لَا يَخْفَى عَلَيْكَ شَيْءٌ مِنْ أَمْرِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّصْرَ الَّذِي نَصَرْتَ بِهِ رَسُولَكَ وَ فَرَّقْتَ بِهِ بَيْنَ الْحَقِّ وَ الْبَاطِلِ حَتَّى أَقْمَتَ بِهِ دِينَكَ وَ أَفْلَجْتَ بِهِ حُجَّتَكَ يَا مَنْ هُوَ لِي فِي كُلِّ مَقَامٍ

سعد بن عبد الله ذکر نموده است آن که: این دعائی را که مذکور شد، آن را حضرت امیر المؤمنین علیه السلام خواندند پیش از آنکه اصحاب معاویه مصحفها را بلند کنند، بعد از آن فرمودند که: بدرستی که شیطان فریاد زد فریادی که بعضی از لشکرهای معاویه شنیدند و معاویه و اصحاب او را تعلیم نمود به آن که از جهت حيله مصحفها را بر سر نیزهها و چوبها بلند کنند و فریاد برآورند که ما همه مسلمان و از اهل قرآنیم و به حکم خدا راضی هستیم! پس جماعت خارجیان سخن معاویه و اصحاب او را شنیدند و فریفته شبهه و حيله او گشتند، پس اختلاف عظیمی میان اصحاب امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام بهم رسید همچنان که اصحاب پیغمبر در اطاعت رسول خدا صلی الله علیه و آله در زمان حیات آن حضرت مخالفت نمودند. پس امیر المؤمنین دعائی را خواندند و دعا این:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَ مِنْ شِمَاتِهِ الْأَعْدَاءِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي وَ زَكَ عَمَلِي وَ اغْسِلْ خَطَايَايَ فَإِنِّي ضَعِيفٌ إِلَّا مَا قَوَّيْتُ وَ اقسِمْ لِي حِلْمًا تَسُدُّ بِهِ بَابَ الْجَهْلِ وَ عِلْمًا تُفَرِّجُ بِهِ الْجَهْلَاتِ وَ يَقِينًا تُذْهِبُ بِهِ الشَّكَّ عَنِّي وَ فَهْمًا تُخْرِجُنِي بِهِ مِنَ الْفِتَنِ الْمُعْضِلَاتِ وَ نُورًا أَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ وَ أَهْتَدِي بِهِ فِي الظُّلُمَاتِ اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي سَمْعِي وَ بَصَرِي وَ شَعْرِي وَ بَشْرِي وَ قَلْبِي صَلَاحًا بَاقِيًا تَصْلِحْ بِهَا مَا بَقِيَ مِنْ جَسَدِي أَسْأَلُكَ الرَّاحَةَ

عِنْدَ الْمَوْتِ وَالْعَفْوِ عِنْدَ الْحِسَابِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَيَّ عَمَلٍ كَانَ أَحَبَّ إِلَيْكَ وَ أَقْرَبَ لَدَيْكَ أَنْ تَسْتَعْمِلَنِي فِيهِ أَبَدًا ثُمَّ لَقِّنِي أَشْرَفَ الْأَعْمَالِ عِنْدَكَ وَ آتِنِي فِيهِ قُوَّةً وَ صِدْقًا وَ جِدًّا وَ عَزْمًا مِنْكَ وَ نَشَاطًا ثُمَّ اجْعَلْنِي أَعْمَلُ ابْتِغَاءً وَ جِهَةً وَ مَعَاشَةً فِي مَا أُتَيْتَ صَالِحِي عِبَادِكَ ثُمَّ اجْعَلْنِي لَا أُشْتَرَى بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا وَ لَا أُبْتَغَى بِهِ بَدَلًا وَ لَا تُغَيِّرُهُ فِي سِرَاءٍ وَ لَا ضِرَاءٍ وَ لَا كَسَلًا وَ لَا نِسْيَانًا وَ لَا رِيَاءً وَ لَا سُمْعَةً حَتَّى تَتَوَقَّانِي عَلَيْهِ وَ ارزُقْنِي أَشْرَفَ الْقَتْلِ فِي سَبِيلِكَ أَنْصُرْكَ وَ أَنْصُرْ رَسُولَكَ أَشْتَرِي الْحَيَاةَ الْبَاقِيَةَ بِالْدُنْيَا وَ أَغْنِنِي (وَ أَعْنِي) بِمَرْضَاهُ مِنْ عِنْدِكَ اللَّهُمَّ وَ أَسْأَلُكَ قَلْبًا سَلِيمًا ثَابِتًا حَافِظًا (حَفِيظًا) مُنِيبًا يَعْرِفُ الْمَعْرُوفَ فَيتَّبِعُهُ وَ يُنْكِرُ الْمُنْكَرَ فَيَجْتَنِبُهُ لَا فَاجِرًا وَ لَا شَقِيًّا وَ لَا مُرْتَابًا يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ يَا مَنْ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ حَيَاتِي زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ وَ اجْعَلَ الْوَفَاءَ نَجَاهًا لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ وَ اخْتِمْ لِي عَمَلِي بِالشَّهَادَةِ يَا عُدَّتِي فِي كُرْبَتِي وَ يَا صَاحِبِي فِي حَاجَتِي وَ وَلِيِّي فِي نِعْمَتِي وَ أَسْأَلُكَ أَنْ تَرْزُقْنِي شُكْرَ نِعْمَتِكَ وَ صَبْرًا عَلَى بَلِيَّتِكَ وَ رِضَى بِقُدْرَتِكَ وَ تَصَدِيقًا بِوَعْدِكَ وَ حِفْظًا لِوَصِيَّتِكَ وَ وَرَعًا عَنِ مَحَارِمِكَ وَ تَوَكُّلًا عَلَيْكَ وَ اعْتِصَامًا بِحَبْلِكَ وَ تَمَسُّكًا بِكِتَابِكَ وَ مَعْرِفَةً بِحَقِّكَ وَ قُوَّةً فِي عِبَادَتِكَ وَ نَشَاطًا لِذِكْرِكَ مَا اسْتَعْمَرْتَنِي فِي أَرْضِكَ فَإِذَا كَانَ مَا لَا بُدَّ مِنْهُ الْمَوْتُ فَاجْعَلْ مِيتَتِي قَتْلًا فِي سَبِيلِكَ بِيَدِ شَرِّ خَلْقِكَ وَ اجْعَلْ مَصِيرِي فِي الْأَحْيَاءِ الْمَرْزُوقِينَ عِنْدَكَ فِي دَارِ الْحَيَوَانِ اللَّهُمَّ اجْعَلِ النُّورَ فِي بَصْرِي وَ الْيَقِينَ فِي قَلْبِي وَ خَوْفَكَ فِي نَفْسِي وَ ذِكْرَكَ عَلَى لِسَانِي اللَّهُمَّ اجْعَلْ رَغْبَتِي فِي مَسْأَلَتِي إِيَّاكَ رَغْبَةً أَوْلِيَائِكَ فِي مَسَائِلِهِمْ وَ اجْعَلْ رَهْبَتِي إِيَّاكَ فِي اسْتِجَارَتِي مِنْ عَذَابِكَ رَهْبَةً أَوْلِيَائِكَ اللَّهُمَّ وَ اسْتَعْمِلْنِي فِي مَرْضَاتِكَ وَ طَاعَتِكَ عَمَلًا لَا أَتْرُكُ شَيْئًا مِنْ مَرْضَاتِكَ وَ طَاعَتِكَ مَخَافَةً أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ دُونَكَ اللَّهُمَّ مَا آتَيْتَنِي مِنْ خَيْرٍ فَأَتِنِي مَعَهُ شُكْرًا يُحْدِثُ لِي بِهِ ذِكْرًا وَ أَحْسِنُ لِي بِهِ دُخْرًا وَ مَا زَوَيْتَ عَنِّي مِنْ عَطَاءٍ وَ آتَيْتَنِي عَنْهُ غِنًى فَاجْعَلْ لِي فِيهِ أَجْرًا وَ آتِنِي عَلَيْهِ صَبْرًا اللَّهُمَّ سُدِّ فَقْرِي فِي الدُّنْيَا وَ لَا تُلْهِنِي عَنْ عِبَادَتِكَ وَ لَا تُنْسِنِي

ذِكْرِكَ وَ لَا تُقْصِرْ رَغْبَتِي فِي مَا عِنْدَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْغَمِّ وَ الْحَزَنِ وَ الْعَجْزِ وَ
الْكَسَلِ وَ الْجُبْنِ وَ الْبُخْلِ وَ سُوءِ الْخُلُقِ وَ ضَلَعِ الدَّيْنِ وَ غَلْبَةِ الرِّجَالِ وَ غَلْبَةِ الْعَدُوِّ وَ تَوَالِي
الْأَيَّامِ وَ مِنْ شَرِّ مَا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِي الْأَرْضِ وَ بَلِيَّةٍ لَا أُسْتَطِيعُ عَلَيْهَا صَبْرًا وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ
كُلِّ شَيْءٍ زَحَزَحَ بَيْنِي وَ بَيْنَكَ أَوْ بَاعَدَ مِنْكَ أَوْ صَرَفَ عَنِّي وَجْهَكَ أَوْ نَقَصَ مِنْ حَظِّي
عِنْدَكَ وَ أَعُوذُ بِكَ أَنْ تَحُولَ خَطَايَايَ أَوْ ظَلَمِي أَوْ إِسْرَافِي عَلَى نَفْسِي وَ اتَّبَاعَ هَوَايَ وَ
اسْتِعْمَالَ شَهْوَتِي دُونَ رَحْمَتِكَ وَ بَرِّكَ وَ فَضْلِكَ وَ بَرَكَاتِكَ وَ مَوْعُودِكَ عَلَى نَفْسِكَ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ صَاحِبِ سَوْءٍ فِي الْمَغِيبِ وَ الْمَحْضَرِ فَإِنَّ قَلْبَهُ يَرْعَانِي وَ عَيْنَاهُ تَبْصُرَانِي وَ
أُذُنَاهُ تَسْمَعَانِي إِنْ رَأَى حَسَنَةً أَطْفَأَهَا (أَخْفَاهَا) وَ إِنْ رَأَى سَيِّئَةً أَبْدَاهَا وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ
طَمَعٍ يُدْنِي إِلَى طَبَعٍ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ ضَلَالَةٍ تُرْدِينِي وَ مِنْ فِتْنَةٍ تَعْرُضُ لِي وَ مِنْ خَطِيئَةٍ لَا
تَوْبَةَ مَعَهَا وَ مِنْ مَنْظَرٍ سَوْءٍ فِي الْأَهْلِ وَ الْمَالِ وَ الْوَالِدِ وَ عِنْدَ غَضَاضَةِ الْمَوْتِ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ
الْكُفْرِ وَ الشَّكِّ وَ الْبَغْيِ وَ الْحَمِيَّةِ وَ الْغَضَبِ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ غِنَى يُطْغِينِي وَ مِنْ فَقْرٍ
يُنْسِينِي وَ مِنْ هَوَى يُرْدِينِي وَ مِنْ عَمَلٍ يُخْزِينِي وَ مِنْ صَاحِبٍ يُغْوِينِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ
مِنْ شَرِّ يَوْمٍ أَوْلَاهُ فَزَعٌ وَ آخِرُهُ جَزَعٌ تَسْوَدُّ فِيهِ الْوُجُوهُ وَ تَجِفُّ فِيهِ الْأَكْبَادُ وَ أَعُوذُ بِكَ أَنْ
أَعْمَلَ ذَنْبًا مُخْبِطًا لَا تَغْفِرُهُ أَبَدًا وَ مِنْ ذَنْبٍ يَمْنَعُ خَيْرَ الْآخِرَةِ وَ مِنْ أَمَلٍ يَمْنَعُ خَيْرَ الْعَمَلِ وَ
مِنْ حَيَاةٍ تَمْنَعُ خَيْرَ الْمَمَاتِ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجَهْلِ وَ الْهَزْلِ وَ مِنْ شَرِّ الْقَوْلِ وَ الْفِعْلِ وَ مِنْ
سَقَمٍ يَشْغَلُنِي وَ مِنْ صِحَّةٍ تُلْهِمُنِي وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ التَّعَبِ وَ النَّصَبِ وَ الْوَصَبِ وَ الضِّيقِ وَ
الضَّنْكِ وَ الضَّلَالَةِ وَ الْغَائِلَةِ وَ الذَّلَّةِ وَ الْمَسْكَنَةِ وَ الرِّيَاءِ وَ السُّمْعَةِ وَ النَّدَامَةِ وَ الْحَزَنِ وَ
الْخُشُوعِ وَ الْبَغْيِ وَ الْفِتَنِ وَ مِنْ جَمِيعِ الْآفَاتِ وَ السَّيِّئَاتِ وَ بَلَاءِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ أَعُوذُ بِكَ
مِنْ الْفَوَاحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَ مَا بَطَّنَ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَسْوَاسَةِ الْأَنْفُسِ مِمَّا تُحِبُّ مِنَ الْقَوْلِ
وَ الْفِعْلِ وَ الْعَمَلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ الْحَسِّ وَ اللَّبْسِ وَ مِنْ طَوَارِقِ
اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَ أَنْفُسِ الْجِنِّ وَ أَعْيُنِ الْإِنْسِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَ مِنْ شَرِّ

لِسَانِي وَ مِنْ شَرِّ سَمْعِي وَ مِنْ شَرِّ بَصَرِي وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ نَفْسِي لَأَ تَشْبَعُ وَ مِنْ قَلْبِي لَأَ يَخْشَعُ وَ مِنْ دُعَائِي لَأَ يُسْمَعَ وَ صَلَاةِي لَأَ تُرْفَعُ (لَأَ تُقْبَلُ) اللَّهُمَّ لَأَ تَجْعَلَنِي فِي شَيْءٍ مِنْ عَذَابِكَ وَ لَأَ تَرُدَّنِي فِي ضَلَالَةِ اللَّهِمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ بِشِدَّةِ مُلْكِكَ وَ عِزَّةِ قُدْرَتِكَ وَ عَظَمَةِ سُلْطَانِكَ مِنْ شَرِّ خَلْقِكَ أَجْمَعِينَ

پس بعد از تمام شدن این دعا حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمودند که: این دعا از برای هر امری است که اهتمام به شأن او باشد و از برای دفع هر اندوهی است که روی دهد و این دعائی است که حاجت کسی که این دعا را بخواند، رد کرده نمی‌شود.

دعای دیگر امیر المؤمنین علیه السلام در روز جنگ صفین

ابن طاووس علیه الرحمه گوید که: یافتم و روایت نمودن این دعا را از کتاب دعا و اذکار، تصنیف حسین بن سعید اهوازی رحمه الله به سندهای خود، از یعقوب بن شعیب، از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که آن حضرت فرمودند که: از جمله دعاهاى حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در روز صفین این بود که دعا کرد:

اللَّهُمَّ رَبَّ هَذَا السَّقْفِ الْمَرْفُوعِ الْمَكْفُوفِ الْمَحْفُوظِ الَّذِي جَعَلْتَهُ مَغِيضَ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَ جَعَلْتَهُ فِيهَا مَجَارِيَ الشَّمْسِ وَ الْقَمَرِ وَ مَنَازِلَ الْكَوَاكِبِ وَ النُّجُومِ وَ جَعَلْتَهُ سَاكِنَهُ سَبِطاً مِنَ الْمَلَائِكَةِ لَا يَسْأَمُونَ الْعِبَادَةَ وَ رَبَّ هَذِهِ الْأَرْضِ الَّتِي جَعَلْتَهَا قَرَاراً لِلنَّاسِ وَ الْأَنْعَامِ وَ الْهَوَامِّ وَ مَا نَعَلِمُ وَ مَا لَا نَعَلِمُ مِمَّا يُرَى وَ مِمَّا لَا يُرَى مِنْ خَلْقِكَ الْعَظِيمِ وَ رَبَّ الْجِبَالِ الَّتِي جَعَلْتَهَا لِلْأَرْضِ أَوْتَاداً وَ لِلخَلْقِ مَتَاعاً وَ رَبَّ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ الْمُحِيطِ بِالْعَالَمِ وَ رَبَّ السَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ وَ رَبَّ الْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ إِنْ أَظْفَرْتَنَا عَلَى عَدُوِّنَا فَجَنَّبْنَا الْكِبْرَ وَ سَدَّدْنَا لِلرُّشْدِ وَ إِنْ أَظْفَرْتَهُمْ عَلَيْنَا فَارْزُقْنَا الشَّهَادَةَ وَ اعْصِمْ بَقِيَّةَ أَصْحَابِي مِنَ الْفِتْنَةِ

دعای دیگر امیر المؤمنین علیه السلام در شب جنگ صفین

ابن طاوس علیه الرحمه گوید که: در آخر کتاب احمد بن حسین بن سلیمان این عبارت را یافتیم که نوشته شده بود که: در نسخه‌ای که مقابله کردم این نسخه را با آن بعد از دعائی که مذکور شد این را یافتیم: و از آن جمله دعائی است لطیف و شریف از برای مولای ما امیر المؤمنین علیه السلام در صفین، این را در جزو چهارم از کتاب «دفع الهموم و الاحزان» یافتیم که تالیف احمد بن داود نعمانی بود، نوشته شده که: ابن عباس به حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در شب صفین گفت که آیا نمی‌بینی دشمنان را به تحقیق که دور ما را فرو گرفتند! پس حضرت فرمودند که: و به تحقیق که این ترا به ترس انداخته است. گفتم بلی. پس آن حضرت فرمودند که: این دعا را بخوان و دعا این است:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضَامَ فِي سُلْطَانِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَفْتَقِرَ فِي غِنَاكَ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضَيِّعَ فِي سَلَامَتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَغْلِبَ وَ الْأَمْرُ إِلَيْكَ

و از جمله دعاها پیغمبر صلی الله علیه و آله این دعا است:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَفْتَقِرَ فِي غِنَاكَ أَوْ أَضِلَّ فِي هُدَاكَ أَوْ أُذِلَّ فِي عِزِّكَ أَوْ أَضَامَ فِي
سُلْطَانِكَ أَوْ أَضْطَهَدَ وَ الْأَمْرُ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَقُولَ زُورًا أَوْ أَغْشَى فُجُورًا أَوْ
أَكُونَ بِكَ مَغْرُورًا

دعای امیر المؤمنین علیه السلام که آن را به او ایس قرنی تعلیم نمودند

ابن طاوس گوید که: این دعا غیر آن دعائی است که آن را در کتاب «سعادات» ذکر کردم و غیر آن دعائی است که آن را در کتاب «اغاثه الداعی» ذکر نموده‌ام. حدیث نموده ما را موسی بن زید از او ایس قرنی از امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام که فرمودند: هر کس این دعا را بخواند، خدای تعالی همه حاجت‌های او را بر می‌آورد و رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند که: قسم به کسی که مرا برآستی به پیغمبری فرستاده است، آنکه کسی که به او گرسنگی و تشنگی رسیده باشد، پس این دعا را بخواند، خدای تعالی او را سیر می‌گرداند و آب ارزانی می‌دارد و اگر شخصی این نام‌ها را بر کوهی بخواند که حایل باشد میان او و میان جایی که اراده آن را داشته باشد هر آینه آن کوه راه خواهد داد تا آن که برود به آنجائی که می‌خواهد و اگر این دعا را بر دیوانه‌ای بخواند عاقل می‌شود و اگر این دعا را بر زنی بخواند که بر او زائیدن دشوار باشد، خدای تعالی بر او وضع حمل را آسان می‌گرداند و فرمودند: قسم به کسی که مرا به راستی به پیغمبری فرستاده است آنکه هر کس این دعا را چهل شب جمعه بخواند خدای تعالی می‌آمرزد از برای او هر گناهی را که میان او و میان خدای تعالی باشد و اگر شخصی بر پادشاه ظالمی داخل شود و این دعا را بر آن پادشاه بخواند هر آینه خدای تعالی او را از شر آن خلاص می‌گرداند و هر کس که این دعا را در وقت خواب بخواند پس در آن اثنا بخواب رود خدای عز و جل به عدد هر حرفی از این دعا هفتاد هزار فرشته از روحانیان خلق می‌نماید که روی‌های ایشان نیکوتر باشد از آفتاب به هفتاد هزار مرتبه که از خدای تبارک و تعالی از برای او طلب آمرزش نمایند و برای او دعا کنند و از برای او حسنات بنویسد و هر کس که این دعا را بخواند و حال آنکه از او گناهان کبیره سر زده باشد هر آینه همه گناهان او آمرزیده می‌شود و اگر در آن شب بمیرد، شهید مرده خواهد بود. راوی گوید که: پس امیر المؤمنین علی بن ابی طالب به من فرمودند که: ای ابا عبد الله بدرستی که خدای تعالی می‌آمرزد او را و اهل بیت او را و مؤذن مسجد او را که در آن نماز گزارده و پیشنمازی که به او اقتداء نموده و آن دعا این است:

يَا سَلَامُ الْمُؤْمِنِ الْمُهَيَّمِنِ الْعَزِيزِ الْجَبَّارِ الْمُتَكَبِّرِ الطَّاهِرِ الْمُطَهَّرِ الْقَاهِرِ الْقَادِرِ الْمُقْتَدِرِ يَا مَنْ
يُنَادِي مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ بِالسِّنَةِ شَتَّى وَ لُغَاتٍ مُخْتَلِفَةٍ وَ حَوَائِجٍ أُخْرَى يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ
شَأْنٌ عَنْ شَأْنٍ أَنْتَ الَّذِي لَا تُغَيِّرُكَ الْأُزْمِنَةُ وَ لَا تُحِيطُ بِكَ الْأُمْكِنَةُ وَ لَا تَأْخُذُكَ نَوْمٌ وَ لَا
سِنَةٌ يَسِّرُ لِي مَا أَخَافُ عُسْرَهُ وَ فَرَّجَ لِي مِنْ أَمْرِي مَا أَخَافُ كَرْبَهُ وَ سَهَّلَ لِي مِنْ أَمْرِي مَا
أَخَافُ حُزْنَهُ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ عَمِلْتُ سُوءًا وَ ظَلَمْتُ نَفْسِي
فَاغْفِرْ لِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى نَبِيِّهِ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ تَسْلِيمًا

دعای دیگری از مولای ما حضرت امیر المؤمنین علیه السلام که این را نیز به او ایس قرنی تعلیم نموده

ابو عبد الله دنبلی روایت نموده و سند آن را بالا برده تا او ایس قرنی از حضرت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه که حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند که: بنده ای نیست که این دعا را بخواند مگر آن که خدای تعالی دعای او را مستجاب گرداند و پیغمبر صلی الله علیه و آله چندین مرتبه سوگند یاد نمودند آنکه اگر این دعا بر آب روان خوانده شود هر آینه می ایستد و اگر این دعا را شخصی بخواند که گرسنه یا تشنه باشد هر آینه او را (خدای تعالی) اطعام می نماید و سیراب می گرداند و اگر این دعا بر کوهی خوانده شود از جهت آن که از جای خود زایل شود هر آینه آن کوه از موضع خود زایل می شود و بر زنی اگر خوانده شود که دشوار زاید هر آینه خدای تعالی زائیدن او را آسان می گرداند و اگر این دعا را شخصی در شهری بخواند و آن شهر بسوزد و خانه او در وسط آن شهر باشد، هر آینه خانه آن شخص نجات یابد و منزل او را نخواهد سوخت، اگر این دعا را شخصی چهل شب جمعه بخواند خدای تعالی می آمرزد از برای او همه گناهانی که میان او و میان آدمیان باشد و این دعا را غمناکی و اندوهناکی نمی خواند مگر آنکه خدای تعالی او را از آن غم و اندوه نجات دهد و این دعا را شخصی بر پادشاه ظالمی نمی خواند مگر آن که خدای حاجت او را بر می آورد.

ابن طاوس گوید که: و از برای این دعا شرح بسیار است که من به ذکر همین قدر اقتصار نمودم و دعا این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَ لَا أَسْأَلُ غَيْرَكَ وَ أَرْغَبُ إِلَيْكَ وَ لَا أَرْغَبُ إِلَى
غَيْرِكَ أَسْأَلُكَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ وَ جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ أَنْتَ الْفَتَّاحُ ذُو الْخَيْرَاتِ مُقِيلُ الْعَثْرَاتِ
مَاحِي السَّيِّئَاتِ وَ كَاتِبُ الْحَسَنَاتِ وَ رَافِعُ الدَّرَجَاتِ أَسْأَلُكَ بِأَفْضَلِ الْمَسَائِلِ كُلِّهَا وَ أَنْجَحِهَا
الَّتِي لَا يَنْبَغِي لِلْعِبَادِ أَنْ يَسْأَلُوكَ إِلَّا بِهَا يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ وَ بِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى وَ أَمْثَالِكَ
الْعُلْيَا وَ نِعْمِكَ الَّتِي لَا تُحْصَى وَ بِأَكْرَمِ أَسْمَائِكَ عَلَيْكَ وَ أَحَبِّهَا إِلَيْكَ وَ أَشْرَفِهَا عِنْدَكَ

مَنْزِلَةً وَ أَقْرَبَهَا مِنْكَ وَسِيْلَةً وَ أَجْزَلَهَا مَبْلَغًا وَ أَسْرَعَهَا مِنْكَ إِجَابَةً وَ بِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ
 الْجَلِيْلِ الْأَجَلِّ الْعَظِيْمِ الَّذِي تُحِبُّهُ وَ تَرْضَاهُ وَ تَرْضَى عَنْ مَنْ دَعَاكَ بِهِ فَاسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُ وَ
 حَقٌّ عَلَيْكَ أَلَّا تَحْرِمَ سَائِلَكَ وَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ فِي التَّوْرَةِ وَ الْإِنْجِيْلِ وَ الزَّبُوْرِ وَ الْفُرْقَانِ وَ
 بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ أَوْ لَمْ تُعَلِّمَهُ أَحَدًا وَ بِكُلِّ اسْمٍ دَعَاكَ بِهِ حَمَلَهُ
 عَرْشِكَ وَ مَلَائِكَتِكَ وَ أَصْفِيَاؤُكَ مِنْ خَلْقِكَ وَ بِحَقِّ السَّائِلِيْنَ لَكَ وَ الرَّاْغِبِيْنَ إِلَيْكَ وَ
 الْمُتَعَوِّذِيْنَ بِكَ وَ الْمُتَضَرِّعِيْنَ لَدَيْكَ وَ بِحَقِّ كُلِّ عَبْدٍ مُتَعَبِّدٍ لَكَ فِي بَرٍّ أَوْ بَحْرٍ أَوْ سَهْلٍ أَوْ
 جَبَلٍ أَدْعُوكَ دُعَاءَ مَنْ قَدْ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ وَ عَظُمَ جُرْمُهُ وَ أَشْرَفَ عَلَى الْهَلَاكَةِ وَ ضَعُفَتْ قُوَّتُهُ
 وَ مَنْ لَا يَثِقُ بِشَيْءٍ مِنْ عَمَلِهِ وَ لَا يَجِدُ لِدُنْبِهِ غَافِرًا غَيْرَكَ وَ لَا لِسَعْيِهِ (لِسَعْيِهِ) سِوَاكَ
 هَرَبْتُ مِنْكَ إِلَيْكَ مُعْتَرِفًا غَيْرَ مُسْتَنْكِفٍ وَ لَا مُسْتَكْبِرٍ عَنْ عِبَادَتِكَ يَا أُنْسَ كُلِّ فَقِيْرٍ
 مُسْتَجِيْرٍ أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ بَدِيْعُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ ذُو
 الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ عَالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ ... الرَّحْمَنُ الرَّحِيْمُ أَنْتَ الرَّبُّ وَ أَنَا الْعَبْدُ وَ أَنْتَ
 الْمَالِكُ وَ أَنَا الْمَمْلُوكُ وَ أَنْتَ الْعَزِيْزُ وَ أَنَا الذَّلِيْلُ وَ أَنْتَ الْغَنِيُّ وَ أَنَا الْفَقِيْرُ وَ أَنْتَ الْحَيُّ وَ أَنَا
 الْمَيِّتُ وَ أَنْتَ الْبَاقِي وَ أَنَا الْفَانِي وَ أَنْتَ الْمُحْسِنُ وَ أَنَا الْمُسِيءُ وَ أَنْتَ الْغَفُوْرُ وَ أَنَا الْمُذْنِبُ وَ
 أَنْتَ الرَّحِيْمُ وَ أَنَا الْخَاطِي وَ أَنْتَ الْخَالِقُ وَ أَنَا الْمَخْلُوْقُ وَ أَنْتَ الْقَوِيُّ وَ أَنَا الضَّعِيْفُ وَ أَنْتَ
 الْمُعْطِي وَ أَنَا السَّائِلُ وَ أَنْتَ الْأَمِيْنُ وَ أَنَا الْخَائِفُ وَ أَنْتَ الرَّازِقُ وَ أَنَا الْمَرْزُوقُ وَ أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ
 شَكَوْتُ إِلَيْهِ وَ اسْتَعْنْتُ بِهِ وَ رَجَوْتُهُ لِأَنَّكَ كَمَنْ مِنْ مُذْنِبٍ قَدْ غَفَرْتَ لَهُ وَ كَمَنْ مِنْ مُسِيءٍ قَدْ
 تَجَاوَزْتَ عَنْهُ فَاعْفِرْ لِي وَ تَجَاوَزْ عَنِّي وَ ارْحَمْنِي وَ عَافِنِي مِمَّا نَزَلَ بِي وَ لَا تَفْضَحْنِي بِمَا
 جَنَيْتُهُ عَلَى نَفْسِي وَ خُذْ بِيَدِي وَ بِيَدِ وَالِدِي وَ وُلْدِي وَ ارْحَمْنَا بِرَحْمَتِكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ
 الْإِكْرَامِ

ابن طاووس علیه الرحمه گوید که: خبر داده ما را ابو عبد الله حسین بن ابراهیم بن علی قمی مشهور به ابن الخیاط، گفته که:

خبر داده مرا ابو محمد هارون بن موسی تلعبیری، گفته که: حدیث نموده ما را ابو القاسم عبد الواحد بن عبد الله بن یونس موصلی در شهر حلب، گفته که: حدیث نمود به ما علی بن محمد بن احمد علوی مشهور به مستنجد، گفت که: روایت نموده به ما ابو الحسن کاتب، گفته که: حدیث نموده ما را عبد الرحمن بن علی بن زیاد، گفته که: روایت نمودند به ما عبد الله بن عباس و عبد الله بن جعفر که روزی در خدمت مولای ما حضرت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام حاضر بودیم که حضرت امام حسن علیه السلام داخل شدند و فرمودند: یا امیر المؤمنین مردی به در خانه آمده و اذن می‌طلبد که بر شما داخل شود که از او بوی مشک می‌وزد.

پس حضرت فرمود که: او را اذن ده تا درآید. پس مردی داخل شد عظیم الجثه، خوش روی، خوش منظر و جوانی فاضل، فصیح زبانی که بر او لباس پادشاهی بود و گفت: «السلام علیک یا امیر المؤمنین و رحمه الله و برکاته» بدرستی که من مردیم از اقصی بلاد یمن و از اشراف عرب از اولاد کسی که منسوب به شما است و به تحقیق که در عقب سر خود پادشاهی عظیم و نعمتی کامل را گذاردم و بدرستی که من در راحت و زندگانی بسیار خوب و فراخ روزی و صاحب ثروت و املاک بسیار بودم که بر من کارها دشوار و سخت شده است و زمانها مرا به تنگی مبتلا ساخته و از برای من دشمنی پرکینه است که بر من کار را دشوار نموده است و غلبه نموده است بر من به سبب بسیار اعوان و انصار خود و توانائی جماعت یاری‌کنندگان او و کثرت جمعیت او و به تحقیق که بر من چاره کم شده است و بدرستی که من در شبی از شبها خوابیده بودم در خواب دیدم که مرا شخصی آمد پس به من گفت آنکه: برخیز و بشتاب به سوی بهترین خلق خدا بعد از پیغمبر یعنی امیر المؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیهما و علی آلهم و از آن حضرت سؤال کن آنکه به تو دعائی را تعلیم نماید که او را حبیب خدا و بهترین و برگزیده‌ترین خلق او محمد بن عبد الله صلوات الله علیه و آله تعلیم نموده است. پس بدرستی که در آن دعا اسم اعظم خداست، پس آنگاه این دعا را بر دشمن شدید العداوة خود بخوان. پس یا امیر المؤمنین بیدار گشتم و متوجه به کاری نگشتم تا آن که به سوی تو آمدم و چهار صد غلام همراه دارم و خدا را و رسول او را و شما را شاهد می‌گیرم به آنکه همگی ایشان آزادند و من ایشان را در راه خدا جلت عظمته آزاد نمودم و به تحقیق که یا امیر المؤمنین از راهی دور و دراز و از شهری بعید نزد شما آمده‌ام و به تحقیق که بدن من لاغر شده است و جثه من باریک گشته است. پس یا امیر المؤمنین به حق تفضل تو و به حق پدری و خویشی بر من منت گذار و به من آن دعائی را تعلیم نمای که من در خواب دیدم و مرا آن شخص هاتف امر کرد به آنکه به سوی تو کوچ نمودم.

پس حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمودند که: چنین باشد ترا تعلیم می‌نمایم إن شاء الله و دوات و کاغذی را طلب نمودند و از برای او این دعا را نوشتند و دعا این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ الْحَقُّ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ أَنَا عَبْدُكَ ظَلَمْتُ نَفْسِي وَ اعْتَرَفْتُ بِذَنْبِي وَ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ فَاعْفِرْ لِي يَا غَفُورُ يَا شَكُورُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَحْمَدُكَ وَ أَنْتَ لِلْحَمْدِ أَهْلٌ عَلَيَّ مَا خَصَصْتَنِي بِهِ مِنْ مَوَاهِبِ الرَّغَائِبِ وَ مَا وَصَلَ إِلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ السَّابِغِ وَ مَا أَوْلَيْتَنِي بِهِ مِنْ إِحْسَانِكَ إِلَيَّ وَ بَوَّأْتَنِي بِهِ مِنْ مَطْنَةِ الْعَدْلِ وَ أَنْلَتَنِي مِنْ مَنِّكَ الْوَاصِلِ إِلَيَّ وَ مِنَ الدَّفَاعِ عَنِّي وَ التَّوْفِيقِ لِي وَ الْإِجَابَةِ لِدُعَائِي حَتَّى (حين) أَنَاجِيكَ دَاعِيًا وَ أَدْعُوكَ مُضَامًا وَ أَسْأَلُكَ فَأَجِدُكَ فِي الْمَوَاطِنِ كُلِّهَا لِي جَابِرًا وَ فِي الْأُمُورِ نَاطِرًا وَ

لِذُنُوبِي غَافِرًا وَ لِعَوْرَاتِي سَاتِرًا لَمْ أَعْدَمْ خَيْرَكَ طَرْفَةً عَيْنٍ مُنْذُ أَنْزَلْتَنِي دَارَ الْإِخْتِيَارِ لِتَنْظُرَ
مَا أَقْدَمَ لِدَارِ الْقَرَارِ فَأَنَا عَتِيقُكَ مِنْ جَمِيعِ الْآفَاتِ وَ الْمَصَائِبِ فِي اللَّوَاظِبِ وَ الْعُمُومِ الَّتِي
سَاوَرْتَنِي فِيهَا الْهَمُومُ بِمَعَارِيضِ أَصْنَافِ الْبَلَاءِ وَ مَصْرُوفِ جُهْدِ الْقَضَاءِ لَا أَذْكَرُ مِنْكَ إِلَّا
الْجَمِيلَ وَ لَا أَرَى مِنْكَ غَيْرَ التَّفْضِيلِ خَيْرُكَ لِي شَامِلٌ وَ فَضْلُكَ عَلَيَّ مُتَوَاتِرٌ وَ نِعْمَتُكَ
عِنْدِي مُتَّصِلَةٌ وَ سَوَابِقُ لَمْ تُحَقِّقْ خِدَارِي بَلْ صَدَّقْتَ رَجَائِي وَ صَاحَبْتَ أَسْفَارِي وَ أَكْرَمْتَ
أَحْضَارِي وَ شَفَيْتَ أَمْرَاضِي وَ أَوْصَابِي وَ عَافَيْتَ مُنْقَلَبِي وَ مَثْوَايَ وَ لَمْ تُشْمِتْ بِي أَعْدَائِي وَ
رَمَيْتَ مَنْ رَمَانِي وَ كَفَيْتَنِي مَثُونَهُ مَنْ عَادَانِي فَحَمْدِي لَكَ وَاصِلٌ وَ ثَنَائِي عَلَيْكَ دَائِمٌ مِنْ
الدَّهْرِ إِلَى الدَّهْرِ بِالْوَانِ التَّسْبِيحِ خَالِصًا لِذِكْرِكَ وَ مَرْضِيًّا لَكَ بِنَايِعِ (بِنَايِعِ) التَّوْحِيدِ وَ
إِمْحَاضِ التَّمَجِيدِ بِطُولِ التَّعْدِيدِ وَ مَزِيَّةِ أَهْلِ الْمَزِيدِ لَمْ تُغْنِ (تُغْنِ فِي قُدْرَتِكَ وَ لَمْ تُشَارِكْ
فِي إِلَهِيَّتِكَ وَ لَمْ تَعْلَمْ لَكَ مَائِيَّةٌ فَتَكُونَ لِلْأَشْيَاءِ الْمُخْتَلِفَةِ مُجَانِسًا وَ لَمْ تُعَايِنِ إِذْ حَبَسْتَ
الْأَشْيَاءَ عَلَى الْغَرَائِزِ وَ لَا خَرَقْتَ الْأَوْهَامَ حُجْبَ الْغُيُوبِ فَتَعْتَقِدُ فِيكَ مَحْدُودًا فِي عَظَمَتِكَ
فَلَا يَبْلُغُكَ بَعْدُ الْهَمَمِ وَ لَا يَنَالُكَ غَوْصُ الْفِكْرِ وَ لَا يَنْتَهِي إِلَيْكَ نَظْرٌ نَاطِرٌ فِي مَجْدِ
جَبْرُوتِكَ ارْتَفَعَتْ عَنْ صِفَةِ الْمَخْلُوقِينَ صِفَاتُ قُدْرَتِكَ وَ عَلَا عَنْ ذَلِكَ كِبَرِيَاءُ عَظَمَتِكَ لَا
يَنْقُصُ مَا أَرَدْتَ أَنْ يَزْدَادَ وَ لَا يَزْدَادُ مَا أَرَدْتَ أَنْ يَنْقُصَ لَا أَحَدَ حَضَرَكَ حِينَ بَرَأْتَ
النُّفُوسَ كَلَّتِ الْأَوْهَامُ عَنْ تَفْسِيرِ صِفَتِكَ وَ انْحَسَرَتِ الْعُقُولُ عَنْ كُنْهِ عَظَمَتِكَ وَ كَيْفَ
تُوصَفُ وَ أَنْتَ الْجَبَّارُ الْقُدُّوسُ الَّذِي لَمْ تَزَلْ أَرْلِيًّا دَائِمًا فِي الْغُيُوبِ وَحَدَّكَ لَيْسَ فِيهَا غَيْرُكَ
وَ لَمْ يَكُنْ لَهَا سِوَاكَ. حَارَ فِي مَلَكُوتِكَ عَمِيقَاتُ مَذَاهِبِ التَّفْكِيرِ فَتَوَاضَعَتِ الْمُلُوكُ
لِهَيْبَتِكَ وَ عَنَتِ الْوُجُوهُ بِذُلِّ الْإِسْتِكَانَةِ لَكَ وَ انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِكَ وَ اسْتَسَلَّمَ كُلُّ شَيْءٍ
لِقُدْرَتِكَ وَ خَضَعَتْ لَكَ الرَّقَابُ وَ كُلُّ دُونَ ذَلِكَ تَحْبِيرُ اللَّغَاتِ وَ ضَلَّ هُنَالِكَ التَّدْبِيرُ فِي
تَصَارِيفِ الصِّفَاتِ فَمَنْ تَفَكَّرَ فِي ذَلِكَ رَجَعَ طَرْفُهُ إِلَيْهِ حَسِيرًا وَ عَقْلُهُ مَبْهُورًا وَ تَفَكَّرَهُ
مُتَحَيِّرًا اللَّهُمَّ فَلَكَ الْحَمْدُ مُتَوَاتِرًا مُتَوَالِيًا مُتَّسِقًا مُسْتَوْتِقًا يَدُومُ وَ لَا يَبِيدُ غَيْرَ مَفْقُودٍ فِي

الْمَلَكُوتِ وَ لَا مَطْمُوسٍ فِي الْمَعَالِمِ وَ لَا مُنْتَقِصٍ فِي الْعِرْفَانِ وَ لَكَ الْحَمْدُ مَا لَا تُحْصِي
مَكَارِمُهُ فِي اللَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ وَ الصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ وَ فِي الْبَرَارِيِّ وَ الْبِحَارِ وَ الْغُدُوِّ وَ الْأَصَالِ وَ
الْعَشِيِّ وَ الْإِبْكَارِ وَ فِي الظَّهَائِرِ وَ الْأَسْحَارِ اللَّهُمَّ بِتَوْفِيقِكَ قَدْ أَحْضَرْتَنِي الرَّغْبَةَ وَ جَعَلْتَنِي
مِنْكَ فِي وِلَايَةِ الْعِصْمَةِ فَلَمْ أُبْرَحْ فِي سُبُوحِ نِعْمَائِكَ وَ تَتَابِعِ آلائِكَ مَحْفُوظًا لَكَ فِي الْمَنْعَةِ
وَ الدِّفَاعِ مَحُوطًا بِكَ فِي مَشَاوِي وَ مُنْقَلَبِي وَ لَمْ تُكَلِّفْنِي فَوْقَ طَاقَتِي إِذْ لَمْ تَرْضَ مِنِّي إِلَّا
طَاعَتِي وَ لَيْسَ شُكْرِي وَ إِنِ أُبْلَغْتُ فِي الْمَقَالِ وَ بَالِغَتْ فِي الْفِعَالِ بِبَالِغِ أَدَاءِ حَقِّكَ وَ لَا
مُكَافِيًا لِفَضْلِكَ لِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَمْ تَعِبْ وَ لَا تَغِيبُ عَنْكَ غَائِبَةٌ وَ لَا تَخْفَى
عَلَيْكَ خَافِيَةٌ وَ لَمْ تَضِلَّ لَكَ فِي ظُلْمِ الْخَفِيَّاتِ ضَالَّةٌ إِنَّمَا أَمْرُكَ إِذَا أَرَدْتَ شَيْئًا أَنْ تَقُولَ لَهُ
كُنْ فَيَكُونُ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ مِثْلَ مَا حَمِدْتَ بِهِ نَفْسَكَ وَ حَمِدَكَ بِهِ الْحَامِدُونَ وَ مَجَّدَكَ
بِهِ الْمُمَجِّدُونَ وَ كَبَّرَكَ بِهِ الْمُكَبِّرُونَ وَ عَظَّمَكَ بِهِ الْمُعْظِمُونَ حَتَّى يَكُونَ لَكَ مِنِّي وَحْدِي
بِكُلِّ طَرْفَةِ عَيْنٍ وَ أَقَلِّ مِنْ ذَلِكَ مِثْلُ حَمْدِ الْحَامِدِينَ وَ تَوْحِيدِ أَصْنَافِ الْمُخْلِصِينَ وَ
تَقْدِيسِ أَجْنَاسِ الْعَارِفِينَ وَ ثَنَاءِ جَمِيعِ الْمُهَلِّلِينَ وَ مِثْلُ مَا أَنْتَ بِهِ عَارِفٌ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ
مِنَ الْحَيَوَانِ وَ أَرْغَبُ إِلَيْكَ فِي رَغْبَةٍ مَا أَنْطَقْتَنِي بِهِ مِنْ حَمْدِكَ فَمَا أَيْسَرَ مَا كَلَّفْتَنِي بِهِ
مِنْ حَقِّكَ وَ أَعْظَمَ مَا وَعَدْتَنِي عَلَى شُكْرِكَ ابْتَدَأْتَنِي بِالنِّعَمِ فَضْلًا وَ طَوْلًا وَ أَمَرْتَنِي بِالشُّكْرِ
حَقًّا وَ عَدْلًا وَ وَعَدْتَنِي عَلَيْهِ أضعافاً وَ مَزِيداً وَ أَعْطَيْتَنِي مِنْ رِزْقِكَ اعْتِبَاراً وَ فَضْلًا وَ سَأَلْتَنِي
مِنْهُ يَسِيراً صَغِيراً وَ أَعْفَيْتَنِي مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَ لَمْ تُسَلِّمْنِي لِلِسُّوءِ مِنْ بَلَائِكَ مَعَ مَا أَوْلَيْتَنِي
مِنَ الْعَافِيَةِ وَ سَوَّعْتَ مِنْ كَرَائِمِ النَّحْلِ وَ ضَاعَفْتَ لِي الْفَضْلَ مَعَ مَا أَوْدَعْتَنِي مِنَ الْمَحَجَّةِ
الشَّرِيفَةِ وَ يَسَّرْتَ لِي مِنَ الدَّرَجَةِ الرَّفِيعَةِ الْعَالِيَةِ وَ اصْطَفَيْتَنِي بِأَعْظَمِ النَّبِيِّينَ دَعْوَةً وَ
أَفْضَلِهِمْ شَفَاعَةً مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ اللَّهُمَّ فَاعْفِرْ لِي مَا لَا يَسَعُهُ إِلَّا مَغْفِرَتُكَ وَ لَا
يَمَحِّقُهُ إِلَّا عَفْوُكَ وَ لَا يُكْفِّرُهُ إِلَّا فَضْلُكَ وَ هَبْ لِي فِي يَوْمِي يَقِيناً تَهَوَّنُ عَلَيَّ بِهِ مُصِيبَاتِ
الدُّنْيَا وَ أَحْزَانِهَا بِشَوْقٍ إِلَيْكَ وَ رَغْبَةٍ فِيمَا عِنْدَكَ وَ اكْتُبْ لِي عِنْدَكَ الْمَغْفِرَةَ وَ بَلِّغْنِي

الْكَرَامَةَ وَ ارْزُقْنِي شُكْرَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ فَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الرَّفِيعُ الْبَدِيءُ الْبَدِيعُ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ الَّذِي لَيْسَ لِأَمْرِكَ مَدْفَعٌ وَلَا عَنْ قَضَائِكَ مُمْتَنَعٌ أَشْهَدُ أَنَّكَ رَبِّي وَ رَبُّ كُلِّ
شَيْءٍ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الثَّبَاتَ
فِي الْأَمْرِ وَالْعَزِيمَةَ عَلَى الرَّشْدِ وَالشُّكْرَ عَلَى نِعْمَتِكَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَوْرِ كُلِّ جَائِرٍ وَ بَغْيِ
كُلِّ بَاغٍ وَ حَسَدِ كُلِّ حَاسِدٍ بِكَ أَصُولٌ عَلَى الْأَعْدَاءِ وَ بِكَ أَرْجُو وَلَايَةَ الْأَحِبَّاءِ مَعَ مَا لَا
أَسْتَطِيعُ إِحْصَاءَهُ وَ لَا تَعْدِيدَهُ مِنْ عَوَائِدِ فَضْلِكَ وَ طَرْفِ رِزْقِكَ وَ الْوَانِ مَا أَوْلَيْتَ مِنْ
إِرْفَادِكَ فَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْفَاشِي فِي الْخَلْقِ رِفْدُكَ الْبَاسِطُ بِالْجُودِ يَدُكَ وَ
لَا تُضَادُّ فِي حُكْمِكَ وَ لَا تُنَازِعُ فِي أَمْرِكَ تَمْلِكُ مِنَ الْأَنَامِ مَا تَشَاءُ وَ لَا يَمْلِكُونَ إِلَّا مَا تُرِيدُ
قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَ تَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَ تُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَ
تُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَ تُولِجُ النَّهَارَ
فِي اللَّيْلِ وَ تُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ تُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَ تَرزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ
أَنْتَ الْمُنْعِمُ الْمُفْضِلُ الْخَالِقُ الْبَارِي الْقَادِرُ الْقَاهِرُ الْمُقَدَّسُ فِي نُورِ الْقُدْسِ تَرَدَّيْتُ بِالْمَجْدِ وَ
الْعِزِّ وَ تَعَظَّمْتُ بِالْكَبْرِيَاءِ وَ تَغَشَّيْتُ بِالنُّورِ وَ الْبَهَاءِ وَ تَجَلَّلْتَ بِالْمَهَابَةِ وَ السَّنَاءِ لَكَ الْمَنْ
الْقَدِيمُ وَ السُّلْطَانُ الشَّامِخُ وَ الْجُودُ الْوَاسِعُ وَ الْقُدْرَةُ الْمُقْتَدِرَةُ جَعَلْتَنِي مِنْ أَفْضَلِ بَنِي آدَمَ وَ
جَعَلْتَنِي سَمِيعاً بَصِيراً صَاحِباً سَوِيّاً مُعَافاً لَمْ تَشْغَلْنِي بِنُقْصَانٍ فِي بَدَنِي وَ لَمْ تَمْنَعْكَ
كَرَامَتِكَ إِيَّايَ وَ حُسْنُ صَنِيعِكَ عِنْدِي وَ فَضْلُ إِنْعَامِكَ عَلَيَّ أَنْ وَسَّعْتَ عَلَيَّ فِي الدُّنْيَا وَ
فَضَّلْتَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِنْ أَهْلِهَا فَجَعَلْتَ لِي سَمْعاً يَسْمَعُ آيَاتِكَ وَ فُؤَاداً يَعْرِفُ عَظَمَتَكَ وَ أَنَا
بِفَضْلِكَ حَامِدٌ وَ بِجَهْدِ يَقِينِي لَكَ شَاكِرٌ وَ بِحَقِّكَ شَاهِدٌ فَإِنَّكَ حَيٌّ قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ وَ حَيٌّ
بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ وَ حَيٌّ لَمْ تَرِثِ الْحَيَاءَةَ مِنْ حَيٍّ وَ لَمْ تَقْطَعْ خَيْرَكَ عَنِّي طَرْفَةَ عَيْنٍ فِي كُلِّ
وَقْتٍ وَ لَمْ تُنْزِلْ بِي عُقُوبَاتِ النَّقْمِ وَ لَمْ تُغَيِّرْ عَلَيَّ دَقَائِقَ الْعِصْمِ فَلَوْ لَمْ أَذْكَرْ مِنْ إِحْسَانِكَ
إِلَّا عَفْوَكَ وَ إِجَابَةَ دُعَائِي حِينَ رَفَعْتَ رَأْسِي بِتَحْمِيدِكَ وَ تَمْجِيدِكَ وَ فِي قِسْمَةِ الْأَرْزَاقِ

حِينَ قَدَّرْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا حَفِظَهُ عِلْمُكَ وَ عَدَدَ مَا أَحَاطَتْ بِهِ قُدْرَتُكَ وَ عَدَدَ مَا وَسِعَتْهُ رَحْمَتُكَ اللَّهُمَّ فَتَمِّمْ إِحْسَانَكَ فِيَمَا بَقِيَ كَمَا أَحْسَنْتَ فِيَمَا مَضَى فَإِنِّي أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِتَوْحِيدِكَ وَ تَمَجِيدِكَ وَ تَحْمِيدِكَ وَ تَهْلِيلِكَ وَ تَكْبِيرِكَ وَ تَعْظِيمِكَ وَ بِنُورِكَ وَ رَأْفَتِكَ وَ رَحْمَتِكَ وَ عُلُوكَ وَ جَمَالِكَ وَ جَلَالِكَ وَ بَهَائِكَ وَ سُلْطَانِكَ وَ قُدْرَتِكَ وَ بِمُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ أَلَّا تَحْرِمَنِي رِفْدَكَ وَ فَوَائِدَكَ فَإِنَّهُ لَا يَعْتَرِيكَ لِكثْرَهُ مَا يَتَدَقَّقُ بِهِ عَوَائِقُ الْبُخْلِ وَ لَا يَنْقُصُ جُودَكَ تَقْصِيرٌ فِي شُكْرِ نِعْمَتِكَ وَ لَا تُفْنِي خَزَائِنَ مَوَاهِبِكَ النِّعَمَ وَ لَا تَخَافُ ضَيْمَ إِمْلَاقٍ فَتُكْدِي وَ لَا يَلْحَقُكَ خَوْفٌ عُدْمٍ فَيَنْقُصَ فَيُضْ فَضْلِكَ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي قَلْبًا خَاشِعًا وَ يَقِينًا صَادِقًا وَ لِسَانًا ذَاكِرًا وَ لَا تُؤْمِنِي مَكْرَكَ وَ لَا تَكْشِفْ عَنِّي سِتْرَكَ وَ لَا تُنْسِنِي ذِكْرَكَ وَ لَا تُبَاعِدْنِي مِنْ جِوَارِكَ وَ لَا تَقْطَعْنِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَ لَا تُؤْيِسْنِي مِنْ رَوْحِكَ وَ كُنْ لِي أُنَيْسًا مِنْ كُلِّ وَخْشَةٍ وَ اعْصِمْنِي مِنْ كُلِّ هَلَاكَةٍ وَ نَجِّنِي مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ فَإِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ اللَّهُمَّ ارْفَعْ عَنِّي وَ لَا تَضَعْ عَنِّي وَ زِدْنِي وَ لَا تَنْقُصْنِي وَ ارْحَمْنِي وَ لَا تُعَذِّبْنِي وَ أَنْصُرْنِي وَ لَا تَخْذُلْنِي وَ آثِرْنِي وَ لَا تُؤْثِرْ عَلَيَّ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَ سَلِّمْ تَسْلِيمًا كَثِيرًا

ابن عباس گفته که پس بعد از آن حضرت امیر المؤمنین علیه السلام به آن شخص فرمودند که باید تو این دعا را حفظ کنی و خواندن این را در هیچ روز ترک نکنی، پس بدرستی که امید دارم که به شهر خود برسی در حالی که خدای تعالی دشمن ترا هلاک کرده باشد. پس بدرستی که شنیدم از رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: اگر چنانچه شخصی این دعا را به نیتی خالص و درست و دلی زاری کننده بخواند، پس به کوهها امر کند آنکه با او براه افتند هر آینه آنها از مواضع خود حرکت می کنند و اگر بر دریا بخواند هر آینه بر آن راه می رود. پس آن مرد متوجه به بلاد خود گردید و بعد از چهل روز کتابتی از او به حضرت امیر المؤمنین علیه السلام رسید که خدای تعالی دشمنان او را هلاک نمود به حدی که در حوالی و بلاد او احدی از دشمنان او باقی نماند. پس آنگاه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمودند که: به تحقیق که من این را می دانستم و هر آینه به تحقیق که مرا رسول خدا صلی الله علیه و آله خبر داده بود و بر من امری مشکل نشده مگر و حال آنکه به برکت این دعا آن امر بر من آسان شده باشد که مذکور شد.

و از آن جمله دعائی است از برای مولای ما امیر المؤمنین علیه السلام

الْحَمْدُ لِلَّهِ أَوْلَ مَحْمُودٍ وَ آخِرَ مَعْبُودٍ وَ أَقْرَبَ مَوْجُودٍ الْبَدِيءِ بِلَا مَعْلُومٍ لِأَزَلِيَّتِهِ وَ لَا آخِرٍ لِأَوْلِيَّتِهِ وَ الْكَائِنِ قَبْلَ الْكَوْنِ بَغَيْرِ كِيَانٍ وَ الْمَوْجُودِ فِي كُلِّ مَكَانٍ بَغَيْرِ عِيَانٍ وَ الْقَرِيبِ مِنْ كُلِّ نَجْوَى بَغَيْرِ تَدَانٍ عَلَنَتْ عِنْدَهُ الْغُيُوبُ وَ ضَلَّتْ فِي عَظَمَتِهِ الْقُلُوبُ فَلَا الْأَبْصَارُ تُدْرِكُ عَظَمَتَهُ وَ لَا الْقُلُوبُ عَلَى احْتِجَابِهِ تُنْكِرُ مَعْرِفَتَهُ تَمَثَّلَ فِي الْقُلُوبِ بَغَيْرِ مِثَالٍ تَحْدُهُ الْأَوْهَامُ أَوْ تُدْرِكُهُ الْأَحْلَامُ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ نَفْسِهِ دَلِيلًا عَلَى تَكْبُرِهِ عَنِ الضِّدِّ وَ النَّدِّ وَ الشَّكْلِ وَ الْمِثْلِ فَالْوَحْدَانِيَّةُ آيَةُ الرَّبُوبِيَّةِ وَ الْمَوْتُ الْآتِي عَلَى خَلْقِهِ مُخْبِرٌ عَنْ خَلْقِهِ وَ قُدْرَتِهِ ثُمَّ خَلَقَهُمْ مِنْ نُطْفَةٍ وَ لَمْ يَكُونُوا شَيْئًا دَلِيلٌ عَلَى إِعَادَتِهِمْ خَلْقًا جَدِيدًا بَعْدَ فَنَائِهِمْ كَمَا خَلَقَهُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الَّذِي لَمْ يَضُرَّهُ بِالْمَعْصِيَةِ الْمُتَكَبِّرُونَ وَ لَمْ يَنْفَعَهُ بِالطَّاعَةِ الْمُتَعَبِّدُونَ الْحَلِيمِ عَلَى الْجَبَابِرَةِ الْمُدَّعِينَ وَ الْمُمَهِّلِ الزَّاعِمِينَ لَهُ شَرِيكًا فِي مَلَكُوتِهِ الدَّائِمِ فِي سُلْطَانِهِ بَغَيْرِ أَمَدٍ وَ الْبَاقِي فِي مَلِكِهِ بَعْدَ انْقِضَاءِ الْأَبَدِ وَ الْفَرْدِ الْوَاحِدِ الصَّمَدِ وَ الْمُتَكَبِّرِ عَنِ الصَّاحِبَةِ وَ الْوَلَدِ رَافِعِ السَّمَاءِ بَغَيْرِ عَمَدٍ وَ مُجْرِي السَّحَابِ بَغَيْرِ صَفَدٍ قَاهِرِ الْخَلْقِ بَغَيْرِ عَدَدٍ لَكِنَّ اللَّهَ الْأَحَدُ الْفَرْدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخُلْ مِنْ فَضْلِهِ الْمُقِيمُونَ عَلَى مَعْصِيَتِهِ وَ لَمْ يُجَازِهِ لِأَصْغَرِ نِعْمِهِ الْمُجْتَهِدُونَ فِي طَاعَتِهِ الْغَنِيُّ الَّذِي لَا يَضُنُّ بَرِّزِقِهِ عَلَى جَاحِدِهِ وَ لَا يَنْقُصُ عَطَايَاهُ أَرْزَاقُ خَلْقِهِ خَالِقُ الْخَلْقِ وَ مُفْنِيهِ وَ مُعِيدُهُ وَ مُبْدِيهِ وَ مُعَافِيهِ (معاقبته) عَالِمٌ مَا أَكْنَتْهُ السَّرَائِرُ وَ أَخْبَتْهُ الضَّمَائِرُ وَ اخْتَلَفَتْ بِهِ الْأَلْسُنُ وَ أَنْسَتْهُ الْأَزْمَنُ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَ الْقَيُّومُ الَّذِي لَا يَنَامُ وَ الدَّائِمُ الَّذِي لَا يَزُولُ وَ الْعَدْلُ الَّذِي لَا يَجُورُ وَ الصَّافِحُ عَنِ الْكِبَائِرِ بِفَضْلِهِ وَ الْمَعْدَّبُ مَنْ عَذَّبَ بَعْدَلِهِ لَمْ يَخَفِ الْفَوْتَ فَحَلَمَ وَ عَلِمَ الْفَقْرَ إِلَيْهِ فَرَحِمَ وَ قَالَ فِي مُحْكَمِ كِتَابِهِ وَ لَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ أَحْمَدُهُ حَمْدًا أَسْتَزِيدُهُ فِي نِعْمَتِهِ وَ أَسْتَجِيرُ بِهِ مِنْ نِقْمَتِهِ وَ أَتَقَرَّبُ إِلَيْهِ بِالتَّصَدِيقِ لِنَبِيِّهِ الْمُصْطَفَى لَوْحِيهِ الْمُتَخَيَّرِ لِرِسَالَتِهِ الْمُخْتَصِّ بِشَفَاعَتِهِ الْقَائِمِ بِحَقِّهِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ عَلَى أَصْحَابِهِ وَ عَلَى النَّبِيِّينَ وَ

الْمُرْسَلِينَ وَالْمَلَائِكَةَ أَجْمَعِينَ وَ سَلَّمَ تَسْلِيمًا إِلَهِي دَرَسَتْ الْأَمَالَ وَ تَغَيَّرَتْ الْأَحْوَالَ وَ
كَذَبْتَ الْأَلْسُنُ وَ أَخْلَفْتَ الْعِدَّةُ إِلَّا عِدَّتَكَ فَإِنَّكَ وَعَدْتِ مَغْفِرَةً وَ فَضَّلَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَعْطِنِي مِنْ فَضْلِكَ وَ أَعِزَّنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ سُبْحَانَكَ وَ بِحَمْدِكَ مَا
أَعْظَمَكَ وَ أَحْلَمَكَ وَ أَكْرَمَكَ وَ وَسِعَ بِفَضْلِكَ حِلْمُكَ تَمَرُّدُ الْمُسْتَكْبِرِينَ وَ اسْتَعْرَقَتْ نِعْمَتُكَ
شُكْرَ الشَّاكِرِينَ وَ عَظُمَ حِلْمُكَ عَنْ إِحْصَاءِ الْمُحْصِينَ وَ جَلَّ طَوْلُكَ عَنْ وَصْفِ الْوَاصِفِينَ
كَيْفَ لَوْ لَا فَضْلُكَ حَلَمْتَ عَمَّنْ خَلَقْتَهُ مِنْ نُطْفَةٍ وَ لَمْ يَكُ شَيْئًا فَرَبَّيْتَهُ بِطِيبِ رِزْقِكَ وَ
أَنْشَأْتَهُ فِي تَوَاتُرِ نِعْمَتِكَ وَ مَكَّنْتَ لَهُ فِي مِهَادِ أَرْضِكَ وَ دَعَوْتَهُ إِلَى طَاعَتِكَ فَاسْتَنْجَدَ عَلَى
عِصْيَانِكَ بِإِحْسَانِكَ وَ جَحَدَكَ وَ عَبَدَ غَيْرَكَ فِي سُلْطَانِكَ كَيْفَ لَوْ لَا حِلْمُكَ أَمَهَّلْتَنِي وَ قَدْ
شَمَلْتَنِي بِسِرِّكَ وَ أَكْرَمْتَنِي بِمَعْرِفَتِكَ وَ أَطَلَقْتَ لِسَانِي بِشُكْرِكَ وَ هَدَيْتَنِي السَّبِيلَ إِلَى
طَاعَتِكَ وَ سَهَّلْتَنِي الْمَسْلُكَ إِلَى كَرَامَتِكَ وَ أَحْضَرْتَنِي سَبِيلَ قُرْبَتِكَ فَكَانَ جَزَاؤُكَ مِنِّي
إِنْ كَافَأْتِكَ عَنِ الْإِحْسَانِ بِالْإِسَاءَةِ حَرِيصًا عَلَى مَا أَسْخَطَكَ مُتَنَقِّلًا فِيمَا أُسْتَحَقُّ بِهِ الْمَزِيدَ
مِنْ نِقْمَتِكَ سَرِيعًا إِلَى مَا أُبْعَدَ مِنْ رِضَاكَ مُغْتَبِطًا بِعِزِّهِ الْأَمَلِ مُعْرِضًا عَنْ زَوَاجِرِ الْأَجَلِ لَمْ
يَقْنَعْنِي حِلْمُكَ عَنِّي وَ قَدْ أَتَانِي تَوَعُّدُكَ بِأَخْذِ الْقُوَّةِ مِنِّي حَتَّى دَعَوْتُكَ عَلَى عَظِيمِ
الْخَطِيئَةِ أُسْتَزِيدُكَ فِي نِعْمَتِكَ غَيْرَ مُتَاهِبٍ لِمَا قَدْ أَشْرَفْتُ عَلَيْهِ مِنْ نِقْمَتِكَ مُسْتَبْطِنًا
لِمَزِيدِكَ وَ مُتَسَخِّطًا لِمَيْسُورِ رِزْقِكَ مُقْتَضِيًا جَوَائِزَكَ بِعَمَلِ الْفَجَّارِ كَالْمُرَاصِدِ رَحْمَتِكَ
بِعَمَلِ الْأَبْرَارِ مُجْتَهِدًا أَتَمَّنِي عَلَيْكَ الْعِظَائِمَ كَالْمُدَلِّ الْأَمِنِ مِنْ قِصَاصِ الْجَرَائِمِ فَ إِنَّا لِلَّهِ وَ
إِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ مُصِيبَةً عَظِيمَةً رُزْنُهَا وَ جَلَّ عِقَابُهَا بَلْ كَيْفَ لَوْ لَا أَمَلِي وَ وَعْدُكَ الصَّفْحَ عَنْ
زَلِّي أَرْجُو إِقَالَتِكَ وَ قَدْ جَاهَرْتُكَ بِالْكَبَائِرِ مُسْتَخْفِيًا عَنْ أَصَاغِرِ خَلْقِكَ فَلَا أَنَا رَاقِبْتُكَ وَ
أَنْتَ مَعِي وَ لَا رَاعَيْتُ حُرْمَةَ سِرِّكَ عَلَى بَأَى وَجْهِ أَلْقَاكَ وَ بَأَى لِسَانِ أُنَاجِيكَ وَ قَدْ نَقَضْتُ
الْعُهُودَ وَ الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَ جَعَلْتُكَ عَلَى كَفِيلًا ثُمَّ دَعَوْتُكَ مُفْتَحِمًا فِي الْخَطِيئَةِ
فَأَجَبْتَنِي وَ دَعَوْتَنِي وَ إِلَيْكَ فَفَرِي فَلَمْ أَجِبْ فَوَا سَوَاتَاهُ وَ قُبِحَ صَنِيعَاهُ أَيُّهُ جُرْأُهُ تَجَرَّاتُ وَ

أَيَّ تَغْزِيرٍ عَزَّرْتُ نَفْسِي سُبْحَانَكَ فَبِكَ أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ وَ بِحَقِّكَ أَقْسِمُ وَ مِنْكَ أَهْرُبُ إِلَيْكَ
 بِنَفْسِي اسْتَخَفَّفْتُ عِنْدَ مَعْصِيَتِي لَا بِنَفْسِكَ وَ بِجَهْلِي اغْتَرَرْتُ لَا بِحِلْمِكَ وَ حَقِّي أَضَعْتُ لَا
 عَظِيمَ حَقِّكَ وَ نَفْسِي ظَلَمْتُ وَ لِرَحْمَتِكَ الْآنَ رَجَوْتُ وَ بِكَ آمَنْتُ وَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَ إِلَيْكَ
 أَنْبْتُ وَ تَضَرَّعْتُ فَارْحَمِ إِلَيْكَ فَقْرِي وَ فَاقْتِي وَ كَبَوْتِي لِحَرِّ وَجْهِي وَ حَيْرَتِي فِي سَوَاءِ
 ذُنُوبِي إِنَّكَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ يَا أَسْمَعَ مَدْعُوٍّ وَ خَيْرَ مَرْجُوٍّ وَ أَحْلَمَ مُغْضٍ وَ أَقْرَبَ مُسْتَعَاثٍ
 أَدْعُوكَ مُسْتَعِينًا اسْتِغَاثَةَ الْمُتَحَيِّرِ الْمُسْتَيْسِسِ مِنْ إِغَاثَةِ خَلْقِكَ فَعُدْ بِلُطْفِكَ عَلَيَّ ضَعْفِي وَ
 اغْفِرْ بِسَعَةِ رَحْمَتِكَ كَبَائِرَ ذُنُوبِي وَ هَبْ لِي عَاجِلَ صُنْعِكَ إِنَّكَ أَوْسَعُ الْوَاهِبِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ يَا اللَّهُ يَا أَحَدُ يَا اللَّهُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ
 وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ اللَّهُمَّ أَعْيِنِي الْمَطَالِبُ وَ ضَاقَتْ عَلَيَّ الْمَذَاهِبُ وَ أَقْصَانِي الْأَبَاعِدُ وَ
 مَلَّنِي الْأَقَارِبُ وَ أَنْتَ الرَّجَاءُ إِذَا انْقَطَعَ الرَّجَاءُ وَ الْمُسْتَعَانُ إِذَا عَظُمَ الْبَلَاءُ وَ اللَّجَأُ فِي الشَّدَّةِ وَ
 الرَّخَاءِ فَنَفْسُ كُرْبَةٍ نَفْسٍ إِذَا ذَكَرَهَا الْقُنُوطُ مَسَاوِيهَا أَيَّاسَتْ مِنْ رَحْمَتِكَ وَ لَا تُؤَيِّسْنِي مِنْ
 رَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

دعای حرز یمانی که به دعای سیفی مشهور است به روایتی دیگر

علی بن موسی بن جعفر بن محمد طاوس مؤلف این کتاب رحمه الله گوید که: این دعای مشهور به حرز یمانی را یافتیم به روایتی دیگر که با روایت سابق اختلاف داشت و در این زیادتیه‌ها نسبت به سابق بود. پس دوست داشتم که این دعا را به هر دو روایت ضبط نمایم و الفاظ روایت دیگر این است که او را یافته‌ام: حدیث نمود به ما شریف ابو الحسن زید بن جعفر علوی محمدی که این دعا را بر ابو الحسن محمد بن عبد الله بن بساط خواندم و او گفت که روایت نمود به ما مغیره بن عمر بن ولید عزمی مکی در مکه به عنوانی که خواندم آن را بر او و گفت که روایت نمود به ما ابو سعید مفضل بن محمد حسینی به عنوان قرائت کردن بر او و او گفت که حدیث نمود به ما ابو اسحق ابراهیم بن محمد شافعی و محمد بن یحیی بن ابی عمر عبدی و آن هر دو نقل نمودند از فضیل بن عیاض از عطاء بن سایب از طاوس از ابن عباس که گفت روزی در خدمت حضرت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام حاضر بودم و صحبت می‌داشتم پس حضرت امام حسن علیه السلام داخل شدند و فرمودند که: مرد سواره‌ای بر در خانه ایستاده و اذن می‌طلبد که داخل شود و از او بوی مشک و عنبر مرتفع می‌شود. پس حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمودند که: مأذون ساز او را تا بیاید. پس مردی قوی هیکل نیکو روی خوش اندامی داخل شد که بر او لباس ملوکانه بود. پس گفت که: «السلام علیک یا امیر المؤمنین و رحمه الله و برکاته». پس آن حضرت فرمودند که: «و علیک السلام». و او را نزدیک خود نشانند. پس آن جوان گفت که: یا امیر المؤمنین بدرستی که من از منتهی بلاد یمن به سوی تو آمدم و من مردیم از جمله نجباء عرب و از اولاد کسی هستم که به تو منسوب

است و به تحقیق که پادشاهی عظیمی و نعمتی تمام و املاک بسیاری را در عقب خود گذارده‌ام و بدرستی که من در عیشی فراخ و در کمال رفاهیت و نیکوئی از حال بودم و در برابر من دشمنی است که برطرف کردن مرا و گرفتن مملکت مرا اراده دارد و خدعه و حيله با من را پیشنهاد همت خود ساخته است و به تحقیق که با من از ابتداء چند سال قبل از این جنگ و کارزار نموده است و مرا عاجز کرده است و چاره او را نمی‌دانم و من یا امیر المؤمنین در شبی خوابیده بودم پس مرا هاتفی آواز نمود و گفت که برخیز و کوچ کن و به سوی خلیفه خدا، امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام متوجه شو و از آن حضرت سؤال کن که به تو دعائی را تعلیم نماید که به او پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله تعلیم نموده است. پس بدرستی که در آن اسم اعظم و کلمات تامه است و تو به برکت این دعا مستحق می‌گرددی آنکه خدای تعالی حاجت ترا برآورد و ترا از شرّ این دشمن نجات دهد. پس چون بیدار گشتم کاری را مرتکب نشدم و به سوی تو متوجه گشتم و اکنون به نزد تو آمده‌ام و چهار صد بنده همراه دارم و خدای عزّ و جلّ را شاهد می‌گیرم و ترا شاهد می‌گیرم به آنکه همگی آنها را در راه خدا آزاد نمودم و از ایشان بندگی و ملکیت خود را زایل نمودم و اکنون همگی آزادند و به تحقیق که ترا یا امیر المؤمنین از شهری دور و مسافتی بعید و بیابانی بی‌پایان آمدم که بدن من لاغر شده است و جثّه من ضعیف گشته است. پس یا امیر المؤمنین! بر من منت گذار. ترا سوگند می‌دهم به حقّ پدری که بر من داری، و به حقّ خویشی که با تو دارم، آنکه به من آن دعائی را تعلیم نمائی که در خواب دیدم که به سوی تو کوچ نمایم.

پس آن حضرت فرمودند که: چنین باشد و قلم و دوات و کاغذی را خواندند و این دعا را از برای او نوشتند. راوی گوید که:

پس من نیز آن دعا را نوشتم و دعا این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى خَاتَمِ
النَّبِيِّينَ وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَحْمَدُكَ وَ أَنْتَ لِلْحَمْدِ أَهْلٌ عَلَى مَا
اخْتَصَصْتَنِي بِهِ مِنْ مَوَاهِبِ الرَّغَائِبِ وَ أَوْصِلَ إِلَيَّ مِنْ فَضَائِلِ الصَّنَائِعِ وَ مَا أَوْلَيْتَنِي بِهِ مِنْ
إِحْسَانِكَ وَ بَوَّأْتَنِي مِنْ مَطْنَةِ الصَّدَقِ وَ أَنْلَتَنِي بِهِ مِنْ مَنِّكَ الْوَاصِلِ إِلَيَّ وَ مِنَ الدَّفَاعِ عَنِّي وَ
التَّوْفِيقِ لِي وَ الْإِجَابَةِ لِدُعَائِي حِينَ أَنَا جِيكَ رَاغِبًا وَ أَدْعُوكَ مُصَافِيًا حَتَّى أَرْجُوكَ وَ أَجِدُكَ
فِي الْمَوَاضِعِ كُلِّهَا لِي جَابِرًا وَ فِي الْأُمُورِ نَاطِرًا وَ عَلَى الْأَعْدَاءِ نَاصِرًا وَ لِلدُّنُوبِ سَاتِرًا لَمْ أُعْذَمْ
فَضْلَكَ طَرْفَةً عَيْنٍ مُذْ أَنْزَلْتَنِي دَارَ الْإِخْتِيَارِ لِتَنْظُرَ مَا ذَا أَقْدَمَ لِدَارِ الْقَرَارِ فَأَنَا عَتِيقُكَ مِنْ
جَمِيعِ الْمَصَائِبِ وَ اللَّوَاظِبِ وَ الْعُغُومِ الَّتِي سَاوَرْتَنِي فِيهَا الْهَمُومُ بِمَعَارِيضِ أَصْنَافِ الْبَلَاءِ وَ
مَصْرُوفِ جُهْدِ الْقَضَاءِ لَا أذْكَرُ مِنْكَ إِلَّا الْجَمِيلَ وَ لَا أَرَى مِنْكَ إِلَّا التَّفْصِيلَ خَيْرُكَ لِي
شَامِلٌ وَ فَضْلُكَ عَلَيَّ مُتَوَاتِرٌ وَ نِعْمُكَ عِنْدِي مُتَّصِلَةٌ لَمْ تُحَقِّقْ حِذَارِي وَ صَدَّقْتَ رَجَائِي وَ
صَاحَبْتَ أَسْفَارِي وَ أَكْرَمْتَ إِحْضَارِي وَ شَفَيْتَ أَمْرَاضِي وَ عَافَيْتَ مُنْقَلَبِي وَ مَثَوَايَ وَ لَمْ
تُشْمِتْ بِي أَعْدَائِي وَ رَمَيْتَ مَنْ رَمَانِي وَ كَفَيْتَنِي شَنَّانَ مَنْ عَادَانِي فَحَمْدِي لَكَ وَاصِلٌ وَ

ثَنَائِي عَلَيْكَ دَائِمٌ مِنَ الدَّهْرِ إِلَى الدَّهْرِ بِأَلْوَانِ التَّسْبِيحِ خَالِصاً لِذِكْرِكَ وَ مَرْضِيّاً لَكَ بِنَاصِعِ التَّحْمِيدِ وَ إِمْحَاضِ التَّمَجِيدِ بِطُولِ التَّعْدِيدِ وَ إِكْذَابِ أَهْلِ التَّنْذِيدِ لَمْ تُعْنُ فِي قُدْرَتِكَ وَ لَمْ تُشَارِكْ فِي إِلَهِيَّتِكَ وَ لَمْ تُعَايِنْ إِذْ حَبَسْتَ الْأَشْيَاءَ عَلَى الْغَرَائِزِ الْمُخْتَلِفَاتِ وَ لَا حَزَقْتَ الْأَوْهَامَ حُجْبِ الْغُيُوبِ إِلَيْكَ فَاعْتَقَدْتُ مِنْكَ حُدُوداً فِي عَظَمَتِكَ وَ لَمْ تَعْلَمْ لَكَ مَائِيَّةٌ فَتَكُونَ لِلْأَشْيَاءِ الْمُخْتَلِفَةِ مُجَانِساً لَا يَبْلُغُكَ بَعْدُ الْهِمَمِ وَ لَا يَنَالُكَ غَوْصُ الْفِطَنِ لَا يَنْتَهِي إِلَيْكَ نَظَرُ النَّاطِرِ فِي مَجْدِ جَبْرُوتِكَ ارْتَفَعَتْ عَنْ صِفَةِ الْمَخْلُوقِينَ صِفَاتُ قُدْرَتِكَ وَ عَلَا عَنْ ذَلِكَ كَبِيرُ عَظَمَتِكَ لَا يَنْقُصُ مَا أَرَدْتَ أَنْ يَزْدَادَ وَ لَا يَزْدَادُ مَا أَرَدْتَ أَنْ يَنْقُصَ لَا أَحَدٌ شَهِدَكَ حِينَ فَطَرْتَ الْخَلْقَ وَ لَا نِدُّ حَضْرَكَ حِينَ بَرَأْتَ النُّفُوسَ وَ كَلَّتِ الْأَلْسُنُ عَنْ تَفْسِيرِ صِفَتِكَ وَ انْحَسَرَتِ الْعُقُولُ عَنْ كُنْهِ مَعْرِفَتِكَ وَ كَيْفَ تُوصَفُ وَ أَنْتَ الْجَبَّارُ الْقُدُّوسُ الَّذِي لَمْ يَزَلْ أَرْبَاباً دَائِمًا فِي الْغُيُوبِ وَ حُدُوكَ لَيْسَ فِيهَا غَيْرُكَ وَ لَمْ يَكُنْ لَهَا سِوَاكَ وَ لَا هَجَمَتِ الْعُيُونُ عَلَيْكَ فَتُدْرِكُ مِنْكَ إِنْشَاءً وَ لَا تَهْدِي الْقُلُوبُ لِصِفَتِكَ وَ لَا يَبْلُغُ الْعُقُولُ جَلَالَ عِزَّتِكَ حَارَتْ فِي مَلَكُوتِكَ عَمِيقَاتِ مَذَاهِبِ التَّفَكِيرِ فَتَوَاضَعَتِ الْمُلُوكُ لِهَيْبَتِكَ وَ عَنَتِ الْوُجُوهُ بِذِلَّةِ الْإِسْتِكَانَةِ لَكَ وَ انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِكَ وَ اسْتَسَلَّمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِكَ وَ خَضَعَتْ لَكَ الرَّقَابُ وَ كُلُّ دُونَ ذَلِكَ تَحْبِيرُ اللُّغَاتِ وَ ضَلَّ هُنَالِكَ التَّدْبِيرُ فِي تَضَاعِيفِ الصِّفَاتِ فَمَنْ تَفَكَّرَ فِي ذَلِكَ رَجَعَ طَرْفُهُ إِلَيْهِ حَسِيراً وَ عَقَلُهُ مَبْهُوتاً وَ تَفَكَّرَهُ مُتَحَيِّراً اللَّهُمَّ فَلَكَ الْحَمْدُ مُتَوَاتِراً مُتَوَالِياً مُتَّسِقاً مُسْتَوْثِقاً يَدُومُ وَ لَا يَبِيدُ غَيْرَ مَفْقُودٍ فِي الْمَلَكُوتِ وَ لَا مَطْمُوسٍ فِي الْعَالَمِ وَ لَا مُنْتَقِصٍ فِي الْعِرْقَانِ وَ لَكَ الْحَمْدُ فِيمَا لَا تُحْصِي مَكَارِمُهُ فِي اللَّيْلِ إِذْ أُدْبِرَ وَ الصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ وَ فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ وَ الْغُدُوِّ وَ الْأَصَالِ وَ الْعَشِيِّ وَ الْإِبْكَارِ وَ الظَّهِيرَةِ وَ الْأَسْحَارِ اللَّهُمَّ بِتَوْفِيقِكَ قَدْ أَحْضَرْتَنِي النَّجَاهَ وَ جَعَلْتَنِي مِنْكَ فِي وِلَايَةِ الْعِصْمَةِ وَ لَمْ أُبْرَحْ فِي سُبُوغِ نِعْمَائِكَ وَ تَتَابِعِ الْآلَائِكَ مَحْفُوظاً لَكَ فِي الْمَنَعَةِ وَ الدَّقَّاعِ لَمْ تُكَلِّفْنِي فَوْقَ طَاقَتِي إِذْ لَمْ تَرْضَ مِنِّي إِلَّا طَاعَتِي فَلَيْسَ شُكْرِي وَ لَوْ دَأْبْتُ مِنْهُ فِي الْمَقَالِ وَ بَالِغْتُ فِي الْفِعَالِ يَبْلُغُ

أُذْنِي حَقَّكَ وَ لَا مُكَافٍ فَضْلَكَ لِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَمْ تَغِبْ وَ لَا تَغِيبُ عَنْكَ غَائِبَةٌ وَ لَا تَخْفَى فِي غَوَامِضِ الْوَلَائِحِ عَلَيْكَ خَافِيَةٌ وَ لَمْ تَضِلَّ لَكَ فِي ظَلَمِ الْخَفِيَّاتِ ضَالَةٌ إِنَّمَا أَمْرُكَ إِذَا شِئْتَ أَنْ تَقُولَ كُنْ فَيَكُونُ اللَّهُمَّ فَلَكَ الْحَمْدُ مِثْلَ مَا حَمِدْتَ بِهِ نَفْسَكَ وَ حَمِدَكَ بِهِ الْحَامِدُونَ وَ مَجَّدَكَ بِهِ الْمُمَجِّدُونَ وَ كَبَّرَكَ بِهِ الْمُكَبِّرُونَ وَ عَظَّمَكَ بِهِ الْمُعَظِّمُونَ حَتَّى يَكُونَ لَكَ مِنِّي وَحْدِي فِي كُلِّ طَرْفَةِ عَيْنٍ وَ أَقَلِّ مِنْ ذَلِكَ مِثْلُ حَمْدِ الْحَامِدِينَ وَ تَوْحِيدِ أَصْنَافِ الْمُخْلِصِينَ وَ ثَنَاءِ جَمِيعِ الْمُهَلِّلِينَ وَ تَقْدِيسِ أَحِبَّائِكَ الْعَارِفِينَ وَ مِثْلُ مَا أَنْتَ عَارِفٌ وَ مَحْمُودٌ بِهِ فِي جَمِيعِ خَلْقِكَ مِنَ الْحَيَوَانِ وَ أَرْغَبُ إِلَيْكَ فِي بَرَكَهٍ مَا أَنْطَقْتَنِي بِهِ مِنْ حَمْدِكَ فَمَا أَيْسَرَ مَا كَلَّفْتَنِي مِنْ حَمْدِكَ وَ أَعْظَمَ مَا وَعَدْتَنِي عَلَى شُكْرِكَ مِنْ ثَوَابِهِ ابْتِدَاءً لِلنَّعَمِ فَضْلاً وَ طَوْلاً وَ أَمَرْتَنِي بِالشُّكْرِ حَقًّا وَ عَدْلًا وَ وَعَدْتَنِي أضعافاً وَ مَزِيداً وَ أَعْطَيْتَنِي مِنْ رِزْقِكَ اعْتِبَاراً وَ فَرَضاً وَ سَأَلْتَنِي مِنْهُ صَغِيراً وَ أَعْفَيْتَنِي مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَ لَمْ تُسَلِّمْنِي لِلسُّوءِ مِنْ بَلَائِكَ وَ جَعَلْتَ بَلِيَّتِي الْعَافِيَةَ وَ وَلَّيْتَنِي بِالْبَسْطَةِ وَ الرَّخَاءِ وَ شَرَعْتَ لِي أَيْسَرَ الْفَضْلِ مَعَ مَا وَعَدْتَنِي مِنَ الْمَحَجَّةِ الشَّرِيفَةِ وَ يَسَّرْتَ لِي مِنَ الدَّرَجَةِ الرَّفِيعَةِ وَ اصْطَفَيْتَنِي بِأَعْظَمِ النَّبِيِّينَ دَعْوَةً وَ أَفْضَلِهِمْ شَفَاعَةً مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ اللَّهُمَّ فَاعْفِرْ لِي مَا لَا يَسَعُهُ إِلَّا مَغْفِرَتُكَ وَ لَا يَمْحَاهُ إِلَّا عَفْوُكَ وَ لَا يُكْفِرُهُ إِلَّا فَضْلُكَ وَ هَبْ لِي فِي يَوْمِي هَذَا يَقِيناً يَهْوَنُ عَلَيَّ مُصِيبَاتِ الدُّنْيَا وَ أَحْزَانَهَا وَ شَوْقاً إِلَيْكَ وَ رَغْبَةً فِيمَا عِنْدَكَ وَ اكْتُبْ لِي عِنْدَكَ الْمَغْفِرَةَ وَ بَلِّغْنِي الْكِرَامَةَ وَ ارْزُقْنِي شُكْرَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ فَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الرَّفِيعُ الْبَدِيُّ الْبَدِيعُ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ الَّذِي لَيْسَ لِأَمْرِكَ مَدْفَعٌ وَ لَا عَنْ فَضْلِكَ مَمْنَعٌ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ رَبِّي وَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ عَالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الثَّبَاتَ فِي الْأَمْرِ وَ الْعَزِيمَةَ عَلَى الرَّشْدِ وَ الشُّكْرَ عَلَى نِعْمَتِكَ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَوْرِ كُلِّ جَائِرٍ وَ بَغْيِ كُلِّ بَاغٍ وَ حَسَدِ كُلِّ حَاسِدٍ بِكَ أَصُولُ عَلَى الْأَعْدَاءِ وَ إِيَّاكَ أَرْجُو الْوَلَايَةَ لِلْأَحِبَّاءِ مَعَ مَا لَا أَسْتَطِيعُ إِحْصَاءَهُ وَ لَا تَعْدِيدَهُ مِنْ فَوَائِدِ فَضْلِكَ وَ طَرَفِ

رِزْقِكَ وَ أَلْوَانٍ مَا أَوْلَيْتَنِي مِنْ إِرْفَادِكَ فَأَنَا مُقِرٌّ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْفَاشِي فِي
الْخَلْقِ حَمْدُكَ الْبَاسِطُ بِالْجُودِ يَدُكَ لَا تُضَادُّ فِي حُكْمِكَ وَ لَا تُنَازِعُ فِي أَمْرِكَ تَمْلِكُ مِنْ
الْأَنَامِ مَا تَشَاءُ وَ لَا يَمْلِكُونَ إِلَّا مَا تُرِيدُ أَنْتَ الْمُنْعِمُ الْمُفْضِلُ الْقَادِرُ الْقَاهِرُ الْمُقَدَّسُ فِي نُورِ
الْقُدْسِ تَرَدَّدِيَتِ الْمَجْدُ بِالْعِزِّ وَ تَعَظَّمَتِ الْعِزُّ بِالْكَبْرِيَاءِ وَ تَغَشَّيَتِ النُّورَ بِالْبَهَاءِ وَ تَجَلَّلَتِ الْبَهَاءُ
بِالْمَهَابَةِ لَكَ الْمَنْ الْقَدِيمُ وَ السُّلْطَانُ الشَّامِخُ وَ الْحَوْلُ الْوَاسِعُ وَ الْقُدْرَةُ الْمُفْتَدِرَةُ إِذْ جَعَلْتَنِي
مِنْ أَفْضَلِ بَنِي آدَمَ وَ جَعَلْتَنِي سَمِيعاً بَصِيراً صَاحِباً سَوِيّاً مُعَافِئاً لَمْ تَشْغَلْنِي فِي نُقْصَانٍ فِي
بَدَنِي ثُمَّ لَمْ تَمْنَعْ كَرَامَتِكَ إِيَّايَ وَ حُسْنَ صَنِيعِكَ عِنْدِي وَ فَضْلُ نِعْمَاتِكَ عَلَيَّ إِذْ وَسَّعْتَ
عَلَيَّ فِي الدُّنْيَا وَ فَضَّلْتَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِنْ أَهْلِهَا فَجَعَلْتَ لِي سَمْعاً يَعْقِلُ آيَاتِكَ وَ بَصَراً يَرَى
قُدْرَتَكَ وَ فَوْاداً يَعْرِفُ عَطِيَّتَكَ فَأَنَا لِفَضْلِكَ عَلَيَّ حَامِداً وَ تَحْمِداً لَكَ نَفْسِي وَ بِحَقِّكَ شَاهِداً
لَأَنَّكَ حَيٌّ قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ وَ حَيٌّ بَعْدَ كُلِّ مَيِّتٍ وَ حَيٌّ تَرِثُ الْحَيَاةَ لَمْ تَقْطَعْ عَنِّي خَيْرَكَ فِي
كُلِّ وَقْتٍ وَ لَمْ تَنْزِلْ بِي عُقُوبَاتِ النَّقْمِ وَ لَمْ تُغَيِّرْ عَلَيَّ وَثَائِقَ الْعِصْمِ فَلَوْ لَمْ أَذْكَرْ مِنْ
إِحْسَانِكَ إِلَّا عَفْوَكَ عَنِّي وَ الْإِسْتِجَابَةَ لِدُعَائِي حِينَ رَفَعْتَ رَأْسِي وَ أَنْطَقْتَ لِسَانِي
بِتَحْمِيدِكَ وَ تَمْجِيدِكَ لَا فِي تَقْدِيرِكَ خَطأً حِينَ صَوَّرْتَنِي وَ لَا فِي قِسْمَةِ الْأَرْزَاقِ حِينَ
قَدَّرْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا حَفِظَهُ عِلْمُكَ وَ عَدَدَ مَا أَحَاطَتْ بِهِ قُدْرَتُكَ وَ عَدَدَ مَا وَسَّعَتْ
رَحْمَتُكَ اللَّهُمَّ فَتَمِّمْ إِحْسَانَكَ فِيَمَا بَقِيَ كَمَا أَحْسَنْتَ إِلَيَّ فِي مَا مَضَى فَإِنِّي أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ
بِتَوْحِيدِكَ وَ تَمْجِيدِكَ وَ تَحْمِيدِكَ وَ تَهْلِيلِكَ وَ تَكْبِيرِكَ وَ تَعْظِيمِكَ وَ تَنْوِيرِكَ وَ رَأْفَتِكَ
وَ رَحْمَتِكَ وَ عُلُوكَ وَ حَيَاطَتِكَ وَ وَقَائِكَ وَ مَنِّكَ وَ جَلَالِكَ وَ جَمَالِكَ وَ بَهَائِكَ وَ سُلْطَانِكَ
وَ قُدْرَتِكَ أَلَّا تَحْرِمَنِي رِفْدَكَ وَ فَوَائِدَ كَرَامَتِكَ فَإِنَّهُ لَا يَعْتَرِيكَ لِكَثْرَةِ مَا يَنْدَفِقُ مِنْ سُيُوبِ
الْعَطَايَا عَوَائِقُ الْبُخْلِ وَ لَا يَنْقُصُ جُودَكَ التَّقْصِيرُ فِي شُكْرِ نِعْمَتِكَ وَ لَا يَجْمُ خَزَائِنَكَ الْمَنْعُ
وَ لَا يُؤَثِّرُ فِي جُودِكَ الْعَظِيمِ مَنْحُكَ الْفَائِقُ الْجَلِيلُ وَ لَا تَخَافُ ضَيْمَ إِمْلَاقٍ فَتُكْدِي وَ لَا
يَلْحَقُكَ خَوْفٌ عُدْمٍ فَتُقْبِضَ (فَتَنْقُصَ) فَيُضْ فَضْلِكَ وَ تَرْزُقَنِي قَلْباً خَاشِعاً وَ يَقِيناً صَادِقاً وَ

لِسَانًا ذَاكِرًا وَ لَا تُؤْمِنِي مَكْرَكَ وَ لَا تَكْشِفْ عَنِّي سِتْرَكَ وَ لَا تُنْسِنِي ذِكْرَكَ وَ لَا تَنْزِعْ مِنِّي
بِرَكَتَكَ وَ لَا تَقْطَعْ مِنِّي رَحْمَتَكَ وَ لَا تُبَاعِدْنِي مِنْ جِوَارِكَ وَ لَا تُؤْيِسْنِي مِنْ رَوْحِكَ وَ كُنْ
لِي أَيْسًا مِنْ كُلِّ وَحْشَةٍ وَ اعْصِمْنِي مِنْ كُلِّ هَلَكَةٍ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَي
مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ

یمانی گفت: یا امیر المؤمنین گمان مرا محقق ساختی و امید مرا راست آوردی و حق پدری را بجا آوردی، پس خدای تعالی ترا جزا دهد جزای نیکوکاران. پس آنگاه گفت: یا امیر المؤمنین بدرستی که من اراده دارم آنکه ده هزار اشرفی را تصدق نمایم، پس مرا راهنمایی کنید که مستحق از برای این کیست؟ پس آن حضرت علیه السلام فرمودند که: متفرق ساز و این را بده به جماعتی از صلحا و اهل ورع و پارسائی و قرآن خوان باشند. پس باید که مردمان چیزی را تصدق نکنند مگر به جماعت صالحان و عبادت‌کنندگان تا آنکه به سبب این بر عبادت کردن پروردگار خود و بر خواندن کتاب خدا قوت یابند.

پس آن مرد بعمل آورد آنچه را که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام به او فرمودند.

و از آن جمله دعائی است که بر همه دعاها از برای حضرت امیر المؤمنین علیه السلام تفضیل داده شده است

و این دعا را حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و حضرت امام محمد باقر و امام جعفر صادق صلوات الله علیهم می‌خواندند و این دعا بر ابو جعفر محمد بن عثمان رحمه الله خوانده شد و آن مردی جلیل‌القدر و از اصحاب ائمه علیهم السلام بود، پس گفت که: مثل این دعا در فضل دعائی نیست و گفت که فضل این دعا مثل فضل عبادت است و دعا این است:

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي وَ أَنَا عَبْدُكَ آمَنْتُ بِكَ مُخْلِصًا لَكَ عَلَى عَهْدِكَ وَ وَعَدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ أَتُوبُ
إِلَيْكَ مِنْ سُوءِ عَمَلِي وَ أَسْتَغْفِرُكَ لِذُنُوبِي الَّتِي لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ أَصْبَحَ ذَلِي مُسْتَجِيرًا
بِعِزَّتِكَ وَ أَصْبَحَ فَقْرِي مُسْتَجِيرًا بِغِنَاكَ وَ أَصْبَحَ جَهْلِي مُسْتَجِيرًا بِحِلْمِكَ وَ أَصْبَحْتُ قَلْبَهُ
حِيلَتِي مُسْتَجِيرًا بِقُدْرَتِكَ وَ أَصْبَحَ خَوْفِي مُسْتَجِيرًا بِأَمَانِكَ وَ أَصْبَحَ دَائِي مُسْتَجِيرًا بِدَوَائِكَ
وَ أَصْبَحَ سَقَمِي مُسْتَجِيرًا بِشِفَائِكَ وَ أَصْبَحَ حَيْنِي (جُبْنِي) مُسْتَجِيرًا بِقَضَائِكَ وَ أَصْبَحَ
ضَعْفِي مُسْتَجِيرًا بِقُوَّتِكَ وَ أَصْبَحَ ذَنْبِي مُسْتَجِيرًا بِمَغْفِرَتِكَ وَ أَصْبَحَ وَجْهِي الْفَانِي الْبَالِي
مُسْتَجِيرًا بِوَجْهِكَ الْبَاقِي الدَّائِمِ الَّذِي لَا يَبْلَى وَ لَا يَفْنَى يَا مَنْ لَا يُوَارِيهِ لَيْلٌ دَاجٍ وَ لَا سَمَاءٌ

ذَاتُ أْبْرَاجٍ وَ لَا حُجْبُ ذَاتُ أْتْرَاجٍ (ارْتِجَاجٍ) وَ لَا مَاءٌ ثَجَاجٍ فِي قَعْرِ بَحْرِ عَجَاجٍ يَا دَافِعَ
السَّطَوَاتِ يَا كَاشِفَ الْكُرْبَاتِ يَا مُنْزِلَ الْبَرَكَاتِ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمَاوَاتٍ أَسْأَلُكَ يَا فَتَّاحُ يَا
نَفَّاحُ يَا مُرْتَاحُ يَا مَنْ بِيَدِهِ خَزَائِنُ كُلِّ مِفْتَاحٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الطَّاهِرِينَ
الطَّيِّبِينَ وَ أَنْ تُفْتَحَ لِي مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ أَنْ تُحِبَّ عَنِّي فِتْنَةَ الْمُؤَكَّلِ بِي وَ لَا
تُسَلِّطَهُ عَلَيَّ فِيهِلْكَنِي وَ لَا تَكْلِنِي إِلَى أَحَدٍ طَرْفَةَ عَيْنٍ فَيَعْجِزَ عَنِّي وَ لَا تَحْرِمْنِي الْجَنَّةَ وَ
ارْحَمْنِي وَ تَوَقَّنِي مُسْلِمًا وَ الْحَقِينِي بِالصَّالِحِينَ وَ اكْفِنِي بِالْحَلَالِ عَنِ الْحَرَامِ وَ الطَّيِّبِ عَنِ
الْخَبِيثِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ خَلَقْتَ الْقُلُوبَ عَلَيَّ إِرَادَتِكَ وَ فَطَرْتَ الْعُقُولَ عَلَيَّ
مَعْرِفَتِكَ فَتَمَلَّمْتَ الْأَفِيدَةَ مِنْ مَخَافَتِكَ وَ صَرَخْتَ الْقُلُوبُ بِالْوَلَهِ وَ تَقَاصَرَ وَسْعُ قَدْرِ الْعُقُولِ
عَنِ الثَّنَاءِ عَلَيْكَ وَ انْقَطَعَتِ الْأَلْفَاظُ عَنْ مِقْدَارِ مَحَاسِنِكَ وَ كَلَّتِ الْأَلْسُنُ عَنْ إِحْصَاءِ نِعْمِكَ
فَإِذَا وَلَجَتْ بِطُرُقِ الْبَحْثِ عَنْ نَعْتِكَ بَهْرَتَهَا حَيْرَةُ الْعَجْزِ عَنْ إِدْرَاكِ وَصْفِكَ فَهِيَ تَرَدَّدَتْ فِي
التَّقْصِيرِ عَنْ مُجَاوِزَةٍ مَا حَدَّدَتْ لَهَا إِذْ لَيْسَ لَهَا أَنْ تَتَجَاوَزَ مَا أَمْرَتَهَا فَهِيَ بِالْإِفْتِدَارِ عَلَيَّ مَا
مَكَّنْتَهَا تَحْمَدُكَ بِمَا أَنهَيْتَ إِلَيْهَا وَ الْأَلْسُنُ مُنْبَسِطَةٌ بِمَا تُمْلِي عَلَيْهَا وَ لَكَ عَلَيَّ كُلِّ مَنْ
اسْتَعْبَدْتَ مِنْ خَلْقِكَ أَلَّا يَمْلُؤُوا مِنْ حَمْدِكَ وَ إِنْ قَصُرَتِ الْمَحَامِدُ عَنْ شُكْرِكَ عَلَيَّ مَا
أَسَدَيْتَ إِلَيْهَا مِنْ نِعْمِكَ فَحَمْدُكَ بِمَبْلَغِ طَاقَةِ جَهْدِهِمْ (حَمِدَ) الْحَامِدُونَ وَ اغْتَصَمَ بِرَجَاءِ
عَفْوِكَ الْمُقْصِرُونَ وَ أَوْجَسَ بِالرُّبُوبِيَّةِ لَكَ الْخَائِفُونَ وَ قَصَدَ بِالرَّغْبَةِ إِلَيْكَ الطَّالِبُونَ وَ انْتَسَبَ
إِلَى فَضْلِكَ الْمُحْسِنُونَ وَ كُلُّ يَتَفِيًّا فِي ظِلَالِ تَأْمِيلِ عَفْوِكَ وَ يَتَضَاعَلُ بِالذُّلِّ لِخَوْفِكَ وَ
يَعْتَرِفُ بِالتَّقْصِيرِ فِي شُكْرِكَ فَلَمْ يَمْنَعَكَ صُدُوفُ مَنْ صَدَفَ عَنْ طَاعَتِكَ وَ لَا عُكُوفُ مَنْ
عَكَفَ عَلَيَّ مَعْصِيَتِكَ إِنْ أَسْبَغْتَ عَلَيْهِمُ النِّعَمَ وَ أَجْزَلْتَ لَهُمُ الْقِسَمَ وَ صَرَفْتَ عَنْهُمْ النِّقَمَ وَ
خَوَّفْتَهُمْ عَوَاقِبَ النَّدَمِ وَ ضَاعَفْتَ لِمَنْ أَحْسَنَ وَ أَوْجَبْتَ عَلَيَّ الْمُحْسِنِينَ شُكْرَ تَوْفِيقِكَ
لِلْإِحْسَانِ وَ عَلَيَّ الْمُسِيءِ شُكْرَ تَعْطُفِكَ بِالْإِمْتِنَانِ وَ وَعَدْتَ مُحْسِنَهُمْ بِالزِّيَادَةِ فِي الْإِحْسَانِ
مِنْكَ فَسُبْحَانَكَ تُثِيبُ عَلَيَّ مَا بَدُوهُ مِنْكَ وَ انْتِسَابُهُ إِلَيْكَ وَ الْقُوَّةُ عَلَيْهِ بِكَ وَ الْإِحْسَانُ فِيهِ

مِنْكَ وَ التَّوَكُّلُ فِي التَّوْفِيقِ لَهُ عَلَيْكَ فَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدَ مَنْ عَلِمَ أَنَّ الْحَمْدَ لَكَ وَ أَنْ بَدَأَهُ
مِنْكَ وَ مَعَادَهُ إِلَيْكَ حَمْدًا لَا يَفْضُرُ عَنْ بُلُوغِ الرِّضَا مِنْكَ حَمْدَ مَنْ قَصَدَكَ بِحَمْدِهِ وَ
اسْتَحَقَّ الْمَزِيدَ لَهُ مِنْكَ فِي نِعْمِهِ وَ لَكَ مُؤَيَّدَاتٌ مِنْ عَوْنِكَ وَ رَحْمَةٌ تَخْصُ بِهَا مَنْ أَحْبَبْتَ
مِنْ خَلْقِكَ وَ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اخْصُصْنَا مِنْ رَحْمَتِكَ وَ مُؤَيَّدَاتٍ لَطْفِكَ بِأَوْجِبِهَا
لِلْإِقَالَاتِ وَ أَعْصِمِهَا مِنَ الْإِضَاعَاتِ وَ أَنْجَاهَا مِنَ الْهَلَكَاتِ وَ أَرْشِدْهَا إِلَى الْهَدَايَاتِ وَ أَوْقَاهَا مِنَ
الْآفَاتِ وَ أَوْفِرْهَا مِنَ الْحَسَنَاتِ وَ أَنْزِلْهَا بِالْبَرَكَاتِ وَ أَزِيدْهَا فِي الْقِسَمِ وَ أَسْبِغْهَا لِلنَّعْمِ وَ
أَسْتَرِهَا لِلْعُيُوبِ وَ أَعْفِرْهَا لِلذُّنُوبِ إِنَّكَ قَرِيبٌ مُجِيبٌ فَصَلِّ عَلَى خَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَ
صَفْوَتِكَ مِنْ بَرِيَّتِكَ وَ أَمِينِكَ عَلَى وَحْيِكَ بِأَفْضَلِ الصَّلَوَاتِ وَ بَارِكْ عَلَيْهِ بِأَفْضَلِ الْبَرَكَاتِ
بِمَا بَلَغَ عَنْكَ مِنَ الرِّسَالَاتِ وَ صَدَعَ بِأَمْرِكَ وَ دَعَا إِلَيْكَ وَ أَفْصَحَ بِالذَّلِيلِ عَلَيْكَ بِالْحَقِّ
الْمُبِينِ حَتَّى أَتَاهُ الْيَقِينُ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الْأَوَّلِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ وَ عَلَى
آلِهِ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ وَ اخْلُفْهُ فِيهِمْ بِأَحْسَنِ مَا خَلَّفْتَ بِهِ أَحَدًا مِنَ الْمُرْسَلِينَ بِكَ يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ لَكَ إِرَادَاتٌ لَا تُعَارِضُ دُونَ بُلُوغِهَا الْغَايَاتِ قَدْ انْقَطَعَ مُعَارَضَتُهَا بِعَجْزِ
الِاسْتِطَاعَاتِ عَنِ الرَّدِّ لَهَا دُونَ النَّهَايَاتِ فَأَيُّهُ إِرَادَةٌ جَعَلْتَهَا إِرَادَةً لِعَفْوِكَ وَ سَبَبًا لِنَيْلِ فَضْلِكَ
وَ اسْتِنزَالًا لِخَيْرِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَ صَلِّهَا اللَّهُمَّ بِدَوَامٍ وَ ابْدَأْهَا بِتَمَامٍ
إِنَّكَ وَاسِعُ الْحَبَاءِ كَرِيمُ الْعَطَاءِ مُجِيبُ النِّدَاءِ سَمِيعُ الدُّعَاءِ

دعای یستشیر

روایت شده از ابو عبد الله احمد بن محمد بن غالب که گفت: حدیث نمود به ما عبد الله بن ابی حبیبه و خلیل بن سالم، از حارث بن عمیر، از حضرت امام جعفر بن محمد صادق علیه السلام، از پدر خود و از جدّ خود امیر المؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه و علی ذریته الطّیبین الطّاهرین المنتجبین و سلم کثیرا که فرمودند: مرا رسول خدا صلی الله علیه و آله و علی اهل بینه این دعا را تعلیم نمود و مرا امر نمودند که بخوانم و مداومت نمایم این دعا را در همه اوقات از برای هر سختی و رفاہیتی و آنکه این دعا را به خلیفه خود بعد از من بیاموزم و فرمودند مرا

که: باید خواندن این دعا را در مدت عمر خود مفارقت نکنی و ترک نمائی تا آنکه پروردگار خود را در فردای قیامت با این دعا ملاقات کنی. و فرمودند که: این دعا را در هر صبح و شام بخوان پس بدرستی که این گنجی از گنج‌های عرش است. پس گفتم که این دعا کدام است و چه بگویم؟ پس این دعائی را خواندند که بعد از این ذکر می‌شود. پس چون پیغمبر صلی الله علیه و آله از خواندن این دعا فارغ شدند، ابی بن کعب انصاری گفت: یا رسول الله پس چه چیز است از اجر و ثواب برای کسی که این دعا را بخواند؟ پس حضرت فرمود که: ای ابی بن کعب انصاری ساکت باش بدرستی که به آخر نمی‌رسد سخن علما از آنچه از برای صاحب این دعا، از ثواب و کرامت در نزد خدای عزّ و جل است. ابی بن کعب گفت: پدر و مادرم فدای تو باد! از برای ما بیان کن و به ما ثواب این دعا را حدیث کن.

پس آن حضرت تبسم فرمودند و فرمودند: بدرستی که بنی آدم حریص است بر چیزی که از آن منع کرده شود، زود باشد که شما را به بعضی از ثواب این دعا خبر نمایم. اما صاحب این دعا در هنگامی که خدای عزّ و جل را می‌خواند، بر او نیکوئی از فرق سر او از طبقه‌های آسمان تا به زمین نثار کرده می‌شود و خدای تعالی بر او آرام و سنجیدگی را نازل می‌سازد و او را رحمت خدا فرو می‌گیرد و از برای این دعا منتھائی نزد عرش پروردگار عالمیان نیست و از برای اوست آوازی مثل آواز زنبور عسل و نگاه می‌کند خدای تعالی به سوی کسی که این دعا را بخواند و کسی که سه مرتبه این دعا را بخواند، از خدای تعالی چیزی را از نیکوئی در دنیا و آخرت سؤال نمی‌کند مگر آنکه خدای تعالی به او آن چیزی را به برکت این دعا عطا می‌کند و خدای تبارک و تعالی او را از عذاب قبر نجات می‌دهد و از او دل تنگی را برطرف می‌کند پس هر گاه روز قیامت شود، صاحب این دعا بر شتری نجیب از درّ سفید سوار خواهد شد. پس نزد پروردگار خود می‌ایستد و خدای عزّ و جل از برای او به کرامت بسیار امر می‌کند و خدای تعالی به او می‌گوید که بنده من در بهشت هر جا که خواهی قرار گیر با وجود آنکه از برای او از جانب خدای تعالی از بخشش‌ها و کرامت‌ها خواهد بود آنچه او را چشمی ندیده باشد و آن را گوشی نشنیده باشد و به دل مخلوقات خطور ننموده باشد و به زبان تعریف‌کنندگان جاری نشده باشد. پس آنگاه سلمان فارسی رحمه الله گفت که: فدای شما گردانیده شوم، برای ما از ثواب این دعا زیاد گردانید. پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمودند که: ای ابا عبد الله! قسم به حق کسی که برآستی مرا به پیغمبری فرستاده است اگر این دعا بر دیوانه‌ای خوانده شود هر آینه در همان ساعت عاقل می‌شود و اگر این دعا نزد زن حامله‌ای خوانده شود که بر آن زائیدن دشوار باشد، هر آینه خدای تعالی بر او وضع حمل را آسان می‌کند و می‌زاید زودتر از چشم برهم زدن. بلی ای سلمان سوگند به کسی که مرا به پیغمبری برآستی فرستاده است که بنده‌ای نیست که خدای عزّ و جل را به این دعا چهل شب جمعه به نیتی خالص بخواند مگر و حال آنکه خدای تعالی همه گناهان او را می‌آمرزد که ما بین او و ما بین همه آدمیان است و ای سلمان به حق آن کسی که مرا به پیغمبری برآستی فرستاده است که احدی نیست که خدای تعالی را به این دعا بخواند مگر آنکه خدای تعالی از دل او غم‌های دنیا و اندوه را بیرون کند و از او بیماری را دور گرداند. بلی ای سلمان هر کس که این دعا را بخواند، خواه نیکو و درست یا غیر آن پس در رختخواب خود بخوابد و ثواب خدا را امید داشته باشد، خدای تعالی به برکت هر حرفی از این دعا هزار فرشته از کروبیان خلق می‌کند که روی‌های ایشان نیکوتر از آفتاب و ماه شب چهارده باشد. پس سلمان گفت که: آیا خدای عزّ و جل به این بنده همه این ثواب‌ها را می‌دهد؟

پس آن حضرت صلی الله علیه و آله فرمودند که: تو آن را به مردمان خبر مده تا آنکه خبر نمایم ترا به اعظم آنچه ترا خبر داده‌ام و این را از ناس پنهان نمای. پس سلمان گفت: و از چه جهت فرمودید که این‌ها را پنهان نمایم؟ آن حضرت فرمودند:

از جهت آنکه می‌ترسم مردمان همه عبادت را واگذارند و به این دعا اعتماد نمایند. پس سلمان گفت: خبر می‌دهید مرا به آنچه فرمودید؟ آن حضرت فرمودند که: بلی ترا خبر می‌دهیم. ای سلمان بدرستی که هر کس این دعا را بخواند و حال آنکه از آن در زمان حیوة همه گناهان کبیره صادر شده باشد پس بمیرد در همان روز یا شب که این دعا را خوانده باشد، شهید مرده خواهد بود و اگر چه ای سلمان آن شخص بر غیر توبه بمیرد که خدای تعالی همه گناهان او را به کرم خود و عفو خود می‌آمرزد و دعا این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْمُبِينُ الْمُدَبِّرُ بِلَا وَزِيرٍ وَلَا خَلْقٍ مِنْ عِبَادِهِ يَسْتَشِيرُ الْأَوَّلُ غَيْرُ مَصْرُوفٍ وَالْبَاقِي بَعْدَ فَنَاءِ الْخَلْقِ الْعَظِيمِ الرَّبُّوبِيَّةِ نُورُ

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ وَفَاطِرَهُمَا وَمُبتَدِعُهُمَا بغيرِ عَمَدٍ خَلَقَهُمَا وَفَتَقَهُمَا فَتَقًا فَقَامَتِ
السَّمَاوَاتُ طَائِعَاتٌ بِأَمْرِهِ وَاسْتَقَرَّتِ الْأَرْضُونَ بِأَوْتَادِهَا فَوْقَ الْمَاءِ ثُمَّ عَلَا رَبُّنَا فِي السَّمَاوَاتِ
الْعُلَى الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى. لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا
تَحْتَ الثَّرَى فَأَنَا أَشْهَدُ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا رَافِعَ لِمَا وَضَعْتَ وَلَا وَاضِعَ لِمَا رَفَعْتَ وَلَا مُعَزِّزَ لِمَنْ
أَذَلَّتْ وَلَا مُدِلَّ لِمَنْ أَعَزَّزْتَ وَلَا مَانِعَ لِمَا أُعْطِيَتْ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا أَنْتَ كُنْتَ إِذْ لَمْ تَكُنْ سَمَاءً مَبْنِيَّةً وَلَا أَرْضًا مَدْحِيَّةً وَلَا شَمْسًا مُضِيئَةً وَلَا لَيْلًا مُظْلِمَةً وَلَا
لَا نَهَارًا مُضِيئَةً وَلَا بَحْرًا لُجِّيًّا وَلَا جَبَلًا رَاسِيًّا وَلَا نَجْمًا سَارِيًّا وَلَا قَمَرًا مُنِيرًا وَلَا رِيحًا تَهْبِيًّا وَلَا
سَحَابًا يَسْكُبُ وَلَا بَرْقًا يَلْمَعُ وَلَا رَعْدًا يُسَبِّحُ وَلَا رُوحًا تَنْفَسُ وَلَا طَائِرًا تَطِيرُ وَلَا نَارًا تَتَوَقَّدُ
وَلَا مَاءً يَطْرِدُ كُنْتَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَكُوِّتَ كُلُّ شَيْءٍ وَقَدَرْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَابْتَدَعْتَ
كُلَّ شَيْءٍ وَأَغْنَيْتَ وَأَفْقَرْتَ وَأَمَتَّ وَأَحْيَيْتَ وَأَضْحَكْتَ وَأَبْكَيْتَ وَعَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَيْتَ
فَتَبَارَكْتَ يَا اللَّهُ وَتَعَالَيْتَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْخَلَّاقُ الْمُعِينُ أَمْرُكَ غَالِبٌ وَعِلْمُكَ
نَافِذٌ وَكَيْدُكَ غَرِيبٌ وَعُدُوكَ صَادِقٌ وَقَوْلُكَ حَقٌّ وَحُكْمُكَ عَدْلٌ وَكَلَامُكَ هُدًى وَ
وَخِيكَ نُورٌ وَرَحْمَتُكَ وَاسِعَةٌ وَعَفْوُكَ عَظِيمٌ وَفَضْلُكَ كَثِيرٌ وَعَطَاؤُكَ جَزِيلٌ وَحَبْلُكَ
مَتِينٌ وَإِمَّاكَنُكَ عَتِيدٌ وَجَارُكَ عَزِيزٌ وَبَأْسُكَ شَدِيدٌ وَمَكْرُكَ مَكِيدٌ أَنْتَ يَا رَبَّ مَوْضِعُ كُلِّ
شَكْوَى حَاضِرٌ كُلِّ مَلَأٍ وَشَاهِدٌ كُلِّ نَجْوَى مُنْتَهَى كُلِّ حَاجَةٍ مُفْرَجٌ كُلِّ حُزْنٍ غَنِيٌّ كُلِّ
مِسْكِينٍ حِصْنٌ كُلِّ هَارِبٍ أَمَانٌ كُلِّ خَائِفٍ حِرْزٌ الضُّعْفَاءِ كَنْزُ الْفُقَرَاءِ مُفْرَجُ الْغَمِّاءِ مُعِينُ
الصَّالِحِينَ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّنَا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ تَكْفَى مِنْ عِبَادِكَ مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْكَ وَأَنْتَ جَارٌ مَنْ لَازَ
بِكَ وَتَضَرَّعَ إِلَيْكَ عِصْمَةٌ مَنْ اعْتَصَمَ بِكَ نَاصِرٌ مَنْ انْتَصَرَ بِكَ تَغْفِرُ الذُّنُوبَ لِمَنْ اسْتَغْفَرَكَ
جَبَّارٌ الْجَبَابِرَةَ عَظِيمٌ الْعُظَمَاءِ كَبِيرٌ الْكِبْرَاءِ سَيِّدُ السَّادَاتِ مَوْلَى الْمَوَالِي صَرِيحٌ
الْمُسْتَضْرِحِينَ مُنْفَسٌّ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ مُجِيبٌ دَعْوَةَ الْمُضْطَرِّينَ أَسْمَعُ السَّامِعِينَ أَبْصُرُ
النَّاطِرِينَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ قَاضِي حَوَائِجِ

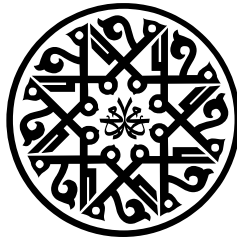
الْمُؤْمِنِينَ مُغِيثُ الصَّالِحِينَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ أَنْتَ الْخَالِقُ وَ أَنَا الْمَخْلُوقُ وَ
 أَنْتَ الْمَالِكُ وَ أَنَا الْمَمْلُوكُ وَ أَنْتَ الرَّبُّ وَ أَنَا الْعَبْدُ وَ أَنْتَ الرَّازِقُ وَ أَنَا الْمَرْزُوقُ وَ أَنْتَ
 الْمُعْطَى وَ أَنَا السَّائِلُ وَ أَنْتَ الْجَوَادُ وَ أَنَا الْبَخِيلُ وَ أَنْتَ الْقَوِيُّ وَ أَنَا الضَّعِيفُ وَ أَنْتَ الْعَزِيزُ وَ
 أَنَا الذَّلِيلُ وَ أَنْتَ الْغَنِيُّ وَ أَنَا الْفَقِيرُ وَ أَنْتَ السَّيِّدُ وَ أَنَا الْعَبْدُ وَ أَنْتَ الْغَافِرُ وَ أَنَا الْمُسِيءُ وَ
 أَنْتَ الْعَالِمُ وَ أَنَا الْجَاهِلُ وَ أَنْتَ الْحَلِيمُ وَ أَنَا الْعَجُولُ وَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ وَ أَنَا الْمَرْحُومُ وَ أَنْتَ
 الْمُعَافَى وَ أَنَا الْمُبْتَلَى وَ أَنْتَ الْمُجِيبُ وَ أَنَا الْمُضْطَرُّ وَ أَنَا أَشْهَدُ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 الْمُعْطَى عِبَادَكَ بِلَا سُؤَالٍ وَ أَشْهَدُ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْمُتَفَرِّدُ الصَّمَدُ الْفَرْدُ وَ إِلَيْكَ
 الْمَصِيرُ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَ اسْتُرْ
 عَلَيَّ عُيُوبِي وَ افْتَحْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَ رِزْقًا وَاسِعًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ وَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

دعای مولای ما امیر المؤمنین برای وسعت رزق

از امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام روایت شده که فرمودند: هر کس بر او روزی او تنگ شده باشد و راههای طلب معاش او بسته شده باشد پس این دعا را در ورق از پوست آهو یا در قطعه‌ای از پوست حیوانی دیگر بنویسد و آن را بر خود بیاویزد یا آنکه آن را در جامه‌ای بگرداند که آن را می‌پوشد، پس همیشه همراه خود نگاه داشته آن را از خود جدا ننماید، خدای تعالی روزی او را وسیع می‌گرداند و بر او درهای مطلب‌های او را می‌گشاید از جایی که آن را گمان نداشته باشد و دعا این است:

اللَّهُمَّ لَا طَاقَةَ لِفُلَانِ بْنِ فُلَانٍ بِالْجَهْدِ وَ لَا صَبْرَ لَهُ عَلَى الْبَلَاءِ وَ لَا قُوَّةَ لَهُ عَلَى الْفَقْرِ وَ الْفَاقَةِ
 اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ لَا تَحْظُرْ عَلَى فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ رِزْقَكَ وَ لَا تَقْتُرْ عَلَيْهِ
 سَعَةً مَا عِنْدَكَ وَ لَا تَحْرِمُهُ فَضْلَكَ وَ لَا تَحْسِمُهُ مِنْ جَزِيلِ قِسْمِكَ وَ لَا تَكِلْهُ إِلَى خَلْقِكَ وَ
 لَا إِلَى نَفْسِهِ فَيَعْجَزَ عَنْهَا وَ يَضْعَفَ عَنِ الْقِيَامِ فِيمَا يُصْلِحُهُ وَ يُصْلِحُ مَا قَبْلَهُ بَلْ تَنْفَرِدْ بِلَمِّ
 شَعْتِهِ وَ تَوَلَّى كِفَايَتِهِ وَ انْظُرْ إِلَيْهِ فِي جَمِيعِ أُمُورِهِ إِنَّكَ إِنْ وَكَلْتَهُ إِلَى خَلْقِكَ لَمْ يَنْفَعُوهُ وَ
 إِنْ أَلْجَأْتَهُ إِلَى أَقْرَبَائِهِ حَرَمُوهُ وَ إِنْ أَعْطُوهُ أَعْطُوهُ قَلِيلًا نَكِدًا وَ إِنْ مَنَعُوهُ مَنَعُوهُ كَثِيرًا وَ إِنْ

بَخِلُوا بَخِلُوا وَ هُمْ لِلْبُخْلِ أَهْلُ اللَّهُمَّ أَغْنِ فُلَانًا بِنَ فُلَانٍ مِنْ فَضْلِكَ وَ لَا تُخْلِهِ مِنْهُ فَإِنَّهُ
مُضْطَرٌّ إِلَيْكَ فَقِيرٌ إِلَى مَا فِي يَدَيْكَ وَ أَنْتَ غَنِيٌّ عَنْهُ وَ أَنْتَ بِهِ خَيْرٌ عَلَيْهِمْ وَ مَنْ يَتَوَكَّلْ
عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا وَ
مَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا. وَ يَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ

دعای امیر المؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه که این را در سختی ها و در

هنگام نزول حادثه ها می خواندند و این دعا سریع الاجابت است

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ أَنَا عَبْدُكَ ظَلَمْتُ نَفْسِي وَ اعْتَرَفْتُ بِذَنْبِي فَاعْفِرْ لِي
الدُّنُوبَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا غَفُورَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَحْمَدُكَ وَ أَنْتَ لِلْحَمْدِ أَهْلٌ عَلَيَّ مَا خَصَصْتَنِي بِهِ
مِنْ مَوَاهِبِ الرَّغَائِبِ وَ وَصَلَ إِلَيَّ مِنْ فَضَائِلِ الصَّنَائِعِ وَ عَلَيَّ مَا أَوْلَيْتَنِي بِهِ وَ تَوَلَّيْتَنِي بِهِ مِنْ
رِضْوَانِكَ وَ أَمَلْتَنِي مِنْ مَنَّكَ الْوَاصِلِ إِلَيَّ وَ مِنَ الدَّفَاعِ عَنِّي وَ التَّوْفِيقِ لِي وَ الْإِجَابَةِ لِدُعَائِي
حَتَّى أَنَاجِيكَ رَاغِبًا وَ أَدْعُوكَ مُصَافِيًا وَ حَتَّى أَرْجُوكَ فَأَجِدَكَ فِي الْمَوَاطِنِ كُلِّهَا لِي جَابِرًا
وَ فِي أُمُورِي نَاطِرًا وَ لِدُنُوبِي غَافِرًا وَ لِعَوْرَتِي سَاتِرًا لَمْ أَعْدَمْ خَيْرَكَ طَرْفَةً عَيْنٍ مُذْ أَنْزَلْتَنِي
دَارَ الْإِخْتِيَارِ لِتَنْظُرَ مَاذَا أَقْدَمَ لِدَارِ الْقَرَارِ فَأَنَا عَتِيقُكَ اللَّهُمَّ مِنْ جَمِيعِ الْمَصَائِبِ وَ اللَّوَاظِبِ وَ
الْغُمُومِ الَّتِي سَاوَرْتَنِي فِيهَا الْهَمُومُ بِمَعَارِيضِ الْقَضَاءِ وَ مَصْرُوفِ جَهْدِ الْبَلَاءِ لَا أَدْكُرُ مِنْكَ إِلَّا
الْجَمِيلَ وَ لَا أَرَى مِنْكَ غَيْرَ التَّفْضِيلِ خَيْرُكَ لِي شَامِلٌ وَ فَضْلُكَ عَلَيَّ مُتَوَاتِرٌ وَ نِعْمُكَ
عِنْدِي مُتَّصِلَةٌ سَوَابِغٌ لَمْ تُحَقِّقْ حِذَارِي بَلْ صَدَّقْتَ رَجَائِي وَ صَاحَبْتَ أَسْفَارِي وَ أَكْرَمْتَ

أَحْضَارِي وَ شَفَيْتَ أَمْرَاضِي وَ عَافَيْتَ أَوْصَابِي وَ أَحْسَنْتَ مُنْقَلَبِي وَ مَثَوَايَ وَ لَمْ تُشْمِتْ بِي
أَعْدَائِي وَ رَمَيْتَ مَنْ رَمَانِي وَ كَفَيْتَنِي شَرَّ مَنْ عَادَانِي اللَّهُمَّ كَمْ مِنْ عَدُوٍّ انْتَضَى عَلَيَّ سَيْفَ
عَدَاوَتِهِ وَ شَحَذَ لِقَتْلِي ظُبَّةَ مُدَيْتِهِ وَ أَرْهَفَ لِي شَبَا حَدِّهِ وَ دَافَ لِي قَوَاتِلَ سُمُومِهِ وَ سَدَّدَ
لِي صَوَائِبَ سِهَامِهِ وَ أَضْمَرَ أَنْ يَسُومَنِي الْمَكْرُوهَ وَ يُجَرِّعَنِي دُغَافَ مَرَارَتِهِ فَانْظُرْتَ يَا إِلَهِي
إِلَى ضَعْفِي عَنِ احْتِمَالِ الْفَوَاحِشِ وَ عَجْزِي عَنِ الْإِنْتِصَارِ مِمَّنْ قَصَدَنِي بِمُحَارَبَتِهِ وَ وَحَدَّتِي
فِي كَثِيرٍ مِمَّنْ نَوَانِي وَ أَرُصَدَ لِي فِيمَا لَمْ أَعْمَلْ فِكْرِي فِي الْإِنْتِصَارِ مِنْ مِثْلِهِ فَأَيَّدْتَنِي يَا
رَبِّ بَعُونِكَ وَ شَدَدْتَ أَيْدِي بِنَصْرِكَ ثُمَّ فَلَلْتَ لِي حَدَّهُ وَ صَيَّرْتَهُ بَعْدَ جَمْعِ عَدِيدِهِ وَحَدَّهُ وَ
أَعْلَيْتَ كَعْبِي عَلَيْهِ وَ رَدَدْتَهُ حَسِيرًا لَمْ تَشْفِ غَلِيلَهُ وَ لَمْ تُبْرِدْ حَرَارَاتِ غَيْظِهِ قَدْ عَضَّ عَلَيَّ
شَوَاهُ وَ أَبَ مُوَلِّيًّا قَدْ أَخْلَفْتَ سَرَايَاهُ وَ أَخْلَفْتَ أَمَالَهُ اللَّهُمَّ وَ كَمْ مِنْ بَاغٍ بَغَى عَلَيَّ بِمَكَائِدِهِ وَ
نَصَبَ لِي شَرَكَ مَصَايِدِهِ وَ ضَبَّأَ إِلَيَّ ضُبُوءَ السَّبْعِ لِطَرِيدَتِهِ وَ انْتَهَزَ فُرْصَتَهُ وَ اللَّحَاقَ بِفَرِيصَتِهِ
وَ هُوَ مُظْهِرٌ بِشَاشَةِ الْمَلَقِ وَ يَبْسُطُ إِلَيَّ وَجْهًا طَلِقًا فَلَمَّا رَأَيْتَ يَا إِلَهِي دَغَلَ سَرِيرَتِهِ وَ قُبِحَ
طَوِيَّتِهِ أَنْكَسْتَهُ لِأَمِّ رَأْسِهِ فِي زُبَيْتِهِ وَ أَرْكَسْتَهُ فِي مَهْوَى حَفِيرَتِهِ وَ أَنْكَصْتَهُ عَلَيَّ عَقْبِيهِ وَ
رَمَيْتَهُ بِحَجْرِهِ وَ نَكَأْتَهُ بِمِشْقَصِهِ وَ خَنَقْتَهُ بِوَثْرِهِ وَ رَدَدْتَ كَيْدَهُ فِي نَحْرِهِ وَ وَبَقْتَهُ بِنَدَامَتِهِ
فَاسْتَحْذَلَ وَ تَضَاعَلَ بَعْدَ نَخْوَتِهِ وَ بَخَعَ وَ انْقَمَعَ بَعْدَ اسْتِطَالَتِهِ ذَلِيلًا مَأْسُورًا فِي حَبَائِلِهِ الَّذِي
كَانَ يُحِبُّ أَنْ يَرَانِي فِيهَا وَ قَدْ كِدْتُ لَوْ لَا رَحْمَتِكَ أَنْ يَحِلَّ بِي مَا حَلَّ بِسَاحَتِهِ فَالْحَمْدُ
لِرَبِّ مُقْتَدِرٍ لَا يَنْزَعُ وَ لَوْلِيٍّ ذِي أَنَاهٍ لَا يَعْجَلُ وَ قَيُّومٍ لَا يَغْفُلُ وَ حَلِيمٍ لَا يَجْهَلُ نَادَيْتُكَ يَا
إِلَهِي مُسْتَجِيرًا بِكَ وَاثِقًا بِسُرْعَةِ إِجَابَتِكَ مُتَوَكِّلًا عَلَيَّ مَا لَمْ أَزَلْ أَعْرِفُهُ مِنْ حُسْنِ دِفَاعِكَ
عَنِّي عَالِمًا أَنَّهُ لَنْ يُضْطَهَدَ مَنْ أَوَى إِلَى ظِلِّ كِفَايَتِكَ وَ لَا يَقْرَعُ الْقَوَارِعُ مَنْ لَجَأَ إِلَى مَعْقِلِ
الْإِنْتِصَارِ بِكَ فَخَلَّصْتَنِي يَا رَبِّ بِقُدْرَتِكَ وَ نَجَّيْتَنِي مِنْ بَاسِهِ بِتَطَوُّلِكَ وَ مَنَّكَ اللَّهُمَّ وَ كَمْ
مِنْ سَحَابٍ مَكْرُوهٍ جَلَّيْتَهَا وَ سَمَاءٍ نِعْمَةٍ أَمْطَرْتَهَا وَ جَدَاوِلٍ كَرَامَةٍ أُجْرَيْتَهَا وَ أَعْيُنٍ أَحْدَاثٍ
طَمَسْتَهَا وَ نَاشِيٍّ رَحْمَةٍ نَشَرْتَهَا وَ غَوَاشِيٍّ كُرْبٍ فَرَّجْتَهَا وَ غَمِّمٍ بَلَاءٍ كَشَفْتَهَا وَ جُنَّةٍ عَافِيَةٍ

الْبَسْتَهَا وَ أُمُورٍ حَادِثَةٍ قَدَّرْتَهَا لَمْ تُعْجِزْكَ إِذْ طَلَبْتَهَا فَلَمْ تَمْتَنِعْ مِنْكَ إِذْ أَرَدْتَهَا اللَّهُمَّ وَ كَمْ مِنْ حَاسِدٍ سُوءٍ تَوَلَّيْتَنِي بِحَسَدِهِ وَ سَلَقْنِي بِحَدِّ لِسَانِهِ وَ وَخَزَنِي بِقَرْفِ عَيْنَيْهِ وَ جَعَلَ عِرْضِي غَرَضًا لِمَرَامِيهِ وَ قَلَدْنِي حَلَالًا لَمْ يَزَلْ فِيهِ كَفَيْتَنِي أَمْرَهُ اللَّهُمَّ وَ كَمْ مِنْ ظَنٍّ حَسَنٍ حَقَّقْتَ وَ عُدْمٍ وَ إِمْلَاقٍ ضَرَّرْنِي جَبَرْتَ وَ أَوْسَعْتَ وَ مِنْ صَرَعَةٍ أَقَمْتَ وَ مِنْ كُرْبَةٍ نَفَسْتَ وَ مِنْ مَسْكَنَةٍ حَوَّلْتَ وَ مِنْ نِعْمَةٍ حَوَّلْتَ لَا تُسْأَلُ عَمَّا تَفْعَلُ وَ لَا بِمَا أُعْطِيَتْ تَبْخَلُ وَ لَقَدْ سَأَلْتُ فَبَدَّلْتَ وَ لَمْ تُسْأَلْ فَابْتَدَأْتَ وَ اسْتَمِيحَ فَضْلُكَ فَمَا أَكْدَيْتَ أُبَيْتَ إِلَّا إِنْعَامًا وَ امْتِنَانًا وَ تَطَوُّلًا وَ أُبَيْتَ إِلَّا تَقَحُّمًا عَلَى مَعَاصِيكَ وَ انْتِهَاكَ لِحُرْمَاتِكَ وَ تَعَدِّيًا لِحُدُودِكَ وَ غَفْلَةً عَنِ وَعِيدِكَ وَ طَاعَةً لِعِدْوِي وَ عَدْوِكَ لَمْ تَمْتَنِعْ عَنِ إِتْمَامِ إِحْسَانِكَ وَ تَتَابَعِ امْتِنَانِكَ وَ لَمْ يَحْجُزْنِي ذَلِكَ عَنِ ارْتِكَابِ مَسَاحِطِكَ اللَّهُمَّ فَهَذَا مَقَامُ الْمُعْتَرِفِ لَكَ بِالتَّقْصِيرِ عَنِ آدَاءِ حَقِّكَ الشَّاهِدِ عَلَى نَفْسِهِ بِسُبُوغِ نِعْمَتِكَ وَ حُسْنِ كِفَايَتِكَ فَهَبْ لِي اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي مَا أَصِلُ بِهِ إِلَى رَحْمَتِكَ وَ اتَّخِذْهُ سَلْمًا أَعْرُجُ فِيهِ إِلَى مَرْضَاتِكَ وَ أَمْنٌ بِهِ مِنْ عِقَابِكَ فَإِنَّكَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَ تَحْكُمُ مَا تُرِيدُ وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ حَمْدِي لَكَ مُتَوَاصِلٌ وَ ثَنَائِي عَلَيْكَ دَائِمٌ مِنَ الدَّهْرِ إِلَى الدَّهْرِ بِأَلْوَانِ التَّسْبِيحِ وَ فُنُونِ التَّقْدِيسِ خَالِصًا لِذِكْرِكَ وَ مَرْضِيًّا لَكَ بِنَاصِعِ التَّوْحِيدِ وَ مَحْضِ التَّحْمِيدِ وَ طُولِ التَّعْدِيدِ فِي إِكْذَابِ أَهْلِ التَّنْذِيدِ لَمْ تُعْنُ فِي شَيْءٍ مِنْ قُدْرَتِكَ وَ لَمْ تُشَارِكْ فِي إِلَهِيَّتِكَ وَ لَمْ تُعَايِنُ إِذْ حَبَسْتَ الْأَشْيَاءَ عَلَى الْغَرَائِزِ الْمُخْتَلِفَاتِ وَ فَطَرْتَ الْخَلَائِقَ عَلَى صُنُوفِ الْهَيْئَاتِ وَ لَا خَرَقْتَ الْأَوْهَامَ حُجْبَ الْغُيُوبِ إِلَيْكَ فَاعْتَقَدْتَ مِنْكَ مَحْدُودًا فِي عَظَمَتِكَ وَ لَا كَيْفِيَّةَ فِي أَرْزَلِيَّتِكَ وَ لَا مُمَكِّنًا فِي قَدَمِكَ وَ لَا يَبْلُغُكَ بَعْدُ الْهَمَمِ وَ لَا يَنَالُكَ غَوْصُ الْفِطَنِ وَ لَا يَنْتَهِي إِلَيْكَ نَظَرُ النَّاطِرِينَ فِي مَجْدِ جَبْرُوتِكَ وَ عَظِيمِ قُدْرَتِكَ ارْتَفَعْتَ عَنِ صِفَةِ الْمَخْلُوقِينَ صِفَةً قُدْرَتِكَ وَ عَلَا عَنِ ذَلِكَ كِبْرِيَاءَ عَظَمَتِكَ وَ لَا يَنْتَقِصُ مَا أَرَدْتَ أَنْ يَزْدَادَ وَ لَا يَزْدَادُ مَا أَرَدْتَ أَنْ يَنْتَقِصَ وَ لَا أَحَدٌ شَهِدَكَ حِينَ فَطَرْتَ الْخَلْقَ وَ لَا ضِدٌّ حَضَرَكَ حِينَ بَرَأْتَ النُّفُوسَ كَلَّتِ الْأَلْسُنُ عَنْ تَبْيِينِ صِفَتِكَ وَ انْحَسَرَتْ

الْعُقُولُ عَنْ كُنْهِ مَعْرِفَتِكَ وَ كَيْفَ تُدْرِكُكَ الصِّفَاتُ أَوْ تَحْوِيكَ الْجِهَاتُ وَ أَنْتَ الْجَبَّارُ
الْقُدُّوسُ الَّذِي لَمْ تَزَلْ أَزَلِيًّا دَائِمًا فِي الْغُيُوبِ وَحَدَكَ لَيْسَ فِيهَا غَيْرُكَ وَ لَمْ يَكُنْ لَهَا
سِوَاكَ حَارَتْ فِي مَلَكُوتِكَ عَمِيقَاتُ مَذَاهِبِ التَّفْكِيرِ وَ حَسَرَ عَنْ إِدْرَاكِكَ بَصْرُ الْبَصِيرِ وَ
تَوَاضَعَتِ الْمُلُوكُ لِهَيْبَتِكَ وَ عَنَتِ الْوُجُوهُ بِذُلِّ الْإِسْتِكَانَةِ لِعِزَّتِكَ وَ انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ لِعِظَمَتِكَ
وَ اسْتَسْلَمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِكَ وَ خَضَعَتِ الرَّقَابُ بِسُلْطَانِكَ فَضَلَ هُنَالِكَ التَّدْبِيرُ فِي تَصَارِيفِ
الصِّفَاتِ لَكَ فَمَنْ تَفَكَّرَ فِي ذَلِكَ رَجَعَ طَرْفُهُ إِلَيْهِ حَسِيرًا وَ عَقْلُهُ مَبْهُوتًا مَبْهُورًا وَ فِكْرُهُ
مُتَحِيرًا اللَّهُمَّ فَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا مُتَوَاتِرًا مُتَوَالِيًا مُتَّسِقًا مُسْتَوْثِقًا يَدُومُ وَ لَا يَبِيدُ غَيْرَ مَفْقُودٍ
فِي الْمَلَكُوتِ وَ لَا مَطْمُوسٍ فِي الْعَالَمِ وَ لَا مُنْتَقَصٍ فِي الْعِرْفَانِ فَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا لَا تُحْصِي
مَكَارِمُهُ فِي اللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ وَ فِي الصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ وَ فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ بِالْغُدُوِّ وَ الْأَصَالِ وَ الْعَشِيِّ
وَ الْإِبْكَارِ وَ الظَّهِيرَةِ وَ الْأَسْحَارِ اللَّهُمَّ وَ بِتَوْفِيْقِكَ أَحْضَرْتَنِي النِّجَاهَ وَ جَعَلْتَنِي مِنْكَ فِي وِلَايَةِ
الْعِصْمَةِ لَمْ تُكَلِّفْنِي فَوْقَ طَاقَتِي إِذْ لَمْ تَرْضَ مِنِّي إِلَّا بِطَاعَتِي فَلَيْسَ شُكْرِي وَ إِن دَأْبْتُ مِنْهُ
فِي الْمَقَالِ وَ بِالْعَتِّ مِنْهُ فِي الْفِعَالِ بِبَالِغِ آدَاءِ حَقِّكَ وَ لَا مُكَافٍ فَضْلِكَ لِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا أَنْتَ لَمْ تَغِبْ عَنْكَ غَائِبَةٌ وَ لَا تَخْفَى عَلَيْكَ خَافِيَةٌ وَ لَا تَضِلُّ لَكَ فِي ظُلْمِ الْخَفِيَّاتِ ضَالَّةٌ
إِنَّمَا أَمْرُكَ إِذَا أَرَدْتَ شَيْئًا أَنْ تَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ مِثْلَ مَا حَمِدْتَ بِهِ
نَفْسَكَ وَ حَمِدَكَ بِهِ الْحَامِدُونَ وَ مَجَّدَكَ بِهِ الْمُمَجِّدُونَ وَ كَبَّرَكَ بِهِ الْمُكَبِّرُونَ وَ عَظَّمَكَ بِهِ
الْمُعَظِّمُونَ حَتَّى يَكُونَ لَكَ مِنِّي وَحْدِي فِي كُلِّ طَرْفَةٍ عَيْنٍ وَ أَقْلٍ مِنْ ذَلِكَ مِثْلُ حَمْدِ
جَمِيعِ الْحَامِدِينَ وَ تَوْحِيدِ أَصْنَافِ الْمُوَحِّدِينَ الْمُخْلِصِينَ وَ تَقْدِيسِ أَحْبَابِكَ الْعَارِفِينَ وَ ثَنَاءِ
جَمِيعِ الْمُهَلِّلِينَ وَ مِثْلُ مَا أَنْتَ عَارِفٌ بِهِ وَ مَحْمُودٌ بِهِ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ مِنَ الْحَيَوَانِ وَ
الْجَمَادِ وَ أَرْغَبُ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ فِي شُكْرِ مَا أَنْطَقْتَنِي مِنْ حَمْدِكَ فَمَا أَيْسَرَ مَا كَلَّفْتَنِي مِنْ
ذَلِكَ وَ أَعْظَمَ مَا وَعَدْتَنِي عَلَى شُكْرِكَ ابْتَدَأْتَنِي بِالنِّعَمِ فَضْلًا وَ طَوْلًا وَ أَمَرْتَنِي بِالشُّكْرِ حَقًّا وَ
عَدْلًا وَ وَعَدْتَنِي عَلَيْهِ أَوْعَافًا وَ مَزِيدًا وَ أَعْطَيْتَنِي مِنْ رِزْقِكَ اِعْتِبَارًا وَ امْتِحَانًا وَ سَأَلْتَنِي مِنْهُ

قَرَضاً يَسِيراً صَغِيراً وَ وَعَدْتَنِي عَلَيْهِ أضعافاً وَ مَزِيداً وَ إعطاءً كَثِيراً وَ عافيتني مِنْ جَهْدِ البلاءِ
وَ لَمْ تُسَلِّمْنِي لِلسَّوءِ مِنْ بَلائِكَ وَ مَنَحْتَنِي العَافِيَةَ وَ أوليتني بِالبَسْطَةِ وَ الرِّخاءِ وَ ضاعفتَ
لِي الفضلَ مَعَ ما وَعَدْتَنِي بِهِ مِنْ المَحَلَّةِ الشَّرِيفَةِ وَ بَشَرْتَنِي بِهِ مِنْ الدَّرَجَةِ الرَّفِيعَةِ المَنِيعَةِ
وَ اصْطَفَيْتَنِي بأَظْمِ النَّبِيِّينَ دَعْوَةً وَ أَفْضَلِهِمْ شَفَاعَةً مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ
لِي ما لَما يَسَعُهُ إِلا مَغْفِرَتُكَ وَ لا يَمَحِقُهُ إِلا عَفْوَكَ وَ هَبْ لِي فِي يَوْمِي هَذَا وَ سَاعَتِي هَذِهِ
يَقِيناً يَهْوَنُ عَلَيَّ مُصِيبَاتِ الدُّنْيَا وَ أَحْزَانُهَا وَ يُشَوِّقُنِي إِلَيْكَ وَ يُرَغِّبُنِي فِيما عِنْدَكَ وَ اكْتُبْ
لِي المَغْفِرَةَ وَ بَلِّغْنِي الكَرامَةَ وَ ارزُقْنِي شُكْرَ ما أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ فَإِنَّكَ أَنْتَ اللهُ الواحِدُ البَدِيُّ
البَدِيعُ السَّمِيعُ العَلِيمُ الَّذِي لَيْسَ لِأَمْرِكَ مَدْفَعٌ وَ لا عَن قِضائِكَ مُمْتَنَعٌ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ رَبِّي وَ
رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَ الأَرْضِ عَالِمُ الغَيْبِ وَ الشَّهادَةِ العَلِيِّ الكَبِيرُ المُتَعَالِ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ الثَّباتَ فِي الأَمْرِ وَ العَزِيمَةَ فِي الرُّشْدِ وَ إِلهامَ الشُّكْرِ عَلَيَّ نِعْمَتِكَ وَ أَعُوذُ بِكَ
مِنْ جَوْرِ كُلِّ جَائِرٍ وَ بَغْيِ كُلِّ بَاغٍ وَ حَسَدِ كُلِّ حاسِدٍ اللَّهُمَّ بِكَ أَصُولُ عَلَيَّ الأَعْداءِ وَ إِيَّاكَ
أَرْجُو وَ لايَةَ الأَحْباءِ مَعَ ما لَما أَسْتَطِيعُ إِحْصاءَهُ مِنْ فَوائِدِ فَضْلِكَ وَ أَصْنافِ رِفْدِكَ وَ أَنْواعِ
رِزْقِكَ فَإِنَّكَ أَنْتَ اللهُ لا إِلهَ إِلا أَنْتَ الفَاشِي فِي الخَلْقِ حَمْدُكَ الباسِطُ بِالجُودِ يَدُكَ لا تُضادُّ
فِي حُكْمِكَ وَ لا تُنازِعُ فِي سُلْطانِكَ وَ مُلْكِكَ وَ لا تُراجِعُ فِي أَمْرِكَ تَمْلِكُ مِنَ الأَنامِ ما
شِئْتَ وَ لا يَمْلِكُونَ إِلا ما تُريدُ اللَّهُمَّ أَنْتَ المُنْعِمُ المُفْضِلُ القادِرُ القاهِرُ المُقَدَّسُ فِي نُورِ
القُدْسِ تَرَدَّيْتَ بِالْعِزَّةِ وَ المَجْدِ وَ تَعَظَّمْتَ بِالقُدْرَةِ وَ الكِبَرِياءِ وَ غَشَّيْتَ النُّورَ بِالبَهاءِ وَ جَلَلْتَ
البَهاءَ بِالمَهابَةِ اللَّهُمَّ لَكَ الحَمْدُ العَظِيمُ وَ المَنُّ القَدِيمُ وَ السُّلْطانُ الشَّامِخُ وَ الحَوْلُ الواسِعُ وَ
القُدْرَةُ المُقْتَدِرَةُ وَ الحَمْدُ المُتَتابِعُ الَّذِي لا يَنفَدُ بِالشُّكْرِ سَرْمَداً وَ لا يَنْقُضِي أبدأً إِذْ جَعَلْتَنِي
مِنْ أَفاضِلِ بَنِي آدَمَ وَ جَعَلْتَنِي سَمِيعاً بَصِيراً صَحيحاً سَويّاً مُعافاً لَمْ تَشْغَلْنِي بِنُقْصانٍ فِي
بَدَنِي وَ لا بِأَفْهٍ فِي جِوارِحِي وَ لا عاهَةً فِي نَفْسِي وَ لا فِي عَقْلِي وَ لَمْ يَمْنَعَكَ كَرامَتُكَ إِيَّايَ
وَ حُسْنَ صُنْعِكَ عِنْدِي وَ فَضْلُ نِعْماتِكَ عَلَيَّ إِذْ وَسَّعْتَ عَلَيَّ فِي الدُّنْيَا وَ فَضَّلْتَنِي عَلَيَّ كَثِيرٌ

مِنْ أَهْلِهَا تَفْضِيلًا وَ جَعَلْتَنِي سَمِيعًا أَعْي مَا كَلَّفْتَنِي بَصِيرًا أَرَى قُدْرَتَكَ فِيمَا ظَهَرَ لِي وَ اسْتَرْعَيْتَنِي وَ اسْتَوْدَعْتَنِي قَلْبًا يَشْهَدُ بِعَظَمَتِكَ وَ لِسَانًا نَاطِقًا بِتَوْحِيدِكَ فَإِنِّي لِفَضْلِكَ عَلِيٌّ حَامِدٌ وَ لِتَوْفِيقِكَ إِيَّايَ بِحَمْدِكَ شَاكِرٌ وَ بِحَقِّكَ شَاهِدٌ وَ إِلَيْكَ فِي مِلْمِي وَ مُهْمِي ضَارِعٌ لَأَنَّكَ حَيٌّ قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ وَ حَيٌّ بَعْدَ كُلِّ مَيِّتٍ وَ حَيٌّ تَرِثُ الْأَرْضَ وَ مَنْ عَلَيْهَا وَ أَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ اللَّهُمَّ لَمْ تَقْطَعْ عَنِّي خَيْرَكَ فِي كُلِّ وَفْتٍ وَ لَمْ تُنْزِلْ بِي عُقُوبَاتِ النِّعَمِ (النِّعَمِ وَ لَمْ تُغَيِّرْ مَا بِي مِنَ النِّعَمِ وَ لَا أَخْلَيْتَنِي مِنْ وَثِيقِ الْعِصَمِ فَلَوْ لَمْ أَذْكَرْ مِنْ إِحْسَانِكَ إِلَيَّ وَ إِنْعَامِكَ عَلَيَّ إِلَّا عَفْوَكَ عَنِّي وَ الْإِسْتِجَابَةَ لِذَعَائِي حِينَ رَفَعْتَ رَأْسِي بِتَحْمِيدِكَ لَا فِي تَقْدِيرِكَ جَزِيلَ حَظِّي حِينَ وَقَرْتَهُ انْتَقَصَ مُلْكُكَ وَ لَا فِي قِسْمَةِ الْأَرْزَاقِ حِينَ قَتَرْتَ عَلَيَّ تَوَقَّرَ مُلْكُكَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ وَ عَدَدَ مَا أَدْرَكَتْهُ قُدْرَتُكَ وَ عَدَدَ مَا وَسِعَتْهُ رَحْمَتُكَ وَ أضعافَ ذَلِكَ كُلِّهِ حَمْدًا وَاصِلًا مُتَوَاتِرًا مُتَوَازِيًا لَأَلَّا تُكَفِّرَ عَنِّي أَسْمَائِكَ اللَّهُمَّ فَتَمِّمْ إِحْسَانَكَ إِلَيَّ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي كَمَا أَحْسَنْتَ فِيمَا مَضَى مِنْهُ فَإِنِّي أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِتَوْحِيدِكَ وَ تَهْلِيلِكَ وَ تَحْمِيدِكَ وَ تَمْجِيدِكَ وَ تَكْبِيرِكَ وَ تَعْظِيمِكَ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الرُّوحِ الْمَكْنُونِ الْحَيِّ الْحَيِّ الْحَيِّ وَ بِهِ وَ بِهِ وَ بِهِ وَ بِكَ أَلَّا تَحْرِمَنِي رِفْدَكَ وَ فَوَائِدَ كَرَامَتِكَ وَ لَا تُؤَلِّنِي غَيْرَكَ بِكَ وَ لَا تُسَلِّمَنِي إِلَى عَدُوِّي وَ لَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي وَ أَحْسِنْ إِلَيَّ أُمَّمَ الْإِحْسَانِ عَاجِلًا وَ آجِلًا وَ حَسَنًا فِي الْعَاجِلِ عَمَلِي وَ بَلَّغْنِي فِيهَا أَمَلِي وَ فِي الْآجِلِ الْخَيْرَ فِي مُنْقَلَبِي فَإِنَّهُ لَا تُفْقِرُكَ كَثْرَةُ مَا يَتَدَفَّقُ بِهِ فَضْلُكَ وَ سَيْبُ الْعَطَايَا مِنْ مَنَّكَ وَ لَا يَنْقُصُ جُودَكَ تَقْصِيرِي فِي شُكْرِ نِعْمَتِكَ وَ لَا تُجِمُّ خَزَائِنَ نِعْمَتِكَ النِّعَمِ وَ لَا يَنْقُصُ عَظِيمَ مَوَاهِبِكَ مِنْ سَعَتِكَ الْإِعْطَاءِ وَ لَا تُؤَثِّرُ فِي جُودِكَ الْعَظِيمِ الْفَاضِلِ الْجَلِيلِ مِنْحُكَ وَ لَا تَخَافُ ضَيْمَ إِمْلَاقٍ فَتُكْدِي وَ لَا يَلْحَقُكَ خَوْفٌ عَدَمٍ فَيَنْقُصَ فَيْضُ مُلْكِكَ وَ فَضْلِكَ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي قَلْبًا خَاشِعًا وَ يَقِينًا صَادِقًا بِالْحَقِّ صَادِعًا وَ لَا تُؤْمِنِي مَكْرَكَ وَ لَا تُنْسِنِي ذِكْرَكَ وَ لَا تَهْتِكْ عَنِّي سِرَّكَ وَ لَا تُؤَلِّنِي غَيْرَكَ وَ لَا تُقَنَّطْنِي مِنْ رَحْمَتِكَ بَلْ تَعَمِّدْنِي بِفَوَائِدِكَ وَ لَا

تَمْنَعْنِي جَمِيلَ عَوَائِدِكَ وَ كُنْ لِي فِي كُلِّ وَحْشَةٍ أُنَيْسًا وَ كُلِّ جَزَعٍ حِصْنًا وَ مِنْ كُلِّ هَلَكَةٍ
غِيَاثًا. وَ نَجِّنِي مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَ اعْصِمْنِي مِنْ كُلِّ زَلَلٍ وَ خَطَأٍ وَ تَمِّمْ لِي فَوَائِدَكَ وَ قِنِي
وَعَيْدَكَ وَ اصْرِفْ عَنِّي أَلِيمَ عَذَابِكَ وَ تَدْمِيرَ تَنْكِيلِكَ وَ شَرِّفْنِي بِحِفْظِ كِتَابِكَ وَ اصْلِحْ لِي
دِينِي وَ دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي وَ أَهْلِي وَ وُلْدِي وَ وَسِّعْ رِزْقِي وَ أَدِرَّهُ عَلَيَّ وَ أَقْبِلْ عَلَيَّ وَ لَا تُعْرِضْ
عَنِّي اللَّهُمَّ ارْفَعْنِي وَ لَا تَضَعْنِي وَ ارْحَمْنِي وَ لَا تُعَذِّبْنِي وَ انصُرْنِي وَ لَا تَخْذُلْنِي وَ آثِرْنِي وَ لَا
تُؤْثِرْ عَلَيَّ وَ اجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي يُسْرًا وَ فَرَجًا وَ عَجَلًا إِيْجَابَتِي وَ اسْتَنْقِذْنِي مِمَّا قَدْ نَزَلَ بِ
إِنِّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ ذَلِكَ عَلَيْكَ يَسِيرٌ وَ أَنْتَ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ

دعای اعتصام و تهلیل و سؤال مولای ما امیر المؤمنین صلوات الله و سلامه علیه

اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْبَاعِثُ الْوَارِثُ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْقَائِمُ عَلَيَّ
كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الَّذِي قَالَ لِلسَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ أَتَيْنَا
طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَ لَا نَوْمٌ
اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَ مَا
تُخْفِي (خَائِنَةَ السِّرِّ وَ مَا يُخْفِي) الصُّدُورُ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ مَا فِي
السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا وَ مَا تَحْتَ الثَّرَى اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
يَرَى وَ لَا يُرَى وَ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى رَبُّ الْآخِرَةِ وَ الْأُولَى اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الَّذِي ذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِمُلْكِهِ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الَّذِي خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ
اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الَّذِي هُوَ فِي عُلُوِّهِ دَانٍ وَ فِي دُنُوِّهِ عَالٍ وَ فِي سُلْطَانِهِ قَوِيٌّ
اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْبَدِيعُ الرَّفِيعُ الْحَيُّ الدَّائِمُ الْبَاقِي الَّذِي لَا يَزُولُ اعْتَصَمْتُ
بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الَّذِي لَا تَصِفُ الْأَلْسُنُ قُدْرَتَهُ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ

الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ اغْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اغْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ اغْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ الْأَكْبَرُ الْعَلِيُّ الْأَعْلَى اغْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلِيٌّ كُلُّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اغْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَهُ قَانِتُونَ اغْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْحَكِيمُ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ اغْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِمَسْأَلَتِي وَاطْلُبْ إِلَيْكَ وَأَنْتَ الْعَالِمُ بِحَاجَتِي وَارْغَبْ إِلَيْكَ وَأَنْتَ مُنْتَهَى رَغْبَتِي فَيَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ وَسَامِكَ السَّمَاوَاتِ وَدَافِعَ الْبَلِيَّاتِ وَمَطْلَبَ الْحَاجَاتِ وَمُعْطِيَ السُّؤَالَاتِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي وَإِسْرَافِي فِي أَمْرِي كُلِّهِ وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي خَطَايَايَ وَعَمْدِي وَجَهْلِي وَهَزْلِي وَجِدِّي فَكُلُّ ذَلِكَ عِنْدِي وَاغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ وَأَنْتَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

إِنْ تَغْفِرِ اللَّهُمَّ تَغْفِرْ جَمًّا   وَ أَيْ عَبْدٍ لَكَ إِلَّا لَمَّا لَا أَلَمَّا

دعای جامع مولای ما امیر المؤمنین علیه السلام

ابن طاووس گوید که روایت کرده شدم من به سندهای خود تا به سعد بن عبد الله که از کتاب فضل الدعاء نقل شده که از مؤلفات اوست گفته که حدیث نمود به ما حسن بن علی بن عبد الله بن مغیره کوفی از پدر خود و او از سیف بن عمیره، از ابراهیم بن ابی یحیی، از حضرت امام جعفر صادق، از پدر خود، از جدّ خود، از حضرت امیر المؤمنین علی علیهم السلام، و همچنین روایت نموده از مردی، از پدر خود از حضرت فاطمه دختر رسول خدا صلی الله علیهما و آلهما، و از محمد بن شهاب، از سلمان فارسی، از امیر المؤمنین علیه السلام، و از عطاء، از ابی ذر، از امیر المؤمنین، و از عاصم، از ابو الرحمن شامی، از امیر المؤمنین علیه السلام، و از مجاهد نیز نقل نموده اند سی نفر که همگی گفتند که شنیدیم از حضرت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام و حال آنکه در مسجد الحرام بودند پس روی خود را به رکن یمانی نمود فرمودند: «ها و ربّ الکعبه» که قسم به پروردگار کعبه» پس از آنجا به نزد حجر الاسود آمده گفتند: «ها و ربّ الکعبه» که سوگند به پروردگار کعبه» و از آنجا به نزد آن دو رکن دیگر رفته فرمودند: «ها و ربّ الکعبه» و فرمودند: «ها و ربّ الأركان کلّها و ربّ المشاعرها و ربّ هذه الحرمات» که به پروردگار کعبه و پروردگار چهار رکن و پروردگار مشاعر و حرم قسم» که شنیدیم از پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله که فرمودند که: این حدیثی را که به شما نقل می کنم،

نوشته شده است در زبور داود و در تورات موسی و انجیل عیسی و قرآن محمد صلی الله علیه و آله و علی جمیع الأنبیاء و المرسلین و در هزار کتابی که از آسمان بر هزار پیغمبر علیهم السلام نازل شده است و آن حدیث این است که: هر که این کلمات را بخواند که آن این است:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فِي عِلْمِهِ مُنْتَهَى رِضَاهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بَعْدَ عِلْمِهِ مُنْتَهَى رِضَاهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مَعَ عِلْمِهِ مُنْتَهَى رِضَاهُ اللَّهُ أَكْبَرُ فِي عِلْمِهِ مُنْتَهَى رِضَاهُ اللَّهُ أَكْبَرُ بَعْدَ عِلْمِهِ مُنْتَهَى رِضَاهُ اللَّهُ أَكْبَرُ مَعَ عِلْمِهِ مُنْتَهَى رِضَاهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ فِي عِلْمِهِ مُنْتَهَى رِضَاهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَعْدَ عِلْمِهِ مُنْتَهَى رِضَاهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ مَعَ عِلْمِهِ مُنْتَهَى رِضَاهُ سُبْحَانَ اللَّهِ فِي عِلْمِهِ مُنْتَهَى رِضَاهُ سُبْحَانَ اللَّهِ بَعْدَ عِلْمِهِ مُنْتَهَى رِضَاهُ سُبْحَانَ اللَّهِ مَعَ عِلْمِهِ مُنْتَهَى رِضَاهُ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بِجَمِيعِ مَحَامِدِهِ عَلَى جَمِيعِ نِعَمِهِ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَ بِحَمْدِهِ مُنْتَهَى رِضَاهُ فِي عِلْمِهِ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ وَ حَقُّ لَهُ ذَلِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَ نُورُ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَ نُورُ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَهْلِيلًا لَا تُحْصِيهِ غَيْرُهُ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ وَ بَعْدَ كُلِّ أَحَدٍ وَ مَعَ كُلِّ أَحَدٍ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ تَكْبِيرًا لَا تُحْصِيهِ غَيْرُهُ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ وَ مَعَ كُلِّ أَحَدٍ وَ بَعْدَ كُلِّ أَحَدٍ (وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ تَحْمِيدًا لَا يُحْصِيهِ غَيْرُهُ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ وَ مَعَ كُلِّ أَحَدٍ وَ بَعْدَ كُلِّ أَحَدٍ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ تَمْجِيدًا لَا يُحْصِيهِ غَيْرُهُ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ وَ مَعَ كُلِّ أَحَدٍ وَ بَعْدَ كُلِّ أَحَدٍ) وَ سُبْحَانَ اللَّهِ تَسْبِيحًا لَا يُحْصِيهِ غَيْرُهُ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ وَ مَعَ كُلِّ أَحَدٍ وَ بَعْدَ كُلِّ أَحَدٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ وَ كَفَى بِكَ شَهِيدًا فَاشْهَدْ لِي بِأَنَّ قَوْلَكَ حَقٌّ وَ فِعْلَكَ حَقٌّ وَ أَنَّ قَضَاءَكَ حَقٌّ وَ أَنَّ قَدْرَكَ حَقٌّ وَ أَنَّ رُسُلَكَ حَقٌّ وَ أَنَّ أَوْصِيَاءَكَ حَقٌّ وَ أَنَّ رَحْمَتَكَ حَقٌّ وَ أَنَّ جَنَّتَكَ حَقٌّ وَ أَنَّ نَارَكَ حَقٌّ وَ أَنَّ قِيَامَتَكَ حَقٌّ وَ أَنَّكَ مُمِيتُ الْأَحْيَاءِ وَ أَنَّكَ مُخَيِّ الْمَوْتَى وَ أَنَّكَ بَاعِثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ وَ أَنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَ أَنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ وَ كَفَى بِكَ شَهِيدًا فَاشْهَدْ لِي أَنَّكَ رَبِّي وَ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُكَ نَبِيِّ وَ الْأَوْصِيَاءَ مِنْ بَعْدِهِ أَيْمَتِي وَ أَنَّ الدِّينَ الَّذِي شَرَعْتَ دِينِي وَ أَنَّ الْكِتَابَ الَّذِي أَنْزَلْتَ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ نُورِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ وَ كَفَى بِكَ

شَهِيداً فَاشْهَدْ لِي فَإِنَّكَ أَنْتَ الْمُنْعِمُ عَلَيَّ لَا غَيْرُكَ لَكَ الْحَمْدُ وَ بِنِعْمَتِكَ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَ بِحَمْدِهِ وَ تَبَارَكَ اللَّهُ وَ تَعَالَى وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَ لَا مَنجَى وَ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ عَدَدَ الشَّفْعِ وَ الْوَتْرِ وَ عَدَدَ كَلِمَاتِ رَبِّي الطَّيِّبَاتِ التَّامَّاتِ الْمُبَارَكَاتِ صَدَقَ اللَّهُ وَ صَدَقَ الْمُرْسَلُونَ

(رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم سپس فرمودند: هر کس) در مدت عمر خود صد مرتبه (این دعا را بخواند) خدای تعالی او را در روز قیامت گروهی علیحده محشور گرداند و به نزد او صد هزار هزار فرشته بفرستد که سر کرده آنها فرشته‌ای باشد که نام او مجدیل است و با هر فرشته‌ای هزار اسب باشند که هیچ یک از آنها شبیه به آن دیگری نباشند و با ایشان هزار جامه باشد که در آنها جامه‌ای نباشد که شبیه به جامه دیگر باشد. پس هر گاه که به نزد آن شخص برسند مجدیل به ایشان گوید که نزدیک شوید دوست خدا را و ایشان مثل شخص واحد در نزد پادشاهی می‌ایستند و از برای او اسبها مسخر می‌شوند به منزله یک اسب واحد و همچنین جامه‌ها. و فرشتگان دور او را از جانب راست و چپ فرا گیرند و آن شخص براه افتد و فرشتگان نیز همراه او روان شوند و گویند این است دوستدار خدا پس خوشا به حال او و آن شخص بر هیچ گروهی از ملائکه و آدمیان نمی‌گذرد مگر آنکه بر او سلام کنند به این نحو که گویند السّلام علیک یا ولیّ الله و تعظیم او نمایند تا آنکه در زیر لواء حمد بایستد و برای او تختی از یاقوت سرخ مهیا می‌شود که بر او قپه‌ای از زبرجد سبز باشد که در او حوران بهشت باشد.

پس بر آن سریر تکیه نماید گاهی به راست و گاهی به چپ، تا آنکه خدای تعالی در میان مردمان حکم نماید و هر یک به منزل خود روند پس ملائکه دور تخت را فرو گیرند و او را بر پشت شتر قوی از شترهای بهشت بگذارند که نور آن شتر تابنده باشد و برود تا آنکه به اول منزلی از منزلهای خود فرود آید. پس او را سرایداری از سرایداریهای آن منزلهای پیشواز نماید و خواهد که دست آن شخص را بگیرد و آن را از تخت فرود آورد. پس اگر محافظت خدای تعالی نباشد هر آینه آن شخص خود را به پائین میاندازد از جهت تعظیم آن سرایدار. پس سرایدار گوید که ای دوست خدا منم سرایداری از سرایداران خانه‌های تو و از برای توست صد مثل این قصر که در هر قصر یک سرایداری مثل من است از برای هر یک از ایشان زنی است که آنها خدمتکارانند از برای زنان تو و از برای توست به عدد هر خدمتکاری یک زنی و از برای توست در هر خانه‌ای از نعمتها آنچه دانستن شماره آنها ممکن نیست. راوی گفته: پس آنگاه آن شخص این کلمات را گوید:

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَدَدَ مَا أَحْصَى عِلْمُهُ وَ مِثْلَ مَا أَحْصَى عِلْمُهُ وَ أضعافَ مَا أَحْصَى عِلْمُهُ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ مَا أَحْصَى عِلْمُهُ وَ مِثْلَ مَا أَحْصَى عِلْمُهُ وَ أضعافَ مَا أَحْصَى عِلْمُهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ عَدَدَ مَا أَحْصَى عِلْمُهُ وَ مِثْلَ مَا أَحْصَى عِلْمُهُ وَ مِثْلَ مَا أَحْصَى عِلْمُهُ وَ أضعافَ مَا أَحْصَى عِلْمُهُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا أَحْصَى عِلْمُهُ وَ مِثْلَ مَا أَحْصَى عِلْمُهُ وَ أضعافَ مَا أَحْصَى عِلْمُهُ فَإِذَا قَالَ هَذَا زِيدَ فِي بُيُوتِهِ وَ مَا فِيهَا مِثْلَهَا وَ اللَّهُ وَاسِعٌ كَرِيمٌ

و چون از خواندن این کلمات فارغ شود خدای تعالی در خانه‌های او زیاده گرداند و آنچه در آنها است از نعمتها مثل آنچه دارد و بدرستی که خدای تعالی بسیار بخشنده است.

دعای جامع دیگری از مولایمان امیر المؤمنین علی علیه السلام

ابن طاووس گوید که: روایت شدیم ما به سندها تا به سعد بن عبد الله که نقل شده از کتاب فضل الدعاء که از مؤلفات اوست گفته که حدیث نمود یعقوب بن یزید و همچنین بالا برده تا به سلمان فارسی رحمه الله علیه که گفت شنیدم از حضرت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام که فرمودند: بدرستی که پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله گفتند به من: یا علی اگر کسی این دعا را بر صفحه‌های از آهن بخواند هر آینه آنها گداخته می‌شوند و قسم به کسی که مرا براستی فرستاده است که اگر این دعا بر آب روانی خوانده شود هر آینه ساکن گردد تا آنکه آن شخص بر او بگذرد و سوگند به کسی که مرا به پیغمبری براستی فرستاده است آنکه اگر کسی گرسنه و تشنه باشد، پس این دعا را بخواند هر آینه خدای تعالی او را اطعام می‌کند و او را سیراب می‌گرداند و قسم به کسی که مرا براستی به پیغمبری فرستاده است آنکه اگر شخصی این دعا را بر کوهی بخواند که حایل باشد میان او و میان موضعی که اراده دارد آن را هر آینه آن کوه شکافته شود تا آنکه برود به آن موضعی که اراده دارد و به حق کسی که مرا براستی فرستاده است که اگر این دعا بر دیوانه‌ای خوانده شود هر آینه عاقل شود و به حق کسی که مرا براستی فرستاده است که اگر این دعا بر زنی که دشوار زاید خوانده شود هر آینه بر او زائیدن آسان شود و به حق کسی که مرا براستی فرستاده است که اگر کسی این دعا را بر شهری بخواند و حال آنکه آن شهر آتش گرفته باشد و خانه آن شخص در میان آن شهر باشد هر آینه خانه او نجات یابد و نسوزد و قسم به کسی که مرا براستی فرستاده است که اگر این دعا را شخصی چهل شب جمعه بخواند خدای تعالی می‌آمزد برای او همه گناهی را که میان او و میان آدمیین باشد و اگر چه با مادر خود زنا کرده باشد که خدای تعالی آن را می‌آمزد و قسم به حق کسی که مرا براستی فرستاده است که اگر کسی این دعا را بر پادشاه ظالمی بخواند هر آینه خدای تعالی آن پادشاه را برای او مطیع می‌گرداند مثل اطاعت نمودن دستهای او و به حق کسی که مرا براستی فرستاده است آنکه هر کسی که در وقت خواب این دعا را بخواند خدای تعالی به سوی او به سبب هر حرفی از آن هزار هزار فرشته از روحانیان برمی‌انگیزد که روی‌های ایشان نیکوتر از آفتاب و ماه باشد به هفتاد برابر که از خدای تعالی از برای او طلب آمرزش نمایند و از برای او حسنه بسیار می‌نویسند و درجات او را بلند می‌کنند. سلمان گفته که پس من گفتم فدای تو باد پدر و مادرم یا امیر المؤمنین همه این ثواب‌ها به کسی داده می‌شود که این دعا را بخواند؟ پس آن حضرت فرمودند که: من نیز این را به پیغمبر صلی الله علیه و آله گفتم. پس فرمودند که: یا علی خبر دهم من ترا بر ثوابی بزرگتر از این. هر کس که این دعا را بخواند و بخوابد و حال آنکه همه گناهان کبیره را مرتکب شده باشد پس بمیرد آن شخص شهید در راه خدا خواهد بود و اگر چه بی‌توبه بمیرد که خدای تعالی او را و اهل بیت او را و پدر و مادر و فرزندان او را و مؤذن مسجد و پیش نمازی را که در آن مسجد با آن شخص نماز بجا می‌آورد، به عفو و رحمت خود می‌آمزد و دعا این است:

اللَّهُمَّ إِنَّكَ حَيٌّ لَا تَمُوتُ وَ صَادِقٌ لَا تَكْذِبُ وَ قَاهِرٌ لَا تُقَهَّرُ وَ بَدِيٌّ لَا تَنْفَدُ وَ قَرِيبٌ لَا تَبْعُدُ وَ قَادِرٌ لَا تُضَادُّ وَ غَافِرٌ لَا تُظْلَمُ وَ صَمَدٌ لَا تُطْعَمُ وَ قَيُّومٌ لَا تَنَامُ وَ مُجِيبٌ لَا تَسْأَمُ وَ جَبَّارٌ لَا تُعَانُ وَ عَظِيمٌ لَا تُرَامُ وَ عَالِمٌ لَا تُعْلَمُ وَ قَوِيٌّ لَا تَضْعَفُ وَ حَلِيمٌ لَا تَعْجَلُ وَ جَلِيلٌ لَا تُوصَفُ وَ وَفِيٌّ لَا تُخْلَفُ وَ غَالِبٌ لَا تُغْلَبُ وَ عَادِلٌ لَا تُحِيفُ وَ غَنِيٌّ لَا تَفْتَقِرُ وَ كَبِيرٌ لَا تُغَادِرُ وَ حَكِيمٌ لَا تَجُورُ وَ وَكِيلٌ لَا تُحِيفُ وَ فَرْدٌ لَا تُسْتَشِيرُ وَ وَهَّابٌ لَا تَمَلُّ وَ عَزِيزٌ لَا تُسْتَدَلُّ وَ سَمِيعٌ لَا

تَذْهَلُ وَ جَوَادٌ لَا تَبْخُلُ وَ حَافِظٌ لَا تَغْفَلُ وَ قَائِمٌ لَا تَسْهُو وَ دَائِمٌ لَا تَفْنَى وَ مُخْتَجِبٌ لَا تُرَى وَ
بَاقٍ لَا تُبْلَى وَ وَاحِدٌ لَا تُشَبَّهُ وَ مُقْتَدِرٌ لَا تُنَازَعُ يَا كَرِيمُ الْجَوَادُ الْمُتَكَرَّمُ يَا ظَاهِرٌ يَا قَاهِرٌ أَنْتَ
الْقَادِرُ الْمُقْتَدِرُ يَا عَزِيزُ الْمُتَعَزِّزُ يَا مَنْ يُنَادَى مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ بِالسِّنَةِ شَتَّى وَ لُغَاتٍ
مُخْتَلِفَةٍ وَ حَوَائِجٍ مُتَتَابِعَةٍ لَا يَشْغَلُكَ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ أَنْتَ الَّذِي لَا تُفْنِيكَ الدُّهُورُ وَ لَا تُحِيطُ
بِكَ الْأَمْكِنَةُ وَ لَا تَأْخُذُكَ سِنَةٌ وَ لَا نَوْمٌ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ يَسِّرُ لِي مَا أَخَافُ
عُسْرَهُ وَ فَرِّجْ عَنِّي مَا أَخَافُ كَرْبَهُ وَ سَهِّلْ لِي مَا أَخَافُ حُزُونَتَهُ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِنِّي
كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

دعای امیر المؤمنین علی علیه السلام و از آن جمله دعائی است از برای مولای ما امیر المؤمنین علیه السلام که آن را به شخصی از جماعت حاجیان در خواب تعلیم نمودند و سریع الاجابۀ است.

ابن طاووس علیه الرحمۀ گوید که: این دعا را با سندهای متصل به آن حضرت دیدم پس من اختصار نمودم به نقل حاصل معنی آن را و آن این است که در بعضی از سنوات به جمعی از حاجیان در اثنای راه کعبه تشنگی عظیمی رسید تا آنکه نزدیک بود آنکه همه ایشان هلاک شوند. پس شخصی از ایشان از رفتار بازمانده نشست مترصد بر مرگ، پس در آن حال او را سستی خوابی فرا گرفت پس در خواب مولای ما علی بن ابی طالب صلوات الله علیه را دید که فرمودند که: چه چیز ترا از خواندن کلمه نجات غافل کرده است؟ پس آن شخص گفت که: کلمه نجات کدام است؟ آن حضرت فرمودند که: این را بگو که:

«أدم ملکک علی ملکک بلطفک الخفی» «دائم گردان پادشاهی و ملک خود را بر مال و مملکت خود (یعنی دائم گردان آب را که ملک توست بر بنده خود) که آن نیز ملک توست به سبب لطف و شفقت پنهان تو».

پس فرمودند که: منم علی بن ابی طالب. پس آن شخص گفت از خواب بیدار شدم و این کلمات را گفتم پس ابری پیدا شد و مردمان تضرع نمودند تا آنکه باران بارید و همگی سیراب گردیدند و شکر خدای تعالی بجای آوردند و از هلاکت نجات یافتند و الحمد لله وحده.

دعاهای سیّده ما حضرت فاطمه علیها السلام

ابن طاووس گوید که دعاهائی را ذکر می‌کنم که از دعاهای سیده ما و مادر معظمه ما حضرت فاطمه سیده زنان عالمیان و دختر سید المرسلین صلوات الله علیهما و علی آلهما انتخاب نموده‌ام:

از آن جمله دعائی است که آن را به ایشان حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله تعلیم نمودند. ما به سندهای خود روایت کرده شدیم تا ابی الفضل محمد بن مطلب شبیانی به این نحو که نقل نمودم از جزو سوم از کتاب امالی او، به سندهای او که رسانده است آن را به مولای ما حضرت امام حسن بن علی بن ابی طالب علیهم السلام که از مادر خود حضرت فاطمه دختر رسول خدا صلی الله علیهما و آلهما روایت نموده‌اند و همچنین ما این دعا را به سندهای صحیح یافتیم آنکه حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله به حضرت فاطمه زهرا علیها السلام فرمودند که: ای دختر من آیا می‌خواهی که بیاموزم ترا دعائی را که آن را احدی نمی‌خواند مگر آنکه حاجت او برآورده شود و در توبه برکت این دعا هیچ سحری و نه زهری تاثیر نکند و بر تو هیچ دشمنی شمامت ننماید و شیطان متعرض تو نگردد و خدای تعالی روی توجّه خود را از تو باز ندارد و از تو رحمت خود را برطرف نکند و دعای ترا برنگرداند و همه حاجت‌های ترا برآورد. پس حضرت فاطمه علیها السلام فرمودند که: بلی ای پدر می‌خواهم. به درستی که این دعا در نزد من دوست‌تر است از دنیا و آنچه در اوست. پس حضرت رسالت پناهی صلی الله علیه و آله فرمودند که: این را بگو و چون این دعا را بخوانی جناب پروردگار در جواب گوید که: بلی بلی برای تو دعای ترا مستجاب می‌گردانم و دعا این است:

يَا أَعَزَّ مَذْكُورٍ وَ أَوْدَمَهُ قِدَمًا فِي الْعِزِّ وَ الْجَبْرُوتِ يَا رَحِيمَ كُلِّ مُسْتَرْحِمٍ وَ مَفْزَعَ كُلِّ مَلْهُوفٍ
إِلَيْهِ يَا رَاحِمَ كُلِّ حَزِينٍ يَشْكُو بَثَّهُ وَ حُزْنَهِ إِلَيْهِ يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ الْمَعْرُوفُ مِنْهُ وَ أَسْرَعَهُ
إِعْطَاءً يَا مَنْ يَخَافُ الْمَلَائِكَةَ الْمُتَوَقِّدَةَ بِالنُّورِ مِنْهُ أَسْأَلُكَ بِالْأَسْمَاءِ الَّتِي يَدْعُوكَ بِهَا حَمَلَةٌ
عَرْشِكَ وَ مَنْ حَوْلَ عَرْشِكَ بِنُورِكَ يُسَبِّحُونَ شَفَقَةً مِنْ خَوْفِ عِقَابِكَ وَ بِالْأَسْمَاءِ الَّتِي
يَدْعُوكَ بِهَا جِبْرَائِيلُ وَ مِيكَائِيلُ وَ إِسْرَافِيلُ إِلَّا أَجَبْتَنِي وَ كَشَفْتَ يَا إِلَهِي كُرْبَتِي وَ سَتَرْتَ
ذُنُوبِي يَا مَنْ أَمَرَ بِالصَّيْحَةِ فِي خَلْقِهِ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ يُحْشَرُونَ وَ بِذَلِكَ الْإِسْمِ الَّذِي
أَحْيَيْتَ بِهِ الْعِظَامَ وَ هِيَ رَمِيمٌ أَحْيِ قَلْبِي وَ اشْرَحْ صَدْرِي وَ اصْلِحْ شَأْنِي يَا مَنْ خَصَّ نَفْسَهُ
بِالْبَقَاءِ وَ خَلَقَ لِبَرِيَّتِهِ الْمَوْتَ وَ الْحَيَاةَ وَ الْفَنَاءَ يَا مَنْ فَعَلَهُ قَوْلٌ وَ قَوْلُهُ أَمْرٌ وَ أَمْرُهُ مَاضٍ عَلَيَّ
مَا يَشَاءُ أَسْأَلُكَ بِالْإِسْمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ خَلِيلُكَ حِينَ أُلْقِيَ فِي النَّارِ فَدَعَاكَ بِهِ فَاسْتَجَبْتَ
لَهُ وَ قُلْتَ يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَ سَلَامًا عَلَيَّ إِبْرَاهِيمَ وَ بِالْإِسْمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ مُوسَى مِنْ جَانِبِ
الطُّورِ الْأَيْمَنِ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَ بِالْإِسْمِ الَّذِي خَلَقْتَ بِهِ عِيسَى مِنْ رُوحِ الْقُدْسِ وَ بِالْإِسْمِ الَّذِي
تُبَّتْ بِهِ عَلَيَّ دَاوُدَ وَ بِالْإِسْمِ الَّذِي وَهَبْتَ بِهِ لِزَكَرِيَّا يَحْيَى وَ بِالْإِسْمِ الَّذِي كَشَفْتَ بِهِ عَنْ
أَيُّوبَ الضَّرَّ وَ تُبَّتْ بِهِ عَلَيَّ دَاوُدَ وَ سَخَّرْتَ بِهِ لِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ وَ الشَّيَاطِينَ وَ

عَلَّمْتَهُ مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَ بِالْإِسْمِ الَّذِي خَلَقْتَ بِهِ الْعَرْشَ وَ بِالْإِسْمِ الَّذِي خَلَقْتَ بِهِ الْكُرْسِيَّ وَ
بِالْإِسْمِ الَّذِي خَلَقْتَ بِهِ الرُّوحَانِيِّينَ وَ بِالْإِسْمِ الَّذِي خَلَقْتَ بِهِ الْجِنَّ وَ الْإِنْسَ وَ بِالْإِسْمِ الَّذِي
خَلَقْتَ بِهِ جَمِيعَ الْخَلْقِ وَ بِالْإِسْمِ الَّذِي خَلَقْتَ بِهِ جَمِيعَ مَا أَرَدْتَ مِنْ شَيْءٍ وَ بِالْإِسْمِ الَّذِي
قَدَرْتَ بِهِ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ إِلَّا مَا أُعْطَيْتَنِي سُؤْلِي وَ قَضَيْتَ حَوَائِجِي
يَا كَرِيمُ

پس همانا ای فاطمه به تو گفته می شود: بلی بلی

و از آن جمله دعای دیگر است از برای سیده ما فاطمه زهرا صلوات الله علیها و علی ابیها و آلها و
دعا این است:

اللَّهُمَّ فَنِّعْنِي بِمَا رَزَقْتَنِي وَ اسْتُرْنِي وَ عَافِنِي أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي وَ اغْفِرْ لِي وَ ارْحَمْنِي إِذَا
تَوَقَّيْتَنِي اللَّهُمَّ لَا تُعِينِي فِي طَلَبِ مَا لَا تُقَدِّرُ لِي وَ مَا قَدَّرْتَهُ عَلَيَّ فَاجْعَلْهُ مُيسِّرًا سَهْلًا اللَّهُمَّ
كَافِ عَنِّي وَالِدِيَّ وَ كُلِّ مَنْ لَهُ نِعْمَةٌ عَلَيَّ خَيْرَ مُكَافَأَةٍ اللَّهُمَّ فَرِّغْنِي لِمَا خَلَقْتَنِي لَهُ وَ لَا
تَشْغَلْنِي بِمَا تَكَفَّلْتَ لِي بِهِ وَ لَا تُعَذِّبْنِي وَ أَنَا أَسْتَغْفِرُكَ وَ لَا تَحْرِمْنِي وَ أَنَا أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ ذَلِّ
نَفْسِي فِي نَفْسِي وَ عَظِّمْ شَأْنَكَ فِي نَفْسِي وَ أَلْهِمْنِي طَاعَتَكَ وَ الْعَمَلَ بِمَا يُرْضِيكَ وَ
التَّجَنُّبَ لِمَا يُسْخِطُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

و از آن جمله دعائی است از برای سیده ما حضرت فاطمه علیها السلام

راوی گوید که روزی حضرت رسالت پناهی صلی الله علیه و آله داخل خانه حضرت فاطمه علیها السلام شدند، یافتند حضرت امام حسن علیه
السلام را که تب گرمی دارند چنان که بیهوشند و این به خاطر مبارک گران آمد. پس جبرئیل علیه السلام نازل شد و گفت یا محمد آیا ترا به
تعویذی خبر دهم که چون تو آن را بخوانی از آن حضرت بت و آزار برطرف شود؟

حضرت فرمودند: بلی. جبرئیل گفت که: این دعا را بخوان. پس حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله این دعا را خواندند و دست مبارک خود را بر
پیشانی حضرت امام حسن گذاردند. پس بعون الله تعالی آن حضرت به هوش آمدند و تب برطرف شد و دعا این است:

اللَّهُمَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ذُو السُّلْطَانِ الْقَدِيمِ وَالْمَنْ الْعَظِيمِ وَالْوَجْهَ الْكَرِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ وَلِيُّ الْكَلِمَاتِ التَّامَّاتِ وَالِدَعَوَاتِ الْمُسْتَجَابَاتِ حُلَّ مَا أَصْبَحَ بِفُلَانٍ

پیامبر دعا را خواندند آنگاه دستهایش را بر پیشانی آن حضرت قرار دادند .

و از آن جمله دعائی است از برای حضرت فاطمه زهرا علیها السلام

مروری است آنکه آن حضرت یک روزی به دیدن پدر بزرگوار خود رفتند. پس آن حضرت فرمودند که: آیا می‌خواهی که هدیه‌ای و توشه‌ای به تو دهم؟ حضرت فاطمه علیها السلام فرمودند که: بلی. آن حضرت فرمودند که: این دعا را بخوان و آن این است:

اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَ رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ مُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَ الْإِنْجِيلِ وَ الْفُرْقَانِ فَالِقَ الْحَبِّ وَ النَّوَى أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ وَ أَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ وَ أَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ وَ أَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَ اقْضِ عَنِّي الدَّيْنَ وَ اغْنِنِي مِنَ الْفَقْرِ وَ يَسِّرْ لِي كُلَّ الْأَمْرِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

دعای حضرت فاطمه زهرا علیها السلام در خلاصی از حبس و تنگی

مروری است که شخصی در شهر شام مدت مدیدی محبوس بود و در شدت آزار بود. پس در خواب دید که حضرت فاطمه علیها السلام آمد و به او گفت که: این دعا را بخوان. پس آن شخص این دعا را یاد گرفت و چون بیدار شد، این دعا را خواند (پس از حبس نجات یافت و به خانه خود رفت. (و دعا این است:

اللَّهُمَّ بِحَقِّ الْعَرْشِ وَ مَنْ عَلَيْهِ وَ بِحَقِّ الْوَحْيِ وَ مَنْ أَوْحَاهُ وَ بِحَقِّ النَّبِيِّ وَ مَنْ نَبَّأَهُ وَ بِحَقِّ الْبَيْتِ وَ مَنْ بَنَاهُ يَا سَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ يَا جَامِعَ كُلِّ قَوْتٍ يَا بَارِيَّ النَّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ وَ آتِنَا وَ جَمِيعَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا

فَرَجًا مِنْ عِنْدِكَ عَاجِلًا بِشَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ عَلَى ذُرِّيَّتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَ سَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا

دعاهای مولایمان حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام

دعای سید ما و مولای ما حضرت امام حسن بن علی بن ابی طالب علیهما السلام است در هنگامی که به نزد معاویه وارد شدند.

ابن طاووس به سندهای خود روایت نموده است تا ابی الفضل محمد بن عبد الله بن عبد المطلب شیبانی و او گفته که: ما را رجاء بن یحیی ابو الحسین عبرانی خبر داده است که من این دعا را در خانه سید ما حضرت ابی محمد امام حسن عسکری بن امام علی نقی علیهما السلام نوشتم و این دعای حضرت امام حسن بن علی علیهما السلام است در وقتی که به نزد معاویه آمدند و دعا این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الْعَظِيمِ الْأَكْبَرِ اللَّهُمَّ سُبْحَانَكَ يَا قَيُّوْمُ سُبْحَانَ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ أَسْأَلُكَ كَمَا أَمْسَكْتَ عَنْ دَانِيَالٍ أَفْوَاهَ الْأَسَدِ وَ هُوَ فِي الْجُبِّ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ إِلَيْهِ سَبِيلًا إِلَّا بِإِذْنِكَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُمْسِكَ عَنِّي أَمْرَ هَذَا الرَّجُلِ وَ كُلَّ عَدُوٍّ لِي فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا مِنَ الْإِنْسِ وَ الْجِنِّ خَذُ بِأَذَانِهِمْ وَ أَسْمَاعِهِمْ وَ أَبْصَارِهِمْ وَ قُلُوبِهِمْ وَ جَوَارِحِهِمْ وَ اكْفِنِي كَيْدَهُمْ بِحَوْلٍ مِنْكَ وَ قُوَّةٍ وَ كُنْ لِي جَارًا مِنْهُمْ وَ مِنْ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ إِنَّ وَلِيَّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابَ وَ هُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

و از آن جمله دعائی است از برای مولای ما حضرت امام حسن بن علی بن ابی طالب علیهما السلام و دعا این است:

يَا مَنْ إِلَيْهِ يَفِرُّ الْهَارِبُونَ وَ بِهِ يَسْتَأْنِسُ الْمُسْتَوْحِشُونَ صَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْ أُنْسِي بِكَ فَقَدْ ضَاقَتْ عَنِّي بِلَادُكَ وَ اجْعَلْ تَوَكُّلِي عَلَيْكَ فَقَدْ مَالَ عَلَيَّ أَعْدَاؤُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي بِكَ أَصُولٌ وَ بِكَ أَجُولٌ وَ عَلَيْكَ أَتَوَكَّلُ وَ إِلَيْكَ أُنِيبُ اللَّهُمَّ وَ مَا وَصَفْتِكَ مِنْ صِفَةٍ أَوْ دَعَوْتِكَ مِنْ دُعَاءٍ يُوَافِقُ ذَلِكَ مَحَبَّتَكَ وَ رِضْوَانَكَ وَ مَرْضَاتَكَ فَأَحْيِنِي عَلَيَّ ذَلِكَ وَ أَمْتِنِي عَلَيْهِ وَ مَا كَرِهْتَ مِنْ ذَلِكَ فَخُذْ بِنَاصِيَتِي إِلَى مَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى بُؤْتُ إِلَيْكَ رَبِّي مِنْ ذُنُوبِي وَ أَسْتَغْفِرُكَ مِنْ جُرْمِي وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اكْفِنَا مُهَمَّ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةَ فِي عَافِيَةِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

و از آن جمله دعائی است از برای مولای ما حضرت امام حسن بن علی بن ابی طالب علیهما السلام و دعا این است

اللَّهُمَّ إِنَّكَ الْخَلْفُ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَ لَيْسَ فِي خَلْقِكَ خَلْفٌ مِنْكَ إِلَهِي مَنْ أَحْسَنَ فَبِرَحْمَتِكَ وَ مَنْ أَسَاءَ فَبِخَطِيئَتِهِ فَلَا الَّذِي أَحْسَنَ اسْتَغْنَى عَنْ رِفْدِكَ وَ مَعُونَتِكَ وَ لَا الَّذِي أَسَاءَ اسْتَبَدَلَ بِكَ وَ خَرَجَ مِنْ قُدْرَتِكَ إِلَهِي بِكَ عَرَفْتُكَ وَ بِكَ اهْتَدَيْتُ إِلَى أَمْرِكَ وَ لَوْ لَا أَنْتَ لَمْ أَدْرِ مَا أَنْتَ فَيَا مَنْ هُوَ هَكَذَا وَ لَا هَكَذَا غَيْرُهُ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ارْزُقْنِي الْإِخْلَاصَ فِي عَمَلِي وَ السَّعَةَ فِي رِزْقِي اللَّهُمَّ اجْعَلْ خَيْرَ عُمْرِي آخِرَهُ وَ خَيْرَ عَمَلِي خَوَاتِمَهُ وَ خَيْرَ أَيَّامِي يَوْمَ أَلْقَاكَ إِلَهِي أَطَعْتُكَ وَ لَكَ الْمِنَّةُ عَلَيَّ فِي أَحَبِّ الْأَشْيَاءِ إِلَيْكَ الْإِيْمَانِ بِكَ وَ التَّصَدِيقِ بِرَسُولِكَ وَ لَمْ أَغْصِكَ فِي أَبْغَضِ الْأَشْيَاءِ إِلَيْكَ الشَّرْكَ بِكَ وَ التَّكْذِيبِ بِرَسُولِكَ فَاعْفِرْ لِي مَا بَيْنَهُمَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

دعای حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه برای قصد حاجت

و از آن جمله دعائی است که آن را حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه به فرزند خود حضرت امام حسن علیه السلام تعلیم نموده‌اند و فرمودند که: هر گاه تو دیدن شخصی را برای حاجتی قصد نمائی، پس این دعا را بنویس و آن را در دست راست خود نگاهدار و به آنجا که خواهی روان شو و دعا این است:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا وَاحِدٌ يَا أَحَدٌ يَا وَتَرٌ يَا نُورٌ يَا صَمَدٌ يَا مَنْ مَلَأَتْ أَرْكَانُهُ السَّمَاوَاتِ
وَ الْأَرْضَ أَنْ تَسْخَرَ لِي قَلْبَ فُلَانٍ بِنِ فُلَانٍ كَمَا سَخَّرْتَ الْحَيَّةَ لِمُوسَى بْنِ عِمْرَانَ عَلَيْهِ
السَّلَامُ وَ أَسْأَلُكَ أَنْ تَسْخَرَ لِي قَلْبَهُ كَمَا سَخَّرْتَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودَهُ مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ الطَّيْرِ
فَهُمْ يُوزَعُونَ وَ أَسْأَلُكَ أَنْ تَلِينَ لِي قَلْبَهُ كَمَا لَيَّنْتَ الْحَدِيدَ لِداوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ أَسْأَلُكَ أَنْ
تُذَلِّلَ لِي قَلْبَهُ كَمَا ذَلَّلْتَ نُورَ الْقَمَرِ لِنُورِ الشَّمْسِ يَا اللَّهُ هُوَ عَبْدُكَ ابْنُ أُمَّتِكَ وَ أَنَا عَبْدُكَ
ابْنُ أُمَّتِكَ أَخَذْتَ بِقَدَمَيْهِ وَ بِنَاصِيَّتِهِ فَسَخَّرَهُ لِي حَتَّى يَقْضِيَ حَاجَتِي هَذِهِ وَ مَا أُرِيدُ إِنَّكَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ هُوَ عَلَيَّ مَا هُوَ فِيمَا هُوَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

و از آن جمله دعائی است که آن را حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه به فرزند خود حضرت امام حسن صلوات الله و سلامه علیه تعلیم نموده‌اند و آن این است:

يَا عُدَّتِي عِنْدَ كُرْبَتِي يَا غِيَاثِي عِنْدَ شِدَّتِي يَا وِلِّيَّ فِي نِعْمَتِي يَا مُنْجِحِي فِي حَاجَتِي يَا
مَفْزَعِي فِي وَرْطَتِي يَا مُنْقِذِي مِنْ هَلَكَتِي يَا كَالِي فِي وَحْدَتِي اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي وَ يَسِّرْ
لِي أَمْرِي وَ اجْمَعْ لِي شَمْلِي وَ أَنْجِحْ لِي طَلِبَتِي وَ أَصْلِحْ لِي شَأْنِي وَ اكْفِنِي مَا أَهْمَنِي وَ
اجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرَجًا وَ مَخْرَجًا وَ لَا تُفَرِّقْ بَيْنِي وَ بَيْنَ الْعَافِيَةِ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي وَ فِي
الْآخِرَةِ إِذَا تَوَفَّيْتَنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

دعاهای انتخابی از حضرت امام حسین علیه السلام

دعای عشرات

ابن طاووس گوید که ذکر می‌کنم آنچه را که من انتخاب نمودم از دعاهای مولای من و جدّ من از طرف مادرم امّ کلثوم دختر حضرت امام زین العابدین علیّ بن الحسین بن مولانا امیر المؤمنین علیّ بن ابی طالب علیه السلام که زوجه جدّ من داود بن حسن پسر حضرت امام حسن علیه السلام بود، پس از آن جدّ من سلیمان بن داود بن حسن متولد شد و این را بدان که دعائی که مذکور می‌شود دعای بزرگی است و عظیم القدر است و از اسرار دعاهاست و برای این دعا شش روایت مختلف یافتیم که از آنها در این کتاب دو روایت را ذکر کرده‌ام یکی از آن شش روایت در تعقیب صبح وارد شده است و یکی در دعاهای غروب وارد شده است و این هر دو روایت در کتاب عمل شبانه روز از کتاب «مهمات» ذکر شده و یکی در تعقیب نماز عصر در روز جمعه وارد شده است که در جزو چهارم از کتاب «مهمات» ذکر شده است و یکی در آخر کتاب «اغاثة الداعی و اعانة الساعی» مذکور شده است و من در این کتاب روایت پنجم و ششم را ذکر می‌کنم تا آنکه بزرگی قدر و مرتبه این دعا بر خدانشناسان و صاحبان عقل ظاهر شود و از این دو روایت یکی را بر ذکر مقدّم می‌داریم. این دعا که مشهور به دعای عشرات است و دیگری را بعد از ذکر این دعا مذکور می‌سازم. پس می‌گوییم که: ما به سندهای خود از سعد بن عبد الله روایت کرده شدیم که گفت: به ما احمد بن محمد از حسن بن علی بن فضال از حسین بن جهم از شخصی حدیث نمود که به او از حسن بن محبوب یا غیر او از معاویة از وهب (معاویة ابن وهب) از حضرت ابی عبد الله علیه السلام روایت نمود که فرمودند که: بدرستی که در نزد ما امامان چیزی هست که آن را پنهان می‌کنیم و آن را به غیر تعلیم نمی‌کنیم. گواهی می‌دهم به آنکه پدر من از پدر خود حدیث نمود و او از جدّ خود روایت نمود که حضرت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیهم السلام به من فرمودند که: ای فرزند من بدرستی که ناچار است از آنکه تقدیرات خدای تعالی و حکمهای او بر وفق آنچه خواسته است، جاری شود و حکم نموده است و زود باشد که خدای تعالی قضا و قدر و حکم خود را در باره تو جاری نماید، پس با من عهد کن که پنهان نمائی و اظهار نکنی کلامی را که آن را به تو می‌گویم تا آنکه من بمیرم و بعد از فوت من نیز تا دوازده ماه و ترا به چیزی خبر می‌دهم که اصل آن از جانب خدای تعالی است. هر گاه که تو این کلام را در هر صبح و شام بگویی پس به نوشتن ثواب آن هزار هزار فرشته نویسنده زودنویس مشغول می‌شوند و خدای تعالی هزار هزار فرشته را موکل می‌کند که برای تو استغفار کنند که به هر فرشته‌ای قوت هزار هزار سخنگوی سریع الکلام داده می‌شود و برای تو در دار السلام هزار خانه در صد کوشک بنا می‌شود که تو در آنها همسایه اهل آنها باشی و برای تو در بهشت فردوس هزار خانه در صد قصر بنا کرده می‌شود که برای تو در همسایگی جدّ تو باشد و از برای تو در جنّات عدن هزار هزار شهر بنا می‌شود و با تو در قبر نوشته‌ای محشور می‌شود که در آن این نوشته باشد که اینک در این هنگام بر تو برای بیم و ترس راهی نیست. برای تو تشویشی و اضطرابی در وقت گذشتن از پل صراط نخواهد

بود و برای تو عذاب جهنم نخواهد بود و تو این دعا را بر حاجتی نمی‌خوانی که دوست داشته باشی آنکه آن حاجت در آن روز برآورده شود، پس شام نگردد مگر آنکه آن حاجت برآورده شود و آن حاجت هر چیز باشد و هر قدر که باشد و آن حاجت در هر جایی که باشد و تو نمی‌گیری مگر شهید در راه خدا و در زمان حیات خود در کمال نیکبختی زندگانی خواهی نمود که به تو هرگز درویشی و نه دیوانگی و نه گرفتاری نرسد و برای تو در هر روزی به عدد هر نفس از جنّ و انس هزار هزار حسنه نوشته می‌شود و از تو هزار هزار سیئه محو می‌شود و برای تو در بهشت هزار مرتبه بالا برده می‌شود و برای تو عرش و کرسی طلب آمرزش می‌نمایند تا آنکه در نزد خدای تعالی بایستی و از خدا برای کسی حاجتی را طلب نمی‌کنی مگر آنکه آن حاجت برآورده شود و از خدای تعالی حاجتی را برای خود و از برای غیر خود تا به آخر زمانه در دنیا و در آخرت طلب نمی‌کنی مگر آنکه آن حاجت برآورده شود. پس با من عهد کن همچنان که برای تو ذکر نمودم. پس حضرت امام حسین علیه السلام فرمودند که: ای پدر بزرگوار با من به هر چیز که خواهی، شرط و عهد کن. حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمودند که: از تو بر این عهد می‌گیرم که این سر مرا پنهان کنی. پس هر گاه که ترا وفات برسد، پس این دعا را به کسی تعلیم مکن مگر به اهل بیت خود یا شیعیان یا بزرگان و دوستان ما. پس بدرستی که اگر چنانچه به غیر این جماعت تعلیم نمائی هر آینه از خدای تعالی حاجتهای خود را در هر باب می‌طلبند و خدای تعالی مراد ایشان را روا می‌کند. پس من می‌خواهم که خدای تعالی بر شماها اهل بیت نعمت خود را تمام کند به سبب آنچه به من تعلیم نموده است و من آن را به شماها تعلیم کرده‌ام تا آنکه شماها در روز قیامت محشور شوید در حالی که بر شما ترسی نباشد و اندوهناک نباشید. پس حضرت امام حسین علیه السلام شرط و عهد نمودند بر آنچه مذکور شد. پس حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمودند که: هر گاه امری را اراده داشته باشی پس این دعا را بخوان که آن ان شاء الله تعالی برآورده می‌شود و دعا این است:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ اللَّهِ فِي آنَاءِ اللَّيْلِ وَ أَطْرَافِ النَّهَارِ سُبْحَانَ اللَّهِ بِالْغُدُوِّ وَ الْأَصَالِ سُبْحَانَ اللَّهِ بِالْعَشِيِّ وَ الْإِبْكَارِ سُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَ حِينَ تُصْبِحُونَ. وَ لَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ عَشِيًّا وَ حِينَ تُظْهِرُونَ. يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ يُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَ كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَ سَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ. وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ وَ الْمَلَكُوتِ سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ وَ الْعِظَمَةِ وَ الْجَبْرُوتِ سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْحَقِّ الْقُدُّوسِ سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ سُبْحَانَ الْقَائِمِ الدَّائِمِ سُبْحَانَ الْحَيِّ الْقَيُّومِ سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَى سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَ الرُّوحِ اللَّهْمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ مِنْكَ فِي نِعْمَةٍ وَ عَافِيَةٍ فَأْتِمِّمْ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ وَ عَافِيَتَكَ لِي بِالنَّجَاهِ مِنَ النَّارِ وَ ارزُقْنِي شُكْرَكَ وَ عَافِيَتَكَ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي اللَّهُمَّ بِنُورِكَ اهْتَدَيْتُ وَ بِنِعْمَتِكَ أَصْبَحْتُ وَ أَمْسَيْتُ وَ أَصْبَحْتُ أَشْهَدُكَ وَ كَفَى بِكَ شَهِيدًا وَ أَشْهَدُ مَلَائِكَتَكَ وَ حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَ أَنْبِيَاءَكَ وَ رُسُلَكَ وَ جَمِيعَ

خَلَقَكَ وَ سَمَاوَاتِكَ وَ أَرْضِكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ حُدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَ أَنْ
مُحَمَّدًا صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ عَبْدُكَ وَ رَسُولُكَ وَ أَنْكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تُحْيِي وَ تُمِيتُ وَ
تُمِيتُ وَ تُحْيِي وَ أَشْهَدُ أَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَ النَّارَ حَقٌّ وَ أَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَ أَنَّ اللَّهَ
يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ وَ أَشْهَدُ أَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ ع وَ الْحَسَنَ وَ الْحُسَيْنَ وَ عَلِيَّ بْنَ
الْحُسَيْنِ وَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ وَ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ وَ عَلِيَّ بْنَ مُوسَى وَ مُحَمَّدَ
بْنَ عَلِيٍّ وَ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ وَ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ وَ الْإِمَامَ مِنْ وَ لَدِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْأَيْمَةَ الْهُدَاهُ
الْمَهْدِيِّونَ غَيْرُ الضَّالِّينَ وَ لَا الْمُضِلِّينَ وَ أَنَّهُمْ أَوْلِيَاؤُكَ الْمُصْطَفَوْنَ وَ حِزْبُكَ الْغَالِبُونَ وَ
صَفْوَتِكَ وَ خَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَ نُجَبَاؤُكَ الَّذِينَ انْتَجَبْتَهُمْ لَوْلَايَتِكَ وَ اخْتَصَصْتَهُمْ مِنْ
خَلْقِكَ وَ اصْطَفَيْتَهُمْ عَلَى عِبَادِكَ وَ جَعَلْتَهُمْ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ وَ السَّلَامُ
اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي هَذِهِ الشَّهَادَةَ عِنْدَكَ حَتَّى تُلَقِّنِيهَا وَ أَنْتَ عَنِّي رَاضٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ قَدْ
رَضِيتَ عَنِّي إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا تَضَعُ لَكَ السَّمَاءُ كَنَفِيهَا وَ
تُسَبِّحُ لَكَ الْأَرْضُ وَ مَنْ عَلَيْهَا وَ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا يَصْعَدُ وَ لَا يَنْفَدُ وَ حَمْدًا يَزِيدُ وَ لَا يَبِيدُ
سَرْمَدًا مَدَدًا لَا انْقِطَاعَ لَهُ وَ لَا نَفَادَ أَبَدًا حَمْدًا يَصْعَدُ أَوَّلُهُ وَ لَا يَنْفَدُ آخِرُهُ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى وَ
مَعِي وَ فِيَّ وَ قَبْلِي وَ بَعْدِي وَ أَمَامِي وَ لَدَىَّ وَ إِذَا مِتُّ وَ فَنَيْتُ وَ بَقِيتُ يَا مَوْلَايَ فَلَكَ الْحَمْدُ
إِذَا نُشِرْتُ وَ بُعِثْتُ وَ لَكَ الْحَمْدُ وَ الشُّكْرُ بِجَمِيعِ مَحَامِدِكَ كُلِّهَا عَلَى جَمِيعِ نِعْمَاتِكَ كُلِّهَا وَ
لَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ عَرَقٍ سَاكِنٍ وَ عَلَى كُلِّ أَكْلَةٍ وَ شَرْبَةٍ وَ بَطْشَةٍ وَ حَرَكَةٍ وَ نَوْمَةٍ وَ يَقْظَةٍ وَ
لَحْظَةٍ وَ طَرْفَةٍ وَ نَفْسٍ وَ عَلَى كُلِّ مَوْضِعٍ شَعْرَةٍ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ وَ لَكَ الْمُلْكُ كُلُّهُ وَ
بِيَدِكَ الْخَيْرُ كُلُّهُ عَلَانِيَتُهُ وَ سِرُّهُ وَ أَنْتَ مُنْتَهَى الشَّانِ كُلِّهِ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى حِلْمِكَ
بَعْدَ عِلْمِكَ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى عَفْوِكَ بَعْدَ قُدْرَتِكَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بَاعِثَ الْحَمْدِ وَ وَارِثَ
الْحَمْدِ وَ بَدِيعَ الْحَمْدِ وَ مُبْتَدِعَ الْحَمْدِ وَ وَافِيَ الْعَهْدِ وَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَ عَزِيزَ الْجُنْدِ قَدِيمَ
الْمَجْدِ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ مُنْزِلَ الْآيَاتِ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ

سَمَاوَاتٍ مُّخْرِجِ النُّورِ مِنَ الظُّلُمَاتِ مُبَدِّلِ السَّيِّئَاتِ حَسَنَاتٍ وَ جَاعِلِ الْحَسَنَاتِ دَرَجَاتٍ
 اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ غَافِرِ الذَّنْبِ وَ قَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذَا الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِلَيْكَ
 الْمَصِيرُ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ فِي اللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى وَ لَكَ الْحَمْدُ فِي النَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى وَ لَكَ الْحَمْدُ
 فِي الْآخِرَةِ وَ الْأُولَى وَ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ كُلِّ نَجْمٍ وَ مَلَكٍ فِي السَّمَاءِ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ كُلِّ
 قَطْرَةٍ نَزَلَتْ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ كُلِّ قَطْرَةٍ فِي الْبِحَارِ وَ الْأُودِيَةِ وَ
 الْأَنْهَارِ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ الشَّجَرِ وَ الْوَرَقِ وَ الْحَصَى وَ الثَّرَى وَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ الْبَهَائِمِ وَ
 الطَّيْرِ وَ الْوُحُوشِ وَ الْأَنْعَامِ وَ السَّبَاعِ وَ الْهَوَامِّ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا أَحْصَى كِتَابُكَ وَ أَحَاطَ بِهِ
 عِلْمُكَ حَمْدًا كَثِيرًا دَائِمًا مُبَارَكًا فِيهِ أَبَدًا

ده مرتبه: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَ يُمِيتُ وَ يُمِيتُ وَ يُحْيِي وَ
 هُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ده مرتبه: أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ
 ده مرتبه: يَا رَحْمَانُ يَا رَحْمَانُ ده مرتبه: يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ ده مرتبه: يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَ
 الْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ ده مرتبه: يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ ده مرتبه: يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ
 ده مرتبه: يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ده مرتبه: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ
 ده مرتبه: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ده مرتبه: آمِينَ آمِينَ ده مرتبه: افْعَلْ بِي كَذَا وَ كَذَا

و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمودند که: این دعا را تو هر روز بعد از صبح یک مرتبه و بعد از عصر یک مرتبه می خوانی و از خدای تعالی
 طلب کن و دعا کن آنچه را که خواهی.

دعای عشرات به روایتی دیگر

ابن طاووس گوید که: و از آن جمله روایت دیگر است که آن را بعد از دعای عشرات ذکر می کنم که سندهای آن را یافتم غیر از آنچه سابقا در
 فضیلت مذکور شد، و مطلب ذکر دعا به روایتی دیگر است از جهت آنکه با سابق در پاره‌ای از فقرات مخالفت داشت. و این نیز از حضرت امام
 حسین بن علی بن علیهما السلام مروی است و می دانم آنکه این دعا از جانب خدای تعالی است و ترجیح دارد این روایت بر آنچه سابقا مذکور شد
 و دعا این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ اللَّهِ بِالْغُدُوِّ وَ الْأَصَالِ سُبْحَانَ اللَّهِ فِي آنَاءِ اللَّيْلِ وَ أَطْرَافِ النَّهَارِ سُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَ حِينَ تُصْبِحُونَ. وَ لَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ عَشِيًّا وَ حِينَ تُظْهِرُونَ. يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ يُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَ كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ. وَ سَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ. وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ وَ الْمَلَكُوتِ سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ وَ الْعَظَمَةِ وَ الْجَبْرُوتِ سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْحَيِّ الْقُدُّوسِ سُبْحَانَ الدَّائِمِ الْقَائِمِ سُبْحَانَ الْقَائِمِ الدَّائِمِ سُبْحَانَ الْحَيِّ الْقَيُّومِ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَى سُبْحَانَ اللَّهِ السُّبُّوحِ الْقُدُّوسِ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَ الرُّوحِ اللَّحْمِيِّ إِنِّي أَصْبَحْتُ مِنْكَ فِي نِعْمَةٍ وَ عَافِيَةٍ فَصَلِّ اللَّهُمَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَمِّمْ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ وَ عَافِيَتَكَ وَ ارزُقْنِي شُكْرَكَ اللَّهُمَّ بِنُورِكَ اهْتَدَيْتُ وَ بِفَضْلِكَ اسْتَعْنَيْتُ وَ بِنِعْمَتِكَ أَصْبَحْتُ وَ أَمْسَيْتُ ذُنُوبِي بَيْنَ يَدَيْكَ أَسْتَغْفِرُكَ وَ أَتُوبُ إِلَيْكَ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَ لَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ أَنْتَ الْجَدُّ لَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ وَ أَشْهَدُ مَلَائِكَتَكَ وَ حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَ جَمِيعَ خَلْقِكَ فِي سَمَاوَاتِكَ وَ أَرْضِكَ إِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَ أَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَ رَسُولُكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي هَذِهِ الشَّهَادَةَ عِنْدَكَ حَتَّى تُلَقِّنِيهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ قَدْ رَضِيتَ بِهَا عَنِّي إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا تَضَعُ لَكَ السَّمَاوَاتُ كَنَفِيهَا وَ تُسَبِّحُ لَكَ الْأَرْضُ وَ مَنْ عَلَيْهَا اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا يَصْعَدُ أَوَّلُهُ وَ لَا يَنْفَدُ آخِرُهُ حَمْدًا يَزِيدُ وَ لَا يَبِيدُ سَرْمَدًا أَبَدًا لَا انْقِطَاعَ لَهُ وَ لَا نَفَادَ حَمْدًا يَصْعَدُ وَ لَا يَنْفَدُ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ فِيَّ وَ عَلَيَّ وَ مَعِيَ وَ قَبْلِي وَ بَعْدِي وَ أَمَامِي وَ وَرَائِي وَ خَلْفِي وَ إِذَا مِتُّ وَ فَنَيْتُ يَا مَوْلَايَ وَ لَكَ الْحَمْدُ فِي كُلِّ عِرْقٍ سَاكِنٍ وَ عَلَيَّ كُلِّ عِرْقٍ ضَارِبٍ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ أَكْلَةٍ وَ شَرْبَةٍ وَ بَطْشَةٍ وَ نَشْطَةٍ وَ عَلَيَّ

كُلِّ مَوْضِعٍ شَعْرَةَ اللَّهِمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ وَ لَكَ الْمَنْ كُلُّهُ وَ لَكَ الْخَلْقُ كُلُّهُ وَ لَكَ الْمُلْكُ كُلُّهُ
 وَ لَكَ الْأَمْرُ كُلُّهُ وَ بِيَدِكَ الْخَيْرُ كُلُّهُ وَ إِلَيْكَ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ عَلَانِيَتُهُ وَ سِرُّهُ وَ أَنْتَ مُنْتَهَى
 الشَّانِ كُلِّهِ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى حِلْمِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ فِيَّ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى عَفْوِكَ عَنِّي بَعْدَ
 قُدْرَتِكَ عَلَيَّ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ صَاحِبِ الْحَمْدِ وَ وَارِثِ الْحَمْدِ وَ مَالِكِ الْحَمْدِ وَ وَارِثِ الْمُلْكِ
 بَدِيْعِ الْحَمْدِ وَ مُبْتَدِعِ الْحَمْدِ وَ فِيَّ الْعَهْدِ صَادِقِ الْوَعْدِ عَزِيْزِ الْجُنْدِ قَدِيْمِ الْمَجْدِ اللَّهُمَّ لَكَ
 الْحَمْدُ رَفِيْعِ الدَّرَجَاتِ مُجِيْبِ الدَّعَوَاتِ مُنْزِلِ الْآيَاتِ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمَاوَاتٍ مُخْرِجِ النُّورِ مِنَ
 الظُّلُمَاتِ مُبَدِّلِ السَّيِّئَاتِ حَسَنَاتٍ وَ جَاعِلِ الْحَسَنَاتِ دَرَجَاتٍ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ غَافِرِ الذَّنْبِ وَ
 قَابِلِ التَّوْبِ شَدِيْدِ الْعِقَابِ ذَا الطُّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِلَيْكَ الْمَصِيْرُ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ فِي اللَّيْلِ
 إِذَا يَغْشَى وَ لَكَ الْحَمْدُ فِي النَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى وَ لَكَ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَ الْأُولَى وَ لَكَ الْحَمْدُ
 عَدَدَ كُلِّ نَجْمٍ فِي السَّمَاءِ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ كُلِّ قَطْرَةٍ فِي السَّمَاءِ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ كُلِّ
 قَطْرَةٍ نَزَلَتْ مِنَ السَّمَاءِ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ كُلِّ قَطْرَةٍ فِي الْبِحَارِ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ الشَّجَرِ وَ
 الْوَرَقِ وَ الثَّرَى وَ الْمَدْرِ وَ الْحَصَى وَ الْجِنَّ وَ الْإِنْسِ وَ الطَّيْرِ وَ الْبَهَائِمِ وَ السَّبَاعِ وَ الْأَنْعَامِ وَ
 الْهَوَامِّ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ وَ تَحْتَ الْأَرْضِ وَ مَا فِي الْهَوَاءِ وَ السَّمَاءِ وَ لَكَ
 الْحَمْدُ عَدَدَ مَا أَحْصَاهُ كِتَابُكَ وَ أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ أَبَدًا

ده مرتبه: أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد يحيى ويميت ويحيى
 ويميت وهو حي لا يموت بيده الخير وهو على كل شيء قدير

ده مرتبه: أستغفر الله الذي لا إله إلا هو الحي القيوم وأتوب إليه

هر کدام ده مرتبه: يا الله يا الله يا رحمان يا رحمان يا رحيم يا رحيم يا حنان يا
 حنان يا منان يا منان يا حي يا قيوم ده مرتبه: يا بديع السماوات والأرض يا ذا الجلال والإكرام
 ده مرتبه: بسم الله الرحمن الرحيم ده مرتبه: يا لا إله إلا أنت ده مرتبه: اللهم صل على محمد
 وآل محمد ده مرتبه: آمين آمين

بعد از آن حاجتهای دنیوی و اخروی خود را از خداوند متعال می‌طلبی ان شاء الله تعالی مستجاب خواهد شد

دعای مشلول

و از آن جمله دعائی است که از حضرت امام حسین علیه السلام مروی است معروف به دعاء جوانی است که به گناه خود گرفتار شده بود و به دعای مشلول مشهور است، از جماعتی معتبر مروی است که سند آن را به حضرت امام حسین علیه السلام رساندند که فرمودند: من با پدر خود علی بن ابی طالب علیه السلام در شبی تاریک مشغول به طواف کعبه معظّمه بودم و هیچ کس در طواف نبود و جماعت زوّار خوابیده بودند و همه چشمها در خواب بود که ناگاه آواز ناله شخصی را شنیدیم که به خانه کعبه پناه آورده طلب فریادرسی می‌نمود و به آواز بسیار حزینی از دل پر درد می‌نالید و زاری می‌نمود و این شعر را می‌خواند:

ای کسی که بر می‌آورد دعای بیچارگان را در شب تاریک* ای برطرف کننده آزار و بلاها با بیماریها بتحقیق که خوابیده‌اند فرود آمده‌های بسوی تو در دور خانه تو و بیدار شدند* می‌خوانند ترا و حال آنکه چشم تو ای بخود بر پای بخواب نرفته است خدایا ببخش به من به کرم خود زیادتی در گذشتن از گناه مرا* ای کسی که اشاره نموده‌اند بسوی او آفریدگان که پناه آورند در حرم او اگر چنانچه تجاوز تو نرسد به آن صاحب تقصیر * پس کیست که بخشش نماید بر گناهکاران به نعمتها حضرت امام حسین علیه السلام فرمودند که پس پدرم به من فرمودند که: یا ابا عبد الله آیا آواز ناله این شخص را شنیدی که از گناه خود می‌نالند و از پروردگار خود طلب فریادرسی می‌نماید؟ گفتم: بلی شنیدم، پس فرمودند که: ملاحظه کن و آن شخص را بجوی شاید او را ببینی. امام حسین علیه السلام فرمودند که: من در آن شب تاریک گشتم و در میان خوابیده‌ها او را می‌جستم پس چون به میان رکن عراقی و مقام ابراهیم علیه السلام رسیدم، شخصی را دیدم که به نماز ایستاده است. پس گفتم که السلام علیک ای بنده خدا که اقرار به گناه خود داری و پناه به خدای خود آورده‌ای و آمرزش گناهان خود از خدای تعالی طلب می‌کنی، بیا به نزد پسر عموی پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله که او ترا می‌طلبد. پس در سجود شتاب نمود و تشهّد و سلام داد و سخن نگفت و اشاره نمود که پیش باش پس من پیش افتادم و آن شخص در عقب من آمد تا آنکه به خدمت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام آمدم. پس من گفتم که: این است آن شخص که ناله می‌کرد. پس امیر المؤمنین علیه السلام نگاه کردند، دیدند که آن شخص جوانی است بسیار خوش روی که جامه‌های بسیار پاکیزه پوشیده بود. پس فرمودند که: ای جوان تو از کدام قبیله‌ای؟ گفت: از بعضی از اعراب. پس فرمودند که: حال تو چیست و از چه جهت گریه می‌نمودی و زاری تو از بهر چیست؟ آن جوان گفت که: چه نحو خواهد بود حال کسی که عاق پدر خود گشته باشد و با او بی‌ادبی نموده باشد و گرفتار به تنگی و انواع بلاها و اقسام مصیبت‌ها شده باشد؟! او را حسرت و ناامیدی فرو گرفته باشد و دعای او مستجاب نگردد؟ پس حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمودند که: از چه جهت حال تو چنین شد؟ آن جوان گفت: بدرستی که من در میان قبیله خود پیوسته به لهُو و لعب مشهور بودم و دائماً به نافرمانی و طرب مشغول بودم و همیشه در ماه رجب و شعبان مرتکب نامشروع و عصیان می‌شدم و هیچ ملاحظه نمی‌نمودم و پروائی از ترس خدا نداشتم و مرا پدری بسیار مهربان بود که مرا از افتادن در مصیبت‌های دنیوی منع می‌نمود و مرا از عقوبت و عذاب آتش اخروی می‌ترسانید و می‌گفت: و بسا که از تو روزها و شبها شکوه نماید و از دست تو ماهها و سالها فریاد برآورد و از گناهان تو فرشتگان عظام به تنگ آیند. چند چنین کارها کنی و چرا مرتکب این قدر گناهان شوی و هر گاه پدرم در نصیحت الحاج می‌نمود و در موعظه من مبالغه می‌کرد او را منع و آزار می‌نمودم و بر او حمله می‌کردم و او را می‌زد. پس روزی از او زری را طلبیدم که آن را از من پنهان نموده بود، پس چون آن را مضائقه نمود، من خود رفتم که بردارم و آن را در مصارفی صرف کنم که همیشه مشغول به آن بودم. پس چون خواست که مرا ممانعات نماید و نگذارد که من آن را بردارم پس من پدر خود را زدم و دست او را پیچیدم و آن زر را از دست او بیرون آوردم و رفتم. پس چون پدرم خواست که از عقب من آید، دست‌های خود را بر زانوی گذارد که از جای برخیزد از بسیاری آزار و شدت دردی که به او رسانیده بودم نتوانست که از جای خود حرکت نماید، پس این شعرها را خواند:

جاری شد خویشی (یعنی پدر و فرزند) میان من و میان هم خانه من* مساوی بی تفاوت همچنان که طلب‌کننده باران طلب فرود آمدن باران می‌کند و پروریدم او را تا آنکه قوی هیكل گردید مثل شتر بزرگ* به نحوی که هر گاه می‌ایستاد دوش او مساوی با کوهان شتر بود و به تحقیق من بودم که در زمان کودکی او به او از خوردنی می‌دادم* هر گاه گرسنه می‌شد از خوردنیها پاکیزه‌تر و نیکوتر آن را پس چون به کمال رسید در اول جوانی خود* و قامت او مثل نیزه ردینی گردید بر من ستم نمود و مال مرا ربود همچنین و دست مرا* پیچید دست او را خدا بیچاند که اوست غالب بر او پس پدرم به خدا سوگند یاد نمود که به سوی خانه خدا رود و شکوه من نماید و بر من نفرین کند. پس چند روز روزه گرفت و چندین رکعت نماز گذارد و نفرین نمود و بر شتر خود سوار شد و بیرون رفت و قطع بیابانها نمود و طی رودخانه‌ها کرد و بر کوهها بالا رفت و پایین آمد تا آنکه در روز حج اکبر به مکه معظمه رسید پس از شتر خود پایین آمده متوجه خانه خدا گردید و طواف خانه نمود و سعی صفا و مروه کرد و بعد از آن به مسجد الحرام آمده به پرده‌های خانه کعبه چسبید و خود را به آن آویخت و به خدای تعالی زاری نمود و نفرین کرد و این اشعار را خواند:

ای کسی که حاجیان با مشقت به سوی او آمدند* سوار بر بالای شتران از بلاد دور در نهایت دوری بدرستی که من آمده‌ام ترا ای کسی که ناامید نمی‌کند کسی را* که بخواند او را در حالی که زاری نماید بخدای یکتا مقصود در حاجتها خداوند این منازل پسر من که نمی‌ترسد از عاق شدن از من* پس بستان حق مرا ای درست‌کننده شکستها از فرزند من تا آنکه شل سازی تو به تغییر از جانب تو یک طرف بدن او را* ای کسی که که منزله است زائیده نشده و نژائیده است پس آن جوان گفت: به حق آن کسی که آسمان را بلند کرده است و او آب روان را جاری نموده است که هنوز دعای پدرم تمام نشده بود که به من این بلائی نازل شد که آن را می‌بینی. پس جامه خود را برداشت و پهلوی خود را ظاهر ساخت. پس آن حضرت دید که یک طرف بدن آن جوان شل شده. آن جوان گفت سه سال بود که از پدرم التماس می‌نمودم که برای من دعا کند در همان موضعی که مرا نفرین کرد و آن قبول نمی‌کرد تا آنکه در این سال بر من ترحم کرد و التماس مرا قبول نمود. برای او شتری جوان خوش رفتار نرم روی را مهیا نمودم و او را بر آن سوار کردم و از شهر بیرون آمدیم به امید آنکه از این بلا نجات یابم، تا آنکه در اثنا شب به موضع اراک و حطمه رسیدیم. پس ناگاه از آن موضع مرغی پرید و آن شتری رم برداشت که پدرم بر آن سوار بود و او را در درّه سنگلاخی در میان دو سنگ انداخت. پس چون من به او رسیدم او را یافتم که فوت شده بود. پس او را در همان موضع دفن نمودم. پس آنگاه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمودند که: بدرستی که به تو فریادرسی رسید. ترا فریادرسی آمد. من ترا دعائی بیاموزم که آن را به من پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله تعلیم نموده است و در آن اسم خدای بزرگ و بزرگ‌تر غالب بخشنده‌ای است که خدای تعالی به برکت این دعا حاجت کسی را برمی‌آورد که این دعا را بخواند و به او می‌بخشد آنچه را که از خدا خواهد و به برکت این دعا از آن شخص غم و هم برطرف می‌شود و از او اندوه رفع می‌گردد و از او بیماری برطرف می‌شود و به برکت این دعا شکستگی او درست می‌شود و درویش، توانگر می‌گردد و قرض او داده می‌شود و از او چشم زخم بر می‌گردد و گناهان او آمرزیده می‌شود و عیب‌های او پوشیده می‌شود و از ترس هر شیطانی سرکش و هر جبرکننده ظالم ایمن می‌گردد و اگر این دعا را هر آن بنده فرمان برداری بر کوه بخواند هر آینه آن کوه از جای خود زایل می‌شود و اگر این را بر مرده‌ای بخواند هر آینه خدای تعالی آن را زنده می‌گرداند پس از آنکه مرده است و اگر کسی این دعا را بر آب بخواند هر آینه بر روی آن راه می‌رود به شرط آنکه به آن تکبر راه نیابد. پس حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمودند که: ای جوان باید که از گناهان پرهیزگاری نمائی و توبه نمائی از آنچه آن را کرده‌ای. پس به درستی که مرا بر تو رحم آمد و باید که خدای تعالی نیت خالص ترا و اعتقاد درست ترا بداند و این دعا را در طلب معصیت نخوانی و این دعا را تعلیم نکنی مگر به کسی که دانی و به دین او اعتماد داشته باشی. پس بدرستی که اگر نیت خود را خالص نمائی، پس خدای تعالی حاجت ترا بر می‌آورد و در خواب پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله را خواهی دید که ترا به بهشت و به برآمدن حاجت تو بشارت دهد. پس آنگاه حضرت امام حسین علیه السلام فرمودند که: خوشحالی من به مطلع شدن به فایده این دعا بیشتر از خوشحال شدن این جوان به برطرف شدن آزار او بود، از جهت آنکه من هرگز این دعا را از پدر خود نشنیده بودم.

بعد از آن حضرت امیر المؤمنین علیه السلام به من فرمودند که دواتی و کاغذی را بیاور. پس چون آن را حاضر نمودم فرمودند که: بنویس آنچه را که بر تو می‌خوانم. پس آن حضرت خواندند و من این دعا را نوشتم و دعا این است:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ
يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ مَا هُوَ وَلَا أَيْنَ هُوَ وَلَا حَيْثُ هُوَ وَلَا كَيْفَ هُوَ إِلَّا هُوَ يَا
ذَا الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَالْجَبْرُوتِ يَا مَلِكُ يَا قُدُّوسُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيِّمِنُ يَا
عَزِيزُ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا خَالِقُ يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ يَا مُفِيدُ يَا وَدُّودُ (يَا مُدَبِّرُ يَا شَدِيدُ يَا
مُبْدِئُ يَا مُعِيدُ يَا مُبِيدُ) يَا بَعِيدُ يَا قَرِيبُ يَا مُجِيبُ يَا رَقِيبُ يَا حَسِيبُ يَا بَدِيعُ يَا رَفِيعُ يَا
مَنِيعُ يَا سَمِيعُ يَا عَلِيمُ يَا حَكِيمُ يَا كَرِيمُ يَا مَحْمُودُ يَا مَعْبُودُ يَا قَدِيمُ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا
حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا دَيَّانُ يَا مُسْتَعَانُ يَا جَلِيلُ يَا جَمِيلُ يَا وَكِيلُ يَا كَفِيلُ يَا مُقِيلُ يَا مُنِيلُ يَا
نَبِيلُ يَا دَلِيلُ يَا هَادِيُ يَا بَادِيُ يَا أَوَّلُ يَا آخِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا قَائِمُ يَا دَائِمُ يَا عَالِمُ يَا
حَاكِمُ يَا قَاضِيُ يَا عَادِلُ يَا فَاضِلُ يَا وَاصِلُ يَا طَاهِرُ يَا مُطَهَّرُ يَا قَادِرُ يَا مُقْتَدِرُ يَا كَبِيرُ يَا
مُتَكَبِّرُ يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَلَمْ يَكُنْ
لَهُ صَاحِبَةٌ وَلَا كَانَ مَعَهُ وَزِيرٌ وَلَا اتَّخَذَ مَعَهُ مُشِيرًا وَلَا اِحْتَجَّ إِلَى ظَهِيرٍ وَلَا كَانَ مَعَهُ إِلَهٌ إِلَّا
إِلَهٌ إِلَّا أَنْتَ فَتَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُولُ الْجَا حِدُونَ (الظَّالِمُونَ) عَلُوًّا كَبِيرًا يَا عَلِيُّ يَا عَالِمُ يَا شَامِخُ يَا
بَادِخُ يَا فَتَّاحُ (يَا نَفَّاحُ) يَا مُرْتَاخُ يَا مُفَرِّجُ يَا نَاصِرُ يَا مُنْتَصِرُ يَا مُهْلِكُ (مُدْرِكُ) يَا مُنْتَقِمُ يَا
بَاعِثُ يَا وَارِثُ يَا أَوَّلُ يَا طَالِبُ يَا غَالِبُ يَا مَنْ لَا يَفُوتُهُ هَارِبُ يَا تَوَّابُ يَا أَوَّابُ يَا وَهَّابُ يَا
مُسَبِّبُ الْأَسْبَابِ يَا مُفْتَحُ الْأَبْوَابِ يَا مَنْ حَيْثُ مَا دُعِيَ أَجَابَ يَا طَهُورُ يَا شَكُورُ يَا عَفُوُّ يَا
غَفُورُ يَا نُورَ النَّوْرِ يَا مُدَبِّرَ الْأُمُورِ يَا لَطِيفُ يَا خَبِيرُ يَا مُتَجَبِّرُ يَا مُنِيرُ يَا بَصِيرُ يَا ظَهِيرُ يَا كَبِيرُ
يَا وَتَرُ يَا فَرْدُ يَا صَمَدُ (يَا أَبَدُ) يَا سَنَدُ يَا كَافِي (يَا شَافِي يَا وَافِي يَا مُعَافِي) يَا مُحْسِنُ يَا
مُجْمِلُ يَا مُعَافِي يَا مُنْعِمُ يَا مُتَفَضِّلُ يَا مُتَكَرِّمُ يَا مُتَفَرِّدُ يَا مَنْ عَلَا فَقَهَرَ يَا مَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ
يَا مَنْ بَطَّنَ فَخَبَرَ يَا مَنْ عُبِدَ فَشَكَرَ يَا مَنْ عَصِيَ فَغَفَرَ وَ سَتَرَ يَا مَنْ لَا تَحْوِيهِ الْفِكْرُ وَلَا
يُدْرِكُهُ بَصَرٌ وَلَا يَخْفَى عَلَيْهِ أَثَرٌ يَا رَازِقَ الْبَشَرِ وَيَا مُقَدَّرَ كُلِّ قَدَرٍ يَا عَالِي الْمَكَانِ يَا شَدِيدَ
الْأَرْكَانِ يَا مُبَدِّلَ الرَّمَانِ يَا قَابِلَ الْقُرْبَانِ يَا ذَا الْمَنِّ وَالْإِحْسَانِ يَا ذَا الْعِزِّ وَالسُّلْطَانِ يَا رَحِيمُ

يَا رَحْمَانُ يَا عَظِيمَ الشَّانِ يَا مَنْ هُوَ كُلَّ يَوْمٍ فِي شَأْنٍ يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ شَأْنٌ عَنْ شَأْنٍ يَا
سَامِعَ الْأَصْوَاتِ يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ يَا مُنْجِحَ الطَّلِبَاتِ يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ يَا مُنْزِلَ الْبَرَكَاتِ يَا
رَاحِمَ الْعِبْرَاتِ يَا مُقِيلَ الْعَثْرَاتِ يَا كَاشِفَ الْكُرْبَاتِ يَا وَليَّ الْحَسَنَاتِ يَا رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ يَا
مُعْطِيَ الْمَسْأَلَاتِ يَا مُحْيِيَ الْأَمْوَاتِ يَا مُطَّلِعَ عَلَى النَّيَّاتِ يَا رَادَّ مَا قَدَّ فَاتَ يَا مَنْ لَا تَشْتَبِه
عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ يَا مَنْ لَا تَضْجُرُهُ الْمَسْأَلَاتُ وَ لَا تَغْشَاهُ الظُّلُمَاتُ يَا نُورَ الْأَرْضِ وَ السَّمَاوَاتِ يَا
سَابِغَ النَّعْمِ يَا دَافِعَ النَّقَمِ يَا بَارِيَّ النَّسَمِ يَا جَامِعَ الْأُمَّمِ يَا شَافِيَ السَّقَمِ يَا خَالِقَ النَّوْرِ وَ
الظُّلْمِ يَا ذَا الْجُودِ وَ الْكَرَمِ يَا مَنْ لَا يَطَأُ عَرْشَهُ قَدَمٌ يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ يَا
أَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ يَا ظَهَرَ اللَّاجِينَ يَا
وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَعِيثِينَ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ يَا صَاحِبَ كُلِّ غَرِيبٍ يَا مُوَسِّسَ كُلِّ
وَحِيدٍ يَا مَلْجَأَ كُلِّ طَرِيدٍ يَا مَأْوَى كُلِّ شَرِيدٍ يَا حَافِظَ كُلِّ ضَالِّهِ يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ يَا
رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَسِيرِ يَا فَكَّاكَ كُلِّ أُسِيرٍ يَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ يَا
عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا مَنْ لَهُ التَّدْبِيرُ وَ التَّقْدِيرُ يَا مَنْ الْعَسِيرُ عَلَيْهِ سَهْلٌ يَسِيرٌ يَا مَنْ
لَا يَحْتَاجُ إِلَى تَفْسِيرٍ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ خَبِيرٌ يَا مَنْ هُوَ
بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ يَا مُرْسِلَ الرِّيَّاحِ يَا فَالِقَ الْإِصْبَاحِ يَا بَاعِثَ الْأَرْوَاحِ يَا ذَا الْجُودِ وَ السَّمَّاحِ يَا
مَنْ بِيَدِهِ كُلُّ مِفْتَاحٍ يَا سَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ يَا سَابِقَ كُلِّ فَوْتٍ يَا مُحْيِيَ كُلِّ نَفْسٍ بَعْدَ الْمَوْتِ يَا
عُدَّتِي فِي شِدَّتِي يَا حَافِظِي فِي غُرْبَتِي يَا مُوَسِّسِي فِي وَحْدَتِي يَا وَليِّي فِي نِعْمَتِي يَا كَنَفِي
حِينَ تُعِينِي الْمَذَاهِبُ وَ تُسَلِّمُنِي الْأَقَارِبُ وَ يَخْذَلْنِي كُلُّ صَاحِبٍ يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ يَا
سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ يَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ يَا كَهْفَ مَنْ لَا كَهْفَ لَهُ يَا رُكْنَ مَنْ لَا رُكْنَ لَهُ يَا
غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ يَا جَارَ مَنْ لَا جَارَ لَهُ يَا جَارِيَ اللَّصِيقُ يَا رُكْنِي الْوَثِيقُ يَا إِلَهِي
بِالتَّحْقِيقِ يَا رَبَّ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ يَا شَفِيقُ يَا رَفِيقُ فُكَّنِي مِنْ حَلْقِ الْمَضِيقِ وَ اصْرِفْ عَنِّي
كُلَّ هَمٍّ وَ غَمٍّ وَ ضِيقٍ وَ اكْفِنِي شَرَّ مَا لَا أُطِيقُ وَ أَعِنِّي عَلَى مَا أُطِيقُ يَا رَادَّ يَوْسُفَ عَلَى

يَعْقُوبَ يَا كَاشِفَ ضُرِّ أَيُّوبَ يَا غَافِرَ ذَنْبِ دَاوُدَ يَا رَافِعَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مِنْ أَيْدِي الْيَهُودِ يَا
مُجِيبَ نِدَاءِ يُونُسَ فِي الظُّلُمَاتِ يَا مُصْطَفَى مُوسَى بِالْكَلِمَاتِ يَا مَنْ غَفَرَ لِأَدَمَ خَطِيئَتَهُ وَ
رَفَعَ إِدْرِيسَ بِرَحْمَتِهِ يَا مَنْ نَجَّى نُوحًا مِنَ الْغَرَقِ يَا مَنْ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى وَ ثَمُودَ فَمَا أَبْقَى
وَ قَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلِ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَ أَطْعَى وَ الْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَى يَا مَنْ دَمَّرَ عَلَى قَوْمِ
لُوطٍ وَ دَمَدَمَ عَلَى قَوْمِ شُعَيْبٍ يَا مَنْ اتَّخَذَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا يَا مَنْ اتَّخَذَ مُوسَى كَلِيمًا وَ اتَّخَذَ
مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ حَبِيبًا يَا مُؤْتَى لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ وَ الْوَاهِبَ لِسُلَيْمَانَ مُلْكًا لَا
يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ يَا مَنْ نَصَرَ ذَا الْقَرْنَيْنِ عَلَى الْمُلُوكِ الْجَبَابِرَةِ يَا مَنْ أُعْطِيَ الْخَضِرَ
الْحَيَاءَ وَ رَدَّ لِيُوشَعَ بْنِ نُونٍ الشَّمْسَ بَعْدَ غُرُوبِهَا يَا مَنْ رَبَطَ عَلَى قَلْبِ أُمِّ مُوسَى وَ أَحْصَنَ
فَرْجَ مَرْيَمَ بِنْتِ عِمْرَانَ يَا مَنْ حَصَّنَ يَحْيَى بْنَ زَكَرِيَّا مِنَ الذَّنْبِ وَ سَكَّنَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبَ
يَا مَنْ بَشَّرَ زَكَرِيَّا بِيَحْيَى يَا مَنْ فَدَى إِسْمَاعِيلَ مِنَ الذَّبْحِ يَا مَنْ قَبِلَ قُرْبَانَ هَابِيلَ وَ جَعَلَ
اللَّعْنَةَ عَلَى قَابِيلَ يَا هَازِمَ الْأَحْزَابِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَلَى جَمِيعِ الْمُرْسَلِينَ وَ
مَلَائِكَتِكَ الْمُقْرَبِينَ وَ أَهْلِ طَاعَتِكَ وَ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ مَسْأَلَةٍ سَأَلْتُكَ بِهَا أَحَدٌ مِمَّنْ رَضِيَتْ عَنْهُ
فَحْتَمَّتْ لَهُ عَلَى الْإِجَابَةِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانَ يَا رَحِيمُ يَا رَحْمَانَ يَا رَحِيمُ يَا
رَحْمَانَ يَا رَحِيمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ بِهٍ بِهٍ بِهٍ
بِهٍ
بِهٍ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ وَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَ مُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَ بِمَا لَوْ
أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٍ وَ الْبَحْرِ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعُهُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ وَ أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى الَّتِي بَيَّنْتَهَا فِي كِتَابِكَ فَقُلْتُ وَ لِلَّهِ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى فَادْعُوهُ بِهَا وَ قُلْتُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ وَ قُلْتُ وَ إِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي
فَأِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ وَ قُلْتُ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا

تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ وَ أَنَا أَسْأَلُكَ يَا إِلَهِي وَ أَطْمَعُ فِي إِجَابَتِي يَا مَوْلَايَ كَمَا وَعَدْتَنِي وَ قَدْ دَعَوْتُكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَأَفْعَلْ بِي كَذَا وَ كَذَا

و سؤال کن از خدای تعالی آنچه را که خواهی و حاجت خود را نام ببر و این را مخوان مگر در حالی که با وضو و طهارت باشی.

پس حضرت امیر المؤمنین علیه السلام به آن جوان فرمودند که: هر گاه شب دهم شود پس این دعا را بخوان صبح بعد به خیر خوبی نزد من بیا. پس حضرت امام حسین علیه السلام فرمودند: که آن جوان آن دعا را گرفت و رفت پس چون صبح شد هنوز به کاری شروع نکرده بودیم که دیدیم آن جوان صحیح و تن درست آمد و این دعا در دست او بود و می گفت قسم بخدا که در این دعا اسم اعظم است بدرستی که حاجت من به ربّ کعبه برآورده شد. پس حضرت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام فرمودند که: نقل کن که چون شد. جوان گفت که: چون شب دهم شد و همه مردمان بخواب رفتند و تاریکی شب همه را فرو گرفت، من این دعا را بر کف دست خود گذاردم و آن را به سوی آسمان بلند کردم و خدای تعالی را خواندم و او را به حقّ این دعا چند مرتبه قسم دادم پس در مرتبه دوم آوازی شنیدم که: دعای تو مستجاب شد بس است ترا به تحقیق که تو خدا را به اسم اعظم خواندی. پس خوابیدم چون بخواب رفتم در خواب حضرت رسالت پناهی صلی الله علیه و آله را دیدم که دست مبارک خود را بر بدن من مالیدند و فرمودند که این اسم اعظم را محافظت کن. پس بدرستی که تو بر خیر و خوبی هستی. پس چون بیدار شدم خود را صحیح و سالم یافتم چنان که می بینی پس خدای تعالی ترا جزای خیر دهد.

دعای دیگری از برای مولای حضرت امام حسین بن علی علیهما السلام

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ تَوْفِيقَ أَهْلِ الْهُدَى وَ أَعْمَالَ أَهْلِ التَّقْوَى وَ مُنَاصِحَةَ أَهْلِ التَّوْبَةِ وَ عَزْمَ أَهْلِ الصَّبْرِ وَ حَذَرَ أَهْلِ الْخَشْيَةِ وَ طَلَبَ أَهْلِ الْعِلْمِ وَ زِينَةَ أَهْلِ الْوَرَعِ وَ خَوْفَ أَهْلِ الْجَزَعِ حَتَّى أَخَافَكَ اللَّهُمَّ مَخَافَةً تَحْجُزُنِي عَنْ مَعَاصِيكَ وَ حَتَّى أَعْمَلَ بِطَاعَتِكَ عَمَلًا أُسْتَحِقُّ بِهِ كَرَامَتَكَ وَ حَتَّى أُنَاصِحَكَ فِي التَّوْبَةِ خَوْفًا لَكَ وَ حَتَّى أُخْلِصَ لَكَ فِي النَّصِيحَةِ حُبًّا لَكَ وَ حَتَّى أَتَوَكَّلَ عَلَيْكَ فِي الْأُمُورِ حُسْنًا ظَنًّا بِكَ سُبْحَانَ خَالِقِ النُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَ بِحَمْدِهِ

دعای دیگری از برای مولای ما حضرت امام حسین علیه السلام که آن را در هر صبح و شام می خواندند و دعا این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ مِنَ اللَّهِ وَ إِلَى اللَّهِ وَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ عَلَى مِلَّةِ
رَسُولِ اللَّهِ وَ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسَلْتُ
نَفْسِي إِلَيْكَ وَ وَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ وَ فَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ إِيَّاكَ أَسْأَلُ الْعَافِيَةَ مِنْ كُلِّ سُوءٍ
فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَكْفِينِي مِنْ كُلِّ أَحَدٍ وَ لَا يَكْفِينِي أَحَدٌ مِنْكَ فَكَفِنِي مِنْ
كُلِّ أَحَدٍ مَا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ وَ اجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرْجاً وَ مَخْرَجاً إِنَّكَ تَعْلَمُ وَ لَا أَعْلَمُ وَ تَقْدِرُ
وَ لَا أَقْدِرُ وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

دعاهای حضرت امام زین العابدین علی بن الحسین علیهما السلام

ابن طاووس گوید که ذکر می کنیم آنچه را که ما اختیار نموده ایم از دعاهای جدّ ما و مولای ما از جهت دختر معظمه ایشان امّ کلثوم بنت حضرت امام زین العابدین علی بن الحسین علیهما السلام.

پس از آن جمله دعائی است از برای مولای ما علی بن الحسین علیهما السلام در هنگامی که با عموی خود محمد بن حنفیه به نزد حجر الاسود به محاکمه رفتند، از جهت آنکه به امامت آن حضرت گواهی دهد. به سندهای ما تا به سعد بن عبد الله مروی است که در کتاب خود نقل نموده است که حدیث نمود به من حسن بن علی بن عبد الله، از حسین بن سیف، از محمد بن سلیمان بصری، از ابراهیم بن مفضل، از ابان بن تغلب، از حضرت ابا عبد الله امام جعفر صادق علیه السلام فرمودند که: این دعائی است که آن را علی بن الحسین علیهما السلام خواندند در وقتی که محاکمه با محمد بن حنفیه را به سوی حجر الاسود بردند. ابان بن تغلب گوید که پس حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمودند که: ای ابان باید که شماها این دعا را نخوانید مگر از برای امری که در آن از امر دنیا و آخرت اهتمام داشته باشید، پس بدرستی که مردمان مرتبه این دعا را نمی دانند. بدرستی که این دعا از جمله دعاهای مخزون و سپرده شده نزد آل محمد علیهما السلام است و دعا این است:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِي سُرَادِقِ الْمَجْدِ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِي سُرَادِقِ الْبَهَاءِ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِي سُرَادِقِ الْعِزَّةِ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِي سُرَادِقِ الْجَلَالِ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِي سُرَادِقِ السَّرَائِرِ السَّابِقِ الْفَاتِقِ الْحَسَنِ النَّصِيرِ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ الثَّمَانِيَةِ وَ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَ بِالْعَيْنِ الَّتِي لَا تَنَامُ وَ بِالْأَسْمِ الْأَكْبَرِ الْأَكْبَرِ الْأَكْبَرِ وَ بِالْأَسْمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْمُحِيطِ بِمَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ بِالْأَسْمِ الَّذِي أَشْرَقَتْ بِهِ الشَّمْسُ وَ أَضَاءَ بِهِ الْقَمَرُ وَ سَجَرَتْ بِهِ الْبِحَارُ وَ نُصِبَتْ بِهِ الْجِبَالُ وَ بِالْأَسْمِ الَّذِي قَامَ بِهِ الْعَرْشُ وَ الْكُرْسِيُّ وَ بِأَسْمَائِكَ الْمُقَدَّسَاتِ الْمُكْرَّمَاتِ الْمَكْنُونَاتِ الْمَخْزُونَاتِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ أَسْأَلُكَ بِذَلِكَ كُلِّهِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَ كَذَا

و از آن جمله دعائی دیگر است که ما به سندهای خود تا به محمد بن حسن بن ولید روایت کرده شده ایم. گفته که حدیث نمود به من محمد بن حسن صفار، از احمد بن محمد بن عیسی، از هارون بن مسلم، از مسعدة بن صدقه که گفت سؤال کردم از حضرت ابا عبد الله جعفر بن محمد علیهما السلام آنکه مرا دعائی را تعلیم کند که آن را در اموری بخوانم که اهتمام به شأن آنها دارم.

پس از برای من ورقی چند را از صحیفه کهنه ای بیرون آوردند و فرمودند که بنویس آنچه را که در این اوراق است. پس بدرستی که این دعای جدّ من علی بن الحسین علیهما السلام از برای مهمّات است. پس من آن را نوشتم بر همان نحو که در آنجا بود. پس مرا چیزی هرگز اندوهناک نگردانید و مرا غمی مهموم نگردانید، مگر آنکه این دعا را خواندم، پس خدای تعالی غم مرا زایل گردانید و اندوه مرا برطرف گردانید و حاجت مرا برآورد و دعا این است:

اللَّهُمَّ هَدَيْتَنِي فَلَهَوْتُ وَوَعظتَنِي فَفَسَوْتُ وَ أبلتَ الجَمِيلَ فَعَصَيْتُ ثُمَّ عَرَفْتُ مَا أصدَرْتُ
إِذْ عَرَفْتَنِيهِ فَاسْتَغْفَرْتُ وَ أَقَلْتُ فَعُدْتُ فَسَرْتُ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي تَقَمَّحْتُ أودِيَهُ هَلَاكِي وَ
تَحَلَّلْتُ (حَلَلْتُ) شِعَابَ تَلْفِي وَ تَعَرَّضْتُ فِيهَا بِسَطَوَاتِكَ وَ بِحُلُولِهَا لِعُقُوبَاتِكَ وَسَيَلْتِي إِلَيْكَ
التَّوْحِيدُ وَ ذَرِيعَتِي إِنْ لَمْ أَشْرِكْ بِكَ شَيْئاً وَ لَمْ أَتَّخِذْ مَعَكَ إِلَهاً وَ قَدْ فَرَرْتُ إِلَيْكَ مِنْ
نَفْسِي وَ إِلَيْكَ يَفِرُّ الْمُسِيءُ وَ أَنْتَ مَفْرَعُ الْمُضِيعِ حَظَّ نَفْسِهِ الْمُلتَجِيءِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي
فَكَمْ مِنْ عَدُوٍّ انْتَضَى عَلَيَّ سَيْفَ عداوَتِهِ وَ شَحَذَ لِي ظُبَةَ مُدَيْتِهِ وَ أَرْهَفَ لِي شَبَابَ حَدِّهِ وَ
ذَافَ لِي قَوَاتِلَ سُمُومِهِ وَ صَدَدَ نَحْوِي صَوَائِبَ سِهَامِهِ وَ لَمْ تَنْمَ عَنِّي عَيْنُ حِرَاسَتِهِ وَ أَضْمَرَ
أَنْ يَسُومَنِي الْمَكْرُوهَ وَ يُجَرِّعَنِي ذُعَافَ مَرَارَتِهِ فَانظُرْتُ يَا إِلَهِي إِلَى ضَعْفِي عَنِ احْتِمَالِ
الْفَوَادِحِ وَ عَجَزِي عَنِ الْإِنْتِصَارِ مِمَّنْ قَصَدَنِي بِمُحَارَبَتِهِ وَ وَحَدَّتِي فِي كَثْرَةِ عَدَدِ مَنْ نَاوَانِي وَ
أرصدَ لِي بِالْبَلَاءِ فِيمَا لَمْ أَعْمَلْ فِيهِ فِكْرِي وَ ابْتَدَأْتَنِي بِنُصْرَتِكَ وَ شَدَدْتَ أُرْزِي بِقُوَّتِكَ ثُمَّ
فَلَلْتَ لِي حَدَّهُ وَ صَيَّرْتَهُ مِنْ بَعْدِ جَمْعِ عَدِيدِهِ وَحَدَّهُ وَ أَغْلَيْتَ كَعْبِي عَلَيْهِ وَ جَعَلْتَ مَا سَدَدَهُ
مَرْدُوداً عَلَيْهِ وَ رَدَدْتَهُ لَمْ يَشْفِ غَلِيلَهُ وَ لَمْ يُبْرِدْ حَرَارَةَ غَيْظِهِ قَدْ عَضَّ عَلَيَّ شِوَاهُ وَ أَدْبَرَ
مُؤَلِّياً قَدْ أَخْلَفَتْ سَرَايَاهُ وَ كَمْ مِنْ بَاغٍ بَغَانِي بِمَكَايِدِهِ وَ نَصَبَ لِي أَشْرَاكَ مَصَايِدِهِ وَ وَكَّلَ بِي
تَفَقُّدَ رِعَايَتِهِ وَ أَضْبَأَ إِلَيَّ إِضْبَاءَ السَّبْعِ لِطَرِيدَتِهِ انْتِظَاراً لِانْتِهَازِ الْفُرْصَةِ لِفَرِيصَتِهِ وَ هُوَ يُظْهِرُ
لِي بِشَاشَةَ الْمَلَقِ وَ يُبْطِنُ عَلَيَّ شِدَّةَ الْحَنَقِ فَلَمَّا رَأَيْتَ يَا إِلَهِي تَبَارَكْتَ وَ تَعَالَيْتَ دَغَلَ
سَرِيرَتِهِ وَ قُبِحَ مَا انطَوَى عَلَيْهِ أَرْكَسْتَهُ لِأَمِّ رَأْسِهِ فِي رُؤْبَتِهِ وَ رَدَدْتَهُ فِي مَهْوَى حَفِيرَتِهِ
فَأَنْقَمَعَ بَعْدَ اسْتِطَالَتِهِ ذَلِيلًا فِي رُبُقِ حَبَائِلِهِ الَّتِي كَانَ يَقْدِرُ لِي أَنْ يَرَانِي فِيهَا وَ قَدْ كَادَ أَنْ
يَحُلَّ بِي لَوْ لَا رَحْمَتُكَ مَا حَلَّ بِسَاحَتِهِ وَ كَمْ مِنْ حَاسِدٍ قَدْ شَرَقَ بِي بِغُصَّتِهِ وَ شَجَى مِنِّي
بِغَيْظِهِ وَ سَلَقَنِي بِحَدِّ لِسَانِهِ وَ وَخَزَنِي بِقَرْفِ عُيُوبِهِ وَ جَعَلَ عِرْضِي غَرَضاً لِمَرَامِيهِ وَ قَلَّدَنِي
خِلَالاً لَمْ يَزَلْ فِيهِ وَ وَخَزَنِي بِكَيْدِهِ وَ قَصَدَنِي بِمَكِيدَتِهِ فَنَادَيْتُكَ يَا إِلَهِي مُسْتَعِينًا بِكَ وَ إِثْقًا
بِسُرْعَةِ إِجَابَتِكَ عَالِمًا أَنَّهُ لَنْ يُضْطَهَدَ مَنْ أَوَى إِلَى ظِلِّ كَنْفِكَ وَ لَمْ يَفْرَعْ مَنْ لَجَأَ إِلَى

مَعَاقِلِ انْتِصَارِكَ فَحَصَّنْتَنِي مِنْ بَأْسِهِ بِقُدْرَتِكَ وَ كَمْ مِنْ سَحَابٍ مَكْرُوهٍ قَدْ جَلَّيْتَهَا عَنِّي وَ سَحَابٍ نِعْمٍ أَمْطَرْتَهَا عَلَيَّ وَ جَدَاوِلِ رَحْمَةٍ نَشَرْتَهَا وَ عَافِيَةِ الْبَسْتَهَا وَ أَعْيُنِ أَحْدَاثٍ طَمَسْتَهَا وَ غَوَاشِي كُرْبَاتٍ كَشَفْتَهَا وَ كَمْ مِنْ ظَنٍّ حَسَنٍ حَقَّقْتَ وَ عُدْمِ إِمْلَاقٍ جَبَرْتَ وَ صَرَعَهُ أَنْعَشْتَ وَ مَسْكَنَهُ حَوَّلْتَ كُلُّ ذَلِكَ إِنْعَامًا وَ تَطَوُّلًا مِنْكَ وَ فِي جَمِيعِ ذَلِكَ أَنْهَمَاكَ مِنِّي عَلَى مَعَاصِيكَ لَمْ يَمْنَعَكَ إِسَاءَتِي عَنْ إِتْمَامِ إِحْسَانِكَ وَ لَا حَجَزَنِي ذَلِكَ عَنْ ارْتِكَابِ مَسَاخِطِكَ لَا تُسْأَلُ عَمَّا تَفْعَلُ وَ لَقَدْ سُئِلْتَ فَأَعْطَيْتَ وَ لَمْ تُسْأَلْ فَابْتَدَأْتَ وَ اسْتُمِيحَ فَضْلُكَ فَمَا أَكْدَيْتَ أَبَيْتَ إِلَّا إِحْسَانًا وَ أَبَيْتَ إِلَّا تَقَحُّمَ حُرْمَاتِكَ وَ تَعَدَّى حُدُودِكَ وَ الْغَفْلَةَ عَنْ وَعِيدِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاهٍ لَا يُعْجَلُ هَذَا مَقَامٌ مَنْ اعْتَرَفَ لَكَ بِسُبُوغِ النِّعَمِ وَ قَابَلَهَا بِالتَّقْصِيرِ وَ شَهِدَ عَلَى نَفْسِهِ بِالتَّضْيِيعِ إِلَهِي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِالْمُحَمَّدِيَّةِ الرَّفِيعَةِ وَ أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِالْعُلُويَّةِ الْبَيْضَاءِ فَأَعِزَّنِي مِنْ شَرِّ مَا يَكِيدُنِي وَ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقْتَ وَ مِنْ شَرِّ مَنْ يُرِيدُنِي سُوءًا فَإِنَّ ذَلِكَ لَا يَضِيقُ عَلَيْكَ فِي وُجْدِكَ وَ لَا يَتَكَادُكَ فِي قُدْرَتِكَ وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ فَهَبْ لِي يَا إِلَهِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَ دَوَامِ تَوْفِيقِكَ مَا أَتَّخِذُهُ سُلْمًا أَعْرُجُ بِهِ إِلَى مَرْضَاتِكَ وَ أَمْنٌ بِهِ مِنْ عِقَابِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ إِلَهِي أَرْحَمْنِي بِتَرْكِ الْمَعَاصِي مَا أَبْقَيْتَنِي وَ أَرْحَمْنِي بِتَرْكِ تَكْلِيفِ مَا لَا يَعْنِينِي وَ ارْزُقْنِي حُسْنَ النَّظَرِ فِي مَا يُرْضِيكَ عَنِّي وَ أَلْزِمْ قَلْبِي حِفْظَ كِتَابِكَ كَمَا عَلَّمْتَنِي وَ اجْعَلْنِي أَتْلُوهُ عَلَى مَا يُرْضِيكَ بِهِ عَنِّي وَ نَوِّرْ بِهِ بَصْرِي وَ أَوْعِهِ سَمْعِي وَ اشْرَحْ بِهِ صَدْرِي وَ فَرِّجْ بِهِ قَلْبِي وَ أَطْلِقْ بِهِ لِسَانِي وَ اسْتَعْمِلْ بِهِ بَدَنِي وَ اجْعَلْ فِيَّ مِنَ الْحَوْلِ وَ الْقُوَّةِ مَا يُسَهِّلُ ذَلِكَ عَلَيَّ فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي وَ مَوْلَايَ وَ سَيِّدِي وَ أَمْلِي وَ إِلَهِي وَ غِيَاثِي وَ سَنَدِي وَ خَالِقِي وَ نَاصِرِي وَ ثِقَتِي وَ رَجَائِي لَكَ مَحْيَايَ وَ مَمَاتِي وَ لَكَ سَمْعِي وَ بَصْرِي وَ بِيَدِكَ رِزْقِي وَ إِلَيْكَ أَمْرِي فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ مَلَكَتَنِي بِقُدْرَتِكَ وَ قَدَرْتَ عَلَيَّ بِسُلْطَانِكَ فَلَكَ الْقُدْرَةُ فِي أَمْرِي وَ نَاصِيَتِي بِيَدِكَ لَا يَحُولُ أَحَدٌ دُونَ رِضَاكَ بِرَأْفَتِكَ أَرْجُو رَحْمَتَكَ وَ بِرَحْمَتِكَ أَرْجُو

رِضْوَانِكَ لَا أَرْجُو ذَلِكَ بِعَمَلِي فَقَدْ عَجَزَ عَنِّي عَمَلِي فَكَيْفَ أَرْجُو مَا قَدْ عَجَزَ عَنِّي أَشْكُو
إِلَيْكَ فَاقْتِي وَ ضَعْفَ قُوَّتِي وَ إِفْرَاطِي فِي أَمْرِي وَ كُلُّ ذَلِكَ مِنْ عِنْدِي وَ مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ
مِنِّي فَاكْفِنِي ذَلِكَ كُلَّهُ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ رُفَقَاءِ مُحَمَّدٍ حَبِيبِكَ وَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ وَ يَوْمَ
الْفَزَعِ الْأَكْبَرِ مِنَ الْأَمْنِينَ فَأَمْنِي وَ بَتَيْسِيرِكَ فَيْسِّرْ لِي وَ بِإِظْلَالِكَ فَظَلِّلْنِي وَ بِمَفَارِزِهِ مِنَ
النَّارِ فَنجِّنِي وَ لَا تُمَسِّنِي السُّوءَ وَ لَا تُخزِنِي وَ مِنَ الدُّنْيَا فَسَلِّمْنِي وَ حُجَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فَلَقِّنِي وَ بِذِكْرِكَ فَذَكِّرْنِي وَ لِلْيُسْرَى فَيَسِّرْنِي وَ لِلْعُسْرَى فَجَنِّبْنِي وَ لِلصَّلَاةِ وَ الزَّكَاةِ مَا دُمْتُ
حَيًّا فَأَلْهِمْنِي وَ لِعِبَادَتِكَ فَقَوِّنِي وَ فِي الْفِقْهِ وَ مَرْضَاتِكَ فَاسْتَعْمِلْنِي وَ مِنْ فَضْلِكَ فَارزُقْنِي
وَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَبَيِّضْ وَجْهِي وَ حِسَابًا يَسِيرًا فَحَاسِبْنِي وَ بِقَبِيحِ عَمَلِي فَلَا تَفْضَحْنِي وَ
بِهَذَاكَ فَاهْدِنِي وَ بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ فِي الْآخِرَةِ فَثَبِّتْنِي وَ مَا أَحْبَبْتَ فَحَبِّبْهُ
إِلَيَّ وَ مَا كَرِهْتَ فَبَغِّضْهُ إِلَيَّ وَ مَا أَهَمَّنِي مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ فَاكْفِنِي وَ فِي صَلَاتِي وَ
صِيَامِي وَ دُعَائِي وَ نُسُكِي وَ شُكْرِي وَ دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي فَبَارِكْ لِي وَ الْمَقَامَ الْمُحْمُودَ
فَابْعَثْنِي وَ سُلْطَانًا نَصِيرًا فَاجْعَلْ لِي وَ ظُلْمِي وَ جَهْلِي وَ إِسْرَافِي فِي أَمْرِي فَتَجَاوِزْ عَنِّي وَ
مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَ الْمَمَاتِ فَخَلِّصْنِي وَ مِنَ الْفَوَاحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَ مَا بَطَّنَ فَنجِّنِي وَ مِنْ
أَوْلِيَائِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَاجْعَلْنِي وَ أَدِمْ لِي صَلَاحَ الَّذِي آتَيْتَنِي وَ بِالْحَلَالِ عَنِ الْحَرَامِ فَأَغْنِنِي وَ
بِالطَّيِّبِ عَنِ الْخَبِيثِ فَاكْفِنِي أَقْبِلْ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ إِلَيَّ وَ لَا تَصْرِفْهُ عَنِّي وَ إِلَيَّ صِرَاطِكَ
الْمُسْتَقِيمِ فَاهْدِنِي وَ لِمَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى فَوْفَّقْنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الرِّيَاءِ وَ السُّمْعَةِ وَ
الْكِبْرِيَاءِ وَ التَّعَظُّمِ وَ الْخِيَلَاءِ وَ الْفَخْرِ وَ الْبَذَخِ وَ الْأَشْرِ وَ الْبَطْرِ وَ الْإِعْجَابِ بِنَفْسِي وَ الْجَبَرِيَّةِ
رَبِّ فَنجِّنِي وَ أَعُوذُ بِكَ رَبِّ مِنَ الْعَجْزِ وَ الْبُخْلِ وَ الْحِرْصِ وَ الْمُنَافَسَةِ وَ الْعِشِّ وَ أَعُوذُ بِكَ
مِنَ الطَّمَعِ وَ الطَّبَعِ وَ الْهَلَعِ وَ الْجَزَعِ وَ الزَّيْغِ وَ الْقَمْعِ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبَغْيِ وَ الظُّلْمِ وَ
الِاعْتِدَاءِ وَ الْفُسَادِ وَ الْفُجُورِ وَ الْفُسُوقِ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخِيَانَةِ وَ الْعُدْوَانِ وَ الطُّغْيَانِ رَبِّ وَ
أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفُضِيحَةِ وَ مِنَ الْمَعْصِيَةِ وَ الْقَطِيعَةِ وَ السَّيِّئَةِ وَ الْفَوَاحِشِ وَ الذُّنُوبِ وَ أَعُوذُ

بِكَ مِنَ الْإِثْمِ وَالْمَأْثِمِ وَالْحَرَامِ وَالْمُحَرَّمِ وَالْخَبِيثِ وَكُلِّ مَا لَا تُحِبُّ رَبُّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَبَغْيِهِ وَظُلْمِهِ وَعُدْوَانِهِ وَشَرِّهِ وَزَبَانِيَّتِهِ وَجُنْدِهِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقْتَ مِنْ دَابَّةٍ وَهَامَّةٍ أَوْ جِنٍّ أَوْ إِنْسٍ مِمَّا يَتَحَرَّكُ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ كَاهِنٍ وَسَاحِرٍ وَرَاكِنٍ وَنَافِثٍ وَرَاقٍ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ حَاسِدٍ وَبَاغٍ وَطَاغٍ وَنَافِسٍ وَظَالِمٍ وَمُتَعَدٍِّّ وَجَائِرٍ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَمَى وَالصَّمَمِ وَالْبَكَمِ وَالْبَرَصِ وَالْجُدَامِ وَالشَّكِّ وَالرَّيْبِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْفَشَلِ وَالْعَجْزِ وَالتَّفْرِيطِ وَالْعَجَلَةَ وَالتَّضْيِيعِ وَالتَّقْصِيرِ وَالْإِبْطَاءِ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقْتَ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى رَبِّ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ وَالْفَاقَةِ وَالْحَاجَةِ وَالْمَسْكَنَةِ وَالضَّيْقَةَ وَالْغَائِلَةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْقِلَّةِ وَالذَّلَّةِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الضَّيْقِ وَالشِّدَّةِ وَالْقَيْدِ وَالْحَبْسِ وَالْوَثَاقِ وَالسُّجُونِ وَالْبَلَاءِ وَكُلِّ مُصِيبَةٍ لَا صَبْرَ لِي عَلَيْهَا آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ أَعْطِنَا كُلَّ الَّذِي سَأَلْنَاكَ وَزِدْنَا مِنْ فَضْلِكَ عَلَى قَدْرِ جَلَالِكَ وَعَظَمَتِكَ بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

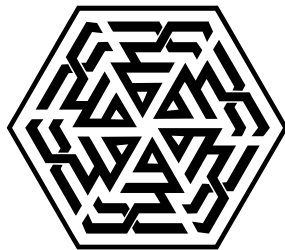
دعای اجتناب از دشمنان و پناه گرفتن از بدیها به آیات قرآنی است که باید بعد از طلوع آفتاب و در وقت غروب آن خوانده شود که از حضرت امام زین العابدین و سید الساجدین علیه السلام

دعا این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَ لَا غَالِبَ إِلَّا اللَّهُ غَالِبُ كُلِّ شَيْءٍ وَ بِهِ يَغْلِبُ الْغَالِبُونَ وَ مِنْهُ يَطْلُبُ الرَّاعِبُونَ وَ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ وَ بِهِ يَعْتَصِمُ الْمُعْتَصِمُونَ وَ يَثِقُ الْوَاتِقُونَ وَ يَلْتَجِيءُ الْمُلتَجِئُونَ وَ هُوَ حَسْبُهُمْ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ اخْتَرْتُ بِاللَّهِ

وَ احْتَرَسْتُ بِاللَّهِ وَ لَجَأْتُ إِلَى اللَّهِ وَ اسْتَجَرْتُ بِاللَّهِ وَ اسْتَعَنْتُ بِاللَّهِ وَ امْتَنَعْتُ بِاللَّهِ وَ اعْتَزَزْتُ بِاللَّهِ وَ قَهَرْتُ بِاللَّهِ وَ غَلَبْتُ بِاللَّهِ وَ اعْتَمَدْتُ عَلَى اللَّهِ وَ اسْتَرْتُ بِاللَّهِ وَ حَفِظْتُ بِاللَّهِ وَ اسْتَحْفِظْتُ بِاللَّهِ خَيْرَ الْحَافِظِينَ وَ تَكَهَّفْتُ بِاللَّهِ وَ حُطْتُ نَفْسِي وَ أَهْلِي وَ مَالِي وَ إِخْوَانِي وَ كُلُّ مَنْ يَعْنِينِي أَمْرُهُ بِاللَّهِ الْحَافِظِ اللَّطِيفِ وَ اِكْتَلَأْتُ بِاللَّهِ وَ صَحَبْتُ حَافِظَ الصَّاحِبِينَ وَ حَافِظَ الْأَصْحَابِ الْحَافِظِينَ وَ فَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ وَ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِي مَنِ اعْتَصَمَ بِهِ نَجَا مِنْ كُلِّ خَوْفٍ وَ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ الْعَزِيزِ الْجَبَّارِ حَسْبِيَ اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ وَ مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ وَ سَلَّمَ تَسْلِيمًا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَ لَا نَوْمٌ إِلَى آخِرِ الْآيَةِ وَ لَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنَّ وَ الْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَ لَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَ لَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَدْعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ. إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلِكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ. أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا إِنْ وَلِيَّ اللَّهُ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابَ وَ هُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ وَ إِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا وَ تَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَ هُمْ لَا يُبْصِرُونَ أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَ سَمْعِهِمْ وَ أَبْصَارِهِمْ وَ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَ إِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى. قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى. وَ أَلْقَى مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَّفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَاحِرٍ وَ لَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى أَمْ لَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَ لَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. طسم تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ. لَعَلَّكَ بَاحِعٌ نَفْسَكَ أَلَّا

يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ. إِنْ نَشَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ قَالَ أَوْ لَوْ
جِئْتِكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ. قَالَ فَاتِّبِعْ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ. فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ
مُّبِينٌ. وَ نَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ يَا مُوسَى لَا
تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْأَمِينِينَ إِنْ أِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى الْمُرْسَلُونَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ يَا
مُوسَى أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْأَمِينِينَ قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَ نَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا
فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمْ وَمَنْ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ وَ لَقَدْ مَنَّا عَلَى مُوسَى وَ هَارُونَ. وَ
نَجَّيْنَاهُمَا وَ قَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ. وَ نَصَرْنَاهُمْ فَاكُنُوا هُمْ الْغَالِبِينَ وَ أَلْقَيْتُ عَلَيْكَ
مَحَبَّةً مِنِّي وَ لَتُصْنَعَ عَلَى عَيْنِي. إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ
يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَ هُمْ لَهُ نَاصِحُونَ. فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَ لَا تَحْزَنَ وَ قَتَلْتَ نَفْسًا
فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَ فَتَنَّاكَ فُتُونًا وَ قَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصُهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ
إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ إِنْ أِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَ رَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ
بِنَاصِيَّتِهَا إِنْ رَبِّي عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

دعای مولای ما حضرت امام زین العابدین علیه السلام برای شفای بیماری

ابو حمزه ثمالی رحمه الله علیه گفته که یک باری دست پسرم شکست. پس او را به نزد یحیی ابن عبد الله شکسته بند بردم. پس به آن شکسته نگاه کرد و گفت این را شکستگی بسیار سوئی می بینم. پس به غرفه بالا خانه رفت که دستمالی و یراق شکسته بستن را بیاورد. پس در همان ساعت دعای حضرت علی بن الحسین زین العابدین علیه السلام بیاد آمد که به من آموخته بود. پس دست پسر خود را گرفتم و این دعا را خواندم و دست خود را بر آن موضع شکسته مالیدم. پس آن شکسته درست شد و به امر خدای تعالی دست او صحت یافت. پس چون یحیی از آن بالا خانه

فروود آمد و اثر شکستگی را در دست پسر من ندید. گفت آن دست دیگر را بده به من تا ببینم پس چون دید که آن نیز درست است، گفت: سبحان الله آیا اندک زمانی پیش از این این دست شکسته نبود شکستگی رسوا؟! پس چه شد؟! این از سحر شما ای گروه شیعیان عجب نیست! پس گفتم که: مادر تو برای تو نوحه کند. این سحر نیست بلکه به برکت دعائی است که از دعاهائی بیادم آمد که آن را از حضرت مولای خود حضرت امام زین العابدین علیه السلام شنیده بودم و آن را بر این شکسته خواندم. پس یحیی شکسته بند گفت که به من این دعا را تعلیم نمای. گفتم: حاشا بعد از آنکه از تو این سخن را شنیدم به تو این دعا را و نه حرفی از آن را تعلیم نمی کنم. تو قابل آن نیستی که به تو این دعا را بیاموزم. حمران بن اعین که از جمله راویان این دعا است، گفته که: پس من به ابی حمزه گفتم که: ترا بخدا قسم می دهم که به من این دعا را تعلیم نمائی! پس ابو حمزه گفت: سبحان الله این دعا بیادم نیامد مگر از جهت آنکه آن را به شما بیاموزم و این فایده من به شما برسد. این را بنویسید. پس من نوشتم و دعا این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا حَيُّ قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ يَا حَيُّ بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ يَا حَيُّ مَعَ كُلِّ حَيٍّ يَا حَيُّ حِينَ لَا حَيٍّ يَا حَيُّ يَبْقَى وَ يَفْنَى كُلُّ حَيٍّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا حَيُّ يَا كَرِيمُ يَا مُخْبِيَ الْمَوْتَى يَا قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ إِنَّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ وَ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ وَ أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ وَ رَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَ أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ وَ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِحُرْمَةِ هَذَا الْقُرْآنِ وَ بِحُرْمَةِ الْإِسْلَامِ وَ شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ حُدُكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَ رَسُولُكَ وَ أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ وَ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ وَ أَسْتَشْفِعُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ تَسْلِيمًا وَ بِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ عَبْدَيْكَ وَ أَمِينَيْكَ وَ حُجَّتَيْكَ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ وَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ وَ نُورِ الزَّاهِدِينَ وَ وَارِثِ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَ الْمُرْسَلِينَ وَ إِمَامِ الْخَاشِعِينَ وَ وَلِيِّ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْقَائِمِ فِي خَلْقِكَ أَجْمَعِينَ وَ بَاقِرِ عِلْمِ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ وَ الدَّلِيلِ عَلَى أَمْرِ النَّبِيِّينَ وَ الْمُرْسَلِينَ وَ الْمُقْتَدِي بَابَائِهِ الصَّالِحِينَ وَ كَهْفِ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ وَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ مِنْ أَوْلَادِ النَّبِيِّينَ وَ الْمُقْتَدِي بَابَائِهِ الصَّالِحِينَ وَ الْبَارِّ مِنْ عِثْرَتِهِ الْبَرَّةِ الْمُتَّقِينَ وَ وَلِيِّ دِينِكَ وَ حُجَّتِكَ عَلَى الْعَالَمِينَ وَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ الْعَبْدِ الصَّالِحِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ الْمُرْسَلِينَ وَ لِسَانِكَ فِي خَلْقِكَ أَجْمَعِينَ وَ النَّاطِقِ بِأَمْرِكَ وَ حُجَّتِكَ عَلَى بَرِيَّتِكَ وَ عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا الْمُرْتَضَى الزَّكِيِّ الْمُصْطَفَى الْمَخْصُوصِ بِكَرَامَتِكَ وَ الدَّاعِي إِلَى طَاعَتِكَ وَ حُجَّتِكَ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الرَّشِيدِ الْقَائِمِ بِأَمْرِكَ النَّاطِقِ بِحُكْمِكَ وَ

حَقِّكَ وَ حُجَّتِكَ عَلَى بَرِيَّتِكَ وَ وَلِيِّكَ وَ ابْنِ أَوْلِيَائِكَ وَ حَبِيبِكَ وَ ابْنِ أَحِبَّائِكَ وَ عَلَى بَنِ مُحَمَّدِ السَّرَاجِ الْمُنِيرِ وَ الرُّكْنِ الْوَثِيقِ الْقَائِمِ بَعْدَكَ وَ الدَّاعِي إِلَى دِينِكَ وَ دِينِ نَبِيِّكَ وَ حُجَّتِكَ عَلَى بَرِيَّتِكَ وَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ عَبْدِكَ وَ وَلِيِّكَ وَ خَلِيفَتِكَ الْمُؤَدِّي عَنْكَ فِي خَلْقِكَ عَنْ آبَائِهِ الصَّادِقِينَ وَ بِحَقِّ خَلْفِ الْأَيْمَةِ الْمَاضِينَ وَ الْإِمَامِ الزَّكِيِّ الْهَادِي الْمَهْدِيِّ وَ الْحُجَّةِ بَعْدَ آبَائِهِ عَلَى خَلْقِكَ الْمُؤَدِّي عَنْ عِلْمِ نَبِيِّكَ وَ وَارِثِ عِلْمِ الْمَاضِينَ مِنَ الْوَصِيِّينَ الْمَخْصُوصِ الدَّاعِي إِلَى طَاعَتِكَ وَ طَاعَةِ آبَائِهِ الصَّالِحِينَ يَا مُحَمَّدُ يَا أَبَا الْقَاسِمَاءِ بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي إِلَى اللَّهِ أَتَشْفَعُ بِكَ وَ بِالْأَيْمَةِ مِنْ وُلْدِكَ وَ بَعَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ فَاطِمَةَ وَ الْحَسَنَ وَ الْحُسَيْنَ وَ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ وَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ وَ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ وَ عَلِيَّ بْنَ مُوسَى وَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ وَ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ وَ الْخَلْفِ الْقَائِمِ الْمُنْتَظَرِ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَيْهِمْ وَ عَلَى مَنْ اتَّبَعَهُمْ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ صَلَاةَ الْمُرْسَلِينَ وَ الصَّادِقِينَ وَ الصَّالِحِينَ صَلَاةً لَا يَفْدُرُ عَلَى إِحْصَائِهَا غَيْرُكَ اللَّهُمَّ أَلْحِقْ أَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ وَ ذُرِّيَّتَهُمْ وَ شِيعَتَهُمْ بِنَبِيِّكَ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَ أَلْحِقْنَا بِهِمْ مُؤْمِنِينَ مُخْبِتِينَ فَائِزِينَ مُتَّقِينَ صَالِحِينَ خَاشِعِينَ عَابِدِينَ مُؤَفَّقِينَ مُسَدِّدِينَ عَامِلِينَ زَاكِينَ تَائِبِينَ سَاجِدِينَ رَاكِعِينَ شَاكِرِينَ حَامِدِينَ صَابِرِينَ مُحْتَسِبِينَ مُنِيبِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَوَلَّى وَلِيِّهِمْ وَ أَتَبَرَّأُ إِلَيْكَ مِنْ عَدُوِّهِمْ وَ أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِحُبِّهِمْ وَ مَوَالِيَتِهِمْ وَ طَاعَتِهِمْ فَارْزُقْنِي بِهِمْ خَيْرَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ اصْرِفْ عَنِّي بِهِمْ أَهْوَالَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ أَنَّ مُحَمَّدًا وَ عَلِيًّا وَ زَوْجَتَهُ وَ وَلَدَيْهِ عَبِيدُكَ وَ إِمَاؤُكَ وَ أَنْتَ وَلِيُّهُمْ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ هُمْ أَوْلِيَاؤُكَ وَ الْأَوْلُونَ) بِالْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ الْمُسْلِمِينَ وَ الْمُسْلِمَاتِ مِنْ بَرِيَّتِكَ وَ أَشْهَدُ أَنَّهُمْ عِبَادُكَ الْمُؤْمِنُونَ لَا يَسْبِقُونَكَ بِالْقَوْلِ وَ هُمْ بِأَمْرِكَ يَعْمَلُونَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِهِمْ وَ أَتَشْفَعُ بِهِمْ إِلَيْكَ أَنْ تُحْيِيَنِي مَحْيَاهُمْ وَ تُمِيتَنِي عَلَى طَاعَتِهِمْ وَ مِلَّتِهِمْ وَ تَمْنَعَنِي مِنْ طَاعَةِ عَدُوِّهِمْ وَ تَمْنَعَ عَدُوِّكَ وَ عَدُوَّهُمْ مِنِّي وَ تُغْنِيَنِي بِكَ وَ

بِأَوْلِيَائِكَ عَمَّنْ أَغْنَيْتَهُ عَنِّي وَ تُسَهِّلَنِي لِمَنْ أَحْوَجْتَهُمْ إِلَيَّ وَ تَجْعَلَنِي فِي حِفْظِكَ فِي
 الدِّينِ وَ الدُّنْيَا وَ الآخِرَةِ وَ تُلْبِسَنِي العَافِيَةَ حَتَّى تُهَنِّئَنِي المَعِيشَةَ وَ الحِظْنَ بِلَحْظَةٍ مِنْ
 لَحْظَاتِكَ الكَرِيمَةِ الرَّحِيمَةِ الشَّرِيفَةِ تَكْشِفُ بِهَا عَنِّي مَا قَدِ ابْتَلَيْتُ بِهِ وَ دَبَّرَنِي بِهَا إِلَى
 أَحْسَنِ عَادَاتِكَ وَ أَجْمَلِهَا عِنْدِي فَقَدْ ضَعَفْتُ قُوَّتِي وَ قَلَّتْ حِيلَتِي وَ نَزَلَ بِي مَا لَا طَاقَةَ لِي
 بِهِ فَرَدَّتْني إِلَى أَحْسَنِ عَادَاتِكَ فَقَدْ آيَسْتُ مِمَّا عِنْدَ خَلْقِكَ فَلَمْ يَبْقَ إِلَّا رَجَاؤُكَ فِي قَلْبِي وَ
 قَدِيمًا مَا مَنَنْتَ عَلَيَّ وَ قُدْرَتِكَ يَا سَيِّدِي وَ رَبِّي وَ خَالِقِي وَ مَوْلَايَ وَ رَازِقِي عَلَى إِذْهَابِ مَا
 أَنَا فِيهِ كَقُدْرَتِكَ عَلَيَّ حَيْثُ ابْتَلَيْتَنِي بِهِ إِلَهِي ذِكْرُ عَوَائِدِكَ يُؤْنِسُنِي وَ رَجَاءُ إِنْعَامِكَ يُقَرِّبُنِي
 وَ لَمْ أَخُلْ مِنْ نِعْمَتِكَ مُنْذُ خَلَقْتَنِي فَأَنْتَ يَا رَبِّ ثِقَتِي وَ رَجَائِي وَ إِلَهِي وَ سَيِّدِي وَ الدَّابُّ
 عَنِّي وَ الرَّاحِمُ بِي وَ المُتَكَفِّلُ بِرِزْقِي فَاسْأَلْكَ يَا رَبِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أَنْ تَجْعَلَ رُشْدِي
 بِمَا قَضَيْتَ مِنَ الخَيْرِ وَ خَتَمْتَهُ وَ قُدْرَتَهُ وَ أَنْ تَجْعَلَ خَلَاصِي مِمَّا أَنَا فِيهِ فَإِنِّي لَا أَقْدِرُ عَلَى
 ذَلِكَ إِلَّا بِكَ وَ خَدَاكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَ لَا أُعْتَمِدُ فِيهِ إِلَّا عَلَيْكَ فَكُنْ يَا رَبُّ الأَرْبَابِ وَ يَا سَيِّدَ
 السَّادَاتِ عِنْدَ حُسْنِ ظَنِّي بِكَ وَ أَعْطِنِي مَسْأَلَتِي يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ وَ يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ وَ
 يَا أَحْكَمَ الأحَاكِمِينَ وَ يَا أَسْرَعَ الحَاسِبِينَ وَ يَا أَقْدَرَ القَادِرِينَ وَ يَا أَقْهَرَ القَاهِرِينَ وَ يَا أَوْلَ
 الأَوْلِينَ وَ يَا آخِرَ الآخِرِينَ وَ يَا حَبِيبَ مُحَمَّدٍ وَ عَلِيٍّ وَ جَمِيعِ الأنْبِيَاءِ وَ المُرْسَلِينَ وَ الأَوْصِيَاءِ
 المُنْتَجِبِينَ وَ يَا حَبِيبَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ أَوْصِيَاءِهِ وَ أَنْصَارِهِ وَ خُلَفَائِهِ وَ أَحِبَّائِهِ
 المُؤْمِنِينَ وَ حُجَجِكَ البَالِغِينَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ الرَّحْمَةِ المُطَهَّرِينَ الزَّاهِدِينَ أَجْمَعِينَ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَ عَلِيٍّ آلِ مُحَمَّدٍ وَ افْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

ابن طاووس عليه الرّحمة گوید که در صحیفه کامله آن قدر از دعاهاى حضرت سيّد السّاجدين و زين العابدين عليه السّلام مذکور است که كافى است از براى كسى که بشناسد و بداند قدر آنچه را که در او است.

دعاهای حضرت امام باقر ابو جعفر محمد بن علی علیهما السلام

ذکر آنچه را که ما آن را از دعاهای مولای ما حضرت ابو جعفر امام محمد باقر بن علی بن حسین صلوات الله علیه و علیهم اجمعین انتخاب نمودیم: پس از آن جمله دعائی است که آن را عیسی بن محمد روایت نموده است از وهب بن اسماعیل، از محمد بن علی علیهما السلام، از پدر خود، از جد خود که فرمودند که: پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله فرمودند که: هیچ بنده‌ای نیست که این دعا را در هر روز در طرف صبح بخواند مگر آنکه در حفظ و حمایت خدای تعالی باشد تا به وقت صبح در روز دیگر و خدای تعالی او را از هر غم و اندوه و بلا نگاه می‌دارد و این دعا از برای داخل شدن بر پادشاهان و ایمن بودن از شر شیطان است. پس باید که این دعا نزد هر سختی و بلائی خوانده شود پس اگر این دعا را غمناکی بخواند، غم و اندوه او برطرف می‌شود و اگر این دعا را محبوس بخواند از بند نجات می‌یابد و به برکت این دعا برآورده می‌شود هر حاجتی که باشد و به پرهیز از آنکه این دعا را برای دفع مسلمانی بخوانی. پس بدرستی که این دعا از تیر گذارا زودتر اثر می‌کند و دعا این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ يَا صَرِيخَ الْمَكْرُوبِينَ وَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ يَا كَاشِفَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اكْشِفْ كَرْبِي وَ هَمِّي فَإِنَّهُ لَا يَكْشِفُ الْكَرْبَ إِلَّا أَنْتَ فَقَدْ تَعَرَّفْتُ حَالِي وَ حَاجَتِي وَ فَقْرِي وَ فَاقَتِي فَاكْفِنِي مَا أَهَمَّنِي وَ مَا غَمَّنِي مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ اللَّهُمَّ بِنُورِكَ اهْتَدَيْتُ وَ بِفَضْلِكَ اسْتَعْنَيْتُ وَ فِي نِعْمَتِكَ أَصْبَحْتُ وَ أَمْسَيْتُ ذُنُوبِي بَيْنَ يَدَيْكَ اسْتَغْفِرُكَ وَ أَتُوبُ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ حِلْمِكَ لِجَهْلِي وَ مِنْ فَضْلِكَ لِفَاقَتِي وَ مِنْ مَغْفِرَتِكَ لِخَطَايَايَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الصَّبْرَ عِنْدَ الْبَلَاءِ وَ الشُّكْرَ عِنْدَ الرِّخَاءِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي أَخْشَاكَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامِ حَتَّى كَأَنِّي أَرَاكَ اللَّهُمَّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَذْكُرَكَ كَيْ لَا أَنْسَاكَ لَيْلًا وَ لَا نَهَارًا وَ لَا صَبَاحًا وَ لَا مَسَاءً آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ ابْنُ أُمَّتِكَ نَاصِيَتِي بِيَدِكَ مَاضٍ فِي حُكْمِكَ عَدْلٌ فِي قَضَاؤِكَ مُجْزِلٌ فِي فَضْلِكَ وَ عَطَاؤِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمِيَتْ بِهِ نَفْسِكَ أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ أَوْ

عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي وَ نُورَ بَصَرِي وَ جِلَاءَ حُزْنِي وَ ذَهَابَ هَمِّي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا أَكْبَرَ مِنْ كُلِّ كَبِيرٍ يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ لَا وَزِيرَ يَا خَالِقَ الشَّمْسِ وَ الْقَمَرِ الْمُنِيرِ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِينَ وَ جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ وَ يَا مُغِيثَ الْمَظْلُومِ الْحَقِيرِ وَ يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ وَ يَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ يَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَسِيرِ يَا مُطْلِقَ الْمُكَبَّلِ الْأَسِيرِ يَا قَاصِمَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ اجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرَجًا وَ مَخْرَجًا وَ يُسْرًا وَ ارزُقْنِي مِنْ حَيْثُ أُحْتَسَبُ وَ مِنْ حَيْثُ لَا أُحْتَسَبُ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي اللَّهُمَّ إِنَّكَ مُحْسِنٌ فَأَحْسِنْ إِلَيَّ اللَّهُمَّ إِنَّكَ رَحِيمٌ تُحِبُّ الرَّحْمَةَ فَارْحَمْنِي اللَّهُمَّ إِنَّكَ لَطِيفٌ تُحِبُّ اللَّطْفَ فَالطَّفُ بِي يَا مُقِيلَ عَثْرَتِي وَ يَا رَاحِمَ عَبْرَتِي وَ يَا مُجِيبَ دَعْوَتِي أَسْأَلُكَ الْخَيْرَ كُلَّهُ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ وَ يَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ وَ يَا سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ اغْفِرْ لِي عِلْمَكَ فِيَّ وَ شَهَادَتَكَ عَلَيَّ فَإِنَّكَ تَسَمَّيْتَ لِسَعَةِ رَحْمَتِكَ الرَّحْمَنَ الرَّحِيمَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الثَّبَاتَ فِي الْأَمْرِ وَ الْعَزِيمَةَ عَلَى الرَّشْدِ وَ أَسْأَلُكَ شُكْرَ نِعْمَتِكَ وَ أَسْأَلُكَ حُسْنَ عِبَادَتِكَ وَ أَسْأَلُكَ قَلْبًا خَاشِعًا سَلِيمًا وَ لِسَانًا ذَاكِرًا صَادِقًا وَ أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا أَعْلَمُ وَ مِنْ خَيْرِ مَا لَا أَعْلَمُ إِنَّكَ تَعْلَمُ وَ لَا أَعْلَمُ وَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا وَ بِكَ أَمْسَيْنَا وَ بِكَ نَصَبِحُ وَ بِكَ نُمْسِي وَ بِكَ نَحْيَا وَ بِكَ نَمُوتُ وَ عَلَيْكَ نَتَوَكَّلُ وَ إِلَيْكَ النُّشُورُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِلَهًا وَاحِدًا أَحَدًا صَمَدًا لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَ لَا وَلَدًا أَوْ فَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَ أَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَ خَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَ قَلْبِهِ وَ جَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَوْ فَلَ تَذَكَّرُونَ اللَّهُمَّ اطْمِسْ عَلَى أَبْصَارِ أَعْدَائِنَا كُلِّهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ اجْعَلْ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً وَ اخْتِمْ عَلَى قَلْبِهِ وَ أَخْرِجْ ذِكْرِي مِنْ قَلْبِهِ وَ اجْعَلْ بَيْنِي وَ بَيْنَ عَدُوِّي حِجَابًا وَ حِصْنًا حَصِينًا مَنِيعًا لَا يَرُومُهُ سُلْطَانٌ وَ لَا شَيْطَانٌ وَ لَا إِنْسٌ وَ لَا جِنٌّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْرَأُ بِكَ فِي

نَحْرِهِ وَ أَسْتَعِيدُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَ أَسْتَعِينُ بِكَ عَلَيْهِ فَكَفِّنِيهِ كَيْفَ شِئْتَ وَ أَنَّى شِئْتَ اللَّهُمَّ
لَكَ الْحَمْدُ وَ أَنْتَ الْمُسْتَعَانُ وَ بِكَ الْمُسْتَعَاثُ وَ إِلَيْكَ الْمُسْتَكَى وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ صَدْرَ يَوْمِي هَذَا فَلَاحاً وَ أَوْسَطَهُ صَلَاحاً وَ آخِرَهُ نَجَاحاً اللَّهُمَّ اجْعَلْ
لِي فِي صَدْرِ جَمِيعِ بَنَى آدَمَ وَ حَوَاءَ وَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ الشَّيَاطِينِ وَ الْمَرْدَةِ رَافَةً وَ رَحْمَةً
خَيْرَهُمْ بَيْنَ أَعْيُنِهِمْ وَ شَرَّهُمْ تَحْتَ أَقْدَامِهِمْ وَ بِاللَّهِ أَسْتَعِينُ عَلَيْهِمْ أَنْ يَفْرُطَ عَلَيَّ أَحَدٌ
مِنْهُمْ أَوْ أَنْ يَطْغَى عَزَّ جَارِكُ وَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَ لَا إِلَهَ غَيْرُكَ وَ حُدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ صَلَّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ارْزُقْنِي الْخَيْرَ كُلَّهُ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ
الْإِكْرَامِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى آلَائِهِ وَ أَحْمَدُهُ عَلَى نِعْمَائِهِ وَ أَشْكُرُهُ عَلَى بَلَائِهِ وَ أُوْمِنُ بِقَضَاءِ الَّذِي
لَا هَادِيَ لِمَنْ أَضَلَّ وَ لَا خَاذِلَ لِمَنْ نَصَرَ وَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ حُدَّهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ أَنْ
مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ الْمُصْطَفَى وَ أَمِينُهُ الْمُرْتَضَى انْتَجَبَهُ وَ حَبَاهُ وَ اخْتَارَهُ وَ ارْتَضَاهُ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيمَانًا صَادِقًا لَيْسَ بَعْدَهُ كُفْرٌ وَ رَحْمَةً أَنَالُ بِهَا
شَرَفَ كَرَامَتِكَ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَ تَعَالَيْتَ تَمَّ نُورُكَ رَبِّي فَهَدَيْتَ وَ عَظَّمْتَ
حِلْمُكَ رَبِّي فَعَفَوْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَ جَهْكَ أَكْرَمُ الْوُجُوهِ وَ جَاهُكَ أَفْضَلُ الْجَاهِ وَ عَطَيْتَكَ
أَرْفَعُ الْعَطَايَا وَ أَهْنُوهَا تَطَاعُ رَبَّنَا فَتَشْكُرُ وَ تُعْصِي رَبَّنَا فَتَغْفِرُ لِمَنْ تَشَاءُ تُجِيبُ دَعْوَةَ
الْمُضْطَرِّ إِذَا دَعَاكَ وَ تَكْشِفُ الضَّرَّ وَ تَشْفِي السَّقِيمَ وَ تَغْفِرُ الذَّنْبَ الْعَظِيمَ لَا يُحْصِي نِعْمَاءَكَ
أَحَدٌ رَبَّنَا فَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا أَبَدًا لَا يُحْصِي عَدْدَهُ وَ لَا يَضْمَحِلُّ سَرْمَدُهُ حَمْدًا كَمَا حَمِدَ
الْحَامِدُونَ مِنْ عِبَادِكَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّصِيبَ الْأَوْفَرَ مِنَ الْجَنَّةِ وَ
أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَ التَّقَى وَ الْعَافِيَةَ وَ الْبُشْرَى عِنْدَ انْقِطَاعِ الدُّنْيَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ تَقْوَى لَا
تَنْفَدُ وَ فَرَجًا لَا يَنْقَطِعُ وَ تَوْفِيقَ الْحَمْدِ وَ لِبَاسَ التَّقْوَى وَ زِينَةَ الْإِيمَانِ وَ مُرَافَقَةَ نَبِيِّكَ
مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ فِي أَعْلَى جَنَّةِ الْخُلْدِ يَا بَادِيَّ لَا بَدِيَّ لَهُ وَ يَا دَائِمَ لَا نَفَادَ لَهُ يَا
حَيُّ يَا مُحْيِي الْمَوْتَى يَا قَائِمَ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَ التَّقَى وَ الْعَافِيَةَ وَ

الْغِنَى وَ التَّوْفِيقَ لِمَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَ بِعِزَّتِكَ الَّتِي قَهَرَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَ بِعِزَّتِكَ الَّتِي ذَلَّ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَ بِقُوَّتِكَ الَّتِي لَا يَقُومُ لَهَا شَيْءٌ وَ بِسُلْطَانِكَ الَّتِي عَلَا كُلُّ شَيْءٍ وَ بِعِلْمِكَ الَّتِي أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ وَ بِاسْمِكَ الَّتِي يَبِيدُ كُلُّ شَيْءٍ وَ بِوَجْهِكَ الْبَاقِي بَعْدَ فَنَاءِ كُلِّ شَيْءٍ وَ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّتِي أَضَاءَ كُلَّ شَيْءٍ أَنْ تَغْفِرَ لِي كُلَّ ذَنْبٍ وَ تَمْحُوَ عَنِّي كُلَّ خَطِيئَةٍ وَ أَنْ تُوَفِّقَنِي لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَ تَرْضَى وَ أَنْ تَكْفِينِي مَا هَمَمَنِي وَ غَمَمَنِي مِنَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ أَنْ تَرْزُقَنِي جُمْلَ الْخَيْرِ كُلِّهِ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَي سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ رَسُولِهِ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ الْمَعْصُومِينَ

دعای دیگر است از حضرت امام محمد باقر بن علی علیهما السلام

ابن طاووس علیه الرحمه گوید که ما به سندهای خود تا محمد بن حسن صفار روایت کرده شدیم که او در کتاب «فضل الدعاء» ذکر نموده است از احمد بن محمد بن عیسی، از حسن بن علی بن فضال و علی بن حکم، از ابی جمیله، از جابر، از حضرت ابو جعفر علیه السلام که فرمودند که: جبرئیل علیه السلام به حضرت رسول صلی الله علیه و آله گفت که: ای پیغمبر خدا بدان که من دوست نمی دارم پیغمبری را از پیغمبران مثل آنچه ترا دوست می دارم. پس تو این دعا را بسیار بخوان و دعا این است:

اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَرَى وَ لَا تُرَى وَ أَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى وَ أَنْ إِلَيْكَ الْمُنْتَهَى وَ الرَّجْعَى وَ أَنْ لَكَ الْآخِرَةَ وَ الْأُولَى وَ أَنْ لَكَ الْمَمَاتَ وَ الْمَحْيَا وَ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَذَلَّ أَوْ أُخْزَى

دعای از حضرت امام محمد باقر علیه السلام به نام دعای جامع

ابن طاووس علیه الرحمه گوید که ما به سندهای خود تا به سعد بن عبد الله روایت کرده شدیم که گفت: حدیث کرد به ما حسن بن علی، از احمد بن هلال و او از حسن بن محبوب، از هشام بن سالم، از ابی حمزه ثمالی که گفت: من این دعا را از حضرت ابو جعفر محمد بن علی علیهما السلام اخذ نمودم و این دعا به دعای جامع نامیده شد و ما نیز به سندهای خود روایت کرده شدیم تا محمد بن یعقوب کلینی به سندهای خود تا حضرت ابو جعفر محمد بن علی علیهما السلام و دعا این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ آمَنْتُ بِاللَّهِ وَ بِجَمِيعِ رُسُلِ اللَّهِ وَ بِجَمِيعِ مَا أُرْسِلَ بِهِ رُسُلُ اللَّهِ وَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَ لِقَاءَهُ حَقٌّ وَ صَدَقَ اللَّهُ وَ بَلَغَ الْمُرْسَلُونَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ كَلَّمَا سَبَّحَ اللَّهُ شَيْءٌ وَ كَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُسَبَّحَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ كَلَّمَا حَمِدَ اللَّهُ شَيْءٌ وَ كَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُحْمَدَ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كَلَّمَا هَلَّلَ اللَّهُ شَيْءٌ وَ كَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُهَلَّلَ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ كَلَّمَا كَبَّرَ اللَّهُ شَيْءٌ وَ كَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُكَبَّرَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مَفَاتِيحَ الْخَيْرِ وَ خَوَاتِيمَهُ وَ شَرَائِعَهُ وَ سَوَابِقَهُ وَ فَوَائِدَهُ وَ بَرَكَاتِهِ وَ مَا بَلَغَ عِلْمُهُ عِلْمِي وَ مَا قَصَرَ عَنِ إِحْصَائِهِ حِفْظِي اللَّهُمَّ أَنْهَجْ لِي أَسْبَابَ مَعْرِفَتِكَ وَ افْتَحْ لِي أَبْوَابَهُ وَ غَشِّنِي بِرَكَاتِ رَحْمَتِكَ وَ مَنْ عَلَى بَعْضِمَهُ عَنِ الْإِزَالَةِ عَنِ دِينِكَ وَ طَهَّرْ قَلْبِي مِنَ الشَّكِّ وَ لَا تَشْغَلْ قَلْبِي بِدُنْيَايَ وَ عَاجِلِ مَعَاشِي عَنِ آجِلِ ثَوَابِ آخِرَتِي وَ اشْغَلْ قَلْبِي بِحِفْظِ مَا لَا تَقْبَلُ مِنِّي جَهْلُهُ وَ ذَلَّلْ لِكُلِّ خَيْرٍ لِسَانِي وَ طَهَّرْ قَلْبِي مِنَ الرِّيَاءِ وَ لَا تُجْرِهِ فِي مَفَاصِلِي وَ اجْعَلْ عَمَلِي خَالِصًا لَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ وَ أَنْوَاعِ الْفَوَاحِشِ كُلِّهَا ظَاهِرِهَا وَ بَاطِنِهَا وَ غَفَلَاتِهَا وَ جَمِيعِ مَا يُرِيدُنِي بِهِ الشَّيْطَانُ الرَّجِيمُ وَ مَا يُرِيدُنِي بِهِ السُّلْطَانُ الْعَنِيدُ مِمَّا أَحْطَتْ بِعِلْمِهِ وَ أَنْتَ الْقَادِرُ عَلَى صَرْفِهِ عَنِّي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ طَوَارِقِ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ زَوَابِعِهِمْ وَ تَوَابِعِهِمْ وَ بَوَائِقِهِمْ وَ مَكَائِدِهِمْ وَ مَشَاهِدِ الْفَسَقَةِ مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ أَنْ أُسْتَزَلَ عَنِ دِينِي فَتَفْسُدَ عَلَيَّ آخِرَتِي وَ يَكُونَ ذَلِكَ مِنْهُمْ ضَرًّا عَلَيَّ فِي مَعَاشِي أَوْ يَعْزِضَ بِلَاءٌ يُصِيبُنِي مِنْهُمْ لَا قُوَّةَ لِي بِهِ وَ لَا صَبْرَ لِي عَلَى احْتِمَالِهِ فَلَا تَبْتَلِنِي يَا إِلَهِي بِمُقَاسَاتِهِ فَيَمْنَعَنِي ذَلِكَ مِنْ ذِكْرِكَ وَ يَشْغَلَنِي عَنِ عِبَادَتِكَ أَنْتَ الْعَاصِمُ الْمَانِعُ وَ الدَّافِعُ الْوَاقِي مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ الرَّفَاهِيَةَ فِي مَعِيشَتِي مَا أَبْقَيْتَنِي مَعِيشَةً أَقْوَى بِهَا عَلَى طَاعَتِكَ وَ أَبْلُغُ بِهَا رِضْوَانَكَ وَ أَصِيرُ بِهَا مِنْكَ إِلَى دَارِ الْحَيَوَانِ غَدًا وَ ارْزُقْنِي رِزْقًا حَلَالًا يَكْفِينِي وَ لَا تَرْزُقْنِي رِزْقًا يُطْغِينِي وَ لَا تَبْتَلِنِي بِفَقْرٍ أَشْقَى بِهِ مُضِيْقًا عَلَيَّ أَعْطِنِي حِظًّا وَافِرًا فِي آخِرَتِي وَ مَعَاشًا وَاسِعًا هَنِيئًا مَرِيئًا فِي

دُنْيَايَ وَ لَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا عَلَيَّ سِجْنًا وَ لَا تَجْعَلْ فِرَاقَهَا عَلَيَّ حُزْنًا أَجْرِنِي مِنْ فِتْنَتِهَا مَرْضِيًّا
عَنِّي وَ اجْعَلْ عَمَلِي فِيهَا مَقْبُولًا وَ سَعْيِي فِيهَا مَشْكُورًا اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ فَأَرِدْهُ بِمِثْلِهِ وَ
مَنْ كَادَنِي فِيهَا فَكِدْهُ وَ اصْرِفْ عَنِّي هَمَّ مَنْ أَدْخَلَ عَلَيَّ هَمَّهُ وَ امْكُرْ بِمَنْ مَكَرَ بِي فَإِنَّكَ
خَيْرُ الْمَاكِرِينَ وَ أَفْقًا عَنِّي عُيُونَ الْكُفْرَةِ وَ الظَّلْمَةَ الطُّغَاةِ الْحَسَدَةِ اللَّهُمَّ وَ أَنْزِلْ عَلَيَّ مِنْكَ
السَّكِينَةَ وَ الْوَقَارَ وَ الْبِسْنِي دِرْعَكَ الْحَصِينَةَ وَ احْفَظْنِي بِسِتْرِكَ الْوَاقِي وَ جَلِّنِي عَافِيَتِكَ
النَّافِعَةَ وَ صَدِّقْ قَوْلِي وَ فِعَالِي وَ بَارِكْ لِي فِي وُلْدِي وَ أَهْلِي وَ مَالِي وَ مَا قَدَّمْتُ وَ مَا أَخَّرْتُ
وَ مَا أَغْفَلْتُ وَ مَا تَعَمَّدْتُ وَ مَا تَوَانَيْتُ وَ مَا أَعْلَنْتُ وَ مَا أَسْرَرْتُ فَاعْفِرْ لِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

ابن طاووس عليه الرحمة گوید که این آخر روایت ما از سعد بن عبد الله از کتاب «فضل الدعاء» است و از محمد بن حسن صفار به سندهای خود روایت کرده شدیم از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که آن حضرت این کلمات را می‌گفتند و کلمات این است: مَنْ كَانَتْ لَهُ حَاجَةٌ هَاهُنَا وَ هَاهُنَا فَإِنَّ حَاجَتِي إِلَيْكَ وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ.

دعای از حضرت امام محمد باقر علیه السلام برای امور مهم

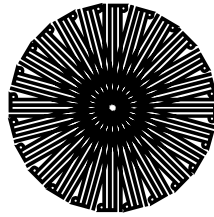
و از آن جمله دعای دیگر است که از حضرت امام محمد باقر علیه السلام مروی است، که من آن را در اصلی از کتابهای اصحاب خود یافتیم، منقول از عباس بن عامر، از ربیع، از عبد الله بن عبد الرحمن، از حضرت ابو جعفر علیه السلام که فرمودند: آیا می‌خواهی که ترا دعائی را تعلیم کنم که ما اهل بیت آن را نمی‌خوانیم هر گاه که اندوهی به ما روی دهد و ما از پادشاه امری را بترسیم مگر آنکه خدای تعالی آن را قبول می‌کند. گفتیم: بلی پدر و مادرم فدای تو باد یا ابن رسول الله. پس فرمودند که: این دعا را بخوان و دعا این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ حَسْبِيَ اللَّهُ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ أُمُورِي كُلِّهَا وَ
أَعُوذُ بِكَ مِنْ خِزْيِ الدُّنْيَا وَ عَذَابِ الآخِرَةِ آنچه که دوست دارد.

دعای از حضرت امام محمد باقر علیه السلام برای امور مهم

و از آن جمله دعای دیگر است که از حضرت امام محمد باقر علیه السلام مروی است، که من آن را در اصلی از کتابهای اصحاب خود یافتیم، منقول از عباس بن عامر، از ربیع، از عبد الله بن عبد الرحمن، از حضرت ابو جعفر علیه السلام که فرمودند: آیا می‌خواهی که ترا دعائی را تعلیم کنم که ما اهل بیت آن را نمی‌خوانیم هر گاه که اندوهی به ما روی دهد و ما از پادشاه امری را بترسیم مگر آنکه خدای تعالی آن را قبول می‌کند. گفتیم: بلی

پدر و مادرم فدای تو باد یا ابن رسول الله. پس فرمودند که: این دعا را بخوان و دعا این است: يَا كَائِنًا قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَ يَا مُكَوَّنَ كُلِّ شَيْءٍ وَ يَا بَاقِيًا بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ وَ أَفْعَلْ بِي كَذَا وَ كَذَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

دعاهای حضرت امام جعفر صادق علیه السلام

ذکر آنچه ما آن را از دعاهای مولای ما حضرت امام جعفر صادق پسر امام محمد بن علی بن حسین صلوات الله علیهم اجمعین اختیار کرده ایم.

پس از آن جمله دعائی است که ما به سندهای خود تا به شیخ ابی محمد هارون بن موسی تلعبری رضی الله عنه روایت کرده شدیم و او گفته که: به ما محمد بن همام حدیث نمود و او گفته که حدیث نمود عبد الله بن کثیر تمّار ، از محمد بن علی صرّاف و او گفته که نقل نمود به ما عبد الرحمن ابی نجران و او گفته که حدیث نمود به ما یاسر آزاد کرده ربیع که شنیدم از ربیع که یکی از مقرّبان منصور بود که گفت چون منصور دوانقی حج گذارد و به مدینه مشرفه وارد شد. در شبی بیدار بود پس مرا خواند و گفت: ای ربیع برو در همین وقت در کمال همواری و نهایت آهستگی و اگر توانی که به تنهائی بروی پس چنان بکن تا آنکه به خدمت حضرت ابا عبد الله جعفر بن محمد برسی. پس بگو که منصور پسر عمّ تو سلام بر تو می فرستد و می گوید که اگر چه خانه ها از هم دور است و احوالات من و شما با یک دیگر اختلاف دارد و لیکن ما و شما به خویشی و قرابت یک شخص برمی گردیم مانند دست راست و چپ که به یک بدن پیوسته اند و بگو که منصور از تو التماس می نماید که بیایید و او را در این وقت ببینید. پس اگر بیاید با او نهایت تواضع و مهربانی نمای و روی خود را از برای او به خاک بمال و اگر قبول نکند خواه عذری گوید و خواه نگوید پس اختیار را به او واگذار و باید که چون به خدمت آن حضرت وارد شوی در نهایت ادب و خوش سلوکی باشی و در کمال همواری سخن گوی و سخن درشتی نگوئی و کار بدی از تو سر نزنند. ربیع گفت: پس چون به در خانه آن حضرت رسیدم، آن حضرت را در خانه خلوت یافتم. پس در آن خانه داخل شدم بی آنکه دستوری از آن حضرت طلبم. پس دیدم آن حضرت را که گونه های ایشان خاک آلوده بود و دست های خود را بالا کرده تضرع می نمود و دعائی می خواند و اثر خاک در روی و در گونه آن حضرت ظاهر بود. پس جرأت ننمودم و احترام نمودم از آنکه سخنی

بگویم تا آنکه از نماز و دعا فارغ شد و روی به جانب من نمودند. پس گفتم: السلام علیک یا ابا عبد الله. پس فرمودند که و علیک السلام ای برادر به چه کار آمده‌ای. پس گفتم که ابن عمّ تو منصور سلام به تو می‌رساند و می‌گوید چنین و چنین تا به آخر آنچه پیغام کرده بود. پس آن حضرت فرمودند که وای بر تو ای ربیع و این آیه را خواندند که:

«آیا وقت نشد مر آن جماعتی را که ایمان آورده‌اند آنکه بترسند و نرم شود دل‌های ایشان از جهت آنکه بیاد آورند خدای تعالی و آنچه را که نازل شده است بر ایشان از موعظه‌ها و نصایح و سخنان حقّ و وقت نشد که نباشند مؤمنان مثل جماعت پیشینیان که داده شده است به ایشان کتاب (یعنی مثل یهود و نصاری نباشند که داده شده بود به ایشان تورات و انجیل). پس دراز شد عمر ایشان و طول امل بهم رسانیدند (و همه احکام خدا را فراموش کردند) پس سخت شد دل‌های ایشان (و بسیاری از ایشان از دین بیرون رفتند)».

پس باز فرمودند: و ای بر تو ای ربیع و این آیه دیگر را خواندند که: «آیا پس ایمن شدند اهل مکّه و حوالی آن از آنکه بیاید و وارد شود بر ایشان عذاب ما در حالی که باشند در خواب غفلت آیا ایمن شدند اهل قریه‌ها از آنکه بیاید ایشان را عقاب ما و حال آنکه ایشان مشغول باشند به لهو و لعب آیا پس ایشان ایمن گشتند از عذاب الهی پس ایمن نمی‌گردند از عذاب الهی مگر گروه زیانکاران».

و فرمودند که: بر امیر المؤمنین (یعنی منصور) این آیه‌ها را بخوان و سلام مرا به او برسان و باز به نماز مشغول شدند و بعد از نماز روی به من کردند، پس من گفتم: آیا بعد از رسانیدن سلام دیگر سخنی بگویم و او را عتاب نمایم یا آنکه گویم که اجابت فرمودند. حضرت فرمودند که: بلی به منصور بگو که:

«آیا پس دیدی آن کسی را که روی بگردانید از پیروی حقّ و داد اندکی مال خود را به رشوه و نگاهداشت ما بقی را جهت بخل آیا در نزد اوست دانش چیزهای پنهان و او می‌داند این را که معاقب نخواهد شد به سبب گناهان و این رشوه کفّار گناهان او خواهد شد. یا آنکه خبر کرده نشده است به آنچه در صفحه‌های موسی و ابراهیم است (یعنی در تورات و زبور) آن ابراهیمی که بسیار وفاکننده است و آنچه در صحف موسی و ابراهیم است آن است که بار بر نمی‌دارد هیچ بار بر دارنده‌ای بار گناه دیگری را و آنکه نیست برای انسان ثواب مگر آنچه خود سعی نموده است در تحصیل آن و آنکه سعی و عمل خود را زود باشد که ببیند در ترازوی اعمال». و به او بگو که قسم بخدا که به تحقیق که ما از او می‌ترسیم و از جهت ترس ما می‌ترسند آن زنانی چند که می‌داند آنها را و ناچاریم ما از آنکه این را به تو اظهار نمائیم. پس اگر از آنچه اراده داری باز ایستی و دست از ما برداری فبها و آلا پس شکوه ترا می‌کنم و نام ترا نزد خدای عزّ و جل و در هر شبانه روزی پنج مرتبه بعد از هر نماز مذکور می‌سازم و تو خود از پدر خود و از جدّ تو حدیث نموده‌ای آنکه رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند که چهار دعا است که از نزد خدای تعالی برگردیده نمی‌شود: یکی از آنها دعای پدر در حقّ فرزند خود است و دیگری دعای برادر مؤمن در حقّ برادر مؤمن خود غایبانه او است و دیگری دعای مظلوم در حقّ ظالم است و دیگری دعائی است که آن را شخصی از روی اخلاص کند.

ربیع گفت که: هنوز کلام آن حضرت تمام نشده بود که رسولان در عقب من آمدند تا خبر مرا معلوم کنند.

پس من باز گشتم و به نزد منصور رفتم و او را خبر دادم به آنچه گذشته بود.

پس منصور گریست و گفت بسوی آن حضرت بازگرد و بگو که اختیار زمان ملاقات و تشریف آوردن و در باب عدم ملاقات و نشستن و نیامدن با شماست و اما آن زنانی را که تو ایشان را ذکر نمودی پس بر ایشان سلام باد، پس به تحقیق که خدای تعالی ترس ایشان را ایمن گردانیده است و اندوه آنها را برطرف کرده است.

ربیع گفت: پس من به خدمت آن حضرت برگشتم و ایشان را خبر دادم به آنچه منصور گفته بود. پس آن حضرت فرمودند که: بگو صلّه رحم بجا آوردی و به جزای خیر جزا داده شوی. پس چشم‌های آن حضرت به اشک آمد تا آنکه در دامان ایشان چند قطره ریخت. پس فرمودند که: ای ربیع بدرستی که این دنیا اگر چه به آب و رنگ خود خود آرائی نموده است و به زینت خود فریب می‌دهد، پس بدرستی که آخر آن دور نیست که مثل

آخر فصل بهار باشد که سیزی او به عجب می آورد پس نزد منتهی شدن و تمام گشتن ایام آن خشک و پراکنده می شود و بر هر کسی که برای نفس خود پند و عبرت گیرد لازم است آنکه به سوی دنیا نگاه کند، نگاه کسی که برای او از جانب خدا عقلی کامل باشد و از بدی بازگشت آن و آخر آن بترسد. پس بدرستی که این دنیا به تحقیق که با جمعی حيله نموده است از ایشان مفارقت می کند زودتر از آنچه در آن باشند و بیشتر از آنچه در آن بهره برند. ایشان را اجل های ایشان در شب وارد می شود و حال آنکه ایشان در خواب غفلت باشند یا در روز و حال آنکه ایشان به لهو و لعب مشغول باشند. پس چگونه از دنیا بیرون کرده می شوند و به چه حال بعد از دنیا گردیده می شوند ایشان را دنیا آزار و تعب نتیجه بخشد و به ایشان پشیمانی و حسرت ارث می دهد ایشان را به تلخی خوراک جرعهای می آشاماند و ایشان را به جام فراق غصه می دهد. پس وای بر کسی که از دنیا راضی باشد، یا آنکه در دنیا خوشحال باشد. آیا آن کس محل هلاکت پدران خود را و جماعت پیشینیان از دشمنان و دوستان خود را نمی بیند! ای ربیع درازترین به دنیا از روی حسرت و بیشترین دنیا از جهت قباحت و زیانمندترین دنیا در سود، بزرگترین در اندوهناکی وقتی است که فریفته شده به دنیا مرگ خود را ببیند و آنکه مرگ آرزوهای او را بریده است و فرض کند که در دنیا همه کارها را بجای آورد بنا بر آنکه به او درازترین عمرها و زیادترین زندگانی داده شده باشد و در دنیا به همه آرزوها رسیده باشد. پس چه فایده ای آیا آخر آن جز پیری چیزی و منتهای آن به غیر از قبر جایی هست؟! از خدای تعالی برای ما و برای تو عمل صالح را به سبب فرمان برداری او سؤال می کنیم و بازگشت به سوی رحمت او و نجات یافتن از نافرمانی او و بینائی در حق شناسی او. پس بدرستی که نیست توفیق یافتن به این مگر از جانب خدا و به یاری خدا. ربیع گوید که پس من گفتم: یا ابا عبد الله ترا بر حقی سؤال می کنم که میان تو و میان خدای عز و جل است که کاری را نکنی مگر آنکه به من تعلیم نمائی آنچه را که به آن بسوی پروردگار خود تضرع می نمودی و آن را مانع میان خود و میان ترس و بیم خود گردانیده بودی. پس امیدوارم که خدای تعالی اصلاح کند و به برکت دعای تو شکستگی را درست نماید و توانگر گرداند به سبب آن درویشی را و بخدا سوگند که این را نمی خواهم و اراده نکردم مگر برای خود. ربیع گفت که: پس آن حضرت دست خود را بلند کردند و به سجده گاه خود روی کردند (یعنی روی به قبله نشستند) از جهت آنکه ناخوش داشتند که به همان وضع که نشسته بودند این دعا را بدون نیتی از جهت تعلیم من بخوانند. پس روی به قبله کردند تا آنکه این دعا را با نیت بخوانند و تعلیم من نیز به عمل آید. پس فرمودند که: این را بگو و دعا این است:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مُدْرِكَ الْهَارِبِينَ وَ يَا مَلْجَأَ الْخَائِفِينَ وَ يَا صَرِيخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ وَ يَا
غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ وَ يَا مُنْتَهَى غَايَةِ السَّائِلِينَ وَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ يَا حَقُّ يَا مُبِينُ يَا ذَا الْكَيْدِ الْمَتِينِ يَا مُنْصِفَ الْمُظْلُومِينَ مِنَ الظَّالِمِينَ يَا مُؤْمِنَ
أَوْلِيَائِهِ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ يَا مَنْ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ بِخَافِيَاتِ لَحْظِ الْجُفُونِ وَ سَرَائِرِ الْقُلُوبِ
وَ مَا كَانَ وَ يَكُونُ يَا رَبَّ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ وَ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَ الْأَنْبِيَاءِ الْمُرْسَلِينَ وَ
رَبَّ الْجِنَّ وَ الْإِنْسِ أَجْمَعِينَ يَا شَاهِدًا لَا يَغِيبُ يَا غَالِبًا غَيْرَ مَغْلُوبٍ يَا مَنْ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
رَقِيبٌ وَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبٌ وَ مِنْ كُلِّ عَبْدٍ قَرِيبٌ وَ لِكُلِّ دَعْوَةٍ مُسْتَجِيبٌ يَا إِلَهَ الْمَاضِينَ
وَ الْغَابِرِينَ وَ الْمُقَرَّبِينَ وَ الْجَا حِدِينَ وَ إِلَهَ الصَّامِتِينَ وَ النَّاطِقِينَ وَ رَبَّ الْأَحْيَاءِ وَ الْمَيِّتِينَ يَا
اللَّهُ يَا رَبَّاهُ يَا عَزِيزُ يَا حَكِيمُ يَا غَفُورُ يَا رَحِيمُ يَا أَوَّلُ يَا قَدِيمُ يَا شَكُورُ يَا حَلِيمُ يَا قَاهِرُ يَا
عَلِيمُ يَا سَمِيعُ يَا بَصِيرُ يَا لَطِيفُ يَا خَبِيرُ يَا عَالِمُ يَا قَدِيرُ يَا قَهَّارُ يَا غَفَّارُ يَا جَبَّارُ يَا خَالِقُ يَا

رَازِقُ يَا فَاتِقُ يَا رَاتِقُ يَا صَادِقُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا وَاحِدُ يَا مَاجِدُ يَا رَحْمَانُ يَا فَرْدُ يَا مَنَّانُ يَا
سُبُّوحُ يَا حَنَّانُ يَا قُدُّوسُ يَا رَعُوفُ يَا مُهَيِّمِنُ يَا حَمِيدُ يَا مَجِيدُ يَا مُبْدِيُّ يَا مُعِيدُ يَا وَلِيُّ يَا
عَلِيُّ يَا غَنِيُّ يَا قَوِيُّ يَا بَارِيُّ يَا مُصَوِّرُ يَا مَلِكُ يَا مُقْتَدِرُ يَا بَاعِثُ يَا وَارِثُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا عَظِيمُ
يَا بَاسِطُ يَا قَابِضُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا بَارُّ يَا وَتَرُ يَا مُعْطَى يَا مَانِعُ يَا ضَارُّ يَا نَافِعُ يَا مُفَرِّقُ يَا
جَامِعُ يَا حَقُّ يَا مُبِينُ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا وَدُودُ يَا مُعِيدُ يَا طَالِبُ يَا غَالِبُ يَا مُدْرِكُ يَا جَلِيلُ
يَا مُفْضِلُ يَا كَرِيمُ يَا مُتَفَضِّلُ يَا مُتَطَوِّلُ يَا أَوَّابُ يَا سَمِحُ يَا فَارِجُ الْهَمِّ يَا كَاشِفُ الْغَمِّ يَا
مُنْزِلُ الْحَقِّ يَا قَابِلُ الصِّدْقِ يَا فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا عِمَادُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا
مُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْبَلَاءِ الْجَمِيلِ وَالطَّوْلِ الْعَظِيمِ يَا ذَا السُّلْطَانِ الَّذِي لَا يَذَلُّ
وَالْعِزِّ الَّذِي لَا يُضَامُ يَا مَعْرُوفًا بِالْإِحْسَانِ يَا مَوْصُوفًا بِالْإِمْتِنَانِ يَا ظَاهِرًا بِلَا مُشَافَهَةٍ يَا بَاطِنًا
بِلَا مُلَامَسَةٍ يَا سَابِقَ الْأَشْيَاءِ بِنَفْسِهِ يَا أَوْلَا بَغَيْرِ غَايَةٍ يَا آخِرًا بَغَيْرِ نِهَائَةٍ يَا قَائِمًا بِلَا انْتِصَابٍ يَا
عَالِمًا بِلَا اِكْتِسَابٍ يَا ذَا الْأَسْمَاءِ الْحُسْنَى وَالصِّفَاتِ الْمُثَلَى وَالْمَثَلِ الْأَعْلَى يَا مَنْ قَصْرَتْ عَنْ
وَصْفِهِ أَلْسُنُ الْوَاصِفِينَ وَانْقَطَعَتْ عَنْهُ أَفْكَارُ الْمُتَفَكِّرِينَ وَ عَلَا وَ تَكَبَّرَ عَنْ صِفَاتِ الْمُلْحِدِينَ
وَ جَلَّ وَ عَزَّ عَنْ عَيْبِ الْعَائِبِينَ وَ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى عَنْ كِذْبِ الْكَاذِبِينَ وَ أَبَاطِيلِ الْمُبْطِلِينَ وَ
أَقَاوِيلِ الْعَادِلِينَ يَا مَنْ بَطْنٍ فَخْبَرٍ وَ ظَهْرٍ فَقَدَرٍ وَ أُعْطَى فَشَكَرَ وَ عَلَا فَفَقِهَرَ يَا رَبَّ الْعَيْنِ وَ
الْأَثَرِ وَ الْجِنِّ وَ الْبَشَرِ وَ الْأَنْثَى وَ الذَّكَرِ وَ الْبَحْثِ وَ النَّظَرِ وَ الْقَطْرِ وَ الْمَطَرِ وَ الشَّمْسِ وَ الْقَمَرِ
يَا شَاهِدَ النَّجْوَى وَ كَاشِفَ الْغَمِّ وَ دَافِعَ الْبَلْوَى وَ غَايَةَ كُلِّ شَكْوَى يَا نِعْمَ النَّصِيرُ وَ الْمَوْلَى
يَا مَنْ هُوَ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى. لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا وَ مَا تَحْتَ
الثَّرَى يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمَلُ يَا كَافِي يَا شَافِي يَا مُحْيِي يَا مُمِيتُ يَا مَنْ
يَرَى وَ لَا يُرَى وَ لَا يَسْتَعِينُ بِسِنَاءِ الضِّيَاءِ يَا مُحْصِيَ عَدَدِ الْأَشْيَاءِ يَا عَلِيَّ الْجَدِّ يَا غَالِبَ
الْجُنْدِ يَا مَنْ لَهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ يَدٌ وَ فِي كُلِّ شَيْءٍ كَيْدٌ يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ صَغِيرٌ عَنْ كَبِيرٍ وَ لَا
حَقِيرٌ عَنْ خَطِيرٍ وَ لَا يَسِيرٌ عَنْ عَسِيرٍ يَا فَاعِلٌ بَغَيْرِ مُبَاشَرَةٍ يَا عَالِمٌ مِنْ غَيْرِ مُعَلِّمٍ يَا مَنْ بَدَأَ

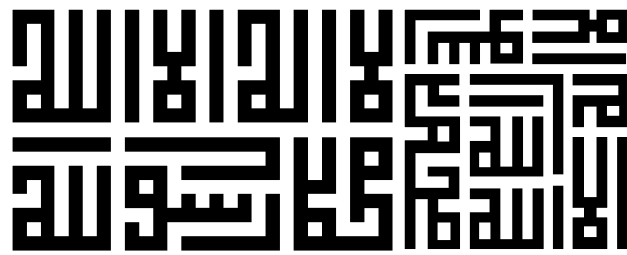
بِالنَّعْمَةِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا وَ الْفَضِيلَةَ قَبْلَ اسْتِيْجَابِهَا يَا مَنْ أَنْعَمَ عَلَيَّ الْمُؤْمِنِ وَ الْكَافِرِ وَ اسْتَصْلَحَ الْفَاسِدَ وَ الصَّالِحَ عَلَيْهِ وَ رَدَّ الْمُعَانِدَ وَ الشَّارِدَ عَنْهُ يَا مَنْ أَهْلَكَ بَعْدَ الْبَيِّنَةِ وَ أَخَذَ بَعْدَ قَطْعِ الْمَعْذِرَةِ وَ أَقَامَ الْحُجَّةَ وَ دَرَأَ عَنِ الْقُلُوبِ الشُّبُهَةَ وَ أَقَامَ الدَّلَالَهَ وَ قَادَ إِلَى مُعَايِنَةِ الْآيَةِ يَا بَارِيَّ الْجَسَدِ وَ مُوسِّعَ الْبَلَدِ وَ مُجْرِي الْقُوتِ وَ مُنْشِرَ الْعِظَامِ بَعْدَ الْمَوْتِ وَ مُنْزِلَ الْغَيْثِ يَا سَامِعَ الصَّوْتِ وَ سَابِقَ الْقُوتِ يَا رَبَّ الْآيَاتِ وَ الْمُعْجِزَاتِ مَطَرٍ وَ نَبَاتٍ وَ آبَاءٍ وَ أُمَّهَاتٍ وَ بَنِينَ وَ بَنَاتٍ وَ ذَاهِبٍ وَ آتٍ وَ لَيْلٍ دَاجٍ وَ سَمَاءٍ ذَاتِ أُبْرَاجٍ وَ سِرَاجٍ وَهَاجٍ وَ بَحْرِ عَجَاجٍ وَ نُجُومٍ تَمُورُ وَ أَرْوَاحٍ تَدُورُ وَ مِيَاهٍ تَفُورُ وَ مِهَادٍ مَوْضُوعٍ وَ سِتْرِ مَرْفُوعٍ وَ رِيَّاحٍ تَهْبُّ وَ بَلَاءٍ مَدْفُوعٍ وَ كَلَامٍ مَسْمُوعٍ وَ مَنَامٍ وَ سِبَاعٍ وَ أَنْعَامٍ وَ دَوَابِّ وَ هَوَامِّ وَ غَمَامٍ وَ آكَامٍ وَ أُمُورٍ ذَاتِ نِظَامٍ مِنْ شِتَاءٍ وَ مَصِيفٍ وَ رَبِيعٍ وَ خَرِيفٍ أَنْتَ أَنْتَ خَلَقْتَ هَذَا يَا رَبَّ فَأَحْسَنْتَ وَ قَدَّرْتَ فَأَتَقَنْتَ وَ سَوَّيْتَ فَأَحْكَمْتَ وَ نَبَّهْتَ عَلَى الْفِكْرَةِ فَأَنْعَمْتَ وَ نَادَيْتَ الْأَحْيَاءَ فَأَفْهَمْتَ وَ لَمْ يَبْقَ عَلَيَّ إِلَّا الشُّكْرُ لَكَ وَ الذِّكْرُ لِمَحَامِدِكَ وَ الْإِنْقِيَادُ إِلَى طَاعَتِكَ وَ الْإِسْتِمَاعُ لِلدَّاعِي إِلَيْكَ فَإِنْ عَصَيْتُكَ فَلَكَ الْحُجَّةُ وَ إِنْ أَطَعْتُكَ فَلَكَ الْمِنَّةُ يَا مَنْ يُمِهِّلُ فَلَا يَعْجَلُ وَ يَعْلَمُ فَلَا يَجْهَلُ وَ يُعْطِي فَلَا يَبْخُلُ يَا أَحَقَّ مَنْ عُبِدَ وَ حُمِدَ وَ سُئِلَ وَ رُجِيَ وَ اعْتُمِدَ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ مُقَدَّسٍ مُطَهَّرٍ مَكْنُونٍ اخْتَرْتَهُ لِنَفْسِكَ وَ كُلِّ ثَنَاءٍ عَالٍ رَفِيعٍ كَرِيمٍ رَضِيتَ بِهِ مِدْحَةً لَكَ وَ بِحَقِّ كُلِّ مَلَكٍ قَرِيبٍ مَنْزِلَتُهُ عِنْدَكَ وَ بِحَقِّ كُلِّ نَبِيٍّ أَرْسَلْتَهُ إِلَى عِبَادِكَ وَ بِكُلِّ شَيْءٍ جَعَلْتَهُ مُصَدِّقاً لِرُسُلِكَ وَ بِكُلِّ كِتَابٍ فَصَّلْتَهُ وَ وَصَلْتَهُ وَ بَيَّنْتَهُ وَ أَحْكَمْتَهُ وَ شَرَعْتَهُ وَ نَسَخْتَهُ وَ بِكُلِّ دُعَاءٍ سَمِعْتَهُ فَأَجَبْتَهُ وَ عَمَلٍ رَفَعْتَهُ وَ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ مَنْ عَظَّمْتَ حَقَّهُ وَ أَعْلَيْتَ قَدْرَهُ وَ شَرَفْتَ بُنْيَانَهُ مِمَّنْ أَسْمَعْتَنَا ذِكْرَهُ وَ عَرَفْتَنَا أَمْرَهُ وَ مِمَّنْ لَمْ تُعَرِّفْنَا مَقَامَهُ وَ لَمْ تُظْهِرْ لَنَا شَأْنَهُ مِمَّنْ خَلَقْتَهُ مِنْ أَوَّلِ مَا ابْتَدَأْتَ بِهِ خَلْقَكَ وَ مِمَّنْ تَخَلَّقْتَهُ إِلَى انْقِضَاءِ عِلْمِكَ وَ أَسْأَلُكَ بِتَوْحِيدِكَ الَّذِي فَطَرْتَ عَلَيْهِ الْعُقُولَ وَ أَخَذْتَ بِهِ الْمَوَاطِيقَ وَ أَرْسَلْتَ بِهِ الرُّسُلَ وَ أَنْزَلْتَ عَلَيْهِ الْكُتُبَ وَ جَعَلْتَهُ أَوَّلَ فُرُوضِكَ وَ نِهَآيَةَ طَاعَتِكَ فَلَمْ تَقْبَلْ حَسَنَةً إِلَّا مَعَهَا وَ لَمْ تَغْفِرْ سَيِّئَةً إِلَّا

بَعْدَهَا وَ اتَّوَجَّهَ إِلَيْكَ بِجُودِكَ وَ مَجْدِكَ وَ كَرَمِكَ وَ عِزِّكَ وَ جَلَالِكَ وَ عَفْوِكَ وَ اِمْتِنَانِكَ وَ تَطَوُّلِكَ وَ بِحَقِّكَ الَّذِي هُوَ اَعْظَمُ مِنْ حُقُوقِ خَلْقِكَ وَ اَسْأَلُكَ يَا اَللَّهُ يَا اَللَّهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ ثَلَاثَ عَشْرَةَ مَرَّةً وَ اُرْغَبُ اِلَيْكَ خَاصًّا وَ عَامًّا وَ اَوَّلًا وَ اٰخِرًا وَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ اَلْاَمِينِ رَسُوْلِكَ سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ وَ نَبِيِّكَ اِمَامِ الْمُتَّقِيْنَ وَ بِالرَّسَالَةِ الَّتِي اَدَّاهَا وَ الْعِبَادَةَ الَّتِي اجْتَهَدَ فِيْهَا وَ الْمِحْنَةَ الَّتِي صَبَرَ عَلَيْهَا وَ الْمَغْفِرَةَ الَّتِي دَعَا اِلَيْهَا وَ الدِّيَانَةَ الَّتِي حَرَّضَ (حَضَّ) عَلَيْهَا مُنْذُ وَقْتِ رِسَالَتِكَ اِيَّاهُ اِلَى اَنْ تَوْفَّقْتَهُ بِمَا بَيَّنَّ ذَلِكَ مِنْ اَقْوَالِهِ الْحَكِيْمَةِ وَ اَفْعَالِهِ الْكَرِيْمَةِ وَ مَقَامَاتِهِ الْمَشْهُوْرَةِ وَ سَاعَاتِهِ الْمَعْدُوْدَةِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِ كَمَا وَعَدْتَهُ مِنْ نَفْسِكَ وَ تُعْطِيَهُ اَفْضَلَ مَا اَمَّلَ مِنْ ثَوَابِكَ وَ تُرْلَفَ لَدَيْكَ مَنْزِلَتَهُ وَ تُعَلَى عِنْدَكَ دَرَجَتَهُ وَ تَبْعَثَهُ الْمَقَامَ الْمَحْمُوْدَ وَ تُورِدَهُ حَوْضَ الْكَرَمِ وَ الْجُوْدِ وَ تُبَارِكَ عَلَيْهِ بِرَكَّةً عَامَّةً خَاصَّةً مَاسَّةً زَاكِيَةً عَالِيَةً سَامِيَةً لَا اِنْقِطَاعَ لِذَوَامِهَا وَ لَا نَقِيصَةَ فِي كَمَالِهَا وَ لَا مَزِيْدَ اِلَّا فِي قُدْرَتِكَ عَلَيْهَا وَ تَزِيْدَهُ بَعْدَ ذَلِكَ مِمَّا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ وَ اُقَدِّرُ عَلَيْهِ وَ اَوْسَعُ لَهُ وَ تُؤْتِيْ ذَلِكَ حَتَّى يَزِدَّادَ فِي الْاِيْمَانِ بِهِ بَصِيْرَةً وَ فِي مَحَبَّتِهِ ثَبَاتًا وَ حُجَّةً وَ عَلَى اِلِهِ الطَّاهِرِيْنَ الطَّيِّبِيْنَ الْاٰخِيَارِ الْمُنْتَجَبِيْنَ الْاَبْرَارِ وَ عَلَى جَبْرَائِيْلَ وَ مِيكَائِيْلَ وَ الْمَلٰٓئِكَةِ الْمُقْرَبِيْنَ وَ حَمَلَةَ عَرْشِكَ اٰجْمَعِيْنَ وَ عَلَى جَمِيْعِ النَّبِيِّيْنَ وَ الْمُرْسَلِيْنَ وَ الصِّدِّيقِيْنَ وَ الشُّهَدَاءِ وَ الصَّالِحِيْنَ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَكَاتُهُ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَصْبَحْتُ لَا اَمْلِكُ لِنَفْسِيْ ضَرًّا وَ لَا نَفْعًا وَ لَا مَوْتًا وَ لَا حَيَاةً وَ لَا نَشُوْرًا قَدْ ذَلَّ مَصْرَعِيْ وَ اِنْقَطَعَ وَ ذَهَبَ مَسْأَلَتِيْ وَ ذَلَّ نَاصِرِيْ وَ اَسْلَمْنِيْ اَهْلِيْ وَ وُلْدِيْ بَعْدَ قِيَامِ حُجَّتِكَ وَ ظُهُورِ بَرَاهِيْنِكَ عِنْدِيْ وَ وُضُوْحِ دَلٰٓئِلِكَ اَللّٰهُمَّ اِنَّهُ قَدْ اُكْدِيَ الطَّلَبُ وَ اَعْيَتِ الْحِيْلُ اِلَّا عِنْدَكَ وَ اِنْغَلَقَتِ الطَّرُقُ وَ ضَاقَتِ الْمَذَاهِبُ اِلَّا اِلَيْكَ وَ دَرَسَتِ الْاَمَالُ وَ اِنْقَطَعَ الرَّجَاءُ اِلَّا مِنْكَ وَ كُذِّبَ الظَّنُّ وَ اُخْلِفَتِ الْعِدَاةُ اِلَّا عِدَّتَكَ اَللّٰهُمَّ اِنَّ مَنَاهِلَ الرَّجَاءِ لِفَضْلِكَ مُتْرَعَةٌ وَ اَبْوَابُ الدُّعَاءِ لِمَنْ دَعَاكَ مُفْتَحَةٌ وَ الْاِسْتِغَاثَةُ لِمَنْ اسْتَعَاثَ بِكَ مُبَاحَةٌ وَ اَنْتَ لِدَاعِيكَ بِمَوْضِعِ الْاِجَابَةِ وَ الصَّارِحِ اِلَيْكَ وَلِيُّ الْاِغَاثَةِ وَ الْقَاصِدِ اِلَيْكَ قَرِيْبُ الْمَسَافَةِ وَ اِنْ

مَوْعِدَكَ عِوَضٌ عَنِ مَنَعِ الْبَاخِلِينَ وَ مَنَدُوحَةٌ عَمَّا فِي أَيْدِي الْمُسْتَأَثِرِينَ وَ دَرَكَ مِنْ حَيْلِ
الْمُوَازِرِينَ وَ الرَّاحِلِ إِلَيْكَ يَا رَبِّ قَرِيبُ الْمَسَافَةِ مِنْكَ وَ أَنْتَ لَا تَحْتَجِبُ عَنْ خَلْقِكَ إِلَّا أَنْ
تَحْجُبَهُمُ الْأَعْمَالُ السَّيِّئَةُ دُونَكَ وَ مَا أَبْرَأُ نَفْسِي مِنْهَا وَ لَا أَرْفَعُ قَدْرِي عَنْهَا إِنْ لِنَفْسِي يَا
سَيِّدِي لَظُلُومٌ وَ بِقَدْرِي لَجَهُولٌ إِلَّا أَنْ تَرْحَمَنِي وَ تَلْحَظَنِي وَ تَعُودَ بِفَضْلِكَ عَلَيَّ وَ تَذَرَأُ
عِقَابَكَ عَنِّي وَ تَرْحَمَنِي وَ تَلْحَظَنِي بِالْعَيْنِ الَّتِي أَنْقَذْتَنِي بِهَا مِنْ حَيْرَةِ الشَّكِّ وَ رَفَعْتَنِي مِنْ
هُوَّةِ الضَّلَالَةِ وَ أَنْعَشْتَنِي مِنْ مَيْتَةِ الْجَهَالَةِ وَ هَدَيْتَنِي بِهَا مِنَ الْأَنْهَاجِ الْحَائِرَةِ اللَّهُمَّ وَ قَدْ
عَلِمْتُ أَنَّ أَفْضَلَ زَادِ الرَّاحِلِ إِلَيْكَ عَزْمُ إِرَادَةٍ وَ إِخْلَاصُ نِيَّةٍ وَ قَدْ دَعَوْتُكَ بِعَزْمٍ إِرَادَتِي وَ
إِخْلَاصٍ طَوِيَّتِي وَ صَادِقٍ نِيَّتِي فَهَذَا أَنَا ذَا مِسْكِينِكَ بِأَيْسُوكَ أَسِيرُكَ فَقِيرُكَ سَائِلُكَ مُنِيخُ
بِفَنَائِكَ قَارِعُ بَابِ رَجَائِكَ وَ أَنْتَ آنَسُ الْأَنْسِينَ لِأَوْلِيَائِكَ وَ أُخْرَى بِكِفَايَةِ الْمُتَوَكِّلِ عَلَيْكَ وَ
أَوْلَى بِنَصْرِ الْوَاتِقِ بِكَ وَ أَحَقُّ بِرِعَايَةِ الْمُنْقَطِعِ إِلَيْكَ سِرِّي لَكَ مَكْشُوفٌ وَ أَنَا إِلَيْكَ مَلْهُوفٌ
وَ أَنَا عَاجِزٌ وَ أَنْتَ قَدِيرٌ وَ أَنَا صَغِيرٌ وَ أَنْتَ كَبِيرٌ وَ أَنَا ضَعِيفٌ وَ أَنْتَ قَوِيٌّ وَ أَنَا فَقِيرٌ وَ أَنْتَ
غَنِيٌّ إِذَا أَوْحَشْتَنِي الْغُرْبَةَ آنَسَنِي ذِكْرَكَ وَ إِذَا صَبَّتْ عَلَيَّ الْأُمُورُ اسْتَجَرْتُ بِكَ وَ إِذَا
تَلَاَحَكْتَ عَلَيَّ الشَّدَائِدُ أَمَلْتُكَ وَ أَيْنَ يَذْهَبُ بِي عَنْكَ وَ أَنْتَ أَقْرَبُ مِنْ وَرِيدِي وَ أَحْصَنُ مِنْ
عَدِيدِي وَ أَوْجَدُ مِنْ مَكَانِي وَ أَصَحُّ مِنْ مَعْقُولِي وَ أَزِمَّةُ الْأُمُورِ كُلِّهَا بِيَدِكَ صَادِرَةٌ عَنْ
قَضَائِكَ مُدْعِنَةٌ بِالْخُضُوعِ لِقُدْرَتِكَ فَقِيرَةٌ إِلَى عَفْوِكَ ذَاتُ فَاقَةٍ إِلَى قَارِبٍ مِنْ رَحْمَتِكَ وَ قَدْ
مَسَّنِيَ الْفَقْرُ وَ نَالَني الضَّرُّ وَ شَمِلْتَنِي الْخِصَاصَةُ وَ عَرَّتَنِي الْحَاجَةُ وَ تَوَسَّمتُ بِالذَّلَّةِ وَ عَلَتْنِي
الْمَسْكَنَةُ وَ حَقَّتْ عَلَيَّ الْكَلِمَةُ وَ أَحَاطَتْ بِي الْخَطِيئَةُ وَ هَذَا الْوَقْتُ الَّذِي وَعَدْتَ أَوْلِيَاءَكَ
فِيهِ الْإِجَابَةَ فَاْمَسَحْ مَا بِي بِيَمِينِكَ الشَّافِيَةَ وَ انْظُرْ إِلَيَّ بِعَيْنِكَ الرَّاحِمَةَ وَ ادْخُلْنِي فِي
رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ وَ أَقْبِلْ عَلَيَّ بِوَجْهِكَ ذِي الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ فَإِنَّكَ إِذَا أَقْبَلْتَ عَلَيَّ أَسِيرٌ
فَكَكْتَهُ وَ عَلَيَّ ضَالٌّ فَهَدَيْتَهُ وَ عَلَيَّ حَائِرٌ أَوَيْتَهُ وَ عَلَيَّ ضَعِيفٌ قَوَّيْتَهُ وَ عَلَيَّ خَائِفٌ أَمَنْتَهُ
اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَمْ أَشْكُرْهُ وَ ابْتَلَيْتَنِي فَلَمْ أَصْبِرْ فَلَمْ يُوجِبْ عَجْزِي عَنْ شُكْرِكَ

مَنْعَ الْمُؤَمَّلِ مِنْ فَضْلِكَ وَ أَوْجَبَ عَجْزِي عَنِ الصَّبْرِ عَلَى بَلَائِكَ كَشَفَ ضُرَّكَ وَ إِنْزَالَ
رَحْمَتِكَ فَيَا مَنْ قَلَّ عِنْدَ بَلَائِهِ صَبْرِي فَعَافِنِي وَ عِنْدَ نِعْمَائِهِ شُكْرِي فَأَعْطَانِي أَسْأَلُكَ الْمَزِيدَ
مِنْ فَضْلِكَ وَ الْإِيزَاعَ لِشُكْرِكَ وَ الْإِعْتِدَادَ بِنِعْمَائِكَ فِي أَعْفَى الْعَافِيَةِ وَ أَسْبَغِ النِّعْمَةَ إِنَّكَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ لَا تُخْلِنِي مِنْ يَدِكَ وَ لَا تَتْرُكْنِي لِقَاءَ لِعَدُوِّكَ وَ لَا لِعِدُوِّي وَ لَا
تُوحِشْنِي مِنْ لَطَائِفِكَ الْخَفِيَّةِ وَ كِفَايَتِكَ الْجَمِيلَةِ وَ إِنْ شَرَدْتُ عَنْكَ فَارُدُّدْنِي إِلَيْكَ وَ إِنْ
فَسَدْتُ عَلَيْكَ فَأَصْلِحْنِي لَكَ فَإِنَّكَ تَرُدُّ الشَّارِدَ وَ تُصْلِحُ الْفَاسِدَ وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
اللَّهُمَّ هَذَا مَقَامُ الْعَائِذِ بِكَ اللَّائِذِ بِعَفْوِكَ الْمُسْتَجِيرِ بِعِزِّ جَلَالِكَ قَدْ رَأَى أَعْلَامَ قُدْرَتِكَ فَأَرَاهُ
آثَارَ رَحْمَتِكَ فَإِنَّكَ تَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ تُعِيدُهُ وَ هُوَ أَهْوَنُ عَلَيْكَ وَ لَكَ الْمَثَلُ الْأَعْلَى فِي
السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ اللَّهُمَّ فَتَوَلَّنِي وَ لِيَايَةً تُغْنِينِي بِهَا عَنْ سِوَاهَا وَ
أَعْطِنِي عَطِيَّةً لَا أَحْتَاجُ إِلَى غَيْرِكَ مَعَهَا فَإِنَّهَا لَيْسَتْ بِبِدْعٍ مِنْ وَلَائِكَ وَ لَا بِنُكْرٍ مِنْ
عَطِيَّتِكَ وَ لَا بِأَوْلَى مِنْ كِفَايَتِكَ اذْفَعِ الصَّرْعَةَ وَ أَنْعَشِ السَّفْطَةَ وَ تَجَاوَزْ عَنِ الزَّلَّةِ وَ اِقْبَلِ
التَّوْبَةَ وَ ارْحَمِ الْهَفْوَةَ وَ أَنْجِ مِنَ الْوَرْطَةِ وَ أَقِلِ الْعَثْرَةَ يَا مُنْتَهَى الرَّغْبَةِ وَ غِيَاثَ الْكُرْبَةِ وَ وِلَى
النِّعْمَةِ وَ صَاحِبِي فِي الشَّدَّةِ وَ رَحْمَانَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ أَنْتَ رَحْمَانِي إِلَى مَنْ تَكَلَّمْتَنِي إِلَى
بَعِيدٍ يَتَجَهَّمُنِي أَوْ عَدُوٍّ يَمْلِكُ أَمْرِي إِنْ لَمْ تَكُ عَلَيَّ سَاحِطًا فَمَا أَبَالِي غَيْرَ أَنْ عَفْوَكَ لَا
يَضِيقُ عَنِّي وَ رِضَاكَ يَنْفَعُنِي وَ كَنَفَكَ يَسْعُنِي وَ يَدَكَ الْبَاسِطَةَ تَدْفَعُ عَنِّي فَخُذْ بِيَدِي مِنْ
دَحْضِ الزَّلَّةِ فَقَدْ كَبُوتُ وَ ثَبَّتْنِي عَلَى الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ وَ اهْدِنِي وَ إِلَّا غَوَيْتُ يَا هَادِي
الطَّرِيقِ يَا فَارِجَ الْمَضِيقِ يَا إِلَهِي بِالتَّحْقِيقِ يَا جَارِي اللَّصِيقِ يَا رُكْنِي الْوَثِيقِ يَا كَنْزِي
الْعَتِيقِ احْلُلْ عَنِّي الْمَضِيقَ وَ اكْفِنِي شَرَّ مَا أَطِيقُ وَ مَا لَا أَطِيقُ يَا أَهْلَ التَّقْوَى وَ الْمَغْفِرَةَ وَ
ذَا الْعِزِّ وَ الْقُدْرَةَ وَ الْإِلَاءِ وَ الْعِظَمَةَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ خَيْرَ الْغَافِرِينَ وَ أَكْرَمَ النَّاطِرِينَ وَ رَبَّ
الْعَالَمِينَ لَا تَقْطَعْ مِنْكَ رَجَائِي وَ لَا تُخَيِّبْ دُعَائِي وَ لَا تُجْهِدْ بَلَائِي وَ لَا تُسَيِّءْ قَضَائِي وَ لَا
تَجْعَلِ النَّارَ مَأْوَايَ وَ اجْعَلِ الْجَنَّةَ مَثْوَايَ وَ أَعْطِنِي مِنَ الدُّنْيَا سُؤْلِي وَ مَنَائِي وَ بَلِّغْنِي مِنَ

الْآخِرَةَ أَمَلِي وَ رِضَايَ وَ آتِنِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنَا بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ
النَّارِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ وَ أَنْتَ حَسْبِي وَ نِعْمَ
الْوَكِيلُ

دعای مولای ما حضرت امام جعفر صادق علیه السلام در وقتی که منصور در مرتبه دویم بعد از
برگشتن منصور از مکه به مدینه ایشان را طلبید

از ابو محمد حسن بن محمد نوفلی مروی است که گفت: ربیع مصاحب و مقرب ابو جعفر منصور دوانقی به ما حدیث نمود که گفت: با ابو جعفر
منصور حج نمودم. پس در اثناء راه منصور به من گفت که: ای ربیع هر گاه به مدینه برسیم و فرود آئیم، پس جعفر بن محمد بن علی بن حسین
بن علی علیهم السلام بیاد من آور. پس قسم بخدای عظیم که او را احدی به غیر از من نمی‌کشد و می‌ترسم که او را بیاد من نیاوری! چون داخل
مدینه شدیم، خدای متعال مرا از یادآوری او به فراموشی انداخت.

ربیع گوید: تا آنکه چون داخل مکه شدیم منصور به من گفت که: ای ربیع آیا من به تو امر نکردم که هر گاه که داخل مدینه شویم جعفر بن محمد
را بیاد من آوری! پس من گفتم: که یا امیر المؤمنین این را فراموش کردم. منصور به من گفت: پس هر گاه که به مدینه برگردیم باید که مرا بیاد
آوری. پس ناچار از قتل او هستم و اگر بیاد من نیاوری هر آینه گردن ترا می‌زنم.

ربیع گوید: پس گفتم که: یا امیر المؤمنین چنین باشد. پس به رفقا و مصاحبان و غلامان خود سفارش بسیار نمودم که هر گاه که داخل مدینه
شویم، جعفر بن محمد را بیاد من آورند. پس دائماً اصحاب من و غلامان من در هر منزلی که فرود می‌آمدیم، مرا بیاد می‌آوردند تا آنکه به مدینه در
برگشتن وارد شدیم. پس چون فرود آمدیم، من به نزد منصور رفتم و پیش روی او ایستادم و گفتم: یا امیر المؤمنین جعفر بن محمد!! پس منصور
خندید و گفت: بلی ای ربیع بخانه آن حضرت برو و او را بیاور و امان او را بگیرد و او را بر روی زمین بکش تا آنکه او را بیاوری. پس گفتم ای مولای
من آنچه را که فرمودید، بجای می‌آورم و امر ترا فرمان بردارم. پس برخاستم و بسیار دلگیر و متغیر الاحوال بودم به سبب مرتکب شدن من چنین
کاری را!! ربیع گفت: پس به نزد حضرت امام جعفر صادق علیه السلام و التحیه رفتم. دیدم که آن حضرت در میان خانه خود نشسته بودند.

پس گفتم که فدای شما گردانیده شوم! بدرستی که امیر المؤمنین (یعنی منصور) شما را می‌طلبید. پس آن حضرت فرمودند که:

سمعا و طاعة و از جای خود برخاسته با من براه افتادند. ربیع گوید که پس من گفتم: یا ابن رسول الله صلی الله علیه و آله بدرستی که منصور به من امر کرده است که شما را نزد او نبرم مگر کشان کشان. پس حضرت فرمودند که: به جای آور آنچه را که او ترا به آن امر نموده است. ربیع گوید: پس من سر آستین آن حضرت را گرفتم و آن حضرت را به سوی منصور کشیدم.

پس چون بخانه او داخل شدم، دیدم که منصور بر کرسی خود نشسته است و در دست او گریزی از آهن است و اراده دارد که آن حضرت را به آن گرز شهید کند و به جانب جعفر بن محمد علیه السلام نظر کردم، پس لبهای آن حضرت را دیدم که حرکت می کرد، پس در آن شک نداشتم که آن حضرت را شهید خواهد نمود و آن کلامی را نفهمیدم که حضرت امام جعفر علیه السلام لبهای خود را به آن حرکت می دادند و من ایستاده بودم و نگاه می کردم تا چه روی نماید. ربیع گوید: پس چون جعفر بن محمد به او نزدیک شدند، منصور در کمال گشاده روئی گفت: ای پسر عم من نزدیک من بیا و آن حضرت را نزدیک خود برد و بر کرسی خود نشانید. پس به غلامی گفت که آن حقه روغن عطر را بیاور. پس غلام چون آن حقه را آورد، منصور قدری از آن عطر را برداشت و به محاسن آن حضرت مالید. پس امر فرمود که استری و یک همیان زر و خلعتی جهت آن حضرت حاضر کردند و رخصت معاودت به آن حضرت داد. پس چون حضرت برخاستند و از نزد منصور بیرون آمده به منزل خود رسیدند، من به خانه آن حضرت رفتم و گفتم پدر و مادرم فدای تو باد یا ابن رسول الله! بدرستی که من هیچ شک نداشتم در آنکه در ساعتی که داخل شوید، منصور شما را شهید خواهد نمود و دیدم که در هنگامی که بر منصور داخل شدید، لبهای مبارک شما حرکت می کرد، پس چه چیز می خواندید؟ آن حضرت فرمودند که: بلی ای ربیع این را بدان که این دعا را می خواندم و دعا این است:

حَسْبِيَ الرَّبُّ مِنَ الْمَرْبُوبِينَ حَسْبِيَ الْخَالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ حَسْبِيَ مَنْ لَمْ يَزَلْ حَسْبِيَ
حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ حَسْبِيَ الَّذِي لَمْ يَزَلْ حَسْبِيَ
حَسْبِيَ حَسْبِيَ حَسْبِيَ اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ اللَّهُمَّ احْرُسْنِي بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا يَنَامُ وَ اكْنُفْنِي
بِرُكْنِكَ الَّذِي لَا يُرَامُ وَ احْفَظْنِي بِعِزِّكَ وَ اكْفِنِي شَرَّهُ بِقُدْرَتِكَ وَ مَنْ عَلَىٰ بِنَصْرِكَ وَ إِلَّا
هَلَكْتُ وَ أَنْتَ رَبِّي اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَجَلٌ وَ أَجْبَرُ مِمَّا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْرُوكَ فِي نَحْرِهِ وَ
أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَ اسْتَعِينِكَ عَلَيْهِ وَ اسْتَكْفِيكَ إِيَّاهُ يَا كَافِيَ مُوسَىٰ فِرْعَوْنَ وَ مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ الْأَحْزَابِ الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ
فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَ قَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ وَ أَوْلِيكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَ
سَمِعِهِمْ وَ أَبْصَارِهِمْ وَ أَوْلِيكَ هُمُ الْغَافِلُونَ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ وَ جَعَلْنَا
مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

ابن طاووس علیه الرحمه گفته که: در عقب این دعا یافتیم: این عوده ای است از برای مولای ما حضرت امام جعفر صادق علیه السلام در وقتی که منصور آن حضرت را خواند و از ربیع مقرب نزد منصور مروی است و عوده این است:

بِاللَّهِ أَسْتَفْتِحُ وَ بِاللَّهِ أَسْتَنْجِحُ وَ بِرَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ أَتَوَسَّلُ وَ بِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ أَتَشْفَعُ وَ بِالْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا أَتَقَرَّبُ اللَّهُمَّ لِي صُعُوبَتَهُ وَ سَهْلٌ لِي حُزُونَتَهُ وَ وَجْهٌ سَمِعَهُ وَ بَصَرَهُ وَ جَمِيعَ جَوَارِحِهِ إِلَيَّ بِالرَّأْفَةِ وَ الرَّحْمَةِ وَ اذْهَبْ عَنِّي غَيْظَهُ وَ بَأْسَهُ وَ مَكْرَهُ وَ جُنُودَهُ وَ أَحْزَابَهُ وَ انصُرْنِي عَلَيْهِ بِحَقِّ كُلِّ سَائِحٍ فِي رِيَاضٍ قُدْسِيكَ وَ فُضَاءِ نُورِكَ وَ شَرِبَ مِنْ حَيَوَانِ مَائِكَ وَ أَنْقِذْنِي بِنَصْرِكَ الْعَامِّ الْمُحِيطِ جَبْرَائِيلُ عَنِ يَمِينِي وَ مِيكَائِيلُ عَنِ يَسَارِي وَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ أَمَامِي وَ اللَّهُ وَلِيِّي وَ حَافِظِي وَ نَاصِرِي وَ أَمَانِي فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ اسْتَتَرْتُ وَ احْتَجَبْتُ وَ امْتَنَعْتُ وَ تَعَزَّزْتُ بِكَلِمَةِ اللَّهِ الْوَحْدَانِيَّةِ الْأَزَلِيَّةِ الْإِلَهِيَّةِ الَّتِي مَنْ امْتَنَعَ بِهَا كَانَ مَحْفُوظًا إِنَّ وَلِيَّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابَ وَ هُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ

ربیع گفت که: پس من این عودہ را در پوستی نوشتم و آن را در بند شمشیر خود گردانیدم. پس بخدا که بعد از این از منصور نترسیدم

ابن طاووس علیه الرحمۃ گوید که: در کتاب کهنه از وقف کرده‌های مادر ناصر خلیفه که در اول آن خبرهای واقعه جنگ حرّه بود که در حنین است، به سندهای معتبر از حضرت ابی عبد الله امام جعفر صادق علیه السلام یافتیم که فرمودند که: سوره اِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ را خواندم در وقتی که بر ابو جعفر منصور داخل شدم و حال آنکه او قتل مرا اراده داشت. پس خدای تعالی میان او و میان من حایل شد و او را نگذارد که مرا بکشد پس آن حضرت این سوره را خواندند در وقتی که منصور به سوی آن حضرت نظر کرد و از نزد او بیرون نرفتند تا آنکه نسبت به آن حضرت مهربانی بسیار کرد. پس از آن حضرت پرسیدند که: به چه چیز خود را از شرّ منصور محافظت نمودید؟ فرمودند که: به متوسّل شدن بخدا و به قرائت سوره اِنَّا أَنْزَلْنَاهُ. پس بعد از آن هفت مرتبه گفتم: یا الله یا الله. سپس خواندم:

إِنِّي أَتَشَفَّعُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَغْلِبَهُ لِي

پس هر کسی که مبتلی شود به مثل آنچه من مبتلی گشته‌ام پس باید که بجا آورد مثل آنچه را که من بجا آوردم و اگر نه آن بود که ما این سوره را می‌خوانیم و شیعیان را امر می‌کنیم که این سوره‌ها را می‌خوانند، هر آینه دشمنان شیعیان را هلاک می‌کردند و لیکن این سوره پناه و قلعه‌ای برای شیعیان است که ایشان را از بلاها نگاه می‌دارد.

دعای مولای ما حضرت امام جعفر صادق علیه السلام در هنگامی که آن حضرت را منصور در

مرتبه سوم در ربذه طلب نمود

ما به سندهای خود تا محمد بن حسن صفار روایت کرده شدیم که او در کتاب «فضل الدعاء» به سندهای خود نقل نموده از ابراهیم بن جبلة، از مخزومه کندی، که گفت: چون ابو جعفر منصور بر ربه»

فرود آمد و مطلع گردید که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام در آن موضع است. گفت: کیست که مرا از کاری که آن حضرت کرده است، معذور دارد؟! او یک قدم به جلو و قدم دیگر را به عقب برداشته است. بدرستی که آمدن آن حضرت به ربه از جهت آن است که می‌خواهد که ملاحظه هر دو طرف را کند، هم مرا داشته باشد و هم محمد را. (ابن طاوس گوید: یعنی محمد بن عبد الله بن حسن بن علی بن ابی طالب را که در آن اوقات در مدینه خروج کرده بود). پس منصور گفت که آن حضرت از مدینه بیرون آمده و به ربه آمده و اختیار دوری از محمد نموده که ببیند اگر چنانچه محمد ظفر یابد پس با او خویش است و اگر چنانچه محمد مغلوب شود، پس گوید که مرا کاری نبود و محافظت نفس خود نمودم و از مدینه بیرون رفتم. بخدا قسم که هر آینه من آن حضرت را می‌کشم. پس آن گاه متوجه به ابراهیم بن جبلة شده، گفت: ای ابن جبلة برخیز و به نزد آن حضرت برو و جامه او را بگردن او بینداز و او را به روی زمین بکش تا آنکه او را به نزد من بیاوری. ابراهیم گوید که: پس من بیرون رفتم تا آنکه به منزل آن حضرت رسیدم.

ایشان را ندیدم پس به مسجد ابو ذر آمدم. آن حضرت را در در مسجد دیدم. پس مرا شرم آمد که بجای آورم آنچه را که منصور امر نموده بود. پس سر آستین آن حضرت را گرفتم و گفتم امیر المؤمنین منصور ترا می‌طلبد. پس آن حضرت فرمودند که: **إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ**، مرا مهلت ده تا دو رکعت نمازگذارم، پس بعد از فارغ شدن از نماز گریستند گریه بسیاری و من در پی سر آن حضرت بودم و بعد از آن این دعا را خواندند و دعا این است:

اللَّهُمَّ أَنْتَ ثِقَتِي فِي كُلِّ كَرْبٍ وَ رَجَائِي فِي كُلِّ شِدَّةٍ وَ أَنْتَ لِي فِي كُلِّ أَمْرٍ نَزَلَ بِي ثِقَةٌ وَ عُدَّةٌ فَكَمْ مِنْ كَرْبٍ يَضْعَفُ عَنْهُ الْفُؤَادُ وَ تَقِلُّ فِيهِ الْحِيلَةُ وَ يَخْذُلُ فِيهِ الْقَرِيبُ وَ يَشْمَتُ بِهِ الْعَدُوُّ وَ تُعِينِنِي فِيهِ الْأُمُورُ أَنْزَلْتَهُ بِيكَ وَ شَكْوَتُهُ إِلَيْكَ رَاغِبًا فِيهِ إِلَيْكَ عَمَّنْ سِوَاكَ فَفَرَّجْتَهُ وَ كَشَفْتَهُ وَ كَفَيْتَنِيهِ فَأَنْتَ وَ لِي كُلِّ نِعْمَةٍ وَ صَاحِبُ كُلِّ حَسَنَةٍ وَ مُنْتَهَى كُلِّ حَاجَةٍ فَلَكَ الْحَمْدُ كَثِيرًا وَ لَكَ الْمَنْ فَاضِلًا

ابن طاوس علیه الرحمه گوید که من زیادتی در این دعا یافتم که منقول است از حضرت امام رضا علیه السلام و زیادتی این است:

بِنِعْمَتِكَ اللَّهُمَّ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ يَا مَعْرُوفًا بِالْمَعْرُوفِ يَا مَنْ هُوَ بِالْمَعْرُوفِ مَوْصُوفٌ أَنْلِنِي مِنْ مَعْرُوفِكَ مَعْرُوفًا تُعِينِنِي بِهِ عَنِ مَعْرُوفٍ مَنِ سِوَاكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

ابراهیم بن جبلة گوید که: چون حضرت از خواندن این دعا فارغ شدند، به من که فرمودند: بجای آور آنچه را که به آن از جانب منصور مامور شده‌ای. پس من گفتم که بخدا قسم که آن را نمی‌کنم و هر چند دانم که کشته می‌شوم. پس دست آن حضرت را گرفتم و او را بردم و بخدا سوگند که در آن هیچ شک نداشتم که منصور آن حضرت را خواهد کشت. پس چون به در خانه منصور رسیدیم که پرده بر آن آویخته بود، حضرت این دعا را خواندند:

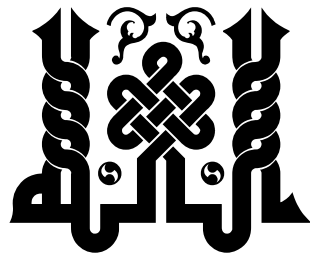
يَا إِلَهَ جَبْرَائِيلَ وَ مِيكَائِيلَ وَ إِسْرَافِيلَ وَ إِلَهَ إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْمَاعِيلَ وَ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ وَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ تَوَلَّ عَافِيَتِي وَ لَا تُسَلِّطْ عَلَيَّ فِي هَذِهِ الْعِدَاةِ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ بِشَيْءٍ لَّا طَاقَةَ لِي بِهِ

ابراهیم گوید که: پس آن حضرت را بر منصور داخل نمودم پس منصور درست نشست و اعاده نمود آن سخن را که در اوّل گفته بود و به آن حضرت گفت که: می خواهی که ملاحظه هر دو طرف نمائی و تحریم محمد بن عبد الله بر مخالفت من می نمائی؟! بخدا سوگند که ترا می کشم! پس آن حضرت فرمودند که: من چنین کاری نکرده ام، پس دست از من بدار، قسم بخدا که زمان صحبت من با تو کم شده است و هنگام مفارقت نزدیک رسیده است. پس منصور به آن حضرت گفت که:

برگردید پس حضرت برخاستند و بیرون رفتند. پس منصور متوجه به عیسی بن علی گردید و گفت: یا ابا العباس برو و خود را به آن حضرت رسان و بپرس که اجل و مرگ من نزدیک شده است یا از آن حضرت. عیسی گوید که پس من بیرون رفتم و از عقب آن حضرت بسیار تند دویدم تا آنکه به آن حضرت رسیدم. پس گفتم: یا ابا عبد الله بدرستی که امیر المؤمنین منصور می گوید که: آیا اجل و مرگ من نزدیک است یا از آن شما؟ پس آن حضرت فرمودند که: اجل منصور نزدیک نیست بلکه اجل من نزدیک است. پس برگشتم و به منصور گفتم. پس منصور گفت که: آن حضرت راست می گوید. ابراهیم گوید که:

چون من از نزد منصور بیرون رفتم، دیدم که آن حضرت نشسته است و انتظار من می کشد از جهت آنکه عذرخواهی نماید مرا و در حق من دعا کند از برای آنکه من نسبت به ایشان آن بی ادبی را بجای نیاوردم که منصور به من امر کرده بود. پس بعد از آن حمد خدای نمودند و این کلمات را گفتند و آن این است:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَدْعُوهُ فَيَجِيبُنِي وَ إِن كُنْتُ بَطِيئًا حِينَ يَدْعُونِي وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَسْأَلُهُ فَيُعْطِينِي وَ إِن كُنْتُ بَخِيلًا حِينَ يَسْتَقْرِضُنِي وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَوْجَبَ الشُّكْرَ عَلَيَّ بِفَضْلِهِ وَ إِن كُنْتُ قَلِيلًا شُكْرِي وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَكَلَنِي النَّاسُ إِلَيْهِ فَأُكْرَمَنِي وَ لَمْ يَكِلْنِي إِلَيْهِمْ فَيَهِينُونِي فَرَضِيَتْ بِلُطْفِكَ يَا رَبِّ لُطْفًا وَ بِكَفَايَتِكَ خَلْفًا اللَّهُمَّ يَا رَبِّ مَا أُعْطَيْتَنِي مِمَّا أَحَبُّ فَاجْعَلْهُ قُوَّةً لِي فِيمَا تُحِبُّ اللَّهُمَّ وَ مَا زَوَيْتَ عَنِّي مِمَّا أَحَبُّ فَاجْعَلْهُ قَوَامًا لِي فِيمَا تُحِبُّ اللَّهُمَّ أَعْطِنِي مِمَّا أَحَبُّ وَ اجْعَلْهُ خَيْرًا لِي وَ اصْرِفْ عَنِّي مَا أُكْرَهُ وَ اجْعَلْهُ خَيْرًا لِي اللَّهُمَّ مَا غَيَّبْتَ عَنِّي مِنَ الْأُمُورِ فَلَا تُغَيِّبْنِي عَنْ حِفْظِكَ وَ مَا فَقَدْتُ فَلَا أَفْقُدْ عَوْنَكَ وَ مَا نَسِيتُ فَلَا أَنْسِ ذِكْرَكَ وَ مَا مَلَيْتُ فَلَا أَمَلُّ شُكْرَكَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ حَسْبِيَ اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ

دعای حضرت امام جعفر صادق علیه السلام در وقتی که منصور ایشان را مرتبه چهارم به کوفه طلبید.

شیخ بسیار دانا ابو جعفر محمد بن ابی القاسم طبری در مشهد مولای ما امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام در سؤال از سنه پانصد و پنجاه و پنج روایت نموده است که حدیث نموده به ما شیخ ابو عبد الله محمد بن احمد بن شهریار خزانه دار در مشهد امیر المؤمنین علیه السلام در شهر صفر سنه پانصد و شانزده هجری و او گفت که خبر داد به ما شیخ ابو منصور محمد بن احمد بن عبد العزیز عکبری معدل در بغداد در شهر ذی القعدة از سنه چهار صد و هفتاد و او گفت که خبر داد به ما ابو الحسین محمد بن عمر بن حلوبه پنبه فروش که بر او این حدیث را در شهر عکبری خواندند و او گفت که حدیث نمود به ما عبد الله بن خلف بن علی بن حسین بن ملیح شروطی در عکبری و او گفت که حدیث نمود به ما قاضی ابو بکر محمد بن ابراهیم همدانی گفته که حدیث نموده به ما حسن بن علی بصری از هیشم بن عبد الله رمانی و عباس بن عبد العظیم عنبری و آن هر دو نقل نمودند از فضل بن ربیع و او گفت که نقل نمود ابی الربیع دربان منصور که منصور ابراهیم بن جبلة را به مدینه فرستاده از جهت آنکه حضرت امام جعفر بن محمد علیهما السلام را به کوفه بیاورد. پس روایت نمود ابراهیم بعد از آوردن او آن حضرت را آنکه چون بر آن حضرت داخل شدم و ایشان را به فرستادن منصور و طلبیدن آن حضرت را خبر دادم، شنیدم که این دعا را می خواندند:

اللَّهُمَّ أَنْتَ ثِقَتِي فِي كُلِّ كَرْبٍ وَ رَجَائِي فِي كُلِّ شِدَّةٍ وَ اتِّكَالِي فِي كُلِّ أَمْرٍ نَزَلَ بِي عَلَيْكَ
ثِقَةٌ وَ بِكَ عُدَّةٌ فَكَمْ مِنْ كَرْبٍ يَضْعَفُ فِيهِ الْقُوَى وَ تَقِلُّ فِيهِ الْحِيَلُ وَ تُعَيِّنِي فِيهِ الْأُمُورُ وَ
يَخْذُلُ فِيهِ الْقَرِيبُ وَ يَشْمَتُ فِيهِ الْعَدُوُّ وَ أَنْزَلْتَهُ بِكَ وَ شَكَّوْتُهُ إِلَيْكَ رَاغِبًا فِيهِ إِلَيْكَ عَمَّنْ
سِوَاكَ فَفَرَّجْتَهُ وَ كَشَفْتَهُ فَأَنْتَ وَلِيُّ كُلِّ نِعْمَةٍ وَ مُنْتَهَى كُلِّ حَاجَةٍ لَكَ الْحَمْدُ كَثِيرًا وَ لَكَ
الْمَنْ فَاضِلًا

پس چون چهارپای آن حضرت را پیش آوردند و از خانه بیرون آمدند که سوار شوند، شنیدیم که این دعا را خواندند:

اللَّهُمَّ بِكَ أَسْتَفْتِحُ وَ بِكَ أَسْتَنْجِحُ وَ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ أَتَوَجَّهُ اللَّهُمَّ ذَلُّ حُزُونَتَهُ
وَ كُلُّ حُزُونَةٍ وَ سَهْلٌ لِي صُعُوبَتُهُ وَ كُلُّ صُعُوبَةٍ وَ ارْزُقْنِي مِنَ الْخَيْرِ فَوْقَ مَا أَرْجُو وَ اصْرِفْ
عَنِّي مِنَ الشَّرِّ فَوْقَ مَا أَحْذَرُ فَإِنَّكَ تَمَحُّو مَا تَشَاءُ وَ تُثَبِّتُ وَ عِنْدَكَ أُمَّ الْكِتَابِ

ابراهیم گوید: پس چون به کوفه داخل شدیم و آن حضرت فرود آمدند پس دو رکعت نماز گزارند و دستهای خود را به سوی آسمان بلند نمودند و این دعا را خواندند:

اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ وَ مَا أَظَلَّتْ وَ رَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَ مَا أَقَلَّتْ وَ الرِّيَّاحِ وَ مَا ذَرَّتْ وَ
الشَّيَاطِينِ وَ مَا أَضَلَّتْ وَ الْمَلَائِكَةِ وَ مَا عَمِلَتْ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ
أَنْ تَرْزُقْنِي خَيْرَ هَذِهِ الْبَلَدَةِ وَ خَيْرَ مَا فِيهَا وَ خَيْرَ أَهْلِهَا وَ خَيْرَ مَا قَدِمْتُ لَهُ وَ أَنْ تَصْرِفَ
عَنِّي شَرَّهَا وَ شَرَّ مَا فِيهَا وَ شَرَّ أَهْلِهَا وَ شَرَّ مَا قَدِمْتُ لَهُ

ربیع گوید که: چون آن حضرت به خانه منصور رسیدند، من داخل خانه شدم و او را به آمدن حضرت امام جعفر صادق علیه السلام و ابراهیم خبر دادم. پس منصور مسیب بن زهیر ضبی را طلب نمود و شمشیری به او داد و گفت: هر گاه جعفر بن محمد داخل شود و من با او تکلم نمایم و در اثناء آن به تو اشاره کنم پس گردن آن حضرت را بزن و انتظار اذنی دیگر و فرمایشی نیست. ربیع گوید که: پس من بیرون رفتم و به سوی آن حضرت شتافتم تا آنکه آن حضرت را خبر نمایم از جهت آنکه من دوستدار آن حضرت بودم و در سفر حج با ایشان معاشرت کرده بودم و در خدمت آن حضرت (ایشان) بودم. پس چون به خدمت ایشان گفتم: یا ابن رسول الله بدرستی که این جبار (یعنی منصور) در باره شما امری کرده که ناخوش دارم که اظهار نمایم. پس اگر سفارشی و وصیتی در خاطر دارید بفرمائید. آن حضرت فرمودند که: مترس پس اگر منصور مرا ببیند، هر آینه اراده او برطرف می شود و از آنچه قصد نموده بر می گردد. پس پرده ای را که به در خانه او آویخته بود، برداشتند و این دعا را خواندند:

يَا إِلَهَ جَبْرَائِيلَ وَ مِيكَائِيلَ وَ إِسْرَافِيلَ وَ إِلَهَ إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْمَاعِيلَ وَ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ وَ مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ عَلَيْهِمْ تَوَلَّيْنِي فِي هَذِهِ الْغَدَاةِ وَ لَا تُسَلِّطْ عَلَيَّ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ بِشَيْءٍ
لَا طَاقَةَ لِي بِهِ

و چون داخل شدند، لبهای مبارکشان حرکت می کرد و چیزی را می خواندند که آن را نفهمیدم. پس به جانب منصور نگاه کردم، او را مثل شعله آتشی دیدم که بر آن آبی ریخته شود، پس خاموش گردد. پس بعد از آن آتش غضب او فرو نشست تا آنکه آن حضرت نزدیک شد و نزد کرسی او نشست. پس منصور از جای خود برجست و دست آن حضرت را گرفته او را برخیزانید و بر کرسی خود نشانید و گفت یا ابا عبد الله بر من تعب تو عظیم است و حاضر نکردم ترا مگر از جهت آنکه به سوی تو از خویشان تو شکوه نمایم. بدرستی که خویشی مرا قطع کردند و در دین من طعن زدند و مردمان را بر روی من باز داشتند که با من نزاع کنند و اگر به غیر من کسی خلیفه می شد که به ایشان از من دورتر بود، هر آینه سخن او را

می شنیدند و اطاعت او می کردند. پس آن حضرت فرمودند که: یا امیر المؤمنین چه چیز ترا از پیروی کردن جماعت گذشتگان صالح باز می دارد. بدرستی که ایوب علیه السلام به بلاها مبتلا گردید، پس صبر نمود و یوسف علیه السلام برادران بر او ظلم کردند، پس از تقصیر ایشان تجاوز نمود و سلیمان به او ملک داده شد، پس شکر بجای آورد. پس آنگاه منصور گفت: به تحقیق که من نیز صبر می کنم و از تقصیر ایشان در می گذرم و شکر بجای می آورم. پس گفت: یا ابا عبد الله به ما حدیثی را نقل کن که پیش از این از شما در باره صله رحم و رعایت خویشان شنیده بودم.

حضرت فرمودند که: پدرم از جدّم رسول خدا صلی الله علیه و آله حدیث نمود که فرمودند:

یعنی نیکوئی کردن و صله ارحام نمودن باعث معموری دنیا و زیادتی عمرهاست.

منصور گفت این نیست آنچه من شنیده بودم.

آن حضرت فرمودند که: پدر من از جدّم حدیث کرد که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند که:

یعنی: کسی که دوست دارد آنکه پس اندازد خدای تعالی و تأخیر نماید در اجل او و صحیح و سالم بدارد بدن او را پس باید که صله فرستد به خویشان و اقوام خود.

منصور گفت که: این نیز نیست آنچه من شنیده بودم.

آن حضرت فرمودند که: بلی، به من پدرم از جدّم حدیث کرد آنکه رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند که:

یعنی: من در شب معراج جمعی را دیدم که به عرش آویخته بودند و به سوی خدا از کسی که قطع نموده بود رحم و خویشی ایشان را شکوه می نمودند. پس از جبرئیل پرسیدم که چند پشت واسطه میان آن جماعت و آن شخص است؟ گفت: هفت پدر.

پس منصور گفت که این نیز نیست آنچه من شنیده بودم. آن حضرت فرمودند که: بلی، به من پدرم از جدّم حدیث کرد آنکه رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند که :

یعنی: مرد نیکوکاری به حالت نزع رسیده بود و در همسایگی او مرد فاسقی بود.

پس خدای عزّ و جلّ به ملک الموت فرمودند که: ای ملک الموت از عمر آن شخص فاسق چه باقی مانده است؟ ملک گفت:

سی سال. جناب اقدس الهی فرمودند که: این سی سال را برای آن شخص نیکوکار بگردان.

پس منصور گفت: ای غلام غالیه روغن عطر را بیاور. پس غلام آن غالیه را آورد. پس منصور به دست خود آن عطر را به محاسن آن حضرت مالید و چهار هزار اشرفی به آن حضرت داد و اسب خود را طلبید. چون حاضر شد. امر نمود که نزدیک تر آورند، تا آنکه به نزد کرسی آوردند. پس آن حضرت سوار شدند و بیرون رفتند. ربیع گوید که پس من پیشاپیش آن حضرت دویدم و شنیدم که این دعا را می خواندند:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَدْعُوهُ فَيَجِيبُنِي وَإِنْ كُنْتُ بَطِيئًا حِينَ يَدْعُونِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَسْأَلُهُ
فَيُعْطِينِي وَإِنْ كُنْتُ بَخِيلًا حِينَ يَسْأَلُنِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَوْجَبَ مِنِّي الشُّكْرَ وَإِنْ
كُنْتُ قَلِيلًا شُكْرِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَكَلَنِي النَّاسُ إِلَيْهِ فَأَكْرَمَنِي وَ لَمْ يَكِلْنِي إِلَيْهِمْ
فِيهِنُونِي يَا رَبِّ كَفَى بِلُطْفِكَ لُطْفًا وَ بِكَفَايَتِكَ خَلْفًا

ربیع گوید که پس من به آن حضرت گفتم که: یا ابن رسول الله بدرستی که این جبار (یعنی منصور) هر کسی را که اراده قتل او را داشته باشد، به من اظهار می‌نماید. و بخدا سوگند که مسیب بن زهیر را طلب نمود و به او شمشیری را داد و زدن گردن ترا امر نمود و بدرستی که من ترا دیدم که لبهای خود را حرکت می‌دادی در وقتی که داخل شدی و چیزی را می‌خواندی که من آن را نفهمیدم. پس آن حضرت فرمودند که نیست این جای سؤال آن. پس من به نزد آن حضرت در وقت عشا رفتم و از آن حضرت سؤال نمودم. پس فرمودند که بلی: پدر من از جدّم حدیث نموده است آنکه رسول خدا صلی الله علیه و آله چون که بر آن حضرت طائفه یهود و قبیله فزاره و گروه غطفان جمعیت نمودند و این مضمون آیه کریمه است: «ای مؤمنان وقتی را به یاد آورید که کفار بر شماها از طرف بالای شهر و از طرف پائین آمدند و در وقتی که میل نموده بودند چشمهای شما به طرف بالا (یعنی از حیرت بازمانده بودند) و در وقتی که از ترس و شدت دلها به گلوها رسیده بود و گمان داشتید به خدا گمان آنکه همه شماها هلاک شوید پس ترا و قوم ترا یاری کردیم و شما را از شدت خوف و بیم هلاکت نجات دادیم».

و آن حضرت فرمودند که: آن روز از سخت‌ترین روزها بر پیغمبر صلی الله علیه و آله بود. پس بودند که داخل می‌شدند و بیرون می‌آمدند و به آسمان نگاه می‌کردند و می‌فرمودند که: «تنگ شو بر ایشان که فراخ خواهی شد». پس آنگاه در اثناء شب بیرون آمدند. پس شخصی را دیدند. پس به حذیفه گفتند که همراه آن حضرت بود که: ببین آن شخص کیست؟ حذیفه بعد از ملاحظه گفت: یا رسول الله این شخص علی بن ابی طالب علیه السلام است. پس حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمودند که: یا ابا الحسن آیا نترسیدی از آنکه به تو چشم زخمی برسد؟ حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمودند که: به درستی که من نفس خود را برای خدا و رسول او بخشیده‌ام و در این شب از جهت پاسبانی مسلمانان بیرون آمده‌ام. پس هنوز کلام ایشان تمام نشده بود که جبرئیل نازل شد و گفت: ای محمد به درستی که خدای تعالی بر تو سلام می‌فرستد و می‌گوید که:

به تحقیق ایستادگی علی بن ابی طالب را در این شب دانستم و برای او از خزانه پنهان علم خود کلمه‌ای چند به هدیه فرستادم که به اینها کسی تعویذ نمی‌کند و پناه نمی‌آورد از شرّ شیطان یاغی و نه از شرّ پادشاه ظالمی و نه از سوختن به آتش و نه از غرق شدن به دریا و نه از زیر انبوه ماندن و نه از دیوار شکسته و نه از حیوان درزده و نه از دزد راهزنی، مگر آنکه خدای تعالی او را از این بلاها ایمن گرداند و آن دعا این است:

اللَّهُمَّ احْرُسْنَا بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَ اكْفُنَا بِرُكْنِكَ الَّذِي لَا يُرَامُ وَ اعِزَّنَا بِسُلْطَانِكَ الَّذِي لَا يُضَامُ وَ ارْحَمْنَا بِقُدْرَتِكَ عَلَيْنَا وَ لَا تُهْلِكْنَا وَ أَنْتَ الرَّجَاءُ رَبِّ كَمْ مِنْ نِعْمَةٍ أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ قَلَّ لَكَ عِنْدَهَا شُكْرِي وَ كَمْ مِنْ بَلِيَّةٍ ابْتَلَيْتَنِي بِهَا قَلَّ لَكَ عِنْدَهَا صَبْرِي فَيَا مَنْ قَلَّ عِنْدَ نِعْمَتِهِ شُكْرِي فَلَمْ يَحْرِمْنِي وَ يَا مَنْ قَلَّ عِنْدَ بَلِيَّتِهِ صَبْرِي فَلَمْ يَخْذُلْنِي يَا ذَا الْمَعْرُوفِ الدَّائِمِ الَّذِي لَا يَنْقُضِي أَبَدًا وَ يَا ذَا النِّعْمَاءِ الَّتِي لَا تُحْصَى عَدَدًا أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الطَّاهِرِينَ وَ أَدْرَأَ بِكَ فِي نُحُورِ الْأَعْدَاءِ وَ الْجَبَّارِينَ اللَّهُمَّ أَعْنِي عَلَيَّ دِينِي بَدُنِّيَايَ وَ عَلَيَّ آخِرَتِي بِتَقْوَايَ وَ احْفَظْنِي فِي مَا غَبْتُ عَنْهُ وَ لَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي فِيمَا حَضَرْتُهُ يَا مَنْ لَا تَنْقُصُهُ الْمَغْفِرَةُ وَ لَا تَضُرُّهُ الْمَعْصِيَةُ أَسْأَلُكَ فَرَجًا عَاجِلًا وَ صَبْرًا جَمِيلًا وَ رِزْقًا وَاسِعًا وَ الْعَافِيَةَ مِنَ جَمِيعِ الْبَلَاءِ وَ الشُّكْرَ عَلَيَّ الْعَافِيَةَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

ربیع گوید: قسم بخدا که مرا منصور سه مرتبه طلب نمود و کشتن مرا اراده داشت، پس به این کلمات پناه بردم، پس خدای تعالی میان او و میان کشتن من حایل و مانع گردید.

و از حسن بن علی منقول است که عباس بن عبد العظیم گفته که: من هیچ شب نبود که از دکان خود برگردم، مگر آنکه این کلمات را بخوانم. پس شبی از شبها خواندن این کلمات را فراموش کردم. پس چون قدری از شب گذشت از خواب بیدار شدم و به یاد آمد که این کلمات را نخواندم. پس در همان وقت این کلمات را خواندم و دکان خود را در پناه خدا به برکت این کلمات گردانیدم و به دست خود به دور دکان اشاره کردم و حال آنکه من در رخت خواب خود بودم. پس چون صبح شد، بامداد به دکان رفتم. دیدم شخصی در اندرون دکان است که در دکان بر او بسته شده است و او در اندرون دکان مانده. پس به او گفتم که به چه کار آمده‌ای و اینجا چه می‌کنی؟ در جواب گفت که: به دکان تو آمده بودم از جهت آنکه دزدی کنم. پس هر چند که خواستم بیرون روم، میان من و راه، دیواری از آهن حایل شد که نتوانستم بیرون رفت.

دعای مولای ما امام جعفر صادق علیه السلام در وقتی که منصور در مرتبه پنجم آن حضرت را پیش از کشتن منصور محمد و ابراهیم دو پسر عبد الله بن امام حسن علیهم السلام را، به بغداد طلب نمود

ابن طاووس گوید که: در کتاب کهنه‌ای یافتم که در آخر آن حسین بن علی بن هند به خط خود در ماه شوال سنه سیصد و نود و شش هجری نوشته بود که به ما ابو الحسن محمد بن احمد بن عبد الله بن صفوه همدانی در مصیصه حدیث نمود و او گفته که به ما محمد بن عباس بن داود عاصمی حدیث نمود و او روایت نموده از حسن بن علی بن یقظین از پدر خود که گفت: به ما محمد بن ربیع دربان منصور حدیث نمود که گفت: روزی منصور در قصر خود در قبه خضراء (یعنی خانه سبز) نشسته بود و این خانه را قبه خضراء می‌گفتند، پیش از آن که منصور، محمد و ابراهیم را در آن خانه بکشد. پس بعد از آن که منصور ایشان را در آن خانه کشت، آن خانه به قبه حمراء (یعنی قبه سرخ) مشهور شد و منصور روزی را به روز ذیح (یعنی روز کشتن) نام کرده بود که در آن قبه می‌نشست و به تحقیق که در همان روز حضرت امام جعفر صادق علیه السلام را از مدینه به بغداد آورده بود. پس دائما همه آن روز در آن قبه نشست تا آن که شب شد و چون قدری از شب گذشت ربیع دربان را طلبید و به او گفت که: ای ربیع تو مرتبه خود را به نزد من می‌دانی و آن که بعضی از خبرها و رازها مرا هست که از زنان خود پنهان می‌کنم و از جهت معالجه و مصلحت به تو اظهار می‌کنم. ربیع گفت: پس من گفتم: یا امیر المؤمنین این از کرم خدا و توجه امیر المؤمنین بر من است و کسی بهتر و بالاتر از من در اخلاص و نصیحت نیست.

منصور گفت که: در این ساعت به نزد جعفر بن محمد بن فاطمه برو، پس او را به نزد من بیاور به همان حالت که او را در آن حالت بیابی و او را مگذار که چیزی را از آنچه بر اوست، تغییر دهد. پس من گفتم که: «إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ راجِعُونَ» بخدا سوگند که این وقت هلاکت من است! بخدا که هلاک گشتم! اگر چنانچه آن حضرت را بیاورم بر این حالتی که از غضب منصور می‌بینم، او را به قتل می‌رساند و آخرت من برطرف می‌شود و اگر چنانچه او را نمی‌آورم و در آوردن او کاهلی کنم او مرا می‌کشد، نسل مرا بر می‌اندازد و مال‌های مرا می‌ستاند. پس دنیا را از آخرت جدا ساختم. پس نفس من به سوی دنیا خواهش کرد.

محمد بن ربیع گوید: پس مرا پدر من طلب نمود و من خشمناک‌ترین فرزندان او و درشت‌ترین ایشان بودم. پس به من گفت: به سوی جعفر بن محمد برو و از دیوار خانه او بالا رو و از در خانه داخل مشو تا آن که مبدا بعضی آنچه را که بر اوست، تغییر دهد و لیکن بر آن حضرت وارد شو واردشدنی بی‌خبر. پس آن حضرت را بر آن حالی باشد، در آن حالت بیاور.

محمد بن ربیع گوید که: پس به خانه آن حضرت رفتم و از شب مگر قدر سهلی باقی نمانده بود. پس بگذاردن نردبان امر کردم و از دیوار خانه بالا رفتم و به خانه آن حضرت فرود آمدم. پس دیدم که آن حضرت ایستاده است و نماز می‌گذارد و پیراهنی بر او بود و پارچه مندیلی که رداء خود کرده بودند. پس چون از نماز سلام دادند گفتم که: امیر المؤمنین (یعنی منصور) را اجابت کن. پس آن حضرت فرمودند که مرا بگذار که دعائی را بخوانم و رختم را بپوشم.

پس گفتم که: شما را رخصت نیست که وضع خود را تغییر دهید.

پس فرمودند که مرا بگذار که به غسلخانه داخل شوم و غسلی کنم.

گفتم: از برای تو رخصتی نیست. پس خود را مشغول مکن. بدرستی که ترا نمی‌گذارم که وضع خود را تغییر دهی.

محمد بن ربیع گوید که: پس آن حضرت را از خانه پای برهنه و سر برهنه در همان پیراهن و مندیل بیرون آوردم، در آن وقت سنّ شریف آن حضرت از هفتاد سال گذشته بود. پس چون پاره‌ای از راه را آمدند، ضعف پیری بر ایشان مستولی گردید. پس مرا رحم آمد و به ایشان گفتم که سوار شوید. پس به استر نوکر من - که همراه من بود - سوار شدند. پس به نزد ربیع آمدم. پس شنیدیم که منصور می‌گفت: وای بر تو ای ربیع بدرستی که پسر تو دیر کرد و آن حضرت را نیاورد و در این حرص بسیار داشت. پس چون چشم ربیع بر آن حضرت افتاد و او را به آن حالت دید گریست و ربیع از جمله شیعیان و دوستان آن حضرت بود. پس حضرت امام جعفر علیه السلام فرمودند که: ای ربیع من میل ترا به سوی ما می‌دانم، پس مرا بگذار تا آن که دو رکعت نمازگذارم و دعائی بخوانم. ربیع گفت: چنین باشد و آنچه خواهید بجا آورید. پس آن حضرت دو رکعت نماز سبک گزارند و بعد از آن دعائی خواندند که آن را نفهمیدم و لیکن آن دعا طولانی بود و منصور در آن حال تشدد می‌نمود که چرا دیر شد.

پس چون آن حضرت از آن دعای طولانی فارغ شدند، ربیع بازوی آن حضرت را گرفت و به نزد منصور برد. پس چون آن حضرت به میان ایوان رسیدند، ایستادند و لبهای خود را به چیزی حرکت دادند که ربیع گوید آن را نفهمیدم. پس آن حضرت را داخل کردم و در برابر منصور ایستادند. پس چون بسوی آن حضرت نگاه کرد، گفت: ای جعفر تو حسد و ظلم و فساد خود را بر اهل این خانه (یعنی بنی العباس) وانمی‌گذاری و خدای تعالی به تو به سبب این کار زیاده نمی‌کند مگر شدت حسد و کینه را و ترا به آنچه می‌خواهی، نمی‌رساند. پس آن حضرت فرمودند که: یا امیر المؤمنین قسم بخدا که من چیزی از این‌ها که مذکور ساختی، نکرده‌ام و به تحقیق که من در زمان ولایت بنی امیه بودم و تو می‌دانی که ایشان دشمن‌ترین خلائق برای ما و برای شما بودند و حال آن که ایشان را حقی در این خلافت نبود. پس بخدا قسم که خروج نمودم و مخالفت ایشان نکردم و از من به ایشان بدی نرسید با وجود این همه جفاها و ظلمها که به من کردند. پس چگونه نسبت به تو چنین کاری را در این زمان می‌کنم و حال آن که تو برای من پسر عمویی و بهترین خلائقی نسبت به من از جهت خویشی و بخشنده‌تری از ایشان از جهت عطا و نیکوئی. پس چگونه من چنین کاری را بکنم.

پس منصور ساعتی سر به زیر انداخت و بر تکیه نمودی نشسته بود و در طرف چپ او بالشی از خزّ سرخ بود و در زیر نمد او شمشیری ناوک دار بود که هر گاه در آن بقعه می‌نشست، آن را از خود جدا نمی‌ساخت.

پس منصور به آن حضرت گفت که: خویشی را باطل کردی و تو تقصیر کاری پس کنار بالشت را بالا کرد و از زیر آن یک دسته کتابت را بیرون آورد و آنها را به نزد آن حضرت انداخت و گفت اینک کتابتهای تو که تو به اهل خراسان نوشته‌ای و ایشان را به شکستن بیعت من خوانده‌ای و آنکه به تو بیعت نمایند نه به من.

پس آن حضرت فرمودند که: قسم بخدا ای امیر المؤمنین که من این کار را نکرده‌ام و چنین کاری را جایز نمی‌دانم و این طریقه و مذهب من نیست و بدرستی که من از جمله کسانی هستم که فرمانبرداری ترا در همه احوال اعتقاد دارم و دیگر آنکه من به سستی رسیده‌ام که مرا از مرتکب

شدن چنین کاری بر تقدیری که آن را اراده نمایم، ناتوان گردانیده است و اگر تو به من بدگمانی، پس مرا در بعضی از زندانخانه‌های خود بگردان تا آن که اجل من برسد که نزدیک است.

منصور گفت که: نخواهم کرد و چه فایده دارد. پس بعد از آن زمانی سر در پیش افکند و دست به شمشیر زد، پس مقدار یک وجب از آن را کشید و قبضه آن را نگاه داشت. ربیع گوید: پس من گفتم بخدا که آن حضرت رفت! پس شمشیر را به غلاف برگردانید و گفت: ای جعفر آیا پس تو با وجود این سنّ و پیری و این نسبت و خویشی حیا نمی‌کنی از آنکه سخنان باطل می‌گوئی و می‌خواهی که اجتماع مسلمانان را متفرّق سازی و آنکه خون ایشان را بریزی و فتنه‌ای در میان رعیت و دوستداران من بیندازی؟! پس آن حضرت فرمودند که: بخدا قسم که نه چنین است ای امیر المؤمنین، من این کارها را نکردم و این کتابتها را من نوشتم و خط و مهر من نیست. پس بعد از آن شمشیر خود را باز کشید و مقدار یک ذراع از غلاف بیرون آورد.

ربیع گوید که: گفتم **إِنَّا لِلَّهِ**، این مرد گذشت و گمان داشتم که منصور مرا امر خواهد کرد و به من خواهد گفت که: این شمشیر را بگیر و گردن حضرت امام جعفر را بزن. پس با خود گفتم که اگر چنانچه چنین کاری کند پس من شمشیر را از دست منصور می‌گیرم و بر خودش می‌زنم، هر چند من و فرزندان من کشته شوم و به درگاه خدا توبه کردم از آنچه **أُولَا** در نیت داشتم.

پس منصور روی به آن حضرت نموده عتاب و خطاب بسیار نمود و آن حضرت عذرخواهی می‌نمود. بعد از آن منصور همه شمشیر را از غلاف کشید مگر چیز سهلی از آن که در غلاف باقی ماند. پس من گفتم **إِنَّا لِلَّهِ**، بخدا قسم کار این مرد تمام شد. پس بعد از آن شمشیر را در غلاف کرد و ساعتی سر در پیش افکند بعد از آن سر برداشت و به آن حضرت گفت که گمان می‌کنم آن که تو راست گوئی. بعد از آن به ربیع گفت که: ای ربیع حقّه بوی خوش را از فلان موضع خانه بیاور که در آنجاست.

ربیع گوید که من آن حقّه را آوردم. پس به من گفت که: دست خود را داخل کن و ملول از بوی خوش بود و به محاسن آن حضرت بمال. پس من چنان کردم و محاسن مبارکش سفید بود چندان بوی خوش بر آن مالیدم که سیاه شد. پس گفت که: آن حضرت را بر اسب بسیار خوش راهی سوار کن از اسبانی که من به آنها سوار می‌شوم و به آن حضرت دو هزار درهم بده و آن حضرت را تا به منزل او در نهایت اعزاز و احترام مشایعت کن و هر گاه به منزل خود رسند ایشان را میان ماندن در نزد ما در نهایت عزّت و میان برگشتن به مدینه مشرفه جدّ خود رسول خدا صلی الله علیه و آله مخیر کن. پس از نزد او بیرون رفتیم و من از سلامتی آن حضرت علیه السلام در نهایت خوشحالی بودم و تعجب داشتم از آنچه منصور **أُولَا** در خاطر داشت و از آنچه در آخر نسبت به آن حضرت بجا آورد. ربیع گوید که: پس چون به صحن خانه رسیدم، به آن حضرت گفتم که: یا ابن رسول الله بدرستی که تعجب نمودم از آنچه منصور **أُولَا** قصد نمود که در باره شما بجا آورد و از آنچه خدای تعالی ترا به آن در آخر برگردانید از نگاه داشتن تو و دفع کردن شرّ منصور را از تو، هر چند امثال اینها از قدرت خدای تعالی عجب نیست و حال آنکه من شنیدم که شما در عقب آن دو رکعت نماز که بجای آوردید دعائی را خواندید که آن را نفهمیدم که چه دعا بود، به غیر از آنکه دانستم که طولانی بود و شما را دیدم که در وقتی که به همین موضع (یعنی صحن خانه) رسیدید، بخواندن دعای دیگر لبهای خود را حرکت می‌دادید که آن را نیز ندانستم که کدام دعا بود. پس آن حضرت فرمودند که: اما آن دعای **أُولَا** که در عقب نماز آن را خواندم پس بدرستی که دعای دفع اندوه و سختیها بود و آن را پیش از این روز بر کسی نخوانده بودم و این دعا را در عوض دعای بسیاری خواندم که آنها را همه روز بعد از نماز می‌خواندم، جهت آنکه من هرگز تعقیب نماز را ترک نمی‌کنم و اما آنچه بخواندن آن لبهای خود را حرکت دادم پس آن دعای رسول خدا صلی الله علیه و آله در روز جنگ احزاب بود که مرا پدر خود از جدّش حضرت امیر المؤمنین علیه السلام از حضرت رسول صلی الله علیه و آله خبر داد که فرمودند: در آن روز که لشکر کفّار دور مدینه را فرو گرفتند و مسلمانان همچنان بودند که خدای تعالی فرموده‌اند که:

إِذْ جَاؤُكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَ تَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَ زُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا
«یعنی بیاد آورید ای مسلمانان وقتی را که وارد شدند به شماها لشکرهای کفّار از طرف بالای شهر شما و از طرف پائین آن که چشمهای شما حیران بازمانده بود و رسیده بود دلهای شما از ترس و شدت بیم به گلوها و گمان داشتید بخدای تعالی گمانهای یاری و نجات را. در این هنگام

آزموده شدند مؤمنان و اضطراب کردند اضطراب سختی را». پس حضرت رسول صلی الله علیه و آله این دعا را خواندند و حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام بودند که این دعا را می‌خواندند هر گاه که از چیزی اندوهناک می‌شدند و به ایشان مهمتی رخ می‌نمود و دعا این است:

اللَّهُمَّ احْرُسْنِي بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَ اكْنُفْنِي بِرُكْنِكَ الَّذِي لَا يُضَامُ وَ اغْفِرْ لِي بِقُدْرَتِكَ عَلَى رَبِّ لَا أَهْلِكُ وَ أَنْتَ الرَّجَاءُ اللَّهُمَّ أَنْتَ أَعَزُّ وَ أَكْبَرُ مِمَّا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ بِاللَّهِ اسْتَفْتِحُ وَ بِاللَّهِ اسْتَنْجِحُ وَ بِمُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ ص اتَّوَجَّهُ يَا كَافِيَ إِبْرَاهِيمَ نُمْرُودَ وَ مُوسَى فِرْعَوْنَ اكْفِنِي مَا أَنَا فِيهِ اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً حَسْبِيَ الرَّبُّ مِنَ الْمَرْبُوبِينَ حَسْبِيَ الْخَالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ حَسْبِيَ الْمَانِعُ مِنَ الْمَمْنُوعِينَ حَسْبِيَ مَنْ لَمْ يَزَلْ حَسْبِيَ حَسْبِيَ مَذْقَطٌ حَسْبِيَ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

پس بعد از آن حضرت امام جعفر علیه السلام فرمودند که ای ربیع اگر نه از ترس منصور بود هر آینه این مال را به تو می‌دادم و لیکن تو مدتی قبل از این، از من خریدن زمینی را طلب نموده بودی که در مدینه دارم و به مبلغ ده هزار اشرفی خریداری می‌نمودی و من آن را به تو نفروختم. الحال آن زمین را به تو بخشیدم. ربیع گوید که پس گفتم: یا ابن رسول الله خواهش من به دانستن دعای اول طولانی و دعای ثانی بیشتر است، هر گاه این هر دو دعا را شفقت فرمائید پس کمال مهربانی و مرحمت در حق من است و مرا الحال احتیاج به آن زمین نیست. پس حضرت فرمودند که: ما خداوند فضل و احسانیم هر چه دادیم بازنستائیم و دعاها را جهت تو می‌نویسیم و زمین را نیز به تو تسلیم می‌نمائیم با من به منزل بیا. ربیع گوید که: پس من همچنان که منصور گفته بود، همراه آن حضرت رفتم. پس آن حضرت برای من هبه نامه زمین را نوشتند و بر من دعاء پیغمبر صلی الله علیه و آله را در روز احزاب خواندند، که گذشت و همچنین بر من آن دعای طولانی را خواندند که آن را بعد از دو رکعت نماز خوانده بودند. ابن طاووس علیه الرحمة گوید که: آن دعای طولانی آن دعائی است که قبل از این در روایت اول از دعاهای حضرت امام جعفر صادق علیه السلام مذکور شد که اول آن این است:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مُدْرِكَ الْهَارِبِينَ وَ يَا مُلْجَأَ الْخَائِفِينَ ...

و این دعا را در نسخه بسیار کهنه‌ای به قدر شش ورق به قطع طالبی یافتیم تا به آخر دعا که این است:

و أنت ربِّي و أنت حسبي و نعم الوكيل و المعين.

و با (دعای) سابق تفاوتی نداشت. ربیع گوید که پس من گفتم: یا ابن رسول الله به تحقیق که منصور مرا جهت آوردن شما بسیار تعدی و تعجیل می‌نمود و حال آنکه شما این دعای طولانی را در نهایت آرامی و تانی می‌خواندید، گویا از او نمی‌ترسیدید؟! آن حضرت فرمودند که: بلی من هر روز بعد از نماز صبح دعائی چند را می‌خواندم که ناچار است و ترک آنها را نمی‌کنم. اما آن دو رکعت نماز که دیدی که در وقتی که داخل صحن خانه منصور شدم بجای آوردم، نماز صبح بود، چه آن وقت اول طلوع صبح بود و آن را تخفیف دادم و این دعا را خواندم به جای تعقیبی که هر روز می‌خواندم. ربیع گوید که پس من گفتم: آیا شما از منصور نترسیدید با وجود آن که برای شما مهتا نموده بود آنچه را که تهیه کرده بود. آن حضرت در جواب فرمودند که: ترس خدا در سینه من بزرگتر از ترس منصور است. ربیع گوید که: در خاطر من می‌گذشت که آنچه را من دیدم از

منصور از بسیاری غضب او و شدت خشم او بر آن حضرت که گمان نداشتم که در انسانی دیگر تواند باشد آیا چه چیز سبب شد و بچه نحو شد که در همان ساعت و لحظه آن غضب فرو نشست و به اعزاز و تعظیم و احترام آن حضرت مبدل شد تا آنکه منصور را در خلوت و در نهایت خوش دماغی یافتم. پس گفتم: یا امیر المؤمنین غضب ترا بر حضرت امام جعفر علیه السلام به مثابه‌ای دیدم که آن را بر هیچ احدی هرگز ندیده بودم و نه بر عبد الله بن حسن و نه بر غیر آن از هیچ یک از مردمان تا آنکه به مرتبه‌ای رسید که اراده نمودی که خود، آن حضرت را به قتل آوری؟! پس به قدر یک وجب از شمشیر را کشیدی پس آن را به غلاف کردی و به آن حضرت اعتراض نمودی پس از شمشیر به قدر یک ذراع بیرون آوردی. پس باز به غلاف نمودی پس دیگر باره اعتراض نمودی و همه شمشیر را کشیدی مگر اندک چیزی از آن را و مرا شگئی در کشتن تو او را باقی نمانده بود. پس بعد از این آتش غضب تو فرو نشست و از آن حضرت راضی گشتی تا آنکه به من امر فرمودی که محاسن او را به بوی خوشی که مخصوص توست، معطر ساختم و تو آن بوی خوش را به مهدی فرزند خود و نه به ولیعهد خود و نه به عموهای خود نمی‌دادی و به او ده هزار درهم انعام کردی و آن حضرت را به اسب خاصه خود سوار نمودی و مرا به آن امر کردی که آن حضرت را در نهایت اعزاز و احترام شایعت کردم. پس منصور گفت: وای بر تو ای ربیع این حکایت آن حکایتی نیست که توان نقل کردن. و پنهان کردن آن بهتر است و نمی‌خواهم که این سخن به اولاد فاطمه علیها السلام برسد، زیرا که چون این حکایت را بشنوند، پس بر ماها تفاخر و تکبر می‌کنند، بس است ما را آنچه ما در اویم و لیکن از تو چیزی را پنهان نمی‌کنم، ببین در خانه کیست و همگی را بیرون کن. ربیع گفت: پس تمامی مردم را که در آن خانه بودند، بیرون کردم و آمدم. پس باز منصور گفت که: برگرد و خوب ملاحظه کن و کسی را باقی مگذار. ربیع گوید: پس چنان کردم. بعد از آن منصور گفت که به غیر از من و تو کسی دیگر در این خانه نیست؟ بخدا قسم که اگر آنچه را که به تو نقل می‌کنم، از دیگری بشنوم، هر آینه ترا و فرزندان و اهل بیت ترا می‌کشم و اموال ترا می‌ستانم. پس من گفتم زنه‌ار از تو بخدا پناه می‌گیریم. منصور گفت: ای ربیع به تحقیق که من بر آن اصرار داشتم که امام جعفر صادق علیه السلام را بکشم و سخن او را نشنوم و عذر او را قبول نمایم و اگر چه او از کسانی نبود که بر من به شمشیر خروج کند. اما کار او در نزد من سخت‌تر و اهمّ از کار عبد الله بن حسن بود و من از او و از پدران او می‌دانم که در عهد بنی امیه داعیه امامت و خلافت را بودند. پس چون که در مرتبه اولی کشتن او را اراده نمودم، صورت مبارک حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله در برابر من آمد و میان من و میان آن حضرت حایل شد و دستهای خود را از آستین بیرون آوردم، روی مبارک را درهم کشیدند و به روی من نگاه تندی نمودند. پس من روی خود را از ایشان گردانیدم. پس بعد از آن بار دیگر که قصد نمودم و شمشیر را کشیدم بیشتر از آنچه اولاً کشیده بودم، باز صورت مبارک به نزدیک من حاضر شد و اراده نمودند که اگر چنانچه من به آن حضرت بی‌آدابی نمایم، مرا هلاک کنند. پس من بعد از آن دست نگاه داشتم. باز جرأت نمودم و با خود گفتم که این از کارها و خیالهای جنّ است و در مرتبه سیوم شمشیر را کشیدم. پس بعد از آن حضرت رسالت پناهی صلی الله علیه و آله را دیدم که ذراعین او مکشوف بود و دامان بر زده که از شدت غضب رنگ مبارک ایشان سرخ بود و در کمال قهر روی درهم کشید، که نزدیک بود که دست خود را بر من برسانند و مرا فرو گیرند. پس قسم بخدا ترسیدم که اگر به عمل آورم آنچه را که قصد نموده‌ام، آن حضرت مرا هلاک کند. پس از این جهت بود که آنچه را که دیدی از من نسبت به امام جعفر علیه السلام از اکرام و تعظیم کردم، و بدرستی که ایشان از اولاد حضرت فاطمه علیها السلام هستند و حقّ ایشان را انکار نمی‌تواند نمود، مگر کسی که برای او بهره و نصیبی در اسلام نباشد. پس باید که این حکایت را کسی از تو نشنود و بر این کسی مطلع نگردد.

محمد بن ربیع گوید که: پدر من این قصّه را تا منصور زنده بود، به من اظهار نمود و من نیز به کسی نگفتم تا مهدی پسر منصور و موسی و هارون زنده بودند و محمد بن عبد الله بن حسن کشته شد.

دعای حضرت امام جعفر صادق علیه السلام در هنگامی که آن حضرت را در مدینه برای بار ششم طلب نمود

و این مرتبه دویم بود که ایشان را بعد از کشته شدن محمد و ابراهیم پسران عبد الله بن حسن به بغداد طلبید.

ابن طاوس گوید که: در کتاب کهنه‌ای یافتیم، به خط حسین بن علی بن هند که پیش از این ذکر شد که گفت: به ما محمد بن جعفر رزّاز قرشی از محمد بن عیسی بن عبید بن یقظین حدیث نمود. او گفته که به ما بشر (بشیر) بن حماد از صفوان مهران شتردار حدیث نمود که مردی از قریش از بنی مخزوم که ساکن مدینه بود، بعد از کشتن منصور محمد و ابراهیم پسران عبد الله بن حسن را، عریضه نوشت و به عراق رفته، به ابی جعفر منصور داد. مضمون آنکه حضرت امام جعفر صادق بن محمد باقر علیهما السلام معلی بن خنیس آزاد کرده خود را به اطراف مدینه فرستاده است جهت آنکه زکوات و مالهای امام را از شیعیان او جمع نماید و آنکه آن اموال را جهت محمد بن عبد الله و اولاد آن می‌فرستد. پس چون منصور به مضمون کتابت مطلع گردید، از بسیاری خشم دست خود را به دندان گرفته نزدیک بود که تمام گوشتهای دست خود را به دندان بکند و کتابتی به عموی خود داود بن علی نوشت که در آن وقت حاکم مدینه بود که باید که به رسیدن کتابت به تو جعفر بن محمد را به نزد من روانه نمائی و بفرستی و مهلت درنگ و مجال توقف آن حضرت را ندهی. پس چون کتابت به داود رسید، او همان کتابت را به خدمت آن حضرت فرستاد و گفت باید که یراق و تهیه سفر خود بگیری و فردا روانه رفتن و متوجه شدن به نزد امیر المؤمنین منصور گردی و تأخیر ننمائی. صفوان شتردار گوید که: در آن اوقات من در مدینه بودم. آن حضرت کسی را به نزد من فرستاد و مرا طلب نمود. چون به خدمتش رسیدم، به من فرمودند که شتری برای من تهیه کن که فردا ان شاء الله می‌خواهم که متوجه عراق شوم. پس بعد از آن برخاستند و من نیز همراه ایشان بودم تا آنکه به مسجد رسول خدا صلی الله علیه و آله رسیدند و آن وقت ما بین نماز ظهر و عصر بود. پس آن حضرت چند رکعت نماز گزارند و بعد از فراغ از نماز دستهای مبارک را برداشتند و این دعا را خواندند و من این دعا را حفظ نمودم. پس سؤال از حضرت ابا عبد الله امام جعفر صادق علیه السلام کردم که این دعا را مرتبه دیگری بر من اعاده نمایند. پس آن حضرت این دعا را بار دیگر خواندند و من این دعا را نوشتم و دعا این است:

يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ اِبْتِدَاءٌ وَ لَا اَنْقِضَاءٌ يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ اَمَدٌ وَ لَا نِهَائِيَّةٌ وَ لَا مِيقَاتٌ وَ لَا غَايَةٌ يَا ذَا
 الْعَرْشِ الْمَجِيدِ وَ الْبَطْشِ الشَّدِيدِ يَا مَنْ هُوَ فَعَالٌ لِمَا يُرِيدُ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ اللُّغَاتُ وَ لَا
 تَشْتَبِهُهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ يَا مَنْ قَامَتْ بِجَبْرُوتِهِ الْأَرْضُ وَ السَّمَاوَاتُ يَا حَسَنَ الصُّحْبَةِ يَا وَاسِعَ
 الْمَغْفِرَةِ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اِحْرُسْنِي فِي سَفَرِي وَ مَقَامِي وَ فِي
 حَرَكَتِي وَ اَنْتِقَالِي بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَ اَكْنُفْنِي بِرُكْنِكَ الَّذِي لَا يُضَامُ اللَّهُمَّ اِنِّي اَتَوَجَّهُ فِي
 سَفَرِي هَذَا بِلَا ثِقَةٍ مِنِّي لِغَيْرِكَ وَ لَا رَجَاءٍ يَاوِي بِي اِلَّا اِلَيْكَ وَ لَا قُوَّةَ لِي اَتَكَلُّ عَلَيْهَا وَ لَا
 حِيلَةَ اَلْجَأُ اِلَيْهَا اِلَّا اِبْتِغَاءَ فَضْلِكَ وَ التَّمَّاسَ عَافِيَتِكَ وَ طَلَبَ فَضْلِكَ وَ اِحْرَاؤِكَ لِي عَلَى
 اَفْضَلِ عَوَائِدِكَ عِنْدِي اللَّهُمَّ وَ اَنْتَ اَعْلَمُ بِمَا سَبَقَ لِي فِي سَفَرِي هَذَا مِمَّا اَحِبُّ وَ اُكْرَهُ
 فَمَهْمَا اَوْقَعْتَ عَلَيْهِ قَدْرَكَ فَمَحْمُودٌ فِيهِ بِلَاؤُكَ مُنْتَصِحٌ فِيهِ قِضَاؤُكَ وَ اَنْتَ تَمْحُو مَا تَشَاءُ وَ
 تُثَبِتُ وَ عِنْدَكَ اُمُّ الْكِتَابِ اللَّهُمَّ فَاصْرِفْ عَنِّي فِيهِ مَقَادِيرَ كُلِّ بَلَاءٍ وَ مَقْضِيَّ كُلِّ لَأْوَاءٍ وَ
 اِبْسُطْ عَلَيَّ كَنَفًا مِنْ رَحْمَتِكَ وَ لُطْفًا مِنْ عَفْوِكَ وَ تَمَامًا مِنْ نِعْمَتِكَ حَتَّى تَحْفَظَنِي فِيهِ

بِأَحْسَنِ مَا حَفِظْتَ بِهِ غَائِبًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ خَلَقْتَهُ فِي سِتْرِ كُلِّ عَوْرَةٍ وَ كِفَايَهُ كُلِّ مَضْرَةٍ وَ
صَرَفَ كُلِّ مَحْذُورٍ وَ هَبْ لِي فِيهِ أَمْنًا وَ إِيمَانًا وَ عَافِيَةً وَ يُسْرًا وَ صَبْرًا وَ شُكْرًا وَ أُرْجِعْنِي فِيهِ
سَالِمًا إِلَى سَالِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

صفوان جمال گوید که: چون صبح شد من شتری را به در خانه حضرت امام جعفر صادق علیه السلام بردم و آن حضرت بیرون آمد، سوار شدند و متوجه سفر عراق گردیدند و من نیز در خدمت آن حضرت بودم تا آن که به شهری رسیدند که منصور در آن شهر می‌بود و به خانه منصور رفتند و اذن دخول طلبیده داخل خانه او شدند. پس بعد از آن بعضی از کسانی که در آن مجلس حاضر بودند مرا خبر دادند به آن که: چون ابو جعفر منصور آن حضرت را دید، ایشان را به نزدیک خود طلبید و گفت آن عریضه‌ای را بیاورید که آن مرد بنی مخزومی آورده بود. پس آن عریضه را آوردند و بدست آن حضرت دادند.

پس چون آن نوشته را خواندند، دیدند که در آن نوشته بود که معلی بن خنیس آزاد کرده امام جعفر بن محمد اموال را از شیعیان در اطراف عالم جمع می‌کند و به نزد آن حضرت می‌آورد و آن حضرت آن اموال را جهت محمد بن عبد الله می‌فرستد. پس چون آن حضرت از خواندن آن فارغ شدند، منصور روی به ایشان کرده، گفت: ای جعفر بن محمد این چه اموال است که معلی بن خنیس آنها را جمع می‌کند و به نزد تو می‌فرستد. آن حضرت فرمودند که معاذ الله یا امیر المؤمنین من از این حکایت خبر ندارم. منصور گفت که: قسم یاد می‌کنی که تو از این میرائی؟! حضرت فرمودند که: بلی بخدا قسم می‌خورم که از این صورت هیچ خبر ندارم. منصور گفت که نه چنین است سوگند بخور به طلاق زن و آزادی غلامان و کنیزان خود که تو از این حکایت خبر نداری. حضرت فرمودند که: آیا تو راضی نیستی به سوگند بخدائی که نیست خدائی مگر او؟! منصور گفت که:

اظهار دانش و تفقه را پیش من واگذار. آن حضرت فرمودند که: یا امیر المؤمنین دانش و تفقه از نزد ما به کجا می‌رود؟ (یعنی اگر من فقیه نباشم پس که عالم و فقیه خواهد بود؟) منصور گفت: این سخنان را در نزد من واگذار. پس بدرستی که من در این ساعت جمع می‌کنم میان تو و آن کسی که این عریضه را از دست تو داده است، تا آنکه ترا مواجهه نماید و خاطر نشان تو کند.

پس آن شخص را آوردند و از او در حضور حضرت امام جعفر علیه السلام سؤال نمودند. پس آن شخص گفت: بلی این درست است و این است جعفر بن محمد و آنچه در باره او گفته‌ام آنچنان است که گفتم. حضرت ابو عبد الله علیه السلام فرمودند که: آیا تو ای مرد قسم می‌خوری به آنکه آن چیزی که تو منصور را به آن خبر داده‌ای راست است؟ آن شخص گفت: بلی و شروع نمود در سوگند یاد نمودن و گفت: «وَاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الطَّالِبُ الْغَائِبِ الْحَيِّ الْقَيُّومِ» (یعنی بخدائی قسم می‌خورم که نیست خدائی مگر او که طلب‌کننده و غلبه‌کننده و زنده بخود بر پای است). حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمودند که: در قسم خوردن شتاب مکن. پس بدرستی که من ترا قسم می‌دهم. منصور گفت که: این قسم چه عیب دارد که آن را انکار نمودی؟ آن حضرت فرمودند که: بدرستی که خدای تعالی زنده و کریم است و شرم دارد از بنده خود که هر گاه حمد و ستایش او را کند آنکه تعجیل در عقوبت او نماید، از جهت آنکه او را ستایش نموده و لیکن تو ای مرد بگو که (یعنی نعوذ بالله بیزاری می‌جویم بسوی خدا از قدرت و قوت او و پناه می‌گیرم به قدرت و قوت خودم بدرستی که من هر آینه راستگو و نیکوکارم در آنچه می‌گویم). پس منصور به آن شخص قرشی گفت که به این نحو قسم بخور که ترا به آن حضرت امام جعفر علیه السلام قسم دادند. پس آن مرد چنان قسم یاد نمود، پس هنوز کلام او تمام نشده بود که خوره بر اندام آن شخص افتاد و بدن او از هم پاشید و بروی افتاد و هلاک شد و به جهنم رفت. پس منصور ترسید و لرزه بر اندامش افتاد و گفت: یا ابا عبد الله اگر خواهی صباح بسوی حرم جدّ خود روانه شو و اگر خواهی در اینجا باش و در نزد ما توقف نمای که

ما در اعزاز و احترام تو تقصیر و کوتاهی نمی‌کنیم. پس قسم بخدا که در حق تو بعد از این هرگز سخن هیچ کس را قبول نمی‌کنم. ۹- و از آن جمله دعائی از برای حضرت امام جعفر صادق علیه السلام است در هنگامی که ایشان را در مرتبه هفتم طلب نمود.

ابن طاووس گوید که: سابق ما شرح این دعا را در حرزهای آن حضرت مذکور ساختیم. چون در این روایت پاره‌ای از زیادتی هست از آنچه آن را سابقا ذکر نموده بودیم، لهذا مرتبه‌ای دیگر ذکر نمودیم.

ایضا ابن طاووس گوید که: گمان من آن است که این دعا و شرح آن مقدم باشد بر دعائی که سابقا مذکور شد. یعنی پیش از طلبیدن منصور آن حضرت را به نوشته آن مرد قرشی باشد که سابقا مذکور شد.

(مترجم گوید که: این شرح دعا سابقا در احراز مذکور شد و لیکن از برای غیر این دعا که الحال ذکر خواهد شد و این دعائی که بعد از این ذکر خواهد نیز سابقا مذکور شد اگر چه قدری تغییر به زیاده و نقصان دارد و لیکن در سابق از جمله احرازی نقل شده که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام آن را جهت فرزند خود حضرت امام موسی علیه السلام احراز نموده بودند و جمع میان همه اینها ممکن است. و الله یعلم). ابن طاووس گوید که: این دعا و شرح آن به روایت محمد بن عبد الله اسکندری است و این دعا جلیل القدر است و ائمه علیهم السلام اجابت این را ضامن شدند و ما این دعا را از کتابی نقل کردیم که قطع آن به قدر نصف ثمن کاغذ بود و مشتمل بر چند کتاب بود که اول آن کتاب «التنبیه لمن یتفکر فیه» (تنبیه برای کسی که در او تفکر نماید) است و این دعا در آخر آن کتاب بود و در آن کتاب نوشته شده بود که: از محمد بن عبد الله اسکندری مروی است آنکه گفت: من از جمله مقربان و مصاحبان ابی جعفر منصور دوانقی بودم و از جمله خواص و صاحب اسرار و از نهانی او بودم. پس روزی بر او داخل شدم. او را غمناک دیدم و آه سردی می‌کشید. پس گفتم: یا امیر المؤمنین سبب اندوه و فکر شما چیست؟ گفت: ای محمد هر آینه از اولاد فاطمه علیها السلام به قدر صد نفر یا زیاده‌تر هلاک شدند و حال آنکه سر کرده و پیشوای ایشان باقی مانده است.

پس به او گفتم: آن شخص کیست؟ گفت: جعفر بن محمد صادق. پس من گفتم: یا امیر المؤمنین بدرستی که آن مردی بسیار عبادت‌کننده است و بخدا مشغول شده است و طلب پادشاهی و خلافت را ترک نموده است. پس به من گفت: ای محمد به تحقیق که من می‌دانم که تو قائل به حقیقت و امامت اوئی و لیکن پادشاهی و ملک عقیم است و به تحقیق که قسم خورده‌ام و با خود شرط نموده‌ام که امروز را به شب نکنم و شب را به صبح نیاورم تا آنکه خود را از آن حضرت فارغ گردانم. محمد گوید که: قسم بخدا که زمین بر من با وجود فراخی و وسعت آن تنگی کرد. پس منصور جلّاد را طلب نمود و به او گفت که: هر گاه من حضرت ابا عبد الله صادق علیه السلام را حاضر سازم و به سخن گفتن با او مشغول گردم و در آن اثنا کلاه خود را از سرم بردارم، پس نشانه‌ای میان من و میان توست بر اینکه باید گردن آن حضرت را بزنی. پس آنگاه حضرت ابا عبد الله جعفر بن محمد صادق علیه السلام را در همان ساعت حاضر نمود. محمد گوید که: من خود را در میان خانه منصور به آن حضرت رسانیدم و دیدم که لبهای مبارک را حرکت می‌دادند و دعائی را می‌خواندند که آن را نفهمیدم. پس دیدم قصر منصور را که به حرکت درآمده، مانند کشتی در میان دریا موج می‌زد. پس منصور را دیدم که سر و پای برهنه به استقبال آن حضرت رفت و دندانهایش برهم می‌خورد و پهلوها و اندام او می‌لرزید و گاهی رنگش سرخ می‌شد و گاهی زرد می‌گردید. پس چون به خدمت آن حضرت رسید بازوی ایشان را گرفته آورد و به مسند پادشاهی خود نشاند و خود در برابر آن حضرت به دو زانو در کمال ادب نشست چنان چه بنده در خدمت مولای خود نشیند. پس منصور گفت: یا ابن رسول الله چه امر شما را در این ساعت آورده است؟ حضرت فرمودند که به نزد تو آمده‌ام از جهت اطاعت خدا و پیروی رسول خدا و از جهت خواستن و طلبیدن امیر المؤمنین مرا. منصور گفت که: من شما را نطلبیدم بلکه شخصی که به طلب شما آمده، غلط کرده است. پس گفت حاجت خود را بفرمائید. آن حضرت فرمودند که این حاجت دارم که تا مرا شغلی نباشد به نزد خود نطلبید. منصور گفت:

چنین باشد. پس آن حضرت برخاستند و در نهایت سرعت به خانه خود رفتند. محمد گوید که: من حمد و ثنای خدای تعالی بجای آوردم. پس آنگاه منصور رختخواب طلبید و خوابید و بیدار نشد تا آن که نصف شب شد. پس چون بیدار شد دید که من در پیش سر او نشسته‌ام. خوشحال شد و به من گفت که بیرون مرو تا آن که من نمازی را قضا کنم که از من فوت شده است. پس با تو حکایت قصه را نمایم. پس چون از نماز فارغ شد روی به جانب من نمود و گفت: ای محمد بدان که چون من حضرت ابا عبد الله جعفر صادق علیه السلام را حاضر کردم، ازدهانی را دیدم که به

دم خود همه خانه و قصر مرا فرو گرفته بود و لب بالائی را بر بالای خانه و لب پائین را بر پائین خانه نهاد بود و به زبان فصیح با من گفت: ای منصور بدرستی که خدای تعالی مرا بسوی تو فرستاده و به من فرموده است که اگر نسبت به حضرت ابا عبد الله علیه السلام بی‌آدابی را بجای آوری، پس ترا و همه کسانی را فرو برم که در این خانه هستند. پس عقل من زایل شد و لرزه بر اندام من افتاد و دندانهای من بر هم می‌خورد. محمد بن عبد الله اسکندری گوید که: پس من به منصور گفتم که: یا امیر المؤمنین این از آن حضرت عجب نیست، زیرا که آن حضرت وارث علم پیغمبر است و جدّ او امیر المؤمنین علی بن ابی طالب است و در نزد او از اسماء اعظم و سایر دعاها آن قدر هست که اگر بر شب تاریک خواند هر آینه روشن گردد و اگر بر روز روشن خواند چون شب تاریک شود و اگر بر موج دریا خواند هر آینه ساکن گردد. محمد بن عبد الله گوید که: من بعد از چند روز به منصور گفتم که آیا مرا اذن می‌دهی که به زیارت حضرت ابا عبد الله جعفر بن محمد علیهما السلام روم. پس منصور امتناع ننمود و مرا مأذون نمود. چون به خدمت آن حضرت رسیدم و سلام کردم، گفتم یا حضرت ترا به حق جدّت محمد صلی الله علیه و آله سؤال می‌کنم آنکه مرا آن دعائی را بیاموزی که آن را خواندید در وقتی که بر ابی جعفر منصور داخل شدید. آن حضرت فرمودند که: چنین باشد، پس گفتند:

ای محمد بدرستی که این دعا حرزی جلیل القدر است و دعائی عظیم المرتبه است که از پدران بزرگوارم علیهم السلام به من رسیده است و این حرزی است که بیرون آورده شده است از کتاب خدای عزّ و جلّ که به او باطل نه از پیش روی او و نه از عقب سر او نمی‌رسد که فرود آمده است از جانب خدای بسیار دانای حمد کرده شده. پس آنکه به من فرمودند که: بنویس آنچه را که می‌خوانم و این دعا را بر من خواندند و این حرزی جلیل القدر است و دعائی عظیم المرتبه است و مبارک و مستجاب است. ابن طاووس علیه الرحمه گوید که: در وقتی که ابو مخلد عبد الله بن یحیی از بغداد به سمت خراسان وارد شد از جهت رسالت به نزد ابی الحسن بن نصر بن احمد به بخارا، این حرز همراه او بود که در صفحه‌های از نقره به آب طلا نوشته شده بود و آن صفحه‌ها را به شیخ ابو الفضل محمد بن عبد الله بلغمی بخشیده و گفت بدرستی که این بهترین تحفه‌ای است و بزرگترین بخشی است. پس کسی که خدای عزّ و جلّ او را بخواند این دعا در وقت صبح در هر روز توفیق دهد پس خدای تعالی او را از همه بلاها نگاه می‌دارد و او را از شرّ یاعیان و سرکشان جن و انس و شیاطین و پادشاه ظالم و از شرّ درندگان و از شر همه بیمارها و آفتها و بلاها پناه می‌دهد و این دعا مجرب و مستجاب است مگر آنکه بدون نیّتی خالص خوانده شود و دعا این است:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَبَدًا حَقًّا حَقًّا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِيْمَانًا وَ صِدْقًا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَعَبُّدًا وَ رِقًّا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَلَطُّفًا وَ رِفْقًا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حَقًّا حَقًّا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ أَعِيذُ نَفْسِي وَ شَعْرِي وَ بَشْرِي وَ دِينِي وَ أَهْلِي وَ مَالِي وَ وُلْدِي وَ ذُرِّيَّتِي وَ دُنْيَايَ وَ جَمِيعَ مَنْ أَمْرُهُ يَعْنِينِي مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ يُؤْذِينِي أَعِيذُ نَفْسِي وَ جَمِيعَ مَا رَزَقَنِي رَبِّي وَ مَا أَعْلَقْتُ عَلَيْهِ أَبْوَابِي وَ أَحَاطَتْ بِهِ جُدْرَانِي وَ جَمِيعَ مَا أَتَقَلَّبُ فِيهِ مِنْ نِعَمِ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ إِحْسَانِهِ وَ جَمِيعِ إِخْوَانِي وَ أَخَوَاتِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَ بِأَسْمَائِهِ التَّامَّةِ الْكَامِلَةِ الْمُتَعَالِيَةِ الْمُنِيفَةِ الشَّرِيفَةِ الشَّافِيَةِ الْكَرِيمَةِ الطَّيِّبَةِ الْفَاضِلَةِ الْمُبَارَكَةِ الطَّاهِرَةِ الْمُطَهَّرَةِ الْعَظِيمَةِ الْمَخْزُونَةِ الْمَكْنُونَةِ الَّتِي لَا يُجَاوِزُهَا بَرٌّ وَ لَا فَاجِرٌ وَ بِأَمِّ الْكِتَابِ وَ فَاتِحَتِهِ وَ خَاتِمَتِهِ وَ مَا بَيْنَهُمَا مِنْ سُورَةٍ شَرِيفَةٍ وَ آيَةٍ مُحْكَمَةٍ وَ شِفَاءٍ وَ رَحْمَةٍ وَ عُوذَةٍ وَ بَرَكَهٍ وَ

بِالتَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَبِصُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَ مُوسَى وَ بِكُلِّ كِتَابٍ أَنْزَلَهُ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ وَ بِكُلِّ رَسُولٍ أَرْسَلَهُ اللَّهُ وَ بِكُلِّ بُرْهَانٍ أَظْهَرَهُ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ وَ بِآلَاءِ اللَّهِ وَ عِزَّةِ اللَّهِ وَ قُدْرَةِ اللَّهِ وَ جَلَالِ اللَّهِ وَ قُوَّةِ اللَّهِ وَ عَظَمَةِ اللَّهِ وَ سُلْطَانِ اللَّهِ وَ مَنَعَةِ اللَّهِ وَ مَنْ اللَّهِ وَ حِلْمِ اللَّهِ وَ عَفْوِ اللَّهِ وَ غُفْرَانِ اللَّهِ وَ مَلَائِكَةِ اللَّهِ وَ كُتُبِ اللَّهِ وَ أَنْبِيَاءِ اللَّهِ وَ رُسُلِ اللَّهِ وَ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ غَضَبِ اللَّهِ وَ عِقَابِهِ وَ سَخَطِ اللَّهِ وَ نَكَالِهِ وَ مِنْ نَقِمَةِ اللَّهِ وَ إِعْرَاضِهِ وَ صُدُودِهِ وَ خِذْلَانِهِ وَ مِنَ الْكُفْرِ وَ النِّفَاقِ وَ الْحَيْرَةِ وَ الشَّرْكِ وَ الشَّكِّ فِي دِينِ اللَّهِ وَ مِنْ شَرِّ يَوْمِ الْحَشْرِ وَ النُّشُورِ وَ الْمَوْقِفِ وَ الْحِسَابِ وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ كِتَابٍ قَدْ سَبَقَ وَ مِنْ زَوَالِ النِّعْمَةِ وَ حُلُولِ النِّقْمَةِ وَ تَحَوُّلِ الْعَافِيَةِ وَ مُوجِبَاتِ الْهَلَكَةِ وَ مَوَاقِفِ الْخِزْيِ وَ الْفُضِيحَةِ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ هَوَى مُرِدٍ وَ قَرِينِ سَوْءٍ مُكْدٍ وَ جَارٍ مُوَدِّ وَ غِنَى مُطْغٍ وَ فَقْرٍ مُنْسٍ وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ قَلْبٍ لَا تَخْشَعُ وَ صَلَاةٍ لَا تَنْفَعُ وَ دُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ وَ عَيْنٍ لَا تَدْمَعُ وَ بَطْنٍ لَا يَشْبَعُ وَ مِنْ نَصَبٍ وَ اجْتِهَادٍ يُوجِبَانِ الْعَذَابَ وَ مِنْ مُرْدٍ إِلَى النَّارِ وَ سُوءِ الْمَنْظَرِ فِي النَّفْسِ وَ الْأَهْلِ وَ الْمَالِ وَ الْوَلَدِ وَ عِنْدَ مُعَايِنَتِهِ مَلَكِ الْمَوْتِ ع وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتَيْهَا وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ وَ مِنْ شَرِّ مَا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ وَ مِنْ شَرِّ فَسَقَةِ الْعَرَبِ وَ الْعَجَمِ وَ مِنْ شَرِّ فَسَقَةِ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ الشَّيَاطِينِ وَ مِنْ شَرِّ إِبْلِيسَ وَ جُنُودِهِ وَ أَشْيَاعِهِ وَ أَتْبَاعِهِ وَ مِنْ شَرِّ السَّلَاطِينِ وَ أَتْبَاعِهِمْ وَ مِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَ مَا يَعْرُجُ فِيهَا وَ مِنْ شَرِّ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَ مِنْ كُلِّ سَقَمٍ وَ آفَةٍ وَ غَمٍّ وَ هَمٍّ وَ فَاقَةٍ وَ عُدْمٍ وَ مِنْ شَرِّ مَا فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ وَ مِنْ شَرِّ الْفُسَّاقِ وَ الْفُجَّارِ وَ الدُّعَارِ وَ الْحُسَّادِ وَ الْأَشْرَارِ وَ السَّرَّاقِ وَ اللُّصُوصِ وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتَيْهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغِيثُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْتَهُ وَ أَحْتَرِسُ بِكَ مِنْهُمْ وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنَ الْحَرَقِ وَ الْغَرَقِ وَ الشَّرَقِ وَ الْهَدْمِ وَ الْخَسْفِ وَ الْمَسْخِ وَ الْجُنُونِ وَ الْحِجَارَةِ وَ الصَّيْحَةِ وَ الزَّلْزَلِ وَ الْفِتَنِ وَ الْعَيْنِ وَ الصَّوَاعِقِ وَ

الْجُدَامِ وَ الْبَرَصِ وَ الْأَمْرَاضِ وَ الْآفَاتِ وَ الْعَاهَاتِ وَ الْمُصِيبَاتِ وَ أَكُلِ السَّبْعِ وَ مِيتَةِ السَّوْءِ وَ
جَمِيعِ أَنْوَاعِ الْبَلَايَا فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذَ مِنْهُ الْمَلَائِكَةُ
الْمُقَرَّبُونَ وَ الْأَنْبِيَاءُ الْمُرْسَلُونَ وَ خَاصَّةً مِمَّا اسْتَعَاذَ بِهِ عَبْدُكَ وَ رَسُولُكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُعْطِيَنِي مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلُوا وَ أَنْ تُعِيدَنِي مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذُوا وَ
أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَ آجِلِهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَ مَا لَمْ أَعْلَمْ بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ الْحَمْدُ
لِلَّهِ وَ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ وَ أَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَى اللَّهِ وَ مَا تَوَفَّقَنِي إِلَّا بِاللَّهِ وَ مَا شَاءَ اللَّهُ وَ أَفْوِضُ
أَمْرِي إِلَى اللَّهِ وَ مَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَ مَا صَبْرِي إِلَّا بِاللَّهِ وَ نِعْمَ الْقَادِرُ اللَّهُ وَ نِعْمَ
الْمَوْلَى اللَّهُ وَ نِعْمَ النَّصِيرُ اللَّهُ وَ لَا يَأْتِي بِالْحَسَنَاتِ إِلَّا اللَّهُ وَ لَا يَصْرِفُ السَّيِّئَاتِ إِلَّا اللَّهُ وَ لَا
يَسُوقُ الْخَيْرَ إِلَّا اللَّهُ وَ مَا بِنَا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ بِيَدِ اللَّهِ وَ أَسْتَكْفِي اللَّهَ وَ
أَسْتَعْنِي بِاللَّهِ وَ أَسْتَقِيلُ اللَّهَ وَ أَسْتَعِيثُ بِاللَّهِ وَ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِ
اللَّهِ وَ عَلَى أَنْبِيَاءِ اللَّهِ وَ عَلَى رُسُلِ اللَّهِ وَ مَلَائِكَةِ اللَّهِ وَ عَلَى الصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ إِنَّهُ مِنْ
سُلَيْمَانَ وَ إِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. أَلَّا تَعْلَمُوا عَلَىَّ وَ أَتَوْنِي مُسْلِمِينَ كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ
أَنَا وَ رُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئاً إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ وَ اجْعَلْ
لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَ اجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ
أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَ اللَّهُ يَعَصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا
لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَ سَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَ زَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً لَهُ
مُعَقَّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَ
أَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَ اجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا وَ قَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا وَ رَفَعْنَاهُ مَكَانًا
عَلِيًّا سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا وَ أَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي وَ لِيُصْنَعَ عَلَى عَيْنِي. إِذْ تَمْشِي
أَخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى مَنْ يَكْفُلُهُ فَرَجَعْنَاكَ إِلَى أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَ لَا تَحْزَنَ وَ
قَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَ فَتَنَّاكَ فُتُونًا لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الظَّالِمِينَ لَا تَخَفْ

إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ لَا تَخَفُ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى لَا تَخَافُ دَرَكًا وَ لَا تَخْشَى لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمْ
أَسْمَعُ وَ أَرَى لَا تَخَفُ إِنَّا مُنْجُوكَ وَ أَهْلَكَ وَ يَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا وَ مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى
اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا فَوَقَاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَ
لَقَاهُمْ نَصْرَهُ وَ سُورًا وَ يَنْقَلِبُ إِلَى أَهْلِهِ مَسْرُورًا وَ رَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ يَجِبُونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَ
الَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَ ثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَ انصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ
الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَ قَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ
وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ. فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَ فَضْلٍ لَمْ يَمَسْسَهُمْ سُوءُ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَ إِنْ لَمْ
تَغْفِرْ لَنَا وَ تَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا.
إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَ مُقَامًا رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ. رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ
تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ. رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ
آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَ كَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَ تَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ. رَبَّنَا وَ آتِنَا مَا
وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَ لَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ وَ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ
يَتَّخِذْ وَلَدًا وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَليٌّ مِنَ الدُّلِّ وَ كَبْرَهُ تَكْبِيرًا وَ مَا
لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَ قَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا وَ لَنَصْبِرَنَّ عَلَى مَا آذَيْتُمُونَا وَ عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُتَوَكِّلُونَ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ. فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ
شَيْءٍ وَ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ أ وَ مَنْ كَانَ مِيثًا فَأَخْيَيْنَاهُ وَ جَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ هُوَ
الَّذِي أَيْدَكَ بِنَصْرِهِ وَ بِالْمُؤْمِنِينَ. وَ أَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَتْ
بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَ لَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَ نَجْعَلُ لَكَ
سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمْ وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ
بَيْنَنَا وَ بَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَ أَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَ رَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ
إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَّتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ فَسْتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَ أَفُوضُ أَمْرِي

إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
رَبِّ إِنِّي مَسْنَى الضُّرِّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الم اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الم ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ
هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ. الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ لِلَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا
تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ
يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ. لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ
الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ
لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ. إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكِ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ
تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ. تُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ
الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ رَبَّنَا لَا تُرْغُ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا
مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ
حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ. فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ
عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ. الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا
يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْ لَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ الْحَمْدُ
لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ فَقَطِّعْ دَابِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَ (رَبِّ) الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَ لَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَ حِينَ تُصْبِحُونَ. وَ لَهُ

الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ. يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ. ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ. وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ. وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ. وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ. وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ. وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ. رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقِّنِي بِالصَّالِحِينَ. وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ. وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ. وَاعْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ. وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ. يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ. إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. وَالصَّافَّاتِ صَفًّا فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا. فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا إِنَّ إِلَهُكُمْ لَوَاحِدٌ. رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ. إِنَّا زَيْنًا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ. وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ. لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيُقَذَّفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ دُحُورًا وَ لَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ. إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ ثَاقِبٌ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالنَّاسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ. فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ. يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوْابٌ مِنْ نَارٍ وَ نُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولَى أَجْنِحَةٍ مَثْنَى وَ ثَلَاثَ وَ رُبَاعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَ مَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الْفَضْلَ

بِيدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ. يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَنُنزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا. وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلَى أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا أَمْ فَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ وَ مَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ وَ لَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَ لَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ. إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ وَ قَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصُهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ وَ خَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَ رَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَ إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ ... خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ (عَلَيْكُمْ) هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَانظُرْ كَيْفَ تُؤَفِّكُونَ ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ. هُوَ الْحَيُّ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَ الْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا رَبَّنَا أفرغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَ ثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَ انصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَ تِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ. هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ. هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ. هُوَ اللَّهُ

الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ. لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ
يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ. وَ مِنْ
شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ. وَ مِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ. وَ مِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ مَلِكِ النَّاسِ إِلَهِ النَّاسِ. مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ.
الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَ بِي شَرًّا أَوْ بِأَهْلِي شَرًّا أَوْ
بِأَسَا أَوْ ضَرًّا فَاقْمَعْ رَأْسَهُ وَ اصْرِفْ عَنِّي سُوءَهُ وَ مَكْرُوهُهُ وَ اغْقِدْ لِسَانَهُ وَ احْبِسْ كَيْدَهُ وَ ارْذُدْ
عَنِّي إِرَادَتَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا هَدَيْتَنَا بِهِ مِنَ الْكُفْرِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ
عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا ذَكَرَكَ الذَّاكِرُونَ وَ اغْفِرْ لَنَا وَ
لِأَبَائِنَا وَ لِأُمَّهَاتِنَا وَ ذُرِّيَّاتِنَا وَ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ الْمُسْلِمِينَ وَ الْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ
مِنْهُمْ وَ الْأَمْوَاتِ تَابِعْ بَيْنَنَا وَ بَيْنَهُمْ بِالْخَيْرَاتِ إِنَّكَ مُجِيبُ الدَّعَوَاتِ وَ مُنْزِلُ الْبَرَكَاتِ وَ دَافِعُ
السَّيِّئَاتِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَوْدِعُكَ دِينِي وَ دُنْيَايَ وَ أَهْلِي وَ أَوْلَادِي وَ
عِيَالِي وَ أَمَانَتِي وَ جَمِيعَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ فَإِنَّهُ لَا يَضِيعُ صَنَائِعُكَ وَ لَا
تَضِيعُ وَدَائِعُكَ وَ لَا يُجِيرُنِي مِنْكَ أَحَدٌ اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً
وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ

آخر دعا تا به اینجا است و لیکن در نسخه‌ای که من این دعا را از آن نقل نمودم، زیادتی در آن بود و آن این است:

فَإِنِّي أَرْجُوكَ وَ لَا أَرْجُو أَحَدًا سِوَاكَ فَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْغَفُورُ اللَّهُمَّ أَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ وَ نَجِّنِي مِنَ
النَّارِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

سید رضی الدین، رکن اسلام و جمال عارفین نمونه علماء و سادات پسینیان طاهرین ابو القاسم علی بن موسی بن جعفر بن محمد بن محمد بن
طاووس علوی فاطمی مصنف این کتاب می‌گوید که خدا دشمنان او را سرنگون کند و مبعضین او را خوار و ذلیل گرداند آنکه: از جمله تعجبها آن
است که محبت دنیا بنده خلق شده از خاک و نطفه آب حقیر دنی را به آن می‌کشاند که با پروردگار عالمیان دشمنی نماید چنانچه منصور کشتن

مولای ما حضرت امام جعفر صادق بن امام محمد باقر صلوات الله علیهما را اراده نمود با وجود آنکه مکررا از آن حضرت معجزه‌ها و کرامتها مشاهده نمود، حتی آنکه آن حضرت را جهت قتل هفت مرتبه حاضر نمود، چنان که سابقا مذکور شد و هیچ مرتبه خدای تعالی او را فرصت نداد و برای او این امر میسر نشد و عجیب‌تر و غریب‌تر آنکه منصور چون این معجزه‌ها و کرامتها را از آن حضرت دیده بود پس وقتی که خبر فوت آن حضرت به او رسید به حسب ظاهر بر آن حضرت گریه نمود و به کشتن وصی او حضرت امام موسی علیه السلام امر نمود چنانچه محمد بن یعقوب کلینی در کتاب حجة از اصول کافی در باب نصّ بر امامت حضرت ابا الحسن امام موسی بن جعفر علیهما السلام به سندهای خود روایت نموده است از داود بن زرّبی، از ابی ایوب جوزی که گفت مرا ابو جعفر منصور در اثناء شبی طلبید پس چون رفتم و داخل خانه او شدم دیدم او را بر کرسی نشسته و پیش روی او شمعی می‌سوخد و در دست او کتابتی بود. پس چون من سلام کردم آن کتابت را به نزد من انداخت و حال آنکه می‌گریست. پس به من گفت که این کتابت جعفر بن سلیمان حاکم مدینه است که به ما نوشته است و ما را خبر داده است به آنکه حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فوت شده. پس سه مرتبه گفت: **إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ**. و گفت کجاست مثل آن حضرت دیگر شخصی. پس آنگاه به من گفت که جواب کتابت جعفر بن سلیمان را بنویس. پس من اول کتابت را نوشتم. پس گفت که بنویس: اگر چنانچه آن حضرت یک شخص را وصی خود قرار داده باشد پس باید که او را بطلبی و گردن او را بزنی، زیرا که او نیز دعوی امامت خواهد نمود. ابو ایوب گوید که: بعد از آن از حاکم مدینه جواب آمد: بدرستی که آن حضرت به پنج نفر وصیت نمود یکی از آنها ابو جعفر منصور خلیفه است و دیگران محمد بن سلیمان و عبد الله و موسی و حمیده و در روایتی دیگر وارد شده که آن حضرت به ابو جعفر منصور و عبد الله و به حضرت امام موسی و محمد در فرزندان خود و به شخصی از آزاد کرده خود وصیت نمودند. ابو ایوب گوید که:

پس منصور گفت: مرا راهی و قدرتی بکشتن همگی این جماعت نیست. ابن طاووس گوید که: **إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ** سبحان الله محبت دنیا در منصور چه نهایت رسیده بوده است! حتی آنکه از آن جهت چشم و دل او کور شده و این است مضمون آیه شریفه است که فرموده‌اند: **أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْتَعُونَ** «آیا پس دیده و دانسته‌ای تو اگر برخورداری و مهلت دهیم ما ایشان را سالهای بسیار در دنیا و در نعمتهای آن، پس بیاید به ایشان آن چه وعده داده شده‌اند به او پس نفع نمی‌کند ایشان را آنچه بهره برده‌اند در دنیا از برای ایشان مانع نمی‌شود از عذاب آخرت بلکه موجب ازدیاد گناه و عصیان ایشان می‌گردد. پس چرا اعتماد به نعمتها دنیوی نمایند و از عاقبت کار خود غافل باشند. و ایضا ابن طاووس علیه الرحمه گوید که: عجیب‌تر از اینها آن چیزی است که من بر آن مطلع شدم و آن را به خط صفی محمد بن معد رضوان الله علیه دیدم، روایت نمود که: منصور با وجود این همه معجزات که از آن حضرت مشاهده نموده بود و چندین مرتبه خود آن حضرت را طلبیده و اراده قتل ایشان نموده و میسر نشده و خدای تعالی ایشان را از شرّ آن لعین محفوظ گردانیده، مع هذا ترک قتل آن حضرت ننموده، حتی آنکه امر نموده بود که آن حضرت را شهید کنند، چنانچه راوی گوید که: به خط عبد السلام بصری در بغداد در سینه ششصد و سه هجری دیدم که در کتابی نوشته بود بر اول صفحه آنکه صورتش این است:

«در ذکر خبرها و شعرها» از آن جمله روایتی است که آن را روایت نموده است ابو الحسن محمد بن یوسف بن موسی ناقل سماع عبد السلام بن حسین که خدای تعالی مردمان را از او نفع دهد که گفته خبر داد به ما ابو غالب احمد بن محمد بن محمد بن سلیمان زرّاری و او نقل نموده که حدیث کرده به من جدّم محمد بن سلیمان از ابی جعفر محمد بن حسین بن ابی الخطاب کوفی از محمد بن سنان از عبد الله بن مسکان و ابو سعید مکاری و از جمعی دیگر از اصحاب ما، از عبد الاعلی بن اعین، از رزام بن مسلم آزاد کرده خالد آنکه ابو جعفر دوانیقی مرا فرستاد و جمعی را همراه من نمود به سوی حضرت ابی عبد الله امام جعفر صادق علیه السلام و حال آنکه آن حضرت در حیره بود از جهت آنکه آن حضرت را به قتل آوریم. پس ما بر آن حضرت داخل شدیم پس آن حضرت را در فضای خانه یافتیم. پس ما به حاجت خود رسیدیم و بر آن حضرت و بر پسر او اسماعیل بجای آوردیم آنچه را که قصد نموده بودیم، پس به نزد منصور دوانیقی برگشتیم و گفتیم که از کاری که به ما فرموده بودی، فارغ شدیم. پس چون صبح شد در فضای خانه آن حضرت دو شتری را یافتیم که کشته شده بود. ابو الحسن محمد بن یوسف گوید که: یعنی در فضای خانه حضرت امام جعفر صادق علیه السلام در عوض آن حضرت و اسماعیل پسر او دو شتر را کشته بودند و گمان داشتند که آن حضرت و پسر او را شهید نموده‌اند و خدای تعالی میان آن جماعت و میان آن حضرت حایل شد و چنان که مذکور شد دفع شرّ آن جماعت را از آن حضرت نمود.

ایضا ابن طاووس گوید که: خطیب در کتاب «تاریخ بغداد» در شأن ابی عبد السلام بصری روایت نموده است که این است ترجمه آن: عبد السلام بن حسن بن ابو احمد بصری مردی لغت دان و ساکن بغداد بوده و آن روایت سابق را روایت نموده از محمد بن اسحق بن عباد نخال و از جماعتی از اهل بصره و روایت کرده‌اند به من از عبد السلام عبد العزیز ازجی و غیر او، و عبد السلام مردی راستگو و عالم و بسیار دانا و قاری قرآن و صاحب وقوف در علم قرائت بوده و کتابدار و ناظر کتاب خانه و در بغداد مشرف بوده است.

و باز ابن طاووس گوید: شنیدم از ابو القاسم عبد الله بن علی رقی که می‌گفت که: عبد السلام بصری از بهترین مردمان در خواندن قرآن و گفتن شعر بود و بسیار بخشنده بود و بسیار بود که از او سائلی چیزی را می‌طلبید و نداشت چیزی که به او دهد پس به آن سائل بعضی از کتابهای نفیس بسیار قیمتی را می‌داد.

و ایضا ابن طاووس گوید که: حدیث نمود به من علی بن عبد المحسن تنوخی آنکه عبد السلام بصری در روز سه شنبه نوزدهم ماه محرم از سنه چهار صد و پنج هجری فوت شد و دیگری روایت نمود که در مقبره شونیزی در پهلوی قبر ابی علی فارسی دفن شد و تولد او در سال سیصد و بیست و نه بوده. و ایضا ابن طاووس گوید که: غرض من از نقل این سخنان آن است که بر همه مردم ظاهر شود که عبد السلام راوی حکایت منصور با حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که چنانچه خطیب ذکر نموده، مردی بوده است راستگو و متدین و متصف به صفتهای خوبی بوده تا آنکه خطیب را متهم نسازند در نقلی و حکایتی که مشتمل بر معجزات بسیار و کرامتهای غریب است که از عبد السلام بصری نقل نموده چنانچه مذکور شد.

و ایضا ابن طاووس گوید که: ما روایت می‌کنیم آنچه را که در «تاریخ خطیب» مسطور است به چندین طریق که آنها را در کتاب اجازه‌های خود ذکر کرده‌ایم و از برای ما طریقی دیگر به آن حکایتی است که آن را خطیب از عبد السلام بصری نقل نموده است.

دعای حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که آن حضرت بخواندن آن پناه بردند در هنگامی که منصور جمعی را به مدینه مشرفه فرستاد

از جهت آنکه آن حضرت را شهید نمایند و این مرتبه نهم بود که اراده قتل آن حضرت را نموده بود. ما این را از کتاب خصایص روایت کردیم که تصنیف حافظ ابو الفتح محمد بن احمد بن علی نطنزی است و به تحقیق که محمد بن نجار در شرحی که بر تاریخ خطیب نوشته به مقدار یک ورق او را مدح کرده است. پس از جمله تعریفات او این است که ابو الفتح محمد بن علی اصفهانی نطنزی است و نطنز بلده‌ای در حوالی اصفهان است و ابو الفتح نادر عصر خود و دور فلک بوده و کثیر النفع و بر اهل زمانه خود در پاره‌ای از فضیلتها تفوق داشته است و ابو الفتح در آن کتاب مذکور نموده که این روایت را بر ابی منصور بن ابی شجاع خواندم و به او گفتم که شما را والد تو امام حافظ خبر داده است، پس اقرار نمود و گفت که به ما ابو الفضل عبد الواحد بن علی بن نوعه خبر داده است و او گفته که خبر داد به ما ابو العباس احمد بن ابراهیم بن ترکان، و او گفته که حدیث نموده به من منصور محمد بن جعفر صیرفی، از ابو الحسن اسحق بن عبد الرّب بن مفضل، از عبد الله بن عبد الحمید، از محمد بن مهران اصفهانی، و او گفته که حدیث نمود به من خلّاد بن یحیی، از قیس بن ربیع، از پدر خود ابو الربیع که گفت: روزی منصور مرا طلبید و گفت آیا می‌دانی آنچه را که از این شخص به من حبشی رسیده است؟ من گفتم که: آن شخص کیست ای سید من. گفت جعفر بن محمد و الله که اصل و بنیاد او را از بیخ بر می‌کنم. پس آن‌گاه امیر سرکرده‌ای از امرای خود را طلبید و گفت که هزار سوار از لشکر بردار و به مدینه برو و هجوم کن و غافل بر سر امام جعفر صادق علیه السلام بریز و سر او را با سر پسرش حضرت امام موسی کاظم علیه السلام را بیاور. پس همان ساعت آن شخص بیرون رفته متوجه مدینه شد تا به مدینه رسید و حضرت امام جعفر صادق علیه السلام مطلع گردیدند. پس امر فرمودند تا دو سه نفر شتر آوردند و در در خانه خوابانیده آنها را بستند و فرزندان خود حضرت امام موسی و اسماعیل و محمد و عبد الله علیهم السلام را طلب نمودند. پس همگی را

جمع نموده در محراب نشستند و مشغول به خواندن دعا شدند. ابو نصر گوید که: پس روایت نمود به من مولا و سید من حضرت امام موسی بن جعفر آنکه پس آن شخص امیر با لشکر خود هجوم آورد و من پدر خود را دیدم که به خواندن دعا مشغول بودند. پس آن شخص امیر روی نمود و به جماعتی که همراه او بودند، گفت که سر این دو نفر ایستاده را جدا سازید. پس آن جماعت سر آن دو شتر را بریدند و در توبره گذارده، به نزد منصور روانه شدند. چون آن شخص امیر به منصور رسید آن توبره را به نزد او نهاد. پس چون آن سرها را از توبره بیرون آورد دید که سر دو شتر است. منصور گفت که: این چیست؟ جواب داد که: ای سید من چون در نهایت سرعت داخل خانه آن حضرت شدم در سر من دویاری بهم رسید و چشمم تاریک شد که پیش روی خود را نمی‌دیدم، پس ناگاه نظرم افتاد دیدم که دو شخص ایستاده‌اند. گمان کردم که امام جعفر و امام موسی پسر اویند. پس سر هر دو را جدا ساخته به نزد شما آوردم. پس منصور گفت که: این حکایت را پنهان کن و به احدی اظهار مکن. راوی گوید که پس من به احدی اظهار نکردم تا آنکه منصور مرد. ربیع گوید: پس من از حضرت امام موسی بن جعفر علیهما السلام سؤال نمودم از آن دعا که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام آن را در وقتی که در محراب نشسته بودند، آن را می‌خواندند. پس فرمودند: بدرستی که من از پدر خود پرسیدم فرمودند که آن دعای حجاب است و دعا این است:

دعاء الحجاب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا. وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوَّا عَلَى أذْبَارِهِمْ نُفُورًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْإِسْمِ الَّذِي بِهِ تُحْيِي وَتُمِيتُ وَ تَرْزُقُ وَ تُعْطِي وَ تَمْنَعُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَنَا بِسُوءٍ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ فَأَعْمِ عَنَّا عَيْنَهُ وَ أَصْمِمِ عَنَّا سَمْعَهُ وَ اشْغَلْ عَنَّا قَلْبَهُ وَ اغْلُلْ عَنَّا يَدَهُ وَ اصْرِفْ عَنَّا كَيْدَهُ وَ خُذْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ وَ عَن يَمِينِهِ وَ عَن شِمَالِهِ وَ مِنْ تَحْتِهِ وَ مِنْ فَوْقِهِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ

حضرت امام موسی علیه السلام فرمودند که پدرم علیه السلام گفتند که: این دعائی که مذکور شد دعای حجاب از جمیع دشمنان است

دعای تضرع

و حضرت ابو عبد الله امام جعفر صادق علیه السلام این دعا را در سختی‌ها می‌خواندند و ذراعی خود را برهنه می‌کردند و آواز خود را بلند می‌کردند و ناله و زاری می‌نمودند و در وقت خواندن این دعا بسیار می‌گریستند و دعا این است:

اللَّهُمَّ لَوْ لَا أَنْ أَلْفَى بِيَدِي وَ أَعِينَ عَلَي نَفْسِي وَ أَخَالَفَ كِتَابَكَ وَ قَدْ قُلْتَ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ
لَكُمْ فَإِنِّي قَرِيبٌ أَجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ لَمَا أَنْشَرَخَ قَلْبِي وَ لِسَانِي لِدَعَائِكَ وَ الطَّلَبِ
مِنْكَ وَ قَدْ عَلِمْتَ مِنْ نَفْسِي فِيمَا بَيْنِي وَ بَيْنَكَ مَا عَرَفْتَ اللَّهُمَّ مَنْ أَعْظَمُ جُرْمًا مِنِّي وَ قَدْ
سَاوَرْتُ مَعْصِيَتَكَ الَّتِي زَجَرْتَنِي عَنْهَا بِنَهْيِكَ إِتَايَ وَ كَاثَرْتُ الْعَظِيمَ مِنْهَا الَّتِي أَوْجَبْتَ النَّارَ
لِمَنْ عَمِلَهَا مِنْ خَلْقِكَ وَ كُلَّ ذَلِكَ عَلَي نَفْسِي جَنِيْتُ وَ إِيَّاهَا أَوْبَقْتُ وَ إِلَهِي فَتَدَارَكْنِي
بِرَحْمَتِكَ الَّتِي بِهَا تَجْمَعُ الْخَيْرَاتِ لِأَوْلِيَائِكَ وَ بِهَا تَصْرِفُ السَّيِّئَاتِ عَنْ أَحِبَّائِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ التَّوْبَةَ النَّصُوحَ فَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَ ارْحَمْ عِبْرَتِي وَ أَقْلِنِي عَثْرَتِي اللَّهُمَّ لَوْ لَا رَجَائِي
لِعَفْوِكَ لَصَمْتُ عَنْ الدُّعَاءِ وَ لَكِنَّكَ عَلَي كُلِّ حَالٍ يَا إِلَهِي غَايَةُ الطَّالِبِينَ وَ مُنْتَهَى رَغْبَةِ
الرَّاعِبِينَ وَ اسْتِعَاذَةِ الْعَائِدِينَ اللَّهُمَّ فَأَنَا أَسْتَعِيدُكَ مِنْ غَضَبِكَ وَ سُوءِ سَخَطِكَ وَ عِقَابِكَ وَ
نَقْمَتِكَ وَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ وَ أَسْتَغْفِرُكَ مِنْ جَمِيعِ الذُّنُوبِ وَ أَسْأَلُكَ
الْغَنِيمَةَ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي بِالْعَافِيَةِ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي وَ أَسْأَلُكَ الْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَ الرَّحْمَةَ إِذَا
تَوَفَّيْتَنِي فَإِنَّكَ لِذَلِكَ لَطِيفٌ وَ عَلَيْهِ قَادِرٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْكُو إِلَيْكَ كُلَّ حَاجَةٍ لَا يُجِيرُنِي مِنْهَا
إِلَّا أَنْتَ يَا مَنْ هُوَ عُدَّتِي فِي كُلِّ عُسْرٍ وَ يُسِّرِي يَا مَنْ هُوَ حَسَنُ الْبَلَاءِ عِنْدِي يَا قَدِيمَ الْعَفْوِ
عَنِّي إِنِّي لَا أَرْجُو غَيْرَكَ وَ لَا أَدْعُو سِوَاكَ إِذَا لَمْ تُجِبْنِي اللَّهُمَّ فَلَا تَحْرِمْنِي لِقَلَّةِ شُكْرِي وَ
لَا تُؤَيِّسْنِي لِكَثْرَةِ ذُنُوبِي فَإِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَ أَهْلُ الْمَغْفِرَةِ إِلَهِي أَنَا مَنْ قَدْ عَرَفْتَ بِئْسَ
الْعَبْدُ أَنَا وَ خَيْرُ الْمَوْلَى أَنْتَ يَا مَخْشَى الْإِنْتِقَامِ وَ يَا مَرْهُوبَ الْبَطْشِ يَا مَعْرُوفًا بِالْمَعْرُوفِ
إِنِّي لَيْسَ أَخَافُ مِنْكَ إِلَّا عَدْلَكَ وَ لَا أَرْجُو الْفُضْلَ وَ الْعَفْوَ إِلَّا مِنْ عِنْدِكَ وَ أَنَا عَبْدُكَ وَ لَا
عَبْدَ لَكَ أَحَقُّ بِاسْتِجَابِ جَمِيعِ الْعُقُوبَةِ وَ بِذُنُوبِي مِنِّي وَ لَكِنِّي وَسَعِنِي عَفْوُكَ وَ حِلْمُكَ وَ
أَخَّرْتَنِي إِلَى الْيَوْمِ فَلَيْتَ شِعْرِي يَا إِلَهِي لِأَزْدَادِ إِثْمًا أَخَّرْتَنِي أَمْ لِيْتِمَّ لِي رَجَائِي مِنْكَ وَ
يَتَحَقَّقَ حُسْنُ ظَنِّي بِكَ فَأَمَّا بِعَمَلِي فَقَدْ أَعْلَمْتُكَ يَا إِلَهِي أَنَّنِي مُسْتَحِقٌّ لِجَمِيعِ عُقُوبَتِكَ
بِذُنُوبِي غَيْرَ أَنَّكَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَ أَنْتَ بِي أَعْلَمُ مِنْ نَفْسِي وَ عِنْدَ أَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ رَجَاءُ

الرَّحْمَهُ فَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ لَا تُشَوِّهْ خَلْقِي بِالنَّارِ وَلَا تَقْطَعْ عَصَبِي بِالنَّارِ يَا اللَّهُ وَلَا تَفْلِقْ
قِحْفَ رَأْسِي بِالنَّارِ يَا رَحْمَانَ وَلَا تُفَرِّقْ بَيْنَ أَوْصَالِي بِالنَّارِ يَا كَرِيمَ وَلَا تَهْشِمَ عِظَامِي بِالنَّارِ
يَا عَفُوًّا وَلَا تَصِلْ شَيْئًا مِنْ جَسَدِي بِالنَّارِ يَا رَحْمَانَ عَفْوَكَ عَفْوَكَ ثُمَّ عَفْوَكَ عَفْوَكَ فَإِنَّهُ لَا
يَقْدِرُ عَلَى ذَلِكَ غَيْرُكَ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا مُحِيطًا بِمَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
مُدَبَّرَ أُمُورِهِمَا أُولَئِهَا وَآخِرُهَا أَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَأَصْلِحْ لِي نَفْسِي وَمَالِي وَمَا
خَوَّلْتَنِي يَا اللَّهُ خَلِّصْنِي مِنَ الْخَطَايَا يَا اللَّهُ مَنْ عَلَى بَتْرَكِ الْخَطَايَا يَا رَحِيمَ تَحَنَّنْ عَلَيَّ
بِفَضْلِكَ يَا عَفُوًّا تَفَضَّلْ عَلَيَّ بِفَضْلِكَ يَا حَنَّانُ جُدْ عَلَيَّ بِسَعَةِ عَافِيَتِكَ يَا مَنَّانُ ائْمَنُ عَلَيَّ
بِالْعِتْقِ مِنَ النَّارِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ أَوْجِبْ لِي الْجَنَّةَ الَّتِي حَشَوَهَا رَحْمَتُكَ وَسَكَّانَهَا
مَلَائِكَتُكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ أَكْرِمْنِي وَلَا تَجْعَلْ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ عَلَيَّ سَبِيلًا أَبَدًا مَا
أَبْقَيْتَنِي فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ
الْعَرْشِ الْعَظِيمِ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَأَنْتَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

دعاهای حضرت امام موسی کاظم علیه السلام

دعای جوشن صغیر

ابن طاووس علیه الرحمه گوید که: ما به چندین طریق تا به جدّ من شیخ ابو جعفر طوسی رحمه الله روایت کرده شده‌ایم و از کتابی نقل نمودم که عبارت او چنین بود:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ حدیث نمود به ما شیخ مفید ابو علی حسن بن محمد بن علی طوسی رضی الله عنه در صفه بزرگ بالای سر مولای ما امیر المؤمنین صلوات الله علیه که بر او در ماه مبارک رمضان از سال پانصد و هفت از هجرت خواندیم.

و همچنین روایت نمود به ما شیخ مفید شیخ الاسلام عزّ علماء ابو الوفا عبد الجبار بن عبد الله بن علی رازی در مدرسه خود در بلد ری در شهر شعبان سنه پانصد و سه.

و همچنین نقل نمود به ما سعید نیکبخت دانای پرهیزگار نجم دین و کمال شرف و صاحب حسب از جانب ابویین ابو الفضل المثنی بن ابی زید بن کباکی حسینی در خانه خود به جرجان در شهر ذی حجه سنه پانصد و سه.

و همچنین حکایت نمود به ما شیخ نیکبخت معتمد ابو عبد الله محمد بن احمد بن شهریار خزانه دار در مشهد مولای ما امیر المؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه و اجازه داده در ماه رجب سنه پانصد و چهارده همه این جماعت روایت نموده اند از شیخ ابو جعفر محمد بن حسن بن علی طوسی رحمه الله در مشهد مقدس غروی که بر ساکن او بهترین صلوات باد در ماه مبارک رمضان سنه چهار صد و پنجاه و هشت گفته که حدیث نمودند به ما ابو عبد الله حسین بن عبید الله غضایری و احمد بن عبدون و ابو طالب بن غرور و ابو الحسن صفار و ابو علی حسن بن اسماعیل بن شناس همگی نقل نموده اند از ابو الفضل محمد بن عبد الله بن مطلب شیبانی و او گفته که حدیث نمود به ما محمد بن یزید بن ابی الازهر بوشنجی نحوی و او نقل نمود از ابو الوضاح محمد بن عبید الله بن زید نهشلی گفته که: خبر داد مرا پدرم که گفت از حضرت ابو الحسن امام موسی بن جعفر علیهما السلام شنیدم که فرمودند: حدیث کردن و نقل نمودن نعمتهای خدای تعالی شکر الهی است و ترک آن نمودن کفران نعمت است. پس باید که نعمتهای پروردگار خود را به شکر کردن نگهدارید و دائم دارید و اموال خود را به زکاة دادن محافظت نمائید و بلا را به دعا دور نمائید. پس بدرستی که دعا سپری است نجات دهنده که بلا را بر می گرداند که به نهایت محکمی رسیده باشد. و ابو الوضاح گفت که خبر داده مرا پدرم به آنکه وقتی که حسین بن علی بن حسن بن حسن صاحب فخر در سر چاه فخر به فرموده موسی بن مهدی عباسی برادر هارون الرشید کشته شد و لشکر او پراکنده شدند و سر آن امام زاده و اسیران و اصحاب او را به نزد آن ملعون بردند پس چون نظر آن شقی بر آن سر و اسیران افتاد این ابیات را که مشعر بر تسلط و غلبه خود و اظهار سرور از فتح و ظفر خود خواند:

(بنی عمّنا لا تنطقوا الشعر بعد ما دفتتم بصره الغمیم القوافیا)

(فلسنا کمن کنتم تصیبون نیله فنقبل ضیما أو نحکم قاضیا)

و لکن حکم السیف فینا مسلط فنرضی إذا ما أصبح السیف راضیا

و قد ساءنی ما جرت الحرب بیننا بنی عمّنا لو کان أمرا مدانیا

فإن قلت إنا ظلمنا فلم نکن ظلمنا و لکن قد أسأنا التّقاضیا)

(ای پس عموهای ما دیگر شعر نخوانید بعد از آنکه سرانجام در صحرای خشک دفن شدید.

پس ما نیستیم بسان آنکه شما رسیدید به سرانجام (کار خود) پس ما ستم را بپذیریم یا در مورد شما حکم کنیم.

و لیکن حکم شمشیر در میان ما مسلط است پس ما راضی می شویم وقتی که شمشیر راضی شود.

پس ای پسر عموهای ما! مرا ناراحت می کند که جنگ میان ما افتاده اگر امر نزدیک باشد. اگر گوئید که ما ستم کردیم پس ما ستم نکردیم بلکه این حکم (بر قتل) ما را ناراحت کرده است!! و یکی از اسیران را طلبیده سرزنش نمود، پس بعد از آن امر به قتل او نمود و بدین منوال یک به یک را طلبیده جمع کثیری از اولاد امیر المؤمنین علیه السلام را به قتل رسانید. پس بعد از آن شروع به بدگویی و ناسزا نسبت به اولاد ابو طالب نموده

هر یک از ایشان را مذکور می‌ساخت و ناسزا می‌گفت تا آنکه نوبت سخن به حضرت امام موسی بن جعفر علیه السلام رسید. آن حضرت را نیز مذکور ساخته بی‌آدابی چند گفت. پس بعد از آن گفت قسم بخدا که حسین بر من خروج نکرد مگر به گفته و فرموده آن حضرت و پیروی نکرد مگر دوستی و محبت او را از برای آنکه اوست که در این روز وصیت و جانشینی پیغمبر را در این خانواده دعوی می‌کند. خدا موسی بن مهدی عباسی بکشد را اگر چنانچه آن حضرت را باقی گذارد. پس ابو یوسف یعقوب بن قاضی که مردی بود که جراتی در سخن گفتن با او داشت، گفت: یا امیر المؤمنین سخنی گویم یا ساکت باشم؟ پس آن ملعون گفت که خدا موسی عباسی را بکشد اگر از تقصیر امام موسی بن جعفر علیهما السلام درگذرد و اگر نه آن بود که از مهدی پدر خود شنیده‌ام که به او منصور جدم در شأن امام جعفر صادق علیه السلام از فضیلت بسیار خبر داد و آنکه آن حضرت ممتاز از همه اهل زمان خود در دین داری و دانش و فضیلت بوده است و نه آن بود که به من از سقّاح در شأن آن حضرت از مدح بسیار و فضیلت بی‌شمار رسیده است هر آینه قبر آن حضرت را می‌شکافتم و جسد مطهر ایشان را بیرون می‌آوردم و آن را می‌سوزانیدم سوختی بلیغ. پس ابو یوسف گفت که: زنان من همگی مطلقه باشند و جمیع کنیزان و غلامان آزاد باشند و همه اموال من در راه خدا صدقه باشد و تمام چهار پایان من در راه خدا وقف باشد و بر من حج خانه پیاده لازم باشد که اگر پیش نهاد خاطر موسی بن جعفر علیه السلام یا کسی از فرزندان او خروج نمودن بر تو باشد. و سزاوار نیست آنکه این خیال در خاطر ایشان گذرد. پس آنگاه موسی بن عباسی اولاد زید بن علی را و جماعت تابعان او را مذکور نمود. پس ابو یوسف گفت که: و از زیدیه باقی نمانده بود مگر همین جماعتی که با حسین خروج نمودند و امیر المؤمنین ظفر بر ایشان یافت و همگی ایشان را مستاصل نمود و از این قبیل سخنان همواره مذکور ساخت تا آنکه شدت غضب او فرو نشست. راوی گوید که: پس علی بن یقظین همه این حکایت و صورت واقعه را نوشته، به خدمت حضرت امام موسی کاظم علیه السلام فرستاد. پس چون کتابت به خدمت آن حضرت رسید و صبح گردید، آن حضرت اهل بیت و شیعیان خود را حاضر نمودند و همگی را از مضمون کتابت مطلع گردانیده، فرمودند که چه مصلحت می‌دانید و رأی شما در این باب چیست؟ پس همگی گفتند که: خدای تعالی حال ترا و ما را اصلاح کند، چنین صلاح می‌دانیم که باید بدن خود را از این جبار لعین دور سازی و پنهان نمایی. پس بدرستی که از شر او و دشمنی او و خشم او ایمن نمی‌توان بود. خصوصاً آنکه ترا و ما را تهدید نموده است. پس حضرت امام موسی علیه السلام تبسم فرموده به عنوان مثل شعر کعب بن مالک برادر بنی سلم را خواندند و شعر آن است:

زعت سخینه أن ستغلب ربّها فليغلبن مغلب الغلاب

گمان کرد سخینه که بر پروردگار خود غالب می‌تواند شد* پس هر آینه البته که بر او کسی غالب می‌شود که غلبه‌کننده است بر هر صاحب غلبه‌ای یعنی: حاصل معنی آنکه هر آینه خدای تعالی بر او غالب خواهد شد. آنگاه آن حضرت روی به جماعت حضار از دوستان و اهل بیت خود نموده، فرمودند: باید که دل شما خوشحال و شاد باشد بدرستی که اول کتابتی که از عراق وارد شود کتابت خبر مرگ موسی بن مهدی و هلاکت او خواهد بود. پس جماعت حضار گفتند که خدای تعالی حال شما را اصلاح کند، از کجا این را دانستید و از چه جهت فرمودید؟ پس حضرت فرمودند که: قسم به حرمت این قبر- و به قبر پیغمبر صلی الله علیه و آله اشاره نمودند- که در این روز موسی عباسی مرد و به جهنم رفت. و الله که این سخن راست و حق است همچنان که شما سخن می‌گوئید و جزم به آن دارید من نیز جزم به این دارم. شما را خبر دهم به اینکه از چه جهت این سخن را می‌گویم. در وقتی که در جای نماز خود نشسته بودم بعد از آنکه از ورد و تعقیب خود فارغ شده بودم و چشمهای من به خواب رفت که ناگاه در خواب دیدم که جدم رسول خدا صلی الله علیه و آله بر من ظاهر شد. پس به خدمت آن حضرت از موسی بن مهدی عباسی شکایت نمودم و عرض نمودم آنچه را که از او در حق اهل بیت از ظلم و ستم و جور سرزده بود و آنکه من نیز از کینه و عقوبات او خایف و ترسانم. پس آن حضرت فرمودند ای موسی خوش لب باش پس بدرستی که خدای تعالی برای موسی عباسی بر تو راه تسلطی نگردانیده است. پس در اثناء آنکه با من سخن می‌گفتند دست مرا گرفته فرمودند به تحقیق که خدای تعالی دشمن ترا هلاک گردانید. پس باید که شکر خدا را نیکو بجای آوری. راوی گوید که: بعد از آنکه حضرت امام موسی علیه السلام از نقل این حکایت فارغ شدند، روی مبارک به جانب قبله نموده دستهای خود را به سوی آسمان برداشتند و دعا خواندند و شکر خدای تعالی بجای آوردند. ابو الوضّاح راوی گوید که: از پدر خود شنیدم که می‌گفت در خدمت حضرت امام موسی علیه السلام جمعی از خواص و اهل بیت و شیعیان آن حضرت بودند که در مجلس آن حضرت حاضر می‌شدند و در آستین‌های ایشان تخته‌های آبنوس بسیار نازک با میلها بود. پس هر وقت که آن حضرت به کلامی حکمت آمیز تکلم می‌نمودند یا آنکه در واقعه‌ای فتوایی

می‌دادند، آن جماعت می‌نوشتند آنچه را که از آن حضرت شنیده بودند. پس از آن جماعت شنیدم که گفتند که: آنچه ما از آن حضرت در مقام شکرگزاری شنیدیم، این دعا بود. و در دعای خود می‌فرمودند:

(شکرا لله جلّت عظمته) یعنی: شکر می‌کنم از برای خدا شکر کردنی که بزرگ است عظمت او. راوی گوید که بعد از آنکه حضرت دعا را به اتمام رسانیدند، روی بجانب ما نموده فرمودند که: از پدر خود جعفر بن محمد علیهما السلام شنیدم که از پدر خود از علی بن الحسین از پدر خود از جدّ خود امیر المؤمنین علیهم السلام حدیث فرمودند، اینکه از رسول خدای تعالی صلی الله علیه و آله شنیدند که می‌فرمودند که: به نعمتهای پروردگار خود اعتراف کنید و اقرار نمائید و به سوی خدای تعالی از همه گناهان خود توبه کنید. پس بدرستی که خدای تعالی شکرکنندگان نعمت او را از بندگان خود را دوست می‌دارد. راوی گوید:

پس از جهت نماز برخاستیم و قوم متفرق شدند. پس دیگر مجتمع نشدند و اجتماع ایشان اتفاق نیفتاد مگر از برای خواندن کتابت مرگ موسی بن مهدی عباسی و بیعت نمودن مردمان با هارون الرشید که از جانب عراق رسیده بود و دعا این است:

إِلَهِي كَمْ مِنْ عَدُوٍّ أَنْتَضَى عَلَيَّ سَيْفَ عَدَاوَتِهِ وَ شَحَذَ لِي ظُبَّةَ مَدْيَتِهِ وَ أَرْهَفَ لِي شَبَا حَدِّهِ
وَ دَافَ لِي قَوَاتِلَ سُمُومِهِ وَ سَدَّدَ نَحْوِي صَوَائِبَ سِهَامِهِ وَ لَمْ تَنْمَ عَنِّي عَيْنٌ حِرَاسَتِهِ وَ أَضْمَرَ
أَنْ يَسُومَنِي الْمَكْرُوهَ وَ يُجَرِّعَنِي ذُعَافَ مَرَارَتِهِ فَ نَظَرْتُ إِلَى ضَعْفِي عَنِ احْتِمَالِ الْفَوَاحِ وَ
عَجَزِي عَنِ الْإِنْتِصَارِ مِمَّنْ قَصَدَنِي بِمُحَارَبَتِهِ وَ وَحَدَّتِي فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّوَانِي وَ إِرْصَادِهِمْ لِي
فِيمَا لَمْ أَعْمَلْ فِيهِ فِكْرِي فِي الْإِرْصَادِ لَهُمْ بِمِثْلِهِ فَأَيَّدْتَنِي بِقُوَّتِكَ وَ شَدَّدْتَ أَرْزِي بِنَصْرِكَ وَ
فَلَلْتُ لِي شَبَا حَدِّهِ وَ خَذَلْتَهُ بَعْدَ جَمْعِ عَدِيدِهِ وَ حَشَدِهِ وَ أَعْلَيْتَ كَعْبِي عَلَيْهِ وَ وَجَّهْتَ مَا
سَدَّدَ إِلَيَّ مِنْ مَكَائِدِهِ إِلَيْهِ وَ رَدَدْتَهُ وَ لَمْ يَشْفِ غَلِيلَهُ وَ لَمْ تَبْرُدْ حَرَارَاتُ غَيْظِهِ وَ قَدْ عَضَّ
عَلَيَّ أَنْامِلَهُ وَ أَدْبَرَ مَوْلِيًّا قَدْ أَخْفَقَتْ سَرَآيَاهُ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبَّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنْاهِ

لَا يَعْجَلُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِأَنْعَمِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِأَلَائِكَ مِنَ
الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَ كَمْ مِنْ بَاغٍ بَغَانِي بِمَكَائِدِهِ وَ نَصَبَ لِي أَشْرَاكَ مَصَائِدِهِ وَ وَكَلَّ بِي تَفَقُّدَ
رِعَايَتِهِ وَ أَضْبَأَ إِلَيَّ إِضْبَاءَ السَّبْعِ لِطَرِيدَتِهِ انْتِظَارًا لِانْتِهَازِ فُرْصَتِهِ (الْفُرْصَةُ) وَ هُوَ يُظْهِرُ لِي
بَشَاشَةَ الْمَلِكِ وَ يَبْسُطُ لِي وَجْهًا غَيْرَ طَلِقٍ فَلَمَّا رَأَيْتَ دَغَلَ سَرِيرَتِهِ وَ قُبِحَ مَا انطَوَى عَلَيْهِ
لِشَرِيكِهِ فِي مَلْبِهِ وَ أَصْبَحَ مُجْلِبًا إِلَيَّ فِي بَغْيِهِ أَرْكَسْتَهُ لِأَمِّ رَأْسِهِ وَ أَتَيْتَ بُنْيَانَهُ مِنْ أَسَاسِهِ
فَصَرَعْتَهُ فِي زُبَيْتِهِ وَ أَرْدَيْتَهُ فِي مَهْوَى حُفْرَتِهِ وَ رَمَيْتَهُ بِحَجَرِهِ وَ خَنَقْتَهُ بِوَتَرِهِ وَ ذَكَّيْتَهُ
بِمَشَاقِصِهِ وَ كَبَبْتَهُ بِمَنْخَرِهِ وَ رَدَدْتُ كَيْدَهُ فِي نَحْرِهِ وَ وَبَقْتَهُ بِنَدَامَتِهِ وَ فَتَنْتَهُ بِحَسْرَتِهِ
فَاسْتَحْذَلَ وَ اسْتَحْذَأَ وَ تَضَاعَلَ بَعْدَ نَخْوَتِهِ وَ انْقَمَعَ بَعْدَ اسْتِطَالَتِهِ ذَلِيلًا مَأْسُورًا فِي رَبْقِ
حَبَائِلِهِ الَّتِي كَانَ يُؤَمِّلُ أَنْ يَرَانِي فِيهَا يَوْمَ سَطْوَتِهِ وَ قَدْ كِدْتُ لَوْ لَا رَحْمَتِكَ يَحِلُّ بِي مَا
حَلَّ بِسَاحَتِهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاهٍ لَا يَعْجَلُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِأَنْعَمِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِأَلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَ كَمْ مِنْ حَاسِدٍ
شَرِقَ بِحَسَدِهِ وَ شَجِيَ بِغَيْظِهِ وَ سَلَقَنِي بِحَدِّ لِسَانِهِ وَ وَخَزَنِي بِمُوقٍ عَيْنِهِ وَ جَعَلَ عِرْضِي
غَرَضًا لِمَرَامِيهِ وَ قَلَدَنِي خِلَالًا لَمْ يَزَلْ فِيهِ فَنَادَيْتُكَ يَا رَبِّ مُسْتَجِيرًا بِكَ وَاثِقًا بِسُرْعَةِ
إِجَابَتِكَ مُتَوَكِّلًا عَلَى مَا لَمْ أَزَلْ أَعْرِفُهُ مِنْ حُسْنِ دِفَاعِكَ عَالِمًا أَنَّهُ لَمْ يُضْطَهَدْ مَنْ أَوَى إِلَيَّ
ظِلًّا كَنَفِكَ وَ أَنْ لَا تَقْرَعَ الْفَوَاحِشُ مِنْ لَجَأٍ إِلَيَّ مَعْقِلِ الْإِنْتِصَارِ بِكَ فَحَصَّنْتَنِي مِنْ بَاسِهِ
بِقُدْرَتِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاهٍ لَا يَعْجَلُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ
مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِأَنْعَمِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِأَلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَ كَمْ مِنْ سَحَابٍ
مَكْرُوهٍ قَدْ جَلَّيْتَهَا وَ سَمَاءٍ نِعْمَةٍ أَمْطَرْتَهَا وَ جَدَاوِلٍ كَرَامَةٍ أَجْرَيْتَهَا وَ أَعْيُنٍ أَحْدَاثٍ طَمَسْتَهَا
وَ نَاشِئَةٍ رَحْمَةٍ نَشَرْتَهَا وَ جَنَّةٍ عَافِيَةٍ أَلْبَسْتَهَا وَ غَوَامِرٍ كُرْبَاتٍ كَشَفْتَهَا وَ أُمُورٍ جَارِيَةٍ قَدَّرْتَهَا
إِذْ لَمْ يُعْجِزْكَ إِذْ طَلَبْتَهَا وَ لَمْ تَمْتَنِعْ عَلَيْكَ إِذْ أَرَدْتَهَا فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا
يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاهٍ لَا يَعْجَلُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِأَنْعَمِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ

لِاللَّائِكِ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَ كَمْ مِنْ ظَنٍّ حَسَنِ حَقَّقْتَ وَ مِنْ عُدْمِ إِمْلَاقٍ جَبَرْتَ وَ مِنْ
 مَسْكَنَةٍ قَادِحَةٍ حَوَّلْتَ وَ مِنْ صَرَعَةٍ مُهْلِكَةٍ أَنْعَشْتَ وَ مِنْ مَشَقَّةٍ أَرْحَتَ لَا تُسْأَلُ يَا سَيِّدِي
 عَمَّا تَفْعَلُ وَ هُمْ يُسْئَلُونَ وَ لَا يَنْقُصُكَ مَا أَنْفَقْتَ وَ لَقَدْ سُئِلْتَ فَأَعْطَيْتَ وَ لَمْ تُسْأَلْ فَاِبْتَدَأْتَ
 وَ اسْتُمِيحَ بَابُ فَضْلِكَ فَمَا أَكْدَيْتَ أُبَيْتَ إِلَّا إِنْعَامًا وَ امْتِنَانًا وَ إِلَّا تَطَوُّلًا يَا رَبِّ وَ إِحْسَانًا وَ
 أُبَيْتَ يَا رَبِّ إِلَّا أَنْتَهَاكَ لِحُرْمَاتِكَ وَ اجْتِرَاءً عَلَى مَعَاصِيكَ وَ تَعَدِّيًا لِحُدُودِكَ وَ غَفْلَةً عَنِ
 وَعِيدِكَ وَ طَاعَةً لِعَدْوِي وَ عَدْوِكَ. لَمْ يَمْنَعَكَ يَا إِلَهِي وَ نَاصِرِي إِخْلَالِي بِالشُّكْرِ عَنِ إِتْمَامِ
 إِحْسَانِكَ وَ لَا حَاجَتِي ذَلِكَ عَنِ ارْتِكَابِ مَسَاحِيظِكَ اللَّهُمَّ فَهَذَا مَقَامُ عَبْدٍ ذَلِيلٍ اعْتَرَفَ لَكَ
 بِالتَّوْحِيدِ وَ أَقْرَأَ عَلَى نَفْسِهِ بِالتَّقْصِيرِ فِي أَدَاءِ حَقِّكَ وَ شَهِدَ لَكَ بِسُبُوحِ نِعْمَتِكَ عَلَيْهِ وَ
 جَمِيلِ عَادَاتِكَ عِنْدَهُ وَ إِحْسَانِكَ إِلَيْهِ فَهَبْ لِي يَا إِلَهِي وَ سَيِّدِي مِنْ فَضْلِكَ مَا أُرِيدُهُ سَبَبًا
 إِلَى رَحْمَتِكَ وَ اتَّخِذْهُ سَلْمًا أَعْرُجُ فِيهِ إِلَى مَرْضَاتِكَ وَ آمِنُ بِهِ مِنْ سَخَطِكَ بِعِزَّتِكَ وَ
 طَوْلِكَ وَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَ الْأَيْمَةِ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ
 مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاهٍ لَا يَعْجَلُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِأَنْعَمِكَ مِنَ
 الشَّاكِرِينَ وَ لِاللَّائِكِ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ فِي كَرْبِ الْمَوْتِ وَ
 حَشْرَجَهُ الصَّدْرُ وَ النَّظَرُ إِلَى مَا تَقْشَعِرُّ مِنْهُ الْجُلُودُ وَ تَفْزَعُ إِلَيْهِ الْقُلُوبُ وَ أَنَا فِي عَافِيَةٍ مِنْ
 ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاهٍ لَا يَعْجَلُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ
 مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِأَنْعَمِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِاللَّائِكِ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى
 وَ أَصْبَحَ سَقِيمًا مُوجَعًا مُدْنِفًا فِي أَنْبِيٍّ وَ عَوِيلٍ يَتَقَلَّبُ فِي غَمِّهِ وَ لَا يَجِدُ مَحِيصًا وَ لَا يُسَبِّغُ
 طَعَامًا وَ لَا يَسْتَعْدِبُ شَرَابًا وَ لَا يَسْتَطِيعُ ضَرًّا وَ لَا نَفْعًا وَ هُوَ فِي حَسْرَةٍ وَ نَدَامَةٍ وَ أَنَا فِي
 صِحَّةٍ مِنَ الْبَدَنِ وَ سَلَامَةٍ مِنَ الْعَيْشِ كُلِّ ذَلِكَ مِنْكَ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ
 وَ ذِي أَنَاهٍ لَا يَعْجَلُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِأَنْعَمِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِاللَّائِكِ
 مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ خَائِفًا مَرْعُوبًا مُسَهَّدًا مُشْفِقًا وَحِيدًا وَ

جَاهِلًا هَارِبًا طَرِيدًا أَوْ مُنْحَجِرًا فِي مَضِيقٍ أَوْ مَخْبَأَةٍ مِنَ الْمَخَابِيءِ قَدْ ضَاقتْ عَلَيْهِ الْأَرْضُ
بِرُحْبِهَا وَ لَا يَجِدُ حِيلَةً وَ لَا مَنْجَى وَ لَا مَأْوَى وَ لَا مَهْرَبًا وَ أَنَا فِي أَمْنٍ وَ أَمَانٍ وَ طُمَأْنِينَةٍ وَ
عَافِيَةٍ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِأَنْعَمِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِأَلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَ سَيِّدِي
وَ كَمُ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ مَغْلُوبًا مُكَبَّلًا بِالْحَدِيدِ بِأَيْدِي الْعُدَاةِ وَ لَا يَرْحَمُونَهُ فَقِيدًا مِنْ
أَهْلِهِ وَ وُلْدِهِ مُنْقَطِعًا عَنْ إِخْوَانِهِ وَ بَلَدِهِ يَتَوَقَّعُ كُلَّ سَاعَةٍ بِأَيْتِهِ قَتْلَهُ يُقْتَلُ وَ بِأَيِّ مِثْلِهِ يُمَثَّلُ وَ
أَنَا فِي عَافِيَةٍ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِأَنْعَمِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِأَلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَ سَيِّدِي
وَ كَمُ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ يُقَاسَى الْحَرْبَ وَ مَبَاشِرَةَ الْقِتَالِ بِنَفْسِهِ قَدْ غَشِيَتْهُ الْأَعْدَاءُ مِنْ
كُلِّ جَانِبٍ وَ السُّيُوفُ وَ الرِّمَاحُ وَ آلَةُ الْحَرْبِ يَتَقَعَّعُ فِي الْحَدِيدِ مَبْلَغَ مَجْهُودِهِ وَ لَا يَعْرِفُ
حِيلَةً وَ لَا يَهْتَدِي سَبِيلًا وَ لَا يَجِدُ مَهْرَبًا قَدْ أَذِنَ بِالْجِرَاحَاتِ أَوْ مُتَشَحَّطًا بِدَمِهِ تَحْتَ
السَّنَابِكِ وَ الْأَرْجُلِ يَتَمَنَّى شَرْبَةً مِنْ مَاءٍ أَوْ نَظْرَةً إِلَى أَهْلِهِ وَ وُلْدِهِ وَ لَا يَقْدِرُ عَلَيْهَا وَ أَنَا فِي
عَافِيَةٍ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِأَنْعَمِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِأَلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَ كَمُ مِنْ
عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ فِي ظُلُمَاتِ الْبِحَارِ وَ عَوَاصِفِ الرِّيَّاحِ وَ الْأَهْوَالِ وَ الْأَمْوَاجِ يَتَوَقَّعُ الْغَرَقَ وَ
الْهَلَاكَ لَا يَقْدِرُ عَلَى حِيلَةٍ أَوْ مُبْتَلَى بِصَاعِقَةٍ أَوْ هَدَمٍ أَوْ غَرَقٍ أَوْ حَرَقٍ أَوْ شَرَقٍ أَوْ خَسْفٍ أَوْ
مَسْخٍ أَوْ قَذْفٍ وَ أَنَا فِي عَافِيَةٍ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي
أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِأَنْعَمِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِأَلَائِكَ مِنَ
الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَ كَمُ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ مُسَافِرًا شَاحِطًا عَنْ أَهْلِهِ وَ وَطَنِهِ وَ وُلْدِهِ
مُتَحَيِّرًا فِي الْمَفَاوِزِ تَائِبًا مَعَ الْوُحُوشِ وَ الْبِهَائِمِ وَ الْهَوَامِّ وَ حِيدًا فَرِيدًا لَا يَعْرِفُ حِيلَةً وَ لَا
يَهْتَدِي سَبِيلًا أَوْ مُتَأَذِّبًا بِبَرْدٍ أَوْ حَرٍّ أَوْ جُوعٍ أَوْ عُرَى أَوْ غَيْرِهِ مِنَ الشَّدَائِدِ مِمَّا أَنَا مِنْهُ (فِيهِ)

خَلُّوْ وَ اَنَا فِی عَافِیَهِ مِنْ ذَلِکَ کُلِّهِ فَلَکَ الْحَمْدُ یَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا یُغَلْبُ وَ ذِی اَنَاہِ لَا
یَعْجَلُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِی لِاَنْعَمِکَ مِنَ الشَّاکِرِیْنَ وَ لِالْاِثْمِکَ مِنَ
الذَّاکِرِیْنَ اِلٰہِی وَ کَمِّ مِنْ عَبْدٍ اَمْسٰی وَ اَصْبَحَ فَقِیْرًا عَائِلًا عَارِیًا مُمْلِقًا مُخْفِقًا مَهْجُوْرًا جَائِعًا
خَائِفًا ظَمَانًا یَنْتَظِرُ مَنْ یَعُوْدُ عَلَیْهِ بِفَضْلِ اَوْ عَبْدٍ وَجِیْهِ هُوَ اَوْجَهٌ مَنِّیْ عِنْدَکَ اَوْ اَشَدُّ عِبَادَةً
لَکَ مَعْلُوْلًا مَقْهُوْرًا قَدْ حُمِّلَ ثِقْلًا مِنْ تَعَبِ الْعِنَاءِ وَ شِدَّةِ الْعُبُوْدِیَّةِ وَ کُلْفَةِ الرِّقِّ وَ ثِقْلِ
الضَّرِیْبَةِ اَوْ مُبْتَلٰی بِبَلَاءٍ شَدِیْدٍ لَا قِبَلَ لَهٗ بِهٖ اِلَّا بِمَنْکَ عَلَیْهِ وَ اَنَا الْمَخْدُوْمُ الْمُنْعَمُ الْمَعْفٰی
الْمُکْرَمُ فِی عَافِیَهِ مِمَّا هُوَ فِیْهِ فَلَکَ الْحَمْدُ یَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا یُغَلْبُ وَ ذِی اَنَاہِ لَا یَعْجَلُ
صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِی لِاَنْعَمِکَ مِنَ الشَّاکِرِیْنَ وَ لِالْاِثْمِکَ مِنَ الذَّاکِرِیْنَ اِلٰہِی
وَ مَوْلٰی وَ سَیِّدِی وَ کَمِّ مِنْ عَبْدٍ اَمْسٰی وَ اَصْبَحَ شَرِیْدًا طَرِیْدًا حَیْرَانَ مُتَحَیِّرًا جَائِعًا خَائِفًا
حَاسِرًا فِی الصَّحَارِیِّ وَ الْبَرَارِیِّ اَحْرَقَهُ الْحَرُّ وَ الْبَرْدُ وَ هُوَ فِی ضُرٍّ مِنَ الْعِیْشِ وَ ضَنْکٍ مِنَ
الْحَیَاةِ وَ ذُلٍّ مِنَ الْمَقَامِ یَنْظُرُ اِلٰی نَفْسِهِ حَسْرَةً لَا یَقْدِرُ عَلٰی ضُرِّ وَ لَا نَفْعٍ وَ اَنَا خَلُّوْ مِنْ ذَلِکَ
کُلِّهِ بِجُوْدِکَ وَ کَرَمِکَ فَلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَکَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا یُغَلْبُ وَ ذِی اَنَاہِ لَا یَعْجَلُ صَلِّ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِی لِاَنْعَمِکَ مِنَ الشَّاکِرِیْنَ وَ لِالْاِثْمِکَ مِنَ الذَّاکِرِیْنَ وَ
ارْحَمْنِی بِرَحْمَتِکَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ یَا مَالِکَ الرَّاحِمِیْنَ مَوْلٰی وَ سَیِّدِی وَ کَمِّ مِنْ عَبْدٍ
اَمْسٰی وَ اَصْبَحَ عَلِیْلًا مَرِیضًا سَقِیْمًا مُدْنِفًا عَلٰی فُرْشِ الْعِلَّةِ وَ فِی لِبَاسِهَا یَنْقَلِبُ یَمِیْنًا وَ
شِمَالًا لَا یَعْرِفُ شَیْئًا مِنْ لَذَّةِ الطَّعَامِ وَ لَا مِنْ لَذَّةِ الشَّرَابِ یَنْظُرُ اِلٰی نَفْسِهِ حَسْرَةً لَا یَسْتَطِیْعُ
لَهَا ضَرًّا وَ لَا نَفْعًا وَ اَنَا خَلُّوْ مِنْ ذَلِکَ کُلِّهِ بِجُوْدِکَ وَ کَرَمِکَ فَلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَکَ مِنْ
مُقْتَدِرٍ لَا یُغَلْبُ وَ ذِی اَنَاہِ لَا یَعْجَلُ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِی لَکَ مِنَ
الْعَابِدِیْنَ وَ لِاَنْعَمِکَ مِنَ الشَّاکِرِیْنَ وَ لِالْاِثْمِکَ مِنَ الذَّاکِرِیْنَ وَ ارْحَمْنِی بِرَحْمَتِکَ یَا مَالِکَ
الرَّاحِمِیْنَ مَوْلٰی وَ سَیِّدِی وَ کَمِّ مِنْ عَبْدٍ اَمْسٰی وَ اَصْبَحَ قَدْ دَنَا یَوْمُهُ مِنْ حَتْفِهِ وَ قَدْ اُحْدَقَ
بِهِ مَلْکُ الْمَوْتِ فِی اَعْوَانِهِ یُعَالِجُ سَکْرَاتِ الْمَوْتِ وَ حِیَاضَهُ تَدْوُرُ عَیْنَاهُ یَمِیْنًا وَ شِمَالًا یَنْظُرُ

إِلَى أَحِبَّائِهِ وَ أَوْدَائِهِ وَ أَخِلَّائِهِ قَدْ مُنِعَ عَنِ الْكَلَامِ وَ حُجِبَ عَنِ الْخِطَابِ يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ
حَسْرَةً فَلَا يَسْتَطِيعُ لَهَا نَفْعًا وَ لَا ضَرًّا وَ أَنَا خَلَوْتُ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ
اجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْعَابِدِينَ وَ لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِلذَّاكِرِينَ وَ ارْحَمْنِي
بِرَحْمَتِكَ يَا مَالِكَ الرَّاحِمِينَ مَوْلَايَ وَ سَيِّدِي وَ كَمُ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ فِي مَضَايِقِ
الْحُبُوسِ وَ السُّجُونِ وَ كُرْبَهَا وَ ذُلِّهَا وَ حَدِيدِهَا يَتَدَاوَلُهُ أَعْوَانُهَا وَ زَبَانِيَّتُهَا فَلَا يَدْرِي أَيُّ حَالٍ
يُفَعَلُ بِهِ وَ أَيُّ مَثَلَةٍ يُمَثَّلُ بِهِ فَهُوَ فِي ضُرٍّ مِنَ الْعَيْشِ وَ ضَنْكٍ مِنَ الْحَيَاةِ يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ
حَسْرَةً لَا يَسْتَطِيعُ لَهَا ضَرًّا وَ لَا نَفْعًا وَ أَنَا خَلَوْتُ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ
اجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْعَابِدِينَ وَ لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِلذَّاكِرِينَ وَ ارْحَمْنِي
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مَوْلَايَ وَ سَيِّدِي وَ كَمُ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ قَدْ اسْتَمَرَ عَلَيْهِ
الْقَضَاءُ وَ أَحْدَقَ بِهِ الْبَلَاءُ وَ فَارَقَ أَوْدَاءَهُ وَ أَحِبَّاءَهُ وَ أَخِلَّاءَهُ وَ أَمْسَى حَقِيرًا أُسِيرًا ذَلِيلًا فِي
أَيْدِي الْكُفَّارِ وَ الْأَعْدَاءِ يَتَدَاوَلُونَهُ يَمِينًا وَ شِمَالًا قَدْ حُمِّلَ فِي الْمَطَامِيرِ وَ ثُقِّلَ بِالْحَدِيدِ لَا
يَرَى شَيْئًا مِنْ ضِيَاءِ الدُّنْيَا وَ لَا مِنْ رَوْحِهَا يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ حَسْرَةً لَا يَسْتَطِيعُ لَهَا ضَرًّا وَ لَا
نَفْعًا وَ أَنَا خَلَوْتُ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ
وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْعَابِدِينَ وَ لِنِعْمَائِكَ
مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِلذَّاكِرِينَ وَ ارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا مَالِكَ الرَّاحِمِينَ مَوْلَايَ وَ
سَيِّدِي وَ كَمُ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ قَدْ اشْتَقَ إِلَى الدُّنْيَا لِلرَّغْبَةِ فِيهَا إِلَى أَنْ خَاطَرَ بِنَفْسِهِ
وَ مَالِهِ حِرْصًا مِنْهُ عَلَيْهَا قَدْ رَكِبَ الْفُلْكَ وَ كُسِرَتْ بِهِ وَ هُوَ فِي آفَاقِ الْبِحَارِ وَ ظَلَمَهَا يَنْظُرُ
إِلَى نَفْسِهِ حَسْرَةً لَا يَقْدِرُ لَهَا عَلَى ضَرٍّ وَ لَا نَفْعٍ وَ أَنَا خَلَوْتُ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ
فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ

مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْعَابِدِينَ وَ لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِالْأَيْكَةِ مِنَ الذَّاكِرِينَ وَ ارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا مَالِكَ الرَّاحِمِينَ مَوْلَايَ وَ سَيِّدِي وَ كَمِّ مِنْ عَبْدٍ أُمْسَى وَ أَصْبَحَ قَدْ اسْتَمَرَّ عَلَيْهِ الْقَضَاءُ وَ أَحْدَقَ بِهِ الْبَلَاءُ وَ الْكُفَّارُ وَ الْأَعْدَاءُ وَ أَخَذَتْهُ الرِّمَاحُ وَ السُّيُوفُ وَ السَّهَامُ وَ جُدَلَ صَرِيحاً وَ قَدْ شَرِبَتْ الْأَرْضُ مِنْ دَمِهِ وَ أَكَلَتْ السَّبَّاعُ وَ الطَّيُورُ مِنْ لَحْمِهِ وَ أَنَا خَلُؤُ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ لَا بِاسْتِحْقَاقٍ مِنِّي يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنْهٍ لَا يُعْجَلُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِالْأَيْكَةِ مِنَ الذَّاكِرِينَ وَ ارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا مَالِكَ الرَّاحِمِينَ وَ عَزَّتِكَ يَا كَرِيمُ لِأَطْلَبَنَّ مِمَّا لَدَيْكَ وَ لِالْحَنِّ عَلَيْكَ وَ لِالْجِنِّ إِلَيْكَ وَ لِأُمْدَنَّ يَدِي نَحْوَكَ مَعَ جُرْمِهَا إِلَيْكَ فَبِمَنْ أَعُوذُ يَا رَبِّ وَ بِمَنْ أَلُوذُ لَا أَحَدَ لِي إِلَّا أَنْتَ أ فَتَرُدَّنِي وَ أَنْتَ مَعُوَّلِي وَ عَلَيْكَ مُعْتَمَدِي (مُتَكَلِّي) وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي وَضَعْتَهُ عَلَى السَّمَاءِ فَاسْتَقَلَّتْ وَ عَلَى الْجِبَالِ فَرَسَتْ وَ عَلَى الْأَرْضِ فَاسْتَقَرَّتْ وَ عَلَى اللَّيْلِ فَأَظْلَمَ وَ عَلَى النَّهَارِ فَاسْتَنَارَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَقْضِيَ لِي جَمِيعَ حَوَائِجِي وَ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا صَغِيرَهَا وَ كَبِيرَهَا وَ تُوسِّعَ عَلَيَّ مِنَ الرِّزْقِ مَا تُبَلِّغُنِي بِهِ شَرَفَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مَوْلَايَ بِكَ اسْتَعْنْتُ (اسْتَعْنْتُ) فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَعْنِي (أَعْنِي) وَ بِكَ اسْتَجَرْتُ وَ أَعْنِي بِطَاعَتِكَ عَنْ طَاعَةِ عِبَادِكَ وَ بِمَسْأَلَتِكَ عَنْ مَسْأَلَةِ خَلْقِكَ وَ انْقَلَبِي مِنْ ذُلِّ الْفَقْرِ إِلَى عِزِّ الْغِنَى وَ مِنْ ذُلِّ الْمَعَاصِي إِلَى عِزِّ الطَّاعَةِ فَقَدْ فَضَّلْتَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِنْ خَلْقِكَ جُوداً وَ كَرَمًا لَا بِاسْتِحْقَاقٍ مِنِّي إِلَهِي فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِالْأَيْكَةِ مِنَ الذَّاكِرِينَ وَ ارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

مخفی نماند که در بعضی از نسخه‌های این کتاب ابو طالب بن رجب برسی روایتی نقل نموده می گوید که: این دعاء جوشن را یافتم و سند آن را و فضیلت آن را در کتابی از کتابهای جدّ نیکبختم تقی الدین حسن بن داود رحمه الله که تفاوت داشت با آنچه در کتاب مهج الدعوات و غیر آن مذکور است و این روایت پیش از دعا مذکور بود پس من دوست داشتم که اثبات کنم آن روایت را در این مکان تا نگهداشته شود فضل دعائی که

مذکور شد. مترجم گوید که از این سخن ظاهر می‌شود که این روایت را ابن طاووس علیه الرحمه در کتاب خود نیاورده بود و در اصل کتاب مهج الدعوات نبوده بلکه از ملحقات و اضافات ابو طالب بن رجب است و لیکن چون در بعضی نسخه‌ها بود این را نیز ترجمه نمود.

حرز مولانا زین العابدین علیه السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ يَا أَسْرَعَ الْخَاسِبِينَ يَا أَحْكَمَ الْخَاكِمِينَ
يَا خَالِقَ الْمَخْلُوقِينَ يَا رَازِقَ الْمَرْزُوقِينَ يَا نَاصِرَ الْمَنْصُورِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا دَلِيلَ الْمُتَحَيِّرِينَ يَا
غِيَاثَ الْمُسْتَعِيثِينَ أَغْنِنِي يَا مَالِكَ الدِّينِ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَ إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ يَا صَرِيخَ الْمَكْرُوبِينَ يَا مُجِيبَ
دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ أَنْتَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ الْكَبِيرُ يَا رِذَاؤَكَ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى وَ عَلَى عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى وَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ وَ خَدِيجَةَ الْكُبْرَى وَ الْحَسَنَ
الْمُجْتَبَى وَ الْحُسَيْنَ الشَّهِيدَ بِكَرْبَلَاءَ وَ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ وَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ الْبَاقِرِ وَ جَعْفَرَ
بْنَ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ وَ مُوسَى بْنَ جَعْفَرِ الْكَاطِمِ وَ عَلِيَّ بْنَ مُوسَى الرِّضَا وَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ التَّقِيِّ وَ عَلِيَّ
بْنَ مُحَمَّدٍ النَّقِيِّ وَ الْحَسَنَ الْعَسْكَرِيَّ وَ الْحُجَّةَ الْقَائِمَ الْمَهْدِيَّ الْإِمَامَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ
وَالِ مَنْ وَالَاهُمْ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُمْ وَ أَنْصِرْ مَنْ نَصَرَهُمْ وَ اخْذِلْ مَنْ خَذَلَهُمْ وَ الْعَنْ مَنْ ظَلَمَهُمْ وَ عَجِّلْ
فَرَجَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْصِرْ شَيْعَةَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ارْزُقْنِي رُؤْيَةَ قَائِمِ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي مِنْ أَتْبَاعِهِ وَ أَشْيَاعِهِ
وَ الرَّاضِينَ بِفِعْلِهِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

دعای اعتقاد

و از آن جمله دعائی است مشهور به دعای اعتقاد. شیخ علی بن محمد بن یوسف حرانی روایت نموده از شیخ ابو عبد الله محمد بن ابراهیم بن جعفر نعمانی نویسنده رضی الله عنه که حدیث نموده به ما ابو علی بن همام و او گفت که ابراهیم بن اسحق نهاوندی مرا حکایت کرده از ابی عبد الله حسین بن علی اهوازی، از پدر خود، از علی بن مهزیار که گفت: از مولای من امام موسی بن جعفر صلوات الله علیه شنیدم که این دعا را خواندند و این دعای اعتقاد است :

إِلَهِي إِنَّ ذُنُوبِي وَ كَثْرَتَهَا قَدْ غَبَّرَتْ وَجْهِي عِنْدَكَ وَ حَجَبْتَنِي عَنِ اسْتِيْهَالِ رَحْمَتِكَ وَ
بَاعَدْتَنِي عَنِ اسْتِنْجَازِ مَغْفِرَتِكَ وَ لَوْ لَأ تَعَلَّقِي بِأَلَائِكَ وَ تَمَسَّكِي بِالرَّجَاءِ لَمَا وَعَدْتَ أَمْثَالِي
مِنَ الْمُسْرِفِينَ وَ أَشْبَاهِي مِنَ الْخَاطِئِينَ بِقَوْلِكَ يَا عِبَادِي الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا
تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعاً إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ وَ حَذَّرْتَ الْقَانِطِينَ
مِنْ رَحْمَتِكَ فَقُلْتَ وَ مَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ثُمَّ نَدَبْتَنَا بِرَحْمَتِكَ إِلَى دُعَائِكَ
فَقُلْتَ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ
إِلَهِي لَقَدْ كَانَ ذُلُّ الْإِيَّاسِ عَلَى مُشْتَمَلًا وَ الْقُنُوطُ مِنْ رَحْمَتِكَ بِي مُلْتَحِفاً إِلَهِي قَدْ وَعَدْتَ
الْمُحْسِنَ ظَنَّهُ بِكَ ثَوَاباً وَ أُوْعَدْتَ الْمُسِيءَ ظَنَّهُ بِكَ عِقَاباً اللَّهُمَّ وَ قَدْ أَسْبَلَ دَمْعِي حُسْنَ
ظَنِّي بِكَ فِي عِتْقِ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَ تَعَمُّدِ زَلِّي وَ إِقَالَةِ عَثْرَتِي وَ قُلْتَ وَ قَوْلِكَ الْحَقُّ لَا
خُلْفَ لَهُ وَ لَا تَبْدِيلَ يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أَنَسِي بِإِمَامِهِمْ ذَلِكَ يَوْمَ النُّشُورِ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ وَ
بُعِثَ مَا فِي الْقُبُورِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَقِرُّ وَ أَشْهَدُ وَ أَعْتَرِفُ وَ لَا أَجْحَدُ وَ أَسِرُّ وَ أَظْهَرُ وَ أَعْلِنُ وَ أَبْطِنُ
بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ حُدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَ أَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَ رَسُولُكَ وَ أَنْ عَلِيًّا
أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَ سَيِّدُ الْوَصِيِّينَ وَ وَارِثُ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَ قَاتِلُ الْمُشْرِكِينَ وَ إِمَامُ الْمُتَّقِينَ وَ
مُبِيرُ الْمُنَافِقِينَ وَ مُجَاهِدُ النَّاكِثِينَ وَ الْفَاسِطِينَ وَ الْمَارِقِينَ إِمَامِي وَ مَحَجَّتِي وَ مَنْ لَا أَثِقُ
بِالْأَعْمَالِ وَ إِنْ زَكَتْ وَ لَا أَرَاهَا مُنْجِيَةً لِي وَ إِنْ صَلَحَتْ إِلَّا بِوَلَايَتِهِ وَ الْإِيْتِمَامِ بِهِ وَ الْإِقْرَارِ
بِفَضَائِلِهِ وَ الْقَبُولِ مِنْ حَمَلَتِهَا وَ التَّسْلِيمِ لِرُؤُوتِهَا اللَّهُمَّ وَ أَقِرُّ بِأَوْصِيَّائِهِ مِنْ أَبْنَائِهِ أَيْمَةً وَ
حُجَجاً وَ أدِلَّةً وَ سُرُجاً وَ أَعْلَمَاءَ وَ مَنَاراً وَ سَادَةً وَ أُبْرَاراً وَ أَدِينُ بِسِرِّهِمْ وَ جَهْرِهِمْ وَ بَاطِنِهِمْ وَ
ظَاهِرِهِمْ وَ حَيِّهِمْ وَ مَيِّتِهِمْ وَ شَاهِدِهِمْ وَ غَائِبِهِمْ لَا شَكَّ فِي ذَلِكَ وَ لَا ارْتِيَابَ وَ لَا تَحَوَّلَ
عَنْهُ وَ لَا انْقِلَابَ اللَّهُمَّ فَادْعِنِي يَوْمَ حَشْرِي وَ حِينَ نَشْرِي بِإِمَامَتِهِمْ وَ احْشُرْنِي فِي زُمْرَتِهِمْ وَ
اكَتُبْنِي فِي أَصْحَابِهِمْ وَ اجْعَلْنِي مِنْ إِخْوَانِهِمْ وَ أَنْقِذْنِي بِهِمْ يَا مَوْلَايَ مِنْ حَرِّ النَّيرانِ فَإِنَّكَ
إِنْ أَغْفَيْتَنِي مِنْهَا كُنْتُ مِنَ الْفَائِزِينَ اللَّهُمَّ وَ قَدْ أَصْبَحْتُ فِي يَوْمِي هَذَا لَا ثِقَةَ لِي وَ لَا مَلْجَأَ

وَ لَا مُلْتَجَاً غَيْرَ مَنْ تَوَسَّلْتُ بِهِمْ إِلَيْكَ مِنْ آلِ رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
وَ عَلَى سَيِّدَتِي فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ وَ الْأَيْمَةَ مِنْ وُلْدِهِمْ وَ الْحُجَّةَ الْمَسْتُورَةَ
مِنْ ذُرِّيَّتِهِمْ الْمَرْجُوَّ لِلْأُمَّةِ مِنْ بَعْدِهِمْ وَ خَيْرَتِكَ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْهُمْ
حِصْنِي مِنَ الْمَكَارِهِ وَ مَعْقِلِي مِنَ الْمَخَافِ وَ نَجِّنِي بِهِمْ مِنْ كُلِّ عَدُوٍّ طَاغٍ وَ فَاسِقٍ بَاغٍ وَ
مِنْ شَرِّ مَا أَعْرِفُ وَ مَا أَنْكُرُ وَ مَا اسْتَتَرَ عَلَيَّ وَ مَا أَبْصِرُ وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ رَبِّي آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا
إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ اللَّهُمَّ بَوَسِّيلَتِي إِلَيْكَ بِهِمْ وَ تَقَرَّبِي بِمَحَبَّتِهِمْ افْتَحْ عَلَيَّ أَبْوَابَ
رَحْمَتِكَ وَ مَغْفِرَتِكَ وَ حَبِّبْنِي إِلَى خَلْقِكَ وَ جَنِّبْنِي عَدَاوَتَهُمْ وَ بُغْضَهُمْ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ اللَّهُمَّ وَ لِكُلِّ مُتَوَسِّلٍ ثَوَابٌ وَ لِكُلِّ ذِي شَفَاعَةٍ حَقٌّ فَأَسْأَلُكَ بِمَنْ جَعَلْتَهُ إِلَيْكَ سَبِيًّا وَ
قَدَمْتَهُ أَمَامَ طَلِبَتِي أَنْ تُعَرِّفَنِي بَرَكَةَ يَوْمِي هَذَا وَ عَامِي هَذَا وَ شَهْرِي هَذَا اللَّهُمَّ فَهَمْ مُعْوَلِي
فِي شِدَّتِي وَ رَخَائِي وَ عَافِيَّتِي وَ بَلَائِي وَ نَوْمِي وَ يَقْظَتِي وَ ظَعْنِي وَ إِقَامَتِي وَ عُسْرِي وَ
يُسْرِي وَ صَبَاحِي وَ مَسَائِي وَ مُنْقَلَبِي وَ مَثْوَايَ اللَّهُمَّ فَلَا تُخْلِنِي بِهِمْ مِنْ نِعْمَتِكَ وَ لَا تَقْطَعْ
رَجَائِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَ لَا تَفْتِنِّي بِإِغْلَاقِ أَبْوَابِ الْأَرْزَاقِ وَ انْسِدَادِ مَسَالِكِهَا وَ افْتَحْ لِي مِنْ
لَدُنْكَ فَتْحاً يَسِيراً وَ اجْعَلْ لِي مِنْ كُلِّ ضَنْكٍ مَخْرَجاً وَ إِلَى كُلِّ سَعَةٍ مِنْهَجاً بِرَحْمَتِكَ يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ وَ اجْعَلِ اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ مُخْتَلِفَيْنِ عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ وَ مُعَافَاتِكَ وَ مَنْكَ وَ
فَضْلِكَ وَ لَا تُفْقِرْنِي إِلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ وَ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ وَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ

دعای مستجاب امام موسی بن جعفر علیهما السلام

و از آن جمله دعائی است که البتّه مستجاب می‌گردد. از مولای ما ابو ابراهیم حضرت امام موسی بن جعفر علیهما السلام مروی است، این دعا را غمناکی نمی‌خواند مگر آنکه خدای تعالی او را از آن غم فرج دهد و نه اندوهناکی مگر آنکه برطرف نماید از آن اندوه را و او را از عذاب قبر نگاه می‌دارد و روزی او را فراخ می‌کند و او را در روز قیامت از جمله راستگویان و شهدا بر می‌انگیزاند و از برای او از نزد خدای عزّ و جلّ ثواب خواهد

بود به عدد هر که خدای سبحانه را بخواند و از خدای تعالی چیزی را سؤال نمی‌کند مگر آنکه خدای تعالی آن چیز را به او به برکت این دعا ببخشد و از برای او همه گناهان او را می‌آمرزد و اگر چه مثل ریگ بیابان عاج باشد و دعا این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَثْنَى عَلَيْكَ وَ مَا عَسَى أَنْ يَبْلُغَ مِنْ
 ثَنَائِي عَلَيْكَ وَ مَجْدِكَ مَعَ قَلْبِهِ عَمَلِي وَ قَصْرِ ثَنَائِي وَ أَنْتَ الْخَالِقُ وَ أَنَا الْمَخْلُوقُ وَ أَنْتَ
 الرَّازِقُ وَ أَنَا الْمَرْزُوقُ وَ أَنْتَ الرَّبُّ وَ أَنَا الْمَرْبُوبُ وَ أَنْتَ الْقَوِيُّ وَ أَنَا الضَّعِيفُ إِلَيْكَ وَ أَنْتَ أَهْلُ
 التَّقْوَى وَ أَنَا السَّائِلُ وَ أَنْتَ الْغَنِيُّ لَا يَزُولُ مُلْكُكَ وَ لَا يَبِيدُ عِزُّكَ وَ لَا تَمُوتُ وَ أَنَا خَلَقْتُ أَمُوتُ
 وَ أَزُولُ وَ أَفْنَى وَ أَنْتَ الصَّمَدُ الَّذِي لَا تَطْعَمُ الْفَرْدُ الْوَاحِدُ بِغَيْرِ شَبِيهِ وَ الْقَائِمُ بِلَا مُدَّةٍ وَ
 الْبَاقِي إِلَى غَيْرِ غَايَةٍ وَ الْمُتَوَحِّدُ بِالْقُدْرَةِ وَ الْغَالِبُ عَلَى الْأُمُورِ بِلَا زَوَالٍ وَ لَا فَنَاءٍ تُعْطَى مَنْ
 تَشَاءُ كَمَا تَشَاءُ الْمَعْبُودُ بِالْعُبُودِيَّةِ الْمَحْمُودُ بِالنِّعَمِ الْمَرْهُوبُ بِالنِّقْمِ حَتَّى لَا يَمُوتُ صَمَدٌ لَا
 يُطْعَمُ قَيُّومٌ لَا يَنَامُ وَ جَبَّارٌ لَا يَظْلِمُ وَ مُخْتَجِبٌ لَا يَرَى سَمِيعٌ لَا يَشْكُ بَصِيرٌ لَا يَرْتَابُ غَنِيٌّ لَا
 يَحْتَاجُ عَالِمٌ لَا يَجْهَلُ خَبِيرٌ لَا يَذْهَلُ ابْتَدَأْتَ الْمَجْدَ بِالْعِزِّ وَ تَعَطَّفْتَ الْفَخْرَ بِالْكَبْرِيَاءِ وَ
 تَجَلَّلْتَ الْبِهَاءَ بِالْمَهَابَةِ وَ الْجَمَالَ بِالنُّورِ وَ اسْتَشَعَرْتَ الْعِظَمَةَ بِالسُّلْطَانِ الشَّامِخِ وَ الْعِزَّ الْبَادِخِ
 وَ الْمُلْكَ الظَّاهِرِ وَ الشَّرْفَ الْقَاهِرِ وَ الْكِرَمَ الْفَاخِرِ وَ النُّورَ السَّاطِعِ وَ الْأَلَاءِ الْمُتَظَاهِرَةَ وَ الْأَسْمَاءِ
 الْحُسْنَى وَ النِّعَمِ السَّابِقَةَ وَ الْمِنَّةِ الْمُتَقَدِّمَةَ وَ الرَّحْمَةَ الْوَاسِعَةَ كُنْتَ إِذْ لَمْ يَكُنْ شَيْءٌ وَ كَانَ
 عَرْشُكَ عَلَى الْمَاءِ إِذْ لَا أَرْضٌ مَدْحِيَّةٌ وَ لَا سَمَاءٌ مَبْنِيَّةٌ وَ لَا شَمْسٌ تُضِيءُ وَ لَا قَمَرٌ يَجْرِي وَ
 لَا نَجْمٌ يَسْرِي وَ لَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ وَ لَا سَحَابَةٌ مُنْشَأَةٌ وَ لَا دُنْيَا مَعْلُومَةٌ وَ لَا آخِرَةٌ مَفْهُومَةٌ وَ
 تَبَقَى وَحْدَكَ وَحْدَكَ كَمَا كُنْتَ وَحْدَكَ عَلِمْتَ مَا كَانَ قَبْلَ أَنْ يَكُونَ وَ حَفِظْتَ مَا كَانَ
 قَبْلَ أَنْ يَكُونَ لَا مُنْتَهَى لِنِعْمَتِكَ نَفَذَ عِلْمُكَ فِي مَا تُرِيدُ وَ مَا تَشَاءُ وَ سُلْطَانُكَ فِيمَا تُرِيدُ وَ
 فِيمَا تَشَاءُ مِنْ تَبْدِيلِ الْأَرْضِ بَعْدَ الْأَرْضِ وَ السَّمَاوَاتِ وَ مَا ذَرَأْتَ فِيهِنَّ وَ خَلَقْتَ وَ بَرَأْتَ مِنْ
 شَيْءٍ وَ أَنْتَ تَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ أَنْتَ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ
 الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْكَرِيمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْفَرْدُ الصَّمَدُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ

بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَزِيزٌ وَجَارٌكَ مَنِيعٌ وَ أَمْرُكَ غَالِبٌ وَ أَنْتَ مَلِكٌ قَاهِرٌ عَزِيزٌ
فَآخِرٌ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَوْتَ فِي الْمَلَكُوتِ وَ اسْتَتَرْتَ بِالْجَبْرُوتِ وَ حَارَتْ أَبْصَارُ مَلَائِكَتِكَ
الْمُقَرَّبِينَ وَ ذَهَلَتْ عُقُولُهُمْ فِي فِكْرِ عَظَمَتِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ تَرَى مِنْ بَعْدِ ارْتِفَاعِكَ وَ عُلُوِّ
مَكَانِكَ مَا تَحْتَ الثَّرَى وَ مُنْتَهَى الْأَرْضِينَ السُّفْلَى مِنْ عِلْمِ الْآخِرَةِ وَ الْأُولَى وَ الظُّلُمَاتِ وَ
الْهَوَى وَ تَرَى بَثَّ الدَّرِّ فِي الثَّرَى وَ تَرَى قُورَامَ النَّمْلِ عَلَى الصَّفَا وَ تَسْمَعُ خَفَقَانَ الطَّيْرِ فِي
الْهَوَاءِ وَ تَعْلَمُ تَقَلُّبَ السَّارِي فِي الْمَاءِ تُعْطِي السَّائِلَ وَ تَنْصُرُ الْمَظْلُومَ وَ تُجِيبُ الْمُضْطَرَّ وَ
تُؤْمِنُ الْخَائِفَ وَ تَهْدِي السَّبِيلَ وَ تَجْبُرُ الْكَسِيرَ وَ تُغْنِي الْفَقِيرَ قَضَاؤُكَ فَصْلٌ وَ حُكْمُكَ عَدْلٌ
وَ أَمْرُكَ جَزْمٌ وَ وَعْدُكَ صِدْقٌ وَ مَشِيَّتُكَ عَزِيزٌ وَ قَوْلُكَ حَقٌّ وَ كَلَامُكَ نُورٌ وَ طَاعَتُكَ نَجَاةٌ
لَيْسَ لَكَ فِي الْخَلْقِ شَرِيكٌ وَ لَوْ كَانَ لَكَ شَرِيكٌ لَتَشَابَهَ عَلَيْنَا وَ لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَ
لَعَلَّا عُلُوًّا كَبِيرًا جَلَّ قَدْرُكَ عَنْ مُجَاوَرَةِ الشُّرَكَاءِ وَ تَعَالَيْتَ عَنْ مُخَالَطَةِ الْخُلَطَاءِ وَ تَقَدَّسَتْ
عَنْ مِلَامَسَةِ النِّسَاءِ فَلَا وَدَّ لَكَ وَ لَا وَآلِدَ كَذَلِكَ وَصَفَتْ نَفْسَكَ فِي كِتَابِكَ الْمَكْنُونِ الْمُطَهَّرِ
الْمُنَزَّلِ الْبُرْهَانِ الْمُضِيِّ الَّذِي أَنْزَلْتَ عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ الْقُرْشِيِّ الزَّكِيِّ النَّقِيِّ النَّقِيِّ
الْأَبْطَحِيِّ الْمَضْرِيِّ الْهَاشِمِيِّ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ عَلَى آلِهِ وَ سَلَّمَ وَ رَحِمَهُ وَ كَرَّمَ بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ. لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ فَلَا
إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ذَلَّ كُلُّ عَزِيزٍ لِعِزَّتِكَ وَ صَغُرَتْ كُلُّ عَظْمَةٍ لِعَظَمَتِكَ وَ لَا يُفْزَعُكَ لَيْلٌ دَامِسٌ وَ لَا
قَلْبٌ هَاجِسٌ وَ لَا جَبَلٌ بَادِخٌ وَ لَا عُلُوٌّ شَامِخٌ وَ لَا سَمَاءٌ ذَاتُ أَبْرَاجٍ وَ لَا بَحَارٌ ذَاتُ أَمْوَاجٍ وَ لَا
حُجْبٌ ذَاتُ أُرْتَاجٍ وَ لَا أَرْضٌ ذَاتُ فِجَاجٍ وَ لَا لَيْلٌ دَاجٍ وَ لَا ظَلَمٌ ذَاتُ أَدْعَاجٍ وَ لَا سَهْلٌ وَ لَا
جَبَلٌ وَ لَا بَرٌّ وَ لَا بَحْرٌ وَ لَا شَجَرٌ وَ لَا مَدْرٌ وَ لَا يُسْتَتَرُ مِنْكَ شَيْءٌ وَ لَا يَحُولُ دُونَكَ سِتْرٌ وَ لَا
يَفُوتُكَ شَيْءٌ السِّرُّ عِنْدَكَ عِلَانِيَةٌ وَ الْغَيْبُ عِنْدَكَ شَهَادَةٌ تَعْلَمُ وَهُمْ الْقُلُوبِ وَ رَجَمَ الْغُيُوبِ وَ
رَجَعَ الْأَلْسُنِ وَ خَائِنَةُ الْأَعْيُنِ وَ مَا تُخْفِي الصُّدُورُ وَ أَنْتَ رَجَاؤُنَا عِنْدَ كُلِّ شِدَّةٍ وَ غِيَاثُنَا عِنْدَ
كُلِّ مَحَلٍّ وَ سَنَدُنَا فِي كُلِّ كَرِيهَةٍ وَ نَاصِرُنَا عِنْدَ كُلِّ ظَالِمٍ وَ قُوَّتُنَا فِي كُلِّ ضَعْفٍ وَ بَلَاغُنَا فِي

كُلَّ عَجْزٍ مِنْ كَرِيهَةٍ وَ شِدَّةٍ ضَعْفَتْ فِيهَا الْقُوَّةُ وَ قَلَّتْ فِيهَا الْحِيلَةُ أَسْلَمْنَا فِيهَا الرَّفِيقُ وَ
 خَذَلْنَا فِيهَا الشَّفِيقُ أَنْزَلْتَهَا بِكَ يَا رَبِّ وَ لَمْ نَرْجُ غَيْرَكَ فَفَرَّجْتَهَا وَ خَفَّفْتَ ثِقَلَهَا وَ كَشَفْتَ
 غَمْرَتَهَا وَ كَفَيْتَنَا إِيَّاهَا عَمَّنْ سِوَاكَ فَلَكَ الْحَمْدُ أَفْلَحَ سَائِلُكَ وَ أَنْجَحَ طَالِبُكَ وَ عَزَّ جَارُكَ وَ
 رَبِحَ مَتَاجِرُكَ وَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ وَ عَلَا مُلْكُكَ وَ غَلَبَ أَمْرُكَ وَ لَا إِلَهَ غَيْرُكَ
 أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ بِأَسْمَائِكَ الْمُتَعَالِيَاتِ الْمُكْرَمَةِ الْمُطَهَّرَةِ الْمُقَدَّسَةِ الْعَزِيزَةِ وَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ
 الَّذِي بَعَثْتَ بِهِ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ حِينَ قُلْتَ إِنِّي أَنَا اللَّهُ فِي الدَّهْرِ الْبَاقِي وَ بِعِلْمِكَ الْغَيْبِ
 وَ قُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ وَ بِاسْمِكَ الَّذِي هُوَ مَكْتُوبٌ حَوْلَ كُرْسِيِّكَ وَ بِكَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ يَا أَعَزَّ
 مَذْكُورٍ وَ أَقْدَمَهُ فِي الْعِزِّ وَ أَدْوَمَهُ فِي الْمُلْكِ وَ الْمَلَكُوتِ يَا رَحِيمًا بِكُلِّ مُسْتَرْحِمٍ وَ يَا رَعُوفًا
 بِكُلِّ مِسْكِينٍ وَ يَا أَقْرَبَ مَنْ دَعِيَ وَ أَسْرَعَهُ إِجَابَةً وَ يَا مُفْرَجًا عَنْ كُلِّ مَلْهُوفٍ وَ يَا خَيْرَ مَنْ
 طَلِبَ إِلَيْهِ الْخَيْرُ وَ أَسْرَعَهُ إِعْطَاءً وَ نَجَاحًا وَ أَحْسَنَهُ عَطْفًا وَ تَفَضُّلاً يَا مَنْ خَافَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ
 نُورِهِ الْمُتَوَقَّدِ حَوْلَ كُرْسِيِّهِ وَ عَرْشِهِ صَاقُونَ مُسَبِّحُونَ طَائِفُونَ خَاصِعُونَ مُدْعِنُونَ يَا مَنْ
 يُشْتَكَى إِلَيْهِ مِنْهُ وَ يُرْغَبُ مِنْهُ إِلَيْهِ مَخَافَةً عَذَابِهِ فِي سَهْرِ اللَّيَالِي يَا فَعَالَ الْخَيْرِ وَ لَا يَزَالُ
 الْخَيْرُ فَعَالَهُ يَا صَالِحَ خَلْقِهِ يَوْمَ يَبْعَثُ خَلْقَهُ وَ عِبَادَهُ بِالسَّاهِرَةِ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ يَا مَنْ
 إِذَا هَمَّ بِشَيْءٍ أَمْضَاهُ يَا مَنْ قَوْلُهُ فَعَالَهُ يَا مَنْ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ كَيْفَ يَشَاءُ وَ لَا يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ
 غَيْرُهُ يَا مَنْ خَصَّ نَفْسَهُ بِالْخُلْدِ وَ الْبَقَاءِ وَ كَتَبَ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ الْمَوْتَ وَ الْفَنَاءَ يَا مَنْ
 يُصَوِّرُ فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا وَ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا لَا شَرِيكَ
 لَكَ فِي الْمُلْكِ وَ لَا وَلِيَّ لَكَ مِنَ الدُّلِّ تَعَزَّزْتَ بِالْجَبْرُوتِ وَ تَقَدَّسْتَ بِالْمَلَكُوتِ وَ أَنْتَ حَيٌّ لَا
 تَمُوتُ وَ أَنْتَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ قَيُّومٌ لَا تَنَامُ قَاهِرٌ لَا تُغْلَبُ وَ لَا تُرَامُ ذُو الْبَاسِ الَّذِي لَا يُسْتَضَامُ
 أَنْتَ مَالِكُ الْمُلْكِ وَ مُجْرِي الْفُلْكِ تُعْطَى مِنْ سَعَةٍ وَ تَمْنَعُ مِنْ قُدْرَةٍ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ
 وَ تَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَ تُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَ تُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ تُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَ تُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَ تُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ تُخْرِجُ الْمَيِّتَ

مِنَ الْحَيِّ وَ تَرزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مَوْلَانَا وَ سَيِّدِنَا وَ رَسُولَكَ مُحَمَّدَ حَبِيبِكَ الْخَالِصِ وَ صَفِيكَ الْمُسْتَخَصَّ الَّذِي اسْتَخَصَّيْتَهُ بِالْحَيَاةِ وَ التَّفْوِيضِ وَ ائْتَمَّنْتَهُ عَلَيَّ وَ حَيْكَ وَ مَكْنُونِ سِرِّكَ وَ خَفِيِّ عِلْمِكَ وَ فَضَّلْتَهُ عَلَيَّ مَنْ خَلَقْتَ وَ قَرَّبْتَهُ إِلَيْكَ وَ اخْتَرْتَهُ مِنْ بَرِيَّتِكَ الْبَشِيرِ النَّذِيرِ السَّرَاجِ الْمُنِيرِ الَّذِي أَيْدَتْهُ بِسُلْطَانِكَ وَ اسْتَخَلَصْتَهُ لِنَفْسِكَ وَ عَلَيَّ أَخِيهِ وَ وَصِيِّهِ وَ صِهْرِهِ وَ وَاثِرِهِ وَ الْخَلِيفَةَ لَكَ مِنْ بَعْدِهِ فِي خَلْقِكَ وَ أَرْضِكَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ وَ عَلَيَّ ابْنَتِهِ الْكَرِيمَةَ الْفَاضِلَةَ الطَّاهِرَةَ الزَّاهِرَةَ (الزَّهْرَاءِ) الْغَرَّاءِ فَاطِمَةَ وَ عَلَيَّ وَ لَدَيْهَا الْحَسَنَ وَ الْحُسَيْنَ سَيِّدَيَّ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ الْفَاضِلَيْنِ الرَّاجِحَيْنِ الزَّكِيِّينَ التَّقِيَّينَ الشَّهِيدَيْنِ الْخَيْرَيْنِ الْفَاضِلَيْنِ وَ عَلَيَّ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ وَ سَيِّدِهِمْ ذِي الثَّنَاتِ وَ عَلَيَّ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ الْبَاقِرِ وَ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ وَ مُوسَى بْنَ جَعْفَرِ الْكَاطِمِ وَ عَلَيَّ بْنَ مُوسَى الرَّضَا وَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ الْجَوَادِ وَ عَلَيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ الْهَادِي وَ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ الْعَسْكَرِيِّينَ وَ الْمُنْتَظَرِ لِأَمْرِكَ وَ الْقَائِمِ فِي أَمْرِكَ بِمَا يُرْضِيكَ وَ الْحُجَّةِ عَلَيَّ خَلْقِكَ وَ الْخَلِيفَةَ لَكَ عَلَيَّ عِبَادِكَ الْمَهْدِيِّ بْنِ الْمَهْدِيِّينَ الرَّشِيدِ الْمُرْشِدِ ابْنِ الْمُرْشِدِينَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ صَلَاةً تَامَةً عَامَّةً دَائِمَةً نَامِيَةً بَاقِيَةً شَامِلَةً مُتَوَاصِلَةً وَ أَنْ تَغْفِرَ لَنَا وَ تَرْحَمَنَا وَ تُفَرِّجَ عَنَّا كَرْبَنَا وَ هَمَّنَا وَ غَمَّنَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَ لَا أَسْأَلُ غَيْرَكَ وَ أَرْغَبُ إِلَيْكَ وَ لَا أَرْغَبُ إِلَى سِوَاكَ وَ أَسْأَلُكَ بِجَمِيعِ مَسَائِلِكَ وَ أَحَبِّهَا إِلَيْكَ وَ أَدْعُوكَ وَ أَتَضَرَّعُ إِلَيْكَ وَ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِأَحَبِّ مَسَائِلِكَ إِلَيْكَ وَ أَحْظَاهَا عِنْدَكَ وَ كُلِّهَا حَظِيَّ عِنْدَكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَرزُقَنِي الشُّكْرَ عِنْدَ النِّعْمَاءِ وَ الصَّبْرَ عِنْدَ الْبَلَاءِ وَ النَّصْرَ عَلَيَّ الْأَعْدَاءِ وَ أَنْ تُعْطِيَنِي خَيْرَ السَّفَرِ وَ الْحَضَرَ وَ الْقَضَاءِ وَ الْقَدْرَ وَ خَيْرَ مَا سَبَقَ فِي أُمَّ الْكِتَابِ وَ خَيْرَ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ اللَّهُمَّ ارزُقْنِي حُسْنَ ذِكْرِ الذَّاكِرِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَ ارزُقْنِي خُشُوعَ الْخَاشِعِينَ وَ عَمَلَ الصَّالِحِينَ وَ صَبْرَ الصَّابِرِينَ وَ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ وَ سَعَادَةَ الْمُتَّقِينَ وَ قَبُولَ الْفَائِزِينَ وَ حُسْنَ عِبَادَةِ الْعَابِدِينَ وَ تَوْبَةَ التَّائِبِينَ وَ إِجَابَةَ الْمُخْلِصِينَ وَ يَقِينَ

الصَّادِقِينَ وَ الْبَسْنِي مَحَبَّتِكَ وَ الْهَمْنِي الْخَشِيَةَ لَكَ وَ اتَّبَاعَ أَمْرِكَ وَ طَاعَتِكَ وَ نَجْنِي مِنْ
سَخَطِكَ وَ اجْعَلْ لِي إِلَى كُلِّ خَيْرٍ سَبِيلًا وَ لَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ عَلَيَّ سَبِيلًا وَ لَا لِلسُّلْطَانِ وَ
اَكْفِنِي شَرَّهُمَا وَ شَرَّ ذَلِكَ كُلِّهِ وَ عَلَانِيَتَهُ وَ سِرَّهُ اللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي الْاِسْتِعْدَادَ عِنْدَ الْمَوْتِ وَ
اِكْتِسَابَ الْخَيْرِ قَبْلَ الْفَوْتِ حَتَّى تَجْعَلَ ذَلِكَ عِدَّةً فِي آخِرَتِي وَ اُنْسًا لِي فِي وَحْشَتِي يَا وَلِيَّ
نِعْمَتِي اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي وَ تَجَاوَزْ عَن زَلَّتِي وَ اَقْلِنِي عَشْرَتِي وَ فَرِّجْ عَن (عَنِّي) كُرْبَتِي وَ
اُبْرِدْ بِاِجَابَتِكَ حَرَّ غَلَّتِي وَ اقْضِ لِي حَاجَتِي وَ سُدِّ بِغِنَاكَ فَاقَتِي وَ اَعِنِّي فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ
وَ احْسِنْ مَعُونَتِي وَ اَرْحَمْ فِي الدُّنْيَا غُرْبَتِي وَ عِنْدَ الْمَوْتِ صِرْعَتِي وَ فِي الْقَبْرِ وَحْشَتِي وَ
بَيْنَ اطْبَاقِ الثَّرَى وَحَدَّتِي وَ لَقْنِي عِنْدَ الْمُسَاءِ لَهُ حُجَّتِي وَ اسْتُرْ عَوْرَتِي وَ لَا تُؤَاخِذْنِي عَلَيَّ
زَلَّتِي وَ طَيِّبْ لِي مَضْجَعِي وَ هَنِّئْنِي مَعِيشَتِي يَا صَاحِبِي الشَّفِيقَ وَ يَا سَيِّدِي الرَّفِيقَ وَ يَا
مُونِسِي فِي كُلِّ طَرِيقٍ وَ يَا مَخْرَجِي مِنْ حَلَقِ الْمَضِيقِ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَعِيثِينَ وَ يَا مُفَرِّجَ
كُرْبِ الْمَكْرُوبِينَ وَ يَا حَبِيبَ التَّائِبِينَ يَا قُرَّةَ عَيْنِ الْعَابِدِينَ يَا نَاصِرَ اَوْلِيَاءِهِ الْمُتَّقِينَ يَا مُنْسِ
اِحْبَائِهِ الْمُسْتَوْحِشِينَ وَ يَا مَالِكَ يَوْمِ الدِّينِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا اِلَهَ الْاَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ بِكَ
اِعْتَصَمْتُ وَ بِكَ وَثِقْتُ وَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَ اِلَيْكَ اَنْبَتُ وَ بِكَ اِنْتَصَرْتُ وَ بِكَ اِحْتَجَزْتُ وَ
اِلَيْكَ هَرَبْتُ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَعْطِنِي الْخَيْرَ فِيمَنْ اَعْطَيْتَ وَ اِهْدِنِي فِي مَنْ
هَدَيْتَ وَ عَافِنِي فِي مَنْ عَافَيْتَ وَ اَكْفِنِي فِي مَنْ كَفَيْتَ وَ قِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ فَاِنَّكَ تَقْضِي وَ
لَا يُقْضَى عَلَيْكَ لَا مَانِعَ لِمَا اَعْطَيْتَ وَ لَا مُضِلَّ لِمَنْ هَدَيْتَ وَ لَا مُذِلَّ لِمَنْ وَاَلَيْتَ وَ لَا نَاصِرَ
لِمَنْ عَادَيْتَ وَ لَا مَلْجَأَ وَ لَا مُلْتَجَأَ مِنْكَ اِلَّا اِلَيْكَ فَوَضْتُ اَمْرِي اِلَيْكَ ارْزُقْنِي الْغَنِيْمَةَ مِنْ
كُلِّ بَرٍّ وَ السَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ وِزْرٍ يَا سَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ يَا مُحْيِيَ كُلِّ نَفْسٍ بَعْدَ الْمَوْتِ يَا مَنْ لَا
يَخَافُ الْفَوْتَ صَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْلِبْ لِي الرِّزْقَ جَلْبًا فَاِنِّي لَا اَسْتَطِيعُ لَهُ طَلْبًا
وَ لَا تَضْرِبْ بِالطَّلَبِ وَجْهِي وَ لَا تَحْرِمْنِي رِزْقِي وَ لَا تَحْبِسْ عَنِّي اِجَابَتِي وَ لَا تُوقِفْ مَسْأَلَتِي
وَ لَا تُطِلْ حَيْرَتِي وَ شَفِّعْ وَاِلَاتِي وَ وَسِيَلَتِي بِمُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَ صَفِيِّكَ وَ خَاصَّتِكَ وَ خَالِصَّتِكَ

وَ رَسُولِكَ النَّذِيرِ الْمُنذِرِ الطَّيِّبِ الطَّاهِرِ وَ أَخِيهِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ قَائِدِ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى جَنَّاتِ
النَّعِيمِ وَ بِفَاطِمَةَ الْكَرِيمَةَ الزَّاهِرَةَ الطَّاهِرَةَ وَ الْأَيْمَةَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمُ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ صَلَّى عَلَيْهِمْ
أَجْمَعِينَ وَ ارزُقْنِي رِزْقًا وَاسِعًا وَ أَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ فَقَدْ تَقَدَّمْتُ وَ سَيَلْتَنِي بِهِمْ إِلَيْكَ وَ
تَوَجَّهْتُ بِكَ إِلَيْكَ يَا بَرُّ يَا رَعُوفُ يَا رَحِيمُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا ذَا الْمَعَارِجِ فَإِنَّكَ تَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ
بَغَيْرِ حِسَابٍ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ارْحَمْنَا وَ أَعْتِقْنَا مِنَ النَّارِ وَ اخْتِمْ لَنَا
بِخَيْرٍ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ آمِينَ آمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

دعای حرز مولای ما حضرت امام موسی کاظم علیه السلام در برکه سباع

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ أَنْجَزَ وَعَدَهُ وَ نَصَرَ عَبْدَهُ وَ أَعَزَّ جُنْدَهُ وَ
هَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَصْبَحْتُ وَ أَمْسَيْتُ فِي حِمَى اللَّهِ الَّذِي لَا
يُسْتَبَاحُ وَ سِتْرِهِ الَّذِي لَا تَهْتِكُهُ الرِّيحُ وَ لَا تُحْرِقُهُ الرَّمَاحُ وَ ذِمَّةُ اللَّهِ الَّتِي لَا تُخْفَرُ وَ فِي عِزَّةِ
اللَّهِ الَّتِي لَا تُسْتَذَلُّ وَ لَا تُقْهَرُ وَ فِي حِزْبِهِ الَّذِي لَا يُغْلَبُ وَ فِي جُنْدِهِ الَّذِي لَا يُهْزَمُ بِاللَّهِ
اسْتَفْتَحْتُ وَ اسْتَنْجَحْتُ وَ تَعَزَّزْتُ وَ اسْتَنْصَرْتُ وَ تَقَوَّيْتُ وَ اخْتَرَزْتُ وَ اسْتَعْنْتُ بِاللَّهِ وَ بِقُوَّةِ
اللَّهِ ضَرَبْتُ عَلَى أَعْدَائِي وَ قَهَرْتُهُمْ بِحَوْلِ اللَّهِ وَ اسْتَعْنْتُ عَلَيْهِمْ بِاللَّهِ وَ فَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَى
اللَّهِ حَسْبِيَ اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ وَ تَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَ هُمْ لَا يُبْصِرُونَ شَاهَتْ وَجُوهُ
أَعْدَائِي فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ صُمَّ بَكُمْ عَمَى فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ غَلَبْتُ أَعْدَاءَ اللَّهِ بِكَلِمَةِ اللَّهِ أَيْنَ مَنْ
يَغْلِبُ كَلِمَةَ اللَّهِ فَلَجَتْ حُجَّةُ اللَّهِ عَلَى أَعْدَاءِ اللَّهِ الْفَاسِقِينَ وَ جُنُودِ إِبْلِيسَ أَجْمَعِينَ لَنْ
يَضْرُوكُمْ إِلَّا أَدَىً وَ إِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُؤَلِّكُمُ الْأُدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصِرُونَ. ضَرَبْتُ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةَ أَيْنَ مَا

ثَقِفُوا أَخِذُوا وَ قَتَلُوا تَقْتِيلًا لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بِأَسْهُمٍ
بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ تَحَصَّنَتْ مِنْهُمْ
بِالْحِصْنِ الْحَصِينِ فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا فَأُوتِيَتْ إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ وَ
التَّجَاتُ إِلَى الْكَهْفِ الْمَنِيعِ وَ تَمَسَّكَتُ بِالْحَبْلِ الْمَتِينِ وَ تَدَرَّعْتُ بِهَيْبَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ
تَعَوَّذْتُ بِعُوذَةِ سَلِيمَانَ بْنِ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ احْتَرَزْتُ بِخَاتَمِهِ فَأَنَا أَيْنَ كُنْتُ كُنْتُ آمِنًا
مُطْمَئِنًّا وَ عَدَوِّي فِي الْأَهْوَالِ حَيْرَانٌ قَدْ حُفَّ بِالْمَهَابَةِ وَ الْبَسَ الدَّلَّ وَ قُمِعَ بِالصَّغَارِ وَ ضَرَبْتُ
عَلَى نَفْسِي سُرَادِقَ الْحِيَاظَةِ وَ دَخَلْتُ فِي هَيْكَلِ الْهَيْبَةِ وَ تَتَوَجَّتُ بِتَاجِ الْكِرَامَةِ وَ تَقَلَّدْتُ
بِسَيْفِ الْعِزِّ الَّذِي لَا يُفْلُ وَ خَفَيْتُ عَنِ الظُّنُونِ وَ تَوَارَيْتُ عَنِ الْعُيُونِ وَ أَمِنْتُ عَلَى رُوحِي وَ
سَلِمْتُ مِنْ أَعْدَائِي وَ هُمْ لِي خَاضِعُونَ وَ مَنِي خَائِفُونَ وَ عَنِّي نَافِرُونَ كَانَهُمْ حُمْرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ
فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ قَصُرَتْ أَيْدِيهِمْ عَنْ بُلُوغِي وَ صَمَّتْ آذَانُهُمْ عَنِ اسْتِمَاعِ كَلَامِي وَ عَمِيَتْ
أَبْصَارُهُمْ عَنْ رُؤْيِي وَ خَرِسَتْ أَلْسِنَتُهُمْ عَنْ ذِكْرِي وَ ذَهَلَتْ عَقُولُهُمْ عَنْ مَعْرِفَتِي وَ تَخَوَّفَتْ
قُلُوبُهُمْ وَ ارْتَعَدَتْ فَرَائِصُهُمْ مِنْ مَخَافَتِي وَ انْفَلَّ حَدُّهُمْ وَ انْكَسَرَتْ شَوْكَتُهُمْ وَ نُكِسَتْ
رُءُوسُهُمْ وَ انْحَلَّ عَزْمُهُمْ وَ تَشَّتْ جَمْعُهُمْ وَ اخْتَلَفَتْ كَلِمَتُهُمْ وَ تَفَرَّقَتْ أُمُورُهُمْ وَ ضَعُفَ
جُنْدُهُمْ وَ انْهَزَمَ جَيْشُهُمْ وَ وَلَّوْا مُدْبِرِينَ سَيِّهَزَمُ الْجَمْعُ وَ يُوَلُّونَ الدُّبْرَ. بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَ
السَّاعَةُ أَذْهَى وَ أَمْرٌ عَلَوْتُ عَلَيْهِمْ بِمُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ وَ بَعُلُو
اللَّهِ الَّذِي كَانَ يَعْلُو بِهِ عَلَيَّ صَاحِبِ الْحُرُوبِ مِنْكَسُ الْفُرْسَانِ مُبِيدِ الْأَقْرَانِ وَ تَعَزَّزْتُ مِنْهُمْ
بِأَسْمَاءِ اللَّهِ الْحُسْنَى وَ كَلِمَاتِهِ الْعُلْيَا وَ تَجَهَّزْتُ عَلَى أَعْدَائِي بِبَاسِ اللَّهِ بِأَسِ شَدِيدٍ وَ أَمْرٍ
عَتِيدٍ وَ أَذَلَّتْهُمْ وَ جَمَعْتُ رُءُوسَهُمْ وَ وَطِئْتُ رِقَابَهُمْ فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لِي خَاضِعِينَ خَابَ مَنْ
نَاوَانِي وَ هَلَكَ مَنْ عَادَانِي وَ أَنَا الْمُؤَيَّدُ الْمَحْبُورُ الْمُظْفَرُ الْمَنْصُورُ قَدْ كَرَّمْتَنِي كَلِمَةُ التَّقْوَى وَ
اسْتَمَسَّكَتُ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى وَ اعْتَصَمْتُ بِالْحَبْلِ الْمَتِينِ فَلَنْ يَضُرَّنِي بَغْيُ الْبَاغِينَ وَ لَا كَيْدُ
الْكَائِدِينَ وَ لَا حَسَدُ الْحَاسِدِينَ أَبَدَ الْأَبَدِينَ فَلَنْ يَصِلَ إِلَيَّ أَحَدٌ وَ لَنْ يَضُرَّنِي أَحَدٌ وَ لَنْ يَقْدِرَ

عَلَىٰ أَحَدٍ بَلْ أَنَا أَدْعُوا رَبِّي وَ لَا أَشْرِكُ بِهِ أَحَدًا يَا مُتَفَضِّلُ تَفَضَّلْ عَلَيَّ بِالْأَمْنِ وَ السَّلَامَةِ مِنْ
الْأَعْدَاءِ وَ حُلْ بَيْنِي وَ بَيْنَهُمْ بِالْمَلَائِكَةِ الْغَلَاظِ الشَّدَادِ وَ مُدَّتِي بِالْجُنْدِ الْكَثِيفِ وَ الْأَرْوَاحِ
الْمُطِيعَةِ يَحْضُبُونَهُمْ بِالْحِجَّةِ الْبَالِغَةِ وَ يَقَذِفُونَهُمْ بِالشَّهَابِ الثَّاقِبِ وَ الْحَرِيقِ الْمُلْهَبِ وَ
الشُّوَاطِ الْمُحْرِقِ وَ النَّحَاسِ النَّافِذِ وَ يَقَذِفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ دُحُورًا وَ لَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ
ذَلَّلْتَهُمْ وَ زَجَرْتَهُمْ وَ عَلَوْتَهُمْ بِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِ طه وَ يس وَ الدَّارِيَاتِ وَ
الطَّوَّاسِينِ وَ تَنْزِيلِ وَ الْحَوَامِيمِ وَ كَهَيْعِصِ وَ حم عسق وَ قِ وَ الْقُرْآنِ الْمَجِيدِ وَ تَبَارَكَ وَ ن
وَ الْقَلَمِ وَ مَا يَسْطُرُونَ وَ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ وَ بِ الطُّورِ وَ كِتَابِ مَسْطُورٍ فِي رَقٍّ مَنْشُورٍ وَ
الْبَيْتِ الْمَعْمُورِ وَ السَّقْفِ الْمَرْفُوعِ وَ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ. إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ
فَ وَلَوْ مُدْبِرِينَ وَ عَلَىٰ أَعْقَابِهِمْ نَاكِصِينَ وَ فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ فَوْقَ الْحَقِّ وَ بَطْلَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ. فَغَلَبُوا هُنَالِكَ وَ انْقَلَبُوا صَاغِرِينَ. وَ أَلْقَى السَّحْرَةَ سَاجِدِينَ فَوَقَاهُ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا
مَكْرُوا وَ حَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ وَ حَاقَ بِأَلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ وَ مَكْرُوا وَ مَكَرَ اللَّهُ
وَ اللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ
إِيمَانًا وَ قَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ. فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَ فَضْلِهِ لَمْ يَمَسْسَهُمْ سُوءٌ وَ
اتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَ اللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ وَ أَذْرَأُ بِكَ فِي
نُحُورِهِمْ وَ أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا عِنْدَكَ فَسَيَكْفِيكَهُمْ اللَّهُ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ جِبْرِئِيلُ عَنْ
يَمِينِي وَ مِيكَائِيلُ عَنْ يَسَارِي وَ إِسْرَافِيلُ مِنْ وَرَائِي وَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ شَفِيعِي
مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَ اللَّهُ مُظِلُّ عَلَيَّ يَا مَنْ جَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا أَحْجَزَ بَيْنِي وَ بَيْنَ أَعْدَائِي
فَلَنْ يَصِلُوا إِلَيَّ بِسُوءٍ أَبَدًا وَ (سَتَرْتُ بَيْنِي وَ بَيْنَهُمْ سِتْرَ اللَّهِ الَّذِي سَتَرَ اللَّهُ بِهِ الْأَنْبِيَاءَ عَنْ
الْفِرَاعِنَةِ وَ مَنْ كَانَ فِي سِتْرِ اللَّهِ كَانَ مَحْفُوظًا حَسْبِيَ اللَّهُ الَّذِي يَكْفِينِي مَا لَا يَكْفِينِي أَحَدٌ
مِنْ خَلْقِهِ وَ إِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَ بَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا. وَ
جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَ إِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ

وَلَوْ عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ. وَ جَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ اللَّهُمَّ اضْرِبْ عَلَى سُرَادِقِ حِفْظِكَ الَّذِي لَا تَهْتِكُهُ الرِّيحُ وَ لَا تُخْرِقُهُ الرَّمَاحُ وَ وَقِّ رُوحِي بِرُوحِ قُدْسِكَ الَّذِي مَنْ أَلْقَيْتَهُ عَلَيْهِ كَانَ مُعْظَمًا فِي أَعْيُنِ النَّاطِرِينَ وَ كَبِيرًا فِي صُدُورِ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ وَ وَقِّفْنِي بِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى وَ أَمْثَالِكَ الْعُلْيَا لِصَلَاحِي فِي جَمِيعِ مَا أُوْمَلُّهُ مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ اصْرِفْ عَنِّي أَبْصَارَ النَّاطِرِينَ وَ اصْرِفْ عَنِّي قُلُوبَهُمْ مِنْ شَرِّ مَا يُضْمِرُونَ إِلَيَّ مَا لَا يَمْلِكُهُ أَحَدٌ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ مَلَاذِي فَبِكَ الْوَدُّ وَ أَنْتَ مُعَاذِي فَبِكَ أَعُوذُ اللَّهُمَّ إِنَّ خَوْفِي أُمْسَى وَ أَصْبَحَ مُسْتَجِيرًا بِوَجْهِكَ الْبَاقِي الَّذِي لَا يَبْلَى يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ سُبْحَانَ مَنْ أَلَجَّ الْبِحَارَ بِقُدْرَتِهِ وَ أَطْفَأَ نَارَ إِبْرَاهِيمَ بِكَلِمَتِهِ وَ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ بِعِظَمَتِهِ وَ قَالَ لِمُوسَى أَقْبِلْ وَ لَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْأَمِينِينَ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ وَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَ لَا تَخَافْ دَرَكًا وَ لَا تَخْشَى لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى وَ مَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ إِلَيْهِ أُنِيبُ وَ مَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَ يَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَ مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ

دعای که حضرت رسالت پناهی صلی الله علیه و آله آن را به حضرت امام موسی بن جعفر علیهما السلام تعلیم نموده‌اند در وقتی که محبوس بودند

از عبد الله بن مالک خزاعی به سندهای صحیح مروی است که گفت: هارون رشید مرا طلب نمود و گفت: یا ابا عبد الله تو با نگهداشتن اسرار و کتمان کردن رازها چگونه‌ای؟ پس گفتم: یا امیر المؤمنین نیستم من مگر بنده‌ای از بندگان تو، تو هر چیز گویی اطاعت می‌کنم و سر ترا فاش نمی‌کنم. پس به من گفت که داخل این خانه شود و بگیر آن کسی را که در این خانه است و او را نگاهدار تا وقتی که او را از تو طلب نمایم. راوی گوید که: پس من داخل آن خانه شدم دیدم که حضرت امام موسی بن جعفر علیهما السلام در آن خانه بود. چون نگاه آن حضرت بر من افتاد، من بر آن حضرت سلام کردم و ایشان را بر اسب خود سوار کرده به خانه خود بردم و در اندرون خانه خود در بیتی داخل نمودم و در آن خانه را قفل کردم و کلید آن را همراه خود داشتم و پیوسته متولی خدمت آن حضرت بودم تا آنکه چند روز از این گذشت. پس روزی شخصی از جانب هارون

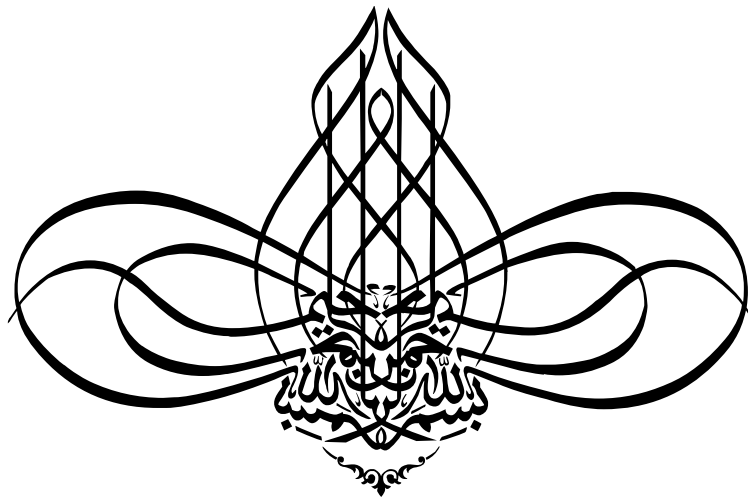

آمد و گفت که امیر المؤمنین ترا می‌طلبید. پس بر او وارد شدم دیدم او را نشسته و در طرف راست او رخت خوابی افتاده و در طرف چپ او رخت خوابی دیگر گسترده. پس بر او سلام کردم، هنوز جواب سلام مرا نداده پرسید که چه کردی آن امانتی را که به تو سپرده بودم. پس من مراد او را نفهمیدم. پس گفت که در مصاحب تو چه کار است. گفتم: حال او خوب است. پس گفت برو و سه هزار درهم به او بده و بگو که به منزل خود باز گردد و بر سر اهل خود رود. پس چون برخاستم که بروم، گفتم: آیا می‌دانی که سبب خلاصی او چیست؟ گفتم: نه یا امیر المؤمنین. هارون گفت که: بر رخت خوابی خوابیده بودم که بر جانب راست من است، در خواب شخصی را دیدم که به من می‌گفت: ای هارون موسی بن جعفر علیه السلام را رها کن. پس چون بیدار شدم گفتم این خواب از جهت آن است که موسی بن جعفر علیه السلام در خیال من بود. پس برخاستم و در آن رخت خواب دیگر خوابیدم. پس همان شخص را به عینه بخواب دیدم که می‌گفت: ای هارون ترا امر کردم که موسی را رها کنی، پس چرا نکرده‌ای؟ پس بیدار شدم و از شر شیطان پناه جست. پس باز برخاستم و به این رخت خوابی که الحال در آنم خوابیدم. پس باز آن شخص را بخواب دیدم نیزه در دست داشت که اول آن در مشرق و آخر آن در مغرب بود و به طرف من اشاره کرد و گفت: و الله ای هارون اگر موسی بن جعفر علیه السلام را رها نکنی هر آینه این نیزه را به سینه تو می‌زنم که سر از پشتت بیرون می‌آورد پس بیدار شده و کسی را به طلب تو فرستادم. پس برو الحال و بکن آنچه را که به تو امر کردم و این را به احدی اظهار مکن که ترا می‌کشم و به جان خود رحم کن.

عبد الله بن مالک گوید که: من بخانه خود برگشتم و در آن حجره را گشودم که آن حضرت در آن بودند، آن حضرت را دیدم که در سجده بخواب رفته‌اند. پس نشستم تا آنکه بیدار شدند و سر مبارک برداشتند و گفتند: یا ابا عبد الله بعمل آور آنچه را که به آن مامور شدی. پس من گفتم: ای مولای من از تو به خدا و به حق جدت رسول الله سؤال می‌کنم که آیا امروز هیچ دعائی خوانده‌اید و فرج خود را از خدای تعالی خواسته‌اید؟ آن حضرت فرمودند که: بلی بدرستی که چون نماز واجب خود را گذاردم و به سجده رفتم و روی خود را بر خاک مالیدم و بخواب رفتم. حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله را در خواب دیدم که به من گفت: ای موسی آیا می‌خواهی که از حبس نجات یابی؟ پس من گفتم: بلی یا رسول الله رحمت فرستد خدای تعالی بر تو. پس فرمودند که: این دعا را بخوان. پس آن حضرت فرمودند و من نیز این دعا را خواندم و پیغمبر صلی الله علیه و آله مرا تعلیم می‌نمود تا آنکه آواز ترا شنیدم. عبد الله گوید که: پس من گفتم به تحقیق که خدای تعالی دعا را مستجاب گردانید.

پس به آن حضرت گفتم آنچه را که هارون به من فرموده بود و به آن حضرت آن مبلغ را دادم و الحمد لله. و دعا این است:

يَا سَابِغَ النَّعْمِ يَا دَافِعَ النَّقْمِ يَا بَارِيَّ النَّسَمِ يَا مُجَلِّيَّ الْهَمَمِ يَا مُغَشِّيَّ الظُّلْمِ يَا كَاشِفَ الضَّرِّ
وَ الْأَلَمِ يَا ذَا الْجُودِ وَ الْكَرَمِ وَ يَا سَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ يَا مُدْرِكَ كُلِّ فَوْتٍ يَا مُحْيِيَ الْعِظَامِ وَ هِيَ
رَمِيمٌ وَ مُنْشِئَهَا بَعْدَ الْمَوْتِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرْجًا وَ
مَخْرَجًا يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ

دعاهای حضرت امام علی بن موسی الرضا علیه السلام

تعویذی که در جامه آن حضرت یافته شد

راوی گوید که: چون حضرت ابو الحسن رضا علی بن موسی صلوات الله علیهما رحلت نمودند، تعویذی یافته شد که بر آن حضرت بسته بود و در آخر آن نوشته شده بود آنکه پدر آن حضرت فرمودند که جد ایشان حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام به برکت این دعا از شر دشمنان پناه می‌جستند و دائماً این تعویذ را در بند شمشیر خود آویخته بودند و در آخر این دعا نامهای خدا عزّ و جلّ است و آن حضرت بر اولاد و اهل خود شرط نمودند آنکه این دعا را بر هلاکت و ضرر مؤمنی نخوانند.

پس بدرستی که هر کس این دعا را بخواند دعای او نزد خدا عزّ و جلّ برنمی‌گردد. و دعا این است:

اللَّهُمَّ بِكَ أَسْتَفْتِحُ وَ بِكَ أَسْتَنْجِحُ وَ بِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ أَتَوَجَّهُ اللَّهُمَّ سَهْلٌ لِي حُزُونَتُهُ وَ كُلَّ حُزُونَةٍ وَ ذَلَّلٌ لِي صُعُوبَتُهُ وَ كُلَّ صُعُوبَةٍ وَ أَكْفِي مَثُونَتَهُ وَ كُلَّ مَثُونَةٍ وَ ارْزُقْنِي مَعْرُوفَهُ وَ وَدَّهَ وَ اصْرِفْ عَنِّي ضَرَّهُ وَ مَعْرَتَهُ إِنَّكَ تَمَحُّو مَا تَشَاءُ وَ تُثَبِتُ وَ عِنْدَكَ أُمَّ الْكِتَابِ أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَ لَا هُمْ يَحْزَنُونَ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ طَه حَم لَا يُبْصِرُونَ وَ جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ. وَ جَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَ سَمِعِهِمْ وَ أَبْصَارِهِمْ وَ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَ مَا يُعْلِنُونَ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَ تَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَ هُمْ لَا يُبْصِرُونَ صُمَّ بَكُمْ عُمَى فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ طَسَم تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ. إِنْ نَشَأْ نُزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ

نام ها :

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْعَيْنِ الَّتِي لَا تَنَامُ وَ بِالْعِزِّ الَّتِي لَا يَرَامُ وَ بِالْمُلْكِ الَّتِي لَا يُضَامُ وَ بِالنُّورِ الَّتِي لَا يُطْفَأُ وَ بِالْوَجْهِ الَّتِي لَا يَبْلَى وَ بِالْحَيَاةِ الَّتِي لَا تَمُوتُ وَ بِالصَّمَدِيَّةِ الَّتِي لَا تُفْهَرُ وَ بِالذِّمُومِيَّةِ الَّتِي لَا تَفْنَى وَ بِالِاسْمِ الَّتِي لَا يُرَدُّ وَ بِالرُّبُوبِيَّةِ الَّتِي لَا تُسْتَذَلُّ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَ كَذَا

پس حاجت خود را بگو که ان شاء الله تعالی برآورده می شود.

فضل بن ربیع روایت کرده که روزی هارون الرشید صبح شراب خورده و مست گشته بود پس دربان خود را طلبیده و به او گفت که به نزد علی بن موسی علوی برو و او را از زندان بیرون و او را در برکه سباع پیش شیران و جانوران درنده بینداز. پس من شروع به التماس و ملایمت نمودم که او را فرو نشانم. پس غضب او سخت تر و زیاده تر گردید تا آنکه به من امر کرد و گفت قسم بخدا که اگر او را به پیش شیران نمی اندازی هر آینه من ترا به عوض آن می اندازم! راوی گوید که پس من به نزد حضرت علی بن موسی الرضا علیه السلام رفتم و چون داخل شدم گفتم که امیر المؤمنین به من چنین فرموده است. آن حضرت فرمودند که آنچه را که به آن مامور شده ای، به عمل آور. پس به درستی که من از خدای تعالی طلب اعانت و یاری می کنم و شروع به خواندن این دعا نمودند و همراه من به راه افتاد تا آنکه به برکه سباع رسیدیم. پس در آن خانه را گشودم و آن حضرت را در آن خانه داخل نمودم و در آن خانه چهل حیوان درنده بود و من بسیار غمگین و در کمال اضطراب بودم که چرا من سبب قتل چنین شخصی شدم و این امر بر دست من ظاهر گردید! پس به جای خود برگشتم و چون شب نصف شد یکی از ملازمان هارون آمد و گفت که امیر المؤمنین ترا می طلبد. پس چون من به نزد او رفتم، گفت ظاهر آنکه امشب خطاب عظیمی از من سر زده یا آنکه کار قبیحی کرده ام، از جهت آنکه امشب خواب هولناکی دیدم و خواب این است که جمعی از مردمان را دیدم که به نزد من آمدند و در دست ایشان اقسام از حربها است و در میان ایشان یک مردی بود که در حسن همچون ماه بود و از او هیبتی عظیم در دل من افتاد. پس کسی گفت که این امیر المؤمنین علی بن ابی طالب صلوات الله علیه و علی آباءه است. پس آنگاه من پیش رفتم که روی مبارکش را ببوسم، پس روی مبارک از من گردانید و این آیه را به من خواند که **فَهَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ تَوَلَّيْتُمْ اَنْ تُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ وَ تَقَطَّعُوا اَرْحَامَكُمْ** یعنی «آیا می خواهید که هر گاه متولی و سرکرده شوید فساد کنید در زمین و هلاک سازید خویشان خود را». پس باز روی از من گردانید و داخل به خانه شد. پس من بیدار شدم در کمال خوف و اضطراب از جهت این خوابی که دیدم. راوی گوید که پس من گفتم یا امیر المؤمنین بدرستی که شما به من امر کردید آنکه من علی بن موسی الرضا را به پیش شیران و جانوران درنده بیندازم و این خواب اثر آن است. پس هارون گفت وای بر تو آن حضرت را در آن برکه انداختی؟! گفتم بلی به خدا که او را انداختم. هارون گفت برو و ببین که حال او چون است. پس من شمع می که در نزد او بود برداشتم و به آن برکه رفتم. دیدم که آن حضرت ایستاده است و نماز می کند و جانوران درنده در حوالی اویند و دور او را فرو گرفته اند. پس برگشتم و خبر آوردم. هارون این سخن را قبول نکرد و باورش نیامد.

پس خود برخاست و همراه من آمد. چون مشاهده نمود، آن حضرت را دید که نماز می کند. گفت السلام علیک یا ابن عمّ.

پس آن حضرت جواب او را نداد تا وقتی که از نماز فارغ شد. پس گفت: و علیک السلام ای ابن عمّ به تحقیق که من امید از تو نداشتم که در چنین موضعی بر من سلام کنی. هارون گفت که: از تقصیر و گناه من درگذر و شروع در عذرخواهی نمود. آن حضرت فرمودند که خدای تعالی مرا از این شیران و درندگان به لطف خود نجات داد. پس شکر و سپاس از برای او است.

هارون امر کرد تا آن حضرت را بیرون آورند و برگشت و به جای خود رفت. پس چون آن حضرت بیرون آمدند قسم بخدا که شیران از جای خود حرکت نکردند تا آنکه آن حضرت بیرون آمدند و نزد هارون الرشید رفتند. هارون دست در گردن آن حضرت کرد و او را بر بالای تخت خود نشانید و گفت: ای ابن عمّ اگر خواهی که در پیش ما باشی پس در کمال رفاهیت و خوبی است و اگر خواهی به وطن خود مراجعت نمائی پس اختیار با شما است و برای تو و اهل تو مقرر کردم که مالی بسیار و جامه های چند به شما دهند. آن حضرت فرمودند که مرا احتیاج به مال و جامه های نیست و لیکن در میان قریش جمعی پریشان هستند و ایشان را نشان دادند. این مال را به ایشان بده. پس هارون برای آنها به صلح و جامه های چند امر کرد و آن حضرت گفتند که من بخانه خود می روم. پس هارون امر کرد که آن حضرت را بر استری بسیار خوش راه سوار کنند و به هر جا که خواهند بروند. پس چنان کردند. فضل گوید که پس هارون به من گفت: حضرت را مشایعت کن و من ایشان را در مقداری از راه مشایعت کردم و در ضمن راه از آن حضرت سؤال نمودم که به من تعلیم نمائید آن تعویذی را که خواندید آن را در وقتی که به نزد شیران می رفتید. آن حضرت فرمودند که بدرستی که ما ممنوعیم از آنکه تعویذ و تسبیح خود را به همه کس تعلیم نمائیم و لیکن چون تو بر من حق خدمت و رفاقت داری لهذا ترا تعلیم می کنم. پس یاد گیر. فضل گوید که پس حضرت به من این تعویذ را تعلیم نمودند و من آن را در کاغذی نوشتم و در پارچه ای محکم بسته در آستین خود جای دادم و به برکت این تعویذ هیچ وقت به نزد هارون نرفتم مگر آنکه او را نسبت به خود خوشحال و شکفته یافتم و هر حاجتی که

از او طلب نمودم آن را برای من برآورد و در همه سفرها از برای من از هر ترسی حرز و امان بود و در هر شدت و بلائی که افتادم به برکت این دعا نجات یافتم.

علی بن طاووس رحمه الله گوید که در شرح و سند این دعا گمان دارم که اشتباهی واقع شده باشد و ظاهر آن است که باید این دعا منسوب به حضرت امام موسی کاظم علیه السلام باشد و این واقعه بر ایشان گذشته باشد، زیرا که آن حضرت به امر هارون الرشید محبوس بودند و روایتی وارد نشده که هارون حضرت امام رضا علیه السلام را نیز حبس نموده بوده باشند. لیکن چون در نسخه اصل که من از آنجا این دعا را نقل نمودم که بدین نحو بود که مذکور شد لهذا من نیز به همان طریق که آن را یافتم، ذکر نمودم. (مترجم گوید: بلکه ظاهر آن است که این دعا همان دعاء سابق باشد که از حضرت امام موسی علیه السلام در برکة السباع منقول بود به روایتی دیگر چه بسیاری از فقرات این هر دو دعا با یک دیگر موافق اند و بعضی از آنها قدری اختلاف دارند و الله يعلم به حقایق الامور). و دعا این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ أَنْجَزَ وَعْدَهُ وَ نَصَرَ عَبْدَهُ وَ أَعَزَّهُ جُنْدَهُ وَ هَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ فَ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ أُمْسِيَتْ وَ أَصْبَحْتُ فِي حِمَى اللَّهِ الَّذِي لَا يُسْتَبَاحُ وَ ذِمَّتِهِ الَّتِي لَا تُرَامُ وَ لَا تُخْفَرُ وَ فِي عِزِّ اللَّهِ الَّذِي لَا يُذَلُّ وَ لَا يُقْهَرُ وَ فِي حِزْبِهِ الَّذِي لَا يُغْلَبُ وَ فِي جُنْدِهِ الَّذِي لَا يُهْزَمُ وَ حَرِيمِهِ الَّذِي لَا يُسْتَبَاحُ بِاللَّهِ اسْتَجَرْتُ وَ بِاللَّهِ أَصْبَحْتُ وَ بِاللَّهِ اسْتَنْجَحْتُ وَ تَعَزَّزْتُ وَ تَعَوَّذْتُ وَ انْتَصَرْتُ وَ تَقَوَّيْتُ وَ بِعِزَّةِ اللَّهِ قَوَيْتُ عَلَى أَعْدَائِي وَ بِجَلَالِ اللَّهِ وَ كِبْرِيَاءِهِ ظَهَرْتُ عَلَيْهِمْ وَ قَهَرْتُهُمْ بِحَوْلِ اللَّهِ وَ قُوَّتِهِ وَ اسْتَعَنْتُ عَلَيْهِمْ بِاللَّهِ وَ فَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ وَ حَسْبِيَ اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ وَ تَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَ هُمْ لَا يُبْصِرُونَ أَتَى أَمْرُ اللَّهِ فَلَجَتْ حُجَّةُ اللَّهِ غَلَبَتْ كَلِمَتُهُ عَلَى أَعْدَاءِ اللَّهِ الْفَاسِقِينَ وَ جُنُودِ إِبْلِيسَ أَجْمَعِينَ لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذَىً وَ إِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُؤْتُواكُمُ الْأُدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ. ضَرَبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ أَيْنَمَا تُقْفُوا أُخِذُوا وَ قَتَلُوا تَقْتِيلًا لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بِأَسْهُمٍ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحَسَّبُهُمْ جَمِيعًا وَ قُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ تَحَصَّنَتْ مِنْهُمْ بِالْحِصْنِ الْمَحْفُوظِ فَمَا اسْتَطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَ مَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا أُوَيْتُ إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ وَ التَّجَاتُ إِلَى كَهْفٍ رَفِيعٍ وَ تَمَسَّكَتُ بِالْحَبْلِ الْمَتِينِ وَ تَدَرَّعْتُ بِدِرْعِ اللَّهِ الْحَصِينَةِ وَ تَدَرَّقْتُ بِدِرْقَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ تَعَوَّذْتُ بِعُوذَةِ سَلِيمَانَ بْنِ دَاوُدَ وَ تَخْتَمْتُ بِخَاتَمِهِ فَأَنَا حَيْثُمَا سَلَكْتُ آمِنٌ مُطْمَئِنٌّ وَ عَدَوِّي فِي الْأَهْوَالِ

حَيْرَانٌ قَدْ حُفَّ بِالْمَهَانَةِ وَالْبَسَ الذُّلَّ وَقُمِعَ بِالصَّغَارِ ضَرَبْتُ عَلَى نَفْسِي سُرَادِقَ الْحِيَاظَةِ وَ
لَبِسْتُ دِرْعَ الْحِفْظِ وَعَلَفْتُ عَلَى هَيْكَلِ الْهَيْبَةِ وَتَتَوَّجْتُ بِتَاجِ الْكِرَامَةِ وَتَقَلَّدْتُ بِسَيْفِ الْعِزِّ
الَّذِي لَا يُفَلُّ وَخَفَيْتُ عَنْ أَعْيُنِ الْبَاغِينَ النَّاطِرِينَ وَتَوَارَيْتُ عَنِ الظُّنُونِ وَآمَنْتُ عَلَى
نَفْسِي وَ سَلِمْتُ مِنْ أَعْدَائِي بِجَلَالِ اللَّهِ فَهَمُّ لِي خَاضِعُونَ وَ عَنِّي نَافِرُونَ كَانَتْهُمْ حُمْرُ
مُسْتَنْفِرَةٍ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ قَصُرَتْ أَيْدِيهِمْ عَنْ بُلُوغِي وَ عَمِيَتْ أَبْصَارُهُمْ عَنْ رُؤْيَتِي وَ
خَرِسَتْ أَلْسِنَتُهُمْ عَنْ ذِكْرِي وَ ذَهَلَتْ عُقُولُهُمْ عَنْ مَعْرِفَتِي وَ تَخَوَّفَتْ قُلُوبُهُمْ وَ ارْتَعَدَتْ
فَرَائِصُهُمْ وَ نَفُوسُهُمْ مِنْ مَخَافَتِي يَا اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يَا هُوَ يَا مَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ أَفْلُلُ
جُنُودَهُمْ وَ اكْسِرْ شُوكَتَهُمْ وَ نَكِّسْ رُءُوسَهُمْ وَ أَعْمِ أَبْصَارَهُمْ فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لِي خَاضِعِينَ وَ
انْهَزَمَ جَيْشُهُمْ وَ وَلَّوْا مُدْبِرِينَ سَيِّهَزَمَ الْجَمْعُ وَ يُوَلُّونَ الدُّبْرَ. بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَ السَّاعَةُ
أَذَى وَ أَمْرٌ وَ مَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصْرِ عَلَوْتُ عَلَيْهِمْ بَعُوَ اللَّهُ الَّذِي كَانَ يَعْلُو بِهِ
صَاحِبُ الْحُرُوبِ مُنْكَسُ الرَّيَّاتِ وَ مُبِيدُ الْأَقْرَانِ وَ تَعَوَّدْتُ بِأَسْمَاءِ اللَّهِ الْحُسْنَى وَ كَلِمَاتِهِ
الْعُلْيَا وَ ظَهَرْتُ عَلَى أَعْدَائِي بِبَاسٍ شَدِيدٍ وَ أَمْرٍ رَشِيدٍ وَ أَذَلَّتُهُمْ وَ قَمَعْتُ رُءُوسَهُمْ وَ ظَلَّتْ
أَعْنَاقُهُمْ لِي خَاضِعِينَ فَخَابَ مَنْ نَاوَانِي وَ هَلَكَ مَنْ عَادَانِي وَ أَنَا الْمُؤَيَّدُ الْمَنْصُورُ وَ الْمُظَفَّرُ
الْمُتَوَجُّجُ الْمَحْبُورُ وَ قَدْ لَزِمْتُ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَ اسْتَمْسَكْتُ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى وَ اعْتَصَمْتُ بِحَبْلِ
اللَّهِ الْمَتِينِ فَلَنْ يَضُرَّنِي كَيْدُ الْكَائِدِينَ وَ حَسَدُ الْحَاسِدِينَ أَبَدَ الْأَبْدِينَ وَ دَهْرَ الدَّاهِرِينَ فَلَنْ
يَرَانِي أَحَدٌ وَ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيَّ أَحَدٌ قُلْ إِنَّمَا أَنَا أَدْعُوا رَبِّي وَ لَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا أَسْأَلُكَ يَا
مُتَفَضِّلُ أَنْ تَتَفَضَّلَ عَلَيَّ بِالْأَمْنِ وَ الْإِيمَانِ عَلَى نَفْسِي وَ رُوحِي بِالسَّلَامَةِ مِنْ أَعْدَائِي وَ أَنْ
تَحُولَ بَيْنِي وَ بَيْنَ شَرِّهِمْ بِالْمَلَائِكَةِ الْغَلَاظِ الشَّدَادِ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَ يَفْعَلُونَ مَا
يُؤْمَرُونَ وَ أَيْدِيَّ بِالْجُنْدِ الْكَثِيفَةِ وَ الْأَرْوَاحِ الْعَظِيمَةِ الْمُطِيعَةِ فَيَجِيبُونَهُمْ بِالْحُجَّةِ الْبَالِغَةِ وَ
يَقْدِفُونَهُمْ بِالْحَجَرِ الدَّامِغِ وَ يَضْرِبُونَهُمْ بِالسَّيْفِ الْقَاطِعِ وَ يَرْمُونَهُمْ بِالشَّهَابِ الثَّاقِبِ وَ الْحَرِيقِ
الْمُلْتَهَبِ وَ الشُّوَاطِظِ الْمُحْرِقِ وَ يَقْدِفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ دُحُورًا وَ لَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ. قَدْذَفْتُهُمْ وَ

زَجَرْتَهُمْ بِفَضْلِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِ طه وَ يس وَ الذَّارِيَاتِ وَ الطَّوَّاسِينِ وَ تَنْزِيلِ
 الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَ الْحَوَامِيمِ وَ بِ كَهيعص وَ بِكَافٍ كُفَيْتُ وَ بِهَاءٍ هُدَيْتُ وَ بِيَاءٍ يُسِّرَ لِي وَ
 بَعَيْنٍ عَلَوْتُ وَ بِصَادٍ صَدَقْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَ بِنِ وَ الْقَلَمِ وَ مَا يَسْطُرُونَ وَ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ
 وَ بِ الطُّورِ وَ كِتَابِ مَسْطُورٍ فِي رَقٍّ مَنْشُورٍ. وَ الْبَيْتِ الْمَعْمُورِ وَ السَّقْفِ الْمَرْفُوعِ وَ الْبَحْرِ
 الْمَسْجُورِ. إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ فَ وَلَوْ مُدْبِرِينَ عَلَى أَعْقَابِهِمْ نَاكِصِينَ وَ فِي
 دِيَارِهِمْ خَائِفِينَ فَوْقَ الْحَقِّ وَ بَطْلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ. فَغَلِبُوا هُنَالِكَ وَ انْقَلَبُوا صَاغِرِينَ. وَ
 أَلْقَى السَّحْرَةَ سَاجِدِينَ فَوَقَاهُ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكْرُوا وَ حَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ وَ مَكْرُوا
 وَ مَكَرَ اللَّهُ وَ اللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ
 فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَ قَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ. فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ مِنْ اللَّهِ وَ فَضْلٍ لَمْ يَمَسَّسْهُمْ
 سُوءٌ وَ اتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَ اللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ. وَ أَعُوذُ
 بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا أَخَافُ وَ أَخْذَرُ وَ أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا
 عِنْدَكَ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
 جَبْرَائِيلُ عَنْ يَمِينِي وَ ميكائيلُ عَنْ شِمَالِي وَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ أَمَامِي وَ اللَّهُ عَزَّ وَ
 جَلَّ يُظِلُّ عَلَيَّ يَمْنَعُكَمْنِي وَ يَمْنَعُ الشَّيْطَانَ الرَّجِيمَ يَا مَنْ جَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا
 أَحْجَزَ بَيْنِي وَ بَيْنَ أَعْدَائِي حَتَّى لَا يَصِلُوا إِلَيَّ بِسُوءِ سَتْرَتُ بَيْنِي وَ بَيْنَهُمْ بِسِتْرِ اللَّهِ الَّذِي
 يُسْتَتِرُ بِهِ مِنْ سَطَوَاتِ الْفِرَاعِنَةِ وَ مَنْ كَانَ فِي سِتْرِ اللَّهِ كَانَ مَحْفُوظًا حَسْبِيَ الَّذِي يَكْفِي وَ
 مَا لَا يَكْفِي أَحَدٌ سِوَاهُ وَ جَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهْمًا لَا
 يُبْصِرُونَ اللَّهُمَّ اضْرِبْ عَلَيَّ سُرَادِقَاتِ حِفْظِكَ الَّذِي لَا يَهْتِكُهُ الرِّيحُ وَ لَا تُخْرِقُهُ الرَّمَاحُ وَ
 اكْفِنِي شَرَّ مَا أَخَافُهُ بِرُوحِ قُدْسِكَ الَّذِي مَنْ أَلْقَيْتَهُ عَلَيْهِ كَانَ مَسْتُورًا عَنْ عَيْونِ النَّاطِرِينَ وَ
 كَبِيرًا فِي صُدُورِ الْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ وَ وَفَّقْ لِي بِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى وَ كَلِمَاتِكَ الْعُلْيَا صَلَاحِي
 فِي جَمِيعِ مَا أَوْمَلْتَهُ مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ اصْرِفْ عَنِّي أَبْصَارَ النَّاطِرِينَ وَ اصْرِفْ عَنِّي

شَرَّ قُلُوبِهِمْ وَ شَرَّ مَا يُضْمِرُونَ إِلَى خَيْرٍ مَا لَا يَمْلِكُهُ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْتَ مَوْلَايَ وَ مَلَاذِي
فَبِكَ الْوَدُّ وَ أَنْتَ مَعَاذِي فَبِكَ أَعُوذُ يَا مَنْ دَانَ لَهُ رِقَابُ الْجَبَابِرَةِ وَ خَضَعَتْ لَهُ عَمَالِيقُ
الْفِرَاعِنَةِ أَجِرْنِي اللَّهُمَّ مِنْ خَزِيكَ وَ كَشْفِ سِتْرِكَ وَ نِسْيَانِ ذِكْرِكَ وَ الْإِضْرَابِ عَنِ شُكْرِكَ
أَنَا فِي كَنَفِكَ لَيْلِي وَ نَهَارِي وَ نَوْمِي وَ قَرَارِي وَ انْتِبَاهِي وَ انْتِشَارِي ذِكْرِكَ شِعَارِي وَ ثَنَاؤُكَ
دِتَارِي اللَّهُمَّ إِنَّ خَوْفِي أَمْسَى وَ أَصْبَحَ مُسْتَجِيرًا بِكَ وَ بِأَمَانِكَ مِنْ خَوْفِكَ وَ سُوءِ عَذَابِكَ وَ
اضْرِبْ عَلَيَّ سُرَادِقَاتِ حِفْظِكَ وَ ارْزُقْنِي حِفْظَ عِنَايَتِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ آمِينَ
آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

دعای مولای ما حضرت امام رضا علیه السلام برای رفع سختی ها و برآمدن آرزوها

که یافتیم آن را در کتاب اصل که از مصنفات یونس بن بکر است. یونس گفته که از مولای خود حضرت امام رضا علیه السلام سؤال نمودم آنکه به من دعائی را تعلیم نماید که آن را در سختیها بخوانم. پس آن حضرت به من فرمودند که محافظت کن آنچه را که آن را برای تو می نویسم و آن را در هر سختی بخوان که حاجت تو برآورده می شود و آنچه را که آن را آرزو نمائی، عطا کرده می شوی. پس برای من این دعا را نوشتند و دعا این است :

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ إِنَّ ذُنُوبِي وَ كَثْرَتَهَا قَدْ أَخْلَقَتْ وَجْهِي عِنْدَكَ وَ حَجَبْتَنِي عَنِ
اسْتِيْهَالِ رَحْمَتِكَ وَ بَاعَدْتَنِي عَنِ اسْتِيْجَابِ مَغْفِرَتِكَ وَ لَوْ لَا تَعَلَّقِي بِأَلَائِكَ وَ تَمَسَّكِي بِالِدُّعَاءِ وَ مَا
وَعَدْتَ أَمْثَالِي مِنَ الْمُسْرِفِينَ وَ أَشْبَاهِي مِنَ الْخَاطِئِينَ وَ أُوَعِدْتَ الْقَانِطِينَ مِنْ رَحْمَتِكَ بِقَوْلِكَ يَا
عِبَادِي الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ وَ حَدَّرْتَ الْقَانِطِينَ مِنْ رَحْمَتِكَ فَقُلْتَ وَ مَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ثُمَّ نَدَبْتَنَا
بِرَأْفَتِكَ إِلَى دُعَائِكَ فَقُلْتَ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ
دَاخِرِينَ إِلَهِي لَقَدْ كَانَ ذَلِكَ الْإِيَّاسُ عَلَيَّ مُشْتَمِلًا وَ الْقُنُوطُ مِنْ رَحْمَتِكَ مُلْتَحِفًا إِلَهِي لَقَدْ وَعَدْتَ
الْمُحْسِنَ ظَنَّهُ بِكَ ثَوَابًا وَ أُوَعِدْتَ الْمُسِيءَ ظَنَّهُ بِكَ عِقَابًا اللَّهُمَّ وَ قَدْ أَمْسَكَ رَمَقِي حُسْنُ الظَّنِّ بِكَ
فِي عِتْقِ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَ تَعَمُّدِ زَلَّتِي وَ إِقَالَةِ عَثْرَتِي اللَّهُمَّ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ وَ قَوْلِكَ الْحَقُّ الَّذِي لَا
خُلْفَ لَهُ وَ لَا تَبْدِيلَ يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أَنْاسٍ بِإِمَامِهِمْ وَ ذَلِكَ يَوْمُ النُّشُورِ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ وَ بُعِثَ مَا فِي

الْقُبُورِ اللَّهُمَّ فَإِنِّي أُوْفِي وَ أَشْهَدُ وَ أَقِرُّ وَ لَا أَنْكِرُ وَ لَا أُجْحَدُ وَ أَسِرُّ وَ أَعْلِنُ وَ أَظْهَرُ وَ أَبْطِنُ بِأَنَّكَ أَنْتَ
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَ أَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَ رَسُولَكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ أَنْ عَلِيًّا أَمِيرَ
الْمُؤْمِنِينَ سَيِّدُ الْأَوْصِيَاءِ وَ وَارِثُ عِلْمِ الْأَنْبِيَاءِ عِلْمِ الدِّينِ وَ مُبِيرُ وَ سُرْجَا وَ أَعْلَامًا وَ مَنَارًا وَ سَادَةً وَ
أَبْرَارًا وَ أَوْمِنُ بِسِرِّهِمْ وَ جَهْرِهِمْ وَ ظَاهِرِهِمْ وَ بَاطِنِهِمْ وَ شَاهِدِهِمْ وَ غَائِبِهِمْ وَ حَيِّهِمْ وَ مَيِّتِهِمْ لَا شَكَّ
فِي ذَلِكَ وَ لَا ارْتِيَابَ عِنْدَ تَحَوُّلِكَ وَ لَا انْقِلَابِ اللَّهُمَّ فَادْعِنِي يَوْمَ حَشْرِي وَ نَشْرِي بِإِمَامَتِهِمْ وَ أَنْقِذْنِي
بِهِمْ يَا مَوْلَايَ مِنْ حَرِّ النَّيرانِ وَ إِنَّ لَمْ تَرْزُقْنِي رُوحَ الْجِنَانِ فَإِنَّكَ إِنِ اعْتَقَتْنِي مِنَ النَّارِ كُنْتُ مِنْ
الْفَائِزِينَ اللَّهُمَّ وَ قَدْ أَصْبَحْتُ يَوْمِي هَذَا لَا ثِقَةَ لِي وَ لَا رَجَاءَ وَ لَا لَجَأَ وَ لَا مَفْرَعٍ وَ لَا مَنْجَى غَيْرُ مَنْ
تَوَسَّلْتُ بِهِمْ إِلَيْكَ مُتَقَرِّبًا إِلَى رَسُولِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ ثُمَّ عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الزَّهْرَاءِ
سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ وَ عَلِيٍّ وَ مُحَمَّدٍ وَ جَعْفَرٍ وَ مُوسَى وَ عَلِيٍّ وَ مُحَمَّدٍ وَ عَلِيٍّ وَ
الْحَسَنِ وَ مَنْ بَعْدَهُمْ يُقِيمُ الْمَحَجَّةَ إِلَى الْحُجَّةِ الْمَسْتُورَةِ مِنْ وُلْدِهِ الْمَرْجُوِّ لِلْأُمَّةِ مِنْ بَعْدِهِ اللَّهُمَّ
فَاجْعَلُهُمْ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَ مَا بَعْدَهُ حِصْنِي مِنَ الْمَكَارِهِ وَ مَعْقِلِي مِنَ الْمَخَافِ وَ نَجْنِي بِهِمْ مِنْ كُلِّ
عَدُوٍّ وَ طَاغٍ وَ بَاغٍ وَ فَاسِقٍ وَ مِنْ شَرِّ مَا أَعْرِفُ وَ مَا أَنْكِرُ وَ مَا اسْتَتَرَ عَنِّي وَ مَا أَبْصُرُ وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ
رَبِّي أَخِذْ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ اللَّهُمَّ بِتَوَسُّلِي بِهِمْ إِلَيْكَ وَ تَقَرُّبِي بِمَحَبَّتِهِمْ وَ تَحْصِينِي
بِإِمَامَتِهِمْ افْتَحْ عَلَيَّ فِي هَذَا الْيَوْمِ أَبْوَابَ رِزْقِكَ وَ انشُرْ عَلَيَّ رَحْمَتَكَ وَ حَبِّبْنِي إِلَى خَلْقِكَ وَ جَنِّبْنِي
بُغْضَهُمْ وَ عَدَاوَتَهُمْ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ وَ لِكُلِّ مُتَوَسِّلٍ ثَوَابٌ وَ لِكُلِّ ذِي شَفَاعَةٍ حَقٌّ
فَأَسْأَلُكَ بِمَنْ جَعَلْتَهُ إِلَيْكَ (سَبَبِي) وَ قَدَّمْتَهُ أَمَامَ طَلِبَتِي أَنْ تُعَرِّفَنِي بَرَكَةَ يَوْمِي هَذَا وَ شَهْرِي هَذَا وَ
عَامِي هَذَا اللَّهُمَّ وَ هُمْ مَفْرَعِي وَ مَعُونَتِي فِي شِدَّتِي وَ رَخَائِي وَ غَافِيَتِي وَ بَلَائِي وَ نَوْمِي وَ يَقْظَتِي وَ
ظُعْنِي وَ إِقَامَتِي وَ عُسْرِي وَ يُسْرِي وَ عِلَانِيَتِي وَ سِرِّي وَ إِصْبَاحِي وَ إِمْسَائِي وَ تَقَلُّبِي وَ مَثْوَايَ وَ سِرِّي
وَ جَهْرِي اللَّهُمَّ فَلَا تُخَيِّبْنِي بِهِمْ مِنْ نَائِلِكَ وَ لَا تَقْطَعْ رَجَائِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَ لَا تُؤْيِسْنِي مِنْ رَوْحِكَ وَ
لَا تَبْتَلِنِي بِانْغِلَاقِ أَبْوَابِ الْأَرْزَاقِ وَ انْسِدَادِ مَسَالِكِهَا وَ ارْتِيَاحِ مَذَاهِبِهَا وَ افْتِحْ لِي مِنْ لَدُنْكَ فَتْحًا يَسِيرًا
وَ اجْعَلْ لِي مِنْ كُلِّ ضَنْكٍ مَخْرَجًا وَ إِلَى كُلِّ سَعَةٍ مِنْهَا جَأً إِنَّكَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ
مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

دعای مظلوم علیه ظالم از حضرت امام رضا علیه السلام

ابن طاووس گوید که روایت کردیم ما این دعا را به سندهای خود تا به شیخ ابو جعفر بن بابویه از کتاب عیون اخبار الرضا علیه السلام آنکه آن حضرت فرمودند که: مردی به خدمت حضرت امام جعفر صادق علیه السلام آمد و به نزد آن حضرت از مردی شکوه نمود که بر او ظلم نموده بود. پس آن حضرت فرمودند که پس چرا تو دعائی را نمی خوانی که آن را پیغمبر صلی الله علیه و آله به حضرت امیر المؤمنین علیه السلام تعلیم نمود و این دعا را مظلومی بر شخص ظالمی نمی خواند مگر آنکه خدای تعالی آن مظلوم را یاری و کفایت کند و او را کارگذاری نماید و دعا این است:

اللَّهُمَّ طُمَّهُ بِالْبَلَاءِ طَمًّا وَ غُمَّهُ بِالْبَلَاءِ غَمًّا وَ قُمَّهُ بِالْأَذَى قَمًّا وَ ارْمِهِ بِيَوْمٍ لَا مَعَادَ لَهُ وَ سَاعَهُ
لَا مَرَدَّ لَهَا وَ أَيْحُ حَرِيمَهُ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَ قِنِي شَرَّهُ وَ
اكَفِنِي أَمْرَهُ وَ اصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُ وَ أَخْرِجْ قَلْبَهُ وَ سُدِّ فَاهُ عَنِّي وَ خَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ
فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا وَ عَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَ قَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا أَخْسَوْا فِيهَا وَ لَا
تُكَلِّمُونِ صَهْ صَهْ صَهْ صَهْ صَهْ صَهْ

دعایی عظیم الشان از مولای ما حضرت امام رضا علیه السلام

که ما این دعا را به سندهای خود نقل کردیم تا به سعد بن عبد الله از کتاب او که بالا برده است تا به حضرت امام رضا علیه السلام که فرمودند: در زمان پیغمبر صلی الله علیه و آله مردی از صحابه یک صفحه‌ای را یافت که در آن چیزی چند نقش بود. پس آن صفحه را به خدمت رسول خدا صلی الله علیه و آله آورد. پس آن حضرت امر فرمودند که منادی کنند مردمان را جهت حاضر شدن به نماز جماعت. پس همه مردمان از مرد و زن حاضر شدند پس بعد از فراغ نماز آن حضرت بر منبر برآمدند و آن صحیفه را خواندند. پس در آن نوشته بود که این نوشته یوشع بن نون وصی موسی علیه السلام است که وصیتی نموده است و آن این است:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، أَلَا إِنَّ خَيْرَ عِبَادِ اللَّهِ التَّقَى الْخَفَى وَ إِنَّ شَرَّ عِبَادِ اللَّهِ الْمَشَارِ إِلَيْهِ بِالْأَصَابِعِ» «ابتدا می‌کنم بنام خدای بخشنده مهربان بدرستی که پروردگار شما به شماها هر آینه مهربان و بسیار رحم‌کننده است یعنی آگاه و مطلع باشید که بدرستی که بهترین بندگان خدا کسی است که پرهیزگار و پنهان باشد از نظر خلائق و بدرستی که بدترین بندگان خدا کسی است که به انگشتان اشاره کرده شود (یعنی در میان خلائق مشهور باشد)».

پس کسی که دوست می‌دارد آنکه اعمال او به ترازوی بزرگتر و بیشتر وزن شود و آنکه شکر حق‌هایی را بجا آورد که خدای تعالی آنها را به او انعام کرده است. پس باید که این دعا را در هر روز بخواند و دعا این است:

سُبْحَانَ اللَّهِ كَمَا يَنْبَغِي لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كَمَا يَنْبَغِي لِلَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا يَنْبَغِي لِلَّهِ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ النَّبِيِّ الْعَرَبِيِّ الْهَاشِمِيِّ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى جَمِيعِ الْمُرْسَلِينَ وَ النَّبِيِّينَ حَتَّى يَرْضَى اللَّهُ

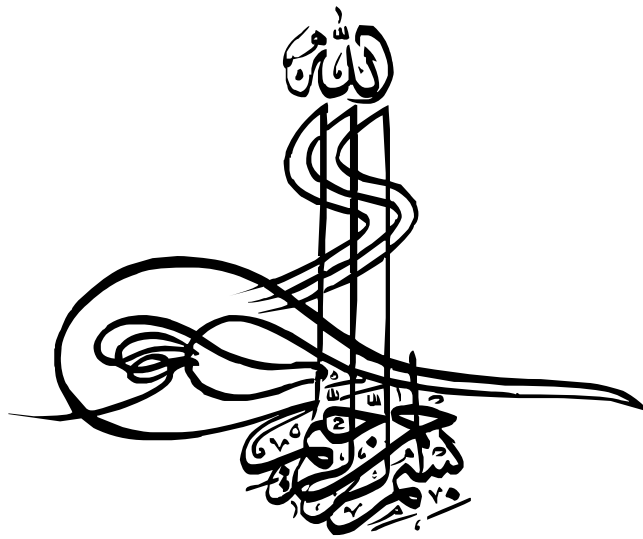
و چون از منبر فرود آمدند مردمان در طلبیدن آن دعا الحاح نمودند. پس آن حضرت لحظه‌ای صبر نموده باز بر بالای منبر رفتند و فرمودند که: هر کس که دوست دارد آنکه ثواب او زیاد باشد و ثناء او بر ثنای جهادکنندگان بلند شود، پس این دعا را در هر روز بخواند که مذکور شد و اگر از برای او حاجتی باشد، آن حاجت برآورده می‌شود و اگر او را دشمنی باشد منکوب و مقهور خواهد شد و اگر او را قرضی باشد، ادا می‌شود و اگر اندوهی داشته باشد، اندوه او زایل می‌شود و دعاء او از آسمانها می‌گذرد تا آنکه در لوح محفوظ نوشته شود.

دعائی از حضرت امام رضا علیه السلام در سجده شکر

ابن طاووس علیه الرحمة گوید که: ما این دعا را به سندهای خود روایت کردیم تا به سعد بن عبد الله در کتاب فضل الدعاء که ذکر نموده که روایت کرده است ابو جعفر، از محمد بن اسماعیل بن بزيع، از حضرت امام رضا علیه التحية و السلام. و همچنین بکیر بن صالح، از سلیمان بن جعفر جعفری، از آن حضرت علیه السلام نقل کرده است که: ما بر آن حضرت داخل شدیم و حال آنکه ایشان در سجده شکر بودند. پس سجده خود را طول دادند و چون سر مبارک از سجده برداشتند، ما گفتیم که: چه بسیار سجده خود را طول دادید.

پس فرمودند که: هر کس این دعا را در سجده شکر بخواند، مثل کسی خواهد بود که در خدمت رسول خدا به جهاد رفته باشد و در روی دشمنان خدا در روز جنگ بدر تیر انداخته باشد. اسماعیل بن بزيع و سلیمان گویند که ما گفتیم: پس این دعا را بنویسیم. فرمودند که: بلی این دعا را بنویسید و هر گاه تو سجده کنی سجده شکر را، پس تو این دعا را بخوان و دعا این است:

اللَّهُمَّ الْعَنِ الَّذِينَ بَدَّلَا دِينَكَ وَغَيَّرَا نِعْمَتَكَ وَاتَّهَمَا رَسُولَكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَخَالَفَا
مِلَّتَكَ وَصَدَّآ عَنْ سَبِيلِكَ وَكَفَرَا آلَاءَكَ وَرَدَّآ عَلَيْكَ كَلَامَكَ وَاسْتَهْزَآ بِرَسُولِكَ وَ قَتَلَا ابْنَ
نَبِيِّكَ وَ حَرَّفَا كِتَابَكَ وَ جَحَدَا آيَاتِكَ وَ سَخَرَا بِآيَاتِكَ وَ اسْتَكْبَرَا عَنْ عِبَادَتِكَ وَ قَتَلَا
أَوْلِيَاءَكَ وَ جَلَسَا فِي مَجْلِسٍ لَمْ يَكُنْ لَهُمَا بِحَقٍّ وَ حَمَلَا النَّاسَ عَلَى أَكْتَفِ آلِ مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ
الْعَنْهُمَا لَعْنًا يَتَلَوُ بَعْضُهُ بَعْضًا وَ احْشُرْهُمَا وَ اتَّبَاعَهُمَا إِلَى جَهَنَّمَ زُرْقًا اللَّهُمَّ إِنَّا نَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ
بِاللَّعْنَةِ لَهُمَا وَ الْبِرَاءَةِ مِنْهُمَا فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتْلَةَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ قَتْلَةَ
الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ وَ ابْنِ فَاطِمَةَ بِنْتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلِّمَ اللَّهُمَّ زِدْهُمَا
عَذَابًا فَوْقَ عَذَابٍ وَ هَوَانًا فَوْقَ هَوَانٍ وَ ذُلًّا فَوْقَ ذُلٍّ وَ خِزْيًا فَوْقَ خِزْيٍ. اللَّهُمَّ دَعَّهِمَا فِي النَّارِ
دَعَاً وَ أَرْكَسَهُمَا فِي أَلِيمِ عِقَابِكَ رَكْسًا اللَّهُمَّ احْشُرْهُمَا وَ اتَّبَاعَهُمَا إِلَى جَهَنَّمَ زُمْرًا اللَّهُمَّ
فَرِّقْ جَمْعَهُمْ وَ شَتِّتْ أَمْرَهُمْ وَ خَالَفْ بَيْنَ كَلِمَتِهِمْ وَ بَدِّدْ جَمَاعَتَهُمْ وَ الْعَنْ أَيْمَتَهُمْ وَ اقْتُلْ
قَادَتَهُمْ وَ سَادَتَهُمْ وَ كِبْرَاءَهُمْ وَ الْعَنْ رُؤُسَاءَهُمْ وَ اكْسِرْ رَايَتَهُمْ وَ أَلْقِ الْبَاسَ بَيْنَهُمْ وَ لَا تُبْقِ
مِنْهُمْ دَيَّارًا اللَّهُمَّ الْعَنْ أَبَا جَهْلٍ وَ الْوَلِيدَ لَعْنًا يَتَلَوُ بَعْضُهُ بَعْضًا وَ يَتَّبِعُ بَعْضُهُ بَعْضًا اللَّهُمَّ
الْعَنْهُمَا لَعْنًا يَلْعَنُهُمَا بِهِ كُلُّ مَلَكٍ مُقَرَّبٍ وَ كُلُّ نَبِيٍّ مُرْسَلٍ وَ كُلُّ مُؤْمِنٍ امْتَحَنَتْ قَلْبَهُ
لِلْإِيمَانِ اللَّهُمَّ الْعَنْهُمَا لَعْنًا يَتَعَوَّذُ مِنْهُ أَهْلُ النَّارِ اللَّهُمَّ الْعَنْهُمَا لَعْنًا لَمْ يَخْطُرْ لِأَحَدٍ بِبَالِ
اللَّهِمَّ الْعَنْهُمَا فِي مُسْتَسِرِّ سِرِّكَ وَ ظَاهِرِ عَلَانِيَتِكَ وَ عَذَّبْهُمَا عَذَابًا فِي التَّقْدِيرِ وَ شَارِكِ
مَعَهُمَا ابْنَتَيْهِمَا وَ أَشْيَاعَهُمَا وَ مُحَبِّبَيْهِمَا وَ مَنْ شَايَعَهُمَا إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى
محمد و آلِهِ اجمعين .

دعاهای حضرت امام محمد تقی علیه السلام

ابن طاووس گوید که: از دعاهای منسوب به آن حضرت کافی است آنچه من آنها را در کتاب زهره الربیع در دعاهای ایام هفته ذکر کردم و آن دعاهائی است که تعلیم آنها را طلحی تغمده الله برحمته نموده است. پس بدرستی که آن دعاها از اسرار خدای تعالی است که بر آنها خواص خود را مطلع ساخته است و لیکن ما در این کتاب نیز قدری را ذکر می‌کنیم که لایق به این کتاب بر نهج صواب باشد. پس از آن جمله دعای وسائل به سوی مسألتها است که روایت کرده‌شده‌ایم ما به سندهای خود تا به ابو جعفر بن بابویه رحمه الله از ابراهیم بن محمد بن حارث نوفلی و او گفته که حدیث نمود به من پدرم و حال آنکه خدمتکار از برای حضرت علی بن موسی الرضا علیهما السلام بود، آنکه چون مأمون رشید دختر خود را به آن حضرت ابا جعفر امام محمد تقی بن علی بن موسی الرضا علیهم السلام تزویج نمود، آن حضرت به نزد مأمون نوشتند: آنکه بدرستی که از برای هر زنی مهتری و کابینی از مال شوهر خود است و به تحقیق که خدای تعالی مالهای ما را در آخرت ذخیره برای ما گردانیده است همچنان که در دادن اموال شما در دنیا تعجیل نموده است و شما را در آن صاحب خزانه‌ها گردانیده است و من دعاهای وسایل به سوی مسألتها را مهر دختر ترا گردانیدم و آن مناجاتی چند است که آنها را پدرم حضرت امام رضا به من داده است و او گفت که: پدرم حضرت امام موسی به من داده است و ایشان فرمودند که پدرم حضرت امام جعفر صادق به من داده است و به ایشان پدر ایشان حضرت امام محمد باقر داده است و به ایشان پدر ایشان

حضرت امام زین العابدین داده است و ایشان فرموده‌اند که پدرم حضرت امام حسین به من داده است و ایشان فرموده‌اند که برادرم حضرت امام حسن به من داده است و ایشان فرمودند که حضرت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب به من داده است و ایشان فرموده‌اند که رسول خدا صلوات الله و سلامه علیهم اجمعین به من داده است و آن حضرت فرموده‌اند که این دعاها را جبرئیل علیه السلام به من داده است و گفت که رب العزة بر تو ای محمد سلام می‌فرستد و می‌گوید که این دعاها کلیدهای گنجهای دنیا و آخرت است پس اینها را وسیله‌ها به سوی مسألتهای خود بگردان تا آنکه تو به خواهش خود برسی و بر مطلب خود ظفر یابی و این دعاها را در مطلبهای دنیوی بخوان. پس بدرستی که بهره تو از آخرت کم می‌شود و این دعاها ده وسیله‌اند که به سبب این دعاها درهای خواهشها کوبیده می‌شود، پس آن درها گشوده می‌شود و بوسیله این دعاها حاجتها طلب کرده می‌شود، پس آن حاجتها به برکت اینها برآورده می‌شود و دعاها این است:

مناجات جهت استخاره در کارها

اللَّهُمَّ إِنَّ خَيْرَتَكَ فِيمَا اسْتَخَرْتُكَ فِيهِ تَنْيِلُ الرَّغَائِبَ وَ تُجْزِلُ الْمَوَاهِبَ وَ تُغْنِمُ الْمَطَالِبَ وَ تُطَيِّبُ الْمَكَاسِبَ وَ تَهْدِي إِلَى أَجْمَلِ الْمَذَاهِبِ وَ تَسُوقُ إِلَى أَحْمَدِ الْعَوَاقِبِ وَ تَقِي مَخُوفَ النَّوَابِغِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ فِيمَا عَزَمَ رَأْيِي عَلَيْهِ وَ قَادَنِي عَقْلِي إِلَيْهِ فَسَهِّلِ اللَّهُمَّ فِيهِ مَا تَوَعَّرَ وَ يَسِّرْ مِنْهُ مَا تَعَسَّرَ وَ اكْفِنِي فِيهِ الْمُهَمِّمَ وَ ادْفَعْ بِهِ عَنِّي كُلَّ مَلِمٍ وَ اجْعَلْ يَا رَبِّ عَوَاقِبَهُ غُنْمًا وَ مَخُوفَهُ سَلْمًا وَ بُعْدَهُ قُرْبًا وَ جَدْبَهُ خِصْبًا وَ أَرْسِلِ اللَّهُمَّ إِجَابَتِي وَ أَنْجِحْ طَلِبَتِي وَ اقْضِ حَاجَتِي وَ اقْطَعْ عَنِّي عَوَائِقَهَا وَ امْنَعْ عَنِّي بَوَائِقَهَا وَ أَعْطِنِي اللَّهُمَّ لِيَوَاءِ الظَّفَرِ وَ الْخَيْرَةِ فِيمَا اسْتَخَرْتُكَ وَ وَقُورِ الْمَغْنَمِ فِيمَا دَعَوْتُكَ وَ عَوَائِدِ الْإِفْضَالِ فِيمَا رَجَوْتُكَ وَ أَقْرَنهُ اللَّهُمَّ بِالنَّجَاحِ وَ خُصَّةِ (حُطَّة) بِالصَّلَاحِ وَ أَرِنِي أَسْبَابَ الْخَيْرَةِ فِيهِ وَ اضِحَّةً وَ أَعْلَامَ غُنْمِهَا لِأَيْحَةٍ وَ أَشَدُّ خُنَاقَ تَعْسِيرِهَا وَ أَنْعَشْ صَرِيخَ تَكْسِيرِهَا وَ بَيِّنِ اللَّهُمَّ مُلْتَبَسَهَا وَ أَطْلِقْ مُحْتَبَسَهَا وَ مَكِّنْ أَسْهًا حَتَّى تَكُونَ خَيْرَةً مُقْبِلَةً بِالْغَنَمِ مُزِيلَةً لِلْغُرْمِ عَاجِلَةً لِلنَّفْعِ بَاقِيَةَ الصَّنْعِ إِنَّكَ مَلِيٌّ بِالْمَزِيدِ مُبْتَدِيٌّ بِالْجُودِ

مناجات برای طلب در گذشتن از گناهان

اللَّهُمَّ إِنَّ الرَّجَاءَ لِسَعَةِ رَحْمَتِكَ أَنْطَقَنِي بِاسْتِقَالَاتِكَ وَ الْأَمَلَ لِأَنَاتِكَ وَ رِفْقَكَ شَجَعَنِي عَلَى طَلَبِ أَمَانِكَ وَ عَفْوِكَ وَ لِي يَا رَبِّ ذُنُوبٌ قَدْ وَاجَهْتَهَا أَوْجُهُ الْإِنْتِقَامِ وَ خَطَايَا قَدْ لَاحَظْتُهَا أَعْيُنُ الْإِصْطِلَامِ وَ اسْتَوْجَبْتُ بِهَا عَلَى عَدْلِكَ أَلِيمِ الْعَذَابِ وَ اسْتَحَقَقْتُ بِاجْتِرَاحِهَا مُبِيرَ الْعِقَابِ وَ خِفْتُ تَعْوِيقَهَا لِإِجَابَتِي وَ رَدَّهَا إِيَّايَ عَنْ قَضَاءِ حَاجَتِي بِإِبْطَالِهَا لِطَلْبَتِي وَ قَطْعِهَا لِأَسْبَابِ رَغْبَتِي مِنْ أَجْلِ مَا قَدْ أَنْقَضَ ظَهْرِي مِنْ ثِقَلِهَا وَ بَهْظَتِي مِنَ الْإِسْتِقْلَالِ بِحَمْلِهَا ثُمَّ تَرَاجَعْتُ رَبِّ إِلَى حَلْمِكَ عَنِ الْخَاطِئِينَ وَ عَفْوِكَ عَنِ الْمُذْنِبِينَ وَ رَحْمَتِكَ لِلْعَاصِينَ فَأَقْبَلْتُ بِثِقَتِي مُتَوَكِّلاً عَلَيْكَ طَارِحاً نَفْسِي بَيْنَ يَدَيْكَ شَاكِياً بِشَى إِلَيْكَ سَائِلاً مَا لَا أَسْتَوْجِبُهُ مِنْ تَفْرِيجِ الْهَمِّ وَ لَا أَسْتَحِقُّهُ مِنْ تَنْفِيسِ الْغَمِّ مُسْتَقِيلاً لَكَ إِيَّايَ وَاثِقاً مَوْلَايَ بِكَ اللَّهُمَّ فَاْمُنْ عَلَيَّ بِالْفَرَجِ وَ تَطَوَّلْ بِسُهُولِهِ الْمَخْرَجِ وَ ادْلُنِي بِرَأْفَتِكَ عَلَيَّ سَمْتِ الْمَنْهَجِ وَ أَرْزُقْنِي بِقُدْرَتِكَ عَنِ الطَّرِيقِ الْأَعْوَجِ وَ خَلِّصْنِي مِنْ سِجْنِ الْكَرْبِ بِإِقَالَاتِكَ وَ أَطْلِقْ أَسْرِي بِرَحْمَتِكَ وَ طَلْ عَلَيَّ بِرِضْوَانِكَ وَ جُدْ عَلَيَّ بِإِحْسَانِكَ وَ أَقْلِنِي عَثْرَتِي وَ فَرِّجْ كُرْبَتِي وَ ارْحَمْ عِبْرَتِي وَ لَا تَحْجُبْ دَعْوَتِي وَ اشْدُدْ بِالْإِقَالَهِ أَرْزِي وَ قَوِّ بِهَا ظَهْرِي وَ أَصْلِحْ بِهَا أَمْرِي وَ أَطْلُ بِهَا عُمْرِي وَ ارْحَمْنِي يَوْمَ حَشْرِي وَ وَقْتِ نَشْرِي إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ غَفُورٌ رَحِيمٌ

مناجات جهت اراده سفر

اللَّهُمَّ إِنِّي أُرِيدُ سَفْرًا فَخِرٌ لِي فِيهِ وَ أَوْضِحْ لِي فِيهِ سَبِيلَ الرَّأْيِ وَ فَهْمْنِيهِ وَ افْتَحْ عَزْمِي بِالْإِسْتِقَامَةِ وَ اشمُنِي فِي سَفْرِي بِالسَّلَامَةِ وَ أَفِدْنِي جَزِيلَ الْحِظِّ وَ الْكِرَامَةِ وَ اِكْلَأْنِي بِحُسْنِ الْحِفْظِ وَ الْحِرَاسَةِ وَ جَنِّبْنِي اللَّهُمَّ وَعَثَاءَ الْأَسْفَارِ وَ سَهْلُ لِي حُزُونَهُ الْأَوْعَادِ وَ اطْوِ لِي بِسَاطِ الْمَرَاحِلِ وَ قَرِّبْ مِنِّي بُعْدَ نَائِي الْمَنَاهِلِ وَ بَاعِدْنِي فِي الْمَسِيرِ بَيْنَ خَطَى الرَّوَاحِلِ حَتَّى تُقَرِّبَ نِيَاطَ الْبَعِيدِ وَ تُسَهِّلَ وُعُورَ الشَّدِيدِ وَ لَقِّنِي اللَّهُمَّ فِي سَفْرِي نُجْحَ طَائِرِ الْوَأَقِيَةِ وَ

هَبْنِي فِيهِ غَنَمَ الْعَافِيَةِ وَ خَفِيرَ الْإِسْتِقْلَالِ وَ دَلِيلَ مُجَاوَزَةِ الْأَهْوَالِ وَ بَاعِثَ وَفُورِ الْكِفَايَةِ وَ
سَانِحَ خَفِيرِ الْوَلَايَةِ وَ اجْعَلْهُ اللَّهُمَّ سَبَبَ عَظِيمِ السَّلْمِ حَاصِلِ الْغُنْمِ وَ اجْعَلِ اللَّيْلَ عَلَيَّ سِتْرًا
مِنَ الْآفَاتِ وَ النَّهَارَ مَانِعًا مِنَ الْهَلَكَاتِ وَ اقْطَعْ عَنِّي قِطْعَ لُصُوصِهِ بِقُدْرَتِكَ وَ احْرُسْنِي مِنْ
وَحُوشِهِ بِقُوَّتِكَ حَتَّى تَكُونَ السَّلَامَةُ فِيهِ مُصَاحِبَتِي وَ الْعَافِيَةُ فِيهِ مُقَارِنَتِي وَ الْيَمْنُ سَائِقِي وَ
الْيُسْرُ مُعَانِقِي وَ الْعُسْرُ مُفَارِقِي وَ الْفَوْزُ مُوَافِقِي وَ الْأَمْنُ مُرَافِقِي إِنَّكَ ذُو الطَّوْلِ وَ الْمَنْ وَ
الْقُوَّةِ وَ الْحَوْلِ وَ أَنْتَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ بِعِبَادِكَ بَصِيرٌ خَبِيرٌ

مناجات در طلب کردن رزق

اللَّهُمَّ أَرْسِلْ عَلَيَّ سِجَالَ رِزْقِكَ مِدْرَارًا وَ أَمْطِرْ عَلَيَّ سَحَابَ إِفْضَالِكَ غِزَارًا وَ أَدِمْ غَيْثَ
نَيْلِكَ إِلَيَّ سِجَالًا وَ أَسْبِلْ مَزِيدَ نِعْمِكَ عَلَيَّ خَلَّتِي إِسْبَالًا وَ أَفْقِرْنِي بِجُودِكَ إِلَيْكَ وَ أَعْنِنِي
عَمَّنْ يَطْلُبُ مَا لَدَيْكَ وَ دَاوِ دَاءَ فَقْرِي بِدَوَاءِ فَضْلِكَ وَ انْعَشْ صِرْعَةَ عَيْلَتِي بِطَوْلِكَ وَ تَصَدَّقْ
عَلَيَّ إِقْلَالِي بِكَثْرَةِ عَطَائِكَ وَ عَلَيَّ اخْتِلَالِي بِكَرِيمِ حَبَائِكَ وَ سَهِّلْ رَبِّ سَبِيلَ الرِّزْقِ إِلَيَّ وَ
ثَبِّتْ قَوَاعِدَهُ لَدَيَّ وَ بَجِّسْ لِي عُيُونَ سَعَتِهِ بِرَحْمَتِكَ وَ فَجِّرْ أَنْهَارَ رَغَدِ الْعَيْشِ قِبَلِي بِرَأْفَتِكَ
وَ أَجْدِبْ أَرْضَ فَقْرِي وَ أَخْصِبْ جَدْبَ ضُرِّي وَ اصْرِفْ عَنِّي فِي الرِّزْقِ الْعَوَائِقَ وَ اقْطَعْ عَنِّي
مِنَ الضِّيقِ الْعَلَائِقَ وَ ارْمِنِي مِنْ سَعَةِ الرِّزْقِ اللَّهُمَّ بِأَخْصَبِ سِهَامِهِ وَ أَحْبَبِي مِنْ رَغَدِ الْعَيْشِ
بِأَكْثَرِ دَوَامِهِ وَ اكْسِنِي اللَّهُمَّ سَرَائِلَ السَّعَةِ وَ حَلَابِيبَ الدَّعَةِ فَإِنِّي يَا رَبِّ مُنْتَظِرٌ
لِإِنْعَامِكَ بِحَذْفِ الْمَضِيقِ وَ لِتَطْوُلِكَ بِقِطْعِ التَّعْوِيقِ وَ لِتَفْضُلِكَ بِإِزَالَةِ التَّقْتِيرِ وَ لِيُوصُولِ
حَبْلِي بِكَرَمِكَ بِالتَّيْسِيرِ وَ أَمْطِرِ اللَّهُمَّ عَلَيَّ سَمَاءَ رِزْقِكَ بِسِجَالِ الدَّيْمِ وَ أَعْنِنِي عَنْ خَلْقِكَ
بِعَوَائِدِ النِّعَمِ وَ ارْمِ مَقَاتِلَ الْإِفْتَارِ مِنِّي وَ احْمِلْ كَشْفَ الضَّرِّ عَنِّي عَلَيَّ مَطَايَا الْإِعْجَالِ وَ اضْرِبْ

عَنِّي الضَّيْقَ بِسَيْفِ الْإِسْتِيصَالِ وَ أَتْحِفْنِي رَبِّ مِنْكَ بِسَعَةِ الْإِفْضَالِ وَ أَمُدُّنِي بِنُمُوِّ الْأَمْوَالِ وَ
أَحْرُسُنِي مِنْ ضَيْقِ الْإِقْلَالِ وَ أَقْبِضْ عَنِّي سُوءَ الْجَدْبِ وَ ابْسُطْ لِي بِسَاطَ الْخِصْبِ وَ اسْقِنِي
مِنْ مَاءِ رِزْقِكَ غَدَقًا وَ أَنْهَجْ لِي مِنْ عَمِيمٍ بِذَلِكَ طَرُقًا وَ فَاجِئْنِي بِالثَّرْوَةِ وَ الْمَالِ وَ أَنْعَشْنِي
بِهِ مِنَ الْإِقْلَالِ وَ صَبِّحْنِي بِالْإِسْتِظْهَارِ وَ مَسِّنِي بِالتَّمَكَّنِ مِنَ الْيَسَارِ إِنَّكَ ذُو الطَّوْلِ الْعَظِيمِ وَ
الْفُضْلِ الْعَمِيمِ وَ الْمَنَّ الْجَسِيمِ وَ أَنْتَ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ

مناجات به پناه بردن به خدای تعالی

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ مُلَمَّاتِ نَوَازِلِ الْبَلَاءِ وَ أَهْوَالِ عِظَائِمِ الضَّرَّاءِ فَأَعِزَّنِي رَبِّ مِنْ صَرْعِهِ
الْبَاسَاءِ وَ أَحْجُبْنِي مِنْ سَطَوَاتِ الْبَلَاءِ وَ نَجِّنِي مِنْ مُفَاجَأَةِ النَّقْمِ وَ أَجِرْنِي مِنْ زَوَالِ النِّعَمِ وَ
مِنْ زَلَلِ الْقَدَمِ وَ اجْعَلْنِي اللَّهُمَّ فِي حَيَاطَةِ عِزِّكَ وَ حِفَاطَةِ حِرْزِكَ مِنْ مُبَاغَتَةِ الدَّوَائِرِ وَ
مُعَاجَلَةِ الْبَوَادِرِ اللَّهُمَّ رَبِّ وَ أَرْضِ الْبَلَاءِ فَاحْشِفْهَا وَ عَرِّصْهُ الْمِحْنَ فَارْجُفْهَا وَ شَمْسِ النُّوَابِ
فَاكْشِفْهَا وَ جِبَالِ السُّوءِ فَانْشِفْهَا وَ كَرْبِ الدَّهْرِ فَاكْشِفْهَا وَ عَوَائِقِ الْأُمُورِ فَاصْرِفْهَا وَ أَوْرِدْنِي
حِيَاضَ السَّلَامَةِ وَ احْمِلْنِي عَلَى مَطَايَا الْكِرَامَةِ وَ اصْحَبْنِي بِإِقَالَةِ الْعَثْرَةِ وَ اشْمَلْنِي بِسِتْرِ
الْعَوْرَةِ وَ جُدْ عَلَيَّ يَا رَبِّ بِاللَّيْثِ وَ كَشْفِ بَلَائِكَ وَ دَفْعِ ضَرَّائِكَ وَ ارْفَعْ كَلَاكِلَ عَذَابِكَ وَ
اصْرِفْ عَنِّي أَلِيمَ عِقَابِكَ وَ أَعِزَّنِي مِنْ بَوَائِقِ الدُّهُورِ وَ أَنْقِذْنِي مِنْ سُوءِ عَوَاقِبِ الْأُمُورِ وَ
أَحْرُسُنِي مِنْ جَمِيعِ الْمَحْذُورِ وَ اصْدَعْ صَفَاءَ الْبَلَاءِ عَنِّ أَمْرِي وَ اشْلُلْ يَدَهُ عَنِّي مَدَى عُمْرِي
إِنَّكَ الرَّبُّ الْمَجِيدُ الْمُبْدِيُّ الْمُعِيدُ الْفَعَّالُ لِمَا تُرِيدُ

مناجات به طلبیدن قبول توبه

اللَّهُمَّ إِنِّي قَصَدْتُ إِلَيْكَ بِإِخْلَاصٍ تَوْبَةً نَصُوحٍ وَ تَثَبُّتٍ عَقْدٍ صَحِيحٍ وَ دُعَاءٍ قَلْبٍ قَرِيحٍ وَ
 إِغْلَانِ قَوْلٍ صَرِيحٍ اللَّهُمَّ فَتَقَبَّلْ مِنِّي مُخْلِصَ التَّوْبَةِ وَ إِقْبَالَ سَرِيحِ الْأَوْبَةِ وَ مَصَارِعَ تَخَشُّعٍ وَ
 قَابِلُ رَبِّ تَوْبَتِي بِجَزِيلِ الثَّوَابِ وَ كَرِيمِ الْمَأْبِ وَ حَطِّ الْعِقَابِ وَ صَرْفِ الْعَذَابِ وَ غَنَمِ الْإِيَابِ وَ
 سِتْرِ الْحِجَابِ وَ أَمْحِ اللَّهُمَّ مَا ثَبَتَ مِنْ ذُنُوبِي وَ اغْسِلْ بِقَبُولِهَا جَمِيعَ عُيُوبِي وَ اجْعَلْهَا جَالِيَةً
 لِقَلْبِي شَاخِصَةً لِبَصِيرَةِ لَبِّي غَاسِلَةً لِدِرْنِي مُطَهَّرَةً لِنَجَاسَةِ بَدَنِي مُصَحِّحَةً فِيهَا ضَمِيرِي
 عَاجِلَةً إِلَى الْوَفَاءِ بِهَا بِصِيرَتِي وَ اقْبَلْ يَا رَبِّ تَوْبَتِي فَإِنَّهَا تَصْدُرُ مِنْ إِخْلَاصِ نِيَّتِي وَ مَحْضِ
 مِنْ تَصْحِيحِ بَصِيرَتِي وَ احْتِفَالًا فِي طَوِيَّتِي وَ اجْتِهَادًا فِي نَقَاءِ سَرِيرَتِي وَ تَثَبُّتًا لِإِنَابَتِي
 مُسَارِعَةً إِلَى أَمْرِكَ بِطَاعَتِي وَ اجْلُ اللَّهُمَّ بِالتَّوْبَةِ عَنِّي ظَلَمَةَ الْإِضْرَارِ وَ أَمْحُ بِهَا مَا قَدَّمْتَهُ مِنْ
 الْأَوْزَارِ وَ اكْسِنِي لِبَاسَ التَّقْوَى وَ جَلَابِيبَ الْهُدَى فَقَدْ خَلَعْتُ رِبْقَ الْمَعَاصِي عَن جِلْدِي وَ
 نَزَعْتُ سِرْبَالَ الذُّنُوبِ عَن جَسَدِي مُسْتَمْسِكًا رَبِّ بِقُدْرَتِكَ مُسْتَعِينًا عَلَى نَفْسِي بِعِزَّتِكَ
 مُسْتَوْدِعًا تَوْبَتِي مِنَ النَّكَثِ بِخَفَرَتِكَ مُعْتَصِمًا مِنَ الْخِذْلَانِ بِعِصْمَتِكَ مُقَارِنًا بِهِ لَا حَوْلَ وَ لَا
 قُوَّةَ إِلَّا بِكَ

مناجات به طلب نمودن حج

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي الْحَجَّ الَّذِي افْتَرَضْتَهُ عَلَيَّ مِنْ اسْتِطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَ اجْعَلْ لِي فِيهِ هَادِيًا وَ إِلَيْهِ
 دَلِيلًا وَ قَرَّبْ لِي بُعْدَ الْمَسَالِكِ وَ أَعِنِّي عَلَى تَأْدِيَةِ الْمَنَاسِكِ وَ حَرِّمْ بِإِحْرَامِي عَلَى النَّارِ
 جَسَدِي وَ زِدْ لِسَفَرِ قُوَّتِي وَ جِلْدِي وَ ارْزُقْنِي رَبِّ الْوُقُوفِ بَيْنَ يَدَيْكَ وَ الْإِفَاضَةَ إِلَيْكَ وَ
 أَظْفِرْنِي بِالنُّجْحِ بِوَأَقْرِ الرَّبِّحِ وَ أَصْدِرْنِي رَبِّ مِنْ مَوْقِفِ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ إِلَى مُزْدَلِفَةَ الْمَشْعَرِ وَ
 اجْعَلْهَا زُلْفَةً إِلَى رَحْمَتِكَ وَ طَرِيقًا إِلَى جَنَّتِكَ وَ قِفْنِي مَوْقِفَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَ مَقَامَ وَقُوفِ
 الْإِحْرَامِ وَ أَهْلِنِي لِتَأْدِيَةِ الْمَنَاسِكِ وَ نَحْرِ الْهُدَى التَّوَامِكِ بِدَمٍ يَثُجُّ وَ أَوْدَاجٍ يَمُجُّ وَ إِرَاقِهِ
 الدِّمَاءِ الْمَسْفُوحَةِ وَ الْهَدَايَا الْمَذْبُوحَةِ وَ فَرِي أَوْدَاجِهَا عَلَى مَا أَمَرْتَ وَ التَّنْقِيلِ بِهَا كَمَا

وَسِمْتٌ وَ أَحْضِرْنِي اللَّهُمَّ صَلَاةَ الْعِيدِ رَاجِيًا لِلْوَعْدِ خَائِفًا مِنَ الْوَعِيدِ حَالِقًا شَعْرَ رَأْسِي وَ
مُقَصِّرًا وَ مُجْتَهِدًا فِي طَاعَتِكَ مُشْمِرًا رَامِيًا لِلْجِمَارِ بِسَبْعِ بَعْدَ سَبْعِ مِنَ الْأَحْجَارِ وَ أَدْخِلْنِي
اللَّهُمَّ عَرِصَةَ بَيْتِكَ وَ عَقْوَتَكَ وَ مَحَلَّ أَمْنِكَ وَ كَعْبَتِكَ وَ مُشَاكِيكَ وَ سُؤَالَكَ وَ مَحَاوِجِكَ وَ
جُدْ عَلَيَّ اللَّهُمَّ بِوَافِرِ الْأَجْرِ مِنَ الْإِنْكَفَاءِ وَ النَّفْرِ وَ اخْتِمِ اللَّهُمَّ مَنَاسِكَ حَجِّي وَ انْقِضَاءِ عَجِّي
بِقَبُولِ مِنْكَ لِي وَ رَافِعِهِ مِنْكَ بِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

مناجات جهت برطرف شدن ظلم و ستم

اللَّهُمَّ إِنَّ ظُلْمَ عِبَادِكَ قَدْ تَمَكَّنَ فِي بِلَادِكَ حَتَّى أَمَاتَ الْعَدْلَ وَ قَطَعَ السُّبُلَ وَ مَحَقَّ الْحَقَّ
وَ أَبْطَلَ الصِّدْقَ وَ أَخْفَى الْبِرَّ وَ أَظْهَرَ الشَّرَّ وَ أَحْمَدَ التَّقْوَى وَ أزالَ الْهُدَى وَ أَزَاحَ الْخَيْرَ وَ
أَثَبَتَ الضَّيْرَ وَ أَنْمَى الْفَسَادَ وَ قَوَّى الْعِنَادَ وَ بَسَطَ الْجَوْرَ وَ عَدَى الطَّوْرَ اللَّهُمَّ يَا رَبَّ لَا يَكْشِفُ
ذَلِكَ إِلَّا سُلْطَانُكَ وَ لَا يُجِيرُ مِنْهُ إِلَّا امْتِنَانُكَ اللَّهُمَّ رَبِّ فَابْتَرِ (فَابْتَرِ) الظُّلْمَ وَ بَثَّ حِبَالَ
الْعِشْمِ وَ أَحْمِدْ سُوقَ الْمُنْكَرِ وَ اعِزَّ مَنْ عَنْهُ يَنْزَجِرُ وَ احْصُدْ شَافَةَ أَهْلِ الْجَوْرِ وَ أَلْبِسْهُمْ
الْحَوْرَ بَعْدَ الْكُورِ وَ عَجِّلِ اللَّهُمَّ إِلَيْهِمُ الْبَيَاتَ وَ أَنْزِلْ عَلَيْهِمُ الْمَثَلَاتِ وَ أَمِتْ حَيَاةَ الْمُنْكَرِ
لِيَوْمِنَ الْمَخُوفِ وَ يَسْكُنَ الْمَلْهُوفُ وَ يَشْبَعِ الْجَائِعُ وَ يَحْفَظَ الضَّائِعُ وَ يَأْوِي الطَّرِيدُ وَ يَعُودُ
الشَّرِيدُ وَ يُغْنَى الْفَقِيرُ وَ يُجَارَ الْمُسْتَجِيرُ وَ يُوقَّرَ الْكَبِيرُ وَ يُرْحَمَ الصَّغِيرُ وَ يُعَزَّ الْمَظْلُومُ وَ
يُذَلَّ الظَّالِمُ وَ يُفَرِّجَ الْمَغْمُومُ وَ تَنْفِرِجَ الْغَنَاءُ وَ تَسْكُنَ الدَّهْمَاءُ وَ يَمُوتَ الْإِخْتِلَافُ وَ يَعْلُو
الْعِلْمُ وَ يَشْمَلُ السَّلْمُ وَ يُجْمَعُ الشَّتَاتُ وَ يَقْوَى الْإِيْمَانُ وَ يُتْلَى الْقُرْآنُ إِنَّكَ أَنْتَ الدِّيَانُ
الْمُنْعِمُ الْمَنَّانُ

مناجات به شکرگزاری خدای تعالی

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَرَدِّ نَوَازِلِ الْبَلَاءِ وَ تَوَالِي سُبُوغِ النِّعَمَاءِ وَ مِلْمَاتِ الضَّرَّاءِ وَ كَشْفِ
نَوَائِبِ اللَّأْوَاءِ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى هِنِيءِ عَطَائِكَ وَ مَحْمُودِ بَلَائِكَ وَ جَلِيلِ آلَائِكَ وَ لَكَ الْحَمْدُ
عَلَى إِحْسَانِكَ الْكَثِيرِ وَ خَيْرِكَ الْعَزِيزِ (الغزير) وَ تَكْلِيفِكَ الْيَسِيرِ وَ دَفْعِ الْعَسِيرِ وَ لَكَ
الْحَمْدُ يَا رَبِّ عَلَى تَثْمِيرِكَ قَلِيلِ الشُّكْرِ وَ إِعْطَائِكَ وَافِرَ الْأَجْرِ وَ حَطِّكَ مُثْقَلَ الْوِزْرِ وَ
قُبُولِكَ ضَيْقَ الْعُذْرِ وَ وَضْعِكَ بَاهِضَ الْإِصْرِ وَ تَسْهِيلِكَ مَوْضِعَ الْوَعْرِ وَ مَنْعِكَ مُفْطِعَ الْأَمْرِ وَ
لَكَ الْحَمْدُ عَلَى الْبَلَاءِ الْمَصْرُوفِ وَ وَافِرِ الْمَعْرُوفِ وَ دَفْعِ الْمَخُوفِ وَ إِذْلالِ الْعَسُوفِ وَ لَكَ
الْحَمْدُ عَلَى قِلَّةِ التَّكْلِيفِ وَ كَثْرَةِ التَّخْفِيفِ وَ تَقْوِيَةِ الضَّعِيفِ وَ إِغَاثَةِ اللَّهِيْفِ وَ لَكَ الْحَمْدُ
عَلَى سَعَةِ إِمْهَالِكَ وَ دَوَامِ إِفْضَالِكَ وَ صَرْفِ إِمْحَالِكَ وَ حَمِيدِ أَفْعَالِكَ وَ تَوَالِي نَوَالِكَ وَ لَكَ
الْحَمْدُ عَلَى تَأْخِيرِ مُعَاجَلَةِ الْعِقَابِ وَ تَرْكِ مُغَافَصَةِ الْعَذَابِ وَ تَسْهِيلِ طَرِيقِ الْمَآبِ وَ إِنْزَالِ
غَيْثِ السَّحَابِ

مناجات برای طلب کردن حاجتها

جَدِيرٌ مَنْ أَمْرَتُهُ بِالِدُّعَاءِ أَنْ يَدْعُوكَ وَ مَنْ وَعَدْتَهُ بِالْإِجَابَةِ أَنْ يَرْجُوكَ وَ لِي اللَّهُمَّ حَاجَةٌ قَدْ
عَجَزْتُ عَنْهَا حِيلَتِي وَ كَلَّتْ فِيهَا طَاقَتِي وَ ضَعُفَ عَنْ مَرَامِهَا قُوَّتِي وَ سَوَّلْتُ لِي نَفْسِي
الْأَمَّارَةَ بِالسُّوءِ وَ عَدُوِّي الْغَرُورَ الَّذِي أَنَا مِنْهُ مَبْلُوءٌ (مُبْتَلَى) أَنْ أَرْغَبَ إِلَيْكَ فِيهَا اللَّهُمَّ وَ
أُنْجِحْهَا بِأَيْمَنِ النَّجَاحِ وَ اهْدِهَا سَبِيلَ الْفَلَاحِ وَ اشْرَحْ بِالرَّجَاءِ لِإِسْعَافِكَ صَدْرِي وَ يَسِّرْ فِي
أَسْبَابِ الْخَيْرِ أَمْرِي وَ صَوِّرْ إِلَيَّ الْفَوْزَ بِبُلُوعِ مَا رَجَوْتُهُ بِالْوُصُولِ إِلَى مَا أَمَلْتُهُ وَ وَفَّقْنِي اللَّهُمَّ
فِي قَضَاءِ حَاجَتِي بِبُلُوعِ أَمْنِيَّتِي وَ تَصْديقِ رَغْبَتِي وَ أَعِزَّنِي اللَّهُمَّ بِكَرَمِكَ مِنَ الْخَيْبَةِ وَ
الْقُنُوطِ وَ الْأَنَاءِ وَ التَّشْبِيطِ اللَّهُمَّ إِنَّكَ مَلِيٌّ بِالْمَنَائِحِ الْجَزِيلَةِ وَفِيَّ بِهَا وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ بِعِبَادِكَ خَبِيرٌ بِصِيرٌ

دعاهای حضرت امام ابو الحسن علی نقی علیه السلام

پس از آن جمله آن دعائی است که آن را و سند آن را در نسخه کهنه‌ای یافتیم که عبارتش این است که: مرا شریف حدیث کرد ابو الحسن محمد بن محمد بن محسن بن یحیی بن رضا که دائم گرداند خدای تعالی توفیقات او را در روز جمعه بیست و پنجم از ماه ذی حجه سنه چهار صد و چهار در مشهد مقابر قریش (یعنی در مشهد امام موسی کاظم علیه السلام) و او گفته که حدیث نمود به من پدرم رضی الله از حفظ که حدیث نمود به من ابو عبد الله محمد بن ابراهیم بن صدقه در روز شنبه بیست و هفتم شهر صفر سنه سیصد و شصت و دو در همان مشهد مقابر قریش علی ساکنه السلام، و او گفت که خبر داد ما را سلامه بن محمد ازدی و او گفته که حدیث نمود به من ابو جعفر بن عبد الله عقیلی و حدیث نمودم به من ابو الحسن محمد بن تریک رهاوی و او گفته که خبر داد به من ابو القاسم عبد الواحد موصلی از روی اجازه و روایت نموده است به من ابو محمد جعفر بن احمد بن عبد الله بن عقیل بن عبد الله بن عقیل بن محمد بن عبد الله بن عقیل بن ابو طالب علیه السلام و او گفته که حدیث نمود به من علی بن احمد بن محمد بن حسین بن اسحق بن جعفر بن محمد و او گفته که حدیث نمود به من ابو روح نسائی از حضرت ابو الحسن امام علی نقی بن امام محمد تقی علیهما السلام آنکه آن حضرت این دعا را خواندند که بعد از این مذکور می‌شود از جهت دفع ضرر متوکل بعد از آنکه حمد و ثناء الهی را بجای آوردند.

و ایضا ابن طاووس گوید که: سند این دعا را یافتیم که به روایتی دیگر منقول است و عبارت آن این است: روایت شده به سندهای معتبر از زرافه دربان متوکل که مرد شیعه‌ای بود، آنکه روزی متوکل فتح بن خاقان را در نزد خود حاضر نمود و او در نزد متوکل آن قدر قرب و منزلت داشت که هیچ یک از مردمان و فرزندان و اهل بیت او در نزد او آن قدر منزلت نداشتند و خواست که بر مردمان مرتبه او را ظاهر سازد. پس همه اهل مملکت خود را از جماعت اعزه اهل خود و غیر ایشان را از وزراء و امرا و ارکان دولت و لشکریان خود و سایر اعزه ناس را امر کرد که زینت کنند و لباسها فاخر پوشند و همگی از شهر بیرون روند در کمال تقطیع و پیاده در پیش روی متوکل و پس هیچ احدی سوار نشود الا متوکل و فتح بن خاقان که در شهر سرّ من رای سوار شدند و همگی مردمان پیاده پیش پیش و در نزد متوکل نسبت به مرتبه‌های خود می‌رفتند تا آنکه از شهر بیرون رفتند و آن روز هوا در نهایت گرمی و شدت حرارت بود و از جمله اشراف و اعزه حضرت امام علی نقی علیه السلام بودند (که از جهت خوف و تقیه ایشان نیز حاضر بودند) و پیاده حرکت نموده بودند و شدت حرارت هوا به ایشان تاثیر نموده، در کمال تعب و زحمت بودند. زرافه گوید که پس من به آن حضرت رسیدم و ایشان را به آن حال پیاده و در کمال تعب و آزار دیدم.

پس گفتم ای سید من قسم بخدا آنچه من از این یاغی ظالم می‌بینم و این مشقت و آزاری که از او به شما رسیده است، بر من بسیار گران و ناگوار است و دست ایشان را گرفتم. پس آن حضرت به من تکیه فرمودند و گفتند: ای زرافه ناچه صالح نزد خدای تعالی از من گرامی‌تر و عزیزتر نبوده.

راوی گوید که نمی‌دانم که به این عبارت فرمودند یا آنکه فرمودند که قدر و منزلت ناقه صالح در نزد خدای تعالی بزرگتر و بیشتر از قدر و منزلت من نبود. پس آنگاه من در خدمت آن حضرت می‌رفتم و مسأله‌ها از آن حضرت پرسیدم و فرا گرفتم و فایده‌مند گردیدم و همچنان صحبت داشتم تا آنکه متوکل فرود آمد و همگی مردمان را رخصت نمود که به شهر و به خانه‌های خود برگردند. پس چارپاهای مردمان را پیش آوردند و همه سوار شده، به خانه‌های خود برگشتند. پس من استر آن حضرت را پیش بردم و ایشان را سوار نمودم و خود نیز سوار شده در خدمت آن حضرت بودم تا آنکه به خانه آن حضرت رسیدیم و ایشان فرود آمد از خدمت ایشان وداع نمودم و بخانه خود رفتم. از برای فرزندان من معلمی شیعه از اهل دانش و فضل بود و عادت من چنان بود که در وقت طعام خوردن او را حاضر می‌نمودم و با او طعام صرف می‌نمودم. پس آن مرد حاضر شد و با هم طعام صرف می‌نمودیم و احوالات آن روز و افعال متوکل و سواری او و فتح بن خاقان و پیاده رفتن اعزه را در جلو ایشان و کیفیت آنچه را که به آن حضرت از آزار و مشقت رسیده بود و آنچه را که مشاهده نموده بودم حکایت کردم تا آنکه گفتم آنچه را که از آن حضرت شنیده بودم که فرمودند آنکه ناقه صالح در نزد خدای تعالی از من گرامی‌تر و عزیز نبوده، پس چون آن شخص معلم این سخن را شنید دست از چیز خوردن کشید و گفت قسم می‌دهم ترا بخدا که تو این لفظ را از آن حضرت شنیدی؟ پس من گفتم و الله و بخدا قسم که این را شنیدم که آن حضرت فرمودند. پس آن مرد طالب علم به من گفت این را بدان که متوکل بیش از سه روز دیگر در مملکت و پادشاهی خود باقی نخواهد بود و هلاک خواهد شد پس برخیز و فکری در کار خود کن و اموال و اسباب خود را پنهان کن و تهیته خود را ببین و مهیّا باش که مبادا به سبب هلاک شدن متوکل به تو نیز آسیبی و بلائی رسد و اموال تو به تاراج رود. پس بعد از این به آن شخص معلم گفتم که تو از کجا دانستی که متوکل هلاک خواهد شد. او در جواب گفت که: آیا تو در قرآن در قصه صالح پیغمبر این آیه را نخوانده‌ای که تَمَتُّوْا فِیْ دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ اَیَّامٍ، ذَلِکَ وَعْدٌ غَیْرٌ مَّکْدُوْبٍ یعنی: «و بهره برید از زندگانی در حالی که باشید در خانه‌های خود تا سه روز این وعده‌ای است که دروغ نیست» و جایز نیست که سخن امام و معصوم باطل شود.

زرافه گفته که: قسم بخدا که روز سیم بود که منتصر خروج نمود و با او جماعت خارجیان و طائفه وصیف و اتراک بودند و بر متوکل هجوم نمودند و او را و فتح بن خاقان را کشتند و پاره پاره کردند که یکی از آن هر دو از دیگری معلوم و شناخته نشدند و خدای تعالی پادشاهی و مملکت آن را برطرف نمود. زرافه گوید که: پس من بعد از قتل متوکل به خدمت آن حضرت رسیدم و سخنان و گفتگویی که ما بین من و آن شخص معلم گذشته بود اظهار نمودم. آن حضرت فرمودند که: آن شخص راست گفت. در آن هنگامی که به من آن مشقت رسیده بود، به گنجھائی رجوع نمودم که به ما از پدران خود رسیده است که در نزد ما از قلعه‌ها و براق و زر و نقره عزیزتر است، که آن دعای شخص مظلوم جهت دفع شرّ ظالم است. پس دعائی را خواندم. پس خدای تعالی متوکل را هلاک نمود. زرافه گوید که پس من گفتم ای سید من می‌خواهم که به من این دعا را تعلیم کنید. پس آن حضرت آن دعا را تعلیم نمودند و دعا این است:

اللّٰهُمَّ اِنِّیْ وَ قُلَانَا عَبْدَانِ مِنْ عَبِیدِكَ اِلٰی اٰخِرِ الدُّعَاۗءِ الَّذِیْ یَاْتِیْ ذِکْرُهٗ وَ وَجَدْتُ هٰذَا الدُّعَاۗءَ مَذْکُوْرًا بِطَرِیْقِ اٰخَرِیْ هٰذَا لَفْظُهٗ ذِکْرِ بِاِسْنَادِنَا عَنْ زَرَّافَهٗ (زَرَّافَهٗ حَاجِبِ الْمُتَوَكَّلِ وَ كَانَ شِیْعِیًّا اَنَّهُ قَالَ كَانَ الْمُتَوَكَّلُ یُحْطِی الْفَتْحَ بِنِ خَاقَانَ عِنْدَهٗ وَ قَرَّبَهٗ مِنْهُ دُوْنَ النَّاسِ جَمِیْعًا وَ دُوْنَ وُلْدِهٖ وَ اَهْلِهٖ اَرَادَ اَنْ یُّبَیِّنَ مَوْضِعَهٗ عِنْدَهُمْ فَاَمَرَ جَمِیْعَ مَمْلَکَتِهٖ مِنَ الْاَشْرَافِ مِنْ اَهْلِهٖ وَ غَیْرِهِمْ وَ الْوَزَرَآءِ وَ الْاَمْرَآءِ وَ الْقُوَادِ وَ سَائِرِ الْعَسَاکِرِ وَ وُجُوْهِ النَّاسِ اَنْ یُّزَیِّنُوْا بِاِحْسَنِ التَّزْیِیْنِ وَ یَظْهَرُوْا فِیْ اَفْخَرِ عَدَدِهِمْ وَ ذَخَائِرِهِمْ وَ یَخْرُجُوْا مُشَاهَةً بَیْنَ یَدَیْهِ وَ اَنْ لَا یَرْکَبَ اَحَدٌ اِلَّا هُوَ

وَ الْفَتْحُ بْنُ خَاقَانَ خَاصَّةً بِسُرٍّ مَنْ رَأَى وَ مَشَى النَّاسُ بَيْنَ أَيْدِيهِمَا عَلَى مَرَاتِبِهِمْ رَجَالَهُ وَ كَانَ يَوْمًا قَائِظًا شَدِيدَ الْحَرِّ وَ أَخْرَجُوا فِي جُمْلَتِهَا الْأَشْرَافَ أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ ع وَ شَقَّ عَلَيْهِ مَا لَقِيَهُ مِنَ الْحَرِّ وَ الزَّحْمَةِ قَالَ زَرَّافَةُ فَأَقْبَلْتُ إِلَيْهِ وَ قُلْتُ لَهُ يَا سَيِّدِي يَعِزُّ وَ اللَّهُ عَلَيَّ مَا تَلَقَى مِنْ هَذِهِ الطَّغَاةِ وَ مَا قَدْ تَكَلَّفْتَهُ مِنَ الْمَشَقَّةِ وَ أَخَذْتُ بِيَدِهِ فَتَوَكَّأَ عَلَيَّ وَ قَالَ يَا زَرَّافَةُ مَا نَاقَةُ صَالِحٍ عِنْدَ اللَّهِ بِأَكْرَمٍ مِنِّي أَوْ قَالَ بِأَعْظَمَ قَدْرًا مِنِّي وَ لَمْ أَزَلْ أُسَائِلُهُ وَ أَسْتَفِيدُ مِنْهُ وَ أَحَادِيثُهُ إِلَى أَنْ نَزَلَ الْمُتَوَكَّلُ مِنَ الرُّكُوبِ وَ أَمَرَ النَّاسَ بِالْانْصِرَافِ فَقَدَّمْتُ إِلَيْهِمْ دَوَابَّهُمْ فَرَكَبُوا إِلَى مَنَازِلِهِمْ وَ قَدَّمْتُ بَعْلَةً لَهُ فَرَكَبَهَا فَرَكَبْتُ مَعَهُ إِلَى دَارِهِ فَنَزَلَ وَ وَدَّعْتُهُ وَ انْصَرَفْتُ إِلَى دَارِي وَ لَوْلَدِي مُؤَدَّبٌ يَتَشَيَّعُ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ وَ الْفَضْلِ وَ كَانَتْ لِي عَادَةٌ بِإِحْضَارِهِ عِنْدَ الطَّعَامِ فَحَضَرَ عِنْدَ ذَلِكَ وَ تَجَارَيْنَا الْحَدِيثَ وَ مَا جَرَى مِنْ رُكُوبِ الْمُتَوَكَّلِ وَ الْفَتْحِ وَ مَشَى الْأَشْرَافِ وَ ذَوِي الْاِقْتِدَارِ بَيْنَ أَيْدِيهِمَا وَ ذَكَرْتُ لَهُ مَا شَاهَدْتُهُ مِنْ أَبِي الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ ع وَ مَا سَمِعْتُهُ عَنْ قَوْلِهِ مَا نَاقَةُ صَالِحٍ عِنْدِي بِأَعْظَمَ قَدْرًا مِنِّي وَ كَانَ الْمُؤَدَّبُ يَأْكُلُ مَعِيَ فَرَفَعَ يَدَهُ وَ قَالَ بِاللَّهِ إِنَّكَ سَمِعْتَ هَذَا اللَّفْظَ مِنْهُ فَقُلْتُ لَهُ وَ اللَّهُ سَمِعْتُهُ يَقُولُ فَقَالَ لِي ااعلم أن المتوكل لا يبقى في مملكته أكثر من ثلاثة أيام و يهلك فانظر في أمرك و أحرز ما تريد إحرازه و تأهب لأمرك كي لا يفجاكم هلاك هذا الرجل فتهلك أموالكم بحادثه تحدث أو سبب يجري فقلت له من أين لك فقال أ ما قرأت القرآن في قصة صالح ع و الناقة و قوله تعالى تمتعوا في داركم ثلاثة أيام ذلك وعد غير مكذوب و لا يجوز أن يبطل قول الإمام قال زرافة فوالله ما جاء اليوم الثالث حتى هجم المنتصر و معه بعا و وصيف و الأثراك على المتوكل فقتلوه و قطعوه و الفتح بن الخاقان جميعاً قطعاً حتى لم يعرف أحدهما من الآخر و أزال الله نعمته و مملكته فلقيت الإمام أبا الحسن ع بعد ذلك و عرفته ما جرى مع المؤدب و ما قاله فقال صدق إنه لما بلغ مني الجهد رجعت إلى كنوز نتوارثها من آبائنا هي أعز من الحصون و السلاح و الجن و هو

دُعَاءُ الْمَظْلُومِ عَلَى الظَّالِمِ فَدَعَوْتُ بِهِ عَلَيْهِ فَأَهْلَكَهُ اللَّهُ فَقُلْتُ لَهُ يَا سَيِّدِي إِنْ رَأَيْتَ أَنْ
تَعْلَمَنِيهِ فَعَلَّمَنِيهِ وَهُوَ اللَّهُمَّ إِنِّي وَ فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ عَبْدَانِ مِنْ عِبِيدِكَ نَوَاصِينَا بِيَدِكَ تَعْلَمُ
مُسْتَقْرَرْنَا وَ مُسْتَوْدَعْنَا وَ تَعْلَمُ مُنْقَلَبَنَا وَ مَثْوَانَا وَ سِرَّنَا وَ عَلَانِيَتَنَا وَ تَطَّلِعُ عَلَى نِيَّاتِنَا وَ تُحِيطُ
بِضَمَائِرِنَا عِلْمِكَ بِمَا نُبْدِيهِ كَعِلْمِكَ بِمَا نُخْفِيهِ وَ مَعْرِفَتِكَ بِمَا نُبْطِنُهُ كَمَعْرِفَتِكَ بِمَا نُظْهِرُهُ وَ
لَا يَنْطَوِي عَنْكَ شَيْءٌ مِنْ أُمُورِنَا وَ لَا يَسْتَتِرُ دُونَكَ حَالٌ مِنْ أَحْوَالِنَا وَ لَا لَنَا مِنْكَ مَعْقِلٌ
يُحْصِنُنَا وَ لَا حِرْزٌ يَحْرِزُنَا وَ لَا هَارِبٌ يَفُوتُكَ مِنَّا وَ لَا يَمْتَنِعُ الظَّالِمُ مِنْكَ بِسُلْطَانِهِ وَ لَا
يُجَاهِدُكَ عَنْهُ جُنُودُهُ وَ لَا يُغَالِبُكَ مُغَالِبٌ بِمَنْعِهِ وَ لَا يُعَارِضُكَ مُتَعَزِّزٌ بِكَثْرَةِ أَنْتَ مُدْرِكُهُ أَيْنَ
مَا سَلَكَ وَ قَادِرٌ عَلَيْهِ أَيْنَ لَجَأَ فَمَعَاذُ الْمَظْلُومِ مِنَّا بِكَ وَ تَوَكَّلُ الْمُقْهَرُ مِنَّا عَلَيْكَ وَ رُجُوعُهُ
إِلَيْكَ وَ يَسْتَعِيثُ بِكَ إِذَا خَذَلَهُ الْمُغِيثُ وَ يَسْتَصْرِخُكَ إِذَا قَعَدَ عَنْهُ النَّصِيرُ وَ يَلُودُ بِكَ إِذَا
نَفَتْهُ الْأَفْنِيَّةُ وَ يَطْرُقُ بَابَكَ إِذَا أُغْلِقَتْ دُونَهُ الْأَبْوَابُ الْمُرْتَجَّةُ وَ يَصِلُ إِلَيْكَ إِذَا احْتَجَبَتْ عَنْهُ
الْمُلُوكُ الْغَافِلَةُ تَعْلَمُ مَا حَلَّ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَشْكُوهُ إِلَيْكَ وَ تَعْرِفُ مَا يُصْلِحُهُ قَبْلَ أَنْ يَدْعُوكَ لَهُ
فَلَكَ الْحَمْدُ سَمِيعاً بَصِيراً لَطِيفاً قَدِيراً اللَّهُمَّ إِنَّهُ قَدْ كَانَ فِي سَابِقِ عِلْمِكَ وَ مُحْكَمِ قَضَائِكَ
وَ جَارِي قَدْرِكَ وَ مَاضِي حُكْمِكَ وَ نَافِذِ مَشِيئَتِكَ فِي خَلْقِكَ أَجْمَعِينَ سَعِيدِهِمْ وَ شَقِيئِهِمْ
وَ بَرِّهِمْ وَ فَاجِرِهِمْ أَنْ جَعَلْتَ لِفُلَانِ بْنِ فُلَانٍ عَلَى قُدْرَةٍ فَظَلَمْتَنِي بِهَا وَ بَغَى عَلَيَّ لِمَكَانِهَا وَ
تَعَزَّزَ عَلَيَّ بِسُلْطَانِهِ الَّذِي خَوْلْتَهُ إِيَّاهُ وَ تَجَبَّرَ عَلَيَّ بِعُلُوِّ حَالِهِ الَّتِي جَعَلْتَهَا لَهُ وَ غَرَّهُ إِمْلَاؤُكَ
لَهُ وَ أَطْعَاهُ حِلْمَكَ عَنْهُ فَقَصَدَنِي بِمَكْرُوهِ عَجَزْتُ عَنِ الصَّبْرِ عَلَيْهِ وَ تَعَمَّدَنِي بِشَرِّ ضَعْفُ عَنِ
احْتِمَالِهِ وَ لَمْ أَقْدِرْ عَلَى الْإِنْتِصَارِ مِنْهُ لِضَعْفِي وَ الْإِنْتِصَافِ مِنْهُ لِذَلِّي فَوَكَّلْتُهُ إِلَيْكَ وَ تَوَكَّلْتُ
فِي أَمْرِهِ عَلَيْكَ وَ تَوَعَّدْتُهُ بِعُقُوبَتِكَ وَ حَذَرْتُهُ سَطُوتَكَ وَ خَوَّفْتُهُ نَقِمَتَكَ فَظَنَّ أَنَّ حِلْمَكَ
عَنْهُ مِنْ ضَعْفٍ وَ حَسِبَ أَنَّ إِمْلَاءَكَ لَهُ مِنْ عَجْزٍ وَ لَمْ تَنْهَهُ وَاحِدَةً عَنْ أُخْرَى وَ لَا أَنْزَجَرَ عَنْ
ثَانِيَةٍ بِأُولَى وَ لَكِنَّهُ تَمَادَى فِي غِيِّهِ وَ تَتَابَعَ فِي ظُلْمِهِ وَ لَجَّ فِي عُذْوَانِهِ وَ اسْتَشْرَى فِي
طُغْيَانِهِ جُرْأَةً عَلَيْكَ يَا سَيِّدِي وَ تَعَرَّضاً لِسَخَطِكَ الَّذِي لَا تَرُدُّهُ عَنِ الظَّالِمِينَ وَ قَلَّةِ اكْتِرَاتِ

بِبَأْسِكَ الَّذِي لَا تَحْبِسُهُ عَنِ الْبَاغِينَ فَهَذَا يَا سَيِّدِي مُسْتَضَعْفٌ فِي يَدَيْهِ مُسْتَضَامٌ تَحْتَ
سُلْطَانِهِ مُسْتَذَلٌّ بِعَنَائِهِ مَغْلُوبٌ مَبْعِيٌّ عَلَيَّ مَغْضُوبٌ وَجِلٌّ خَائِفٌ مَرْوَعٌ مَفْهُورٌ قَدْ قَلَّ صَبْرِي
وَ ضَاقَتْ حِيلَتِي وَ انْغَلَقَتْ عَلَيَّ الْمَذَاهِبُ إِلَّا إِلَيْكَ وَ انْشَدْتُ عَلَيَّ الْجِهَاتُ إِلَّا جِهَتَكَ وَ
التَّبَسَّتْ عَلَيَّ أُمُورِي فِي دَفْعِ مَكْرُوهِهِ عَنِّي وَ اشْتَبَهْتُ عَلَيَّ الْأَرَءُ فِي إِزَالَةِ ظُلْمِهِ وَ خَذَلْنِي
مَنْ اسْتَنْصَرْتَهُ مِنْ عِبَادِكَ وَ أَسْلَمَنِي مَنْ تَعَلَّقْتُ بِهِ مِنْ خَلْقِكَ طُرّاً وَ اسْتَشَرْتُ نَصِيحِي
فَأَشَارَ إِلَيَّ بِالرَّغْبَةِ إِلَيْكَ وَ اسْتَرْشَدْتُ دَلِيلِي فَلَمْ يَدُلَّنِي إِلَّا عَلَيْكَ فَارْجَعْتُ إِلَيْكَ يَا مَوْلَايَ
صَاحِرّاً رَاغِمّاً مُسْتَكِيناً عَالِمّاً أَنَّهُ لَا فَرَجَ إِلَّا عِنْدَكَ وَ لَا خَلَاصَ لِي إِلَّا بِكَ أَنْتَجِرُ وَعَدَكَ فِي
نُصْرَتِي وَ إِجَابَةِ دَعَائِي فَإِنَّكَ قُلْتَ وَ قَوْلُكَ الْحَقُّ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَ لَا يُبَدَّلُ وَ مَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ
مَا عُوِّبَ بِهِ ثُمَّ بُعِيَ عَلَيْهِ لِيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ وَ قُلْتَ جَلَّ جَلَالُكَ وَ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ ادْعُونِي
أَسْتَجِبْ لَكُمْ وَ أَنَا فَاعِلٌ مَا أَمَرْتَنِي بِهِ لَا مَنَّا عَلَيْكَ وَ كَيْفَ أَمْنٌ بِهِ وَ أَنْتَ عَلَيْهِ دَلَلْتَنِي
فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي يَا مَنْ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ وَ إِنِّي
لَأَعْلَمُ يَا سَيِّدِي أَنَّ لَكَ يَوْماً تَنْتَقِمُ فِيهِ مِنَ الظَّالِمِ لِلْمَظْلُومِ وَ أَتَيَقِّنُ لَكَ وَقْتاً تَأْخُذُ فِيهِ مِنَ
الْغَاصِبِ لِلْمَغْضُوبِ لَأَنَّكَ لَا يَسْبِقُكَ مُعَانِدٌ وَ لَا يَخْرُجُ عَنْ قَبْضَتِكَ مُنَابِذٌ وَ لَا تَخَافُ فَوْتَ
فَائِتٍ وَ لَكِنْ جَزَعِي وَ هَلَعِي لَا يَبْلُغَانِ بِي الصَّبْرَ عَلَيَّ أَنَاتِكَ وَ انْتِظَارِ حِلْمِكَ فَقَدَرْتُكَ عَلَيَّ
يَا سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ فَوْقَ كُلِّ قُدْرَةٍ وَ سُلْطَانِكَ غَالِبٌ عَلَيَّ كُلِّ سُلْطَانٍ وَ مَعَادٌ كُلِّ أَحَدٍ إِلَيْكَ
وَ إِنِ امْهَلْتَهُ وَ رَجُوعٌ كُلِّ ظَالِمٍ إِلَيْكَ وَ إِنِ انْظَرْتَهُ وَ قَدْ أَضْرَنِي يَا رَبِّ حِلْمِكَ عَنْ فُلَانِ بْنِ
فُلَانٍ وَ طَوْلُ أَنَاتِكَ لَهُ وَ إِمْهَالِكَ إِيَّاهُ وَ كَادَ الْقُنُوطُ يَسْتَوْلِي عَلَيَّ لَوْ لَا الثَّقَةُ بِكَ وَ الْيَقِينُ
بِوَعْدِكَ فَإِنْ كَانَ فِي قَضَائِكَ النَّافِذِ وَ قُدْرَتِكَ الْمَاضِيَةِ أَنْ يُنِيبَ أَوْ يَتُوبَ أَوْ يَرْجِعَ عَنْ
ظُلْمِي أَوْ يَكْفَ مَكْرُوهُهُ عَنِّي وَ يَنْتَقِلَ عَنْ عَظِيمِ مَا رَكِبَ مِنِّي فَصَلِّ اللَّهُمَّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَوْقِعْ ذَلِكَ فِي قَلْبِهِ السَّاعَةَ السَّاعَةَ قَبْلَ إِزَالَةِ نِعْمَتِكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ وَ
تَكْدِيرِهِ مَعْرُوفِكَ الَّذِي صَنَعْتَهُ عِنْدِي وَ إِنِ كَانَ فِي عِلْمِكَ بِهِ غَيْرُ ذَلِكَ مِنْ مَقَامٍ عَلَيَّ

ظَلَمِي فَأَسْأَلُكَ يَا نَاصِرَ الْمَظْلُومِ الْمَبْعِيَّ عَلَيْهِ إِجَابَةَ دَعْوَتِي فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ
وَ خُذْهُ مِنْ مَأْمَنِهِ أَخْذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ وَ أَفْجَاهُ فِي غَفْلَتِهِ مُفَاجِئًا مَلِيكَ مُنْتَصِرٍ وَ اسْلُبْهُ نِعْمَتَهُ
وَ سُلْطَانَهُ وَ أَفْضُضْ عَنْهُ (وَ قُلْ) جُمُوعَهُ وَ أَعْوَانَهُ وَ مَزَّقْ مُلْكَهُ كُلَّ مُمَزَّقٍ وَ فَرِّقْ أَنْصَارَهُ كُلَّ
مُفَرِّقٍ وَ أَعِرْهُ مِنْ نِعْمَتِكَ الَّتِي لَمْ يُقَابِلْهَا بِالشُّكْرِ وَ انْزِعْ عَنْهُ سِرْبَالَ عِزِّكَ الَّذِي لَمْ يُجَازِهِ
بِالإِحْسَانِ. وَ أَقْصِمُهُ يَا قَاصِمَ الْجَبَابِرَةِ وَ أَهْلِكُهُ يَا مُهْلِكَ الْقُرُونِ الْخَالِيَةِ وَ أَبْرَهُ يَا مُبِيرَ الْأُمَمِ
الظَّالِمَةَ وَ اخْذَلْهُ يَا خَاذِلَ الْفِئَاتِ الْبَاغِيَةِ وَ ابْتُرْ عُمُرَهُ وَ ابْتِزْ مُلْكَهُ وَ عِفَّ أَثْرَهُ وَ اقْطَعْ خَبْرَهُ
وَ أَطْفِئْ نَارَهُ وَ أَظْلِمْ نَهَارَهُ وَ كَوِّرْ شَمْسَهُ وَ أَرْهَقْ نَفْسَهُ وَ اهْشِمِ شِدَّتَهُ وَ جُبِّ سَنَامَهُ وَ أَرْغِمِ
أَنْفَهُ وَ عَجِّلْ حَتْفَهُ وَ لَا تَدْعُ لَهُ جُنَّةً إِلَّا هَتَكَتْهَا وَ لَا دِعَامَةً إِلَّا قَصَمْتَهَا وَ لَا كَلِمَةً مُجْتَمِعَةً إِلَّا
فَرَّقْتَهَا وَ لَا قَائِمَةً عَلُوًّا إِلَّا وَضَعْتَهَا وَ لَا رُكْنًا إِلَّا وَهَنْتَهُ وَ لَا سَبَبًا إِلَّا قَطَعْتَهُ وَ أَرْنَا أَنْصَارَهُ وَ
جُنْدَهُ وَ أَحْبَاءَهُ وَ أَرْحَامَهُ عِبَادِيَدٍ بَعْدَ الْآلِفَةِ وَ شَتَّى بَعْدَ اجْتِمَاعِ الْكَلِمَةِ وَ مُقْنَعِي الرَّئُوسِ
بَعْدَ الظُّهُورِ عَلَى الْأُمَّةِ وَ اشْفِ بِزَوَالِ أَمْرِهِ الْقُلُوبَ الْمُنْقَلِبَةَ الْوَجِلَةَ وَ الْأُفُئِدَةَ اللَّهْفَةَ وَ الْأُمَّةَ
الْمُتَحَيِّرَةَ وَ الْبَرِيَّةَ الضَّائِعَةَ وَ أَدِلْ بِبَوَارِهِ الْحُدُودَ الْمُعْطَلَةَ وَ الْأَحْكَامَ الْمُهْمَلَةَ وَ السُّنَنَ الدَّائِرَةَ
وَ الْمَعَالِمَ الْمُغَيَّرَةَ وَ التَّلَاوَاتِ الْمُتَغَيَّرَةَ وَ الْآيَاتِ الْمُحَرَّفَةَ وَ الْمَدَارِسَ الْمَهْجُورَةَ وَ الْمَحَارِيبَ
الْمَجْفُورَةَ وَ الْمَسَاجِدَ الْمَهْدُومَةَ وَ أَرْحُ بِهِ الْأَقْدَامَ الْمُتَعَبَةَ وَ أَشْبِعْ بِهِ الْخِمَاصَ السَّاعِبَةَ وَ أَرُو
بِهِ اللَّهَوَاتِ اللَّاعِبَةَ وَ الْأَكْبَادَ الظَّامِيَةَ وَ أَرْحُ بِهِ الْأَقْدَامَ الْمُتَعَبَةَ وَ أَطْرِقْهُ بِلَيْلِهِ لَا أُخْتِ لَهَا وَ
سَاعَهُ لَا شِفَاءَ مِنْهَا وَ بِنَكْبَةٍ لَا أَنْتِعَاشَ مَعَهَا وَ بَعَثَرَهُ لَا إِقَالَهَ مِنْهَا وَ أَبْحُ حَرِيمَهُ وَ نَعَّصُ
نَعِيمَهُ وَ أَرِهِ بِطُشْتِكَ الْكُبْرَى وَ نَقِمَتِكَ الْمُثْلَى وَ قُدْرَتِكَ الَّتِي هِيَ فَوْقَ كُلِّ قُدْرَةٍ وَ
سُلْطَانِكَ الَّذِي هُوَ أَعَزُّ مِنْ سُلْطَانِهِ وَ اغْلِبْهُ لِي بِقُوَّتِكَ الْقَوِيَّةِ وَ مِحَالِكَ الشَّدِيدِ وَ امْنَعْنِي
مِنْهُ بِمَنْعَتِكَ الَّتِي كُلُّ خَلْقٍ فِيهَا ذَلِيلٌ وَ ابْتَلِهِ بِفَقْرٍ لَا تَجْبُرُهُ وَ بِسُوءٍ لَا تَسْتُرُهُ وَ كَلِّهِ إِلَى
نَفْسِهِ فِيمَا يُرِيدُ إِنَّكَ فَعَالٌ لِمَا تُرِيدُ وَ أَبْرئُهُ مِنْ حَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ وَ أَحْوجُهُ إِلَى حَوْلِهِ وَ قُوَّتِهِ
وَ أَذِلَّ مَكْرَهُ بِمَكْرِكَ وَ ادْفَعْ مَشِيئَتَهُ بِمَشِيئَتِكَ وَ أَسْقِمُ جَسَدَهُ وَ أَيِّتِمُ وُلْدَهُ وَ انْقُصْ أَجَلَهُ وَ

خَيْبُ أُمَّلِهِ وَ أَزْلُ دَوْلَتِهِ وَ أَطْلُ عَوَّلَتِهِ وَ اجْعَلْ شُغْلَهُ فِي بَدَنِهِ وَ لَا تَفْكَهُ مِنْ حُزْنِهِ وَ صَيِّرْ كَيْدَهُ فِي ضَلَالٍ وَ أَمْرَهُ إِلَى زَوَالٍ وَ نِعْمَتَهُ إِلَى انْتِقَالٍ وَ جَدَّهُ فِي سَفَالٍ وَ سُلْطَانَهُ فِي اضْمِحْلَالٍ وَ عَاقِبَتَهُ إِلَى شَرِّ مَالٍ وَ أُمَّتَهُ بِغَيْظِهِ إِذَا أُمَّتَهُ وَ أَبِقِهِ لِحُزْنِهِ إِنْ أَبْقَيْتَهُ وَ قِنِي شَرَّهُ وَ هَمَزَهُ وَ لَمْزَهُ وَ سَطْوَتَهُ وَ عَدَاوَتَهُ وَ الْمَحَهُ لِمَحَهُ تُدَمِّرُ بِهَا عَلَيْهِ فَإِنَّكَ أَشَدُّ بَأْسًا وَ أَشَدُّ تَنْكِيلًا وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

ابن طاووس گوید که این دعا سابق بر این از جمله قنوت‌های حضرت امام موسی علیه السلام مذکور شد و در این مقام نیز به روایتی دیگر از جمله دعا‌های مولای ما حضرت امام علی نقی هادی علیه السلام ذکر شد، از جهت آنکه ما بین آنها در عبارت اندک تفاوتی بود دیگر آنکه در این روایت شرحی و حکایتی بود چنان چه مذکور شد و در روایت سابق شرحی نبود.

دعای دیگر مولای ما حضرت امام علی نقی هادی علیه السلام

که مروی است از محمد بن احمد بن عبید الله منصوری که از عموی پدر خود روایت نموده که: به سید ما و مولای ما حضرت ابو الحسن امام علی نقی عسکری گفتم که: مرا دعائی را تعلیم کنید و مرا به آن مخصوص گردانید. پس حضرت فرمودند که: ای موسی این دعا را بخوان و دعا این است:

عُدَّتِي دُونَ الْعُدَدِ وَ يَا رَجَائِي وَ الْمُعْتَمَدِ وَ يَا كَهْفِي وَ السَّنَدِ يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا مَنْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مَنْ خَلَقْتَهُ مِنْ خَلْقِكَ وَ لَمْ تَجْعَلْ فِي خَلْقِكَ مِنْهُمْ أَحَدًا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ جَمَاعَتِهِمْ وَ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَ كَذَا

پس بدرستی که من سؤال نموده‌ام از خدای سبحانه و تعالی آنکه ناامید نکند کسی را که این دعا را بخواند

دعای برای مولای ما حضرت امام علی نقی علیه السلام برای دوری از بلا ، دشمن ، ترس و فقر

خبر داد به ما محمد بن جعفر بن هشام اصبعی و او نقل نموده از یسع بن حمزه قمی که عمرو بن مسعده وزیر معتصم خلیفه بر سر من ریخت و مرا مقید نمود تا آنکه من می‌ترسیدم که مبادا خون مرا بریزد و اولاد و عیال مرا پریشان نماید. پس عریضه‌ای به خدمت مولای خود ابی الحسن امام علی نقی علیه السلام نوشتم و به سوی ایشان شکوه نمودم از آنچه بر من وارد شده بود. پس آن حضرت در جواب نوشتند که تو مترس و ترا هیچ باک نیست و تو این دعا را بخوان که خدای تعالی ترا بزودی از آنچه در آن افتاده‌ای نجات می‌دهد و برای تو خلاصی را می‌گرداند. پس بدرستی که آل محمد علیهم السلام این دعا را می‌خوانند هر گاه ایشان را بلائی روی نماید و با ایشان دشمنی دشمنی نماید و در وقتی که از درویشی و دل‌تنگی بترسند. یسع بن حمزه گفته که: پس من این دعائی را که آن حضرت آن را نوشته بودند در اوّل روز خواندم، پس قسم بخدا که هنوز قدری از روز نرفته بود که فرستاده عمرو بن مسعده وزیر آمد و گفت که وزیر ترا می‌طلبد. پس برخاستم و بنزد او رفتم. پس چون مرا دید

تبسمی نموده فرمود که زنجیر مرا برداشتند و خلعتی از جامه‌های فاخر خود به من پوشانید و بوی خوش بر من مالید و مرا نزدیک خود طلبید و با من تکلم نموده عذرخواهی بسیار نمود و آنچه از اموال و اسباب مرا که برده بودند همگی را به من باز پس داد و مرا مهربانی بسیار نموده به همان شهری که حکومت داشتم فرستاد و دهات و مواضعی چند که در نزدیک آن بود آنها را نیز علاوه آن نموده، حکومت همه آنها را به من تفویض نمود و دعا این است:

يَا مَنْ تَحَلَّى بِأَسْمَائِهِ عَقْدُ الْمَكَارِهِ وَ يَا مَنْ يُفَلِّحُ بِذِكْرِهِ حَدَّ الشَّدَائِدِ وَ يَا مَنْ يُدْعَى بِأَسْمَائِهِ الْعِظَامِ مِنْ ضَيْقِ الْمَخْرَجِ إِلَى مَحَلِّ الْفَرَجِ ذَلَّتْ لِقُدْرَتِكَ الصَّعَابُ وَ تَسَبَّبَتْ بِلُطْفِكَ الْأَسْبَابُ وَ جَرَى بِطَاعَتِكَ الْقَضَاءُ وَ مَضَتْ عَلَى ذِكْرِكَ الْأَشْيَاءُ فَهِيَ بِمَشِيَّتِكَ دُونَ قَوْلِكَ مُؤْتَمِرَةٌ وَ بِإِرَادَتِكَ دُونَ وَحْيِكَ مُنْزَجِرَةٌ وَ أَنْتَ الْمَرْجُوُّ لِلْمُهَيَّمَاتِ وَ أَنْتَ الْمَفْرَعُ لِلْمَلِمَاتِ لَا يَنْدَفِعُ مِنْهَا إِلَّا مَا دَفَعْتَ وَ لَا يَنْكَشِفُ مِنْهَا إِلَّا مَا كَشَفْتَ وَ قَدْ نَزَلَ بِي مِنَ الْأَمْرِ مَا فَدَحَنِي ثِقْلُهُ وَ حَلَّ بِي مِنْهُ مَا بَهَظَنِي حَمْلُهُ وَ بِقُدْرَتِكَ أَوْرَدْتَ عَلَيَّ ذَلِكَ وَ بِسُلْطَانِكَ وَجَّهْتَهُ إِلَيَّ فَلَا مُصْدِرَ لِمَا أَوْرَدْتَ وَ لَا مُيَسِّرَ لِمَا عَسَّرْتَ وَ لَا صَارِفَ لِمَا وَجَّهْتَ وَ لَا فَاتِحَ لِمَا أَغْلَقْتَ وَ لَا مُغْلِقَ لِمَا فَتَحْتَ وَ لَا نَاصِرَ لِمَنْ خَذَلْتَ إِلَّا أَنْتَ صَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ افْتَحَ لِي بَابَ الْفَرَجِ بِطَوْلِكَ وَ اصْرِفْ عَنِّي سُلْطَانَ الْهَمِّ بِحَوْلِكَ وَ أَنْلِنِي حُسْنَ النَّظَرِ فِي مَا شَكَّوْتُ وَ ارْزُقْنِي حَلَاوَةَ الصَّنْعِ فِيمَا سَأَلْتُكَ وَ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ فَرَجًا وَحِيًّا وَ اجْعَلْ لِي مِنْ عِنْدِكَ مَخْرَجًا هَنِيئًا وَ لَا تَشْغَلْنِي بِالْإِهْتِمَامِ عَنْ تَعَاهِدِ فَرَائِضِكَ وَ اسْتِعْمَالِ سُنَّتِكَ فَقَدْ ضِيقْتُ بِمَا نَزَلَ بِي ذُرْعًا وَ امْتَلَأْتُ بِحَمَلٍ مَا حَدَّثَ عَلَيَّ جَزَعًا وَ أَنْتَ الْقَادِرُ عَلَيَّ كَشَفْ مَا بُلِيْتُ بِهِ وَ دَفَعْ مَا وَقَعْتُ فِيهِ فَافْعَلْ ذَلِكَ بِي وَ إِنْ كُنْتُ غَيْرَ مُسْتَوْجِبِهِ مِنْكَ يَا ذَا الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَ ذَا الْمَنْ الْكَرِيمِ فَأَنْتَ قَادِرٌ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

بدان بدرستی که من از آن حضرت پیش از این در این کتاب دعاهائی را ذکر نمودم که از برای صاحبان عقل کافی است. در کتاب «مهمّات» و تتمات از آن حضرت دعاهای شریف چندی را ذکر کرده‌ام و بدان که هر یک از سه خلیفه‌ای که در زمان آن حضرت بودند مکرر اراده قتل آن حضرت را نمودند. زیرا که به ایشان رسیده بود آنکه حضرت امام محمد مهدی علیه السلام از نسل آن حضرت بوجود خواهد آمد و مکرر ایشان را حبس نمودند و به برکت دعائی که خواندند آن خلیفه در اندک زمانی بعد از آن هلاک شده، آن حضرت نجات یافتند.

ابن طاوس گوید و لیکن من تا به حال بر آن دعاها مطلع نشدم. پس اگر بعد از این مطلع گردم آن دعاها را به این موضع ملحق خواهم نمود. پس لهذا به ذکر حکایت اراده خلفا قتل آن حضرت را اختصار نمود. پس از جمله خلفائی که قتل آن حضرت را اراده نمودند مستعین بنی عباسی بود.

ابن طاوس گوید که من از کتاب اوصیاء و وصیتهائمه علیهم السلام نقل نمودم که از تالیفات شیخ سعید علی بن محمد بن زیاد صیمری است، از نسخه کهنه‌ای که الحال در نزد من است که بعد از هفتاد و یک سال از تولد مولای ما امام محمد مهدی صلوات الله علیه نوشته شده است و آن کتاب در خزانه مصنفش بعد از فوت او به سال دویست و هشتاد یافت شده بود و علی بن محمد به خدمت هر یک از حضرت امام علی نقی و امام حسن عسکری رسیده بود و نوشتجات و توقیعات بسیار از ایشان که به او نوشته بودند در نزد او بود، و در آن کتاب مذکور است که چون مستعین اراده نمود که حضرت ابی محمد امام حسن عسکری علیه السلام را بقتل آورد، پس به سعید حاجب امر کرد که آن حضرت را به کوفه بیرون برد و در اثناء راه او را شهید نماید.

پس چون این خبر در میان شیعیان آن حضرت منتشر گردید همگی مضطرب و اندوهناک گردیدند و این حکایت بعد از آن بود که قریب به مدت پنج سال از رحلت حضرت امام علی نقی علیه السلام گذشته بود، پس هر یک از محمد بن عبد الله و هیثم بن سبا به عریضه‌ای به خدمت آن حضرت نوشتند و اظهار نمودند که به ما خبری در باره شما رسیده است که بسیار غمناک و اندوهناکیم و در کمال اضطرابیم. آن حضرت در جواب ایشان نوشتند که بعد از سه روز دیگر به شما شادی می‌رسد. راوی گوید که پس مستعین خلیفه در روز سوم هلاک شد و معتز به جای او نشست خلیفه شد همچنان که آن حضرت فرموده بودند. و ایضا صیمری در کتاب مذکور نقل نموده که محمد بن عمر کاتب حدیث نمود از علی بن محمد بن زیاد صیمری داماد جعفر بن محمود وزیر که دختر او ام احمد در حبالة او بود و از جمله شیعیان خالص و معتمدین بود و صاحب علم و معرفت بود. در شعر و انشاء مربوط بود و او گفته که بر ابو احمد عبید الله بن عبد الله بن طاهر داخل شدم و حال آنکه در پیش روی او رقعهای از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام بود که در آن نوشته شده بود آنکه: من بدرستی که از خدای عز و جل طلب نمودم آنکه به این طاعی (یعنی مستعین) حادثه‌ای را نازل سازد و حال آنکه او را خدای تعالی بعد از سه روز مؤاخذه می‌نماید. راوی گوید که: چون روز سیوم شد، آن هلاک شد و حکایت او آنکه مردمان بر او هجوم نمودند و او را به واسطه گریزانیدند و در آخر مسلط بر او شده، او را کشتند.

ابن طاوس گوید که این است حکایت مولای ما حضرت امام حسن عسکری علیه السلام با مستعین خلیفه و دعائی که آن حضرت آن را خواندند، مذکور نشده است. و اما متعرض شدن معتز خلیفه بنی عباس با مولای ما حضرت امام حسن عسکری علیه السلام.

پس آن چنان است که آن را شیخ نیکبخت ابو جعفر طوسی رضی الله عنه در کتاب غیبیت از نسخه کهنه روایت نموده است که الحال نزد ماست و تاریخ کتابت آن سال چهار صد و هفتاد و یک بوده. در موضعی که معجزات آن حضرت را نقل نموده آنکه حدیث نمود به ما سعید بن عبد الله از احمد بن حسین از عمر بن یزید و او گفته که خبر داد به ما ابو هیثم بن سبابة آنکه چون او به آن حضرت نوشت در هنگامی که معتز به بردن

سعید حاجب آن حضرت را امر نموده بود و آنکه به آن حضرت حادث سازد آنچه را که در آخر مردمان به خودش در قصر پسر هبیره حادث ساختند، (یعنی آنکه او را هلاک نماید):

این را که فدای شما گردانیده شوم به تحقیق که به ما خبری رسیده است که ما را غمگین کرده است.

پس آن حضرت در جواب نوشتند که:

بعد از سه روز دیگر به شما شادی می‌رسد.

پس معتز در روز سیوم هلاک شد. ابن طاووس گوید تا به حال بر دعائی مطلع نشدم که آن حضرت آن را خواندند.

و اما متعرض شدن مهتدی خلیفه بنی عباس با مولای ما حضرت امام حسن عسکری صلوات الله علیه.

از جماعتی روایت شده است از آن جمله علی بن محمد صیمری نقل نموده است در کتاب خود که سابقا اشاره به آن شده آنکه سعد روایت نموده از ابی هاشم که گفت: من با حضرت امام حسن عسکری علیه السلام در حبس مهتدی محبوس بودم. پس آن حضرت به من فرمودند که: این طاغی امشب اراده دارد که با خدای عز و جل در این شب سرکشی نماید و به تحقیق که خدای تعالی عمر او را قطع نموده است و آن را برای کسی که خلیفه شود به جای او گردانیده است و بعد از آن فرمودند که برای من فرزندی نیست و لیکن زود باشد که خدای تعالی لطف کند و مرا فرزندی روزی نماید. پس چون صبح شد جماعت ترکان بر مهتدی خلیفه هجوم نمودند و همگی مردمان نیز اعانت ایشان نمودند از جهت آنکه معلوم ایشان شده بود که او معتزلی و قدری بد مذهب بوده است. پس او را کشتند و معتمد را به جای او خلیفه نمودند و با او بیعت کردند و چون مهتدی در خاطر داشت که آن حضرت را بقتل رساند. پس خدای تعالی او را به نفس خود مشغول نمود تا آنکه کشته شد و به عذاب الیم خدای تعالی گرفتار آمد.

صیمری در کتاب خود که مذکور شد و جماعتی دیگر غیر از آن حدیثی را در خبر دادن مولای ما حضرت امام حسن عسکری صلوات الله و سلامه علیه به کشته شدن مهتدی خلیفه بنی عباس پیش از آنکه او کشته شود. حدیثی نقل کرده است که عبارت آن این است: محمد بن حسن بن شمون از شخصی روایت نموده که به او نقل نموده آنکه من به حضرت امام حسن عسکری علیه السلام نوشتم در وقتی که آن حضرت را مهتدی خلیفه حبس نموده بود، آنکه ای سید من حمد از برای خداست که مهتدی را به خودش گرفتار کرده است. پس بدرستی که به من خبر رسیده است آنکه شیعیان شما را تهدید نموده است و می‌گویند که بخدا سوگند که هر آینه همگی را از روی زمین جلای وطن می‌فرمایم. پس آن حضرت در جواب به خط مبارک خود نوشتند که عمر او از این اراده‌ای که دارد کوتاهتر است. از این روز که در آنی پنج روز حساب کن پس بدرستی که خلیفه در روز ششم در کمال خفت و خواری کشته می‌شود. راوی گوید که پس چنان شد که آن حضرت فرمودند. ابن طاووس گوید که اگر شخصی گوید که در این احادیث مذکور نشد که آن حضرت جهت دفع خلفا دعائی خوانده باشند. جواب می‌دهیم که قرینه مقام و شاهد حال شهادت می‌دهد که آن حضرت اقدام بر دعا خواندن و تضرع نمودن کرده‌اند.

و اما متعرض شدن معتمد خلیفه که یکی از خلفاء بنی عباس بود با حضرت امام حسن عسکری علیه السلام.

پس آن را جماعتی روایت نموده‌اند و لیکن ما روایتی را ذکر می‌کنیم که او را علی بن محمد صیمری رضوان الله علیه در کتاب خود که سابقا مذکور شد، نقل نموده است که عبارت آن این است: روایت کرده حمیری از حسن بن علی از ابراهیم بن مهزیار از محمد بن ابی الزعفران از مادر حضرت امام حسن عسکری علیهما السلام که گفت: روزی از روزها آن حضرت به من گفتند که مرا در سنه دویست و شصت و شصت تعبی و مشقتی خواهد رسید که می‌ترسم آنکه از آن جهت حادثه و بلائی به من برسد. پس من اظهار جزع کردم و شروع در گریه و بی‌صبری نمودم. آن حضرت فرمودند که ناچار از واقع شدن حادثه است، جزع مکن و صبر نما. راوی گوید: پس چون ماه صفر سنه دویست و شصت شد، مادر آن حضرت شروع در اضطراب بسیار نمود و می‌نشست و برمی‌خواست و از مدینه بیرون می‌رفت و تجسس خبرها می‌نمود و احوالات می‌پرسید تا آنکه به او خبر رسید

که معتمد خلیفه آن حضرت را و جعفر برادر ایشان را حبس نموده بود و علی حرین را موکل بر ایشان نموده بود تا آنکه روزی معتمد احوالات آن حضرت را در همه اوقات از علی حرین پرسید. او در جواب گفت که بدرستی که روزها روزه می‌گیرد و شبها به نماز مشغول است. پس بعد از چند روز دیگر باز احوال آن حضرت را پرسید علی حرین همان جواب را گفت. پس معتمد به او گفت که الحال به خدمت آن حضرت برو و از من سلام برسان و به ایشان بگو که از حبس بیرون روید و به منزل خود رجوع نمایید. علی حرین گوید که من به در زندان خانه رفتم، دیدم که چهارپائی با زین ایستاده است و چون داخل شدم آن حضرت را دیدم که نشسته بودند و چکمه خود را پوشیده و عمامه در سر و رخت پوشیده چون مرا دیدند برخاستند و من پیغام خلیفه را به ایشان دادم و ایشان سوار شدند پس چون سوار شدند، توقف فرمودند. من گفتم ای سید من چه چیز است درنگ نمودن شما؟ فرمودند که انتظار می‌کشم تا آنکه جعفر برادرم بیاید. پس من عرض نمودم که من مأمور شدم به آنکه شما را به تنهایی رها نمایم و مرخص نیستم آنکه او را رخصت نمایم. آن حضرت فرمودند که به نزد خلیفه برو و بگو که من و او هر دو یک بار و همراه از یک خانه بیرون آمدیم و هر گاه من بخانه خود روم و او همراه من نباشد این خلاف مروّت خواهد بود. پس علی حرین به نزد خلیفه رفت و پیغام آن حضرت را به او رسانید و به خدمت آن حضرت برگشت و گفت خلیفه می‌گوید که من از برای خاطر شما آن را رها نمودم و لیکن من او را از جهت کارهای بدی که از او سر زده بود و بی‌آدابی که نسبت به شما کرده بود و از جهت آنکه در حق شما سخنان ناشایسته می‌گفت، حبس نموده بودم. پس جعفر را نیز رها نمود و در خدمت آن حضرت به خانه خود رفتند. و ایضا صیمری در کتاب مزبور در بیرون رفتن حضرت امام حسن عسکری از حبس معتمد خلیفه و در باب آنچه آن حضرت آن را فرمودند در هنگام بیرون آمدن ایشان از حبس این عبارت را نقل نموده که از محمودی مروی است که گفت خط حضرت امام حسن عسکری علیه السلام را دیدم که در وقت بیرون رفتن از حبس معتمد این آیه شریفه را نوشته بودند که:

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَ اللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَ لَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ «یعنی اراده دارند جماعت کافرون آنکه خاموش کنند و برطرف نمایند نور خدا را (یعنی اراده دارند که ضایع نمایند و هلاک گردانند امامان از جانب خدا را) به سبب سخنان بد و انکاری که نموده‌اند ایشان و حال آنکه خدای تعالی تمام‌کننده است نور خود را و هر چند ناخوش دارند کافران».

دعای مولا و سید ما که در صبح می‌خواند:

يَا كَبِيرَ كُلِّ كَبِيرٍ يَا مَنْ لَّا شَرِيكَ لَهُ وَ لَّا وَزِيرَ يَا خَالِقَ الشَّمْسِ وَ الْقَمَرِ الْمُنِيرِ يَا عِصْمَةَ
الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا مُطْلِقَ الْمُكْتَبَلِ الْأَسِيرِ يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَسِيرِ يَا
رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ يَا نُورَ النُّورِ يَا مُدَبِّرَ الْأُمُورِ يَا بَاعِثَ مَنْ فِي الْقُبُورِ يَا شَافِيَ الصُّدُورِ يَا
جَاعِلَ الظِّلِّ وَ الْحَرُورِ يَا عَالِمًا بِذَاتِ الصُّدُورِ يَا مُنْزِلَ الْكِتَابِ وَ النُّورِ وَ الْفُرْقَانَ وَ الزُّبُورِ يَا
مَنْ يُسَبِّحُ لَهُ الْمَلَائِكَةُ بِالْإِبْكَارِ وَ الظُّهُورِ يَا دَائِمَ الثَّبَاتِ يَا مُخْرِجَ النَّبَاتِ بِالْغُدُوِّ وَ الْأَصَالِ يَا
مُحْيِيَ الْأَمْوَاتِ يَا مُنْشِئَ الْعِظَامِ الدَّارِسَاتِ يَا سَامِعَ الصَّوْتِ يَا سَابِقَ الْفَوْتِ يَا كَاسِيَ الْعِظَامِ
الْبَالِيَةِ بَعْدَ الْمَوْتِ يَا مَنْ لَّا يَشْغَلُهُ شُغْلٌ عَنْ شُغْلٍ يَا مَنْ لَّا يَتَغَيَّرُ مِنْ حَالٍ إِلَى حَالٍ يَا مَنْ
لَّا يَحْتَاجُ إِلَى تَجَشُّمِ حَرَكَهٍ وَ لَّا انْتِقَالَ يَا مَنْ لَّا يَشْغَلُهُ شَأْنٌ عَنْ شَأْنٍ يَا مَنْ لَّا يُحِيطُ بِهِ

مَوْضِعٌ وَ لَا مَكَانٌ يَا مَنْ يَرُدُّ بِاللِّطْفِ الصَّدَقَةَ وَ الدُّعَاءِ عَنِ اَغْنَانِ السَّمَاءِ مَا حَتَمَ وَ اَبْرَمَ مِنْ
 سُوءِ الْقَضَاءِ يَا مَنْ يَجْعَلُ الشِّفَاءَ فِيمَا يَشَاءُ مِنَ الْاَشْيَاءِ يَا مَنْ يُمْسِكُ الرَّمَقَ مِنَ الْمُدْنِفِ
 الْعَمِيدِ الْعَلِيلِ بِمَا قَلَّ مِنَ الْغِذَاءِ يَا مَنْ يُزِيلُ بِاَذْنِي الدَّوَاءِ مَا غَلِظَ مِنَ الدَّاءِ يَا مَنْ إِذَا وَعَدَ
 وَفَى وَ إِذَا تَوَعَّدَ عَفَا يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ يَا مَنْ يَعْلَمُ مَا فِي ضَمِيرِ الصَّامِتِينَ يَا
 عَظِيمَ الْخَطَرِ يَا كَرِيمَ الظَّفَرِ يَا مَنْ لَهُ وَجْهٌ لَا يَبْلَى يَا مَنْ لَهُ مُلْكٌ لَا يَفْنَى يَا مَنْ لَهُ نُورٌ لَا
 يُطْفَأُ يَا مَنْ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ أَمْرُهُ يَا مَنْ فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ سُلْطَانُهُ يَا مَنْ فِي جَهَنَّمَ سَخَطُهُ يَا
 مَنْ فِي الْجَنَّةِ رَحْمَتُهُ يَا مَنْ مَوَاعِيدُهُ صَادِقَةٌ يَا مَنْ أَيَادِيهِ فَاضِلَةٌ يَا مَنْ رَحْمَتُهُ وَاسِعَةٌ يَا
 غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ يَا مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى وَ خَلْقَهُ بِالْمَنْزِلِ
 الْأَدْنَى يَا رَبَّ الْأَرْوَاحِ الْفَانِيَةِ يَا رَبَّ الْأَجْسَادِ الْبَالِيَةِ يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ يَا أَسْمَعَ السَّمْعِينَ يَا
 أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا وَاهِبَ الْعَطَايَا يَا مُطْلِقَ الْأَسَارَى
 يَا رَبَّ الْعِزَّةِ يَا أَهْلَ التَّقْوَى وَ أَهْلَ الْمَغْفِرَةِ يَا مَنْ لَا يُدْرِكُ أَمْدُهُ يَا مَنْ لَا يُحْصَى عَدَدُهُ يَا
 مَنْ لَا يَنْقَطِعُ مَدَدُهُ أَشْهَدُ وَ الشَّهَادَةَ لِي رِفْعَةً وَ عُدَّةً وَ هِيَ مِنِّي سَمْعٌ وَ طَاعَةٌ وَ بِهَا أَرْجُو
 الْمَفَارَةَ يَوْمَ الْحَسْرَةِ وَ النَّدَامَةَ إِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَ أَنْ
 مُحَمَّدًا عَبْدَكَ وَ رَسُولَكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ أَنَّهُ قَدْ بَلَغَ عَنكَ وَ أَدَّى مَا كَانَ وَاجِبًا عَلَيْهِ
 لَكَ وَ إِنَّكَ تُعْطِي قَائِمًا وَ تَرْزُقُ وَ تَمْنَعُ وَ تَرْفَعُ وَ تَضَعُ وَ تُغْنِي وَ تُفْقِرُ وَ تَخْذُلُ وَ تَنْصُرُ وَ
 تَعْفُو وَ تَرْحَمُ وَ تَصْفَحُ وَ تَجَاوِزُ عَمَّا تَعْلَمُ وَ لَا تَجُورُ وَ لَا تَظْلِمُ وَ إِنَّكَ تَقْبِضُ وَ تَبْسُطُ وَ
 تَمْحُو وَ تُثَبِّتُ وَ تُبَدِّئُ وَ تُعِيدُ وَ تُحْيِي وَ تُمِيتُ وَ أَنْتَ حَيٌّ لَا تَمُوتُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
 آلِهِ وَ اهْدِنِي مِنْ عِنْدِكَ وَ أَفِضْ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ وَ انشُرْ عَلَيَّ مِنْ رَحْمَتِكَ وَ أَنْزِلْ عَلَيَّ مِنْ
 بَرَكَاتِكَ فَطَالَ مَا عَوَّدْتَنِي الْحَسَنَ الْجَمِيلَ وَ أَعْطَيْتَنِي الْكَثِيرَ الْجَزِيلَ وَ سَتَرْتَ عَلَيَّ الْقَبِيحَ
 اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ عَجِّلْ فَرَجِي وَ أَقِلْ عَثْرَتِي وَ ارْحَمْ عَبْرَتِي وَ ارْدُدْنِي إِلَى
 أَفْضَلِ عَادَاتِكَ عِنْدِي وَ اسْتَقْبِلْ بِي صِحَّةً مِنْ سُقْمِي وَ سَعَةً مِنْ عَدَمِي وَ سَلَامَةً شَامِلَةً فِي

بَدَنِي وَ بَصِيرَةً نَافِذَةً فِي دِينِي وَ مَهْدَنِي وَ أَعْنِي عَلَى اسْتِغْفَارِكَ وَ اسْتِقَالَتِكَ قَبْلَ أَنْ يَفْنِيَ
الْأَجَلَ وَ يَنْقَطِعَ الْأَمَلُ وَ أَعْنِي عَلَى الْمَوْتِ وَ كُرْبَتِهِ وَ عَلَى الْقَبْرِ وَ وَحْشَتِهِ وَ عَلَى الْمِيزَانِ وَ
خِفَّتِهِ وَ عَلَى الصِّرَاطِ وَ زَلَّتِهِ وَ عَلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَ رَوْعَتِهِ وَ أَسْأَلُكَ نَجَاحَ الْعَمَلِ قَبْلَ انْقِطَاعِ
الْأَجَلِ وَ قُوَّةً فِي سَمْعِي وَ بَصَرِي وَ اسْتِعْمَالَ الْعَمَلِ الصَّالِحِ مِمَّا عَلَّمْتَنِي وَ فَهَّمْتَنِي إِنَّكَ
أَنْتَ الرَّبُّ الْجَلِيلُ وَ أَنَا الْعَبْدُ الضَّعِيفُ وَ شَتَّانَ مَا بَيْنَنَا يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ
الْإِكْرَامِ وَ صَلِّ عَلَى مَنْ فَهَّمْتَنَا وَ هُوَ أَقْرَبُ وَ سَائِلِنَا إِلَيْكَ رَبَّنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ عِزَّتِهِ
الطَّاهِرِينَ

ابن طاووس گوید که: من در کتاب اصطفای چگونگی بهم خورد شهرهای خلفاء بنی عباس را ذکر نموده‌ام تا آنکه ولادت حضرت امام محمد مهدی صلوات الله علیه تمام شد و آن حضرت بوجود آمدند و این حکایت مشروحا در جزو سیم از کتاب تاریخ تنوخی در قصه فتنه‌ها و حادثه‌هایی که در ایام معتمد خلیفه حادث شدند مذکور است و همچنین مفصلا در جزو سیم از کتاب «اخبار الوزراء» تالیف محمد بن عبدوس جهشیاری در مبحث خبرها و قصه‌ها وزراء معتمد خلیفه نیز مذکور است. و ایضا مشروحا در کتاب «وزراء» تالیف فتی خسرو پسر رستم بن هرمز در مبحث ذکر عبد الله بن یحیی بن خاقان مذکور است.

و ایضا ابن طاووس گوید که من این روایتها را در کتاب اصطفای در خبرها و حکایتهای پادشاهان و خلیفه‌ها ذکر نموده‌ام.

و نصر بن علی جهنی که یکی از معتمدین علماء اهل سنه بوده و او را خطیب در تاریخ خود مدح نموده است و خطیب از جمله جماعتی بوده که عداوت اهل بیت علیهم السلام را در تصنیف خود ظاهر می‌نموده‌اند. در حکایت ولادت ائمه علیهم السلام ذکر نموده که از جمله دلیلها بر جلالت قدر ائمه علیهم السلام آن حدیثی است که از امام حسن بن علی عسکری روایت شده که در وقت ولادت حضرت امام محمد مهدی فرمودند و ایشان را به «مؤمل» (یعنی چشم داشت داشته شده و انتظار کشیده شده) نامیدند این را که ظالمین اراده داشتند که مرا بکشند تا آنکه نسل من مقطوع گردد، قدرت خدای قادر را چگونه دیدند؟

و ایضا از حضرت امام علی نقی علیه السلام مروی است که اگر ما در سخن گفتن اذن می‌یافتیم هر آینه شکها برطرف می‌شد و خدای تعالی آنچه را که می‌خواست، می‌کرد.

دعاهای حضرت امام محمد مهدی علیه السلام

ابن طاووس علیه الرحمه گوید که در کتاب کهنه‌ای که نام مصنف آن مذکور بود که حسن بن علی بن هند است و آنکه آن در شوال سنه سیصد و نود و شش نوشته شده است، شرح دعای مشهور به علوی مصری را به این عبارت یافتیم که این دعائی است که آن را سید ما حضرت امام محمد مهدی مؤتمل صلوات الله علیه در خواب به مردی از شیعیان و پیروان خود تعلیم کرده است و آن شخص مظلوم بود. پس خدای تعالی او را از آن ظلم خلاصی داد و دشمن او را بقتل رسانید. به ما ابو علی احمد بن محمد بن حسین بن اسحق بن جعفر بن محمد علوی عریضی به حران حدیث نمود و او گفته که حدیث نمود به من محمد بن علی علوی حسینی ساکن به مصر آنکه بر من امر عظیمی و اندوه شدیدی از جانب حاکم مصر وارد شد و اراده داشتت که مرا بنزد احمد بن طولون بفرستد. پس من از مصر به قصد حج بیرون آمدم و چون از حج فارغ گشتم، متوجه به عراق شده اراده زیارت روضه مولای خود حضرت امام حسین بن علی صلوات الله علیهما را نمودم از جهت آنکه به مرقد آن حضرت پناه گیرم و التجا برم و از شدت قهر و غضب آن کسی در امان باشم که از او می‌ترسیدم. پس چون به کربلای معلّا رسیدم پانزده روز در حائر مقیم گشتم و پیوسته در شب و روز دعا می‌کردم و زاری می‌نمودم تا آنکه بر من حضرت قائم زمان و دوست خدای رحمان در میان خواب و بیداری ظاهر شد و به من گفتند که: به تو حضرت امام حسین علیه السلام می‌فرماید که ای پسر من آیا تو از فلان شخص می‌ترسی؟ در جواب گفتم: بلی زیرا که او اراده دارد آنکه مرا هلاک نماید. پس به سوی آقای خود پناه آورده‌ام تا آنکه به او شکوه نمایم از آنچه به من اراده دارد. پس فرمودند که: چرا خدای خود را و خدای پدران خود را به دعائی نخوانی که خدا را به آن دعا پیغمبران پیش خواندند هر گاه ایشان را محنتی و شدتی روی می‌نمود، پس خدای تعالی آن محنت را از ایشان به برکت این دعا برطرف می‌نمود. من گفتم: کدام است آن دعائی که ایشان می‌خواندند؟ پس آن حضرت فرمودند که: هر گاه شب جمعه شود غسل کن و بعد از فراغ از نماز شب سجده شکر به جای آور، چون سر از سجده برداری بر دو زانوی خود بنشین و این دعا را بخوان. محمد بن علی گوید که و همچنین آن حضرت را دیدم که در میان خواب و بیداری در همان وقت تا به پنج شب متعاقب مرا آمدند و بر من این دعا را تکرار نمودند تا آنکه آن را حفظ نمودم و دیگر نیامدند. و چون شب جمعه شد پس من غسل کردم و جامه‌های پاکیزه پوشیدم و بوی خوش استعمال نمودم و نماز شب کردم و سجده شکر بجای آوردم و به دو زانوی خود نشسته خدای عزّ و جلّ را به این دعا خواندم. پس چون شب شنبه شد آن حضرت مرا آمدند و فرمودند: بدرستی که دعای تو مستجاب شد و دشمن تو کشته گردید وقتی که تو از خواندن دعا فارغ شدی به امر همان شخص که می‌خواست که ترا به سوی او بفرستد از جهت آنکه ترا بقتل رساند. راوی گوید که چون صبح شد سید و مولای خود حضرت امام حسین علیه السلام را وداع نمودم و از آنجا بیرون آمده متوجه مصر شدم. پس چون به ولایت اردن رسیدم که از توابع مصر است و اراده داشتم که به مصر روم. کسی را (یکی) از همسایگان خود را در مصر دیدم که مردی مؤمن بود و حکایت نمود که خصم من به امر احمد بن طولون هلاک شد. پس او را در صبح یافتند که سر او را از پی سر در شب جمعه بریده‌اند و امر نمود که او را به رود نیل انداختند و چون داخل مصر شدم به من جماعتی از اهل بیت و برادران و دوستان من خبر دادند آنکه او کشته شده بود در وقتی که من از خواندن این دعا فارغ شده بودم، همچنان که به من مولای من حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه خبر داد. پس بعد از آن راوی آن دعا را مذکور نمود.

ابن طاووس گوید که: چون در این روایت که مذکور شد زیادتی و کمی نسبت به روایتی دیگر بود که بعد از این مذکور می‌شود، لهذا من این را نیز به روایتی دیگر ذکر می‌نمایم که آن این است: ذکر آنچه ما آن را از دعای مولای ما حضرت امام محمد مهدی صلوات الله و سلامه علیه به روایتی دیگر اختیار نمودیم. پس، از آن جمله دعائی است مشهور به دعاء علوی مصری از برای هر سختی و محنتی. ابو الحسن علی بن حماد مصری به جمعی خبر داده است و او گفته که خبر داد به من ابو عبد الله حسین بن محمد علوی و او گفته که حدیث نمود به من محمد بن علی علوی حسینی مصری که: به من اندوه شدیدی رسید و بر من امر عظیمی از جانب مردی از اهل بلد من از حکام آن ولایت رخ نمود. پس من از آن

ترسیدم چنان ترسی که من خلاصی از آن را امید نداشتیم. پس به سوی مشهد مولایمان و پدران خود صلوات الله علیهم به حائر حضرت امام حسین علیه السلام متوجه شدم از جهت آنکه به ایشان التجاء برم و به قرب ایشان پناه گیرم و امان یابم از شدت قهر و خشم کسی که از آن می ترسیدم و چون به آنجا رسیدم، در حائر پانزده روز اقامت کردم و دائماً در شب و روز مشغول بخواندن دعا و زاری کردن بودم تا آنکه مرا حضرت صاحب الزمان و خلیفه الرحمن علیه و علی آباءه افضل التحیة و السلام ظاهر شد. پس آن حضرت در شبی ما بین خواب و بیداری مرا آمد و فرمودند که: ای فرزند من تو از فلان شخص ترسیده‌ای؟ در جواب گفتم: بلی، اراده دارد که نسبت به من چنین و چنین را بجای آورد. پس من به آقایان خود علیهم السلام متوسل گشتم از جهت آنکه من به سوی ایشان شکوه نمایم، تا آنکه مرا از این بلیه نجات دهند. پس آن حضرت فرمودند که: چرا تو خدا و پروردگار خود و پروردگار پدران خود را به دعائی نمی خوانی که به آن دعا پیغمبران و اجداد من صلوات الله علیهم خدا را خوانده‌اند در وقتی که در شدت و سختی بودند. پس خدای تعالی از ایشان آن شدت را برطرف کرد. پس من گفتم و کدام است آن دعائی که ایشان خواندند تا آنکه من نیز آن را بخوانم؟ آن حضرت فرمودند که: شب جمعه شود پس غسل کن و نماز خود را بجای آور، پس هر گاه از سجده شکر فارغ شوی، پس این دعا را بخوان و حال آنکه بر دو زانوی خود زاری کنان نشسته باشی.

راوی گوید که آن حضرت مرا در پنج شب پی در پی می آمدند و بر من این دعا را مکرر نمودند تا آنکه این دعا را یاد گرفتم و چون شب جمعه شد آن حضرت نیامدند. پس من برخاستم و غسل کردم و جامه خود را تغییر دادم و بوی خوش استعمال نمودم و نماز شب را بجای آوردم و به دو زانو نشسته خدای عز و جل را به این دعا خواندم و چون شب شنبه شد، حضرت صاحب الامر علیه السلام مرا آمد به همان نحوی که در شبها ما بین خواب و بیداری می آمد. پس به من فرمودند که: دعای تو ای محمد مستجاب شد و دشمن تو کشته شد و او را خدای عز و جل هلاک نمود نزد فارغ شدن تو از خواندن دعا. محمد گوید که چون داخل در صبح شدم نبود اراده من به غیر آنکه سروران خود را وداع نمایم و به منزلی که از آن گریخته بودم، برگردم.

پس چون بیرون رفتم و به اثناء راه رسیدم، قاصدی را دیدم که از جانب اولاد من کتابتی داشت: مضمون آنکه مردی که شما از آن گریخته بودید جماعتی را جمع نمود و از برای ایشان مائده را تهیه نمود، پس چیزی خوردند و آب آشامیدند و بعد از آن قوم متفرق شدند و آن شخص و غلامان او خوابیدند پس چون صبح شد، یافتند که آن شخص حرکتی نمی کند، چون پرده‌ای را که بر روی او بود، برداشتند، او را دیدند که کشته شده و سرش از قفا از بدن جدا گردیده و خون به راه افتاده و این در شب جمعه بود و معلوم نشد که کدام شخص این کار را کرده است. و فرزندان من طلبیده بودند که من رفتن به آن شهر را تعجیل نمایم پس چون به آن شهر رسیدم و از این حکایت سؤال نمودم و آنکه در چه وقت کشته شدن او واقع شده بوده است؟ ظاهر شد که در وقت فارغ شدن من از خواندن این دعا بوده است و دعاء علوی مصری این است:

رَبِّ مَنْ ذَا الَّذِي دَعَاكَ فَلَمْ تُجِبْهُ وَ مَنْ ذَا الَّذِي سَأَلَكَ فَلَمْ تُعْطِهِ وَ مَنْ ذَا الَّذِي نَاجَاكَ فَخَيَّبْتَهُ أَوْ تَقَرَّبَ إِلَيْكَ فَأَبْعَدْتَهُ وَ رَبِّ هَذَا فِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ مَعَ عِنَادِهِ وَ كُفْرِهِ وَ عُتُوِّهِ وَ إِذْعَانِهِ الرَّبُّوبِيَّةَ لِنَفْسِهِ وَ عِلْمِكَ بِأَنَّهُ لَا يَتُوبُ وَ لَا يَرْجِعُ وَ لَا يَتُوبُ وَ لَا يُؤْمِنُ وَ لَا يَخْشَعُ اسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاؤَهُ وَ أُعْطِيْتَهُ سُؤْلَهُ كَرَمًا مِنْكَ وَ جُودًا وَ قِلَّةَ مِقْدَارٍ لِمَا سَأَلَكَ عِنْدَكَ مَعَ عِظْمِهِ عِنْدَهُ أَخْذًا بِحُجَّتِكَ عَلَيْهِ وَ تَأْكِيدًا لَهَا حِينَ فَجَرَ وَ كَفَرَ وَ اسْتَطَالَ عَلَى قَوْمِهِ وَ تَجَبَّرَ وَ بِكُفْرِهِ عَلَيْهِمْ افْتَخَرَ وَ بِظُلْمِهِ لِنَفْسِهِ تَكَبَّرَ وَ بِحِلْمِكَ عَنْهُ اسْتَكْبَرَ فَكَتَبَ وَ حَكَمَ عَلَى نَفْسِهِ جُرْأَةً مِنْهُ إِنَّ جَزَاءَ مِثْلِهِ أَنْ يُغْرَقَ فِي الْبَحْرِ فَجَزَيْتَهُ بِمَا حَكَمَ بِهِ عَلَى نَفْسِهِ إِلَهِي وَ

أَنَا عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ وَ ابْنُ أُمَّتِكَ مُعْتَرِفٌ لَكَ بِالْعُبُودِيَّةِ مُقَرَّبٌ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ خَالِقِي لَا إِلَهَ
لِي غَيْرُكَ وَ لَا رَبَّ لِي سِوَاكَ مُوقِنٌ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ رَبِّي وَ إِلَيْكَ مَرَدِّي وَ إِيَابِي عَالِمٌ بِأَنَّكَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَ تَحْكُمُ مَا تُرِيدُ لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِكَ وَ لَا رَادًّا لِقَضَائِكَ وَ
أَنَّكَ الْأَوَّلُ وَ الْآخِرُ وَ الظَّاهِرُ وَ الْبَاطِنُ لَمْ تَكُنْ مِنْ شَيْءٍ وَ لَمْ تَبِنْ عَنْ شَيْءٍ كُنْتَ قَبْلَ كُلِّ
شَيْءٍ وَ أَنْتَ الْكَائِنُ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ وَ الْمَكُونُ لِكُلِّ شَيْءٍ خَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِتَقْدِيرٍ وَ أَنْتَ
السَّمِيعُ الْبَصِيرُ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ كَذَلِكَ كُنْتَ وَ تَكُونُ وَ أَنْتَ حَيٌّ قَيُّومٌ لَا تَأْخُذُكَ سِنَّةٌ وَ لَا
نَوْمٌ وَ لَا تُوصَفُ بِالْأَوْهَامِ وَ لَا تُدْرَكُ بِالْحَوَاسِّ وَ لَا تُقَاسُ بِالْمِقيَاسِ وَ لَا تُشَبَّهُ بِالنَّاسِ وَ إِنْ
الْخَلْقَ كُلَّهُمْ عَبِيدُكَ وَ إِمَاؤُكَ أَنْتَ الرَّبُّ وَ نَحْنُ الْمَرْبُوبُونَ وَ أَنْتَ الْخَالِقُ وَ نَحْنُ الْمَخْلُوقُونَ
وَ أَنْتَ الرَّازِقُ وَ نَحْنُ الْمَرْزُوقُونَ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي إِذْ خَلَقْتَنِي بَشَرًا سَوِيًّا وَ جَعَلْتَنِي غَنِيًّا
مَكْفِيًّا بَعْدَ مَا كُنْتُ طِفْلًا صَبِيًّا تَقْوَتِي مِنَ الثَّدْيِ لَبَنًا مَرِيئًا وَ غَذَيْتَنِي غِذَاءً طَيِّبًا هَنِيئًا وَ
جَعَلْتَنِي ذَكَرًا مِثَالًا سَوِيًّا فَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا إِنْ عُدَّ لَمْ يُحْصَ وَ إِنْ وُضِعَ لَمْ يَتَّسِعْ لَهُ شَيْءٌ
حَمْدًا يَفُوقُ عَلَى جَمِيعِ حَمْدِ الْحَامِدِينَ وَ يَعْلُو عَلَى حَمْدِ كُلِّ شَيْءٍ وَ يَفْخُمُ وَ يَعْظُمُ عَلَى
ذَلِكَ كُلِّهِ وَ كُلَّمَا حَمِدَ اللَّهُ شَيْءٌ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُحْمَدَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَدَدَ مَا
خَلَقَ وَ زِنَةَ مَا خَلَقَ وَ زِنَةَ أَجَلٍ مَا خَلَقَ وَ بَوْرِنِ أَحْفَ مَا خَلَقَ وَ بَعْدَدِ أَصْغَرِ مَا خَلَقَ وَ
الْحَمْدُ لِلَّهِ حَتَّى يَرْضَى رَبَّنَا وَ بَعْدَ الرِّضَا وَ أَسْأَلُهُ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ
يَغْفِرَ لِي ذَنْبِي وَ أَنْ يَحْمَدَ لِي أَمْرِي وَ يَتُوبَ عَلَيَّ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ إِلَهِي وَ إِنِّي أَنَا
أَدْعُوكَ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ صَفُوتُكَ أَبُوْنَا آدَمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ هُوَ مُسِيءٌ ظَالِمٌ
حِينَ أَصَابَ الْخَطِيئَةَ فَغَفَرْتَ لَهُ خَطِيئَتَهُ وَ ثَبَّتَ عَلَيْهِ وَ اسْتَجَبْتَ لَهُ دَعْوَتَهُ وَ كُنْتَ مِنْهُ
قَرِيبًا يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي وَ تَرْضَى عَنِّي
فَإِنْ لَمْ تَرْضَ عَنِّي فَاعْفُ عَنِّي فَإِنِّي مُسِيءٌ ظَالِمٌ خَاطِيٌّ عَاصٍ وَ قَدْ يَعْفُو السَّيِّدُ عَنْ عَبْدِهِ وَ
لَيْسَ بِرَاضٍ عَنْهُ وَ أَنْ تَرْضَى عَنِّي خَلْقَكَ وَ تُمِيطَ عَنِّي حَقِّكَ إِلَهِي وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

الَّذِي دَعَاكَ بِهِ إِدْرِيسُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَجَعَلْتَهُ صِدِّيقًا نَبِيًّا وَ رَفَعْتَهُ مَكَانًا عَلِيًّا وَ اسْتَجَبْتَ
دُعَاةَهُ وَ كُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُجْعَلَ مَابِي إِلَى
جَنَّتِكَ وَ مَحَلِّي فِي رَحْمَتِكَ وَ تُسَكِّنِي فِيهَا بِعَفْوِكَ وَ تُزَوِّجَنِي مِنْ حُورِهَا بِقُدْرَتِكَ يَا
قَدِيرُ إِلَهِي وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ نُوحٌ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْتَصِرُ. فَفَتَحْنَا
أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مِنْهُمْ. وَ فَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ وَ نَجَّيْتَهُ عَلَى
ذَاتِ الْوَاحِ وَ دُسِّرَ فَاسْتَجَبْتَ دُعَاةَهُ وَ كُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ
مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُنَجِّنِي مِنْ ظُلْمٍ مَنْ يُرِيدُ ظُلْمِي وَ تَكْفٍ عَنِّي بِأَسْ مَنْ يُرِيدُ هَضْمِي وَ
تَكْفِينِي شَرَّ كُلِّ سُلْطَانٍ جَائِرٍ وَ عَدُوِّ قَاهِرٍ وَ مُسْتَخِفِّ قَادِرٍ وَ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَ كُلِّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ
وَ إِنْسِيٍّ شَدِيدٍ وَ كَيْدٍ كُلِّ مَكِيدٍ يَا حَلِيمُ يَا وَدُودُ إِلَهِي وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ
عَبْدُكَ وَ نَبِيِّكَ صَالِحٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَنَجَّيْتَهُ مِنَ الْخَسْفِ وَ أَعْلَيْتَهُ عَلَى عَدُوِّهِ وَ اسْتَجَبْتَ
دُعَاةَهُ وَ كُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُخَلِّصَنِي مِنْ شَرِّ
مَا يُرِيدُنِي أَعْدَائِي بِهِ وَ سَعَى بِي حُسَّادِي وَ تُكْفِنِيهِمْ بِكِفَايَتِكَ وَ تَتَوَلَّانِي بِوَلَايَتِكَ وَ تَهْدِي
قَلْبِي بِهَدَاكَ وَ تُؤَيِّدُنِي بِتَقْوَاكَ وَ تُبَصِّرَنِي (تَنْصِرَنِي) بِمَا فِيهِ رِضَاكَ وَ تُغْنِيَنِي بِغِنَاكَ يَا
حَلِيمُ إِلَهِي وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَ نَبِيِّكَ وَ خَلِيلِكَ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ
السَّلَامُ حِينَ أَرَادَ نُمُودُ الْإِقَاءَهُ فِي النَّارِ فَجَعَلْتَ لَهُ النَّارَ بَرْدًا وَ سَلَامًا وَ اسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاةَهُ وَ
كُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُبَرِّدَ عَنِّي حَرَّ نَارِكَ وَ
تُطْفِئَ عَنِّي لَهيبَهَا وَ تُكْفِنِي حَرَّهَا وَ تَجْعَلَ نَائِرَةَ أَعْدَائِي فِي شِعَارِهِمْ وَ دِثَارِهِمْ وَ تَرُدَّ
كَيْدَهُمْ فِي نُحُورِهِمْ وَ تُبَارِكَ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَنِيهِ كَمَا بَارَكْتَ عَلَيْهِ وَ عَلَيَّ آلِهِ إِنَّكَ أَنْتَ
الْوَهَّابُ الْحَمِيدُ الْمَجِيدُ إِلَهِي وَ أَسْأَلُكَ بِالْإِسْمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ إِسْمَاعِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ
فَجَعَلْتَهُ نَبِيًّا وَ رَسُولًا وَ جَعَلْتَ لَهُ حَرَمَكَ مَنْسَكًا وَ مَسْكَنًا وَ مَأْوَى وَ اسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاةَهُ وَ
نَجَّيْتَهُ مِنَ الذَّبْحِ وَ قَرَّبْتَهُ رَحْمَةً مِنْكَ وَ كُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ

آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَفْسَحَ لِي فِي قَبْرِي وَ تَحْطَّ عَنِّي وَزْرِي وَ تَشُدَّ لِي أَرْزِي وَ تَغْفِرَ لِي ذَنْبِي وَ تَرْزُقَنِي التَّوْبَةَ بِحَطِّ السَّيِّئَاتِ وَ تَضَاعِفَ الْحَسَنَاتِ وَ كَشْفِ الْبَلِيَّاتِ وَ رِيحِ التَّجَارَاتِ وَ دَفْعِ مَعْرَةِ السَّعَايَاتِ إِنَّكَ مُجِيبُ الدَّعَوَاتِ وَ مُنْزِلَ الْبَرَكَاتِ وَ قَاضِي الْحَاجَاتِ وَ مُعْطِي الْخَيْرَاتِ وَ جَبَّارِ السَّمَاوَاتِ إِلَهِي وَ أَسْأَلُكَ بِمَا سَأَلَكَ بِهِ ابْنُ خَلِيلِكَ إِسْمَاعِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ الَّذِي نَجَّيْتَهُ مِنَ الذَّبْحِ وَ فَدَيْتَهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ وَ قَلْبَتَ لَهُ الْمَشْقُصَ حَتَّى نَاجَاكَ مُوقِنًا بِذَبْحِهِ رَاضِيًا بِأَمْرِ وَالِدِهِ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاؤُهُ وَ كُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُنَجِّنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَ بَلِيَّةٍ وَ تَصْرِفَ عَنِّي كُلَّ ظُلْمَةٍ وَ خِيَمَةٍ وَ تَكْفِينِي مَا أَهَمَّنِي مِنْ أُمُورِ دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي وَ مَا أَحَازِرُهُ وَ أَحْشَاهُ وَ مِنْ شَرِّ خَلْقِكَ أَجْمَعِينَ بِحَقِّ آلِ يَسِ إِلَهِي وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ لُوطٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَنَجَّيْتَهُ وَ أَهْلَهُ مِنَ الْخَسْفِ وَ الْهَدْمِ وَ الْمَثَلَاتِ وَ الشَّدَّةِ وَ الْجَهْدِ وَ أَخْرَجْتَهُ وَ أَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ وَ اسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاؤُهُ وَ كُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَأْذَنَ لِي بِجَمِيعِ (بِجَمْعِ مَا شَتَّتَ مِنْ شَمْلِي وَ تُقِرَّ عَيْنِي بِوَلَدِي وَ أَهْلِي وَ مَالِي وَ تُصَلِّحَ لِي أُمُورِي وَ تُبَارِكَ لِي فِي جَمِيعِ أَحْوَالِي وَ تُبَلِّغَنِي فِي نَفْسِي آمَالِي وَ أَنْ تُجِيرَنِي مِنَ النَّارِ وَ تَكْفِينِي شَرَّ الْأَشْرَارِ بِالْمُصْطَفَيْنِ الْأَخْيَارِ الْأَيْمَةِ الْأَبْرَارِ وَ نُورِ الْأَنْوَارِ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ الْأَيْمَةِ الْمَهْدِيِّينَ وَ الصَّفْوَةِ الْمُنتَجِبِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَ تَرْزُقَنِي مُجَالَسَتَهُمْ وَ تَمَنَّ عَلَى بَمَرَأَقَتِهِمْ وَ تَوْفَّقَ لِي صُحْبَتَهُمْ مَعَ أَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ وَ مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَ أَهْلِ طَاعَتِكَ أَجْمَعِينَ وَ حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَ الْكَرُوبِيِّينَ إِلَهِي وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي سَأَلَكَ بِهِ يَعْقُوبُ وَ قَدْ كُفَّ بَصْرُهُ وَ شَتَّتَ شَمْلُهُ (جَمْعُهُ) وَ فَقَدَ قَرَّةَ عَيْنِهِ ابْنُهُ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاؤُهُ وَ جَمَعْتَ شَمْلَهُ وَ أَقْرَرْتَ عَيْنَهُ وَ كَشَفْتَ ضُرَّهُ وَ كُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَأْذَنَ لِي بِجَمِيعِ مَا تَبَدَّدَ مِنْ أَمْرِي وَ تُقِرَّ عَيْنِي بِوَلَدِي وَ أَهْلِي وَ مَالِي وَ تُصَلِّحَ شَأْنِي كُلَّهُ وَ تُبَارِكَ لِي فِي جَمِيعِ أَحْوَالِي وَ

تَبَلَّغْنِي فِي نَفْسِي وَ آمَالِي وَ تُصَلِّحْ لِي أفعالِي وَ تَمَنَّ عَلَيَّ يَا كَرِيمُ يَا ذَا الْمَعَالِي بِرَحْمَتِكَ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ إِلَهِي وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَ نَبِيُّكَ يُوسُفُ عَلَيْهِ
السَّلَامُ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَ نَجَّيْتَهُ مِنْ غِيَابَتِ الْجُبِّ وَ كَشَفْتَ ضُرَّهُ وَ كَفَيْتَهُ كَيْدَ إِخْوَتِهِ وَ جَعَلْتَهُ
بَعْدَ الْعُبُودِيَّةِ مَلِكًا وَ اسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُ وَ كُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ
مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَدْفَعَ عَنِّي كَيْدَ كُلِّ كَائِدٍ وَ شَرَّ كُلِّ حَاسِدٍ إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ إِلَهِي وَ
أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَ نَبِيُّكَ مُوسَى بْنُ عِمْرَانَ إِذْ قُلْتَ تَبَارَكْتَ وَ
تَعَالَيْتَ وَ نَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَ قَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا وَ ضَرَبْتَ لَهُ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا وَ
نَجَّيْتَهُ وَ مَنْ مَعَهُ (تَبِعَهُ) مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَ أَعْرَفْتَ فِرْعَوْنَ وَ هَامَانَ وَ جُنُودَهُمَا وَ
اسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ وَ كُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ
أَنْ تُعِيدَنِي مِنْ شَرِّ خَلْقِكَ وَ تُقَرِّبَنِي مِنْ عَفْوِكَ وَ تَنْشُرَ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ مَا تُغْنِينِي بِهِ عَنْ
جَمِيعِ خَلْقِكَ وَ يَكُونُ لِي بَلَاغًا أَنَالُ بِهِ مَغْفِرَتَكَ وَ رِضْوَانَكَ يَا وَلِيَّيَّ وَ وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ إِلَهِي
وَ أَسْأَلُكَ بِالْأَسْمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَ نَبِيُّكَ دَاوُدُ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ وَ سَخَّرْتَ لَهُ
الْجِبَالَ يُسَبِّحُنَّ مَعَهُ بِالْعَشِيِّ وَ الْبُكْرَةِ وَ الطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلُّ لَهُ أَوَّابٌ وَ شَدَدْتَ مُلْكَهُ وَ آتَيْتَهُ
الْحِكْمَةَ وَ فَضَلَ الْخِطَابِ وَ أَنْتَ لَهُ الْحَدِيدَ وَ عَلَّمْتَهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَهُمْ وَ عَفَرْتَ ذَنْبَهُ وَ كُنْتَ
مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُسَخِّرَ لِي جَمِيعَ أُمُورِي
وَ تُسَهِّلَ لِي تَقْدِيرِي وَ تَرْزُقَنِي مَغْفِرَتَكَ وَ عِبَادَتَكَ وَ تَدْفَعَ عَنِّي ظُلْمَ الظَّالِمِينَ وَ كَيْدَ
الْكَاذِبِينَ وَ مَكْرَ الْمَاكِرِينَ وَ سَطَوَاتِ الْفِرَاعِنَةِ الْجَبَّارِينَ وَ حَسَدَ الْحَاسِدِينَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ
وَ جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ وَ ثِقَةَ الْوَاتِقِينَ وَ ذَرِيعَةَ الْمُؤْمِنِينَ وَ رَجَاءَ الْمُتَوَكِّلِينَ وَ مُعْتَمَدَ
الصَّالِحِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ إِلَهِي وَ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِالْأَسْمِ الَّذِي سَأَلْتَكَ بِهِ عَبْدُكَ وَ نَبِيُّكَ
سُلَيْمَانَ بْنَ دَاوُدَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ إِذْ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَ هَبْ لِي مَلِكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ
بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ وَ أَطَعْتَ لَهُ الْخَلْقَ وَ حَمَلْتَهُ عَلَيَّ الرِّيحَ وَ

عَلَّمْتَهُ مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَ سَخَّرْتَ لَهُ الشَّيَاطِينَ مِنْ كُلِّ بِنَاءٍ وَ غَوَاصٍ. وَ آخِرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ هَذَا عَطَاؤُكَ لَا عَطَاءُ غَيْرِكَ وَ كُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَهْدِيَ لِي قَلْبِي وَ تَجْمَعَ لِي لُبِّي وَ تَكْفِينِي هَمِّي وَ تُؤْمِنَ خَوْفِي وَ تَفَكَّ أَسْرِي وَ تَشُدَّ أَرْزِي وَ تُمَهِّلَنِي وَ تُنَفِّسَنِي وَ تَسْتَجِيبَ دُعَائِي وَ تَسْمَعَ نِدَائِي وَ لَا تَجْعَلَ فِي النَّارِ مَأْوَايَ وَ لَا الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمِّي وَ أَنْ تُوسِّعَ عَلَيَّ رِزْقِي وَ تُحَسِّنَ خُلُقِي وَ تُعْتِقَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ فَإِنَّكَ سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ وَ مُؤَمِّلِي إِلَهِي وَ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ أَيُّوبُ لَمَّا حَلَّ بِهِ الْبَلَاءُ بَعْدَ الصَّحَّةِ وَ نَزَلَ السَّقَمُ مِنْهُ مَنْزِلَ الْعَافِيَةِ وَ الضَّيْقُ بَعْدَ السَّعَةِ وَ الْقُدْرَةُ فَكَشَفْتَ ضُرَّهُ وَ رَدَدْتَ عَلَيْهِ أَهْلَهُ وَ مِثْلَهُمْ مَعَهُمْ حِينَ نَادَاكَ دَاعِيًا لَكَ رَاغِبًا إِلَيْكَ رَاجِيًا لِفَضْلِكَ شَاكِيًا إِلَيْكَ رَبِّ إِنِّي مَسْنِي الضَّرُّ وَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ وَ كَشَفْتَ ضُرَّهُ وَ كُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَكْشِفَ ضُرِّي وَ تُعَافِيَنِي فِي نَفْسِي وَ أَهْلِي وَ مَالِي وَ وُلْدِي وَ إِخْوَانِي فِيكَ عَافِيَةً بَاقِيَةً شَافِيَةً كَافِيَةً وَافِرَةً هَادِيَةً نَامِيَةً مُسْتَغْنِيَةً عَنِ الْأَطْبَاءِ وَ الْأَدْوِيَةِ وَ تَجْعَلَهَا شِعَارِي وَ دِثَارِي وَ تَمْتَعْنِي بِسَمْعِي وَ بَصَرِي وَ تَجْعَلَهُمَا الْوَارِثِينَ مِنِّي إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ إِلَهِي وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ يُونُسُ بْنُ مَتَّى فِي بَطْنِ الْحُوتِ حِينَ نَادَاكَ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ وَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ وَ أَنْبَتَ عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ وَ أَرْسَلْتَهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ وَ كُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَسْتَجِيبَ دُعَائِي وَ تُدَارِكَنِي بِعَفْوِكَ فَقَدْ غَرَفْتُ فِي بَحْرِ الظُّلْمِ لِنَفْسِي وَ رَكِبْتَنِي مَظَالِمُ كَثِيرَةً لِخَلْقِكَ عَلَيَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اسْتُرْنِي مِنْهُمْ وَ أَعْتِقْنِي مِنَ النَّارِ وَ اجْعَلْنِي مِنْ عِتْقَائِكَ وَ طَلْقَائِكَ مِنَ النَّارِ فِي مَقَامِي هَذَا بِمَنْكَ يَا مَنَّانُ. إِلَهِي وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَ نَبِيِّكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ إِذْ أَيْدَتْهُ بِرُوحِ الْقُدْسِ وَ أَنْطَقْتَهُ فِي الْمَهْدِ فَأَحْيَا بِهِ الْمَوْتَى وَ أُبْرَأَ بِهِ الْأَكْمَةَ وَ

الْأَبْرَصَ بِإِذْنِكَ وَ خَلَقَ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَصَارَ طَائِرًا بِإِذْنِكَ وَ كُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُفَرِّغَنِي لِمَا خَلَقْتَ لَهُ وَ لَا تَشْغَلْنِي بِمَا قَدْ تَكَلَّفْتَهُ لِي وَ تَجْعَلْنِي مِنْ عِبَادِكَ وَ زُهَادِكَ فِي الدُّنْيَا وَ مِمَّنْ خَلَقْتَهُ لِلْعَافِيَةِ وَ هَنَاتَهُ بِهَا مَعَ كَرَامَتِكَ يَا كَرِيمُ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ إِلَهِي وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ آصَفُ بَنُ بَرُخِيَا عَلَى عَرْشِ مَلِكَةٍ سَبَا فَكَانَ أَقْلٌ مِنْ لَحْظَةِ الطَّرْفِ حَتَّى كَانَ مُصَوَّرًا بَيْنَ يَدَيْهِ فَلَمَّا رَأَتْهُ قِيلَ أ هَكَذَا عَرْشُكَ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ فَاسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُ وَ كُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَكْفُرَ عَنِّي سَيِّئَاتِي وَ تَقْبَلَ مِنِّي حَسَنَاتِي وَ تَقْبَلَ تَوْبَتِي وَ تَتُوبَ عَلَيَّ وَ تُغْنِيَ فَقْرِي وَ تَجْبُرَ كَسْرِي وَ تُحْيِيَ فُؤَادِي بِذِكْرِكَ وَ تُحْيِيَنِي فِي عَافِيَةٍ وَ تُمِيتَنِي فِي عَافِيَةٍ إِلَهِي وَ أَسْأَلُكَ بِالْأَسْمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَ نَبِيُّكَ زَكْرِيَّا عَلَيْهِ السَّلَامُ حِينَ سَأَلَكَ دَاعِيًا لَكَ رَاغِبًا إِلَيْكَ رَاغِبًا لِفَضْلِكَ فَقَامَ فِي الْمِحْرَابِ يُنَادِي نِدَاءً خَفِيًّا فَقَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا. يَرِثْنِي وَ يَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَ اجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا فَوَهَبْتَ لَهُ يَحْيَى وَ اسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ وَ كُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُبْقِيَ لِي أَوْلَادِي وَ أَنْ تُمَتِّعَنِي بِهِمْ وَ تَجْعَلَنِي وَ إِيَّاهُمْ مُؤْمِنِينَ لَكَ رَاغِبِينَ فِي ثَوَابِكَ خَائِفِينَ مِنْ عِقَابِكَ رَاغِبِينَ لِمَا عِنْدَكَ آيسِينَ مِمَّا عِنْدَ غَيْرِكَ حَتَّى تُحْيِيَنَا حَيَاءً طَيِّبَةً وَ تُمِيتَنَا مَيْتَةً طَيِّبَةً إِنَّكَ فَعَالٌ لِمَا تُرِيدُ إِلَهِي وَ أَسْأَلُكَ بِالْأَسْمِ الَّذِي سَأَلْتِكَ بِهِ امْرَأَةٌ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَ نَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَ عَمَلِهِ وَ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْتَ لَهَا دُعَاءَهَا وَ كُنْتَ مِنْهَا قَرِيبًا يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُقَرَّ عَيْنِي بِالنَّظَرِ إِلَى جَنَّتِكَ وَ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَ أَوْلِيَائِكَ وَ تُفَرِّجَنِي بِمُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ تُؤَسِّنِي بِهِ وَ بِآلِهِ وَ بِمُصَاحِبَتِهِمْ وَ مُرَافَقَتِهِمْ وَ تُمَكِّنَ لِي فِيهَا وَ تُنَجِّنِي مِنَ النَّارِ وَ مَا أَعَدَّ لِأَهْلِهَا مِنَ السَّلَاسِلِ وَ الْأَغْلَالِ وَ الشَّدَائِدِ وَ الْأَنْكَالِ وَ أَنْوَاعِ الْعَذَابِ بِعَفْوِكَ يَا كَرِيمُ إِلَهِي وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَيْتَكَ بِهِ عَبْدُكَ وَ صِدِّيقَتَكَ مَرِيَمُ الْبَتُولُ وَ أُمُّ الْمَسِيحِ

الرَّسُولِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ إِذْ قُلْتَ وَ مَرِيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَ صَدَقْتَ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَ كُتِبَ عَلَيْهَا وَ كُنْتَ مِنْهَا قَرِيبًا يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُحْصِنَنِي بِحِصْنِكَ الْحَصِينِ وَ تَحْجُبَنِي بِحِجَابِكَ الْمَنِيْعِ وَ تُحَرِّزَنِي بِحِرْزِكَ الْوَثِيقِ وَ تَكْفِيَنِي بِكَفَايَتِكَ الْكَافِيَةِ مِنْ شَرِّ كُلِّ طَاغٍ وَ ظَلَمٍ كُلِّ بَاغٍ وَ مَكْرٍ كُلِّ مَآكِرٍ وَ غَدْرِ كُلِّ غَادِرٍ وَ سِحْرِ كُلِّ سَاحِرٍ وَ جَوْرِ كُلِّ سُلْطَانٍ جَائِرٍ بِمَنْعِكَ يَا مَنْعُ إِلَهِي وَ أَسْأَلُكَ بِالْأَسْمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَ نَبِيُّكَ وَ صَفِيُّكَ وَ خَيْرَتُكَ مِنْ خَلْقِكَ وَ أَمِينِكَ عَلَى وَحْيِكَ وَ بَعِيْثِكَ إِلَى بَرِيَّتِكَ وَ رَسُولِكَ إِلَى خَلْقِكَ مُحَمَّدٌ خَاصَّتُكَ وَ خَالِصَتُكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ فَاسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُ وَ أَيَّدْتَهُ بِجُنُودٍ لَمْ يَرَوْهَا وَ جَعَلْتَ كَلِمَتَكَ الْعُلْيَا وَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَ كُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ صَلَاةً زَاكِيَةً طَيِّبَةً نَامِيَةً بَاقِيَةً مُبَارَكَةً كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى أَبِيهِمْ إِبْرَاهِيمَ وَ آلِ إِبْرَاهِيمَ وَ بَارَكْ عَلَيْهِمْ كَمَا بَارَكْتَ عَلَيْهِمْ وَ سَلَّمْ عَلَيْهِمْ كَمَا سَلَّمْتَ عَلَيْهِمْ وَ زِدْهُمْ فَوْقَ ذَلِكَ كُلِّهِ زِيَادَةً مِنْ عِنْدِكَ وَ اخْلُطْنِي بِهِمْ وَ اجْعَلْنِي مِنْهُمْ وَ احْشُرْنِي مَعَهُمْ وَ فِي زُمْرَتِهِمْ حَتَّى تَسْقِيَنِي مِنْ حَوْضِهِمْ وَ تُدْخِلَنِي فِي جُمَّلَتِهِمْ وَ تَجْمَعَنِي وَ إِيَّاهُمْ وَ تُقِرَّ عَيْنِي بِهِمْ وَ تُعْطِيَنِي سُؤْلِي وَ تُبَلِّغَنِي آمَالِي فِي دِينِي وَ دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي وَ مَحْيَايَ وَ مَمَاتِي وَ تُبَلِّغَهُمْ سَلَامِي وَ تَرُدَّ عَلَيَّ مِنْهُمْ السَّلَامَ وَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ إِلَهِي وَ أَنْتَ الَّذِي تُنَادِي فِي أَنْصَافِ كُلِّ لَيْلَةٍ هَلْ مِنْ سَائِلٍ فَأَعْطِيَهُ أَمْ هَلْ مِنْ دَاعٍ فَأَجِيبَهُ أَمْ هَلْ مِنْ مُسْتَغْفِرٍ فَأَغْفِرَ لَهُ أَمْ هَلْ مِنْ رَاجٍ فَأُبَلِّغَهُ رَجَاءَهُ أَمْ هَلْ مِنْ مُؤَمِّلٍ فَأُبَلِّغَهُ أَمَلَهُ هَا أَنَا سَائِلُكَ بِفِنَائِكَ وَ مُسْكِينُكَ بِبَابِكَ وَ ضَعِيفُكَ بِبَابِكَ وَ فَقِيرُكَ بِبَابِكَ وَ مُؤَمِّلُكَ بِفِنَائِكَ أَسْأَلُكَ نَائِلَكَ وَ أَرْجُو رَحْمَتَكَ وَ أُوَمِّلُ عَفْوَكَ وَ أَلْتَمِسُ غُفْرَانَكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَعْطِنِي سُؤْلِي وَ بَلِّغْنِي أَمَلِي وَ اجْبُرْ فَقْرِي وَ ارْحَمْ عَضْيَانِي وَ اعْفُ عَن ذُنُوبِي وَ فَكِّ رَقَبَتِي مِنَ الْمَظَالِمِ لِعِبَادِكَ رَكِبْتَنِي وَ قَوِّ ضَعْفِي وَ أَعِزِّ مَسْكِنَتِي وَ

ثَبَّتْ وَطَأْتِي وَ اغْفِرْ جُرْمِي وَ اَنْعِمْ بَالِي وَ اَكْثِرْ مِنَ الْحَلَالِ مَالِي وَ خِرْ لِي فِي جَمِيعِ اُمُورِي
وَ اَفْعَالِي وَ رَضِّنِي بِهَا وَ اَرْحَمْنِي وَ وَالِدِي وَ مَا وَلَدًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ الْمُسْلِمِينَ
وَ الْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَ الْأَمْوَاتِ إِنَّكَ سَمِيعُ الدَّعَوَاتِ وَ الْهَمْنِي مِنْ بَرِّهِمَا مَا أُسْتَحِقُّ
بِهِ ثَوَابَكَ وَ الْجَنَّةَ وَ تَقَبَّلْ حَسَنَاتِهِمَا وَ اغْفِرْ سَيِّئَاتِهِمَا وَ اجْزِهِمَا بِأَحْسَنِ مَا فَعَلَا بِي ثَوَابَكَ
وَ الْجَنَّةَ إِلَهِي وَ قَدْ عَلِمْتُ يَقِينًا أَنَّكَ لَا تَأْمُرُ بِالظُّلْمِ وَ لَا تَرْضَاهُ وَ لَا تَمِيلُ إِلَيْهِ وَ لَا تَهْوَاهُ وَ لَا
تُحِبُّهُ وَ لَا تَغْشَاهُ وَ تَعْلَمُ مَا فِيهِ هَوَالِ الْقَوْمِ مِنْ ظُلْمِ عِبَادِكَ وَ بَغْيِهِمْ عَلَيْنَا وَ تَعْدِيهِمْ بِغَيْرِ
حَقٍّ وَ لَا مَعْرُوفٍ بَلْ ظُلْمًا وَ عُدْوَانًا وَ زُورًا وَ بُهْتَانًا فَإِنْ كُنْتَ جَعَلْتَ لَهُمْ مَدَّةً لَا بُدَّ مِنْ
بُلُوغِهَا أَوْ كَتَبْتَ لَهُمْ آجَالًا يَنَالُونَهَا فَقَدْ قُلْتَ وَ قَوْلِكَ الْحَقُّ وَ وَعْدُكَ الصِّدْقُ يَمْحُوا اللَّهُ مَا
يَشَاءُ وَ يُثَبِّتُ وَ عِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ فَأَنَا أَسْأَلُكَ بِكُلِّ مَا سَأَلْتُكَ بِهِ أَنْبِيَائُكَ الْمُرْسَلُونَ وَ رُسُلَكَ
وَ أَسْأَلُكَ بِمَا سَأَلْتُكَ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحُونَ وَ مَلَائِكَتَكَ الْمُقَرَّبُونَ أَنْ تَمْحُوَ مِنْ أُمَّ الْكِتَابِ
ذَلِكَ وَ تَكْتُبَ لَهُمُ الْإِضْمِحْلَالَ وَ الْمَحَقَّ حَتَّى تُقَرِّبَ آجَالَهُمْ وَ تَقْضِيَ مَدَّتَهُمْ وَ تَذْهَبَ
أَيَّامُهُمْ وَ تَبْتَرَّ أَعْمَارَهُمْ وَ تُهْلِكَ فُجَّارَهُمْ وَ تُسَلِّطَ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ حَتَّى لَا تَبْقَى مِنْهُمْ
أَحَدًا وَ لَا تُنَجِّيَ مِنْهُمْ أَحَدًا وَ تُفَرِّقَ جُمُوعَهُمْ وَ تَكِلَّ سِلَاحَهُمْ وَ تُبَدِّدَ شَمْلَهُمْ وَ تُقَطِّعَ
آجَالَهُمْ وَ تُقْصِرَ أَعْمَارَهُمْ وَ تُزَلِّزَ أَقْدَامَهُمْ وَ تُطَهِّرَ بِلَادَكَ مِنْهُمْ وَ تُظْهِرَ عِبَادَكَ عَلَيْهِمْ فَقَدْ
غَيَّرُوا سُنَّتَكَ وَ نَقَضُوا عَهْدَكَ وَ هَتَكُوا حَرِيمَكَ وَ أَتَوْا عَلَى مَا نَهَيْتَهُمْ عَنْهُ وَ عَتَوْا عُتْوًا
كَبِيرًا كَبِيرًا وَ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أذُنْ لِجَمْعِهِمْ بِالشَّتَاتِ وَ
لِحَيِّهِمْ بِالْمَمَاتِ وَ لِأَزْوَاجِهِمْ بِالنَّهَبَاتِ وَ خَلِّصْ عِبَادَكَ مِنْ ظُلْمِهِمْ وَ أَفْبِضْ أَيْدِيَهُمْ عَنْ
هَضْمِهِمْ وَ طَهِّرْ أَرْضَكَ مِنْهُمْ وَ أذُنْ بِحَصْدِ نَبَاتِهِمْ وَ اسْتِصَالِ شَافَتِهِمْ وَ شَتَاتِ شَمْلِهِمْ وَ
هَدْمِ بُنْيَانِهِمْ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ وَ أَسْأَلُكَ يَا إِلَهِي وَ إِلَهَ كُلِّ شَيْءٍ وَ رَبِّي وَ رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ
وَ أَدْعُوكَ بِمَا دَعَاكَ بِهِ عَبْدَاكَ وَ رَسُولَاكَ وَ نَبِيَّاكَ وَ صَفِيَّاكَ مُوسَى وَ هَارُونَ عَلَيْهِمَا
السَّلَامُ حِينَ قَالَا دَاعِيَيْنِ لَكَ رَاجِيَيْنِ لِفَضْلِكَ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَ مَلَأَهُ زِينَةً وَ أَمْوَالًا

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَ اشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ فَمَنْنْتَ وَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمَا بِالْإِجَابَةِ لَهُمَا إِلَى أَنْ قَرَعْتَ سَمْعَهُمَا بِأَمْرِكَ فَقُلْتَ اللَّهُمَّ رَبِّ قَدْ أَجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَ لَا تَتَّبِعَنَّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَطْمِسَ عَلَى أَمْوَالِ هَؤُلَاءِ الظَّالِمَةِ وَ أَنْ تُشَدِّدَ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَ أَنْ تَخْسِفَ بِهِمْ بَرَكًا وَ أَنْ تُغْرِقَهُمْ فِي بَحْرِكَ فَإِنَّ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ وَ مَا فِيهِنَّ لَكَ وَ أَرِ الْخَلْقَ قُدْرَتَكَ فِيهِمْ وَ بَطْشَتَكَ عَلَيْهِمْ فَافْعَلْ ذَلِكَ بِهِمْ وَ عَجِّلْ لَهُمْ ذَلِكَ يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ وَ خَيْرَ مَنْ دُعِيَ وَ خَيْرَ مَنْ تَذَلَّلَتْ لَهُ الْوُجُوهُ وَ رُفِعَتْ إِلَيْهِ الْأَيْدِي وَ دُعِيَ بِالْأَلْسُنِ وَ شَخَّصَتْ إِلَيْهِ الْأَبْصَارُ وَ أَمَّتْ إِلَيْهِ الْقُلُوبُ وَ نُقِلَتْ إِلَيْهِ الْأَقْدَامُ وَ تَحُوكِمَ إِلَيْهِ فِي الْأَعْمَالِ إِلَهِي وَ أَنَا عَبْدُكَ أَسْأَلُكَ مِنْ أَسْمَائِكَ بِأَبْهَائِهَا وَ كُلِّ أَسْمَائِكَ بِهِيُّ بَلْ أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُرَكِّسَهُمْ عَلَى أُمَّ رُءُوسِهِمْ فِي رُبِّيَّتِهِمْ وَ تُرَدِّيَهُمْ فِي مَهْوَى حُفْرَتِهِمْ وَ أَرْمِهِمْ بِحَجَرِهِمْ وَ ذَكِّهِمْ بِمَشَاقِصِهِمْ وَ اكْتَبِيَهُمْ عَلَى مَنَاخِرِهِمْ وَ اخْنُقْهُمْ بِوَتْرِهِمْ وَ ارْدُدْ كَيْدَهُمْ فِي نُحُورِهِمْ وَ أُوْبِقْهُمْ بِنَدَامَتِهِمْ حَتَّى يَسْتَخْذِلُوا وَ يَتَضَاءَلُوا بَعْدَ نِخْوَتِهِمْ وَ يَنْقَمِعُوا بَعْدَ اسْتِطَالَتِهِمْ أَذِلَّاءَ مَأْسُورِينَ فِي رِبْقِ حَبَائِلِهِمُ الَّتِي كَانُوا يُؤْمَلُونَ أَنْ يَرُونَا فِيهَا وَ تُرِينَا قُدْرَتَكَ فِيهِمْ وَ سُلْطَانَكَ عَلَيْهِمْ وَ تَأْخُذْهُمْ أَخْذَ الْقُرَى وَ هِيَ ظَالِمَةٌ إِنْ أَخَذَكَ الْأَلِيمُ الشَّدِيدُ وَ تَأْخُذْهُمْ يَا رَبِّ أَخْذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ فَإِنَّكَ عَزِيزٌ مُقْتَدِرٌ شَدِيدُ الْعِقَابِ شَدِيدُ الْمِحَالِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّلْ إِيرَادَهُمْ عَذَابَكَ الَّذِي أَعْدَدْتَهُ لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَمْثَالِهِمْ وَ الطَّاعِينَ مِنْ نُظَرَائِهِمْ وَ ارْفَعْ حِلْمَكَ عَنْهُمْ وَ احْلُلْ عَلَيْهِمْ غَضَبَكَ الَّذِي لَا يَقُومُ لَهُ شَيْءٌ وَ أَمْرٌ فِي تَعْجِيلِ ذَلِكَ عَلَيْهِمْ بِأَمْرِكَ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَ لَا يُؤَخَّرُ فَإِنَّكَ شَاهِدُ كُلِّ نَجْوَى وَ عَالِمُ كُلِّ فُحْوَى وَ لَا تَخْفَى عَلَيْكَ مِنْ أَعْمَالِهِمْ خَافِيَةٌ وَ لَا تَذْهَبُ عَنْكَ مِنْ أَعْمَالِهِمْ خَائِنَةٌ وَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ عَالِمٌ بِمَا فِي الضَّمَائِرِ وَ الْقُلُوبِ وَ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ وَ أَنْادِيكَ بِمَا نَادَاكَ بِهِ سَيِّدِي وَ سَأَلُكَ بِهِ نُوحٌ إِذْ قُلْتَ

تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ وَ لَقَدْ نادانا نُوحٌ فَلْنِعْمَ الْمُجِيبُونَ أَجَلِ اللَّهُمَّ يَا رَبَّ أَنْتَ نِعْمَ الْمُجِيبُ وَ نِعْمَ الْمَدْعُوُّ وَ نِعْمَ الْمَسْتُوْلُ وَ نِعْمَ الْمُعْطَى أَنْتَ الَّذِي لَا تُخَيِّبُ سَائِلَكَ وَ لَا تَرُدُّ رَاجِيَكَ وَ لَا تَطْرُدُ الْمَلِيحَ عَنُ بَابِكَ وَ لَا تَرُدُّ دُعَاءَ سَائِلِكَ وَ لَا تَمْلُ دُعَاءَ مَنْ أَمَلَكَ وَ لَا تَتَبَرَّمُ بِكَثْرَةِ حَوَائِجِهِمْ إِلَيْكَ وَ لَا بِقَضَائِهَا لَهُمْ فَإِنَّ قَضَاءَ حَوَائِجِ جَمِيعِ خَلْقِكَ إِلَيْكَ فِي أَسْرَعِ لَحْظٍ مِنْ لَمَحِ الطَّرْفِ وَ أَخَفُّ عَلَيْكَ وَ أَهْوَنُ عِنْدَكَ مِنْ جَنَاحِ بَعُوضَةٍ وَ حَاجَتِي يَا سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ وَ مُعْتَمَدِي وَ رَجَائِي أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَغْفِرَ لِي ذَنْبِي فَقَدْ جِئْتُكَ ثَقِيلَ الظَّهْرِ بِعَظِيمِ مَا بَارَزْتُكَ بِهِ مِنْ سَيِّئَاتِي وَ رَكِبْتِي مِنْ مَظَالِمِ عِبَادِكَ مَا لَا يَكْفِينِي وَ لَا يُخَلِّصُنِي مِنْهَا غَيْرُكَ وَ لَا يَقْدِرُ عَلَيْهِ وَ لَا يَمْلِكُهُ سِوَاكَ فَاْمُحْ يَا سَيِّدِي كَثْرَةَ سَيِّئَاتِي بِيَسِيرِ عِبْرَاتِي بَلْ بِقَسَاوَةِ قَلْبِي وَ جُمُودِ عَيْنِي لَا بَلْ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَ أَنَا شَيْءٌ فَلْتَسْعِنِي رَحْمَتَكَ يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ لَا تَمْتَحِنِي فِي هَذِهِ الدُّنْيَا بِشَيْءٍ مِنَ الْمِحْنِ وَ لَا تُسَلِّطْ عَلَيَّ مَنْ لَا يَرْحَمُنِي وَ لَا تُهْلِكُنِي بِذُنُوبِي وَ عَجَلْ خَلَاصِي مِنْ كُلِّ مَكْرُوهِ وَ ادْفَعْ عَنِّي كُلَّ ظَلْمٍ وَ لَا تَهْتِكْ سِرِّي وَ لَا تَفْضَحْنِي يَوْمَ جَمْعِكَ الْخَلَائِقَ لِلْحِسَابِ يَا جَزِيلَ الْعَطَاءِ وَ الثَّوَابِ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُخَيِّنِي حَيَاةَ السُّعْدَاءِ وَ تُمِيتَنِي مِيتَةَ الشُّهَدَاءِ وَ تَقْبَلَنِي قَبُولَ الْأَوْدَاءِ وَ تَحْفَظَنِي فِي هَذِهِ الدُّنْيَا الدِّيَّةِ مِنْ شَرِّ سَلْطَانِيهَا وَ فُجَّارِهَا وَ شِرَارِهَا وَ مُحِبِّيهَا وَ الْعَامِلِينَ لَهَا وَ مَا فِيهَا وَ قِنِي شَرَّ طُغَاتِهَا وَ حُسَادِهَا وَ بَاغِي الشَّرْكِ فِيهَا حَتَّى تَكْفِينِي مَكْرَ الْمَكْرَةِ وَ تَفْقَأَ عَنِّي أَعْيُنَ الْكُفْرَةِ وَ تُفْحِمَ عَنِّي أَلْسُنَ الْفَجْرَةِ وَ تَقْبِضَ لِي عَلَى أَيْدِي الظَّلْمَةِ وَ تُوهِنَ عَنِّي كَيْدَهُمْ وَ تُمِيتَهُمْ بِغَيْظِهِمْ وَ تَشْغَلَهُمْ بِأَسْمَاعِهِمْ وَ أَبْصَارِهِمْ وَ أَفئِدَتِهِمْ وَ تَجْعَلَنِي مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فِي أَمْنِكَ وَ أَمَانِكَ وَ حِرْزِكَ وَ سُلْطَانِكَ وَ حِجَابِكَ وَ كَنَفِكَ وَ عِيَاذِكَ وَ جَارِكَ وَ مِنْ جَارِ السَّوِّءِ وَ جَلِيسِ السَّوِّءِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ إِنَّ وَلِيَّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابَ وَ هُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ اللَّهُمَّ بِكَ أَعُوذُ وَ بِكَ الْوَدُ وَ لَكَ أَعْبُدُ وَ إِلَيْكَ أَرْجُو وَ بِكَ أَسْتَعِينُ وَ بِكَ

أَسْتَكْفِي وَ بِكَ أَسْتَعِيثُ وَ بِكَ أَسْتَنْقِذُ وَ مِنْكَ أَسْأَلُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ لَا تَرُدَّنِي إِلَّا بِذَنْبٍ مَغْفُورٍ وَ سَعْيٍ مَشْكُورٍ وَ تِجَارَةٍ لَنْ تَبُورَ وَ أَنْ تَفْعَلَ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَ لَا تَفْعَلَ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ فَإِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَ أَهْلُ المَغْفِرَةِ وَ أَهْلُ الفَضْلِ وَ الرَّحْمَةِ إِلَهِي وَ قَدْ أَطَلْتُ دُعَائِي وَ أَكْثَرْتُ خِطَابِي وَ ضَيْقُ صَدْرِي. حَدَانِي عَلَيَّ ذَلِكَ كُلَّهُ وَ حَمَلَنِي عَلَيْهِ عِلْمًا مَنِي بِأَنَّهُ يُجْزِيكَ مِنْهُ قَدْرَ المِلْحِ فِي العَجِينِ بَلْ يَكْفِيكَ عَزْمُ إِرَادَةٍ وَ أَنْ يَقُولَ العَبْدُ بِنِيَّةٍ صَادِقَةٍ وَ لِسَانٍ صَادِقٍ يَا رَبِّ فَتَكُونُ عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِكَ بِكَ وَ قَدْ نَاجَاكَ بِعَزْمِ الإِرَادَةِ قَلْبِي فَاسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُقَرِّنَ دُعَائِي بِالإِجَابَةِ مِنْكَ وَ تُبَلِّغَنِي مَا أَمَلْتُهُ فِيكَ مِنْهُ مِنْكَ وَ طَوْلًا وَ قُوَّةً وَ حَوْلًا لَا تُقِيمُنِي مِنْ مَقَامِي هَذَا إِلَّا بِقَضَاءِ جَمِيعِ مَا سَأَلْتُكَ فَإِنَّهُ عَلَيَّ يَسِيرٌ وَ خَطَرُهُ عِنْدِي جَلِيلٌ كَثِيرٌ وَ أَنْتَ عَلَيْهِ قَدِيرٌ يَا سَمِيعُ يَا بَصِيرُ إِلَهِي وَ هَذَا مَقَامُ العَائِدِ بِكَ مِنَ النَّارِ وَ الهَارِبِ مِنْكَ إِلَيْكَ مِنْ ذُنُوبٍ تَهَجَّمْتَهُ وَ عَيُوبٍ فَضَحَّتَهُ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ انظُرْ إِلَيَّ نَظْرَةَ رَحِيمَةٍ أَقْوَزُ بِهَا إِلَى جَنَّتِكَ وَ اعْطِفْ عَلَيَّ عَطْفَةً أَنْجُو بِهَا مِنْ عِقَابِكَ فَإِنَّ الجَنَّةَ وَ النَّارَ لَكَ وَ بِيَدِكَ وَ مَفَاتِيحَهُمَا وَ مَعَالِيَقَهُمَا إِلَيْكَ وَ أَنْتَ عَلَيَّ ذَلِكَ قَادِرٌ وَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ يَسِيرٌ فَافْعَلْ بِي مَا سَأَلْتُكَ يَا قَدِيرُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ العَلِيِّ العَظِيمِ وَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الوَكِيلُ نِعْمَ المَوْلَى وَ نِعْمَ النَّصِيرُ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ العَالَمِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ

ابن طاووس گوید که علی بن حماد گفت که من این دعا را از ابی الحسن علیّ علوی عریضی فرا گرفتم و او بر من شرط نمود آنکه این دعا را به شخص سنی ندهم و آن را عطا نکنم مگر به کسی که مذهب او را بدانم و او را بشناسم که از دوستان اهل بیت علیهم السلام است و در نزد من جماعتی از برادران مؤمن بودند که به ایشان دعا را می‌دادم تا آنکه بر من در بصره بعضی از قاضیهای شهر اهواز وارد شد که سنی بود و حق نعمت بسیار بر من داشت و مرا احتیاج به آن بود و هر گاه من به شهر آن شخص وارد می‌شدم در خانه او فرود می‌آمدم. پس او را پادشاه گرفت و او را حبس نمود و از او سند مبلغ بیست هزار درهم گرفت و مرا بر او رحم آمد و جهت خلاصی او این دعا را به او دادم. پس هنوز یک هفته تمام نشده بود که او را پادشاه رها نمود بدون واسطه‌ای و از وجه سند چیزی از او نگرفته. سند او را به او باز داد و او را در نهایت اعزاز و احترام به شهر خودش روانه نمود و من او را تا به شهر ابله مشایعت نمودم و از آن جا به شهر بصره معاودت نمودم و بعد از چند روز هر چند این دعا را طلب نمودم پس آن را نیافتم پس در میان کتابهای خود تفتیش بسیار کردم، اثری از این دعا پیدا نشد. پس آن را از ابوالمختار حسینی طلبیدم که از روی نسخه او این دعا را نوشته بودم. پس او نیز هر چند سعی نمود آن نسخه را در میان کتاب خود نیافت و تا بیست سال هر چند طلب نمودم این دعا را نیافتم. پس دانستم که این عقوبتی است از جانب خدا از جهت آنکه من این دعا را به آن شخص قاضی سنی دادم و بعد از بیست سال آن را در

میان کتابهای خود یافتیم با وجود آنکه مکرر تفتیش آن کرده، آن را نیافته بودم. پس قسم خوردم و با خود شرط نمودم آنکه دیگر این دعا را ندهم، مگر به کسی که به دین او از جماعت شیعیان و محبتان اهل بیت علیهم السلام اعتماد داشته باشم، بعد از آنکه آن نیز عهد نماید که این دعا را ندهد مگر به کسی که مستحق این باشد از مؤمنان و به خدای تعالی استعانت می‌جویم و بر او اعتماد می‌نمایم.

ابن طاووس علیه الرحمه گوید که ما در کتاب «اغاثه الداعی و اعانه الساعی» دعاهاى بسیار از برای مولای ما حضرت امام محمد مهدی صلوات الله علیه ذکر کرده‌ایم و از جمله آنها دعای علوی مصری است به روایتی دیگر که مخالف است به این روایت که در این کتاب نقل شده. پس کسی که اراده داشته باشد پس به آن کتاب رجوع نماید. و همچنین دعائی را چند از برای آن حضرت در تعقیب ظهر از کتاب مهمات و تتمات ذکر کرده‌ایم. ابن طاووس گوید که در کتاب کنوز النجاح ابو علی فضل بن حسن طبرسی رضی الله عنه دیدم که از مولای ما حضرت صاحب الامر به این عبارت نقل نموده است که: روایت نموده احمد بن دربی از خزامة ابی عبد الله حسین بن محمد بزوفری که گفت: از ناحیه مقدسه نوشته‌ای از حضرت امام محمد مهدی صلوات الله علیه بیرون آمد مضمون آنکه: هر کسی را که از برای او حاجتی به سوی خدای عز و جل باشد پس در شب جمعه بعد از نصف شب غسل کند و بر جای نماز خود آید و دو رکعت نماز گذارد و در رکعت اول حمد را بخواند پس چون به «إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَ إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ» برسد، این را صد مرتبه مکرر گوید و سوره حمد را در مرتبه آخر تمام کند و بعد از آن سوره توحید را یک بار بخواند. پس آنگاه رکوع و سجود کند و در این هر دو، هفت مرتبه هفت مرتبه تسبیح گوید. پس آنگاه به همین نحو که مذکور شد رکعت دوم به جای آورد و چون از نماز فارغ شود این دعا را بخواند. پس بدرستی که حاجت او برآورده می‌شود البته هر حاجت که باشد مگر آنکه قطع صلح رحمی باشد و دعا این است:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَطَعْتُكَ فَالْمَحْمَدَةُ لَكَ وَ إِنِّي عَصَيْتُكَ فَالْحُجَّةُ لَكَ مِنْكَ الرُّوحُ وَ مِنْكَ الْفَرْجُ
 سُبْحَانَ مَنْ أَنْعَمَ وَ شَكَرَ سُبْحَانَ مَنْ قَدَرَ وَ غَفَرَ اللَّهُمَّ إِنِّي كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ فَإِنِّي قَدْ
 أَطَعْتُكَ فِي أَحَبِّ الْأَشْيَاءِ إِلَيْكَ وَ هُوَ الْإِيْمَانُ بِكَ لَمْ أَتَّخِذْ لَكَ وَ لَدَاءً وَ لَمْ أَدْعُ لَكَ شَرِيكاً
 مَنَّا مِنْكَ بِهِ عَلَيَّ لَا مَنَّا مِنِّي بِهِ عَلَيْكَ وَ قَدْ عَصَيْتُكَ يَا إِلَهِي عَلَى غَيْرِ وَجْهِ الْمُكَابَرَةِ وَ لَا
 الْخُرُوجِ عَنْ عُبُودِيَّتِكَ وَ لَا الْجُحُودِ لِرُبُوبِيَّتِكَ وَ لَكِنْ أَطَعْتُ هَوَايَ وَ أَرْزَلَنِي الشَّيْطَانُ فَلَكَ
 الْحُجَّةُ عَلَيَّ وَ الْبَيَانُ فَإِنِّي تَعَذَّبَنِي فَبِذُنُوبِي غَيْرِ ظَالِمٍ وَ إِنِّي تَغْفِرُ لِي وَ تَرْحَمُنِي فَإِنَّكَ جَوَادٌ
 كَرِيمٌ يَا كَرِيمٌ يَا كَرِيمٌ
 تا آنکه نفس منقطع شود پس این را بگو:

يَا آمِنًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَ كُلِّ شَيْءٍ مِنْكَ خَائِفٌ حَذِرٌ أَسْأَلُكَ بِأَمْنِكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَ خَوْفٍ
 كُلِّ شَيْءٍ مِنْكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُعْطِيَنِي أَمَانًا لِنَفْسِي وَ أَهْلِي وَ
 وُلْدِي وَ سَائِرِ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ حَتَّى لَا أَخَافَ أَحَدًا وَ لَا أُحْذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَبَدًا إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ

شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ يَا كَافِيَ إِبْرَاهِيمَ نُمْرُودَ يَا كَافِيَ مُوسَى فِرْعَوْنَ
أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُكْفِينِي شَرَّ قُلَانِ بْنِ قُلَانِ

پس آنگاه نام آن شخص را بپر که از شرّ او می ترسی و از خدای تعالی نگاهداشتن از شرّ او را طلب نمای. پس بدرستی که خدای تعالی ترا از شرّ آن کس محافظت می کند. پس آنگاه سجده کن و حاجت خود را سؤال کن و به سوی خدای تعالی زاری نمای. پس بدرستی که هیچ بنده مؤمنی و نه زن مؤمنه‌ای نیست که این نماز را نماز کند و این دعا را که مذکور شد هر روز از روی اخلاص بخواند مگر آنکه درهای آسمان برای او گشوده شود و دعای او را در همان وقت و در همان شب و در هر وقت که باشد مستجاب گردد و این از جمله تفضل خدا بر بندگان خود است.

ابن طاووس گوید که در مجموعه دعاهاى مستجاب مروی از پیغمبر و ائمه صلوات الله عليهم یافتم که قطع آن بزرگتر از ثمن ورق و نزدیک به سدس بود که در اول آن بود که این دعای مستجاب بود که: (اللهم أذهب فی قلبی رجاک) یعنی «خداوندا بینداز در دل من امیدواری از تو را». و در آخر آن این عبارت دعای حضرت امام عالم و قائم آل محمد حجة علیه السلام بود و دعا این است:

إِلَهِي بِحَقِّ مَنْ نَجَاكَ وَ بِحَقِّ مَنْ دَعَاكَ فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ تَفَضَّلْ عَلَيَّ فَقَرَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَ
الْمُؤْمِنَاتِ بِالْغِنَاءِ وَ الثَّرْوَةِ وَ عَلَيَّ مَرْضَى الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِالشِّفَاءِ وَ الصِّحَّةِ وَ عَلَيَّ
أَحْيَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِاللُّطْفِ وَ الْكَرَمِ وَ عَلَيَّ أَمْوَاتِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِالْمَغْفِرَةِ وَ
الرَّحْمَةِ وَ عَلَيَّ غُرَبَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِالرَّدِّ إِلَى أَوْطَانِهِمْ سَالِمِينَ غَانِمِينَ بِمُحَمَّدٍ وَ
آلِهِ أَجْمَعِينَ

ابن طاووس علیه الرحمه گوید که: من در سرّ من رأی بودم. پس در وقت سحر دعای حضرت صاحب الامر علیه السلام را شنیدم پس به یاد من باقی ماند از دعائی که آن را خواندند آنکه ذکر فرمودند: الاحیاء منهم و الاموات . و بعد از آن گفتند: و أبقهم یا آنکه گفتند و أحيهم فی عزّنا و ملکنا و سلطاننا و دولتنا. و این حکایت در شب چهارشنبه بیست و سیم شهر ذی قعدة سنه ششصد و سی و هشت هجری بود.

ادعیه حجاب

ذکر آنچه از حجابها مروی از حضرت پیغمبر و حضرات ائمه اثنی عشر صلوات الله علیهم اجمعین انتخاب نموده‌ایم که به برکت آن دعاها احتجاب نموده‌اند از کسی که اراده داشته است آنکه به ایشان بدی نماید.

حجاب حضرت رسول صلی الله علیه و آله

وَ جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَ إِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ
وَلَوْ عَلَى أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا اللَّهُمَّ بِمَا وَارَتْ الْحُجُبُ مِنْ جَلَالِكَ وَ جَمَالِكَ وَ بِمَا أَطَافَ بِهِ الْعَرْشُ
مِنْ بَهَاءِ كَمَالِكَ وَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَ بِمَا تُحِيطُ بِهِ قُدْرَتُكَ مِنْ مَلَكُوتِ سُلْطَانِكَ يَا
مَنْ لَا رَادَّ لِأَمْرِهِ وَ لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ اضْرِبْ بَيْنِي وَ بَيْنَ أَعْدَائِي بِسِتْرِكَ الَّذِي لَا تُفَرِّقُهُ
الْعَوَاصِفُ مِنَ الرِّيَّاحِ وَ لَا تَقْطَعُهُ الْبَوَاتِرُ مِنَ الصُّفَّاحِ وَ لَا تَنْفُذُهُ عَوَامِلُ الرَّمَّاحِ حُلْ يَا شَدِيدَ
الْبَطْشِ بَيْنِي وَ بَيْنَ مَنْ يَرْمِينِي بِخَوَافِقِهِ وَ مَنْ تَسْرِي إِلَي طَوَارِقِهِ وَ فَرِّجْ عَنِّي كُلَّ هَمٍّ وَ
غَمٍّ يَا فَارِجَ هَمٍّ يَعْقُوبَ فَرِّجْ عَنِّي هَمِّي يَا كَاشِفَ ضُرِّ أَيُّوبَ اكشِفْ ضُرِّي وَ اغْلِبْ لِي مَنْ
غَلَبَنِي يَا غَالِبًا غَيْرَ مَغْلُوبٍ وَ رَدِّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَ كَفَى اللَّهُ
الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَ كَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا فَأَيُّدُنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ

حجاب حضرت امیر المؤمنین علیه السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَ تَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ
تَشَاءُ وَ تُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَ تُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. تُولِجُ اللَّيْلَ
فِي النَّهَارِ وَ تُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَ تُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ تُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَ

تَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ خَضَعَتِ الْبَرِيَّةُ لِعَظَمَةِ جَلَالِهِ
 أَجْمَعُونَ وَ ذَلَّ لِعَظَمَةِ عِزِّهِ كُلُّ مُتَعَاظِمٍ مِنْهُمْ وَ لَا يَجِدُ أَحَدٌ مِنْهُمْ إِلَى مَخْلَصًا بَلْ يَجْعَلُهُمُ
 اللَّهُ شَارِدِينَ مُتَمَزِّقِينَ فِي عِزِّ طُغْيَانِهِمْ هَالِكِينَ بِ قَلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ مَلِكِ النَّاسِ إِلِهِ
 النَّاسِ. مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ. الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ
 انغلق عَنِّي بَابُ الْمُتَاخِرِينَ مِنْكُمْ وَ بُهْتَمُ ضَالِّينَ مَطْرُودِينَ بِالصَّاقَاتِ بِالذَّارِيَاتِ بِالْمُرْسَلَاتِ
 بِالنَّازِعَاتِ أَرْجُرْكُمْ عَنِ الْحَرَكَاتِ كُونُوا رَمَادًا لَا تَبْسُطُوا إِلَيَّ يَدَا الْيَوْمِ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَ
 تَكَلَّمْنَا أَيْدِيَهُمْ وَ تَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ وَ لَا يُؤْذَنُ لَهُمْ
 فَيَعْتَذِرُونَ جَمَدَتِ الْأَعْيُنُ وَ خَرِسَتِ الْأَلْسُنُ وَ خَضَعَتِ الرَّقَابُ لِلْمَلِكِ الْخَلْقِ اللَّهُمَّ بِالْعَيْنِ وَ
 الْمِيَمِ وَ الْفَاءِ وَ الْحَاءِ بِنُورِ الْأَشْبَاحِ وَ بِتَلَالُؤِ ضِيَاءِ الْإِصْبَاحِ وَ بِتَقْدِيرِكَ لِي يَا قَدِيرُ فِي
 الْغُدُوِّ وَ الرُّوْحِ اكْفِنِي شَرَّ مَنْ دَبَّ وَ مَشَى وَ تَجَبَّرَ وَ عَتَا اللَّهُ الْغَالِبُ لَا مَلْجَأَ مِنْهُ لِهَارِبٍ
 نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَ فَتْحٌ قَرِيبٌ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَ الْفَتْحُ إِنْ يَنْصُرْكُمْ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ كَتَبَ
 اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَ رُسُلِي إِنْ اللَّهُ قَوِيٌّ عَزِيزٌ آمِنٌ مَنْ اسْتَجَارَ بِاللَّهِ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

حجاب حضرت امام حسن بن علی علیهما السلام

اللَّهُمَّ يَا مَنْ جَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا وَ بَرَزَخًا وَ حِجْرًا مَحْجُورًا يَا ذَا الْقُوَّةِ وَ السُّلْطَانِ يَا
 عَلِيَّ الْمَكَانِ كَيْفَ أَخَافُ وَ أَنْتَ أَمَلِي وَ كَيْفَ أَضَامُ وَ عَلَيْكَ مُتَكَلِّي فَغَطَّنِي مِنْ أَعْدَائِكَ
 بِسِتْرِكَ وَ أَظْهِرْنِي عَلَى أَعْدَائِي بِأَمْرِكَ وَ أَيْدِي بِنَصْرِكَ إِلَيْكَ اللَّجَأُ وَ نَحْوَكِ الْمُتَلَجِّأُ
 فَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرَجًا وَ مَخْرَجًا يَا كَافِي أَهْلِ الْحَرَمِ مِنْ أَصْحَابِ الْفِيلِ وَ الْمُرْسَلِ
 عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ أَرْمِ مَنْ عَادَانِي بِالتَّنْكِيلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 الشِّفَاءَ مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَ النَّصْرَ عَلَى الْأَعْدَاءِ وَ التَّوْفِيقَ لِمَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى يَا إِلَهَ مَنْ فِي السَّمَاءِ

وَ الْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا وَ مَا تَحْتَ الثَّرَى بِكَ اسْتَشْفَى وَ بِكَ اسْتَعْفَى وَ عَلَيْكَ اتَوَكَّلُ
فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

حجاب حضرت امام حسین بن علیّ علیهما السلام

يَا مَنْ شَأْنُهُ الْكِفَايَةُ وَ سُرَادِقُهُ الرَّعَايَةُ يَا مَنْ هُوَ الْغَايَةُ وَ النَّهْيَةُ يَا صَارِفَ السُّوءِ وَ السَّوَايَةَ وَ
الضَّرَّ اصْرِفْ عَنِّي أَذِيَةَ الْعَالَمِينَ مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ أَجْمَعِينَ بِالأَشْبَاحِ النُّورَانِيَّةِ وَ بِالأَسْمَاءِ
السُّرْيَانِيَّةِ وَ بِالأَقْلَامِ الْيُونَانِيَّةِ وَ بِالكَلِمَاتِ الْعِبْرَانِيَّةِ وَ بِمَا نَزَلَ فِي الأَلْوَابِ مِنْ يَقِينِ الْإِيضَاحِ
اجْعَلْنِي اللَّهُمَّ فِي حِرْزِكَ وَ فِي حِرْزِكَ وَ فِي عِيَاذِكَ وَ فِي سِتْرِكَ وَ فِي كَنْفِكَ مِنْ كُلِّ
شَيْطَانٍ مَارِدٍ وَ عَدُوٍّ رَاصِدٍ وَ لَيْئِمٍ مُعَانِدٍ وَ ضِدِّ كُنُودٍ وَ مِنْ كُلِّ حَاسِدٍ بِبِسْمِ اللَّهِ اسْتَشْفَيْتُ
وَ بِسْمِ اللَّهِ اسْتَكْفَيْتُ وَ عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ وَ بِهِ اسْتَعْنْتُ وَ إِلَيْهِ اسْتَعْدَيْتُ عَلَى كُلِّ ظَالِمٍ ظَلَمَ
وَ غَاشِمٍ غَشِمَ وَ طَارِقٍ طَرَقَ وَ زَاجِرٍ زَجَرَ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَ هُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

حجاب حضرت امام زین العابدین علی بن الحسین علیهما السلام

بِسْمِ اللَّهِ اسْتَعْنْتُ وَ بِبِسْمِ اللَّهِ اسْتَجَرْتُ وَ بِهِ اعْتَصَمْتُ وَ مَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
اللَّهُمَّ نَجِّنِي مِنْ طَارِقٍ يَطْرُقُ فِي لَيْلٍ غَاسِقٍ أَوْ صُبْحٍ بَارِقٍ وَ مِنْ كَيْدٍ كُلِّ مَكِيدٍ أَوْ ضِدِّ أَوْ
حَاسِدٍ حَسَدَ زَجَرْتَهُمْ بِ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ. لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا
أَحَدٌ وَ بِالأَسْمِ الْمَكْنُونِ الْمُنْفَرَجِ بَيْنَ الْكَافِ وَ النُّونِ وَ بِالأَسْمِ الْغَامِضِ الْمَكْنُونِ الَّذِي تَكُونُ
مِنْهُ الْكُونُ قَبْلَ أَنْ يَكُونَ أَتَدْرَعُ بِهِ مِنْ كُلِّ مَا نَظَرَتِ الْعُيُونُ وَ حَقَّقَتِ الظُّنُونُ وَ جَعَلْنَا مِنْ
بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ وَ كَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَ كَفَى
بِاللَّهِ نَصِيرًا

حجاب حضرت امام محمد باقر علیہ السلام

اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَمِيعاً خَضَعَ لِنُورِهِ كُلُّ جَبَّارٍ وَ خَمَدَ لِهَيْبَتِهِ أَهْلُ الْأَقْطَارِ وَ هَمَدَ
وَ لَبَدَ جَمِيعُ الْأَشْرَارِ خَاضِعِينَ خَاسِئِينَ لِأَسْمَاءِ رَبِّ الْعَالَمِينَ حَجَبْتُ عَنِّي شُرُورَ جَبَّارِي
الْهَوَاءِ وَ مُسْتَرْقَى السَّمْعِ مِنَ السَّمَاءِ وَ حُلَّالِ الْمَنَازِلِ وَ الدِّيَارِ وَ الْمُتَغَيَّبِينَ فِي الْأَسْحَارِ وَ
الْبَارِزِينَ فِي إِظْهَارِ النَّهَارِ حَجَبْتُكُمْ وَ زَجَرْتُكُمْ مَعَاشِرَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ بِأَسْمَاءِ اللَّهِ الْمَلِكِ
الْجَبَّارِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ بِمِقْدَارٍ لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَ هُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَ هُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ لَا
مَنْجَى لَكُمْ جَمِيعاً مِنْ صَوَاعِقِ الْقُرْآنِ الْمُبِينِ وَ عَظِيمِ أَسْمَاءِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا مَلْجَأَ لِمُؤَدِّكُمْ
وَ لَا مُنْقِذَ لِمُؤَادِّكُمْ وَ لَا مُنْقِذَ لِمُؤَارِبِكُمْ مِنْ رُكْسَةِ التَّشْبِيطِ وَ نِزَاعِ الْمَهِيْطِ (التَّهْبِيطِ وَ
رَوَاجِسِ التَّخْبِيطِ فَرَائِعُكُمْ مَحْبُوسٌ وَ نَجْمٌ طَالِعُكُمْ مَنَحُوسٌ مَطْمُوسٌ وَ شَامِخٌ عِلْمِكُمْ
مَنَكُوسٌ فَاشْتَبِكُوا أَحْيَانًا وَ تَمَزَّقُوا أَشْتَاتًا وَ تَوَاقَعُوا بِأَسْمَاءِ اللَّهِ أَمْوَاتًا اللَّهُ أَغْلَبُ وَ هُوَ غَالِبٌ وَ
إِلَيْهِ يَرْجِعُ كُلُّ شَيْءٍ وَ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ

حجاب حضرت امام جعفر صادق علیہ السلام

يَا مَنْ إِذَا اسْتَعَذْتُ بِهِ أَغَادَنِي وَ إِذَا اسْتَجَرْتُ بِهِ عِنْدَ الشَّدَائِدِ أَجَارَنِي وَ إِذَا اسْتَعَثْتُ بِهِ عِنْدَ
النَّوَابِ أَغَاثَنِي وَ إِذَا اسْتَنْصَرْتُ بِهِ عَلَى عَدُوِّي نَصَرَنِي وَ أَغَاثَنِي إِلَيْكَ الْمَفْرَعُ وَ أَنْتَ الثَّقَةُ
فَاقْمَعْ عَنِّي مَنْ أَرَادَنِي وَ اغْلِبْ لِي مَنْ كَادَنِي يَا مَنْ قَالَ إِنْ يَنْصُرْكُمْ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ يَا
مَنْ نَجَّا نُوحًا مِنْ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ يَا مَنْ نَجَّا لُوطًا مِنْ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ يَا مَنْ نَجَّا هُودًا مِنْ
الْقَوْمِ الْعَادِينَ يَا مَنْ نَجَّا مُحَمَّدًا ص مِنْ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ نَجِّنِي مِنْ أَعْدَائِي وَ أَعْدَائِكَ
بِأَسْمَائِكَ يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ لَا سَبِيلَ لَهُمْ عَلَى مَنْ تَعَوَّذَ بِالْقُرْآنِ وَ اسْتَجَارَ بِالرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى إِنْ بَطَشَ رَبُّكَ لَشَدِيدٌ. إِنَّهُ هُوَ يُبْدِي وَ يُعِيدُ وَ هُوَ
الْغَفُورُ الْوَدُودُ. ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ فَعَالَ لِمَا يُرِيدُ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

حجاب حضرت امام موسی کاظم علیه السلام

تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَ تَحَصَّنْتُ بِذِي الْعِزَّةِ وَ الْجَبْرُوتِ وَ اسْتَعَنْتُ بِذِي
الْكِبْرِيَاءِ وَ الْمَلَكُوتِ مَوْلَايَ اسْتَسَلَّمْتُ إِلَيْكَ فَلَا تُسَلِّمَنِي وَ تَوَكَّلْتُ عَلَيْكَ فَلَا تَخْذُلْنِي وَ
لَجَأْتُ إِلَى ظِلِّكَ الْبَسِيطِ فَلَا تَطْرَحْنِي أَنْتَ الْمَطْلَبُ وَ إِلَيْكَ الْمَهْرَبُ تَعَلَّمْ مَا أَخْفَى وَ مَا
أُغْلِنَ وَ تَعَلَّمْ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَ مَا تُخْفِي الصُّدُورُ فَأَمْسِكْ عَنِّي اللَّهُمَّ أَيْدِيَ الظَّالِمِينَ مِنْ
الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ أَجْمَعِينَ وَ اشْفِنِي وَ عَافِنِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

حجاب حضرت امام علی بن موسی الرضا علیهما السلام

اسْتَسَلَّمْتُ مَوْلَايَ لَكَ وَ أَسَلَّمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ وَ تَوَكَّلْتُ فِي كُلِّ أُمُورِي عَلَيْكَ وَ أَنَا عَبْدُكَ وَ
ابْنُ عَبْدَيْكَ اخْبَأْنِي اللَّهُمَّ فِي سِتْرِكَ عَنْ شِرَارِ خَلْقِكَ وَ اعْصِمْنِي مِنْ كُلِّ أَدَى وَ سُوءِ

بِمَنَّكَ وَ اكْفِنِي شَرَّ كُلِّ ذِي شَرٍّ بِقُدْرَتِكَ اللَّهُمَّ مَنْ كَادَنِي أَوْ أَرَادَنِي فَإِنِّي أَدْرَأُ بِكَ فِي نَحْرِهِ وَ أَسْتَعِينُ بِكَ مِنْهُ وَ أَسْتَعِيدُ مِنْهُ بِحَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ وَ شُدَّةِ عُنَى أَيْدِي الظَّالِمِينَ إِذْ كُنْتَ نَاصِرِي لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ إِلَهَ الْعَالَمِينَ أَسْأَلُكَ كِفَايَةَ الْأَذَى وَ الْعَافِيَةَ وَ الشِّفَاءَ وَ النَّصْرَ عَلَى الْأَعْدَاءِ وَ التَّوْفِيقَ لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَ تَرْضَى يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ يَا جَبَّارَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ يَا رَبَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ

حجاب حضرت امام محمد تقی علیه السلام

الْخَالِقُ أَعْظَمُ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ وَ الرَّازِقُ أَوْسَطُ يَدًا مِنَ الْمَرْزُوقِينَ وَ نَارُ اللَّهِ الْمُؤَصَّدَةُ فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ تَكِيدُ أَفِيدَةَ الْمَرْدَةِ وَ تَرُدُّ كَيْدَ الْحَسَدَةِ بِالْأَفْسَامِ بِالْأَحْكَامِ بِاللُّوْحِ الْمَحْفُوظِ وَ الْحِجَابِ الْمَضْرُوبِ بَعْرَشِ رَبَّنَا الْعَظِيمِ احْتَجَبْتُ وَ اسْتَتَرْتُ وَ اسْتَجَرْتُ وَ اعْتَصَمْتُ وَ تَخَصَّنْتُ بِالْمِ وَ بِكَهَيْعِصِ وَ بِطِهٍ وَ بِطَسْمِ وَ بِحِمِّ وَ بِحَمَعِسِقِ وَ نِ وَ بِطَسِ وَ بِقِ وَ الْقُرْآنِ الْمَجِيدِ وَ إِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ وَ اللَّهُ وَلِيٌّ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ

حجاب حضرت امام علی نقی علیه السلام

وَ إِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَ بَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا. وَ جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَ إِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنْ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ تَوَكَّلِي وَ أَنْتَ حَسْبِي وَ أَمَلِي وَ مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ تَبَارَكَ إِلَهَ إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْمَاعِيلَ وَ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ رَبُّ الْأَرْبَابِ وَ مَالِكُ الْمُلُوكِ وَ جَبَّارُ الْجَبَابِرَةِ وَ مَلِكُ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ رَبُّ أَرْسِلْ إِلَيَّ مِنْكَ رَحْمَةً يَا رَحِيمُ الْبِسْنَى مِنْكَ عَافِيَةٌ وَ ازرع في قلبی من نورک

وَ اِخْبَانِي مِنْ عَدُوِّكَ وَ اِحْفَظْنِي فِي لَيْلِي وَ نَهَارِي بِعَيْنِكَ يَا اَنْسَ كُلِّ مُسْتَوْحِشٍ وَ اِلَهَ الْعَالَمِينَ قُلْ مَنْ يَكْلُوْكُمْ بِاللَّيْلِ وَ النَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ حَسْبِيَ اللّٰهُ كَافِيًا وَ مُعِينًا وَ مُعَافِيًا فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

حجاب حضرت امام حسن عسکری علیه السلام

اللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَشْهَدُ بِحَقِيْقَةِ اِيْمَانِي وَ عَقْدِ عَزَمَاتِ يَقِيْنِي وَ خَالِصِ صَرِيْحِ تَوْحِيْدِي وَ خَفِيٍّ سَطَوَاتِ سِرِّيْ وَ شَعْرِيْ وَ بَشْرِيْ وَ لَحْمِيْ وَ دَمِيْ وَ صَمِيْمِ قَلْبِيْ وَ جَوَارِحِيْ وَ لُبِّيْ بِاَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ مَالِكُ الْمُلْكِ وَ جَبَّارُ الْجَبَابِرَةِ وَ مَلِكُ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ تُعَزُّ مَنْ تَشَاءُ وَ تُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ فَاَعِزَّنِيْ بِعِزَّتِكَ وَ اَقْهَرُ لِيْ مَنْ اَرَادَنِيْ بِسَطْوَتِكَ وَ اِخْبَانِيْ مِنْ اَعْدَائِيْ فِيْ سِتْرِكَ صَمِّ بَكْمٍ عُمِيٍّ فَهَمُّ لَا يَرْجِعُونَ وَ جَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ سَدًّا وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَاغْشَيْنَاهُمْ فَهَمُّ لَا يُبْصِرُونَ بِعِزَّةِ اللّٰهِ اسْتَجَرْنَا وَ بِاَسْمَاءِ اللّٰهِ اِيَّاكُمْ طَرَدْنَا وَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا وَ هُوَ حَسْبُنَا وَ نِعْمَ الْوَكِيْلُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ صَلَّى اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَ اٰلِهِ الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ وَ حَسْبُنَا اللّٰهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيْلُ وَ هُوَ نِعْمَ الْمَوْلٰى وَ نِعْمَ النَّصِيْرُ وَ مَا لَنَا اِلَّا نَتَوَكَّلَ عَلٰى اللّٰهِ وَ قَدْ هَدَانَا سُبُّلَنَا وَ لَنْصَبِرَنَّ عَلٰى مَا اٰذَيْتُمُوْنَا وَ عَلٰى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُوْنَ وَ مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلٰى اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهُ اِنَّ اللّٰهَ بِالْغُ اْمْرِهٖ قَدْ جَعَلَ اللّٰهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا

حجاب مولای ما حضرت صاحب العصر و الزمان علیه السلام

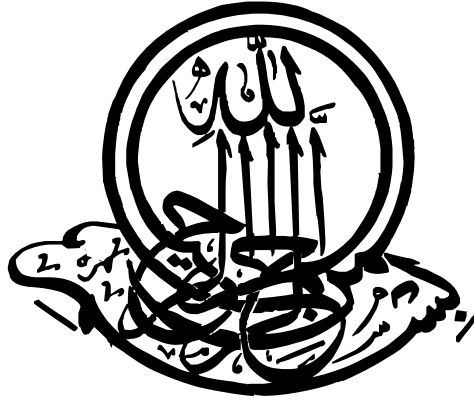
اللّٰهُمَّ احْجُبْنِيْ عَنْ عِيُوْنِ اَعْدَائِيْ وَ اجْمَعْ بَيْنِيْ وَ بَيْنَ اَوْلِيَائِيْ وَ اَنْجِزْ لِيْ مَا وَعَدْتَنِيْ وَ اِحْفَظْنِيْ فِيْ غَيْبَتِيْ اِلٰى اَنْ تَاذَنْ لِيْ فِيْ ظَهْرِيْ وَ اٰخِيْ بِيْ مَا دَرَسَ مِنْ فُرُوْصِكَ وَ

سُنِّكَ وَ عَجَّلْ فَرَجِي وَ سَهِّلْ مَخْرَجِي وَ اجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا وَ افْتَحْ لِي
فَتْحًا مُبِينًا وَ اهْدِنِي صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا وَ قِنِي جَمِيعَ مَا أَحَازِرُهُ مِنَ الظَّالِمِينَ وَ احْجُبْنِي عَنْ
أَعْيُنِ البَاغِضِينَ النَّاصِبِينَ العِدَاوَةَ لِأَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ وَ لَا يَصِلْ إِلَيَّ مِنْهُمْ أَحَدٌ بِسُوءٍ فَإِذَا
أَذْنَتَ فِي ظُهُورِي فَأَيِّدْنِي بِجُنُودِكَ وَ اجْعَلْ مَنْ يَتَّبَعُنِي لِنُصْرَةِ دِينِكَ مُؤَيِّدِينَ وَ فِي
سَبِيلِكَ مُجَاهِدِينَ وَ عَلَيَّ مَنْ أَرَادَنِي وَ أَرَادَهُمْ بِسُوءٍ مَنْصُورِينَ وَ وَقِّفْنِي لِإِقَامَةِ حُدُودِكَ وَ
انْصُرْنِي عَلَيَّ مَنْ تَعَدَّى مَحْدُودَكَ وَ انْصُرِ الحَقَّ وَ أَزْهِقِ البَاطِلَ إِنَّ البَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا وَ
أُورِدْ عَلَيَّ مِنْ شِيَعَتِي وَ أَنْصَارِي مَنْ تَقَرَّبَ بِهِمُ العَيْنُ وَ يَشُدُّ بِهِمُ الأَزْرُ وَ اجْعَلْهُمْ فِي حِرْزِكَ
وَ أَمْنِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

ابن طاووس علیه الرحمه گوید که این حجابها از دعاهائی است که من ملهم شدم و بخاطرم رسید آنکه آنها را بخوانم در روزی که سیلاب تمام شهر را فرو گرفته بود و نزدیک بود که همه مردمان غرق شوند و به سبب زیادتی و طغیان آب و زیادتی آن، به سلامت بیرون رفتن مردمان از آن دشوار بود، آنکه هر عمارتی و بنائی که به آن سیلاب می رسید، خراب می شد.

پس این حجابها را خواندم و دعای ما مستجاب گردید و مردمان به جاهای خود قرار گرفتند و آن بلیه و حادثه برطرف شد و ما از آن نجات یافتیم و به سلامت باقی ماندیم.

دعاهائی کہ بہ خاطر من رسیدہ است

ابن طاووس گوید کہ: دعاهائی را ذکر می‌کنم کہ بخاطر من رسیدہ است و آن این است:

اللَّهُمَّ إِذَا أَنْ اسْتَدْعَاؤُكَ لِرُوحِي أَنْ تَقْدَمَ عَلَيْكَ فَإِنِّي مِنَ الْآنِ قَدْ جَعَلْتُهَا مُسْتَجِيرَةً بِكَ وَ
ضَيْفًا لَكَ وَ هَارِبَةً مِنْكَ إِلَيْكَ وَ قَدْ أَمَرْتُ بِأَمَانِ الْمُسْتَجِيرِ وَ إِكْرَامِ الضَّيْفِ الْفَقِيرِ وَ التَّعَطُّفِ
عَلَى الْهَارِبِ الْأَسِيرِ فَاجْعَلْ رُوحِي فِي جَمَلَةِ الْأَمِينِ الْمُسْتَجِيرِينَ وَ الضُّيُوفِ الْمُكْرَمِينَ وَ
الْأَسْرَاءِ الْمَرْحُومِينَ

دعائی دیگر کہ بہ خاطر من رسیدہ است

اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَرَّفْتَنِي بِكَ وَ دَلَلْتَنِي عَلَيْكَ فَمَدَدْتُ يَدِي بِكَ إِلَيْكَ مُنْذُ خَمْسِينَ سَنَةً بِذَلِكَ سُؤْلِهَا فَإِنْ كَانَتْ ظَفِرَتْ مِنْكَ بِأَمَالِهَا فَأَكْرِمْهَا فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِهَا لِظَفْرِهَا بِمَا لَكَ إِقْبَالُهَا وَإِنْ كَانَتْ قَدْ خَابَتْ فِي سُؤْلِهَا فَارْحَمْ مَنْ قَدْ بَلَغَتْ بِسُوءِ أَعْمَالِهَا إِلَى أَنْ تَسْأَلَ خَمْسِينَ سَنَةً فِي السِّرِّ وَالْإِعْلَانِ مِمَّنْ لَا يَنْقُصُهُ الْإِحْسَانُ وَلَا يَزِيدُهُ الْحِرْمَانُ وَ عَادَتْ مِنْ بَابِهِ بِالْخَيْبَةِ وَالْحِرْمَانِ

دعائی دیگر که به خاطر من رسیده است

اللَّهُمَّ إِنِّي مَا رَحِمْتُ رُوحِي حِينَ عَرَّضْتُهَا لِإِعْرَاضِكَ عَنْهَا وَ عَدُوِّكَ وَ عَدُوِّي الشَّيْطَانُ مَا رَحِمَهَا وَ شَمِتَ بِمَا وَقَعَ مِنْهَا وَ مَا بَقِيَ مَعَهَا إِلَّا أَنْتَ فَلَا تَرْضَ لِجِلْمِكَ وَ رَحْمَتِكَ وَ كَرَمِكَ أَنْ تَكُونَ كَوَاحِدٍ مِنَّا فِي تَرْكِ الرَّحْمَةِ لَهَا وَ الْعِنَايَةِ بِهَا

ادعیه پراکنده

دعای آدم علیه السلام

پس از آن جمله آن کلماتی است که آدم علیه السلام به آنها از جانب پروردگار خود رسید پس به برکت آنها توبه او قبول شد.

ما به سندهای خود روایت کرده شدیم تا به سعد بن عبد الله و او در کتاب فضل الدعاء نقل نموده است به سندهای خود تا محمد بن مسلم از حضرت ابو جعفر امام محمد باقر علیه السلام که فرمودند کلماتی که حضرت آدم علیه السلام از جانب پروردگار خود به آنها رسید، این است آنها:

اللَّهُمَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ عَمِلْتُ سُوءًا وَظَلَمْتُ نَفْسِي فَاعْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ
الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ إِنِّي عَمِلْتُ سُوءًا وَظَلَمْتُ نَفْسِي فَاعْفِرْ لِي إِنَّكَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ

از آن جمله دعائی است که آن را خدای عزّ و جل به حضرت آدم علیه السلام جهت دفع وسواس شیطانی و خیالات نفسانی تعلیم نمود.

ابن طاووس علیه الرّحمه گوید که ما به سندهای خود تا به سعد بن عبد الله روایت کرده شدیم و او در کتاب فضل الدعاء نقل نموده به سندهای خود تا هشام بن سالم از حضرت ابو عبد الله امام جعفر صادق علیه السلام که فرمودند آن که آدم علیه السلام به جناب اقدس الهی از خیالات باطله نفس شکوه نمود. پس جبرئیل نازل شد و به آدم گفت که این را بگو:

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

پس چون آدم علیه السلام این را گفت، خدای تعالی آن خیالات را از او برطرف نمود. پس این است شان نزول کلمه لا حول و لا قوه الا بالله.

دعای حضرت آدم علیه السلام به روایتی دیگر است در هنگامی که به او از جانب پروردگار کلماتی چند رسید

ابن طاووس گوید که: ممکن است که مراد به کلمات، این دعا و دعاء سابق هر دو باشد و دعا این است:

هُوَ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ لَا يَرُدُّ غَضَبَكَ إِلَّا حِلْمُكَ وَلَا يُنْجِي مِنْ عُقُوبَتِكَ إِلَّا التَّضَرُّعُ إِلَيْكَ
حَاجَتِي الَّتِي إِنْ أُعْطِيتَنِيهَا لَمْ يَضُرَّنِي مَا حَرَمْتَنِي وَإِنْ حَرَمْتَنِيهَا لَمْ يَنْفَعْنِي مَا أُعْطِيتَنِي
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ يَا ذَا الْعَرْشِ الشَّامِخِ الْمُنِيفِ يَا ذَا
الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ الْبَادِخِ الْعَظِيمِ يَا ذَا الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ يَا صَرِيخَ
الْمُسْتَصْرِخِينَ وَ يَا مَنْزُولًا بِهِ كُلُّ حَاجَةٍ إِنْ كُنْتَ قَدْ رَضِيتَ عَنِّي فَازِدْ عَنِّي رِضًا مِنْكَ وَ
قَرِّبْنِي مِنْكَ زُلْفَى وَ إِلَّا تَكُنْ رَضِيتَ عَنِّي فَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ بِفَضْلِكَ عَلَيْهِمْ لَمَّا رَضِيتَ
عَنِّي إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

پس آنگاه حضرت ابو عبد الله علیه السلام فرمودند که این است آن دعائی که به او آدم علیه السلام از جانب پروردگار خود رسید. پس خدای تعالی به برکت این دعا توبه آدم علیه السلام را قبول نمود و به او وحی فرستادند که: ای آدم مرا به حق محمد سؤال کردی و حال آنکه او را ندیده‌ای. پس آدم گفت که اسم او را دیدم که با اسم تو بر عرش نوشته بود. زیرا که بر عرش «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ» نوشته شده بود. راوی حدیث گوید: قسم بخدا که این دعا را نه در پنهانی و نه در آشکارا و نه در سختی و نه در رفاهیت نخواندم مگر آنکه خدای تعالی حاجت مرا به برکت این دعا برآورد.

دعای نوح علیه السلام

ابن طاووس علیه الرحمه گوید که: در جزو چهارم از کتاب دفع هموم و احزان یافتیم که تالیف احمد بن داود نعمانی است آنکه چون نوح علیه السلام به هول آب دریا و موجها آن نظر نمود، در دل او ترس عظیمی داخل شد. پس خدای عز و جل به او وحی فرستاد که هزار مرتبه «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» بگو تا آنکه ترا نجات دهم. پس چون باد داخل پرده بادبان کشتی شد، حضرت نوح علیه السلام هزار مرتبه «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» گفت. پس او را خدای تعالی به برکت این کلمه نجات داد.

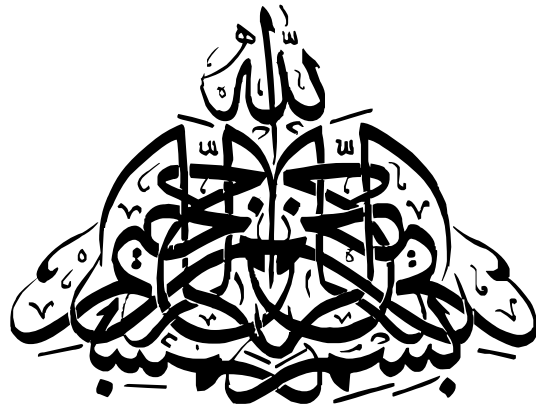
دعای ادريس عليه السلام

ابن طاووس علیه الرحمه گوید که منقول از حسن بصری یافتیم آنکه چون خدای تعالی ادريس عليه السلام را به (سوی) قوم او فرستاد این نامها را به او تعلیم و وحی کرد که این نامها را آهسته و در نفس خود بگوید و آنها را برای قوم خود ظاهر نکند و خدا را به این نامها بخواند و به برکت این دعا بود که خدای تعالی او را به آسمان به مکانی بلند برد. پس بعد از آن این دعا را به موسی تعلیم نمود و بعد از آن به حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و آن حضرت این دعا را در جنگ احزاب خواندند. حسن بصری گوید که: من از ترس حجاج پنهان بودم و این دعا را خواندم پس خدای تعالی شر او را از من نگاهداشت و هر آینه بر من کسان او شش مرتبه داخل شدند و من این دعا را خواندم پس مرا ندیدند و خدای تعالی چشمهای ایشان را از دیدن من پوشانید.

راوی گوید که این دعا را جهت طلبیدن آموزش همه گناهان بخوان. پس حاجت خود را از مطلب آخرت و دنیا سؤال کن پس بدرستی که حاجت تو ان شاء الله برآورده می‌شود و این دعا چهل اسم است و آن این است:

۱ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَ وَّارِثَهُ ۲ يَا إِلَهَ الْأَلِهَةِ الرَّفِيعَ جَلَّالَهُ ۳ يَا اللَّهُ
الْمَحْمُودُ فِي كُلِّ فِعَالِهِ ۴ يَا رَحْمَانَ كُلِّ شَيْءٍ وَ رَاحِمَهُ ۵ يَا حَيُّ حِينَ لَا حَيَّ فِي دَيْمُومِيَّهِ
مُلْكِهِ وَ بَقَائِهِ ۶ يَا قَيُّوْمُ فَلَا شَيْءَ يَفُوتُ عِلْمَهُ وَ لَا يَتَّوَدُّهُ ۷ يَا وَاحِدَ الْبَاقِي أَوَّلَ كُلِّ شَيْءٍ وَ
آخِرَهُ ۸ يَا دَائِمُ بِلَا فَنَاءٍ وَ لَا زَوَالٍ لِمُلْكِهِ ۹ يَا صَمَدٌ مِنْ غَيْرِ شَبِيهِهِ وَ لَا شَيْءَ كَمِثْلِهِ ۱۰ يَا
بَارِيُّ فَلَا شَيْءَ كُفُوهُ وَ لَا مَكَانَ لِيُوصَفِهِ ۱۱ يَا كَبِيرُ أَنْتَ الَّذِي لَا تَهْتَدِي الْقُلُوبُ لِيُوصَفِ

عَظَمَتِهِ ۱۲ يَا بَارِيَّ النَّفُوسِ بِلَا مِثَالٍ خَلَا مِنْ غَيْرِهِ ۱۳ يَا زَاكِي الطَّاهِرِ مِنْ كُلِّ آفَةٍ بِقُدْسِهِ
۱۴ يَا كَافِي المَوْسِعِ لِمَا خَلَقَ مِنْ عَطَايَا فَضْلِهِ ۱۵ يَا نَقِيَّ مِنْ كُلِّ جَوْرٍ لَمْ يَرْضَهُ وَ لَمْ
يُخَالِطْهُ فَعَالَهُ ۱۶ يَا حَنَّانُ أَنْتَ الَّذِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَتُهُ ۱۷ يَا مَنَّانُ ذَا الْإِحْسَانِ قَدْ
عَمَّ الْخَلَائِقَ مِنْهُ ۱۸ يَا دَيَّانَ الْعِبَادِ كُلِّ يَقُومُ خَاضِعاً لِرَهْبَتِهِ ۱۹ يَا خَالِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ
وَ الْأَرْضِ وَ كُلِّ إِلَيْهِ مَعَادُهُ ۲۰ يَا رَحِيمَ كُلِّ صَرِيخٍ وَ مَكْرُوبٍ وَ غِيَاثَهُ وَ مَعَادَهُ ۲۱ يَا تَامُّ فَلَا
تَصِفُ الْأَلْسُنُ كُنْهَ جَلَالِهِ وَ مُلْكِهِ وَ عِزَّهُ ۲۲ يَا مُبْدِعَ (مُبْدِيَّ) الْبَدَائِعِ لَمْ يَبْغِ فِي إِنْشَائِهَا عَوْنًا
مِنْ خَلْقِهِ ۲۳ يَا عَلَّامَ الْغُيُوبِ فَلَا يَتُودُهُ شَيْءٌ مِنْ حِفْظِهِ ۲۴ يَا حَلِيمَ ذَا الْأَنَاءِ فَلَا يَعْدِلُهُ
شَيْءٌ مِنْ خَلْقِهِ ۲۵ يَا مُعِيدَ مَا أَفْنَاهُ إِذَا بَرَزَ الْخَلَائِقُ لِدَعْوَتِهِ مِنْ مَخَافَتِهِ ۲۶ يَا حَمِيدَ
الْفِعَالِ ذَا الْمَنْ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ بِلُطْفِهِ ۲۷ يَا عَزِيزَ الْمَنِيْعِ الْغَالِبِ عَلَى أَمْرِهِ فَلَا شَيْءٌ
يُعَادِلُهُ ۲۸ يَا قَاهِرُ ذَا الْبَطْشِ الشَّدِيدِ أَنْتَ الَّذِي لَا يُطَاقُ انْتِقَامُهُ ۲۹ يَا قَرِيبَ الْمُتَعَالَى فَوْقَ
كُلِّ شَيْءٍ عُلُوُّ ارْتِفَاعِهِ ۳۰ يَا مُدِلَّ كُلِّ جَبَّارٍ بِقَهْرٍ عَزِيزِ سُلْطَانِهِ ۳۱ يَا نُورَ كُلِّ شَيْءٍ وَ هُدَاهُ
أَنْتَ الَّذِي فَلَقَ الظُّلُمَاتِ نُورَهُ ۳۲ يَا قُدُّوسُ الطَّاهِرِ مِنْ كُلِّ سُوءٍ فَلَا شَيْءٌ يُعَارِزُهُ مِنْ خَلْقِهِ
۳۳ يَا عَالِي الشَّامِخِ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ عُلُوُّ ارْتِفَاعِهِ 34 يَا مُبْدِيَّ الْبَدَايَا وَ مُعِيدَهَا بَعْدَ فَنَائِهَا
بِقُدْرَتِهِ ۳۵ يَا جَلِيلَ الْمُتَكَبِّرِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ فَالْعَدْلُ أَمْرُهُ وَ الصِّدْقُ وَعْدُهُ ۳۶ يَا مَحْمُودُ فَلَا
تَسْتَطِيعُ الْأَوْهَامُ كُلَّ شَأْنِهِ وَ مَجْدِهِ ۳۷ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ ذَا الْعَدْلِ أَنْتَ الَّذِي مَلَأَ كُلَّ شَيْءٍ
عَدْلُهُ ۳۸ يَا عَظِيمَ ذَا التَّنَاءِ الْفَاخِرِ وَ ذَا الْعِزِّ وَ الْمَجْدِ وَ الْكِبْرِيَاءِ فَلَا يَذِلُّ عِزُّهُ ۳۹ يَا عَجِيبُ
فَلَا تَنْطِقُ الْأَلْسِنَةُ بِكُلِّ آلَائِهِ وَ ثَنَائِهِ ۴۰ يَا غِيَاثِي عِنْدَ كُلِّ كُرْبَةٍ وَ يَا مُجِيبِي عِنْدَ كُلِّ دَعْوَةٍ
أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ يَا رَبَّ الصَّلَاةِ عَلَى نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ أَمَانًا مِنْ عُقُوبَاتِ الدُّنْيَا
وَ الْآخِرَةِ وَ أَنْ تَحْبِسَ عَنِّي أَبْصَارَ الظُّلْمَةِ الْمُرِيدِينَ بِي السُّوءِ وَ أَنْ تَصْرِفَ قُلُوبَهُمْ عَن شَرِّ
مَا يُضْمِرُونَ إِلَيَّ خَيْرٍ مَا لَا يَمْلِكُهُ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ هَذَا الدُّعَاءُ وَ مِنْكَ الْإِجَابَةُ وَ هَذَا الْجُهْدُ وَ
عَلَيْكَ التُّكْلَانُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

دعای ابراهیم علیه السلام

ابن طاوس گوید که: و سابقا نیز روایتی دیگر در دعای ابراهیم علیه السلام مذکور شد در هنگامی که در آتش انداخته شد، پس خدای تعالی او را به برکت این دعا نجات داد. و در روایتی ذکر شده که این دعا از جمله اسرار بزرگ است و از برای آن قدری و منزلتی بسیار نزد خدای سبحانه و تعالی است. پس در آن روایت این دعا ذکر شده است و لفظ آن این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ أَنْتَ الْمَرْهُوبُ
يَرْهَبُ مِنْكَ جَمِيعُ خَلْقِكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ أَنْتَ الرَّفِيعُ عَرْشُكَ مِنْ فَوْقِ
سَبْعِ سَمَاوَاتِكَ وَ أَنْتَ الْمُظِلُّ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ لَا يُظِلُّ شَيْءٌ عَلَيْكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
يَا اللَّهُ أَنْتَ أَعْظَمُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ فَلَا يَصِلُ أَحَدٌ عَظَمَتِكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
نُورَ النُّورِ قَدْ اسْتَضَاءَ بِنُورِكَ أَهْلُ سَمَاوَاتِكَ وَ أَرْضِكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَا
إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ تَعَالَيْتَ أَنْ يَكُونَ لَكَ شَرِيكٌ وَ تَكَبَّرْتَ أَنْ يَكُونَ لَكَ ضِدٌّ يَا نُورَ النُّورِ يَا نُورَ كُلِّ
نُورٍ لَا خَامِدَ لِنُورِكَ يَا مَلِيكَ كُلِّ مَلِيكِ تَبَقَى وَ يَفْنَى غَيْرُكَ يَا نُورَ النُّورِ يَا مَنْ مَلَأَ أَرْكَانَ
السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ بِعَظَمَتِهِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا هُوَ يَا هُوَ يَا مَنْ لَيْسَ كَهَوِ
يَا مَنْ لَا هُوَ إِلَّا هُوَ أَغْنَى السَّاعَةَ السَّاعَةَ يَا مَنْ أَمْرُهُ كَلِمَحِ الْبَصْرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ يَا أَهْيَا
شَرَاهِيَا آذُونِي أَصْبَاوُثِ آلِ شَدَايَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا
رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا غَايَةَ رَغْبَتَاهُ وَ مُنْتَهَاهُ

چون حضرت ابراهیم علیه السلام این دعا را خواندند، همه فرشتگان از آواز ابراهیم علیه السلام تعجب کردند و در این هنگام ندائی از جانب بالای آسمانها در رسید که: یا نارُ کونی بَرْداً وَ سَلاماً عَلیٰ اِبْرَاهِیمَ یعنی:

«ای آتش باش تو سرد و سلامت بر ابراهیم». پس آنگاه آتش زودتر از چشم بر هم زدنی خاموش شد.

دعای یوسف علیه السلام

و از آن جمله دعای یوسف علیه السلام است در هنگامی که در چاه انداخته شد.

ابن طاووس علیه الرّحمة گوید که: ما به سندهای خود روایت کرده شدیم تا به سعید بن هبیه الله راوندی و او در کتاب خود «قصص الأنبياء علیهم السلام» به سندهای خود ذکر نموده که در آن کتاب تا به حضرت ابا عبد الله امام جعفر صادق علیه السلام ذکر نموده است آنکه فرمودند که: چون برادران یوسف او را در چاه انداختند، جبرئیل علیه السلام فرود آمد و گفت: ای پسر کی ترا به این چاه انداخت؟ یوسف گفت که: برادران من از جهت آنکه قرب و منزلت مرا در پیش پدر حسد بردند.

جبرئیل علیه السلام گفت: آیا می‌خواهی که از این چاه بیرون روی؟ یوسف گفت که: اختیار این با خدای ابراهیم و اسحاق و یعقوب است. جبرئیل گفت بدرستی که خدای تعالی می‌فرماید که این دعا را بخوان:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ لِي مِنْ أَمْرِي فَرْجًا وَ مَخْرَجًا وَ تَرْزُقَنِي مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُ وَ مِنْ حَيْثُ لَا أَحْتَسِبُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

ابن طاووس گوید که: در مجلد پنجم از کتاب حلیه الاولیاء تصنیف ابو نعیم در حدیث خراسانی دیدم آنکه داود علیه السلام گفت: ای پروردگار من به چه جهت بنی اسرائیل هر گاه به ایشان اندوهی یا شدتی و بلائی وارد می‌شد، می‌گفتند که: ای خدای ابراهیم و اسحاق و یعقوب. پس جناب اقدس الهی به داود وحی فرستاد که از جهت آنکه من ابراهیم علیه السلام را میان تحصیل رضاء من و میان چیزی از امور دنیوی مخیر نکردم، مگر و حال آنکه تحصیل رضاء مرا بر آن چیز اختیار نمود و اسحق برای من جان خود را بخشید و یعقوب را هر گاه او را به بلائی مبتلا ساختم پس به من در آن بلا بد گمان نشد و صبر نمود تا آنکه از او آن بلا را برطرف کردم.

دعای حضرت یوسف علیه السلام در هنگامی که در چاه انداخته شده بود

که آن را به روایتی دیگر یافتیم و ظاهر آن است که این هر دو دعا را خواندند و دعا این است:

يَا صَرِيحَ الْمُسْتَصْرِحِينَ وَ يَا غَوْثَ الْمُسْتَغِيثِينَ وَ يَا مُفْرَجَ كُرْبِ الْمَكْرُوبِينَ قَدْ تَرَى مَكَانِي
وَ تَعْرِفُ حَالِي وَ لَا يَخْفَى عَلَيْكَ شَيْءٌ مِنْ أَمْرِي

دعاء یوسف علیه السلام است در بعضی اوقات مبتلا شدن او به بلائی

يَا رَاحِمَ الْمَسَاكِينِ وَ يَا رَازِقَ الْمُتَكَلِّمِينَ وَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَ يَا مَالِكَ يَوْمِ الدِّينِ وَ يَا غِيَاثَ
الْمَكْرُوبِينَ وَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَ يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ وَ يَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ وَ يَا
خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ وَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ يَا كَبِيرَ كُلِّ كَبِيرٍ وَ يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ لَا وَزِيرَ يَا
مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا مَنْ هُوَ عَلَيْهِمْ خَبِيرٌ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ يَا خَالِقَ
الشَّمْسِ وَ الْقَمَرِ الْمُنِيرِ يَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَسِيرِ يَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ يَا مُطْلِقَ الْمُكَبَّلِ
الْأَسِيرِ يَا مُدَبِّرَ الْأَمْرِ ثُمَّ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ يَا مَنْ لَا يُجَارُ عَلَيْهِ وَ هُوَ يُجِيرُ يَا مَنْ يُحْيِي الْمَوْتَى وَ
هُوَ عَلَيْهِ يَسِيرٌ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا مُغْنِيَ الْفَقِيرِ الضَّرِيرِ يَا حَافِظَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ
يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ خَافِيَةٌ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ يَا غَافِرَ الذُّنُوبِ يَا
عَلَّامَ الْغُيُوبِ يَا سَاتِرَ الْعُيُوبِ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَغْفِرَ لِي وَ
لِوَالِدَيَّ وَ تَجَاوِزَ عَنَّا فِيمَا تَعَلَّمُ فَإِنَّكَ الْأَعَزُّ الْأَكْرَمُ

ابن طاووس گوید که: ظاهر است که فقره «أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ» تا به آخر، از زیادتى راوى باشد

دعاء یوسف علیه السلام در هنگامی که او را عزیز مصر نسبت به زلیخا تهمت زد

پس یوسف علیه السلام دو رکعت نماز گذارد، سر خود را به جانب آسمان بلند گردانید و این دعا را خواند و دعا این است:

اللَّهُمَّ ارْحَمْ صِغْرَ سِنِّي وَ ضَعْفَ رُكْنِي وَ قِلَّةَ حِيلَتِي فَ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ فَ اذْكُرْنِي بِصَلٰحِ يَعْقُوْبَ وَ صَبْرِ اِسْحٰقَ وَ يَقِيْنِ اِسْمَاعِيْلَ وَ شَيْبَةَ اِبْرٰهِيْمَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

پس آنگاه فرشتگان آسمانها به سبب گریه کردن یوسف علیه السلام گریستند!

دعای یعقوب علیه السلام

و از آن جمله دعاء یعقوب علیه السلام است در هنگامی که خدای عزّ و جلّ به او یوسف علیه السلام را برگردانید. و آن این است:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ يَا مَنْ خَلَقَ الْخَلْقَ بِغَيْرِ مِثَالٍ وَ يَا مَنْ بَسَطَ الْاَرْضَ بِغَيْرِ اَعْوَانٍ وَ
يَا مَنْ دَبَّرَ الْاُمُوْرَ بِغَيْرِ وَزِيْرٍ وَ يَا مَنْ يَرْزُقُ الْخَلْقَ بِغَيْرِ مُشِيْرٍ وَ يَا مَنْ يُخْرَبُ الدُّنْيَا بِغَيْرِ
اِسْتِيْمَارٍ ثُمَّ تَدْعُوْ بِمَا شِئْتَ تُسْتَجَابُ

دعای ایوب علیه السلام

اللَّهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ الْيَوْمَ فَاَعِزَّنِيْ وَ اَسْتَجِيْرُ بِكَ الْيَوْمَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ فَاَجِرْنِيْ وَ اَسْتَعِيْثُ
بِكَ الْيَوْمَ فَاغِثْنِيْ وَ اَسْتَصْرِخُكَ الْيَوْمَ عَلٰى عَدُوْكَ وَ عَدُوِّيْ فَاَصْرُخْنِيْ وَ اَسْتَنْصِرُكَ الْيَوْمَ
فَاَنْصُرْنِيْ وَ اَسْتَعِيْنُ بِكَ الْيَوْمَ عَلٰى اَمْرِيْ فَاَعِنِّيْ وَ اَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ فَاكْفِنِيْ وَ اَعْتَصِمُ بِكَ
فَاعْصِمْنِيْ وَ اَمْنُ بِكَ فَاَمِنِّيْ وَ اَسْأَلُكَ فَاَعْطِنِيْ وَ اَسْتَرْزُقُكَ فَاَرْزُقْنِيْ وَ اَسْتَغْفِرُكَ فَاغْفِرْ لِيْ
وَ اَدْعُوْكَ فَاذْكُرْنِيْ وَ اَسْتَرْحِمُكَ فَاَرْحَمْنِيْ

دعاء موسی علیه السلام در هنگامی که به نزد فرعون رفت

اللَّهُمَّ بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ الَّذِي نَوَّاصِي الْعِبَادِ بِيَدِكَ فَإِنَّ فِرْعَوْنَ
وَ جَمِيعَ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَ أَهْلِ الْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا عَبِيدُكَ نَوَّاصِيهِمْ بِيَدِكَ وَ أَنْتَ تَصْرِفُ
الْقُلُوبَ حَيْثُ شِئْتَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِخَيْرِكَ مِنْ شَرِّهِ وَ أَسْأَلُكَ بِخَيْرِكَ مِنْ خَيْرِهِ عَزَّ
جَارُكَ وَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَ لَا إِلَهَ غَيْرُكَ كُنْ لَنَا جَارًا مِنْ فِرْعَوْنَ وَ جُنُودِهِ

پس بعد از آنکه موسی علیه السلام این دعا را خواند و بر فرعون داخل شد، خدای تعالی به او پوشانید سپری را که نگاهداشت او را از آنکه ضرر و قهر و شدت سطوت پادشاهی فرعون به عون الله تعالی به او برسد.

دعاء دیگری برای موسی علیه السلام

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَ
رَبِّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْرَأُ بِكَ فِي
نَحْرِهِ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَ أَسْتَعِينُكَ عَلَيْهِ فَكَفِّنِيهِ بِمَا شِئْتَ

دعای یوشع علیه السلام

و از آن جمله دعای یوشع بن نون وصی موسی علیهما السلام است.

ابن طاووس علیه الرحمه گوید که: من به سندهای خود تا به سعد بن عبد الله روایت کرده شدم و او در کتاب فضل الدعاء به سندهای خود نقل نموده تا به حضرت امام رضا علیه السلام که فرمودند: آنکه شخصی صحیفه‌ای را یافت. پس آن را به خدمت رسول خدا صلی الله علیه و آله آورد و آن حضرت امر فرمودند که منادی به حضور نماز جماعت ندا می‌کند. پس تخلف نورزید احدی از مردان و زنان و همگی به مسجد آمده به نماز حاضر شدند و بعد از فراغ نماز آن حضرت به منبر بالا رفتند و آن صحیفه را خواندند و فرمودند که این نوشته یوشع بن نون وصی موسی علیهما السلام است و در این صحیفه نوشته است بدرستی که: پروردگار شما مهربان و رحم‌کننده است. آگاه باشید بدرستی که بهترین بندگان کسی است که پرهیزگار و پنهان و گوشه‌گیر باشد و بدترین خلق خدا شخصی است که مشهور و مشار الیه به انگشت باشد. پس کسی که دوست می‌دارد آنکه اعمال او به کلیه تمام و کمال کیل کرده شود و آنکه حقوق خدا را به جای آورد که به او نعمت داده است! پس باید که در هر روز این دعا را بخواند و دعا این است:

سُبْحَانَ اللَّهِ كَمَا يَنْبَغِي لِلَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا يَنْبَغِي لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كَمَا يَنْبَغِي لِلَّهِ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَ عَلَى جَمِيعِ الْمُرْسَلِينَ وَ النَّبِيِّينَ حَتَّى يَرْضَى اللَّهُ

پس آنگاه آن حضرت از منبر فرود آمدند. مردمان در خواستن این دعا الحاح بسیار نمودند. پس آن حضرت ساعتی بسیار صبر نموده باز به منبر بالا رفتند و فرمودند که: هر کس دوست دارد که ستایش او بلندتر باشد از ستایش جهادکنندگان در راه خدا پس باید که این دعا را در هر شبانه روز بخواند و اگر او را حاجتی باشد آن حاجت به برکت این دعا برآورده می شود و اگر دشمنی داشته باشد آن دشمنی هلاک می گردد و اگر او را قرضی باشد یا اندوهی باشد آن قرض ادا می شود و آن اندوه برطرف می گردد و این دعا از همه آسمانها می گذرد تا آنکه در لوح محفوظ نوشته شود.

دعای خضر و الیاس علیهما السلام

و از آن جمله دعای خضر و الیاس علیهما السلام است. مروی است آنکه خضر و الیاس علیهما السلام در هر موسم حج یک دیگر را می بینند و چون خواهند که از یک دیگر مفارقت نمایند، این دعا را می خوانند و آن این است:

بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ كُلُّ نِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ الْخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدِ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا يَصْرِفُ السُّوءَ إِلَّا اللَّهُ

راوی گوید که هر کس این کلمات را در هر صباح سه مرتبه بخواند، در آن روز از غرق شدن و سوختن و از آزار خناق ایمن خواهد بود.

دعای دیگری برای حضرت خضر علیه السلام برای دفع وسوسه

يَا شَامِحًا مِنْ عُلُوِّهِ يَا قَرِيبًا فِي دُنُوِّهِ يَا مُدَانِيًّا فِي بُعْدِهِ يَا رَعُوفًا فِي رَحْمَتِهِ يَا مُخْرِجَ النَّبَاتِ
يَا دَائِمَ الثَّبَاتِ يَا مُحْيِيَ الْأَمْوَاتِ يَا ظَهَرَ اللَّاجِينَ يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا
أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ يَا صَرِيخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ يَا سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ يَا
ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ يَا حِرْزَ مَنْ لَا حِرْزَ لَهُ يَا كَنْزَ الضُّعْفَاءِ يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا مُنْقِذَ الْغُرَقَى يَا
مُنْجِيَ الْهَلَكَى يَا مُحْيِيَ الْمَوْتَى يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ يَا صَانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ يَا
جَابِرَ كُلِّ كَسِيرٍ يَا صَاحِبَ كُلِّ غَرِيبٍ يَا مُوَسَّسَ كُلِّ وَحِيدٍ يَا قَرِيبًا غَيْرَ بَعِيدٍ يَا شَاهِدًا غَيْرَ
غَائِبٍ يَا غَالِبًا غَيْرَ مَغْلُوبٍ يَا حَيُّ حِينَ لَا حَيُّ يَا مُحْيِيَ الْمَوْتَى يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

راوی گوید که هر کس این دعا را که گذشت بخواند یا آنکه به آن در وقت خواندن دیگری گوش بیندازد، از وسوسه شیطان تا چهل سال ایمن خواهد بود.

دعای یونس علیه السلام

يَا رَبِّ مِنَ الْجَبَالِ أَنْزَلْتَنِي وَ مِنَ الْمَسْكَنِ أَخْرَجْتَنِي وَ فِي الْبَحَارِ صَيَّرْتَنِي وَ فِي بَطْنِ
الْحُوتِ حَبَسْتَنِي فَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ الْغَمِّ

دعای دیگری از برای یونس بن متی و آن این است:

يَا رَبِّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى وَ آلَائِكَ الْعُلْيَا وَ أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا كَبِيرُ يَا
جَلِيلُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا فَرْدُ يَا دَائِمُ يَا وَتْرُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِلَا
إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي وَ أَنْ تُحَرِّمَ جَسَدِي
عَلَى النَّارِ اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ عَلَيَّ مُوسَى أَلَّا تَرُدُّوا السَّائِلِينَ عَنْ أَبْوَابِكُمْ وَ
نَحْنُ عَلَى بَابِكَ فَلَا تَرُدُّنَا اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ عَلَيَّ نَبِيِّكَ مُوسَى أَنْ اغْفِرُوا
لِلظَّالِمِينَ وَ نَحْنُ الظَّالِمُونَ عَلَيَّ بِابِكَ فَاغْفِرْ لَنَا اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ عَلَيَّ
مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ أَنْ أُعْتِقُوا الْأَقْرَابَ وَ نَحْنُ عَبِيدُكَ فَأَعْتِقْنَا مِنَ النَّارِ

دعای داود علیه السلام

و از جمله دعاها دعای داود علیه السلام به لفظ حمد است. مروی است که داود علیه السلام چون این تحمید را خواندند به او خدای عز و جل وحی فرستاد آنکه به تعب انداختی فرشتگانی را که موکل بر تو هستند جهت محافظت کردن تو و نوشتن نامه اعمال تو. زیرا که ثواب این دعا بسیار است و باید که همه ایشان آن را بنویسند و دعا این است:

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ دَائِمًا مَعَ دَوَامِكَ وَ لَكَ الْحَمْدُ بَاقِيًا مَعَ بَقَائِكَ وَ لَكَ الْحَمْدُ خَالِدًا مَعَ
خُلُودِكَ وَ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا يَنْبَغِي لِكْرَمِ وَجْهِكَ وَ عِزِّ جَلَالِكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ

دعای آصف بن برخیا علیه السلام

مروری است که این دعائی است که به برکت این دعا تحت بلقیس را آورد و این دعائی است که به برکت این حضرت عیسی علیه السلام مردگان را زنده می‌کرد و آن این است:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الطَّاهِرُ الْمُطَهَّرُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ وَ فِي رِوَايَةٍ أُخْرَى رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ أَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَ كَذَا وَ تَجْعَلَهُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَ كَذَا

پس بدرستی که هر گاه این دعا را بخوانی، ان شاء الله تعالی مستجاب می‌شود.

دعای عیسی علیه السلام

ابن طاووس رحمه الله گوید که: من به سندهای خود تا به سعد بن هبه الله راوندی رحمه الله روایت کرده شدم و او در کتاب قصص الانبياء عليهم السلام به سندهای خود تا به حضرت امام جعفر صادق علیه السلام ذکر نموده که از پدران خود تا به حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله نقل فرموده‌اند: آنکه چون جماعت یهودی اجتماع نمودند و اراده نمودند که حضرت عیسی را به قتل آورند، جبرئیل علیه السلام آمد و آن حضرت را به بال خود پوشانید. پس چون عیسی علیه السلام به بالا نگاه کرد دید که در زیر بال او این دعا نوشته است و آن این است:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ بِاسْمِكَ الْوَاحِدِ الْأَعَزِّ وَ أَدْعُوكَ اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ الصَّمَدِ وَ أَدْعُوكَ اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْوَتْرِ وَ أَدْعُوكَ اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ الَّذِي ثَبَّتَ بِهِ أَرْكَانَكَ كُلَّهَا أَنْ تَكْشِفَ عَنِّي مَا أَصْبَحْتُ وَ أُمْسَيْتُ فِيهِ

پس چون عیسی علیه السلام این دعا را خواند. خدای عزّ و جلّ به جبرئیل وحی فرستاد که او را به نزد من پس بلند گردان.

آنگاه حضرت رسالت پناهی صلی الله علیه و اله فرمود که: ای اولاد عبد المطلب پروردگار خود را به این کلمات سؤال کنید.

پس قسم به کسی که نفس من به دست قدرت اوست آنکه این دعا را بندهای به اخلاص در دین خود نمی‌خواند مگر آنکه عرش می‌لرزد و مگر آنکه خدای تعالی به فرشتگان می‌گوید که شاهد باشید به آنکه حاجت او را به برکت این دعا بر می‌آورم و سؤال او را عطا می‌کنم. پس آنگاه آن حضرت به اصحاب خود فرمودند که: خدای تعالی را به برکت این دعا سؤال کنید و اجابت آن را امیدوار باشید. و از جمله دعاها دعای عیسی علیه السلام است به روایتی دیگر غیر از آنچه مذکور شد.

از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله مروی است که در زیر بال جبرئیل این دعا را دیدند پس آن را به حضرت علی بن ابی طالب و به عباس تعلیم کردند و فرمودند: ای علی! ای بهترین اولاد هاشم و ای پسران عبدالمطلب پروردگار خود را به این کلمات سؤال کنید. پس قسم به کسی که جان من به دست قدرت اوست که مؤمنی از روی اخلاص خدا را به این دعا نمی‌خواند مگر آنکه از جهت این کلمات عرش و هفت طبقه آسمانها و هفت طبقه زمینها به جنبش آید و خدای تبارک و تعالی به فرشتگان می‌گوید که شاهد باشید به آنکه من حاجت کسی را برآوردم که این کلمات را در دنیا و آخرت بخواند و این دعا آن دعائی است که عیسی بن مریم آن را خواند. پس خدای تعالی او را به سوی خود بلند کرد و دعا این است:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ بِاسْمِكَ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ وَ أَعُوذُ بِاسْمِكَ الْأَحَدِ الصَّمَدِ وَ أَعُوذُ بِكَ بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ الْعَظِيمِ الْوَتَرِ وَ أَعُوذُ اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ الَّذِي مَلَأَ الْأَرْكَانَ كُلَّهَا أَنْ تَكْشِفَ عَنِّي غَمًّا مَا أَصْبَحْتُ فِيهِ وَ أُمْسَيْتُ

دعائی دیگر برای عیسی بن مریم علیه السلام

اللَّهُمَّ خَالِقَ النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ وَ مُخْرِجَ النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ وَ مُخْلِصَ النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ
فَرِّجْ عَنَّا وَ خَلِّصْنَا مِنْ شِدَّتِنَا

دعای سلمان فارسی علیه الرحمه

و از جمله دعاها دعای سلمان فارسی رضوان الله علیه است که پیغمبر صلی الله علیه و آله او را تعلیم نموده است.

مروی است که سلمان از جمله اوصیاء عیسی علیه السلام بر چند واسطه بود که تا زمان پیغمبر صلی الله علیه و آله باقی مانده بود. و از بعضی از ائمه علیهم السلام مروی است که: سلمان بسیاری از علم اول و آخر را ادراک نموده بود.

ابن طاووس گوید که: در کتاب کهنه‌ای که تاریخ کتابت او شهر ربیع الآخر سنه سیصد و چهارده بود یافتیم آنکه: پیغمبر صلی الله علیه و آله به سلمان فرمودند که: آیا می‌خواهی که ترا خبر دهم به آنچه بهتر از طلا و نقره است و بهتر از دنیا و آنچه در اوست از نیکوئیها است. پس سلمان گفت: بلی یا رسول الله رحمت خدا باد بر شما و بر آل شما. پس آن حضرت فرمودند که این دعا را بخوان و دعا این است:

اللَّهُمَّ إِنَّ الْأَمْرَ قَدْ خَلَصَ إِلَيَّ نَفْسِي وَ هِيَ أَعَزُّ الْأَنْفُسِ عَلَيَّ وَ أَهْمُهَا إِلَيَّ وَ قَدْ عَلِمْتَ رَبِّي وَ
عِلْمَكَ أَفْضَلُ مِنْ عِلْمِي أَنْكَ تَعَلَّمُ مِنِّي مَا لَا أَعْلَمُ مِنْ نَفْسِي لَكَ مَحْيَايَ وَ مَمَاتِي وَ دُنْيَايَ

وَ آخِرَتِي إِلَيْكَ مَرْجِعِي وَ مُنْقَلَبِي لَأُؤْتَى بِمَا أَعْطَيْتَنِي وَ لَأُؤْتَى بِمَا وَقَّيْتَنِي وَ لَأُؤْتَى بِمَا رَزَقْتَنِي بِنُورِكَ اهْتَدَيْتُ وَ بِفَضْلِكَ اسْتَعْنَيْتُ وَ بِبِنِعْمَتِكَ أَصْبَحْتُ وَ أَمْسَيْتُ
مَلَكَتَنِي بِقُدْرَتِكَ وَ قَدَّرْتَ عَلَيَّ بِسُلْطَانِكَ تَقْضِي فِيهَا أَرَدْتَ لَأُحُولَ أَحَدٌ دُونَ قَضَائِكَ
أَوْفَرْتَنِي (أَوْفَرْتَنِي) نِعْمًا وَ أَوْفَرْتُ نَفْسِي ذُنُوبًا كَثَرَتْ خَطَايَايَ وَ عَظُمَ جُرْمِي وَ اِكْتَنَفْتَنِي
شَهَوَاتِي فَقَدْ ضَاقَ بِهَا ذُرْعِي وَ عَجَزَ عَنْهَا عَمَلِي وَ ضَعُفَ عَنْهَا شُكْرِي وَ قَدْ كِدْتُ أَنْ أَقْنَطَ
مِنْ رَحْمَتِكَ إِلَيَّ وَ أَنْ أَلْقِيَ إِلَيَّ التَّهْلُكَةَ بِيَدِي الَّذِي أَيْسُ مِنْهُ عُذْرِي وَ ذِكْرِي مِنْ ذُنُوبِي
وَ مَا أَسْرَفْتُ بِهِ عَلَيَّ نَفْسِي وَ لَكِنَّ رَحْمَتَكَ رَبِّ الَّتِي تُنْهَضُنِي وَ تُقَوِّينِي وَ لَوْ لَأَ هِيَ لَمْ
أَرْفَعْ رَأْسِي وَ لَمْ أَقِمَّ صُلْبِي مِنْ ثِقَلِ ذُنُوبِي فَإِنِّي لَكَ أَرْجُو إِلَهِي أَنْتَ أَرْجَا عِنْدِي مِنْ
عَمَلِي الَّذِي أَتَخَوَّفُهُ وَ أَشْفِقُ مِنْهُ عَلَيَّ نَفْسِي إِلَهِي وَ كَيْفَ لَأُشْفِقُ مِنْ ذُنُوبِي وَ قَدْ خِفْتُ
أَنْ تَكُونَ أَوْبَقْتَنِي وَ قَدْ أَحَاطَتْ بِي وَ أَهْلَكْتَنِي وَ أَنَا أَذْكَرُ مِنْ تَضْيِيعِ أَمَانَتِي وَ مَا تَكَلَّفْتُ
بِهِ عَلَيَّ نَفْسِي مَا لَمْ تَحْمِلْهُ الْجِبَالُ قَبْلِي وَ لَأُؤْتَى بِمَا أَعْطَيْتَنِي وَ لَأُؤْتَى بِمَا وَقَّيْتَنِي وَ لَأُؤْتَى بِمَا رَزَقْتَنِي
حَمَلْتَهَا بِعِلْمِكَ بِهَا وَ قَلْبُهُ عَمَلِي وَ لَوْ كَانَ لِي عَمَلٌ يَنْفَعُنِي لَمْ تَقَرَّ فِي الدُّنْيَا عَيْنِي وَ
لَصَارَتْ حَلَاوَتُهَا مَرَارَةً عِنْدِي وَ لَقَرَرْتُ هَارِبًا مِنْ ذُنُوبِي لَأُؤْتَى بِمَا أَعْطَيْتَنِي وَ لَأُؤْتَى بِمَا وَقَّيْتَنِي وَ لَأُؤْتَى بِمَا رَزَقْتَنِي
الْوَحُوشِ مَقْعَدِي وَ مَقِيلِي وَ لَوْ فَعَلْتُ ذَلِكَ لَكَانَ يَحِقُّ لِي أَتَخَوَّفُ عَلَيَّ نَفْسِي الْمَوْتِ
يَطْلُبُنِي حَتَّى دَائِبًا يَقْصُ أَثْرِي مُوَكَّلٌ بِي كَأَنَّهُ لَأُؤْتَى بِمَا أَعْطَيْتَنِي وَ لَأُؤْتَى بِمَا وَقَّيْتَنِي وَ لَأُؤْتَى بِمَا رَزَقْتَنِي
جَاءَ أَجْلِي كَأَنِّي أَرَانِي صَرِيحًا بَيْنَ يَدَيْهِ وَ كَأَنِّي بِالْمَوْتِ لَيْسَ أَحَدٌ مِنَ الْمَوْتِ يَمْنَعُنِي وَ لَأُؤْتَى بِمَا أَعْطَيْتَنِي
يَدْفَعُ كَرْبَهُ عَنِّي وَ لَأُؤْتَى بِمَا أَعْطَيْتَنِي وَ لَأُؤْتَى بِمَا وَقَّيْتَنِي وَ لَأُؤْتَى بِمَا رَزَقْتَنِي
أَقْلَبُ بِكَرْبِ الْمَوْتِ طَرْفِي جَزَعًا فَيَا لَكَ مِنْ مَصْرَعٍ مَا أَفْطَعُهُ (أَفْطَعُهُ) عِنْدِي مَغْلُوبَةٌ بِكَرْبِ
نَفْسِي تَخْتَلِجُ لَهَا أَعْضَائِي وَ أَوْصَالِي وَ كُلُّ عِرْقٍ سَاكِنٍ مِنِّي فَكَأَنَّنِي بِ مَلِكِ الْمَوْتِ يَسْتَلُّ
رُوحِي مُسْتَسْلِمٌ لَهُ بَلْ عَلَيَّ الْكَرَاهَةُ مِنِّي كَذَا رُسُلُ رَبِّي يَقْبِضُونَ فِي الْحَرِّ رُوحِي فَعِنْدَهَا
يَنْقَطِعُ مِنَ الدُّنْيَا أَثْرِي وَ أَغْلِقُ بَابُ تَوْبَتِي وَ رُفِعَتْ كُتُبِي وَ طُوِيَتْ صَحِيفَتِي وَ عَفَا ذِكْرِي وَ

رُفِعَ عَمَلِي وَ أُذْخِلْتُ فِي هَوْلِ آخِرَتِي وَ صِرْتُ جَسَدًا بَيْنَ أَهْلِي يَصْرُخُونَ وَ يَبْكُونَ حَوْلِي
قَدْ اسْتَوْحَشُوا مِنِّي وَ أَحَبُّوا فُرْقَتِي وَ عَجَّلُوا إِلَيَّ كَفَنِي وَ حَمَلُونِي إِلَى حُفْرَتِي فَأَلْقَيْتُ فِيهَا
لِجَنبِي وَ سُوَيْتِ الْأَرْضُ عَلَيَّ مِنْ فَوْقِي وَ سَلَّمُوا عَلَيَّ وَ وَدَّعُونِي وَ أَقَمْتُ فِي مُنْتَهَا مَنْ كَانَ
قَبْلِي مِنْ جِيرَانٍ لَا يُؤَانِسُونِي وَ لَا أُرُورُهُمْ وَ لَا يَزُورُونِي وَ فِي عَسْكَرِ الْمَوْتِ خَلَّفُونِي فِيهِ
مَضْجَعِي وَ مَنَامِي وَ حَشٌّ قَفْرٌ مَكَانِي قَدْ ذَهَبَ الْأَهْلُونَ عَنِّي وَ أَيَقْنُوا بِالتَّفْرِقَةِ مِنِّي لَا
يَرْجُونِي آخِرَ الدَّهْرِ لَيْسَ أَحَدٌ مِنْهُمْ يُؤْنِسُنِي فِي وَحْشَتِي وَ لَا يَحْمِلُ ذَنْبًا مِنْ ذُنُوبِي وَ كُلُّ
قَدْ ذَهَلَ عَنِّي وَ تَرَكَونِي وَحِيدًا فِي قَبْرِي أَنَا صَاحِبُ نَفْسِي لَا يَرَانِي أَحَدٌ مِنَ النَّاسِ مَا
يُفْعَلُ بِي فَإِنْ تَكُ رَبِّي رَاضِيًا عَنِّي فَطُوبَى لِي ثُمَّ طُوبَى لِي وَ إِنْ تَكُنِ الْآخِرَى فَيَا حَسْرَتِي وَ يَا
نَدَامَتَا عَلَيَّ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ رَبِّي وَ كَيْفَ أَذْكَرُ هَذَا الْأَمْرَ ثُمَّ لَا تَدْمَعُ لَهُ عَيْنِي وَ لَا يَفْزَعُ
لِذِكْرِهِ قَلْبِي وَ لَا تَرْعَدُ لَهُ فَرَائِصِي وَ لَا أَحْمِلُ عَلَيَّ ثِقَلَهُ نَفْسِي وَ لَا أَقْصِرُ عَلَيَّ هَوَايَ وَ
شَهَوَاتِي مَغْرُورٌ فِي دَارِ غُرُورٍ قَدْ خِفْتُ أَنْ لَا يَكُونَ هَذَا الصَّدَقُ مِنِّي فَأَشْكُو إِلَيْكَ يَا رَبِّ
قَسْوَةَ قَلْبِي وَ تَقْصِيرِي وَ إِبْطَائِي وَ قِلَّةَ شُكْرِ رَبِّي رَبِّ جَعَلْتَ لِي جَوَارِحَ لِاسْتِيْهَامِ النِّعَمِ
مِنْكَ يَحِقُّ لِي لَكَ الشُّكْرُ عَلَيَّ جَوَارِحِي وَ أَعْضَائِي وَ أَوْصَالِي بِالَّذِي يَحِقُّ لَكَ عَلَيْهَا مِنَ
الْعِبَادَةِ بِخُشُوعِ نَفْسِي وَ بَصَرِي وَ جَمِيعِ أَرْكَانِي فِيهِنَّ عَصِيَّتِكَ رَبِّي وَ لَمْ يَكُنْ ذَلِكَ
جَزَاءَكَ وَ لَا شُكْرَكَ مِنِّي وَ قَدْ خِفْتُ أَنْ أَكُونَ قَدْ أَوْبَقْتُ نَفْسِي وَ اسْتَهْلَكْتُهَا بِجُرْمِي
فَاسْتَوْجَبْتُ الْعُقُوبَةَ مِنْكَ لَيْسَ دُونَكَ أَحَدٌ يَأْوِينِي وَ لَا يُطِيقُ مَلْجَأِي وَ لَا مِنْ عُقُوبَتِكَ
يُنْجِينِي وَ لَا يَغْفِرُ ذَنْبًا مِنْ ذُنُوبِي وَ كُلُّ قَدْ شَغَلَ بِنَفْسِهِ عَنِّي بَارَزْتُكَ بِسَوَاتِي وَ بَاشَرْتُ
الْخَطَايَا وَ أَنْتَ تَرَانِي فِي سِرِّي مِنْهَا وَ عَلَانِيَتِي وَ أَظْهَرْتُ لَكَ مَا أَخْفَيْتُ مِنَ النَّاسِ
فَاسْتَتَرْتُ مِنْ ذُنُوبِي وَ لَا يَرُونِي فَيَعِيبُونِي اسْتَحْيَاءً مِنْهُمْ وَ لَمْ أُسْتَحْيِكَ إِلَهِي قَدْ أَنْسْتُ
إِلَى نَفْسِي وَ قَذَفْتَنِي فِي الْمَهَالِكِ شَهَوَاتِي وَ تَعَاطَتْ مَا تَعَاطَتْ وَ طَاوَعَتْهَا فِيمَا مَضَى مِنْ

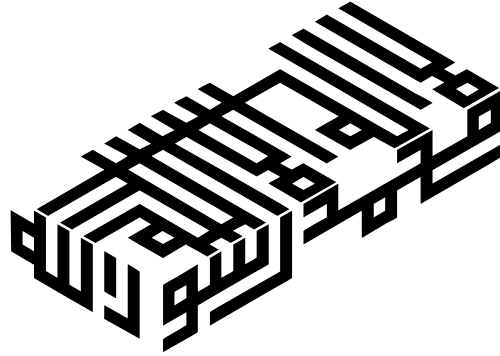

عُمْرِي وَ لَا أَجِدُهَا تُطِيعُنِي أَدْعُوهَا إِلَى رُشْدِهَا فَتَأْتِي أَنْ تُطِيعَنِي وَ أَشْكُو إِلَيْكَ رَبِّ مَا
أَشْكُو لِتَصْرِيحِي وَ تَسْتَنْقِذَنِي

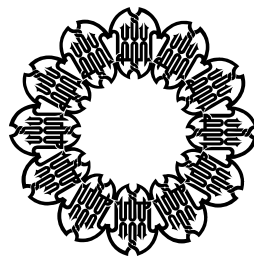
دعای اسیر

و از جمله دعاها، دعای شخصی است که در زمین روم اسیر شده بود. مروی است که شخصی در زمین روم گرفتار شده بود. پس در آخر شب برخاست و دو رکعت نماز گذارد و این دعا را خواند. پس خدای عز و جلّ برای او فرشته‌ای را فرستاد تا آنکه او را به خانه خودش به نزد رفیقهای خودش برد. پس ایشان از حال او سؤال نمودند. به ایشان خبر داد که من این دعا را خواندم و دعا این است:

أَيْنَ إِلَهَ الدَّاهِرِينَ أَيْنَ إِلَهَ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَيْنَ مُغْرِقُ فِرْعَوْنَ وَ جُنُودِهِ أَيْنَ مُهْلِكَ الْجَبَابِرَةِ أَيْنَ
الَّذِي مَنِ ابْتِغَاهُ وَجَدَهُ أَيْنَ الَّذِي مَنْ دَعَاهُ أَجَابَهُ أَيْنَ الَّذِي لَا يُسَلِّمُ أَوْلِيَاءَهُ أَيْنَ الَّذِي كَانَ وَ
لَمْ يَكُنْ شَيْءٌ قَبْلَهُ أَيْنَ الَّذِي يَبْقَى وَ يَفْنَى كُلُّ شَيْءٍ بِأَمْرِهِ أَيْنَ الَّذِي أَرَسَى الْجِبَالَ بِقُدْرَتِهِ
أَيْنَ الَّذِي زَجَرَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ أَيْنَ مُفْرَجِ الْغُمُومِ وَ الْهَمُومِ أَيْنَ
خَالِقِ الْخَلَائِقِ أَيْنَ عَظِيمِ الْعُظَمَاءِ أَنْتَ هُوَ يَا رَبِّ أَنْتَ هُوَ يَا رَبِّ أَنْتَ هُوَ يَا رَبِّ صَلِّ عَلَيَّ
مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَعْطِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَ اسْتَجِبْ دُعَائِي بِلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَفْكُنِّي مِنْ كُلِّ
بَلَاءٍ وَ ارْحَمْنِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا كَهَيْعِصَ آمِينَ آمِينَ يَا قُدُّوسُ يَا قُدُّوسُ يَا أَوَّلَ
الْأَوَّلِينَ يَا آخِرَ الْآخِرِينَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانَ يَا رَحْمَانَ يَا رَحِيمًا يَا رَحِيمًا يَا
رَحِيمًا يَا رَحِيمًا افْعَلْ بِي كَذَا وَ كَذَا

ادعیه اسم اعظم

و از جمله دعاها آن چیزی است که ما آن را در تعیین اسم اعظم یا غیر آن ذکر می‌کنیم.

پس از جمله روایتها در اسم اعظم روایتی است که به ما از سندهای خود تا محمد بن حسن صفار رسیده است که از کتاب فضل الدعاء نقل شده است و او روایت نموده است به سندهای خود تا معاویة بن عمّار از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که فرمودند آنکه: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ

الرَّحِيمِ) اسم خدای اکبر است. یا آنکه فرمودند که: اسم خدای اعظم است. و از جمله روایتها در اسم اعظم روایتی است که به سندهای ما از کتاب مذکور وارد شده که نقل شده است از حسن بن علی بن ابی حمزه، از پدر خود، از ابی عبد الله امام جعفر صادق علیه السلام که فرمودند: اسم اعظم خدای تعالی حرفهای آن از یک دیگر جدا در قرآن وارد شده است. روایتی دیگر به سندهای خود از کتاب مذکور مروی است از عمر بن توبه، از حضرت ابو عبد الله امام جعفر صادق علیه السلام که به بعضی از اصحاب خود فرمودند که: آیا می‌خواهی که به تو اسم اعظم خدا را تعلیم کنم؟ آن شخص گفت: بلی. آن حضرت فرمودند که: سوره حمد و قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ و آیه الكرسی و سوره إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ رَا بَخْوَانِ، پس آنگاه رو به قبله کن و دعا کن آنچه را که می‌خواهی.

روایتی دیگر ما به سندهای خود تا محمد بن حسن صفار روایت کرده شدیم و از او تا به سلیمان بن جعفر حمیری و او از حضرت امام رضا علیه السلام نقل نموده است که فرمودند: هر کس بعد از نماز صبح صد مرتبه بگوید:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ به سوی اسم اعظم از سیاهی چشم به سفیدی آن نزدیکتر خواهد بود و بدرستی که در این کلمات اسم اعظم داخل است. ۵- روایتی دیگر ما به سندهای خود تا به عبد الحمید روایت کرده شدیم و او نقل کرده است از حضرت امام رضا علیه السلام که فرموده‌اند: اسم خدای اکبر: «یا حیّ یا قیوم» «ای زنده ای بخود بر پای» است. روایتی دیگر در اسم اعظم از محمد بن حسن صفار مروی است و او نقل نموده است به سندهای خود از ابی هاشم جعفری که گفت از حضرت ابا محمد امام رضا علیه السلام شنیدم که فرمودند: این کلمه نزدیکترین کلمات به اسم اعظم خدای تعالی از سیاهی چشم به سفیدی آن است: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» «ابتدا بنام خدای بخشنده مهربان». و از جمله روایتهایی که در کیفیت اسم اعظم وارد شده است، روایتی چند است که آنها در کتاب دعوات النبویّ تصنیف حافظ ابی محمد حرمی ذکر شده‌اند که از عبد السلام بن محمد بن حسن بن علی خوارزمی اندر سفالی در چندین روایت نقل کرده است. پس از آن جمله روایتی است که از انس بن مالک نقل نموده که گفت: حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله به ابی عیّاش زید بن صامت برادر بنی رزیق گذشتند که نشسته بود و این کلمات را می‌گفت:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا مَنْنُ يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

پس حضرت رسالت پناهی صلی الله علیه و آله فرمودند که به جمعی از اصحاب خود که آیا می‌دانید که این دعا چه کلمات است که آن را این شخص خواند؟ گفتند که: خدا و رسول او داناتر هستند. آن حضرت فرمودند که: هر آینه خدای عزّ و جلّ را به اسم اعظم خواند که هر گاه او به این اسم خوانده شود، حاجت خواننده را برمی‌آورد و هر گاه خدای تعالی به این اسم سؤال کرده شود، عطا می‌کند.

و از آن جمله حدیثی است که به روایت اسماء دختر زید وارد شده است که حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: آنکه این اسم خدا اعظم است که هر گاه او به این اسم خوانده شود، او حاجت آن بنده را برمی‌آورد و آن این است: قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكِ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ - إِلَى - بَغَيْرِ حِسَابٍ «بگو (ای محمد) که خداوند ای صاحب پادشاهی می‌دهی تو پادشاهی را تا به غیر حساب». ۹- حدیثی دیگر به روایت ابن عباس مروی است که گفت پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله فرمودند که: اسم خدای اعظم در شش آیه است که در آخر سوره حشر است و آن از یا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا است تا به وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ. ۱۰- و از آن جمله حدیثی است که به روایت ابی امامه وارد شده است که گفت: پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله فرمودند که اسم اعظم که هر گاه خدای تعالی به آن اسم خوانده شود، حاجت بنده خود را برمی‌آورد، در سه سوره است: در سوره بقره و آل عمران و طه. ابو امامه گفته که و اما آنکه در سوره بقره است آیه الكرسی است و اما آنکه در سوره آل عمران است پس آن این است: اَلَمْ يَلِكْ لَإِلَهِ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ «خدا نیست خدائی مگر او که زنده بخود برپاست». و اما آنکه در سوره طه است این است: وَ عَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ «و خوار و ذلیلند رویها برای زنده بخود بر پای».

و از آن جمله این است که در حدیث طولانی مروی است که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله از مردی شنیدند که این اسماء را بعد از نماز عشا می خواند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ. وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

و در روایت دیگر که ما او را در جزء چهارم از کتاب تحصیل در ترجمه مبارک بن عبد الرحمن ذکر کرده ایم، بر این وجه است:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

پس آنگاه حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمودند که قسم به کسی که نفس من به دست قدرت اوست که هر آینه این مرد خدای خود را به اسم اعظم سؤال کرد، آن چنان اسمی که هر گاه خدای تعالی به آن سؤال کرده شود، عطا می کند و هر گاه او به آن اسم خوانده شود حاجت بنده خود را بر می آورد.

و از آن جمله حدیثی است که به روایت عایشه مروی است که به حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله گفت که: یا رسول الله به من اسم عظیم و اعظم خدای تعالی را تعلیم نمای. پس آن حضرت به او فرمودند که وضو ساز، پس او نیز وضو ساخت. پس به او گفتند که این کلمات را بخوان تا آنکه من اینها را بشنوم. پس عایشه نیز آنها را خواند و این کلمات این است:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى كُلِّهَا مَا عَلِمْتُ مِنْهَا وَ مَا لَمْ أَعْلَمْ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الْكَبِيرِ الْأَكْبَرِ

پس آن حضرت فرمودند که تو ای عایشه قسم به حق آن کسی که مرا براستی فرستاده است، اسم اعظم را یافتی.

و از آن جمله روایتی است که از انس مروی است که: پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله گفت آنکه یوشع بن نون این دعا را خواند. پس به برکت این دعا خدای تعالی آفتاب را از فرو رفتن نگاه داشت تا آنکه او از نماز فارغ شد و دعا این است:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الطُّهْرِ الطَّاهِرِ الْمُطَهَّرِ الْمُقَدَّسِ الْمُبَارَكِ الْمَكْنُونِ الْمَخْزُونِ الْمَكْتُوبِ عَلَى سُرَادِقِ الْحَمْدِ وَ سُرَادِقِ الْمَجْدِ وَ سُرَادِقِ الْقُدْرَةِ وَ سُرَادِقِ السُّلْطَانِ وَ سُرَادِقِ السَّرَائِرِ أَدْعُوكَ يَا رَبِّ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ النُّورُ الْبَارُّ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الصَّادِقُ عَالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ نُورُهُنَّ وَ قِيَامُهُنَّ ذُو الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ حَنَّانٌ نُورٌ دَائِمٌ قُدُّوسٌ حَيٌّ لَا يَمُوتُ

و به روایت حمزه بن عبد المطلب وارد است که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند که:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ وَ بِرِضْوَانِكَ الْأَكْبَرِ.

و در روایت عایشه مذکور است که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمودند که:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الطَّاهِرِ الطَّيِّبِ الْمُبَارَكِ الْأَحَبِّ إِلَيْكَ الَّذِي إِذَا دُعِيتَ بِهِ أُجِبْتَ وَ إِذَا سُئِلْتَ بِهِ أُعْطِيتَ وَ إِذَا اسْتُرْحِمْتَ بِهِ رَحِمْتَ وَ إِذَا اسْتُفْرِجْتَ بِهِ فَرَّجْتَ

و از آن جمله روایتی است که به روایت ابن مسعود وارد شده که حضرت پیغمبر فرمودند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَ مُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَ بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ وَ جَدِّكَ الْأَعْلَى وَ كَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ

و از آن جمله روایتی است که به روایت ابن عباس وارد شده است که پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمودند: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ «ابتدا بنام خدای بخشنده مهربان»، اسمی از اسمهای خدای تعالی است که بزرگترین نامهاست و نیست میان آن و میان اسم خدای اعظم مگر مانند سیاهی چشم و سفیدی آن از نزدیکی.

و از آن جمله روایتی است که از مردی وارد شده است که گفته است که: دائما از خدای تبارک و تعالی طلب می نمودم که به من اسم اعظم خود را تعلیم کند. پس خواب دیدم که در آسمان به ستاره‌ها این اسم نوشته بود:

يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ

و از آن جمله حدیثی است که از حضرت امام زین العابدین علیه السلام مروی است که فرمودند من از خدای تعالی در عقب هر نمازی یک سال سؤال کردم آنکه مرا اسم اعظم خود را تعلیم کند. پس قسم بخدا که بعد از نماز صبح نشسته بودم که چشمهای مرا خواب گرفت. پس مردی را دیدم که در پیش روی من نشسته است. پس گفت که: حاجت تو برآورده شد پس تو این را بگو:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

پس آن مرد گفت که آیا فهمیدی، یا آنکه بر تو اعاده کنم؟ من گفتم که: بر من اعاده کن. پس بر من اعاده کرد و آن حضرت فرمودند پس من این اسم را به چیزی نخواندم مگر آنکه به آن رسیدم و امیدوارم آنکه این اسم برای من نزد خدای تعالی ذخیره‌ای باشد.

و از آن جمله روایتی که از صالح مروی است که گفت که شخصی در جواب به من گفت که: آیا می‌خواهی که ترا به اسم خدای اعظم تعلیم نمایم که هر گاه خدای تعالی به آن اسم خوانده شود، اجابت کند؟ گفتم: بلی. گفت هر دعائی که می‌کنی پس این را بگو:

اللهم إني أسألك باسمك المخزون المكنون المبارك الطاهر المطهر المقدس

صالح گوید که من خدا را در هیچ بیابانی و نه در دریائی نخواندم مگر آنکه دعای من مستجاب شد.

و از آن جمله از ابی غالب قطان مروی است که گفت: از خدای تعالی بیست سال مسألت نمودم آنکه مرا اسم اعظم را تعلیم کند که هر گاه خدای به آن اسم خوانده شود، اجابت می‌کند و هر گاه به آن سؤال کرده شود، عطا می‌کند. پس من در یک شبی نماز می‌کردم شنیدم که شخصی می‌گفت ای غالب گوش بینداز به آنچه می‌شنوی. پس مرا خواب برد ایستاده ناگاه شنیدم که شخصی گفت که این کلمات را بگو:

يا فارج الغم و يا كاشف الهم و يا موفى العهد و يا حى و يا لا اله الا انت

پس من از خدای تعالی بعد از این به این کلمات چیزی را سؤال نکردم، مگر آنکه خدا آن را به من عطا نمود.

و از آن جمله حدیثی است که از یحیی بن سلیم روایت شده است آنکه به من رسیده بود آنکه: ملک الموت از جانب خدای تعالی مأذون شده به آنکه بر یعقوب سلام نماید. پس چون به یعقوب وارد شد و بر او سلام کرد، یعقوب به او گفت ترا قسم می‌دهم به کسی که ترا خلق نموده است آنکه آیا قبض روح یوسف کرده‌ای؟ ملک الموت گفت: نه. آیا می‌خواهی که ترا کلماتی تعلیم کنم که تو از خدای تعالی چیزی را سؤال نکنی، مگر آنکه خدا آن را به تو عطا کند. یعقوب گفت: بلی می‌خواهم. ملک الموت گفت: این کلمات را بگو:

يَا ذَا الْمَعْرُوفِ الَّذِي لَا يَنْقَطِعُ أَبَدًا وَ لَا يُخْصِيهِ غَيْرُهُ

راوی گوید که هنوز صبح طلوع نکرده بود که برای یعقوب پیراهن یوسف را آوردند.

و از تذییل محمد بن نجار در ترجمه احمد بن محمد بن علیّ حربی به سندهای خود از اسماء دختر زید روایت شده است که گفت: حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمودند که: اسم خدا اعظم در این دو آیه است: اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَ إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ «اوست خدا نیست خدائی مگر او که زنده بخود برپاست» و «خدای شما خدائی است یگانه».

و از جمله روایت‌هایی که در اسم اعظم خدای تعالی وارد شده است روایتی است که به سندهای ما تا محمد بن حسن صفار مروی است و او به سندها تا ابو الجارود از زید بن علیّ نقل نموده است که گفت: بدرستی که امّ سلمه از رسول خدا صلی الله علیه و آله از اسم اعظم خدا پرسید. پس حضرت از او روی گردانیدند و ساکت شدند. تا آنکه آن حضرت بر امّ سلمه داخل شدند و حال آنکه او در سجده بود و این کلمات را می‌خواند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى مَا عَلِمْتُ مِنْهَا وَ مَا لَمْ أَعْلَمْ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ

الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ أَجَبْتَ وَ إِذَا سُئِلَ بِهِ أُعْطِيَ فَإِنَّ لَكَ الْحَمْدَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَنَّانُ بَدِيعُ

السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ

پس آن حضرت فرمودند که: ای امّ سلمه تو اسم اعظم را یافتی که آن را از خدای تعالی سؤال نموده بودی. و از جمله روایتها در اسم اعظم روایتی است که ما آن را در کتاب «اغاثة الداعی» ذکر نمودیم و ما آن را در این کتاب نیز ذکر می‌کنیم چون که ما بسیاری از روایات را ذکر نمودیم که در اسم اعظم وارد شده‌اند. پس گوئیم که در کتاب کهنه‌ای این عبارت را از علی بن عیسی علوی یافتیم که گفت: از احمد بن عیسی علوی شنیدم که می‌گفت: به من ابو عیسی بن زید از پدر خود زید از جدّ خود حضرت علیّ بن الحسین علیه السلام حدیث نمود که فرمودند: خدای تعالی را بیست سال سؤال کردم آنکه به من اسم اعظم را تعلیم کند. پس در شبی ایستاده بودم و نماز می‌کردم. پس چشمهای من بخواب رفت و دیدم که جدّم رسول خدا صلی الله علیه و آله از برابر من می‌آمد و چون نزدیک به من آمد ما بین دو چشم مرا بوسید و گفت از خدای تعالی چه چیز سؤال کرده‌ای؟ من گفتم: ای جدّ بزرگوار من، از خدای تعالی سؤال نموده‌ام آنکه مرا اسم اعظم خود را تعلیم کند. آن حضرت فرمودند که: ای پسر من این دعا را بنویس. من گفتم که و این را بر کجا بنویسم؟ فرمودند که: به انگشت خود بر کف دست خود بنویس، پس دعا کن به آنچه خواهی و دعا این است:

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهَ وَحَدَكَ وَحَدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ أَنْتَ الْمَنَّانُ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ذُو
الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَ ذُو الْأَسْمَاءِ الْعِظَامِ وَ ذُو الْعِزِّ الَّذِي لَا يُرَامُ وَ إِلَهُكُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِينَ

پس آنگاه حضرت امام زین العابدین علیه السلام فرمودند: قسم به کسی که محمد صلی الله علیه و آله را براستی به پیغمبری فرستاد است که این را تجربه نمودم پس چنان بود که آن حضرت فرمودند. و زید بن علی گفته که من نیز تجربه نمودم چنان بود که پدرم علی بن الحسین گفت. و عیسی بن زید گوید که من نیز تجربه نمودم چنین شد که آن را پدرم زید وصف نمود و احمد بن عیسی گفته که من نیز تجربه نمودم پس چنان شد که مذکور گردید.

ابن طاووس علیه الرحمه گوید که: این حدیث ضعیف است و موافق اعتقاد امامیه نیست. بلکه موافق اعتقاد امامیه و آنچه من نیز اعتقاد دارم و روایت کرده شده‌ام به آن این است که حضرت امام زین العابدین و جدّ او رسول خدا صلی الله علیه و آله و همه ائمه معصومین صلوات الله علیهم اجمعین همگی اسم اعظم را از ابتدا می‌دانسته‌اند و به یک دیگر تعلیم می‌نموده‌اند، نه آنکه تا بیست سال ندانند و از خدا سؤال کنند و در آخر در خواب آن را ببینند و لیکن من این روایت را ذکر کردم به نحوی که آن را یافتیم. و از جمله روایتها در اسم اعظم حدیثی است که ما به سندهای خود تا محمد بن حسن صفّار رحمه الله روایت کرده شدیم و همچنین به سندهای خود تا ابن ابی قره و او در کتاب «المتجهد» ذکر نموده است که این است آن دعا که آن را حضرت امام موسی بن جعفر علیه السلام در زیر ناودان طلا در کعبه معظمه می‌خواندند و همچنین محمد بن حسن صفّار رحمه الله به سندهای خود از سکّین بن عمّار نقل نموده که گفت: من در مکه معظمه خوابیده بودم. پس بخواب دیدم که شخصی به نزدیک من آمد و گفت برخیز. بدرستی که در زیر ناودان طلا شخصی ایستاده است و خدا را به اسم اعظم می‌خواند. پس ترسیدم و از خواب جستم و باز خوابیدم. پس مرا مرتبه دویم آواز کرد. باز ترسیدم و از خواب جستم و باز خوابیدم. پس در مرتبه سیم نیز آمد و گفت برخیز که عبد صالح (یعنی حضرت امام موسی بن جعفر علیه السلام) در زیر ناودان طلا ایستاده و خدای خود را به اسم اعظم می‌خواند. راوی گوید پس من برخاستم و غسل کردم و داخل حجر اسماعیل شدم پس مردی را دیدم که جامه خود را بر سر خود انداخته است و در سجده است. پس من در عقب سر او نشستم و گوش انداختم شنیدم که این دعا را می‌خواند:

يَا نُورُ يَا قُدُّوسُ يَا نُورُ يَا قُدُّوسُ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا حَيُّ لَا
يَمُوتُ يَا حَيُّ لَا يَمُوتُ يَا حَيُّ حِينَ لَا حَيُّ يَا حَيُّ حِينَ لَا حَيُّ يَا حَيُّ

حِينَ لَا حَيَّ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِمَا إِلَهَ
إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِمَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِمَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ (ثَلَاثًا) وَ
أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْعَزِيزِ الْمَتِينِ (ثَلَاثًا)

سکین راوی گوید که: پس مکرراً آن حضرت این کلمات را می‌خواندند تا آنکه من آنها را حفظ کردم. پس سر برداشتند و ملاحظه اطراف آسمان نمودند. ظاهر شد که صبح طلوع کرده است. پس به عقب خانه کعبه نزدیک مستجار آمدند و نماز صبح به جای آوردند و از مسجد بیرون رفتند. ابن طاووس علیه الرحمه گوید که: احادیث در اسم اعظم بسیار است به طریقه‌های مختلف از جماعت شیعیان و غیر ایشان نقل شده و لیکن من به همین قدر اختصار نمودم که مذکور شد از جهت آنکه اینها را به صواب نزدیکتر می‌دانستم. و الحال ذکر می‌کنم حدیثی دیگر را در اسم اعظم زیرا که من آن را بسیار غریب و یافتم. آن این است که در روایت عطا مذکور است که او این را تجربه نموده که اسم اعظم این کلمات است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحْمَانُ يَا نُورُ يَا نُورُ
يَا ذَا الطَّوْلِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

دعای دیگر که در آن اسم اعظم است و از ربیع بن انس مروی است و این بیست و نه کلمه است که به آن حضرت امام موسی علیه السلام تکلم نموده است.

پس بعد از آنکه نمازگزاری هر وقت که خواهی و دویست مرتبه این کلمه را می‌گوئی که: (أَمَنْتَ بِاللَّهِ الْأَحَدِ الصَّمَدِ) «ایمان دارم بخدای یگانه بی‌نیاز». دویست مرتبه می‌گوئی: (أَعْبَدُ اللَّهَ لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا) «بندگی می‌کنم خدا را و شریک نمی‌گردانم به او چیزی را». دویست مرتبه می‌گوئی: (لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) «نیست قدرتی و نه توانائی مگر بخدا».

پس آنگاه این دعا را می‌خوانی:

يَا مُتَعَالَى يَا مُهَيِّمِنُ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
أَسْأَلُكَ بِحَقِّ اسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَكْبَرِ الْأَجَلِّ الْأَعَزِّ الْأَكْرَمِ الْعَدْلِ النَّوْرِ وَ هُوَ اسْمُكَ

پس دعا می‌کنی و این را می‌گوئی:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مَا أَعْظَمَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ اهْدِنِي
إِلَى الْمَلِكِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

پس باز برای خود دعا می‌کنی و تو این بیست و نه نام را می‌خوانی و حال آنکه باید که راست ایستاده باشی و آن این است:

عَلَى عَظِيمٍ عَزِيزٌ عَفُوٌّ عَطَافٌ عَدْلٌ فَاعْفُ عَنِّي مَا سَلَفَ مِنْ خَطَايَايَ وَ ذُنُوبِي وَ وَقِّفْنِي فِي مَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي لِطَاعَتِكَ أَسْأَلُكَ رِضْوَانَكَ وَ الْجَنَّةَ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ سَخَطِكَ وَ النَّارِ

ادعیه فرج و عافیت

و از جمله دعاها دعای عافیت و سلامتی از بلاها و آزارهاست. ابن طاووس گوید که: من به سندهای خود تا به سعد بن عبد الله روایت کرده شدم و او به سندهای خود نقل کرده است از حضرت ابی عبد الله امام جعفر صادق علیه السلام که فرمودند:

روزی در خدمت پدرم نشسته بودم و مردی نزد او بود که یک دست او به سبب آزار فالج خشک گردیده بود و از پدرم استدعا می نمود که او را دعائی تعلیم نماید و می گفت که آزار سنگ مثانه نیز دارم و قادر نیستم بر آنکه بول کنم مگر به مشقت و دشواری بسیار. پس پدرم به او این دعا را تعلیم نمود. پس آن مرد مفلوج به پدرم گفت که استدعا دارم که دو دست مبارک خود را بر بدن من بمالید. پس آن حضرت چنان کردند و فرمودند که این دعا را در هنگامی بخوان که نماز شب را بجای آوری در حالی که در سجده باشی و دعا این است:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ دُعَاءَ الْعَلِيلِ الذَّلِيلِ الْفَقِيرِ أَدْعُوكَ دُعَاءَ مَنْ قَدِ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ وَ قَلَّتْ حِيلَتُهُ وَ ضَعُفَ عَمَلُهُ مِنَ الْخَطِيئَةِ وَ الْبَلَاءِ دُعَاءَ مَكْرُوبٍ إِنْ لَمْ تُدَارِكْهُ هَلَكٌ وَ إِنْ لَمْ تَسْتَنْقِذْهُ فَلَا حِيلَةَ لَهُ فَلَا تُحِطْ بِي يَا سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ وَ إِلَهِي مَكْرَكَ وَ لَا تُثَبِّتْ عَلَيَّ غَضَبَكَ وَ لَا تَضْطَرَّنِي إِلَى الْيَأْسِ مِنْ رَوْحِكَ وَ الْقُنُوطِ مِنْ رَحْمَتِكَ وَ طُولِ الصَّبْرِ عَلَيَّ الْأَذَى اللَّهُمَّ لَا طَاقَةَ لِي عَلَى بَلَائِكَ وَ لَا غَنَاءَ بِي عَنْ رَحْمَتِكَ وَ رَوْحِكَ وَ هَذَا ابْنُ نَبِيِّكَ وَ حَبِيبِكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ بِهِ اتَّوَجَّهْتُ إِلَيْكَ فَإِنَّكَ جَعَلْتَهُ مَفْرَعًا لِلْخَائِفِ وَ اسْتَوْدَعْتَهُ عِلْمَ مَا كَانَ وَ مَا هُوَ كَائِنٌ فَاكْشِفْ ضُرِّي وَ خَلِّصْنِي مِنْ هَذِهِ الْبَلِيَّةِ إِلَى مَا عَوَّدْتَنِي مِنْ عَافِيَتِكَ وَ رَحْمَتِكَ انْقَطِعْ الرَّجَاءُ إِلَّا مِنْكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ

راوی گوید که پس آن مرد بیرون رفت. بعد از چند روز به خدمت آن حضرت رسید، بر او چیزی باقی نمانده بود از آزارهایی که بر او دیده بودیم. و ایضا راوی گوید که و به ما حضرت ابو عبد الله امر کرد آنکه ما این حکایت را از مردمان پنهان کنیم و فرمودند که: من پدرم را خبر دادم به آنکه آن مرد شفا یافت. پس پدرم فرمود که ای فرزند هر کسی که به بلایی مبتلا شود و آن را از مردمان پنهان کند و به سوی خدای تعالی شکوه نماید که بر خدای تعالی لازم خواهد بود که او را از این بلا عافیت دهد هر گاه آن دعا را بخواند که مذکور شد.

دعائی برای نور چشم

عقبه بن اسماعیل حضرمی از هر دو چشم نابینا گردید. پس در خواب دید که شخصی به او گفت: این دعا را بخوان. پس چون این دعا را خواند، به او نور چشم او برگشت و دعا این است:

یا قریب یا مجیب یا سمیع الدعاء یا لطیفاً لما یشاء ردّ الی بصری

و ایضا ابن طاووس گوید که: به خط رضی الدین آوی قدس الله روحه این عبارت را دیدم که این دعائی است که آن را پیغمبر صلی الله علیه و آله به شخصی اعمی تعلیم کرده است. پس خدای تعالی به سوی او نور چشم او را برگردانید. آن حضرت فرمودند که: باید که دو رکعت نماز گذاری و این دعا را بخوانی. پس آن شخص بجای آورد آنچه را که به او فرمودند و هنوز از موضع خود برنخاسته بود که خدای تعالی نور چشم او را برگردانید و دعا این است:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَ أَدْعُوكَ وَ أُرْغَبُ إِلَيْكَ وَ أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ يَا مُحَمَّدُ إِنِّي أَتَوَجَّهُ بِكَ إِلَى اللَّهِ رَبِّي وَ رَبِّكَ لِيَرُدَّ بِكَ عَلَيَّ نُورَ بَصَرِي

و ایضا ابن طاووس گوید که در جلد اول از کتاب تجمل در ترجمه محمد بن جعفر بن عبد الله بن یحیی بن خاقان عبارتی را دیدم که معنی آن این است که: نور چشم شخصی ضعیف شد. پس در خواب دید که به او گفتند که این کلمات را بخوان و دستهای خود را بر چشمهای خود بمال و بعد از آن آیه الکرسی را بخوان. راوی گوید: پس آن مرد چنان کرد، چشمهای او خوب شد و مکرر دیگران نیز این را تجربه نمودند و کلمات این است:

أَعِذْ نُوْرَ بَصْرِي بِنُوْرِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَطْفَأُ

دعای ساری

و ایضا ابن طاووس گوید که: و از جمله دعاها دعاهائی است که من آن را به خط سید رضی الدین موسی (سید رضی موسوی) رضی الله عنه یافتم و عبارت او را بعینه ذکر می‌کنم و در مراد و مقصود سید رحمه الله و نظر می‌کنم و تأمل دارم ترجمه عبارت سید این است: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ در کتاب قاضی علی بن محمد فرورانی یافتم که خدای تعالی او را توفیق دهد که ذکر نموده است که من: این دعا را برای جعفر زاهد احمد بن عیسی علوی خواندم و او گفت که این دعا از برای بعضی از ائمه معصومین علیهم السلام بوده که این را در قنوت نماز می‌خوانده‌اند. ابن طاووس علیه الرحمه گوید که: من این را از روی خط سید «ره» در شهر نیشابور از نسخه ابو الحسن احمد بن محمد بن کسری یسار بن قیراط بلخی نوشتم و این دعا به دعای ساری مشهور است و آن این است:

بِسْمِ اللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ تَوَجُّهًا بِالْذُّعَاءِ إِلَى اللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ تَقَرُّبًا بِالتَّضَرُّعِ إِلَى اللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ تَوَسُّلاً بِالتَّطَلُّبِ إِلَى اللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ تَعَبُّدًا لِلَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ تَذَلُّلاً لِلَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ تَلَطُّفًا لِلَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ تَخَشُّعًا لِلَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ اسْتِكَانَةً لِلَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ اسْتِعَانَةً بِاللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ

اسْتِغَاثَةً بِاللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ بِسْمِ
اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْمُسْتَعَانَ بِاللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ
السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَ رَبُّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَ مَا فِيهِنَّ وَ مَا بَيْنَهُنَّ وَ مَا عَلَيْهِنَّ وَ مَا تَحْتَهُنَّ وَ
هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
الْأَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْآخِرُ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبَّنَا رَبِّ السَّمَاوَاتِ رَبِّ الْعِزَّةِ
عَمَّا يَصِفُونَ. وَ سَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ يَا اللَّهُ يَا لَطِيفُ يَا اللَّهُ الَّذِي
لَيْسَ كَمِثْلِكَ شَيْءٌ وَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ عَلَى أَيْمَتِهِ الْمُؤْمِنِينَ مِنْ آلِهِ
كُلِّهِمْ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ وَ ضَاعِفْ أَنْوَاعَ الْعَذَابِ عَلَى أَعْدَائِهِمْ وَ ثَبِّتْ شِيَعَتَهُمْ عَلَى طَاعَتِكَ وَ
طَاعَتِهِمْ وَ عَلَى دِينِكَ وَ مِنْهَاجِهِمْ وَ لَا تَنْزِعْ مِنْهُمْ سَيِّدِي شَيْئاً مِنْ صَالِحِ مَا أُعْطَيْتَهُمْ
بِرَحْمَتِكَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَ الْأَبْصَارِ لَا تُرْغِ قُلُوبَهُمْ بَعْدَ إِذْ
هَدَيْتَهُمْ وَ هَبْ لَهُمْ مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ يَا اللَّهُ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ أَسْأَلُكَ أَنْ
تَجْعَلَ الصَّلَوَاتِ كُلَّهَا عَلَى مَنْ صَلَّيْتَ عَلَيْهِمْ وَ أَنْ تَجْعَلَ اللَّعْنَاتِ كُلَّهَا عَلَى مَنْ لَعَنْتَهُمْ وَ
أَنْ تَبْدَأَ بِالَّذِينَ ظَلَمُوا آلَ رَسُولِكَ وَ غَضَبَا حُقُوقَ أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ وَ شَرَعَا غَيْرَ دِينِكَ اللَّهُمَّ
فَضَاعِفْ عَلَيْهِمَا عَذَابَكَ وَ غَضَبَكَ وَ لَعْنَاتِكَ وَ مَخَاذِيكَ بَعْدَ مَا فِي عِلْمِكَ بِحَسَبِ
اسْتِحْقَاقِهِمَا مِنْ عَذَابِكَ وَ أضعافِ أضعافِهِ بِمَبْلَغِ قُدْرَتِكَ عَاجِلاً غَيْرَ آجِلٍ بِجَمِيعِ
سُلْطَانِكَ ثُمَّ بِسَائِرِ الظُّلْمَةِ مِنْ خَلْقِكَ لِأَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّيِّبِينَ
الطَّاهِرِينَ الزَّاهِدِينَ (الزَّاهِرِينَ) صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ بِحَسَبِ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ فِي كُلِّ
زَمَانٍ وَ فِي كُلِّ أَوَانٍ وَ لِكُلِّ شَأْنٍ وَ بِكُلِّ لِسَانٍ وَ عَلَى كُلِّ مَكَانٍ وَ مَعَ كُلِّ بَيَانٍ وَ كَذَا كُلِّ
إِحْسَانٍ أَبَدًا دَائِمًا وَاصِلًا مَا دَامَتِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةُ يَا ذَا الْفَضْلِ وَ الثَّنَاءِ وَ الطَّوْلِ لَكَ الْحَمْدُ لَا

إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ يَا اللَّهُ وَبِحَمْدِكَ تَرَحَّمْتَ عَلَيَّ خَلْقِكَ فَهَدَيْتَهُمْ إِلَيَّ دُعَائِكَ فَقَوْلِكَ
الْحَقُّ فِي كِتَابِكَ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْبَيْتِكَ
لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ رَبَّنَا وَ سَعْدَيْكَ وَ الْخَيْرُ فِي يَدَيْكَ وَ الْمَهْدِيُّ مَنْ هَدَيْتَ عَبْدُكَ دَاعِيكَ
مُنْتَصِبٌ بَيْنَ يَدَيْكَ وَ رِفْقٌ وَ رَاجِيكَ مُنْتَهٍ عَن مَعْصِيكَ وَ سَائِلُكَ مِنْ فَضْلِكَ يُصَلِّي لَكَ
وَ حُدُكَ لَا شَرِيكَ لَكَ بِكَ وَ لَكَ وَ مِنْكَ وَ إِلَيْكَ لَا مَلْجَأَ وَ لَا مُلْتَجَأَ مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ تَبَارَكْتَ
وَ تَعَالَيْتَ سُبْحَانَكَ رَبَّنَا وَ حَنَانِيكَ سُبْحَانَكَ وَ تَعَالَيْتَ سُبْحَانَكَ رَبَّنَا وَ رَبَّ الْبَيْتِ الْحَرَامِ
سُبْحَانَكَ رَبَّنَا وَ الرَّغْبَةَ إِلَيْكَ سُبْحَانَكَ رَبَّنَا وَ رَبَّ الْوَرَى تَرَى وَ لَا تُرَى وَ أَنْتَ بِالْمَنْظَرِ
الْأَعْلَى وَ إِلَيْكَ الرَّجْعَى وَ إِلَيْكَ الْمَمَاتُ وَ الْمَحْيَا وَ لَكَ الْآخِرَةُ وَ الْأُولَى وَ لَكَ الْقُدْرَةُ وَ
الْحُجَّةُ وَ الْأَمْرُ وَ النَّهْيُ وَ أَنْتَ الْغَفَّارُ لِمَنْ تَابَ وَ آمَنَ وَ عَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى فَاَمَّا بِكَ يَا
سَيِّدِي وَ سَأَلْنَاكَ وَ اهْتَدَيْنَا لَكَ بِمَنْ هَدَيْتَنَا بِهِمْ مِنْ بَرِيَّتِكَ الْمُخْتَارِ مِنَ الْمُتَّقِينَ مُحَمَّدٍ وَ
أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْخَيْرِينَ الْفَاضِلِينَ الزَّاهِدِينَ الْمَرْضِيِّينَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ
أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَيْهِمْ بِجَمِيعِ صَلَوَاتِكَ وَ عَجَّلْ فَرَجَهُمْ بِعِزِّ جَلَالِكَ وَ أَدْخِلْنَا بِهِمْ
فِي مَنْ هَدَيْتَ وَ عَافِنَا بِهِمْ فِي مَنْ عَافَيْتَ وَ تَوَلَّنَا بِهِمْ فِي مَنْ تَوَلَّيْتَ وَ ارزُقْنَا بِهِمْ فِي مَنْ رَزَقْتَ
وَ بَارِكْ لَنَا بِهِمْ فِي مَا أُعْطَيْتَ وَ قِنَا بِهِمْ جَمِيعَ شُرُورِ مَا قَدَّرْتَ وَ قَضَيْتَ فَإِنَّكَ تَقْضِي وَ لَا
يُقْضَى عَلَيْكَ وَ تُذِلُّ وَ لَا يُذَلُّ مَنْ وَالَيْتَ وَ تُجِيرُ وَ لَا يُجَارُ عَلَيْكَ وَ الْمَسِيرُ وَ الْمَعَادُ إِلَيْكَ
أَمَّا بِكَ يَا سَيِّدِي وَ تَوَكَّلْنَا عَلَيْكَ وَ سَمِعْنَا لَكَ يَا سَيِّدِي وَ فَوَّضْنَا أَمْرَنَا إِلَيْكَ اللَّهُمَّ فَإِنَّا
نَعُودُ بِكَ مِنْ أَنْ نَذِلَّ وَ نَخْزَى وَ نَعُودُ بِكَ مِنْ دَرَكِ الشَّقَاءِ وَ مِنْ شِمَاتِهِ الْأَعْدَاءِ وَ مِنْ سُوءِ
الْقَضَاءِ وَ مِنْ تَتَابَعِ الْفَنَاءِ وَ الْبَلَاءِ وَ مِنَ الْوَبَاءِ وَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ. وَ مِنْ حِرْمَانِ الدُّعَاءِ وَ مِنْ
سُوءِ الْمَنْظَرِ فِي أَنْفُسِ أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ وَ فِي أَدْيَانِهِمْ وَ فِي جَمِيعِ
مَا تَفَضَّلْتَ وَ تَتَفَضَّلُ بِهِ عَلَيْهِمْ مَا عَاشُوا وَ عِنْدَ وَفَاتِهِمْ وَ بَعْدَ وَفَاتِهِمْ وَ نَعُودُ بِكَ يَا سَيِّدِي
مِنَ الْخِزْيِ فِي الدُّنْيَا وَ مِنْ مَرَدِّ إِلَى النَّارِ فَهَذَا مَقَامُ الْعَائِدِ بِكَ مِنَ النَّارِ أَعُودُ بِكَ يَا سَيِّدِي

مِنَ النَّارِ هَذَا مَقَامُ الْهَارِبِ إِلَيْكَ مِنَ النَّارِ أَهْرُبُ إِلَيْكَ إِلَهِي مِنَ النَّارِ هَذَا مَقَامُ الْمُسْتَجِيرِ
بِكَ مِنَ النَّارِ أَسْتَجِيرُ بِكَ يَا سَيِّدِي وَ إِلَهِي مِنَ النَّارِ هَذَا مَقَامُ التَّائِبِ الرَّاعِبِ إِلَيْكَ فِي
فَكَأَنَّ رَقَبَتَهُ مِنَ النَّارِ إِلَهِي فَكَأَنَّ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ هَذَا مَقَامُ التَّائِبِ إِلَيْكَ الضَّارِعِ إِلَيْكَ
الطَّالِبِ إِلَيْكَ فِي عَتَقِ رَقَبَتِهِ مِنَ النَّارِ هَذَا مَقَامُ مَنْ بَاءَ بِخَطِيئَتِهِ وَ تَابَ وَ أَنَابَ إِلَى رَبِّهِ وَ
تَوَجَّهَ بِوَجْهِهِ إِلَى الَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ عَالِمِ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ عَلَى مِثْلِهِ إِبْرَاهِيمَ وَ
مِنْهَاجِهِ وَ عَلَى دِينِ مُحَمَّدٍ وَ شَرِيعَتِهِ وَ عَلَى وَلايَةِ عَلِيٍّ وَ إِمَامَتِهِ وَ عَلَى نَهْجِ الْأَوْصِيَاءِ وَ
الْأَوْلِيَاءِ الْمُخْتَارِينَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا الْمَخْصُوصِينَ بِالْإِمَامَةِ وَ الطَّهَارَةِ وَ الْوَصَايَةِ وَ الْحِكْمَةِ وَ
التَّسْمِيَةِ بِالسَّبْطَيْنِ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ سَيِّدِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَجْمَعِينَ وَ بَعْلِيَّ بْنَ
الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعَابِدِينَ وَ بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بَاقِرِ عِلْمِ الْأَوْلِيَيْنِ وَ بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ عَنْ
رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ بِمُوسَى بْنِ جَعْفَرِ الْعَبْدِ الصَّالِحِ الْأَمِينِ وَ بَعْلِيَّ بْنَ مُوسَى الرَّضَا مِنْ
الْمَرْضِيِّينَ وَ بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ التَّقِيِّ مِنَ الْمُتَّقِينَ وَ بَعْلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ الطَّاهِرِ مِنَ الْمُطَهَّرِينَ وَ
بِالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْهَادِي مِنَ الْمَهْدِيِّينَ وَ بِالْحَسَنِ (بِابْنِ الْحَسَنِ الْمُبَارَكِ مِنَ الْمُبَارَكِينَ وَ
عَلَى سُنَنِهِمْ وَ سُبُلِهِمْ وَ حُدُودِهِمْ وَ نَحْوِهِمْ وَ أُمَّهِمْ وَ أُمَّرِهِمْ وَ تَقْوَاهُمْ وَ سُنَّتِهِمْ وَ سِيرَتِهِمْ
وَ قَلِيلِهِمْ وَ كَثِيرِهِمْ حَيًّا وَ مَيِّتًا وَ شُكْرَ الدُّنْيَا عَلَى ذَلِكَ دَائِمًا دَائِمًا فَيَا اللَّهُ يَا نُورَ كُلِّ نُورٍ يَا
صَادِقَ النُّورِ يَا مَنْ صِفَتُهُ النُّورُ يَا مُدَهَّرَ الدُّهُورِ يَا مُدَبِّرَ الْأُمُورِ يَا مُجْرِيَّ الْبُحُورِ يَا بَاعِثَ مَنْ
فِي الْقُبُورِ يَا مُجْرِيَّ الْفُلْكِ لِنُوحٍ يَا مَلِيَّنَ الْحَدِيدِ لِداوُدَ يَا مُؤْتِيَّ سُلَيْمَانَ مُلْكًا عَظِيمًا يَا
كَاشِفَ الضَّرِّ عَنْ أَيُّوبَ يَا جَاعِلَ النَّارِ بَرْدًا وَ سَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ يَا فَادِيَّ ابْنِهِ بِالذَّبْحِ الْعَظِيمِ
يَا مُفَرِّجَ هَمِّ يَعْقُوبَ يَا مُنْفَسَ غَمِّ يُوسُفَ يَا مُكَلِّمَ مُوسَى تَكْلِيمًا يَا مُؤَيِّدَ عِيسَى بِالرُّوحِ
تَأْيِيدًا يَا فَاتِحَ لِمُحَمَّدٍ فَتْحًا مُبِينًا وَ يَا نَاصِرَهُ نَصْرًا عَزِيزًا يَا جَاعِلًا لِلْخَلْقِ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا يَا
مُذْهِبًا عَنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ الرَّجْسَ وَ مُطَهِّرَهُمْ تَطْهِيرًا أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ فَوَاضِلَ صَلَوَاتِكَ
وَ بَرَكَاتِكَ وَ زَاكِيَاتِكَ وَ مَغْفِرَتِكَ وَ نَوَامِيكَ وَ رِضْوَانِكَ وَ رَأْفَتِكَ وَ رَحْمَتِكَ وَ مَحَبَّتِكَ وَ

تَحِيَّتِكَ وَ صَلَوَاتِكَ عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ طَاعَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِمْ وَعَلَى
جَمِيعِ أَجْسَادِهِمْ وَأَرْوَاحِهِمْ وَعَلَى كُلِّ مَنْ أَحْبَبْتَ الصَّلَاةَ عَلَيْهِ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ بَعْدَ مَا
فِي عِلْمِكَ وَ آمَنْتُ يَا اللَّهُ بِكَ وَ بِهِمْ وَ بِجَمِيعِ مَنْ أَمَرْتُ بِالْإِيْمَانِ بِهِ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَ
آمَنْتُ بِكَ يَا اللَّهُ وَ بِجَمِيعِ أَسْرَارِ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَلَانِيَتِهِمْ وَ ظَاهِرِهِمْ وَ بَاطِنِهِمْ وَ مَعْرُوفِهِمْ
حَيًّا وَ مَيِّتًا وَ أَشْهَدُ أَنَّهُمْ فِي عِلْمِ اللَّهِ وَ طَاعَتِهِ كَمُحَمَّدٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ
بَعْدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ فِي كُلِّ زَمَانٍ وَ فِي كُلِّ حِينٍ وَ أَوَانٍ وَ فِي كُلِّ شَأْنٍ وَ بِكُلِّ لِسَانٍ وَ
عَلَى كُلِّ مَكَانٍ أَبَدًا دَائِمًا وَاصِلًا مَا دَامَتِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةُ بِكَ وَ بِجَمِيعِ رَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ يَا اللَّهُ يَا مُتَعَالَى الْمَكَانِ يَا رَفِيعَ الْبُنْيَانِ يَا عَظِيمَ الشَّانِ يَا عَزِيزَ (عَظِيمِ)
السُّلْطَانِ يَا ذَا التُّورِ وَ الْبُرْهَانِ يَا ذَا الْقُدْرَةِ وَ الْبَيَانِ يَا هَادِيَ الْإِيْمَانِ يَا مَخُوفَ الْأَحْكَامِ يَا
مَخْشَى الْإِنْتِقَامِ يَا ذَا الْمُلْكِ وَ الْمَعَارِجِ يَا ذَا الْعَدْلِ وَ الرَّغَائِبِ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ
وَ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ الْمُتَّقِينَ الزَّاهِدِينَ (الزَّاهِرِينَ) بِجَمِيعِ صَلَوَاتِكَ وَ أَنْ
تُعَجِّلَ فَرَجَهُمْ بَعِزُّ جَلَالِكَ وَ أَنْ تَجْعَلَ أَنْوَاعَ الْعَذَابِ وَ اللَّعَائِنِ بَعْدَ مَا فِي عِلْمِكَ عَلَيَّ
مُبْغِضِيهِمْ وَ مُعَادِيهِمْ وَ عَائِبِيهِمْ وَ مُنَاوِيهِمْ وَ التَّارِكِينَ أَمْرَهُمْ وَ الرَّادِّينَ عَلَيْهِمْ وَ الْجَاهِدِينَ
وَ الصَّادِّينَ عَنْهُمْ وَ الْبَاغِينَ سِوَاهُمْ وَ الْغَاصِبِينَ حُقُوقَهُمْ وَ الْجَاهِدِينَ فَضْلَهُمْ وَ النَّاكِثِينَ
عَهْدَهُمْ وَ الْمُتَلَاشِينَ ذِكْرَهُمْ وَ الْمُتَشَاكِلِينَ بِرَسْمِهِمْ وَ الْوَاطِئِينَ لِسَمْتِهِمْ وَ النَّاشِئِينَ
خِلَافَهُمْ وَ النَّابِذِينَ وَ لَائِيَتَهُمْ وَ النَّاصِبِينَ عِدَاوَتَهُمْ وَ الْمَانِعِينَ لَهُمْ وَ النَّاكِثِينَ لِاتِّبَاعِهِمْ اللَّهُمَّ
فَإِبْحِ حَرِيمَهُمْ وَ أَلْقِ الرُّعْبَ فِي قُلُوبِهِمْ وَ خَالَفْ بَيْنَ كَلِمَتِهِمْ وَ أَنْزِلْ عَلَيْهِمْ رِجْزَكَ وَ
عَذَابَكَ وَ غَضَابَكَ وَ لِعَائِنِكَ وَ مَخَازِيكَ وَ دَمَارَكَ وَ دَبَارَكَ وَ سَفَالَكَ وَ نَكَالَكَ وَ سَخَطَكَ
وَ سَطَوَاتِكَ وَ بَأْسَكَ وَ بَوَارِكَ وَ نَكَالَاتِكَ وَ وَبَالَكَ وَ بَلَاءَكَ وَ هَلَاكَكَ وَ هَوَانَكَ وَ شَقَاءَكَ وَ
شِدَائِكَ وَ نَوَازِكَ وَ نَقِمَاتِكَ وَ مَعَارِكَ وَ مَضَارِكَ وَ خِزْيِكَ وَ خِذْلَانِكَ وَ مَكْرَكَ وَ مَتَالِفَكَ
وَ قِوَامِعَكَ وَ أَوْرَاطَكَ وَ أَوْتَارَكَ وَ عِقَابَكَ بِمَبْلَغِ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ وَ بَعْدَ أَضْعَافِ أَضْعَافِ

أَضْعَافِ اسْتِحْقَاقِهِمْ مِنْ عَدْلِكَ مِنْ كُلِّ زَمَانٍ وَ فِي كُلِّ أَوَانٍ وَ بِكُلِّ شَأْنٍ وَ بِكُلِّ مَكَانٍ وَ بِكُلِّ لِسَانٍ وَ مَعَ كُلِّ بَيَانٍ أَبَدًا دَائِمًا وَاصِلًا مَا دَامَتِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةُ بِكَ وَ بِجَمِيعِ قُدْرَتِكَ يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ يَا رَبَّ الْأَرْبَابِ يَا مُعْتِقَ الرِّقَابِ يَا كَرِيمُ يَا وَهَّابُ يَا رَحِيمُ يَا تَوَّابُ أَنْتَ تَدْعُونِي حَتَّى أَكَلَّهُ وَ أَنَا عَبْدُكَ وَ قَدْ عَظُمْتُ ذُنُوبِي عِنْدَكَ وَ خِفْتُ أَنْ لَا أُسْتَحَقَّ إِجَابَتَكَ وَ عَفْوَكَ وَ رَحْمَتَكَ أَجَلُّ وَ أَعْظَمُ مِنْ ذُنُوبِي حَتَّى لَا أَفْنَطَ مِنْ رَحْمَتِكَ وَ لَا أَيْسَ مِنْ حُسْنِ إِجَابَتِكَ فَلْتَسَعْنِي رَحْمَتَكَ بِرَحْمَتِكَ وَ لِيَنْلِنِي حُسْنُ إِجَابَتِكَ بِرَأْفَتِكَ وَ لَتَكْرَمْنِي (أَكْرَمْنِي) بِسَابِغِ عَطَائِكَ وَ سَعَةِ فَضْلِكَ وَ الرِّضَا بِأَقْدَارِكَ بِغَيْرِ فَقْرٍ وَ فَاقَةٍ وَ تُبَلِّغْنِي سُؤْلِي وَ نَجَّاحَ طَلِبَتِي وَ عَن حُسْنِ إِجَابَتِكَ الْإِحَاحِي وَ عَن جُمْلَةِ اغْتِرَافِي وَ اسْتِغْفَارِي أُسْتَغْفِرُكَ إِلَهِي وَ سَيِّدِي مِنْ جَمِيعِ مَا كَرِهْتَهُ مِنِّي بِجَمِيعِ الْاسْتِغْفَارَاتِ لَكَ وَ تُبْتُ مِنْ جَمِيعِ مَا كَرِهْتَهُ مِنِّي بِأَفْضَلِ التَّوْبَاتِ لَدَيْكَ مُصَلِّيًا عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الرَّاهِدِينَ بِجَمِيعِ صَلَوَاتِكَ وَ لَاعِنًا أَعْدَاءَكَ وَ أَعْدَاءَهُمْ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَ مَعَ كُلِّ شَيْءٍ وَ عِنْدَ كُلِّ شَيْءٍ وَ فِي كُلِّ شَيْءٍ وَ لِكُلِّ شَيْءٍ وَ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ عَلَى أَفْضَلِ مَحَبَّتِكَ وَ مَرْضَاتِكَ حَيًّا وَ مَيِّتًا حَتَّى تَرْضَى عَنِّي وَ تَمْحُوَنِي مِنَ الْأَشْقِيَاءِ الْمَحْرُومِينَ إِجَابَتِكَ وَ تَكْتُبَنِي مِنَ السُّعْدَاءِ الْمُسْتَحِقِّينَ إِجَابَتِكَ فَإِنَّكَ سَيِّدِي تَمْحُو مَا تَشَاءُ وَ تُثَبِّتُ وَ عِنْدَكَ أُمُّ الْكِتَابِ رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَ اتَّبَعْنَا الرَّسُولَ وَ وَالَيْنَا الْوَلِيَّ وَ تَأَمَّمْنَا الْأَيْمَةَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ وَ أَدْخِلْنَا بِهِمْ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَ انصُرْنَا بِهِمْ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ وَ بِجَمِيعِ رَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

سپس هفتاد بار بگو:

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لِجَمِيعِ ذُنُوبِي وَ أَسْأَلُهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْنَا بِرَحْمَتِهِ

پس زاری کن و با نمازگزارندگان باش و پروردگار خود را عبادت کن تا آنکه مگر ترا آید.

ابن طاووس گوید: و این است آخر دعا و در این دعا الفاضلی چند است که احتیاج به تأمل و تحقیق حال دارد.

دعای دفع کرب و اندوه

و از جمله دعاها دعائی است که من آن را از مجموعه کهنه‌ای نقل کردم. مروی است که ولید بن عبد الملک حاکم شام به نزد صالح بن عبد الله مری نوشت که والی مدینه از جانب او بود، آنکه: حسن مثنی پسر حضرت امام حسن بن علی بن ابی طالب را که در نزد او محبوس بود، به مسجد پیغمبر صلی الله علیه و آله آورد و پانصد تازیانه بر او بزنند. پس صالح او را از زندان بیرون آورده، به مسجد آورد و مردمان مجتمع گشتند و صالح بر منبر بالا رفت تا آنکه چون کتابت ولید را بر مردمان بخواند. بعد از آن به زدن حسن مثنی امر نماید. پس در اثناء خواندن کتابت بودند که حضرت امام زین العابدین علی بن الحسین به مسجد آمدند و مردمان را از یک دیگر دور نمودند تا آنکه به نزد حسن مثنی رسیدند، پس فرمودند که ای پسر عمّ دعای دفع کرب و اندوه را بخوان تا آنکه خدای تعالی ترا نجات دهد و از تو این بلا را برطرف کند. پس حسن مثنی گفت که یا ابن عمّ! این دعا کدام است؟ حضرت فرمودند که این کلمات فرج را بگو و آن این است:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَ
رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

راوی گوید که: حضرت امام زین العابدین علیه السلام این کلمات را به حسن مثنی تعلیم نمودند و به خانه خود برگشتند و حسن مثنی مکرر این کلمات را می‌خواند تا آنکه چون صالح از خواندن کتابت فارغ شد و از منبر پایین آمد و به نزد حسن رسید و گفت که: آثار مظلومیّت و بیچارگی در او مشاهده می‌کنم، خوب است که فرمان ولید را در باره او تاخیر کنید و من کتابتی به ولید می‌نویسم و التماس او را می‌نمایم. پس آنگاه صالح کتابتی در این باب به ولید نوشت. جواب آمد که او را از حبس رها کن.

دعا برای رفع حزن

ابن طاووس گوید که در کتاب دعای تالیف محمد بن یعقوب کلینی دیدم که به سندهای خود روایت نموده آنکه هر گاه در امری اندوهناک و محزون شوی پس در آخر سجده خود این کلمات را بگویی:

يَا جَبْرَائِيلُ يَا مُحَمَّدُ يَا جَبْرَائِيلُ يَا مُحَمَّدُ تَكَرَّرُ ذَلِكَ أَكْفِيَانِي مِمَّا أَنَا فِيهِ فَإِنَّكُمَا كَافِيَانِ وَ
أَحْفَظَانِي بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِنَّكُمَا حَافِظَانِ

دعائی است که باید در زمان غیبت حضرت صاحب الامر علیه السلام خوانده شود

ابن طاوس گوید که: ما در تعقیب نماز عصر در روز جمعه در فصل از دعائی که در زمان غیبت مروی هستند، ذکر کرده ایم و ما به سندهای خود تا محمد بن احمد بن ابراهیم جعفری مشهور به صابونی روایت می کنیم، از جمله حدیثی که ذکر نموده است به سندها خود تا به آن حضرت و در آن، غیبت آن حضرت صلوات الله علیه را نقل نموده است، آنکه من گفتم که شیعیان شما بعد از غیبت شما چه کار کنند؟ حضرت فرمودند که: بر شما است دعا کردن و انتظار ظهور و فرج کشیدن، پس بدرستی که زود باشد که برای شما علمی ظاهر شود، پس هر گاه برای شما آن ظاهر شود، پس خدای تعالی را ستایش کنید و چنگ زنید به آنچه برای شما ظاهر شود. راوی گوید که: من گفتم چه چیز بخوانیم؟ فرمودند که: این دعا را بخوانید:

اللَّهُمَّ أَنْتَ عَرَّفْتَنِي نَفْسَكَ وَ عَرَّفْتَنِي رَسُولَكَ وَ عَرَّفْتَنِي مَلَائِكَتَكَ وَ عَرَّفْتَنِي نَبِيَّكَ وَ
عَرَّفْتَنِي وِلَاءَهُ أَمْرَكَ اللَّهُمَّ لَا أَخْذُ إِلَّا مَا أُعْطِيتُ وَ لَا وَاقِي إِلَّا مَا وَقَيْتَ اللَّهُمَّ لَا تُغَيِّبْنِي عَنْ
مَنَازِلِ أَوْلِيَائِكَ وَ لَا تُزِغْ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي اللَّهُمَّ اهْدِنِي لِوَلَايَةِ مَنْ افْتَرَضْتَ طَاعَتَهُ

دعای غریق

و از آن جمله دعائی است که آن را محمد بن بابویه رحمه الله به سندهای خود در کتاب غیبت از عبد الله بن سنان روایت کرده است که گفت حضرت ابو عبد الله امام جعفر صادق علیه السلام فرمودند که: زود باشد که به شما اشتباهی و حیرتی عظیم برسد. پس بدون راهنمایی و پیشوائی باقی مانید که شما را راه نماید و از این حیرت نجات نخواهد یافت مگر کسی که دعای غریق را بخواند. پس من گفتم که: دعای غریق کدام است؟ فرمودند که: این کلمات را بگو و آن این است:

يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانَ يَا رَحِيمُ يَا مُقَلَّبَ الْقُلُوبِ ثَبَّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ

عبد الله بن سنان گوید که پس من گفتم که چنین بگویم که: «یا مقلب القلوب و الأبصار ثبت قلبی علی دینک».

آن حضرت فرمودند: بدرستی که خدای تعالی «مقلب القلوب و الأبصار» است و لیکن تو در این دعا چنین مگو، بلکه به نحوی بگوی که به تو تعلیم می کنم. بگوی: «یا مقلب القلوب ثبت قلبی علی دینک».

ابن طاوس گوید که وجه منع نمودن آن حضرت از گفتن کلمه «و الأبصار» در این دعا آن است که برگردانیدن دلها و چشمها چنانچه در آیه شریفه است مخصوص بر روز قیامت است که از بسیاری هول و ترس در آن روز دلها امری را نمی‌فهمند و چشمها چیزی را نمی‌بینند و در زمان غیبت ترسی نمی‌باشد مگر از نفهمیدن دلها و بدی اعتقادهای، نه آنکه از ندیدن چشمها بترسند.

ابن طاوس گوید که در خواب کسی را دیدم که به من دعائی را تعلیم نمود که صلاحیت دارد آنکه در زمان غیبت خوانده شود و آن این است:

يَا مَنْ فَضَّلَ إِبْرَاهِيمَ وَ آلَ إِسْرَائِيلَ عَلَى الْعَالَمِينَ بِاخْتِيَارِهِ وَ أَظْهَرَ فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَ
الْأَرْضِ عِزَّةً أَفْتِدَارَهُ وَ أَوْدَعَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ أَهْلَ بَيْتِهِ غَرَائِبَ أُسْرَارِهِ صَلَّى عَلَى
مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْنِي مِنْ أَعْوَانِ حُجَّتِكَ عَلَى عِبَادِكَ وَ أَنْصَارِهِ

در کتاب تعبیر الرؤیا برای محمد بن یعقوب کلینی این عبارت مذکور است که روایت نموده است احمد از و شاء از حضرت ابی الحسن امام رضا علیه السلام که فرمودند: در خواب پدر خود را دیدم که فرمودند: ای پسر من هر گاه در شدت و سختی وارد شوی، پس تو این دو کلمه را بسیار بگو: یا رووف و یا رحیم و بعد از آن فرمودند که: ما آن چیزی را که آن را در خواب می‌بینیم چنان است که آن را در بیداری ببینم.

ایضا ابن طاوس گوید که: دوست ما ملک مسعود که خدای تعالی عاقبت او را به برآوردن وعده‌های خود ختم کند- به ما حدیث نمود آنکه: در خواب شخصی را دید که با او از عقب دیوار سخن گفت و روی او را ندید و این دعا را می‌خواند:

يَا صَاحِبَ الْقَدْرِ وَ الْأَقْدَارِ وَ الْهَمَمِ وَ الْمَهَامِّ عَجِّلْ فَرَجَ عَبْدِكَ وَ وَّلِيَّكَ وَ الْحُجَّةَ الْقَائِمِ
بِأَمْرِكَ فِي خَلْقِكَ وَ اجْعَلْ لَنَا فِي ذَلِكَ الْخَيْرَةَ

ابن طاوس گوید که: در مجموعه‌ای به خط مصنف آن یافت که بسیار کهنه بود و اسم او محمد بن محمد بن عبد الله بن فاطر بود و از مشایخ خود به این عبارت روایت نموده است که: حدیث نمود به ما محمد بن علی بن رقاق قمی، از ابو الحسن علی بن حسن بن شاذان قمی، از ابو جعفر محمد بن علی بن حسین بن بابویه قمی، از پدر خود و او گفته که حدیث نمود به ما جعفر بن عبد الله حمیری، از محمد بن عیسی بن عبید و او گفته که خبر داد به ما عبد الله الرحمن بن ابی هاشم از ابی یحیی مدینی، از حضرت ابا عبد الله امام جعفر صادق علیه السلام آنکه فرمودند که: از جمله حق ما بر دوستداران و شیعیان ما آن است که باید مردی از نماز خود منصرف نشود مگر آنکه این دعا را بعد از فراغ از نماز بخواند و دعا این است:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ الْعَظِيمِ الْعَظِيمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الطَّاهِرِينَ وَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ صَلَاةً تَامَّةً دَائِمَةً وَ أَنْ تُدْخِلَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ مُحَبِّبِهِمْ وَ أَوْلِيَائِهِمْ حَيْثُ كَانُوا وَ أَيْنَ كَانُوا فِي سَهْلٍ أَوْ جَبَلٍ أَوْ بَرٍّ أَوْ بَحْرٍ مِنْ بَرَكَهٖ دُعَائِي مَا تَقَرَّبَ بِهِ عِيُونُهُمْ أَحْفَظُ يَا مَوْلَايَ الْغَائِبِينَ مِنْهُمْ وَ ارْزُدْهُمْ إِلَى أَهْلِيهِمْ سَالِمِينَ وَ نَفْسٍ عَنِ الْمَهْمُومِينَ وَ فَرَجٍ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ وَ اكْسُ الْعَارِينَ وَ أَشْبِعِ الْجَائِعِينَ وَ أَرْوِ الظَّامِئِينَ وَ اقْضِ دَيْنَ الْعَارِمِينَ وَ زَوِّجِ الْعَازِبِينَ وَ اشْفِ مَرْضَى الْمُسْلِمِينَ وَ ادْخُلْ عَلَيَّ الْأَمْوَاتِ مَا تَقَرَّبَ بِهِ عِيُونُهُمْ وَ انصُرِ الْمَظْلُومِينَ مِنْ أَوْلِيَاءِ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَ أَطْفِئْ نَائِرَةَ الْمُخَالِفِينَ اللَّهُمَّ وَ ضَاعِفِ لِعُنْتِكَ وَ بَاسِكَ وَ نَكَالِكَ وَ عَذَابِكَ عَلَيَّ الَّذِينَ كَفَرَا نِعْمَتِكَ وَ خَوَّنَا رَسُولَكَ وَ اتَّهَمَا نَبِيَّكَ وَ بَايَنَاهُ وَ حَلَّا عَقْدَهُ فِي وَصِيَّهِ وَ نَبَذَا عَهْدَهُ فِي خَلِيفَتِهِ مِنْ بَعْدِهِ وَ ادَّعِيَا مَقَامَهُ وَ غَيَّرَا أَحْكَامَهُ وَ بَدَّلَا سُنَّتَهُ وَ قَلَّبَا دِينَهُ وَ صَغَّرَا قَدْرَ حُجْبِكَ وَ بَدَا بِظُلْمِهِمْ وَ طَرَّقَا طَرِيقَ الْغَدْرِ عَلَيْهِمْ وَ الْخِلَافِ عَنِ أَمْرِهِمْ وَ الْقَتْلِ لَهُمْ وَ إِرْهَاجِ الْحُرُوبِ عَلَيْهِمْ وَ مَنَعَ خَلِيفَتِكَ مِنْ سَدِّ الثَّلْمِ وَ تَقْوِيمِ الْعِوَجِ وَ تَثْقِيفِ الْأَوْدِ وَ إِمْضَاءِ الْأَحْكَامِ وَ إِظْهَارِ دِينِ الْإِسْلَامِ وَ إِقَامَةِ حُدُودِ الْقُرْآنِ اللَّهُمَّ الْعَنْهُمَا وَ ابْنَتِيهِمَا وَ كُلَّ مَنْ مَالَ مَيْلَهُمْ وَ حَذَا حَذْوَهُمْ وَ سَلَكَ طَرِيقَتَهُمْ وَ تَصَدَّرَ بِبِدْعَتِهِمْ لَعْنًا لَا يَخْطُرُ عَلَيَّ بَالٍ وَ يَسْتَعِيدُ مِنْهُ أَهْلُ النَّارِ الْعَنِ اللَّهُمَّ مَنْ دَانَ بِقَوْلِهِمْ وَ اتَّبَعَ أَمْرَهُمْ وَ دَعَا إِلَى وَّلَايَتِهِمْ وَ شَكَّ فِي كُفْرِهِمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ .

دعای عهد

و از جمله دعاها دعای عهدنامه است مروی از ابو جعفر محمد بن علی بن رفاق قمی است که گفت:

حدیث نمود به ما ابو الحسن محمد بن احمد بن علی بن حسن بن شاذان قمی، از ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه قمی، از پدر خود، از عبد الله بن جعفر، از عباس بن معروف، از عبد السلام بن سالم و او گفته که خبر داد به ما محمد بن سنان بن یونس بن ظبیان، از جابر بن یزید جعفری، از حضرت ابو جعفر امام محمد باقر علیه السلام که فرمودند: هر کس این دعا را در مدت عمر خود یک بار بخواند، در پوستی نوشته می شود و بالا برده می شود در دیوان حضرت قائم علیه السلام. پس هر گاه قائم اهل بیت ظهور کند، او را به اسم او و اسم پدر او ندا می کنند. پس به او این

نوشته داده می‌شود و به او گفته می‌شود که این نوشته عهدنامه را بگیر که تو با ما در دار دنیا عهد کرده‌ای و این است گفته خدای تعالی که فرموده‌اند: إِلَّا مَنْ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا «و عذاب کرده می‌شود در آخرت مگر کسی که فرا گرفته باشد نزد خدای تعالی عهدی را» یعنی مگر کسی که اقرار به وحدانیت خدا و پیروی پیغمبران و پیشوایان خود کرده باشد و باید که این دعا را با طهارت بخوانی و دعا این است:

اللَّهُمَّ يَا إِلَهَ الْأَلِهَةِ يَا وَاحِدًا يَا أَحَدًا يَا آخِرَ الْأَخِرِينَ يَا قَاهِرَ الْقَاهِرِينَ يَا عَلِيًّا يَا عَظِيمًا أَنْتَ
 الْعَلِيُّ الْأَعْلَى عَلَوْتَ فَوْقَ كُلِّ عُلُوٍّ هَذَا يَا سَيِّدِي عَهْدِي وَ أَنْتَ مُنْجِرٌ وَعَدِي فَصِلْ يَا مَوْلَايَ
 عَهْدِي وَ أَنْجِرْ وَعَدِي آمَنْتُ بِكَ أَسْأَلُكَ بِحِجَابِكَ الْعَرَبِيِّ وَ بِحِجَابِكَ الْعَجَمِيِّ وَ بِحِجَابِكَ
 الْعِبْرَانِيِّ وَ بِحِجَابِكَ السُّرْيَانِيِّ وَ بِحِجَابِكَ الرَّومِيِّ وَ بِحِجَابِكَ الْهِنْدِيِّ وَ أَثْبِتْ مَعْرِفَتَكَ
 بِالْعِنَايَةِ الْأُولَى فَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا تُرَى وَ أَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى وَ أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِرَسُولِكَ الْمُنْذِرِ
 ص وَ بَعَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ الْهَادِي وَ بِالْحَسَنِ السَّيِّدِ وَ بِالْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ
 سِبْطِي نَبِيِّكَ وَ بِفَاطِمَةَ الْبَتُولِ وَ بَعَلِيٍّ بَنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ ذِي الثَّنَاتِ وَ مُحَمَّدِ بْنِ
 عَلِيٍّ الْبَاقِرِ عَنْ عِلْمِكَ وَ بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ الَّذِي صَدَّقَ بِمِيثَاقِكَ وَ بِمِيعَادِكَ وَ
 مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ الْحَصُورِ الْقَائِمِ بِعَهْدِكَ وَ بَعَلِيٍّ بَنِ مُوسَى الرَّضَا الرَّاضِي بِحُكْمِكَ وَ
 بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْحَبْرِ الْفَاضِلِ الْمُرْتَضَى فِي الْمُؤْمِنِينَ وَ بَعَلِيٍّ بَنِ مُحَمَّدِ الْأَمِينِ الْمُؤْتَمَنِ
 هَادِي الْمُسْتَرَشِدِينَ وَ بِالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الطَّاهِرِ الزَّكِيِّ خِرَانَةَ الْوَصِيِّينَ وَ أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ
 بِالْإِمَامِ الْقَائِمِ الْعَدْلِ الْمُنْتَظَرِ الْمَهْدِيِّ إِمَامِنَا وَ ابْنِ إِمَامِنَا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ يَا مَنْ
 جَلَّ فَعَظْمٌ وَ (هُوَ أَهْلٌ ذَلِكَ فَعَفَا وَ رَحِمَ يَا مَنْ قَدَرَ فَلَطْفًا أَشْكَو إِلَيْكَ ضَعْفِي وَ مَا قَصُرَ
 عَنْهُ أَمَلِي مِنْ تَوْحِيدِكَ وَ كُنْهِ مَعْرِفَتِكَ وَ أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِالتَّسْمِيَةِ الْبَيْضَاءِ وَ بِالْوَحْدَانِيَّةِ
 الْكُبْرَى الَّتِي قَصُرَ عَنْهَا مَنْ أَدْبَرَ وَ تَوَلَّى وَ آمَنْتُ بِحِجَابِكَ الْأَعْظَمِ وَ بِكَلِمَاتِكَ التَّامَّةِ الْعُلْيَا
 الَّتِي خَلَقْتَ مِنْهَا دَارَ الْبَلَاءِ وَ أَخَلَّتْ مَنْ أَحْبَبْتَ جَنَّةَ الْمَأْوَى وَ آمَنْتُ بِالسَّابِقِينَ وَ
 الصِّدِّيقِينَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَ آخَرَ سَيِّئًا أَلَّا تُوَلِّينِي
 غَيْرَهُمْ وَ لَا تُفَرِّقَ بَيْنِي وَ بَيْنَهُمْ غَدًا إِذَا قَدَّمْتَ الرَّضَا بِفَضْلِ الْقَضَاءِ آمَنْتُ بِسِرِّهِمْ وَ
 عَلَانِيَتِهِمْ وَ خَوَاتِيمِ أَعْمَالِهِمْ فَإِنَّكَ تَخْتِمُ عَلَيْهَا إِذَا شِئْتَ يَا مَنْ أَتَحَفَّنِي بِالْإِقْرَارِ بِالْوَحْدَانِيَّةِ

وَ حَبَانِي بِمَعْرِفَةِ الرَّبُّوبِيَّةِ وَ خَلَصَنِي مِنَ الشَّكِّ وَ الْعَمَى رَضِيْتُ بِكَ رَبًّا وَ بِالْأَصْفِيَاءِ حُجْبًا
وَ بِالْمَحْجُوبِينَ أَنْبِيَاءَ وَ بِالرُّسُلِ أَدِلَاءَ وَ بِالْمُتَّقِينَ أَمْرَاءَ وَ سَامِعًا لَكَ مُطِيعًا

از جمله الفاضلی که در خلوتها به خاطر من گذشته است، این دعاست که:

اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا الَّذِي يُخَاطِبُكَ مِنِّي هُوَ الْعَقْلُ الَّذِي لَمْ يَزَلْ مُوَافِقًا لَكُمْ فِي إِقْبَالِكُمْ عَلَيَّ وَ
إِعْرَاضِكُمْ عَنِّي فَانظُرْ إِلَيْهِ بِعَيْنٍ أَنَّهُ عَبْدُكُمْ الْمُطِيعُ لَكُمْ الْمُشْرَفُ بِكُمْ فَأَجِيبُوا سُؤَالَهُ وَ
بَلِّغُوهُ آمَالَهُ وَ لَا تُخَيِّبُوهُ وَ تَجَبَّهُوهُ بِالرَّدِّ لِأَجْلِي

از جمله الفاضلی که در خلوتها به خاطر من گذشته است، این دعاست که:

اللَّهُمَّ إِنِّي مَا أَعْلَمُ مَصْلَحَتِي مِنْ مَفْسَدَتِي وَ لَا أَقْدِمُ عَلَى شَرْحِ مَسْأَلَتِي فَإِنِّي أَتَوَسَّلُ بِأَقْرَبِ
صِفَاتِكَ إِلَى الْعَفْوِ وَ الْغُفْرَانِ أَنْ تَطْلُبَ لِي مَا أَحْتَاجُ إِلَيْهِ مِنْ أَقْرَبِ صِفَاتِكَ إِلَى الْكَرَمِ وَ
الْإِحْسَانِ

از جمله الفاضلی که در خلوتها به خاطر من گذشته است، این دعاست که:

اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَمَرْتَ الْمُوسِرَ أَنْ لَا يَبْخَلَ عَلَى الْمُعْسِرِ بِالْقُوتِ الَّذِي لَا بُدَّ لَهُ مِنْهُ وَ أَنْتَ قُوَّتِي وَ
قُوَّتِي الَّذِي لَا غَنَاءَ لِي عَنْهُ وَ أَنْتَ أَقْدَرُ الْمُوسِرِينَ وَ أَكْرَمُ مِنَ الْمَأْمُورِينَ فَلَا تَمْنَعْ لِي مَا لَا
غَنَاءَ لِي عَنْهُ مِنَ الْقُوتِ وَ تَدَارَكُنِي قَبْلَ أَنْ أَمُوتَ وَ أَفُوتَ

از جمله الفاضلی که در خلوتها به خاطر من گذشته است، این دعاست که:

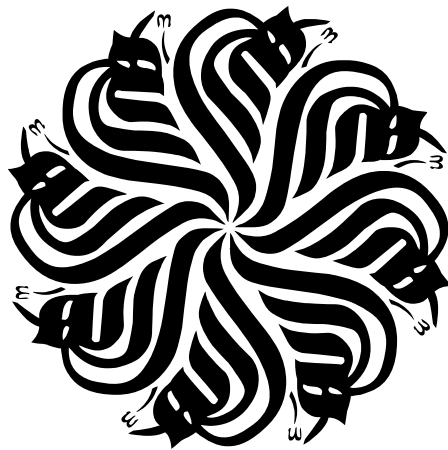
اللَّهُمَّ إِنَّكَ كَرِهْتَ لِلْمُضِيفِ أَنْ يَمْنَعَ ضَيْفَهُ مِنَ الْقَرِيِّ مَعَ قُدْرَتِهِ عَلَى الضِّيَافَةِ وَإِنْ لَمْ يَهْلِكِ الضَّيْفُ بِمَنْعِهِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَالرَّأْفَةِ وَالْمُضِيفُ مِمَّنْ يَنْقُصُهُ الْبَدْلُ وَأَنَا قَدْ جَعَلْتُ نَفْسِي ضَيْفَكَ وَمَا لَهَا غِنَى عَنْ قِرَاكَ وَمَتَى مَنَعْتَهَا مِنْ طَبَقِ ضِيَاغَتِكَ بَتُّ طَاوِيًا فِي حِمَاكَ وَوَصَلْتُ إِلَى الْهَلَاكِ فَلَا تَمْنَعْنِي مِنْ ضِيَاغَتِكَ يَا مَنْ لَا يَنْقُصُهُ الْإِحْسَانُ وَلَا يَزِيدُهُ الْحِرْمَانُ

از جمله الفاضلی که در خلوتها به خاطر من گذشته است، این دعاست که:

اللَّهُمَّ إِنِّي وَجَدْتُ مِنْ لِسَانِ حَالِ مَرَاغِمِكَ وَمَكَارِمِكَ مَنْ يُخْبِرُنِي عَنِّي بِأَنَّ يَدَ إِحْسَانِي صِفْرٌ مِنْ اقْتِدَارِي عَلَى وُجُودِي وَحَيَاتِي وَعَافِيَتِي وَأُصُولِ سَعَادَتِي فِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَ أَنَّكَ جَلَّ جَلَالُكَ أَوْجَدْتَنِي جُودًا وَ كَرَمًا وَ أَحْيَيْتَنِي مُتَفَضِّلًا وَ مُنْعِمًا وَ عَافَيْتَنِي ابْتِدَاءً فِي الْإِنشَاءِ وَ عَافَيْتَنِي مِمَّا اسْتَحِقُّهُ مِنْ أَنْوَاعِ الْبَلَاءِ وَ الْإِبْتِلَاءِ بِتَقْصِيرِي فِي شُكْرِ مَا وَهَبْتَنِي مِنَ النَّعْمَاءِ وَ أَنَا بِالنَّسْبَةِ إِلَى مَوْصُوفٍ بِالْفَنَاءِ وَ بِالنَّسْبَةِ إِلَى جُودِكَ وَ نِعْمَتِكَ مَعْرُوفٌ بِالْبَقَاءِ فَصُنْ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ مَعَارِسَ مَعْرُوفِكَ مِنَ الدُّبُولِ وَ كُنْ حَارِسَ نُجُومِ كَرَمِكَ مِنَ الْأَقُولِ وَ نَزَّهُ كَمَالَ فَضْلِكَ أَنْ يَهْجُمَ عَلَيْهِ سُلْطَانٌ عَدْلِكَ وَ احْفَظْ مَعَاهِدَ رَحْمَتِكَ وَ مَوَائِدَ نِعْمَتِكَ أَنْ تُشَوِّشَهَا يَدُ عُقُوبَتِكَ وَ أَرْحَمُ مَنْ جَهَلَ رِذَالَهُ قَدْرَ نَفْسِهِ وَ جَلَالَهُ قَدْرِكَ وَ أَقْدَمَ مَعَ ضَعْفِهِ وَ ذَلَّهِ عَلَى مُخَالَفَةِ أَمْرِكَ فَهُوَ وَ إِنْ عَصَاكَ بِالْمَقَالِ وَ الْفَعَالِ فَيَدُ فَقْرِهِ وَ كَسْرِهِ مَمْدُودَةٌ إِلَيْكَ بِلِسَانِ الْحَالِ تَسْتَرْحِمُ وَ تَسْتَعْطِفُ وَ تَسْتَوْهَبُ جَنَائِبَهَا وَ تَسْأَلُ إِجْرَاءَهَا عَلَى جَمِيلِ عَادَاتِهَا يَا مَنْ لَا يَنْقُصُهُ الْإِحْسَانُ وَ لَا يَزِيدُهُ الْحِرْمَانُ

از جمله الفاضلی که در خلوتها به خاطر من گذشته است، این دعاست که:

اللَّهُمَّ إِنَّ يَدَ لِسَانِ حَالِ التُّرَابِ الَّذِي شَرَّفْتَهُ بِنُورِ الأَلْبَابِ وَ تَوَلَّيْتَ حِفْظَهُ فِي الأَصْلَابِ وَ
الْبُطُونِ عَلَى اخْتِلَافِ الأَعْقَابِ وَ الأَحْقَابِ مَمْدُودَةً إِلَى أَفْقِ ذَلِكَ الجُودِ وَ فَقْرَهَا وَارِدٌ مَعَ
الْوُفُودِ يَسْتَعِيدُ مِنَ الوَعِيدِ وَ يَسْتَنْجِزُ مَا سَبَقَ مِنَ الرَّحْمَةِ وَ الكَرَمِ وَ الوُعُودِ فِي أَنْ تَأْذَنَ
فِي اسْتِخْرَاجِ كُلِّ مَا يَخْتَاجُ مَمْلُوكَكَ إِلَيْهِ لِنَفْسِهِ وَ لِمَنْ يَعِزُّ عَلَيْهِ مِنْ خَزَائِنِ إِحْاطَةِ عِلْمِكَ
وَ حَمْلِ تِلْكَ الحَوَائِجِ عَلَى مَطَايَا رَحْمَتِكَ وَ حِلْمِكَ وَ تَرْوِيدِهَا مِنْ ذَخَائِرِ صِيَانَةِ فَضْلِكَ وَ
أَمَانِ ظِلِّكَ أَنْ يَلْقَاهُ أَحَدٌ بِالإِيَّاسِ مِنْهُ وَ بِالقُنُوطِ الَّذِي صُنَّتْهُ عَنْهُ وَ أَنْ تُورِدَهَا عَلَى مَنَاهِلِ
العَفْوِ وَ الكَرَمِ وَ مَنَازِلِ الحِلْمِ وَ النِّعَمِ وَ تُسَمِّيَهَا مَمْلُوكَكَ نَجَابَةً بِالإِنَابَةِ وَ تُظْفِرَهَا بِتَعْجِيلِ
الإِجَابَةِ وَ أَنْ تُكُونَ ضَيْفَانًا وَ جِيرَانًا وَ تَسْتَشْهَدَ عِلْمَكَ بِفَقْرِهَا إِلَى الضِّيَافَةِ وَ ضُرُورَتِهَا إِلَى
الإِجَارَةِ وَ الأَمْنَةِ مِنَ المَخَافَةِ وَ تَلُوذَ بِوَصَايَاكَ وَ بِقِرَى الضِّيُوفِ وَ تَعُوذَ بِحِمَاكَ الَّذِي بَدَّلْتَهُ
لِلْمُسْتَجِيرِ المَلْهُوفِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

ابن طاووس گوید که این دعا را از کتاب کهنه‌ای نقل کردم که به خاطر صاحب آن در بعضی از مصیبت‌ها رسیده بود:

اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْشَأْتَ هَذِهِ المِلَّةَ النَّبَوِيَّةَ المُحَمَّدِيَّةَ بِغَيْرِ ذَخِيرَةٍ كَانَتْ مِنَ الأَمْوَالِ وَ الرَّجَالِ وَ
قَطَعْتَ بِهَا وَ لَهَا عَقَبَاتُ الأَهْوَالِ وَ الأَمَالِ ثُمَّ انْتَضَمَ أَمْرُ هَذِهِ الدَّوَلِ الإِسْلَامِيَّةِ بِغَيْرِ ذَخِيرَةٍ

مِنَ الْعَدَدِ وَ لَا كَثِيرَهُ مِنَ الْعَدَدِ حَتَّى مَضَى حُكْمُهَا عَلَى مَنْ عِنْدَ أَوْ عَبْدَ وَ قَدْ عَرَفْتَنَا مِنْ قُوَّتِكَ وَ أَرَيْتَنَا مِنْ قُدْرَتِكَ أَنَّ سُلْطَانَكَ يَثْبُتُ أَسَاسُهُ وَ يَتِمُّ حِفْظُهُ وَ أَنْحِرَاسُهُ وَ بَانْفِرَادِ مُرَادِكَ وَ بَغَيْرِ جِهَادِ أَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ فَأَقَمْتَ لِمَنْ نَصَرْتَ مِنْ أَنْبِيَائِكَ عَلَى أَعْدَائِكَ مِنَ الْمَاءِ اللَّطِيفِ جَسِداً كَثِيفاً وَ غَرَقاً أَلِيماً وَ مِنَ الْهَوَاءِ الضَّعِيفِ رِيحاً عَقِيماً اللَّهُمَّ فَأَجِرْنَا عَلَى مَا عَوَّدْتَنَا مِنْ نَصْرِكَ وَ نَصْرِ الْإِسْلَامِ وَ الْمُسْلِمِينَ وَ دَفْعِ الْبَاغِينَ وَ الْمُشْرِكِينَ وَ لَا تُشْمِتْ بِنَا الْأَعْدَاءَ وَ لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَ امْدُدْنَا بِمَا مَدَدْتَ بِهِ الْمُتَوَكِّلِينَ وَ الْمُسْتَعِيثِينَ مِنْ جُنُودِكَ الْغَالِبِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

دعای عبرات

و از جمله دعاها دعائی است که آن را دوست من و برادر من محمد بن محمد بن قاضی آوی روایت نموده است- که خدای تعالی نیکبختی او را زیاد گرداند و خاتمه او را نیکو گرداند- و او حکایت عجیبی و سبب غریبی را ذکر نموده است و آن حکایت این است که: بر آوی حادثه‌ای و بلائی وارد شده بوده است. پس این دعا را در میان اوراقی چند یافته است که این دعا را در میان آنها نگذارد. پس چون این دعا را در کتابی نوشته است، نسخه اصل مفقود گشته است.

ابن طاوس گوید که ممکن است آنکه این دعا در میان آن اوراق بوده و محمد بن آوی آن را و جای آن را نمی‌دانسته است. پس خدای تعالی آن را انعام کرده است به این نحو که به او جای آن را شناسانده است و بعد از آنکه این دعا را نوشته است، باز نسخه اصل را جایی گذارده و از خاطرش محو گردیده.

و ایضا ابن طاوس گوید که بعد از آن من این دعا را در نسخه کهنه‌ای دیدم که به آن آب رسیده بوده و در این دعا زیادتیه‌ها و نقصانها بود با آنچه محمد بن آوی روایت نموده بود و این نسخه را ابن وزیر وراق به من داد و گفت که من این را برای ولد احمد مقری أعرج به یک درهم و نیم خریدم و این دعا به دعای عبرات نامیده شده است و بعد از این دعا را مذکور می‌نمایم به نحوی که در آن نسخه بود و این دعای عبرات به روایت محمد بن محمد بن قاضی آوی است.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا رَاحِمَ الْعَبْرَاتِ وَ يَا كَاشِفَ الْكُرْبَاتِ أَنْتَ الَّذِي تَقْشَعُ سَحَابَ الْمِحْنِ وَ
قَدْ أُمْسَتْ ثِقَالًا وَ تَجَلُّو ضَبَابَ الْإِحْنِ وَ قَدْ سَحَبْتَ أذْيَالًا وَ تَجْعَلُ زَرْعَهَا هَشِيمًا وَ عِظَامَهَا
رَمِيمًا وَ تَرُدُّ الْمَغْلُوبَ غَالِبًا وَ الْمَطْلُوبَ طَالِبًا إِلَهِي فَكَمْ مِنْ عَبْدٍ نَادَاكَ إِنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ
فَفَتَحْتَ لَهُ مِنْ نَصْرِكَ أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مِنْهُمْ وَ فَجَّرْتَ لَهُ مِنْ عَوْنِكَ عُيُونًا فَالْتَقَى مَاءٌ
فَرَجِهِ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قَدِرَ وَ حَمَلْتَهُ مِنْ كِفَايَتِكَ عَلَى ذَاتِ الْوَاكِحِ وَ دُسِّرَ يَا رَبِّ إِنِّي مَغْلُوبٌ
فَانْتَصِرْ يَا رَبِّ إِنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ يَا رَبِّ إِنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ
وَ افْتَحْ لِي مِنْ نَصْرِكَ أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مِنْهُمْ وَ فَجِّرْ لِي مِنْ عُيُونِكَ لِيَلْتَقِيَ مَاءٌ فَرَجِي
عَلَى أَمْرٍ قَدْ قَدِرَ وَ احْمِلْنِي يَا رَبِّ مِنْ كِفَايَتِكَ عَلَى ذَاتِ الْوَاكِحِ وَ دُسِّرْ يَا مَنْ إِذَا وَلَجَ الْعَبْدُ
فِي لَيْلٍ مِنْ حَيْرَتِهِ يَهِيمُ وَ لَمْ يَجِدْ صَرِيحًا يَصْرُخُهُ مِنْ وَلِيٍّ حَمِيمٍ وَ جَدَّ يَا رَبِّ مِنْ
مَعُونَتِكَ صَرِيحًا مُعِيثًا وَ وَلِيًّا يَطْلُبُهُ حَثِيثًا يُنَجِّيهِ مِنْ ضَيْقِ أَمْرِهِ وَ حَرَجِهِ وَ يُظْهِرُ لَهُ الْمُهْمَمَ
مِنْ أَعْلَامِ فَرَجِهِ اللَّهُمَّ فَيَا مَنْ قُدْرَتُهُ قَاهِرَةٌ وَ نَقِمَاتُهُ قَاصِمَةٌ لِكُلِّ جُبَّارٍ دَامِغَةٌ لِكُلِّ كَفُورٍ
خَتَّارٍ صَلِّ يَا رَبِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ انظُرْ إِلَيَّ يَا رَبِّ نَظْرَةً مِنْ نَظْرَاتِكَ رَحِيمَةً تَجَلُّ
بِهَا عَنِّي ظُلْمَةٌ وَاقِفَةٌ مُقِيمَةٌ مِنْ عَاهَةٍ جَفَّتْ مِنْهَا الضُّرُوعُ وَ تَلِفَتْ مِنْهُ الزُّرُوعُ وَ اشْتَمَلَ بِهَا
عَلَى الْقُلُوبِ الْيَأْسُ وَ جَرَتْ وَ سَكَنْتْ بِسَبَبِهَا الْأَنْفَاسُ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ
أَسْأَلُكَ حِفْظًا حِفْظًا لِغَرَائِيسِ غَرَسْتَهَا يَدُ الرَّحْمَنِ وَ شَرِبُهَا مِنْ مَاءِ الْحَيَوَانِ أَنْ تَكُونَ بِيَدِ
الشَّيْطَانِ تُحَزُّ وَ بِفَاسِهِ تُقَطَّعُ وَ تُجَزُّ إِلَهِي مَنْ أَوْلَى مِنْكَ أَنْ يَكُونَ عَنْ حَرِيمِكَ دَافِعًا وَ
مَنْ أَجْدَرُ مِنْكَ أَنْ يَكُونَ لَهُ عَنْ حِمَاكَ حَارِسًا وَ مَانِعًا إِلَهِي إِنَّ الْأَمْرَ قَدْ هَالَ فَهَوِّنْهُ وَ
خَسِّنْ فَالِنَهُ فَإِنَّ الْقُلُوبَ كَاعَتْ فَطَمَّنْهَا وَ النَّفُوسَ ارْتَاعَتْ فَسَكَّنْهَا إِلَهِي تَدَارَكَ أَقْدَامًا زَلَّتْ
وَ أَفْهَامًا فِي مَهَامِهِ الْحَيْرَةَ ضَلَّتْ أَجْحَفَ الضَّرِّ بِالْمَضْرُورِ فِي دَاعِيَةِ الْوَيْلِ وَ الشُّبُورِ فَهَلْ
يَخْسُنُ مِنْ فَضْلِكَ أَنْ تَجْعَلَهُ فَرِيَسَةَ الْبَلَاءِ وَ هُوَ لَكَ رَاجٍ أَمْ هَلْ يَجْمَلُ مِنْ عَدْلِكَ أَنْ
يَخُوضَ لُجَّةَ النِّقَمَاتِ وَ هُوَ إِلَيْكَ لَاجٍ مَوْلَايَ لَيْنٌ كُنْتُ لَا أَشُقُّ عَلَى نَفْسِي فِي التُّقَى وَ لَا

أَبْلُغُ فِي حَمْلِ أَعْبَاءِ الطَّاعَةِ مَبْلَغَ الرِّضَا وَ لَا أَنْتَظِمُ فِي سِلْكِ قَوْمٍ رَفَضُوا الدُّنْيَا فَهُمْ خُمُصُ
الْبُطُونِ مِنَ الطَّوَى عُمَشُ الْعُيُونِ مِنَ الْبُكَاءِ بَلْ أَتَيْتُكَ يَا رَبِّ بِضَعْفٍ مِنَ الْعَمَلِ وَ ظَهْرٍ
ثَقِيلٍ بِالْخَطَاءِ وَ الزَّلَلِ وَ نَفْسٍ لِلرَّاحَةِ مُعْتَادَةٍ وَ لِدَوَاعِي التَّسْوِيفِ مُنْقَادَةً أَمَا يَكْفِيكَ يَا رَبِّ
وَسِيلَةً إِلَيْكَ وَ ذَرِيعَةً لَدَيْكَ أَنَّنِي لِأَوْلِيائِكَ مَوَالٍ وَ فِي مَحَبَّتِهِمْ مُغَالٍ أَمَا يَكْفِينِي أَنْ أُرَوِّحَ
فِيهِمْ مَظْلُومًا أَوْ أَعْدُو مَكْظُومًا وَ أَقْضِيَ بَعْدَ هُمُومٍ هُمُومًا وَ بَعْدَ وُجُومٍ وُجُومًا أَمَا عِنْدَكَ يَا
رَبِّ بِهَذِهِ حُرْمَةٌ لَا تَضِيعُ وَ ذِمَّةٌ بِأَدْنَاهَا يَقْتَنِعُ فَلِمَ تَمْنَعُنِي نَصْرَكَ يَا رَبِّ وَ هَا أَنَا ذَا غَرِيقٍ وَ
تَدَعُنِي بِنَارٍ عَدْوُوكَ حَرِيقٌ أَمْ تَجْعَلُ أَوْلِيَاءَكَ لِأَعْدَائِكَ طَرَائِدًا وَ لِمَكْرِهِمْ مَصَائِدًا وَ تُقَلِّدُهُمْ
مِنْ خَسْفِهِمْ قَلَائِدًا وَ أَنْتَ مَالِكٌ نَفُوسِهِمْ أَنْ لَوْ قَبَضْتَهَا جَمَدُوا وَ فِي قَبْضَتِكَ مَوَادُّ أَنْفَاسِهِمْ
لَوْ قَطَعْتَهَا خَمَدُوا فَهَا يَمْنَعُكَ يَا رَبِّ أَنْ تَكْفَ بِأَسْهَمٍ وَ تَنْزِعَ عَنْهُمْ مِنْ حِفْظِكَ لِبَاسَهُمْ وَ
تُعْرِيهُمْ مِنْ سَلَامَةٍ بِهَا فِي أَرْضِكَ يَفْرَحُونَ وَ فِي مِيدَانِ الْبَغْيِ عَلَى عِبَادِكَ يَمْرَحُونَ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَدْرِكْنِي وَ لَمْ يُدْرِكْنِي الْغَرَقُ وَ تَدَارِكْنِي وَ لَمَّا غَيَّبَ شَمْسِي
الْشَّفَقُ إِلَهِي كَمْ مِنْ عَبْدٍ خَائِفِ التَّجَا عَلَى سُلْطَانٍ فَآبَ عَنْهُ مَخْضُوفًا بِأَمْنٍ وَ أَمَانٍ أَمْ أَفْقِصِدُ
يَا رَبِّ أَعْظَمَ مِنْ سُلْطَانِكَ سُلْطَانًا أَمْ أَوْسَعَ مِنْ إِحْسَانِكَ إِحْسَانًا أَمْ أَكْثَرَ مِنْ اقْتِدَارِكَ
اقْتِدَارًا أَمْ أَكْرَمَ مِنْ انْتِصَارِكَ انْتِصَارًا اللَّهُمَّ أَيْنَ أَيْنَ كِفَايَتِكَ الَّتِي هِيَ نُصْرَةُ الْمُسْتَعِيثِينَ
مِنَ الْأَنَامِ وَ أَيْنَ أَيْنَ عِنَايَتِكَ الَّتِي هِيَ جُنَّةُ الْمُسْتَهْدَفِينَ لِجَوْرِ الْأَيَّامِ إِلَيَّ إِلَيَّ يَا رَبِّ
نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ إِنِّي مَسْنِي الضُّرِّ وَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ مَوْلَايَ تَرَى تَحْيِرِي فِي
أَمْرِي وَ تَقْلِبِي فِي ضُرِّي وَ انْطَوَى عَلَى حُرْقَةِ قَلْبِي وَ حَرَارَةِ صَدْرِي فَصَلِّ يَا رَبِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ جُدْ لِي يَا رَبِّ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ فَرجًا وَ مَخْرَجًا يَسِّرْ لِي يَا رَبِّ نَحْوَ
الْبُشْرَى مَنهَجًا وَ اجْعَلْ يَا رَبِّ مَنْ نَصَبَ لِي حِبَالًا لِيَصْرَعَنِي بِهَا صَرِيعًا فِيمَا مَكَرَ وَ مَنْ
حَفَرَ لِي بئْرًا لِيُوقِعَنِي فِيهَا أَنْ يَقَعَ فِيمَا حَفَرَ وَ اصْرِفِ اللَّهُمَّ عَنِّي مِنْ شَرِّهِ وَ مَكْرِهِ وَ فَسَادِهِ
وَ ضُرِّهِ مَا تَصْرِفُهُ عَمَّنْ قَادَ نَفْسَهُ لِدِينِ الدِّيَانِ وَ مُنَادٍ يُنَادِي لِلإِيمَانِ إِلَهِي عَبْدُكَ عَبْدُكَ

أَجِبْ دَعْوَتَهُ وَ ضَعِيفَكَ ضَعِيفُكَ فَرَّجْ غَمَّهُ فَقَدْ انْقَطَعَ كُلُّ حَبْلٍ إِلَّا حَبْلُكَ وَ تَقَلَّصَ كُلُّ ظِلٍّ إِلَّا ظِلُّكَ إِلَهِي دَعْوَتِي هَذِهِ إِنْ رَدَدْتَهَا أَيْنَ تُصَادِفُ مَوْضِعَ الْإِجَابَةِ وَ مَخِيلَتِي إِنْ كَذَّبْتَهَا أَيْنَ تَلَافِي (تَلَاقِي) مَوْضِعَ الْإِخَافَةِ فَلَا تَرُدَّ دَاعِيَ بَابِكَ مَنْ لَا يَعْرِفُ غَيْرَهُ بَابًا وَ لَا تَمْنَعُ دُونَ جَنَابِكَ مَنْ لَا يَعْرِفُ سِوَاهُ جَنَانًا

پس به سجده رود و بگوید:

إِلَهِي إِنْ وَجَّهًا إِلَيْكَ بِرَغْبَتِهِ تَوَجَّهَ خَلِيقٌ بِأَنْ تُجِيبَهُ وَ إِنْ جَبِينَا لَكَ بِإِتِّهَالِهِ سَجَدَ حَقِيقٌ أَنْ يَبْلُغَ مَا قَصَدَ وَ إِنْ خَدًّا لَدَيْكَ بِمَسْأَلَتِهِ تَعَفَّرَ جَدِيرٌ بِأَنْ يَفُوزَ بِمُرَادِهِ وَ يَظْفَرَ وَ هَا أَنَا ذَا يَا إِلَهِي قَدْ تَرَى تَعَفَّرَ خَدِّي وَ ابْتِهَالِي وَ اجْتِهَادِي فِي مَسْأَلَتِكَ وَ جَدِّي فَتَلَّقَ يَا رَبِّ رَغَبَاتِي بِرَأْفَتِكَ قَبُولًا وَ سَهْلًا إِلَى طَلِبَاتِي بِعِزَّتِكَ وَ صُورًا وَ ذَلَّلْ لِي قُطُوفَ ثَمَرَةِ إِجَابَتِكَ تَذَلِيلًا إِلَهِي لَا رُكْنَ أَشَدَّ مِنْكَ فَآوِي إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ وَ قَدْ آوَيْتُ وَ عَوَّلْتُ فِي قَضَاءِ حَوَائِجِي عَلَيْكَ وَ لَا قَوْلٌ أَشَدُّ مِنْ دُعَائِكَ فَاسْتَظْهِرْ بِقَوْلٍ سَدِيدٍ وَ قَدْ دَعَوْتُكَ كَمَا أَمَرْتَ فَاسْتَجِبْ لِي بِفَضْلِكَ كَمَا وَعَدْتَ فَهَلْ بَقِيَ يَا رَبِّ إِلَّا أَنْ تُجِيبَ وَ تَرْحَمَ مِنِّي الْبُكَاءَ وَ النَّحِيبَ يَا مَنْ لَا إِلَهَ سِوَاهُ يَا مَنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ رَبٌّ أَنْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَ افْتَحْ لِي وَ أَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ وَ الطُّفُّ بِي يَا رَبِّ وَ بِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

سید ما و مولای ما امام عالم عمل کننده فقیه علامه فاضل صالح زاهد ابو القاسم علی بن موسی بن جعفر محمد بن طاووس علوی فاطمی می گوید که خدای تعالی او را در دنیا و آخرت نیکبخت گرداند و به او هر آن چیزی را عطا نماید که او را خوشحال سازد به حق محمد و آل او که پاکان و پاکیزگان هستند که: و چون من این دعای عبرات را بعد از وفات برادر دینی خود قاضی رضی الدین آوی- که خدا او را بیامرزد و خدای تعالی قبر او را پر نور گرداند- در جمله یک مجلد کتاب کهنه ای یافتم که آن را برادر دینی من علی- مشهور به ابن وزیر وراق- حاضر نمود که در اول آن کتاب دعای طلحی بود و در این دعای عبرات زیادیتها و کمیها و اختلاف بسیار بود با آنچه سابقا به روایت قاضی رضی الدین ذکر نموده بودم. لهذا اراده نمودم که این دعا را به نحوی ذکر کنم که یافتم.

دعای عبرات به روایتی دیگر:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا رَاحِمَ الْعَبْرَاتِ وَيَا كَاشِفَ الزَّفَرَاتِ أَنْتَ الَّذِي تَقْشَعُ سِحَابَ الْمِحَنِ وَ
قَدْ أُمَسْتَ ثِقَالًا وَ تَجَلَّوْ ضَبَابَ الْفِتَنِ وَ قَدْ سَحَبْتَ أذْيَالًا وَ تَجْعَلُ زَرْعَهَا هَشِيمًا وَ بُنْيَانَهَا
هَدِيمًا وَ عِظَامَهَا رَمِيمًا وَ تَرُدُّ الْمَغْلُوبَ غَالِبًا وَ الْمَطْلُوبَ طَالِبًا وَ الْمَقْهُورَ قَاهِرًا وَ الْمَقْدُورَ
عَلَيْهِ قَادِرًا فَكَمْ يَا إِلَهِي مِنْ عَبْدٍ نَادَاكَ رَبِّ إِنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْتَصِرُ فَفَتَحْتَ مِنْ نَصْرِكَ لَهُ
أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ وَ فَجَّرْتَ لَهُ مِنْ عَوْنِكَ عُيُونًا فَالتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قَدِرَ وَ
حَمَلْتَهُ مِنْ كِفَايَتِكَ عَلَى ذَاتِ الْوَاحِ وَ دُسِّرِ يَا مَنْ إِذَا وَلَجَ الْعَبْدُ فِي لَيْلٍ مِنْ حَيْرَتِهِ بِهِيمٍ وَ
لَمْ يَجِدْ لَهُ صَرِيخًا يُصْرِحُهُ مِنْ وَلِيٍّ حَمِيمٍ وَ جُدْ مِنْ مَعُونَتِكَ صَرِيخًا مُغِيثًا وَ لِيًّا يَطْلُبُهُ
حَثِيثًا يُنَجِّيهِ مِنْ ضَيْقِ أَمْرِهِ وَ حَرَجِهِ وَ يُظْهِرُ لَهُ أَعْلَامَ فَرَجِهِ اللَّهُمَّ فَيَا مَنْ قُدْرَتُهُ قَاهِرَةٌ وَ
نَقِمَاتُهُ قَاصِمَةٌ لِكُلِّ جُبَارٍ دَامِغَةٌ لِكُلِّ كَفُورٍ خَتَارٍ أَسْأَلُكَ نَظْرَةً مِنْ نَظْرَاتِكَ رَحِيمَةً تُجَلِّي
بِهَا ظُلْمَةَ عَاكِفَةٍ مُقِيمَةً فِي عَاهَةِ جَفَّتْ مِنْهَا الضَّرُوعُ وَ تَلَفَتْ مِنْهَا الزَّرُوعُ وَ انْهَمَلَتْ مِنْ
أَجْلِهَا الدَّمُوعُ وَ اشْتَمَلَ لَهَا عَلَى الْقُلُوبِ الْيَأْسُ وَ جَرَتْ بِسَبَبِهَا الْأَنْفَاسُ إِلَهِي فَحِفْظًا حِفْظًا
لِغَرَائِزِ غَرُسِهَا وَ شَرِبُهَا بِيَدِ الرَّحْمَنِ وَ نَجَاتِهَا بِدُخُولِ الْجِنَانِ أَنْ تَكُونَ بِيَدِ الشَّيْطَانِ تُحَزُّ وَ
بِفَاسِهِ تُقَطَّعُ وَ تُجَزُّ إِلَهِي فَمَنْ أَوْلَى مِنْكَ بِأَنْ يَكُونَ عَنْ حَرِيمِكَ دَافِعًا وَ مَنْ أَجْدَرُ مِنْكَ
بِأَنْ يَكُونَ عَنْ حِمَاكَ مَانِعًا إِلَهِي إِنْ الْأَمْرَ قَدْ هَالَ فَهَوْنُهُ وَ خَشْنُ فَالِنُهُ وَ إِنْ الْقُلُوبَ كَاعَتْ
فَطَمَّنْهَا وَ النُّفُوسَ ارْتَاعَتْ فَسَكَّنْهَا إِلَهِي إِلَهِي تَدَارَكَ أَقْدَامًا زَلَّتْ وَ أَفْكَارًا فِي مَهَامِهِ الْحَيْرَةَ
زَلَّتْ إِنْ رَأَتْ جَبْرَكَ عَلَى كَسِيرِهَا وَ إِطْلَاقَكَ لِأَسِيرِهَا وَ إِجَارَتَكَ لِمُسْتَجِيرِهَا أَجْحَفَ الضَّرُّ
بِالْمَضْرُورِ وَ لَبَّى دَاعِيَهُ بِالْوَيْلِ وَ الشُّبُورِ فَهَلْ تَدْعُهُ يَا مَوْلَايَ فَرِيَسَةً لِلْبَلَاءِ وَ هُوَ لَكَ رَاجٍ أَمْ
هَلْ يَخُوضُ لُجَّةَ الْغَمِّاءِ وَ هُوَ إِلَيْكَ لَاجٍ مَوْلَايَ إِنْ كُنْتُ لَا أَشُقُّ عَلَى نَفْسِي فِي التُّقَى وَ لَا
أَبْلُغُ فِي حَمْلِ أَعْبَاءِ الطَّاعَةِ مَبْلَغَ الرِّضَا وَ لَا أَنْتَظِمُ فِي سِلْكِ قَوْمٍ رَفَضُوا الدُّنْيَا فَهُمْ خُمْصُ
الْبُطُونِ مِنَ الطَّوَى ذُبُلُ الشَّفَاهِ مِنَ الظَّمَاءِ عُمَشُ الْعُيُونِ مِنَ الْبُكَاءِ بَلْ أَتَيْتَكَ بِضَعْفٍ مِنَ
الْعَمَلِ وَ ظَهَرَ ثَقِيلٍ بِالْخَطَاءِ وَ الزَّلَلِ وَ نَفْسٍ لِلرَّاحَةِ مُعْتَادَةٍ وَ لِدَوَاعِي الشَّرِّ مُنْقَادَةٍ أَمْ فَمَا

يَكْفِينِي يَا رَبِّ وَسِيلَةَ إِلَيْكَ وَ ذَرِيعَةَ لَدَيْكَ أُنِّي لِأَوْلِيَاءِ دِينِكَ مُوَالٍ وَ فِي مَحَبَّتِهِمْ مُغَالٍ وَ
لِجَلْبَابِ الْبَلَاءِ فِيهِمْ لَابِسٌ وَ لِكِتَابِ تَحَمُّلِ الْعَنَاءِ بِهِمْ دَارِسٌ أَمَا يَكْفِينِي أَنْ أَرْوِحَ فِيهِمْ
مَظْلُومًا وَ أَعْدُوَ مَكْظُومًا وَ أَقْضِي بَعْدَ هُمُومٍ هُمُومًا وَ بَعْدَ وُجُومٍ وُجُومًا أَمَا عِنْدَكَ يَا مَوْلَايَ
بِهَذِهِ حُرْمَةٌ لَا تَضِيعُ وَ ذِمَّةٌ بِأَذْنَاهَا تَقْتَنِعُ فَلِمَ لَا تَمْنَعُنِي يَا رَبِّ وَ هَا أَنَا ذَا غَرِيقٍ وَ تَدْعُنِي
هَكَذَا وَ أَنَا بِنَارِ عَدُوِّي حَرِيقٌ مَوْلَايَ أَتَجْعَلُ أَوْلِيَاءَكَ لِأَعْدَائِكَ طَرَائِدَ وَ لِمَكْرِهِمْ مَصَائِدَ وَ
تُقَلِّدُهُمْ مِنْ خَسْفِهِمْ قَلَائِدَ وَ أَنْتَ مَالِكُ نَفُوسِهِمْ لَوْ قَبَضْتَهَا جَمَدُوا وَ فِي قَبْضَتِكَ مَوَادُّ
أَنْفَاسِهِمْ لَوْ قَطَعْتَهَا خَمَدُوا فَمَا يَمْنَعُكَ يَا رَبِّ أَنْ تَكْشِفَ بِأَسْهَمِهِمْ وَ تَنْزِعَ عَنْهُمْ فِي حِفْظِكَ
لِبَاسَهُمْ وَ تُعْرِيهُمْ مِنْ سَلَامَةٍ بِهَا فِي أَرْضِكَ يَسْرَحُونَ وَ فِي مَيْدَانِ الْبَغْيِ عَلَى عِبَادِكَ
يَمْرَحُونَ إِلَهِي أَدْرِكْنِي وَ لَمَّا أَدْرَكْنِي الْغَرَقُ وَ تَدَارَكْنِي وَ لَمَّا غَيَّبَ شَمْسِي الشَّفَقُ إِلَهِي
كَمْ مِنْ خَائِفِ التَّجَا إِلَى سُلْطَانٍ فَآبَ عَنْهُ مَخُوفًا بِأَمْنٍ وَ أَمَانٍ أَمَا أَقْصِدُ أَعْظَمَ مِنْ سُلْطَانِكَ
سُلْطَانًا أَمْ أَوْسَعَ مِنْ إِحْسَانِكَ إِحْسَانًا أَمْ أَكْثَرَ (أَكْبَرَ) مِنْ إِفْتِدَارِكَ إِفْتِدَارًا أَمْ أَكْرَمَ مِنْ
إِنْتِصَارِكَ إِنْتِصَارًا مَا عَذْرِي إِلَهِي إِذَا حُرِمْتُ فِي حُسْنِ الْكِفَايَةِ نَائِلِكَ وَ أَنْتَ الَّذِي لَا يُخَيِّبُ
أَمْلِكَ وَ لَا يُرَدُّ سَائِلُكَ إِلَهِي إِلَهِي أَيْنَ رَحْمَتِكَ الَّتِي هِيَ نُصْرَةُ الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْأَنَامِ وَ
أَيْنَ أَيْنَ كِفَايَتِكَ الَّتِي هِيَ جُنَّةُ الْمُسْتَهْدِفِينَ لِجَوْرِ الْأَيَّامِ إِلَى إِلَهِي إِلَهِي يَا رَبِّ نَجِّنِي مِنَ
الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ إِنِّي مَسْنِي الضَّرُّ وَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ مَوْلَايَ تَرَى تَحْيِيرِي فِي أَمْرِي وَ
انْطَوَايَ عَلَى حُرْقَةِ قَلْبِي وَ حَرَارَةِ صَدْرِي فَجُدْ لِي يَا رَبِّ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ فَرجًا وَ مَخْرَجًا وَ
يَسْرًا لِي نَحْوَ الْيَسْرِ لِي مَنْهَجًا وَ اجْعَلْ مَنْ يَنْصِبُ الْحِبَالَهَ لِي لِيَصْرَعَنِي بِهَا صَرِيحًا فِيمَا مَكَرَ
وَ مَنْ يَحْفِرُ لِي الْبِئْرَ لِيُوقِعَنِي فِيهَا وَاقِعًا فِيمَا حَفَرَ وَ اصْرِفْ عَنِّي شَرَّهُ وَ مَكْرَهُ وَ فَسَادَهُ وَ
ضُرَّهُ مَا تَصْرِفُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُتَّقِينَ إِلَهِي عَبْدُكَ عَبْدُكَ أَجِبْ دَعْوَتَهُ وَ ضَعِيفُكَ ضَعِيفُكَ
فَرِّجْ عُمَّتَهُ فَقَدْ انْقَطَعَ بِهِ كُلُّ حَبَلٍ إِلَّا حَبْلُكَ وَ تَقَلَّصَ عَنْهُ كُلُّ ظِلٍّ إِلَّا ظِلُّكَ مَوْلَايَ دَعْوَتِي
هَذِهِ إِنْ رَدَدْتَهَا أَيْنَ تُصَادِفُ مَوْضِعَ الْإِجَابَةِ وَ مَخِيلَتِي هَذِهِ إِنْ كَذَّبْتَهَا أَيْنَ تَلْقَى مَوْضِعَ

الإِصَابَةُ فَلَا تَرُدُّ (تَرَدُّ) عَنْ بَابِكَ مَنْ لَا يَعْرِفُ غَيْرَهُ بَابًا وَ لَا تَمْنَعُ دُونَ جَنَابِكَ مَنْ لَا يَعْرِفُ سِوَاهُ جَنَابًا إِلَهِي إِنَّ وَجْهًا إِلَيْكَ بِرَغْبَتِهِ تَوَجَّهَ فَالرَّاعِبُ خَلِيقٌ بَأْنُ لَا تُخَيِّبُهُ وَ إِنَّ جَبِينًا لَدَيْكَ بِابْتِهَالِهِ سَجَدَ حَقِيقٌ أَنْ يَبْلُغَ الْمُبْتَهَلُ مَا قَصَدَ وَ إِنَّ خَدًّا عِنْدَكَ لَدَيْكَ بِمَسْأَلَتِهِ تَعَفَّرَ جَدِيرٌ أَنْ يَفُوزَ السَّائِلُ بِمُرَادِهِ وَ يَظْفَرُ هَذَا إِلَهِي تَعْفِيرُ خَدِّي وَ ابْتِهَالِي فِي مَسْأَلَتِكَ وَ جِدِّي فَلَقَّ رَغْبَاتِي بِرَحْمَتِكَ قَبُولًا وَ سَهْلٌ إِلَيَّ طَلِبَاتِي بِرَأْفَتِكَ وَ صُورًا وَ ذَلَّلٌ لِي قُطُوفَ ثَمَرَهُ إِجَابَتِكَ تَذَلِيلًا إِلَهِي وَ إِذَا قَامَ ذُو حَاجَةٍ فِي حَاجَتِهِ شَفِيعًا فَوَجَدْتَهُ مُمْتَنِعَ النَّجَاحِ مُطِيعًا فَإِنِّي أَسْتَشْفَعُ إِلَيْكَ بِكَرَامَتِكَ وَ الصَّفْوَةِ مِنْ أَنَامِكِ الَّذِينَ لَهُمْ أَنْشَاتٌ مَا يَقِلُّ وَ يُظَلُّ وَ نَزَلَتْ مَا يَدِقُّ وَ يَجِلُّ أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِأَوَّلٍ مَنْ تَوَجَّهَتْ تَاجَ الْجَلَالَةِ وَ أَحَلَّتَهُ مِنَ الْفِطْرَةِ مَحَلَّ السَّلَالَةِ حُجَّتِكَ فِي خَلْقِكَ وَ أَمِينِكَ عَلَى عِبَادِكَ مُحَمَّدٍ رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ بِمَنْ جَعَلْتَهُ لِنُورِهِ مَغْرِبًا (مَغْرَمًا) وَ عَنْ مَكُونِ سِرِّهِ مَغْرِبًا سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ وَ إِمَامِ الْأَتْقِيَاءِ يَعْسُوبِ الدِّينِ وَ قَائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ أَبِي الْأَيْمَّةِ الرَّاشِدِينَ عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِخَيْرَةِ الْأَخْيَارِ وَ أُمِّ الْأَنْوَارِ وَ الْإِنْسِيَّةِ الْحَوْرَاءِ الْبَتُولِ الْعَذْرَاءِ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ وَ بَقْرَةَ عَيْنِ الرَّسُولِ وَ ثَمَرَتِي فُؤَادِ الْبَتُولِ السَّيِّدِينَ الْإِمَامِينَ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ وَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ وَ بِالسَّجَادِ زَيْنِ الْعَبَادِ ذِي الثَّفَنَاتِ رَاهِبِ الْعَرَبِ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَ بِالْإِمَامِ الْعَالِمِ وَ السَّيِّدِ الْحَاكِمِ النَّجْمِ الزَّاهِرِ وَ الْقَمَرِ الْبَاهِرِ مَوْلَايَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْبَاقِرِ وَ بِالْإِمَامِ الصَّادِقِ مُبَيَّنِ الْمُشْكَلَاتِ مُظْهِرِ الْحَقَائِقِ الْمُفْجَمِ بِحُجَّتِهِ كُلِّ نَاطِقٍ مُخْرِسِ أَلْسِنَةِ أَهْلِ الْجِدَالِ مُسَكِّنِ الشَّقَاشِقِ مَوْلَايَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدِ الصَّادِقِ وَ بِالْإِمَامِ التَّقِيِّ وَ الْمُخْلِصِ الصَّفِيِّ وَ النُّورِ الْأَحْمَدِيِّ وَ النُّورِ الْأَنْوَرِ وَ الضِّيَاءِ الْأَزْهَرِ مَوْلَايَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَ بِالْإِمَامِ الْمُرْتَضَى وَ السَّيْفِ الْمُنتَضَى مَوْلَايَ عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرَّضَا وَ بِالْإِمَامِ الْأَمَّجِدِ وَ الْبَابِ الْأَقْصَدِ وَ الطَّرِيقِ الْأَرْشَدِ وَ الْعَالِمِ الْمُؤَيَّدِ يَنْبُوعِ الْحِكْمِ وَ مِصْبَاحِ الظُّلْمِ سَيِّدِ الْعَرَبِ وَ الْعَجْمِ الْهَادِي إِلَى الرَّشَادِ وَ الْمُوَفَّقِ بِالتَّايِيدِ وَ السَّدَادِ مَوْلَانَا مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْجَوَادِ وَ بِالْإِمَامِ مِنْحَةَ الْجَبَّارِ وَ وَالِدِ الْأَيْمَّةِ

الْأَطْهَارِ عَلِيَّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْمَوْلُودِ بِالْعَسْكَرِ الَّذِي حَدَّرَ بِمَوَاعِظِهِ وَ أَنْذَرَ وَ بِالْإِمَامِ الْمُنَزَّهِ عَنِ
 الْمَآثِمِ الْمُطَهَّرِ مِنَ الْمَظَالِمِ الْحَبْرِ الْعَالِمِ بَدْرِ الظُّلَامِ وَ رَبِيعِ الْأَنَامِ التَّقِيِّ النَّقِيِّ الطَّاهِرِ الزَّكِيِّ
 مَوْلَى أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْعَسْكَرِيِّ وَ أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِالْحَفِيفِ الْعَلِيمِ الَّذِي جَعَلْتَهُ
 عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ وَ الْأَبِ الرَّحِيمِ الَّذِي مَلَكَتَهُ أَرْزَمَةُ الْبَسْطِ وَ الْقَبْضِ صَاحِبِ النَّقِيبَةِ
 الْمَيْمُونَةِ وَ قَاصِفِ الشَّجَرَةِ الْمَلْعُونَةِ مُكَلِّمِ النَّاسِ فِي الْمَهْدِ وَ الدَّالِّ عَلَى مِنْهَاجِ الرُّشْدِ
 الْغَائِبِ عَنِ الْأَبْصَارِ الْحَاضِرِ فِي الْأُمُصَارِ الْغَائِبِ عَنِ الْعُيُونِ الْحَاضِرِ فِي الْأَفْكَارِ بَقِيَّةِ الْأَخْيَارِ
 الْوَارِثِ لِذِي الْفَقَارِ الَّذِي يَظْهَرُ فِي بَيْتِ اللَّهِ ذِي الْأُسْتَارِ الْعَالِمِ الْمُطَهَّرِ مُحَمَّدِ بْنِ الْحَسَنِ
 عَلَيْهِمْ أَفْضَلُ التَّحِيَّاتِ وَ أَعْظَمُ الْبَرَكَاتِ وَ أَتَمُّ الصَّلَوَاتِ اللَّهُمَّ فَهَؤُلَاءِ مَعَاقِلِي إِلَيْكَ فِي
 طَلِبَاتِي وَ سَائِلِي فَصَلِّ عَلَيْهِمْ صَلَاةً لَا يَعْرفُ سِوَاكَ مَقَادِيرَهَا وَ لَا يَبْلُغُ كَثِيرُ الْخَلَائِقِ
 صَغِيرَهَا وَ كُنْ لِي بِهِمْ عِنْدَ أَحْسَنِ ظَنِّي وَ حَقِّقْ لِي بِمَقَادِيرِكَ تَهْيِئَةَ التَّمَنِّيِ إِلَهِي لَا رُكْنَ
 لِي أَشَدُّ مِنْكَ فَأَوِي إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ وَ لَا قَوْلَ لِي أَسَدُّ مِنْ دُعَائِكَ فَاسْتَظْهِرْكَ بِقَوْلِ سَدِيدٍ
 وَ لَا شَفِيعَ لِي إِلَيْكَ أَوْجَهُ مِنْ هَؤُلَاءِ فَاتِيكَ بِشَفِيعٍ وَدِيدٍ فَهَلْ بَقِيَ يَا رَبِّ غَيْرُ أَنْ تُجِيبَ وَ
 تَرْحَمَ مِنِّي الْبُكَاءَ وَ النَّحِيبَ يَا مَنْ لَا إِلَهَ سِوَاهُ يَا مَنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ يَا رَاحِمَ عَبْرَةٍ
 يَعْقُوبَ يَا كَاشِفَ ضُرِّ أَيُّوبَ اغْفِرْ لِي وَ ارْحَمْنِي وَ انصُرْنِي عَلَى الْكَافِرِينَ وَ افْتَحْ لِي وَ
 أَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِينِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

سید ما سید رضی الدین رکن اسلام و مسلمین ابو القاسم علی بن موسی بن جعفر بن محمد بن طاووس علوی فاطمی می گوید- که خدای تعالی او را در دار دنیا و آخرت برساند به آنچه آن را آرزو دارد و دشمنان او را ذلیل و خوار گرداند- که این است آخر آنچه به خاطر من در این وقت رسید آنکه از دعاها در این کتاب مهج الدعوات و منهج العنایات ایراد نمایم و اگر می خواستم که بیاورم چندین مقابل این را که ذکر کرده ام و همه آنچه را که دانسته ام و مطلع بر آنها گشته ام هر آینه برای من ممکن و میسر بود. زیرا که در این اوقات در خزانه من زیاد از هفتاد جلد کتاب هست و لیکن چون ایراد زیاد بر این قدر که ذکر نموده ام سبب می شد که بیرون روم از آنچه من قصد از اختصار نموده ام. پس لهذا من اکتفا نمودم به ذکر آنچه را که لایق به این کتاب می دانستم و از خدای تعالی و پروردگار همه عالمیان امیدوارم که به سبب این در رحمت خود را میان بندگان بگشاید و این کتابت به منزله گنجی باشد که به آن در حاجتهای من و اولاد من و خویشان و دوستان من و هر آن کسانی از مؤمنان که خدای تعالی خواهد، رجوع کنیم و آنکه آنها را بر این کتاب در زمان حیات من و بعد از ممات مطلع گرداند «و إليه المرجع و المآب». دعای ابن طاووس برای جماعت مؤمنانی که دعاهای این کتاب را بخوانند یا آنکه از برای خود در آن نظر کنند و آن دعا این است:

اللهم إننا قد دعونا فيه عبادك إلى الوفادة إليك و الحضور بين يديك و طلب حاجاتهم من جودك فاذكريني جل جلالك بما أنت أهله عند دعاء من يدعو بشيء منه من عبیدک و وفودک و أوصل إلى ثمره هذه الشجرة و أنا ساکن حيث أسكنتنی من دیار مراحمک و مکارمک النضره و وفق من ينظر فی هذه الأسرار أن يخافک خوف الأبرار و أن یؤدی الأمانة فیما یقف علیه و أن یکون قصده العمل بما تهديه إليه

ابن طاوس گوید که: در وقت تألیف کردن این کتاب من خود این را مسوده نکردم بلکه دعاها را از کتابها نشان می نمودم و آنها را به کاتب می دادم که آنها را به حسب فهم و قابلیت خود نقل می کرد و این از بسیاری تعجیلی بود که داشتم.

پس اگر در دعاها غلطی یا سهوی بسیار یا اندک بوده باشد از زیادتی سرعت و تعجیل خواهد بود و حمد از برای خداست که بندگان خود را راهنمایی کرده است و ایشان را به مراد خود رسانده است و ایشان را به نعمتهای خود انعام کرده است و ایشان را نیکبخت گردانیده است و رحمت خدا باد بر بهترین بندگان او که محمد رسول اوست و بر پاکیزگان از اولاد او و ذریه او و ما را خدا کافی است و او نیکو و کیلی است.

شرایط دعا کردن

ابن طاوس گوید که: این را بدان که اسباب و شرطهای مستجاب شدن دعا بسیار است و بعضی از آنها را ما در جزو اول از کتاب مهمات ذکر کرده ایم و تنبیه بر آنها به دلایل عقلی و نقلی نموده ایم، پس باید که در تحصیل کردن و به جای آوردن آن شرطها سهل انگاری نکنی، از جهت آنکه مبدا هر گاه دعائی بخوانی و در اجابت تاخیری شود پس شیطان ترا وسوسه کند و به خیال تو اندازد که نعوذ بالله خدای تعالی وعده خود را خلف کرده است و ما در این کتاب نیز قدری از شرطهای دعا خواندن را یاد می کنیم. پس می گوئیم که:

از جمله شرطها آن است که باید در وقت دعا خواندن دل خواننده دعا متوجه به خدای عز و جل باشد. و درخواستن حاجتهای خود همچنان که در طلب شهوتهای دنیوی که اکثر آنها ضرر دنیوی و آخروی است کمال توجه و اهتمام را دارد، باید که در وقت خواندن دعا نیز کمال توجه را داشته باشد. آنکه چون جهت خواستن مطلبی دست به دعا برمی داری، باید که امید و تعظیم نمودن تو خدای تعالی را زیادتیر باشد از آنکه دست به سوی خوردن طعامی یا آشامیدن آبی دراز کنی. زیرا که دست دراز کردن تو به نزد پروردگار جهت خواستن نعمتها و ثوابهای آخروی اهم و عظیم تر و پرفایده تر است از دست دراز کردن تو به سوی طعامها و نعمتهای دنیوی. پس باید که عقل خود را و دل خود را حاضر سازی از برای دراز نمودن دست خود به قدر تعظیم آن کسی که تو دست خود را به نزد او بلند نموده ای و هر آنگاه که در تعظیم و اجلال خدای تعالی نقصان نمائی پس قسم بخدا که چگونه امید استجاب دعا خواهی داشت و حال آنکه تو در کردار و گفتار تهاون و سهل انگاری نموده ای. پس آیا تو شخصی را دیده ای که به سبب نافرمانی نزدیک و مقرب در نزد پادشاه شود؟! یا آنکه تو سؤال کننده ای را دیده ای که به تهاون و بی ادبی کردن به شخصی نزدیکی جوید که از او طلب می کند؟! و ایضا ابن طاوس گوید که: و اینک ختم می کنیم ما آنچه را که آن را در این کتاب خود اختیار کرده ایم از دعاها ذخیره کرده شده و سرهای پنهان به دعائی که آن را خدای تعالی به خاطر من گذرانیده است و آن این است:

اللَّهُمَّ إِنَّكَ ابْتَدَأْتَ بِالْإِحْسَانِ قَبْلَ مَنْطِقِ اللِّسَانِ وَ فَتَحْتَ أَبْوَابَ الْأَمَالِ وَ تَفَضَّلْتَ بِالنَّوَالِ قَبْلَ السُّؤَالِ وَ دَلَلْتَ عَلَى عَفْوِكَ ذَوِي الْأَلْبَابِ وَ أذِنْتَ لَهُمْ فِي مُحْكَمِ الْكِتَابِ بِالْخِطَابِ ثُمَّ أَمَرْتَهُمْ بِالْدُّعَاءِ وَ وَعَدْتَهُمْ بِبُنْجِحِ الطَّلَابِ وَ هَدَدْتَهُمْ إِنْ لَمْ يَسْأَلُواكَ وَ ثَقَّتَهُمْ عَنِ الْجَوَابِ وَ

هَا أَنَا ذَا أُمَّتٍ مُّقَدَّسٍ مَّرَاسِمِكَ فِي التَّعَرُّضِ لِمَا وَعَدْتَ مِنْ مَرَاحِمِكَ وَاتِّقَاً بِشَهَادَةِ الْعُقُولِ
أَنَّ الْكَرِيمَ الْجَوَادَ إِذَا أَدِنَ فِي السُّؤَالِ وَوَعَدَ بِالْقَبُولِ فَإِنَّهُ يُنْزِعُهُ كَمَالَهُ عَنِ التَّوَقُّفِ فِي
الْمَسْئُولِ بِهِ وَهُوَ قَادِرٌ عَلَى بُلُوغِ الْمَأْمُولِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِكُلِّ مَا أَمْلَكَ بِهِ آمِلٌ وَ
سَأَلْتُكَ بِهِ سَائِلٌ بَلَّغْتَهُ آمَالَهُ وَ أَوْجَبْتَ سُؤَالَهُ وَ بِكُلِّ مَا يُؤَمِّلُكَ بِهِ آمِلٌ وَ يَسْأَلُكَ بِهِ سَائِلٌ
تُبَلِّغُهُ آمَالَهُ وَ تُجِيبُ سُؤَالَهُ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِي افْتَضَتْ الْإِبْتِدَاءَ بِالنَّوَالِ قَبْلَ السُّؤَالِ وَ
بَعْدَ السُّؤَالِ وَ عِنْدَ السُّؤَالِ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِي أَنْكَرْتَ بِهَا الْآيِسِينَ فَقُلْتَ عَلَى لِسَانِ
سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ فِيمَا تَضَمَّنَهُ الْقُرْآنُ الْمَصُونُ وَ لَا تَيَأَسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَيَأَسُ مِنْ رَوْحِ
اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِي أَنْكَرْتَ بِهَا عَلَى الْقَانِطِينَ فَقُلْتَ جَلَّ
جَلَالُكَ وَ مَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِي أَخْرَتْ بِهَا عُقُوبَةَ
الْكَافِرِينَ وَ الْمُشْرِكِينَ وَ الْمُتَمَرِّدِينَ وَ الْمُتَشَرِّدِينَ وَ الْمُنَافِقِينَ وَ الْفَاسِقِينَ وَ الْآبِقِينَ وَ
أَمَهَلْتَهُمْ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِي ابْتَدَأَتْ بِهَا سَحْرَةَ فِرْعَوْنَ وَ مَا عَرَفُوكَ وَ
لَا طَلَبُوكَ وَ لَا تَعَرَّضُوا لِرَحْمَتِكَ وَ لَا تَعَرَّضُوا لِإِجَابَتِكَ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِي ابْتَدَأَتْ
بِهَا أُمَّةَ الْأَنْبِيَاءِ وَ أُمَّةَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ قَدْ كَانُوا عَلَى عَظِيمٍ مِنَ الْكُفْرِ وَ
الطُّغْيَانِ وَ الْعِصْيَانِ وَ اسْتِحْفَاقِ الْعَذَابِ وَ الْهَوَانِ فَابْتَدَأْتَهُمْ فِي حَالِ غَضَبِكَ عَلَيْهِمْ بِمَا لَمْ
يَكُنْ فِي حِسَابِهِمْ مِنْ إِحْسَانِكَ إِلَيْهِمْ وَ بَعَثْتَ لَهُمْ رَسُولًا يَهْدُونَهُمْ إِلَيْكَ وَ يَدُلُّونَهُمْ عَلَيْكَ وَ
يَحْمِلُونَ سَفَهَهُمْ وَ جَنَائِيَهُمْ حَتَّى اسْتَنْقَذُوا مِنْهُمْ خَلْقًا كَثِيرًا مِنْ ضَلَالَاتِهِمْ وَ شَرَفُوهُمْ
بِهَدَايَاتِهِمْ وَ أَظْفَرُوهُمْ بِسَعَادَاتِهِمْ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِي أَجَبْتَ بِهَا قَوْمَ إِدْرِيسَ وَ قَوْمَ
يُونُسَ وَ مَنْ كَانَ عَلَى نَحْوِ سُوءِ أَعْمَالِهِمْ وَ قَدْ غَضِبْتَ عَلَيْهِمْ أَنْبِيَائُهُمْ وَ تَوَعَّدُوهُمْ بِمَا
يَسْتَحِقُّونَهُ مِنْ نَكَالِهِمْ وَ أَشْرَفُوا عَلَى الْهَلَاكِ وَ عَجَزُوا عَنِ الْإِسْتِدْرَاكِ فَرَحِمْتَ شَكْوَاهُمْ وَ
كَشَفْتَ بَلْوَاهُمْ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِي جَمَعْتَ بِهَا شَمْلَ يُونُسَ وَ يَعْقُوبَ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ
الْمَكَارِمِ الَّتِي كَشَفْتَ بِهَا كُرْبَاتِ أَيُّوبَ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِي خَلَصْتَ بِهَا يُونُسَ بْنَ

مَتَّى مِنْ بَطْنِ حَوْتِهِ وَ يَمِّهِ وَ بِالْمَرَّاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِي جَمَعْتَ بِهَا شَمْلَ مُوسَى بِأَمِّهِ وَ بِالْمَرَّاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِي نَصَرْتَ بِهَا عِيسَى عَلَى قَوْمِهِ وَ بِالْمَرَّاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِي نَصَرْتَ بِهَا مُحَمَّدًا وَ عَلِيًّا عَلَى أَحْزَابِ الْكُفَّارِ وَ وَقَيْتَهُمَا مِنَ الْأَخْطَارِ وَ جَعَلْتَهُمَا عِلْمًا لَكَ إِلَى دَارِ الْقَرَارِ وَ بِالْمَرَّاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِي ذَكَّرْتَنِي بِهَا فِي الْأَوَّلِ وَ لَمْ أَكُ شَيْئًا مَذْكَورًا وَ أَخْرَجْتَنِي إِلَى الْوُجُودِ مِنْ بَابِ الْجُودِ وَ قَدْ عَلِمْتَ أَنِّي أَغْصِيكَ فِيمَا لَا يَزَالُ صَغِيرًا وَ كَبِيرًا ظَاهِرًا وَ مَسْتُورًا وَ بِالْمَرَّاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِي نَقَلْتَنِي بِهَا مِنْ ظُهُورِ الْأَبَاءِ إِلَى بُطُونِ الْأُمَّهَاتِ مِنْ لَدُنْ آدَمَ إِلَى هَذِهِ الْغَايَاتِ وَ وَقَيْتَنِي وَ سَلَفِي مِمَّا جَرَى عَلَى الْأُمَّهِ الْهَالِكَةِ مِنَ الْهَلَكَاتِ وَ النَّكَبَاتِ وَ الْعُقُوبَاتِ وَ بِالْمَرَّاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِي دَلَلْتَنِي بِهَا عَلَيْكَ وَ بِالْمَرَّاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِي شَرَّفْتَنِي بِهَا بِالْمَعْرِفَةِ بِكَ وَ الْخِدْمَةِ لَكَ وَ الْعُبُودِيَّةِ لَدَيْكَ وَ بِالْمَرَّاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِي أَطْلَقْتَ بِهَا لِسَانِي بِالثَّنَاءِ عَلَيْكَ وَ بِالْمَرَّاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِي حَلَمْتَ بِهَا عَنِّي عِنْدَ جُرْأَتِي عَلَيْكَ وَ سُوءِ أَدْبِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَ بِالْمَرَّاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِي عَلَقْتَ أَمَالِي فِيهَا بِالرَّغْبَةِ إِلَيْكَ وَ بِالْمَرَّاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِي أَعْنَتَنِي بِهَا بِالْوَفَادَةِ عَلَيْكَ وَ بِالْمَرَّاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِي أَذْكَرْتَنِي بِهَا جُرْأَتِي عَلَيْكَ وَ بِالْمَرَّاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِي رَفَعْتُ بِهَا يَدِي إِلَيْكَ وَ بِالْمَرَّاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِي عَرَفْتَنِي بِهَا شَرَفَ الْإِلْحَاحِ عَلَيْكَ وَ بِالْمَرَّاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِي وَصَلْتَ إِلَى إِبْلِيسَ وَ فِرْعَوْنَ وَ مَنْ عَلِمْتَ أَنَّهُ مُصِرٌّ عَلَى مَا يُسْخِطُكَ عَلَيْهِ إِلَى أَنْ يَحْضُرَ فِي الْقِيَامَةِ بَيْنَ يَدَيْكَ وَ بِالْمَرَّاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِي أَذْرَكَتَ بِهَا إِبْلِيسَ فِي السَّاعَةِ الَّتِي بَسَطَ بِهَا كَفَّ سُؤَالِهِ وَ قَصَدَكَ بِأَمَالِهِ فِي حَالِ غَضَبِكَ عَلَيْهِ وَ بَعْدَهُ مِنْكَ وَ إِغْرَاضِكَ عَنْهُ وَ إِغْرَاضِهِ عَنْكَ وَ قَالَ اجْعَلْنِي مِنَ الْمُنْظَرِينَ فَوَسِعَتْهُ رَحْمَتُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ قُلْتَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ وَ فَرَّجْتَ مَا كَانَ يُحَاذِرُ الْإِسْتِيصَالَ مِنَ الْهُمُومِ وَ بِالْمَرَّاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِي أَنْتَ أَصْلُهَا وَ بِالْمَرَّاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِي أَنْتَ أَهْلُهَا وَ بِالْمَرَّاحِمِ وَ الْمَكَارِمِ الَّتِي لَا يَعْلَمُ غَيْرُكَ مَحَلَّهَا وَ لَا تُدْرِكُ الْعُقُولُ فَضْلَهَا وَ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَ بِكَ وَ بِمَنْ يَعِزُّ عَلَيْكَ وَ بِجَمِيعِ الْوَسَائِلِ

إِيَّاكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا
رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
الْمُضْطَرِّينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ
صَ وَ أَنْ تُعَجِّلَ قَضَاءَ كُلِّ حَاجَةٍ لِمَنْ يُرِيدُ تَقْدِيمَ حَاجَاتِهِ قَبْلَ حَاجَاتِنَا وَ ذِكْرَ مُهِمَّاتِهِ قَبْلَ
مُهِمَّاتِنَا وَ أَنْ تَجْعَلَ حَوَائِجَنَا تَابِعَةً لِإِرَادَتِهِ وَ إِرَادَتِكَ وَ مِنْ جُمْلَةِ حَوَائِجِهِ الْمُخْتَصَّةِ
بِإِحَابَتِكَ وَ أَنْ تُعَجِّلَ قَضَاءَ جَمِيعِ مَا ذَكَرْتَهُ وَ أذْكَرْتَهُ مِنَ الْحَاجَاتِ الَّتِي أَحَاطَ عِلْمُكَ إِنَّهَا
مُحْتَاجُونَ إِلَيْهَا مَعَ دَوَامِ بَقَائِكَ قَبْلَ الْمَمَاتِ بِجُمْلَتِهَا وَ تَفْصِيلِهَا وَ أَنْ تَجْعَلَ هَذِهِ التَّوَسُّلَاتِ
مِنْ أَسْبَابِ تَكْمِيلِهَا وَ تَسْهِيلِهَا وَ تَعْجِيلِهَا وَ أَنْ تَمَلَأَ قُلُوبَنَا مِنْ مَعْرِفَتِكَ وَ هَيْبَتِكَ وَ
عَظَمَتِكَ وَ حُرْمَتِكَ وَ رَحْمَتِكَ وَ تَسْتَعْمِلَ عَقُولَنَا وَ جَوَارِحَنَا فِي طَاعَتِكَ وَ مُرَاقَبَتِكَ (وَ
مُرَاقَبَتِكَ) وَ تَجْعَلَ كُلَّ مَا نَتَقَلَّبُ فِيهِ شَاغِلًا لَنَا بِكَ وَ مُقْرَبًا مِنْكَ وَ لَا تَجْعَلَ شَيْئًا مِنْهُ
شَاغِلًا لَنَا عَنْكَ وَ أَنْ تُلْهِمَنَا كُلَّمَا تُرِيدُ مِنَّا وَ تَرْضَى بِهِ عَنَّا وَ أَنْ تُكَاشِفَنَا بِجَلَالِكَ وَ تُشَرِّفَنَا
بِإِقْبَالِكَ وَ تَصِلَ حَبَائِلَنَا بِحَبَائِلِكَ وَ أَنْ تُدَبِّرَنَا فِي الْكَثِيرِ وَ الْقَلِيلِ بِتَدْبِيرِكَ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ
وَ أَنْ تَحْفَظَنَا وَ مَنْ يَعْنِينَا أَمْرُهُ بِمَا حَفِظْتَ كُلَّ مَنْ حَفِظْتَهُ وَ تُسْعِدَنَا بِكُلِّ مَا أَسْعَدْتَهُ وَ أَنْ
تُمِدَّنَا مِنَ الْأَعْمَارِ بِأَطْوَلِهَا وَ مِنَ الْأَعْمَالِ بِأَفْضَلِهَا وَ أَنْ تَنْصُرَنَا عَلَى كُلِّ مَنْ يُؤْذِينَا أَوْ يُمَكِّنُ
أَنْ يُؤْذِينَا نَصْرًا أَنْتَ أَهْلُهُ وَ أَنْ تُذَلِّهْمُ لَنَا ذُلًّا هُمْ أَهْلُهُ وَ أَنْ تُدِيلِنَا مِنْهُمْ إِدَالَةً أَنْتَ أَهْلُهَا وَ
أَنْ تُزِيحَهُمْ بِأَنْتِصَارِنَا عَلَيْهِمْ مِنَ الْآثَامِ الَّتِي فَضَحَهُمْ عِنْدَكَ حَمْلُهَا (جَهْلُهَا) وَ ذُلُّهَا وَ
تُرِيحُنَا أَنْ يَشْغَلُونَا عَنِ الْإِشْتِغَالِ بِمُرَاقَبَتِكَ الَّتِي جَهَلُوا أَمْرَهَا وَ صَغَرُوا قَدْرَهَا وَ أَنْ تَلْمَحَ
أَهْلَ الْإِسَاءَةِ إِلَيَّ مَنْ يُرِيدُ ذِكْرَهُ قَبْلَ ذِكْرِنَا وَ تَعْظِيمَ قَدْرِهِ عَلَى قَدْرِنَا وَ أَهْلَ الْإِسَاءَةِ إِلَيْنَا وَ
الْبُغَاءِ عَلَيْهِ وَ عَلَيْنَا وَ ذَوِي التَّحْيِيلِ فِي ضَرَرِهِ وَ ضَرَرِنَا وَ التَّوَصُّلِ فِي كَدْرِهِ وَ كَدْرِنَا لِمَحَّةٍ
فِي هَذِهِ السَّاعَةِ تَرْفَعُ بِهَا حِلْمَكَ عَنْهُمْ وَ تُعَجِّلَ النِّقْمَةَ مِنْهُمْ وَ تَسْتَأْصِلَ شَافَتَهُمْ وَ تَقْطَعُ

مُدَّتَهُمْ وَ تُسْرِعَ نَكَبَتَهُمْ وَ مُصِيبَتَهُمْ وَ أذنَ فِي هَذِهِ اللَّحْظَةِ فِي قَطْعِ أَعْمَارِهِمْ وَ خَرَابِ دِيَارِهِمْ وَ تَغْفِيَةِ آثَارِهِمْ وَ تَعْجِيلِ بَوَارِهِمْ وَ دَمَارِهِمْ وَ أَخْذِهِمْ بِالْمَثَلَاتِ وَ النَّكَبَاتِ وَ الْآفَاتِ وَ الْعَاهَاتِ وَ الْمُصِيبَاتِ الْهَائِلَاتِ الذَّاهِلَاتِ الْقَاتِلَاتِ الْمُسْتَأْصِلَاتِ الْمُحِيطَاتِ بِهِمْ مِنْ سَائِرِ الْجِهَاتِ حَتَّى تَجْعَلَ تَعْجِيلَ دَمَارِهِمْ وَ قَطْعَ أَعْمَارِهِمْ وَ خَيْبَةَ آمَالِهِمْ وَ هَدْمَ آجَالِهِمْ عِظَةً لِلْمُتَّعِظِينَ وَ عِبْرَةً لِلْمُعْتَبِرِينَ وَ آيَةً بَاقِيَةً عَلَى الشُّهُورِ وَ السِّنِينَ وَ عَجَلٌ سَلَبَهُمُ اللَّهُمَّ كُلَّ نِعْمَةٍ يَسْتَعِينُونَ بِهَا عَلَى مَعْصِيَتِكَ وَ كُلِّ قُوَّةٍ يَضَعُونَ بِهَا مِنْ حُرْمَتِكَ وَ كَلِمَةٍ إِلَى حَوْلِهِمْ وَ قُوَّتِهِمْ وَ أْبْرَثَهُمْ مِنْ حَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ وَ خَذَهُمْ بِيَاتًا وَ هُمْ نَائِمُونَ أَوْ ضَحَى وَ هُمْ يَلْعَبُونَ وَ عَاجِلَهُمْ بِبَاسِكَ الَّذِي لَا تَرُدُّهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ وَ بِالْقُوَّةِ (بِالْقُدْرَةِ) الَّتِي تَقُولُ بِهَا لِلشَّيْءِ كُنْ فَيَكُونُ اللَّهُمَّ مَنْ كَانَ لَهُ مِنْهُمْ بَقِيَّةٌ مِنْ أَمَلٍ أَوْ فُسْحَةٍ فِي أَجَلٍ لَا بُدَّ أَنْ تُبَلِّغَهُمْ إِلَيْهَا وَ تَقِفَ بِهِمْ عَلَيْهَا فَامْحُ اللَّهُمَّ مَعْرِفَتَكَ مِنْ عُقُولِهِمْ بِظُلْمِ الشُّكُوكِ وَ الْجَهَالَاتِ وَ أُمَّتِ قُلُوبَهُمْ بِالْغَفَلَاتِ وَ اشْغَلْ جَوَارِحَهُمْ بِالشَّهَوَاتِ عَنِ الْعِبَادَاتِ وَ الطَّاعَاتِ وَ مِثْ قُلُوبَهُمْ أَعْجَلَ مَا يُمَاتُ الْمِلْحُ فِي الْمَاءِ وَ اضْرِبْهُمْ بِتَكَرُّرِ أخطَارِ الْبَلَاءِ وَ الْإِبْتِلَاءِ حَتَّى يَقْدُمُوا عَلَيْكَ وَ قَدْ خَسِرُوا سَعَادَةَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ أَتْلَفُوا مَا ظَفَرَ بِهِ السُّعْدَاءُ مِنَ النِّعَمِ الْبَاطِنَةِ وَ الظَّاهِرَةِ وَ سَدَّتْ أَعْمَالَهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ وَ أَظْلَمَتْ عَلَيْهِمْ طُرُقُ حِلْمِكَ وَ عَاطَفَتِكَ وَ شَهَّرَتْهُمْ فِي الْقِيَامَةِ فَضَائِحُ مَعْصِيَتِكَ وَ وُسِمَتْ جِبَاهَهُمْ بِغَضَبِكَ وَ نَقِمَتِكَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ قَدْ نَسَبْتَنَا إِلَيْكَ وَ وَسَمْتَنَا بِكَ وَ عَلَّقْتَنَا عَلَيْكَ وَ وَجَدْنَا عُقُولَنَا الدَّالَّةَ لَنَا بِكَ عَلَيْكَ وَ قُلُوبَنَا الْهَادِيَةَ لَنَا بِكَ إِلَيْكَ شَاهِدَةً أَنَّ مِنْ كَمَالِ صِفَاتِ الْمُلُوكِ أَنْ يُعَادُوا عَلَى مَنْ وَ سَمُوهُ بِأَبْوَابِهِمْ وَ نَسَبُوهُ إِلَى جَنَابِهِمْ وَ عَلَّقُوهُ عَلَيْهِمْ وَ إِنْ لَمْ يَكُنْ مَرْضِيًّا لَدَيْهِمْ. وَ أَنْتَ يَا رَبِّ أَحَقُّ بِأَكْمَلِ صِفَاتِ الْمُؤَصِّفِينَ وَ أَحَقُّ بِالْغَيْرَةِ مِنَ الْمَمْلُوكِ الْمُسْتَضْعَفِينَ وَ أَنْتَ عَلَّمْتَهُمُ الْغَيْرَةَ الْمُؤَافِقَةَ لِمُرَادِكَ يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ وَ قَدْ عَرَفْتَ يَا رَبِّ أَنَّ الَّذِينَ يُعَادُونَنَا ظُلْمًا أَعْدَاءَ لَكَ وَ لِعِزَّتِكَ وَ مُهَوَّنُونَ بِكَ وَ بِخَاصَّتِكَ فِيمَا تَغْضَبُ وَ تَنْتَقِمُ لِعِزَّتِكَ وَ جَلَالِكَ وَ لِيَخَاصَّتِكَ

وَ أَهْلِ حِمَايَتِكَ أَوْ لِمَنْ عَلَّقْتَهُ عَلَى أَبْوَابِ رَحْمَتِكَ وَ هَيْبَتِكَ وَ تَفْتِحْ عَلَيْهِمْ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ مَا فَتَحُوهُ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْإِضَاعَةِ لِلطَّاعَةِ مِنْ اسْتِحْقَاقِ الْمَصَائِبِ الْهَائِلَةِ وَ النَّوَابِغِ الذَّاهِلَةِ مَا يَشْغَلُهُمْ عَنْ أُذِيِّهِ مَنْ هُوَ أَهَمُّ مِنَّا عِنْدَ سُلْطَانِكَ وَ عَنْ أُذِيِّتِنَا وَ تَقْوَدُهُمْ طَوْعاً وَ كَرْهاً إِلَى مَصْلَحَتِهِ وَ مَصْلَحَتِنَا وَاجِمِينَ نَادِمِينَ مَغْلُولِينَ مَخْذُولِينَ مَكْسُورِينَ مَقْهُورِينَ وَ عَرَّفْنَا قَدْرَ النِّعْمَةِ عَلَيْنَا بِتَعْجِيلِ إِجَابَتِكَ وَ تَكْمِيلِ رَحْمَتِكَ وَ أَوْزَعْنَا شُكْرَ ذَلِكَ بِحَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ يَا خَيْرَ النَّاصِرِينَ وَ يَا صَاحِبَ الْوَعْدِ بِإِجَابَةِ الدَّاعِينَ وَ مَنْ مَدَحَ نَفْسَهُ الْمُقَدَّسَةَ بِصَرْفِ السُّوءِ عَنِ الْمَظْلُومِينَ وَ أَحْفَظْ فِينَا وَصِيَّتَكَ وَ وَصِيَّةَ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَ عِثْرَتِهِ الطَّاهِرِينَ وَ أَحْفَظْنَا بِمَا حَفِظْتَ بِهِ كَنْزَ أَصْحَابِ الْجِدَارِ لِأَجْلِ مَنْ حَفِظْتَهُ بِهِ مِنْ سَلَفِهِمُ الصَّالِحِينَ فَقَدْ عَرَضْنَا حَاجَتَنَا عَلَى أَبْوَابِكَ بِيَدِ بَوَائِكَ وَ نَحْنُ الضُّعَفَاءُ الْمُتَرَقِّبُونَ لِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ مِنْ جَوَابِكَ وَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَ أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

علی بن موسی بن جعفر بن محمد بن محمد بن طاووس مصنف این کتاب «مهج الدعوات و منهج العنايات» می گوید آنکه:

من به سوی کسی متوسل هستم که مشکل و عظیم نیست نزد او بخشیدن گناهان و پوشیدن عیبها و در گذشتن از لغزشها و سر درآمدن در خطاهای مرا و برطرف کردن اندوهها را از من به سبب همه آنچه در این کتاب ذکر کردم از وسیلههایی که مطلبها را برآورند در آنکه خدای تعالی از من قبول کند آنچه را که از او سؤال نموده‌ام و از زبان حال من بگرداند کسی را که خدا او را مناجات کند به چیزی که از او طلب کرده‌ام با وجود آنکه جود و کرم خدا همیشه است و وجود او باقی است و ستایش می‌کنیم ما همه حمدکنندگان خدا را به آنچه سزاوار از ستایش کردن او است و طلب رحمت می‌کنیم از خدا بر بهترین بندگان او که محمد است و بر اولاد او که راهنمایندگان به دین خدا و احکام او هستند.

اوقات استجاب دعا

پس می‌گوئیم که به سندهای معتبر منقول است که از جمله اوقات استجاب دعا:

وقت زایل شدن آفتاب از دایره نصف النهار است، و دیگری نزد شنیدن اذان برای هر نماز، و دیگری ساعت اول از روز جمعه، و دیگری ساعت آخر از روز جمعه، و دیگری سه یک آخر از همه شبها که آن را وقت سحر گویند، و دیگری تمام شب جمعه، و دیگری وقت آمدن باران، و دیگری بعد از هر نماز واجب، و دیگری بعد از نماز شام هر گاه به سجده رود، و دیگری در وقت گریه و تضرع و زاری، و دیگری وقتی که آفتاب به قدر یک نيزه مانده باشد که به وقت ظهر رسد در هر روز.

ابن طاوس گوید که: بعضی از این اوقات روایت دارد و بعضی از اینها به تجربه رسیده است.

در بیان ماههای عربی که دعا کردن بر دشمنان در آن ماهها مستجاب می شود

از آن جمله چهار ماه است که آنها را شهر حرم گویند و آن ذی قعدة الحرام و ذی حجة الحرام و محرّم الحرام و رجب المرجّب است.

ابن طاوس گوید که روایتی در کتاب تالیف محمد بن حبیب دیدم که ظاهر می شد که از جمله این چهار ماه شهر ذی قعدة و ماه رجب سزاوارتر از برای استجاب این نوع دعا از آن دو ماه دیگر است و به این مضمون چندین روایت دیگر دیده ام که در زمان جاهلیّه و در زمان اسلام جهت دفع دشمن در این دو ماه دعا می کرده اند.

در بیان شفا جستن به آب باران نیشان

ابن طاوس گوید که من حدیثی را در کتاب «زاد العابدین» تالیف حسین بن ابی الحسن بن خلف کاشغری ملقب به فضل در باره آب نیشان دیدم و آن این است: مروی از ابو الفتح است که گفت: به ما خبر داد ابو بکر محمد بن عبد الله خشابی (خشانی) بلخی، از ابو نصر محمد بن احمد بن محمد حریری و او گفت که روایت نمود به ما ابو نصر عبد الله بن عباس بلخی، از احمد بن اجید، و او گفته که: به ما حدیث نمود عیسی بن هارون، از محمد بن جعفر، از عبد الله بن عمر و او گفت که: به ما حدیث نمود نافع از، ابن عمر که گفت روزی نشسته بودیم که بر ما حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله و داخل شدند و بر ما سلام کردند. پس چون جواب سلام دادیم، فرمودند که: آیا می خواهید که شما را دوائی تعلیم کنم که آن را به من جبرئیل علیه السلام تعلیم کرده است که دیگر به دوائی طبیبان احتیاج نشود؟ پس حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام و سلمان و جمعی دیگر گفتند که: یا رسول الله آن دوا کدام است؟ آن حضرت روی به جانب امیر المؤمنین کردند و فرمودند که: قدری از آب باران نیشان را جمع کن و بر آن سوره فاتحه کتاب هفتاد مرتبه و آیه الکرسی هفتاد مرتبه و قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ هفتاد مرتبه و قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ هفتاد مرتبه و قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ هفتاد مرتبه و قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ هفتاد مرتبه بخوان.

و در روایتی دیگر از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله منقول است که در آن این زیادتى است که: بر آب باران نیشان سوره *إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ* را هفتاد مرتبه و «اللَّهُ اکبر» و «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» و «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ» هر یک را هفتاد مرتبه بخوان. پس به روایت اول رجوع می کنیم و می گوئیم: رسول صلی الله علیه و آله فرمودند که از آن آب در هر صبح و شام تا هفت روز پی در پی بنوش و قسم به کسی که مرا براستی فرستاده است آنکه جبرئیل علیه السلام گفت: بدرستی که خدای تعالی برطرف می کند از کسی که از این آب بیاشامد کل آزاری را که در جسد او باشد و او را از همه دردها سلامت می دارد و از رگهای او و استخوان او و از همه اعضا او آزار را بیرون می آورد و از لوح محفوظ بیماری او را محو می کند و سوگند به کسی که مرا براستی به پیغمبری فرستاده است آنکه هر کس که او را فرزندی نبوده باشد و دوست داشته باشد آنکه برای او فرزندی بهم رسد، پس از این آب بیاشامد، خدای تعالی برای او فرزندی را روزی می گرداند و اگر زنی عقیم باشد و از برای او فرزندی نشود و از این آب بنوشد، خدای تعالی به او فرزندی را روزی می کند و اگر مرد عتین باشد و قادر بر مقاربت کردن با زنان نباشد و از این آب بخورد، خدای تعالی

از او این آزار را برطرف می‌کند و بر مجامعت کردن قادر می‌شود و اگر زنی خواهد به پسری آبستن شود و این آب را بیاشامد، به آن حامله می‌شود و همچنین اگر دختری را خواهد به آن آبستن می‌شود و تصدیق این معنی در قرآن مجید واقع شده که: **يَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَاءً وَ يَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَ إِنَاءً وَ يَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا** «و می‌بخشد خدای تعالی برای کسی که می‌خواهد دختر را و می‌بخشد به هر کس که می‌خواهد پسر را و تزویج می‌کند آنها را به پسران و دختران و می‌گرداند هر شخصی را که خواهد عقیم و بی‌فرزند» و اگر شخصی درد سر داشته باشد و از این آب بخورد درد سر او به اذن خدا ساکن می‌گردد و اگر درد چشم داشته باشد و قطره‌ای از این آب در چشم خود بچکاند و قدری از این بخورد و بیرون چشم خود را بشوید، آزار آن به اذن خدا برطرف می‌شود و این آب نیسان بیخ دندانها را محکم می‌کند و دهان را خوش بوی می‌کند و آب رفتن دهان را و بلغم را برطرف می‌کند و ادخال را در خوردن و آشامیدن زایل می‌گرداند و او را باد ناخوش آزار نمی‌رساند و مفلوج نگردد و درد شکم و درد کمر به او نرسد و آزار زکام و درد دندان نبیند و آزار معده و کرم روده و قولنج به او نرسد و محتاج به حجامت نشود و آزار بواسیر و خوارش بدن نبیند و از آبله و دیوانگی و آزار خوره و پیسی نجات یابد و به او آزار بیماری خون آمدن از بینی و برگردانیدن طعام هضم نشده نرسد، و نه کوری و نه گنگی و نه لکنت در زبان و نه گوی و نه زمین‌گیری و آب سیاه در چشم او ظاهر نگردد و به او هیچ دردی نرسد و او را شکی عارض نشود که نماز او و روزه او باطل شود و از وسوسه شیطان و جنّ ایمن گردد به برکت آشامیدن این آب. پس آنگاه پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمودند که: **جبرئیل علیه السلام** گفت که: هر کس از این بیاشامد و او را همه دردها و آزاری که می‌رسد به انسان، باشد، پس بدرستی که از همه آنها شفا می‌یابد. پس من گفتم: ای جبرئیل آیا این آب نفع می‌کند در غیر این آزارهایی که تو آنها را مذکور ساختی؟ جبرئیل گفت: به حق آن کسی که ترا برآستی به پیغمبری فرستاده است، آنکه هر کس این آیات را به این آب بخواند، خدای تعالی دل او را از نور و روشنی پر می‌گرداند و الهام را در دل او می‌اندازد و حکمت را به زبان او ظاهر می‌سازد و دل او را از فهم و دانش پر می‌کند به آنچه مثل آن را به هیچ احدی از مردمان نداده باشد و خدای تعالی برای او هزار آمرزش و هزار رحمت می‌فرستد و از دل او غش و خیانت را و غیبت و حسد را و ظلم و تکبر را و بخل و حرص را و خشم و دشمنی را و سخن چینی و فساد کردن در میان مردمان را بیرون می‌کند و این آب شفا از هر دردی است که باشد.

اما حدیث در باره ماه حزیران که اوایل تابستان است

پس بدرستی که در کتاب عبد الله بن حماد انصاری در جزو پنجم از حضرت ابی عبد الله علیه السلام مروی است که در خدمت آن حضرت ماه حزیران مذکور شد. پس فرمودند که: این ماهی است که در این ماه موسی بن عمران بر هلاکت جمعی از بنی اسرائیل دعا کرد، پس در یک شبانه روز سیصد هزار کس از ایشان هلاک شدند.

ابن طاووس گوید که و نفرین موسی بر این جماعت از جهت آن بود که به اغوای بلعم بن باعورا و حيله او همگی از دین برگشته و مرتد و کافر شده بودند. و در حدیثی دیگر از همان کتاب از حضرت ابی عبد الله مروی است که خدای تعالی همه ماهها را آفرید و از آن جمله ماه حزیران را «اجلها» را همه را نزدیک به یک دیگر در آن گردانید.

در اوقات اجابت دعا که در هر سال یک مرتبه باشد

از آن جمله شب قدر است که آن شب نوزدهم و شب بیست و یکم و شب بیست و سیوم ماه رمضان المبارک است و خصوصا اگر چنانچه احدی به شب قدر بعینه علم داشته باشد و اگر به یقین ندانسته باشد، پس بدرستی که احادیث در باره فضیلت شب بیست و سیوم پیشتر است و از برای اجابت دعاها این شب راجح‌تر است. و از آن جمله روزهای این شب‌هاست. یعنی روز نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیوم و از آن جمله روز عید

مولود پیغمبر صلی الله علیه و آله است که هفدهم ماه ربیع الاول است و شب مبعث پیغمبر که بیست و هفتم ماه رجب است و روز آن و از آن جمله روز عرفه و شب عرفه است، خصوصاً از برای شخصی که در عرفات یا در کربلای معلّی باشد و از آن جمله شبها و روزهای سه عید است و آن شب عید غدیر است و روز اوست و شب عید رمضان و روز آن است و شب عید قربان و روز آن است و از آن جمله شب اول ماه مبارک رجب است و به روایتی دیگر هر شب از ماه رجب و از آن جمله روز نیمه رجب و شب آن و روز نصف شعبان و شب آن است و باقی اوقات دیگر را ما در چند موضع از کتاب مهمات در صلاح متعبّد و تتمّات از برای مصباح متهجّد ذکر نموده‌ایم.

در صفات دعاکننده:

ابن طاووس علیه الرّحمه گوید که: و من بعضی از صفات داعی را در جزو اوّل از کتاب مذکور به روایتها ذکر کرده‌ام و صفت‌هایی که از ائمه علیهم السلام منقول است و در این کتاب نیز قدر کمی از آنها را بر سبیل اجمال ذکر می‌کنیم. پس می‌گوئیم که: هر گاه که داعی طلبیدن چیزی را از خدای تعالی اراده داشته باشد، پس باید که در وقت دعا خواندن دو دست خود را بگشاید و کف دست خود را به جانب آسمان کند و هر گاه خواهد که از جهت ترس از عذاب آخرت دعائی خواند، کف دست خود را به جانب زمین بگرداند و پشت دستها را به طرف آسمان کند و اگر دعا جهت تضرع و زاری باشد، انگشتان خود را به چپ و راست حرکت دهد و کف دستهای خود را به جانب آسمان کند و هر گاه خواهد دعای انقطاع از خلاق و توسل به جناب اقدس الهی را بخواند، انگشتان خود را بلند کند و آنها را مرتبه دیگر پست کند و اگر خواهد که دعا بر دشمنان کند و ایشان را نفرین و لعن کند، دستهای خود را برابر روی خود بلند کند و گریه کند، آن گاه دعا خواند و اظهار عجز و ناتوانی خود نماید، باید که دست راست خود را بر دوش چپ و دست چپ را بر دوش راست گذارد.

و از جمله شرائط دعا کردن آن است که اوّل ابتدا به حمد و ستایش خدای تعالی و صلوات بر محمد و بر آل او علیهم السلام کند پس آنگاه حاجت خود را نام برده، از جناب اقدس الهی درخواست نماید.

و دیگر آنکه خواننده دعا باید که بداند که دعا کردن و زاری نمودن در خلوت و پنهانی بهتر از دعای بلند و آشکار و در میان مردمان است.

و از جمله صفات دعاکننده آن است که دل او از یاد آوردن خدای تعالی و نعمتهای دنیوی و اخروی او و از ترس عقوبتها و عذابهایی دنیوی و اخروی غافل نباشد و به فکرها و خیالات نامشروع و وسوسه‌های شیطانی مشغول نگردد.

و دیگر آنکه باید که خوراک و پوشاک او از حلال باشد نه از حرام.

و دیگر آنکه بری الذمه و پاک از حقوق الناس و از ستم نمودن بر بندگان خدای تعالی باشد.

و دیگر آنکه راضی به ظلم کردن شخصی دیگر نباشد هر چند او را در آن دخلی نباشد.

و دیگر آنکه باید که متکبر نباشد، بلکه پرهیزگار و با نیت صادق و درست باشد.

و دیگر آنکه دعا جهت رفع ظلم شخصی از او نکند و حال آنکه خود به دیگر ظلم کرده باشد.

و دیگر آنکه بعد از دعا مرتکب گناهان نشود تا آنکه دعای او مستجاب شود.

و از جمله شرایط استجاب دعا آن است که باید اولاً از همه گناهان توبه و استغفار نماید و در کمال صلاح و سداد و راستگو باشد. و دیگر آنکه دعا در قطع صلّه رحم نکند.

و دیگر آنکه دعا در حق دوست به حسب دنیا نباشد. زیرا که در حدیث وارد شده که پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله از خدای خود مسألت نموده‌اند که دعای دوستی را در حق دوستی دیگر مستجاب نگرداند که دوستی ایشان از جهت غرض دنیوی باشد. و از جمله شرایط آن است که نفرین بر اهل عراق نکند. ابن طاووس علیه الرحمه گوید که در کتاب تحمیل در ترجمه محمد بن احمد بن حاتم روایتی مذکور است که خدای تعالی حضرت ابراهیم علیه السلام را از نفرین کردن بر اهل عراق نهی فرمودند و سبب آن در آن روایت مذکور است و لیکن از جهت اختصار ترک نمود.

و دیگر آنکه باید که دعاکننده طعام خود را از حرام و از مشته به حرام پاک سازد هر گاه خواهد که دعای آن مستجاب گردد.

و از جمله شرایط استجاب دعا آن است که دعاکننده انگشتی در دست داشته باشد که نگین آن فیروزه باشد. زیرا که از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که فرمودند که از پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله مروی است که خدای تعالی فرموده‌اند که: من حیا می‌کنم از بنده‌ای که دست خود را بلند کند و حال آنکه در دست او انگشتی باشد که نگین آن فیروزه باشد. پس آن دست را ناامید برگرداند. و دیگر از شرایط آن است که در دست او انگشتی باشد که نگین آن عقیق باشد. زیرا که از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که فرمودند که: دستی به سوی خدای عز و جل برداشته و بلند گردانیده نمی‌شود که دوست‌تر باشد از دستی که در آن انگشتی باشد که نگین آن عقیق باشد. مولای ما فاضل عالم و نمونه علماء متقدمین ابو القاسم علی بن موسی بن جعفر بن محمد بن محمد بن طاووس علوی فاطمی - که خدای تعالی قدر و منزلت او را زیاده گرداند و به دل‌های مؤمنان شکر احسان او را بیندازد می‌گوید آنکه آنچه ما در این کتاب از شرطها و صفتها برای دعاکننده ذکر کردیم امید هست که او را از زیاده بر این غنی سازد و این است آخر آنچه اراده داشتیم که در کتاب مهج الدعوات و منهج العنايات و سپاس خدای یکتا را است در اول و آخر و ظاهر و باطن و درود خدا بر سید ما محمد پیامبر و خاندان پاکش باد. کتاب به یاری خدای وهاب پایان یافت.

۲	مقدمه ی مولف
۴	برگزیده ی حرزهای پیامبر و ائمه علیهم السلام
۴	حرزهای پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم
۶	حرز حضرت خدیجه کبری علیها السلام
۶	حرزهای حضرت صدیقه ی طاهره علیها السلام
۸	حرزهای امیر مؤمنان علیه السلام
۱۱	حرزهای حضرت مجتبی و حضرت سید الشهداء علیها السلام

- ۱۲ حرزهای امام زین العابدین علیه السلام
- ۱۷ حرزهای امام باقر علیه السلام
- ۱۹ حرزهای امام صادق علیه السلام
- ۲۵ حرزهای امام کاظم علیه السلام
- ۳۴ حرزهای حضرت امام رضا علیه السلام
- ۳۷ حرزهای حضرت جواد الائمه علیه السلام
- ۴۴ حرزهای حضرت هادی علیه السلام
- ۴۵ حرزهای امام حسن عسکری علیه السلام
- ۴۶ حرز مولای ما حضرت قائم صلوات الله و سلامه علیه
- ۴۷ قنوت های ائمه ی طاهرين عليهم السلام
- ۷۱ دعاها و حرزها و تعویذهایی ارزشمند و هم چنین نیازهایی برای هنگامه ی کارها و سختی‌های پرهراس روایت شده از رسول خدا و خاندان آن حضرت عليهم السلام
- ۷۱ گزیده ی دعاها و تعویذهای حضرت نبی اکرم صلی الله علیه و آله و سلم
- ۹۸ گزیده ی حرزها و دعاها ی مولا امیر المؤمنین
- ۱۳۹ گزیده ی دعاها ی بزرگ بانو و مادر گرامی ما، حضرت فاطمه ی زهرا سلام الله علیها
- ۱۴۳ گزیده ی دعاها ی مولا و نیای والایمان امام حسن بن علی بن ابی طالب علیهما السلام
- ۱۴۶ گزیده ی دعاها ی سرور آزادگان (حضرت سید الشهداء علیه السلام)
- ۱۵۹ گزیده ی دعاها ی حضرت امام زین العابدین علی بن الحسین علیه السلام (نیای بزرگ (مولف از طریق دخت بزرگوار آن حضرت ، ام کلثوم
- ۱۶۹ گزیده ی دعاها ی حضرت باقرالعلوم امام محمد بن علی بن الحسین عليهم السلام
- ۱۷۵ گزیده ی دعاها ی حضرت صادق امام جعفر بن محمد بن علی صلوات الله عليهم

- ۲۱۶ گزیده ی دعاهای حضرت موسی بن جعفر علیه السلام
- 239 گزیده ی دعاهای مولا حضرت ثامن الحجج علی بن موسی الرضا علیه السلام
- 250 گزیده ی دعاهای حضرت جواد الائمه امام محمد تقی علیه السلام
- 257 گزیده ی دعاهای حضرت ابوالحسن الهادی امام علی النقی علیه السلام
- 265 گزیده های دعاهای مولایمان حضرت امام حسن بن علی عسکری علیه السلام
- 271 گزیده ی دعاهای مولا حضرت مهدی صلوات الله علیه
- 286 دعاهای حجاب روایت شده از رسول خدا و ائمه ی هدی علیهم السلام که با آن ها از بدخواهان پنهان شدند
- 294 دعاهایی از مولف (دعاهایی که به ذهن من آمده است)
- 295 گزیده ی دعاهای پراکنده از کتاب ها (دعاهای منسوب به انبیا و اولیا علیهم السلام)
- 311 ادعیه اسم اعظم
- 342 بخش پایانی کتاب مهج الدعوات و منهج العنایات

سایت جامع سربازان اسلام

www.sarbazaneislam.com

جهت حمایت از ما در صورتی که ما را قبول دارید ، ما را [لینک](#) کنید

لینک یا خامنه ای ، لینک یا حسین(ع) است